INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE SCIENTIARUM
BEROLINENSIS ET BRANDENBURGENSIS
EDITAE

VOLUMEN XII
FASCICULUS VI
PARS II

GUALTERUS DE GRUYTER
BEROLINI · NOVI EBORACI
MMIII

481.7
A168C
v. 12
fasc.6
pars 2

Inscriptiones Graecae.

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE SCIENTIARUM
BEROLINENSIS ET BRANDENBURGENSIS
EDITAE

VOLUMEN XII
FASCICULUS VI
PARS II

GUALTERUS DE GRUYTER
BEROLINI · NOVI EBORACI
MMIII

BK 990
f481.7
A168C
v.12
fasc.6
pt.2

INSCRIPTIONES GRAECAE

INSULARUM MARIS AEGAEI PRAETER DELUM

CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE SCIENTIARUM BEROLINENSIS
ET BRANDENBURGENSIS EDITAE

FASCICULUS VI

INSCRIPTIONES CHII ET SAMI CUM CORASSIIS ICARIAQUE

PARS II

INSCRIPTIONES SAMI INSULAE

DEDICATIONES · TITULI SEPULCRALES
TITULI CHRISTIANI, BYZANTINI, IUDAEI · VARIA
TITULI GRAPHIO INCISI · INCERTA · TITULI ALIENI

INSCRIPTIONES CORASSIARUM

EDIDIT
KLAUS HALLOF

INSCRIPTIONES ICARIAE INSULAE

EDIDIT
ANGELUS P. MATTHAIOU

GUALTERUS DE GRUYTER
BEROLINI · NOVI EBORACI
MMIII

⊚ Gedruckt auf säurefreiem Papier,
das die US-ANSI-Norm über Haltbarkeit erfüllt.

ISBN 3-11-017718-8

Bibliografische Information Der Deutschen Bibliothek

Die Deutsche Bibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie;
detaillierte bibliografische Daten sind im Internet über <http://dnb.ddb.de> abrufbar.

© Copyright 2003 by Walter de Gruyter GmbH & Co. KG, D-10785 Berlin

Dieses Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt insbesondere für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

Satz: META Systems, Wustermark
Druck: Druckerei Gerike, GmbH, Berlin
Reproduktion: Konzept & Design, Berlin
Buchbinderische Verarbeitung: Lüderitz & Bauer-GmbH, Berlin
Printed in Germany

HOC FASCICULO CONTINENTUR

IX. DEDICATIONES

1. DONARIA AENEA

537 Inv. Her. B 1759, in Museo oppidi *Samos*; inventus a. 1963 in Iunonis delubro prope stoam septentrionalem (quadr. H 6). Lebes aeneus ex permultis frustis redintegratus, a. 0,41, diam. 0,70. Tit. labro incisus. Litt. a. 0,006–0,017.

Commemoravit E. Homann–Wedeking, *AA* 1964, 227, et *AA* 1965, 439–440. Edd. idem, *AA* 1969, 554–555; G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 137–138 n. XX 3 (Lazzarini, *Le formule* (1976), n. 328; *List* n. 215; *CAH*^{2} *Plates to vol. III* (1984), 241 n. 320 c. phot. lebetis et delin. tit.). Cf. G. Schmidt, *AM* 87, 1972 [1974], 165–185 c. phot. tabb. 62–66 et delin. *Beil.* 4–5; R. Tölle–Kastenbein, *Herodot und Samos* (1976), 34 c. phot. tab. 1; A. Johnston, *LSAG Suppl.* (1990), 471 n. 2 a. Contuli. *Phot.*

s. VI^1 a. Βρύχωμ μ' ἀνέθηκεν ὁ Τιμόλεω.

Βρύχομ μ' ἀνέθηκε τοῦ Τιμολέω Homann–Wedeking, corr. Dunst.

Nomine ut videtur raro freti plerique censuerunt donatorem eundem esse atque patrem Aeacis t. 561, qui porro pater esset Polycratis tyranni. Quam opinionem nequaquam certam esse iure monuit Dunst.

Lebetem in statuarii fabrica usui vasis aquarii fuisse demonstravit Schmidt 179–181. Obtectus erat tegula fictili denotata litt. impressis ΓΟ, quas ad Polycratem tyrannum errore revocavit Shipley (1987), 88–89 (SEG XXXVII 729). Re vera πό(λεως) nomen subesse patet, cf. A. Ohnesorg, *Hesperia* 59, 1990, 190–192 (SEG XL 738).

---

538 Inv. Her. B 1866, in Museo oppidi *Samos*; inventum a. 1965 in Heraei parte meridionali (quadr. O 14; cf. *AM* 83, 1968, *Beil.* 8). Rhyton aeneum in caput taurinum desinens, a. 0,18; labri diam. 0,085. Titt. tres *A–C* incisi, *A* in poculi latere exteriore, *B* in ore interiore, *C* inter capitis cornua. Litt. a. c. 0,003–0,005.

Edd. *A* E. Homann–Wedeking, *AA* 1966, 159 c. phot. fig. 2 (quae repetitur *BCH* 90, 1966, 904 fig. 2), et idem, *AA* 1969, 553–554 c. delin. figg. 4–5; *B. C* G. Kopcke, *AM* 83, 1968 [1970], 289–290 n. 113 et Add. p. 314 c. phot. tab. 121; *A–C* G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 144–145 n. XX 8 (*List* nn. 219. 673. 674). Cf. A. Johnston, *LSAG Suppl.* (1990), 471 n. 4 b. Contuli. *Phot. B* tab. III.

A *extrinsecus*
pentagramma
s. VI^1 a. 1 ἱερόν ἐμ⟨ι⟩.
vacat

B *in ore interiore*
Χαρίλεως

II Διαγόρης — *C inter cornua*
῞Ηρηι μ᾽ ἀν⟨έθ⟩ηκ– — AB
εν.
III χαῖρε, ὦ ἱερεῦ.

A 1 ex ƎMV corr. Dunst; ε⟨ἰ⟩μι Homann–Wedeking ‖ 2–3 vv. ita implicati sunt ut discerni vix queant ‖ 3 ex ANH$^{\nu}$K corr. Ho.–Wed.

A De pentagrammatis origine Lydia cogitavit Kopcke 314. 2 Dedicatorem Egdeli filium (t. 620) intellegere voluit Homann–Wedeking.

Titt. paulo recentiores esse quam rhyton ipsum c. a. 600 a. fusum statuit Homann–Wedeking. Tres titt. *I–III* discrevit Dunst et ita explanavit: cornu primum esse dedicatum a Diagora (*II*) et Iunonis proprium factum (*I*), deinde in sacerdotum conviviis usurpatum (*III*) fortasse a Charileo (*B*), denique in sanctuarii inventarium relatum (*C*).

---

539 Inv. Her. B 1443, in Museo oppidi *Samos*; inventa a. 1963 in Heraei delubro ab ara ad orientem (quadr. O 9), inter arae rudera. Rota aenea integra, diam. 0,262. Tit. in circulo, lat. 0,027, incisus. Litt. a. 0,018 (rotundae 0,013).

Edd. E. Homann–Wedeking, Ἀρχ. Δελτ. 19, 1964, B 3 [1967], 402 c. phot. tab. 468 c; G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 139–140 n. XX 6 c. phot. tab. 55, 3 (Lazzarini, *Le formule* 1976, n. 327; *List* n. 252). Vidi. *Phot.* tab. III.

s. VI^1 a. Ἀργεῖος μ᾽ ἀνέθηκε.

μ᾽ omiserunt Homann–Wedeking, Lazzarini.

Rotas deis dedicatas collegit Dunst 139–140, ubi adde IG I^3 1018 quater. De causis rotas offerendi cf. praeter eundem et B. Brize, in: *Anathema. Regime delle offerte e vita dei santuari nel Mediterraneo antico* (1991), 322 c. phot. (SEG XLI 710).

Rotam a. c. 580–570 a. attribuerunt archaeologi.

---

540 Inv. Her. J 2 = B 5, in Museo oppidi *Samos*; inventa a. 1925 sub Genelei basi (t. 559). Figura aenea leonis procubantis, a tergo resecta, a. 0,10, l. 0,16, cr. 0,08. Tit. in leonis iuba sinistrorsum incisus. Litt. Laconicae, a. c. 0,007.

Commemoraverunt E. Buschor, *Gnomon* 1926, 122; W. Wrede, *AA* 1926, 436; E. A. Lane, *ABSA* 34, 1933–1934, 179; Jeffery, *LSAG* (1961), 185. Edd. U. Jantzen apud H. Gabelmann, *Studien zum frühgriech. Löwenbild* (1965), 69–71. 117 n. 69a litt. maiusc. c. phot. tab. 11, 1–2; G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 140–144 n. XX 7 c. phot. tab. 56 et delin. tit. fig. 6 (*List* n. 221). Cf. A. Johnston, *LSAG Suppl.* (1990), 446 n. 16 a; C. M. Stibbe, *JRZM* 43, 1996 [1998], 369–371 n. 7 c. delin. et phot. (SEG XLVIII 1151). Vidi. *Phot.* tab. III.

med. s. VI a. Εὔμναστος τᾶι hέρᾳ Σπαρτιάτας.

Legit Dunst; HPAI Jantzen. De diphthongi –αι correptione cf. Schwyzer, *Griech. Gramm.* I 200–201.

Leonis simulacrum Iunoni dedicavit Eumnastus Spartanus (*LGPN* III A, 170). Quae inter Samios et Lacedaemonios intercessissent necessitudines antiquissimae, testimoniis illustravit Dunst 142–143. Figuram ad a. c. 600 a. revocavit Stibbe.

---

541 Berolini in Museo publico (inv. Sa. 73); inventa ubi sit non traditur. Tripodis aeneae cortina parvula (pedes defracti), a. 0,03, diam. 0,054. Tit. in margine exteriore incisus. Litt. a. c. 0,002–0,005.

Edd. G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 138 n. XX 4 c. phot. tab. 54, 1 (Lazzarini, *Le formule* (1976), n. 206 *bis*; *List* n. 223). Contuli. *Phot.* tab. IV.

s. VI^2 a. τῆς Ἥρης ἱερός εἰμι· Ἡφαιστίωμ μ᾽ ἀνέθηκεν.

Ἥρας (quod frustra defendit P. Hualde, *Emerita* 65, 1997, 238) et Ἡφαιστίων falso Dunst.

---

542 Inv. Her. J 207 = B 423, in Museo oppidi *Samos*; inventa a. 1935 in Iunonis delubri parte meridionali (quadr. N 13/14). Tabula aenea a dextra fracta, a. 0,082, l. 0,108, cr. 0,005, infra perforata. Titt. *A.B* in utroque latere scripti. Litt. a. 0,01 (rotundae 0,006); interv. 0,004.

Edd. G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 106–113 n. III c. delin. fig. 1 et phot. tab. 47 (*List* n. 240). Contuli. *Phot.* tab. V.

s. VI^2 a.

A *latus adversum*

Ἀμφιδημο[– – – – – – – τὸ⁝μνη]–
μόσυνον⁝το– – – – – – – – – –
νέας ἑλὼν⁝ἑξ – – – – – – – – –
τῆρηι⁝ἐνθα[ῦτα⁝ – – – – – – πό]–
λει⁝μίαν⁝Ποσ[ειδῶνι⁝τῶι⁝Ἐπακ]–
ρίω[ι⁝]

B *latus aversum*

– – – – – – – – – – – – – – –εν⁝Τέχνιος
– – – – – – – – – – – – – – –ν⁝μία⁝
– – – – – – – – – – – – – – –Δ⁝
– – – – – – – – – – – – – – –Ϟ⁝
– – – – – – – – – – – – – – – *vac.*

1 Ἀμφίδημο[ς Buschor (inv.), Ἀμφιδήμο [⁝ – – – ⁝ τὸ μνη]– Dunst ‖ 2 ΤΟΙ– – inv.; τό[δε⁝τῶν – – – – (*hostium numerus*) – – – –] Dunst ‖ 3 ἑξ [αὐτῶν ἔστησε μίαν] Buschor; ἓξ [αὐτῶν⁝ ἀνέθηκε] Dunst ‖ 4 ἐνθα[ῦτα⁝δύο⁝Διὶ⁝ἐμ πό]– e. g. idem; ἐνθά[δε⁝ἐν δὲ τῆι πό]– Buschor ‖ 5–6 suppl. Dunst ‖ 7 [τὰς⁝νέας⁝ἀνέστησ]εν vel [τὰς⁝βάσεις⁝ἐποίησ]εν idem ‖ 8 τέκτω]ν idem.

Amphidemum classi Samiae praefectum naves captas sex in Iunonis delubro, [duas Iovi] in urbe, unam Neptuno consecravisse coniecit Dunst. 3 νέας ἑλών· cf. t. 279 4. 5–6 De delubro Neptuni 'in promunturio' disseruit Dunst 110–111. 7 De nomine hypocoristico (cf. Τέχνανδρος t. 623) egit Dunst, *BCH* 88, 1964, 485 adn. 7.

---

543 Inv. Her. J 202, inventum in Heraei parte meridionali, in stratis postarchaicis, nunc amissum. Caducei aenei fragmentum medium, l. 0,175.

Edd. G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 138–139 n. XX 5 c. delin. fig. 5 ex inv. deprompta (*List* n. 228). Exscripsit Buschor (inv.).

s. VI a. [– – – Ἀρι]στάρχο ἀνέθηκεν.

Suppl. Buschor.

De caduceis consecratis post Dunst disseruit W. Hornbostel, in: *Jahrb. der Hamburger Kunstsammlungen* 24, 1979, 33–62; idem, in: *Bathron. Beiträge zur Architektur und verwandten Künsten* (*Saarbrücker Studien zur Archäologie und Alten Geschichte* 3, 1988), 233–245. Ab Heraei quaestoribus a. 346/5 a. recensentur κηρύκεα δύο, τούτων τõ ἑν|ὸς ἐνδεῖ (t. 262 53–54).

---

544 Inv. Her. B 454, in Museo oppidi *Samos*; inventa a. 1937 in Iunonis delubro. Hama parva integra, a. 0,032, diam. 0,037. Tit. in vasis labro sinistrorsum incisus. Litt. a. c. 0,005.

Edd. G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 135–137 n. XX 2 c. phot. tab. 55, 1–2 et delin. tit. fig. 4 (M. L. Lazzarini, *RFIC* 106, 1978, 179–191 c. delin. eadem [SEG XXVIII 716]; *List* n. 232); M. Guarducci, *Epigrafia Greca* IV (1978), 190–191 c. phot. fig. 51 et delin. tit. fig. 52. Cf. A. Johnston, *LSAG Suppl.* (1990), 471 n. C; A. Herda, *ÖJh* 67, 1998, 20–21 c. delin. et phot. Vidi. *Phot.*

s. VI a. ὁ ἱερεὺς τõ Νέλεω ἀν– ←
ἔθηκεν τῆρηι. ←

1 τõ Ἰόλλεω Dunst, corr. Lazzarini.

Dedicatorem Nelei sacerdotem recognovit Lazzarini. Neleus (Νείλεως) filius Codri, regis Atheniensium, Mileti conditor, Didymis sepultus esse dicitur (Pausan. VII 2, 6).

---

545 Inv. Her. B 1152, in Museo oppidi *Samos*; inventus ubi et quando sit ignotum est. Clipeus aeneus parvus, diam. 0,148, cuius quarta fere pars deest. Tit. in margine incisus. Litt. a. c. 0,005.

Edd. G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 135 n. XX 1 c. phot. tab. 54, 2 et delin. tit. fig. 3 (*List* n. 262). Non vidi. *Phot.* tab. V.

s. VI a. [– – – ἀ]ν̣έθηκεν.

---

546 Inv. Her. B 2609, in Museo oppidi *Samos*; inventa a. 1984 in Iunonis delubro, qua ad meridiem et orientem vergit (quadr. O 14). Statua iuvenis nudi, a. 0,275. Titt. incisi in femore sinistro *A* et dextro *B*. Litt. a. c. 0,01.

Commemoratur *Arch. rep.* 1984–85, 56 (SEG XXXIV 869; *List* n. 226.5). Ed. H. Kyrieleis, in: *Small Bronze Sculpture from the Ancient World* (1990), 26 c. phot. fig. 13. Non vidi. *Phot.*

	A *in femore sinistro*	***B*** *in femore dextro*
s. VI a.	Σμῖκος : Ἥρηι.	Σμ *vacat*

Statua ea gemella, quae asservatur Berolini in Museo publico (inv. 31098), eiusdem formae ope fusa est (cf. U. Gehrig, *AA* 1979, 553–558 c. phot. figg. 7–8; Kyrieleis 25 c. phot. fig. 12), tit. autem caret.

---

547 In Museo Britannico (*Catal. of Bronzes* n. 237), antea in Th. Burgon collectaneis; se a sacerdote quodam Graeco in Samo insula acquisivisse dixit Cockerell. Figura aenea leporis, a. 0,046, l. 0,07, capite in tergum reflexo quasi percussi et moribundi; umero sinistro infossum est foramen rotundum, cui sagitta quondam inhaesit. Tit. sinistrorsum incisus est per collum, latus alterum, ventrem. Litt. a. 0,004.

Edd. H. J. Rose, Inscriptiones Graecae vetustissimae (1825), 326 c. Add. p. 425 et delin. tit. tab. XLI 2; P. O. Bröndsted, *Reisen und Untersuchungen in Griechenland* I (1826), 127–128 c. delin. tab. XXXI; W. M. Leake, *Transactions of the Royal Society of Literature* I 2, 1829, 1–4 c. delin. (CIG II 2247; Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 3); Roehl, IGA (1882), 385 (Cauer, Delectus[2] (1883), 505); C. T. Newton, *Inscr. Brit. Mus.* II (1883), n. CCXXX c. delin. tit. (S. Reinach, *Traité d'épigraphie grecque* (1885), 10–11 c. adn. 1; Bechtel, *Inschr. des ion. Dialekts* (1887), 212; Roberts, *Introduction* I (1887), 186 n. 153 c. delin.; O. Hoffmann, *Die griech. Dialekte* III (1898), 70 n. 161; Michel, *Recueil* (1900), 1148; Bechtel, *SGDI* III 2 (1905), 5706; F. Hiller de Gaertringen, *I. Priene* 434; Schwyzer, DGE (1923), 715, 2); H. B. Walters, *Brit. Mus., Catal. of Bronzes* (1899), 23 (Lazzarini, *Le formule* 1976, n. 167; *List* n. 200). Cf. L. Völkel's *Archäologischer Nachlaß* I (1831), 163–166; A. Kirchhoff, *Studien zur Geschichte des griech. Alphabets* ([4]1877), 30–31; Th. Lenschau, De rebus Prienensium. *Leipziger*

Studien zur class. Philologie XII (1890), 119; Roehl, Imagines[3] (1907), 26 n. 23; Jeffery, *LSAG* (1961), 330. 342 n. 15; A. Laumonier, *Les cultes indigènes en Carie* (1958), 526. 705 adn. 2, 717 n. 41. *Phot.* tab. V.

fin. s. VI a. τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Π– ←
ριηλῆϊ μ' ἀ–
νέθη–
κεν Ἡφαιστίων.

1–2 Π|ριη⟨ν⟩ῆϊ emendaverunt edd. plerique, tenuit Hiller de Gaertr. (Π|ριηνῆι falso Boeckh); Πριήληι casum locativum voluit Bechtel (1887) || 4 litt. TI informes et in rasura quadam scriptae.

Vv. 1–2 Epitheton Πριηλεύς adhuc non intellegitur. Ad Prienem urbem referri solet, ita ut formae Πριηληι subsit sive scriptoris mendum (Roehl, Cauer, Hoffmann, Schwyzer, Jeffery, al.), sive litt. ΛΗ conexus (Boeckh) sive consona nasalis ν in liquidam λ mutata (Bröndsted, Roberts, al.); cf. etiam G. Hoyer, *Griech. Gramm.* ([3]1896), 451; O. Gruppe, *Griech. Mythologie und Religionsgeschichte* II (1906), 290 adn. 8; H. de Geisau, *RE* XXII 2 (1954), 1943 s. v. Prieneus. Sed Apollinis apud Prienenses cultum aut dubium aut nullum esse monuit K. Regling, *Die Münzen von Priene* (1927), 151–152. Itaque iure Πριηλῆϊ tenuit Hiller de Gaertringen. Latet fortasse locus quidam Samius – si vero tit. est Samius (quae de origine Prienensi dicuntur *Class. Rev.* 3, 1889, 423 ex ipso tit. deducta esse videntur).

---

548 In Museo oppidi *Samos*; inventum est fr. *a* (inv. Her. B 1641) a. 1964 ad meridiem versus ab ara (quadr. N 11), fr. *b* (inv. Her. B 663) uspiam in Heraei delubro. Litterae aeneae exsectae, olim clavibus ligno affixae per foramina illa tria, quibus efficiuntur interpunctiones. Fr. *a* utrimque fractum, a. 0,075, l. 0,28; fr. *b* undique fractum, a. 0,046, l. 0,099. Tit. duos tantum vv. continet. Litt. a. 0,03.

Edd. *a* E. Homann–Wedeking, *AA* 1965, 439 litt. maiusc.; *a. b* G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 113–114 n. V c. phot. tab. 49, 2 (*List* n. 261). Cf. A. Johnston, *LSAG Suppl.* (1990), 471 n. 6 b. Contuli. *Phot.* tab. III.

med. s. VI a. *a* [– – – ἀνέ]θηκεν ⋮ ὁ Μ– – – – *b* – –ΗΙΟ– – *sive* – – – – –
– – – – – μεμνηται ⋮ – – – – – – – – – – – –ΟΙΗ– –

a 1 fin. Μ[αιανδρίο e. g. Dunst || 2 μέμνηται aut μεμνῆται || *b* et ἀριστ]ήϊο[ν (e. g. Dunst) et ἐπ]οίη[σεν (e. g. Hallof) suppleri potest.

Litteras navi captae et Iunoni consecratae affixas esse putans v. 2 ad t. 542 1–2 rettulit Dunst.

---

2. PELVES

549 Inv. Her. J 307, in Heraei lapidario; inventum a. 1954 ibidem in quadr. M 13. Pelvis e marmore candido, diam. c. 0,60, frustum utrimque fractum, l. 0,12. Tit. incisus est in superficie labri, a. 0,032, extrinsecus ornati duabus incisuris. Litt. a. 0,01.

Ed. G. Hiesel, *Samische Steingeräte*, diss. Hamburg 1967, 81 n. 87 litt. maiusc. c. phot. tab. 15 et delin. p. 143. *Ect. Phot.* tab. I.

s. VII–VI a. [– – – ἀνέθηκ]εν. *vacat*

Restitui; [– – – ἀνέθηκ]εν [τῆρηι] perperam Dunst.

---

550 Inventum mense Iul. a. 1984, ubi Iunonis delubrum inter meridiem et orientem spectat (quadr. O 14 b), muris recentioribus immissum. Pelvis marmoreae fragmentum undique fractum. Non vidi.

Tit. ineditum exscripsi ex delin. ab H. J. Kienast confecta (inv.).

s. VI a. [– – – ἀν]έθηκ[εν – – –].

---

551 Inv. Her. M 17 [K.–S.], in Heraei lapidario; inventa a. 1902 vel 1903 in Iunonis delubro. Pelvis e marmore candido, diam. c. 1,20, fragmenta duo contigua, l. 0,23. Tit. incisus est in superficie labri, a. 0,038, extrinsecus ornati tribus incisuris. Litt. a. 0,025.

Ed. G. Hiesel, *Samische Steingeräte*, diss. Hamburg 1967, 80 n. 81 litt. maiusc. c. phot. tab. 14 et delin. p. 142. *Ect. Phot.* tab. III.

c. med. s. VI a. [– – – ἀν]έθηκεν – – –.

---

552 In Heraei lapidario (fr. *b* inv. Her. J 359); inventa a. 1961 in Iunonis delubro muro cuidam Romano inserta. Pelvis e marmore subcano fragmenta duo *ab* contigua, l. 0,19 + 0,335, extrinsecus ornata taenia, a. 0,045, sub qua regula ovaria, a. 0,075. Tit. in latere adverso fr. *b* scriptus. Litt. pulchrae, a. 0,02 (rotundae 0,018).

Edd. *a* E. Buschor, *AM* 72, 1957 [1959], 12 c. phot. *Beil.* 10, 3 et delin. fig. 9; *b* G. Hiesel, *Samische Steingeräte*, diss. Hamburg 1967, 88 n. 113 litt. maiusc. c. phot. tab. 16. *Ect. Phot.* tab. IV.

s. VI² a. *vacat* Ἡρόθεμ̣[ις – – –].

Lit. ultimae vestigium ʼ ; ΗΡΟΘΕ[Α?] Hiesel, corr. Dunst. De dedicantis nomine cf. t. 172 C 25. De nominibus a voce –θέμις derivatis, quibus praecipue Iones usi sunt, vide L. Robert, *Monnaies grecques* (1967), 19–20.

Pelvem c. a. 540–530 a. exsculptam esse statuit Buschor.

---

553 Inv. Her. M 105, in Heraei lapidarium a. 1911 e vico *Kolonna* adlata. Pelvis e marmore lucido, diam. c. 0,80, pars utrimque mutila, l. 0,185. Tit. incisus est in superficie labri, a. 0,055, extrinsecus ornati tribus incisuris. Litt. a. 0,02.

Ed. G. Hiesel, *Samische Steingeräte*, diss. Hamburg 1967, 80 n. 83 litt. maiusc. c. phot. tab. 14 et delin. p. 142. *Ect. Phot.* tab. VI.

s. VI a. – – – τῆρηι – – –

---

554 Inv. Her. J 18, in Heraei lapidario; inventa a. 1926 ibidem in quadr. P/Q 6. Pelvis e marmore albo, diam. c. 0,80, pars undique fracta, l. 0,12. Tit. incisus est in superficie labri, a. 0,047, extrinsecus instructi quattuor taeniis. Lit. a. 0,017.

Ed. G. Hiesel, *Samische Steingeräte*, diss. Hamburg 1967, 80 n. 85 c. phot. tab. 14 et delin. p. 143. *Ect. Phot.*

s. VI–V a. *vacat* Z– – –

Nomen dedicantis a lit. Z incipiens intellexit Hiesel.

---

555 In oppidi *Pythagorion* Museo apud thermas Romanas (sine inv. n.). Pelvis pes rotundus e lapide calcario albo infra fractus, a. 0,24, diam. 0,18. Litt. a. 0,021; interv. 0,018.

Tit. ineditum a. 1997 exscripsi. *Ect.*

s. I–II p. Νουμήν[ιος]
Μενεκρά̣[τους]
Ἥρα[ι].

Supplevi.

---

556 Inv. Her. J 29, in Heraei lapidario; inventa in Iunonis delubro. Pelvis e marmore albo, diam. c. 1,00, fragmenta duo non contigua, extrinsecus ornata cymatio et duabus taeniis. Fr. unius labro, a. 0,045, neglegentis–sime incisae sunt litt. quaedam, a. 0,01–0,015.

Ed. G. Hiesel, *Samische Steingeräte*, diss. Hamburg 1967, 82 n. 97 litt. maiusc. c. phot. tab. 15 et delin. p. 144. *Ect. Phot.*

aet. imp. posteriore – – –ΔΕϹΗ *vac.* Π *vac.*

---

3. DONARIA IUNONIS LAPIDEA

A. STATUAE

557 Inv. Her. J 333 = S III 15, in Museo oppidi *Samos*; inventum a. 1961 in litore prope Heraeum, casae cuidam immissum. Femur statuae puellaris e marmore albo (Naxio?) valde mutilum, a. 0,30, l. 0,20, cr. 0,17. Tit. deorsum scriptus. Litt. a. 0,03–0,04 (θ 0,02).

Edd. E. Buschor, *Altsamische Standbilder* V (1961), 79 c. phot. tabb. 329–330 (SEG XIX 567; *List* n. 265; G. M. A. Richter, *Korai. Archaic Greek Maidens* (1968), n. 21 [3]); Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 14–16 n. 2 B c. phot. tab. 2 (*List* n. 263). Cf. M. Guarducci, *Epigrafia greca* I (1967), 432; A. Johnston, *LSAG Suppl.* (1990), 471 n. 1 d. Contuli. *Ect. Phot.* tab. I.

c. med. s. VII a. [– – – ἀν]έθηκεν – – –. ↓

Supersunt etiam fragmenta femoris alterius et plinthi (*Samos* XI n. 2 A. C). Statuam potius ante quam post med. saec. VII a. sculptam esse statuit Freyer–Schauenburg, saec. VII a. finem maluit Richter.

558 CHERAMYIS STATUAE. Quattuor statuae olim collocatae fortasse in una basi a Via sacra ad septentriones sita. De toto monumento vide nunc J. Floren, *Die geometrische und archaische Plastik* (*HdA* IX 6, 1987), 342–345; H. Kyrieleis, *Antike Plastik* XXIV (1995), 7–36.

A Parisiis in Museo *Louvre* (inv. MA 686); inventa ante a. 1876 in vineto ad templi Iunonis angulum qui inter septentriones et orientem spectat. Mulieris chitone vestitae statua e marmore subcano (desunt caput, brachium sinistrum), cum plintho ex eodem lapide sculpta, a. 1,92 (olim integra a. c. 2,20). Tit. in pallio sursum incisus. Litt. a. 0,012.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1876, 165–166 litt. maiusc.; P. Girard, *BCH* 4, 1880, 483–493 c. delin. tit. p. 485 et phot. tabb. XIII–XIV (Roehl, IGA (1882), 384; Cauer, Delectus[2] (1883), 504; Bechtel, *Inschr. des ion. Dialekts* (1887), 211; Roberts, *Introduction* I (1887), 185–186 n. 152; O. Hoffmann, *Die griech. Dialekte* III (1898), 70 n. 160; Michel, *Recueil* (1900), 1147; Bechtel, *SGDI* III 2 (1905), 5710; E. Schwyzer, DGE (1923), 715, 3); Jeffery, *LSAG* (1961), 328. 341. 414 n. 4 c. delin. tit. tab. 63 (Lazzarini, *Le formule* (1976), n. 727; *List* n. 216). Cf. A. Kirchhoff, *Studien zur Geschichte des griech. Alphabets* ([4]1887), 30 c. delin.; Roehl, Imagines[3] (1907), 24 n. 21; H. Cook et A. G. Woodhead, *ABSA* 47, 1952, 163; G. Klaffenbach, *MDAI* 6, 1953, 16–17; Guarducci, *Epigrafia greca* I (1967), 442. De statua inter alios scripserunt: *Musée national du Louvre. Catalogue sommaire des marbres antiques* (1922), 41 n. 686 c. phot. tab. XXIV; E. Buschor, *Altsamische Standbilder* II (1934), 25–26 c. phot. tabb. 86–89, et ibid. V (1960), 83 c. phot. tab. 340; G. M. A. Richter, *Korai. Archaic Greek Maidens* (1968), n. 55 c. phot. figg. 183–185; Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 21–27 n. 6 c. phot. tabb. 5–6; J. G. Pedley, *Greek Sculpture of the Archaic Period: The Island Workshop* (1976), 52–53 n. 46 c. phot. tab. 32; H. Kyrieleis, *Antike Plastik* XXIV (1995), 20 c. phot. tabb. 4–5 et phot. tit. 27 fig. 25. *Ect.*

c. a. 570–560 a. Χηραμυης μ' ἀνέθ̣ηκεν τῆρηι ἄγαλμα. ↑

In. [?ἐνθάδε] hexametrum efficientes Roehl, Cauer || med. ΑΝΕΘΗΚΗΝ errore Freyer–Schauenburg.
Tit. metricum esse censuit G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 132, iure negavit Hansen ad CEG I 422.

B In Museo oppidi *Samos* (sine inv. n.); inventa a. 1984 in Heraeo ad meridiem versus a Via sacra, qua ad septentriones et orientem vergit (quadr. S–T/5–6; cf. *AA* 1985, 367 fig. 1), muris recentioribus inserta. Mulieris chitone vestitae statua e marmore lucido (deest caput), a. 1,82 (olim integra c. 2,20). Tit. in pallio sursum incisus et στοιχηδόν dispositus. Litt. a. 0,012.

Commemoratur *Arch. rep.* 1984–85, 57 (*List* n. 216.5); *BCH* 109, 1985, 842 (SEG XXXIV 867). Ed. H. Kyrieleis, in: *Archaische und klassische griech. Plastik* I (1986), 41–43 c. phot. tabb. 20–22; plenius idem, *Antike Plastik* XXIV (1995), 7–36 c. phot. tabb. 1–3 et phot. tit. fig. 24. Contuli. *Ect.* tab. II.

c. a. 570 a. Χηραμυης μ' ἀνέθηκεν τῆρηι ↑
ἄγαλμα. ↑

C E Iunonis delubro delata est Berolinum in Museum publicum (inv. SK 1750). Puellae chitone pallioque vestitae statua e marmore subcano (deest caput), a. 1,74, quae sinistra ante pectus sublata manu lepusculum tenet. Tit. in pallio deorsum incisus. Litt. a. 0,01–0,016.

Edd. E. Buschor, *Altsamische Standbilder* V (1961), 83–84. 87 c. phot. tabb. 341–344 et delin. tit. (SEG XIX 568; Lazzarini, *Le formule* (1976), n. 728 b; *List* n. 467; Hansen, CEG I 422). Cf. G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 131–132; A. Johnston, *LSAG Suppl.* (1990), 471 n. 4 a. De statua inter alios scripserunt: C. Blümel, *Die archaisch griech. Skulpturen der Staatl. Museen zu Berlin* ([2]1964), 42–43 n. 34 c. phot. tabb. 94–98; G. M. A. Richter, *Korai. Archaic Greek Maidens* (1968), n. 56 c. phot. figg. 186–189; Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 27–31 n. 7 c. phot. tabb. 7–8; J. G. Pedley, *Greek Sculpture of the Archaic Period: The Island Workshop* (1976), 53 n. 47 c. phot. tab. 33; H. Kyrieleis, *Antike Plastik* XXIV (1995), 20–21 c. phot. fig. 11 et phot. tit. fig. 24. Contuli. *Ect. Phot.* tab. II.

c. a. 570–560 a. Χηραμυης μ' ἀνέθηκε θ⟨ε⟩ῆι περικαλλὲς ἄγαλμα. ↓

Med. θῆι lap., corr. Dunst, Hansen, quia haec forma contracta non exstat.
De tit. metro hexametro vide Dunst, Hansen.

D In Museo oppidi *Samos*; inventa in Iunonis delubro fr. *a* (inv. Her. S II 223) a. 1937, fr. *b* (inv. Her. J 5) a. 1925. Fragmenta duo *a.b* non contigua e marmore subcano, *a* cruris sinistri, a. 0,27, *b* femoris sinistri, a. 0,45, quae pertinent ad iuvenis nudi statuam, a. c. 2,40. Tit. deorsum incisus. Litt. a. 0,012–0,016.

Edd. *b* E. Buschor, *Altsamische Standbilder* I (1934), 12 c. phot. figg. 17–18; *a. b* idem, in: *Neue Beiträge zur klass. Altertumswissenschaft. Festschrift B. Schweitzer* (1954), 97–100 c. phot. tab. 13; *a* idem, *Altsamische Standbilder* IV (1960), 67–68 c. phot. tabb. 262–263 et delin. tit. (*List* n. 253), *b* ibid. V (1961), 83–84 c. phot. tab. 282 (Jeffery, *LSAG* (1961), 329. 341 n. 7; Lazzarini, *Le formule* (1976), n. 728 a; *List* n. 468; Hansen, CEG I (1983), 423). Cf. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 132. De statua inter alios scripserunt: G. M. A. Richter, *Kouroi. Archaic Greek Youths* (1960), p. 114; G. Schmidt, *AM* 86, 1971, 39–40 c. phot. tab. 28; Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 95–96 n. 49 c. phot. tab. 35; H. Kyrieleis, *Antike Plastik* XXIV (1995), 22 c. phot. figg. 14–17. Contuli. *Ectt. Phott.*

a *b*

c. a. 570–560 a. [Χηρα]μ̣υης μ' ἀ̣νέθη[κε θεῆι περικαλλ]ὲς ἄγαλμα. ↓

Hexametrum ex altero *C* restituit Buschor (1954) probante Hansen.

Nescimus qua de causa frr. *a. b* rursus dissolutis Buschor (1960) de dedicatione Mercurio oblata cogitaverit (cf. *Samos* XI 95 adn. 89). Ambo statuae fragmenta ad pedes basi pristinae immissos *Samos* XI 135–139 n. 65 revocavit Schmidt 40 probante nunc Kyrieleis 24.

Χηραμυης· De nomine (Cario, ut videtur) cf. G. Neumann, *Würzburger Jahrbb. für die Altertumswiss.* n. s. 10, 1984, 41–43; W. Blümel, *Ep. Anat.* 20, 1992, 27.

Adhuc inter archaeologos consentaneum erat signa variis temporibus a diversis statuariis singula sculpta et diversis deis dedicata esse, scil. *A* c. a. 570–560 a. Iunoni, *C* post a. 560 a. deae cuidam (Veneri?), *D* c. a. 550–540 a. numini ignoto (Mercurio?). Nunc autem omnes quattuor statuas eidem sculptori eidemque tempori (c. 570–560 a.) vindicavit et Cheramyis liberos – puerum et puellas duas maiores, tertiam minorem – in una basi stantes intellexit Kyrieleis. Vero etiam ectypa docent omnes Cheramyis titt., etsi inter se variant (cf. Kyrieleis 28–29), tamen eadem manu incisos esse.

---

559 GENELEI MONUMENTUM. Basis permagna gradata e lapide calcario, inventa a. 1911 et 1912 in situ originali ad septentriones versus a Via sacra (quadr. N 7); ordini nunc primo, a. 0,245, l. 5,95, cr. 0,806, e lapidibus septem in Museo oppidi *Samos* recomposito (inv. Va. 768), olim duos alios impositos esse demonstravit H. J. Kienast, *AM* 107, 1992, 29–42. Totius monumenti exemplar gypsinum denuo reconstructum est in fundamentis pristinis, l. 6,08, cr. 1,93. Series statuarum sex a sinistra ad dextram haec est: *A* mulier in sella sedens (Phileia), *B* puer stans, *C* puella stans, *D* puella altera stans (Philippe), *E* puella tertia stans (Ornithe), *F* vir (?) accubans.

De Genelei monumento inter permultos egerunt: M. Schede, *Abh. Ak. Berlin* 1929/III, 17–23; Jeffery, *LSAG* (1961), 329. 341 n. 6; Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 106–107. 123–130; H. Kyrieleis, *Führer durch das Heraion von Samos* (1981), 123–128 n. 30; E. Walter–Karydi, *AM* 100, 1985, 91–104 c. phot. tabb. 25–27; N. Himmelmann, in: *Archaische und klassische griech. Plastik* I (1986), 17–24; J. Floren, *Die geometrische und archaische Plastik* (*HdA* IX 6, 1987), 345–348; H. Walter, *Das griech. Heiligtum, dargestellt am Heraion von Samos* (1990), 141–147 c. phott.; U. Jantzen, *Anekdota zur Geneleos–Gruppe* (1990); A. Johnston, *LSAG Suppl.* (1990), 471 n. 6; H. de Steuben, in: *Festschrift J. İnan* (1989), 137–142; H. Kyrieleis, *Antike Plastik* XXIV (1995), 14–15. 27–28; Ch. Löhr, *Griech. Familienweihungen* (2000), 14–17 n. 10.

A Inv. Her. M 175 = S I 134, inventa a. 1912 apud Viam sacram ad septentriones versus ab ecclesia Byzantina. Mulieris in sella sedentis statua e marmore subcano (desunt pars corporis superior, sellae pes posterior dexter), a. 0,87. Titt. duo, *I* per pallii marginem sinistrorsum, *II* in sellae pede sinistro deorsum scriptus. Litt. *I* στοιχηδόν dispositae, a. 0,017–0,02, interv. 0,01; *II* a. 0,017.

Edd. M. Schede, *Abh. Ak. Berlin* 1929/III, 19–20 c. phot. figg. 15–16; M. Guarducci, *Epigrafia greca* III (1974), 400 n. 2 c. phot. fig. 147 (*List* n. 653 et 369). De statua scripserunt: E. Buschor, *Altsamische Standbilder* II (1934), 26–27 c. phot. tabb. 90–91; Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 107–109 n. 58 c. phot. tab. 46 et phot. tit. tab. 47; U. Muss, *AM* 96, 1981, 139–144 c. phot. tabb. 39–42. Contuli. *Ect. Phot.* tab. II

c. a. 560–550 a. *I* ἡμᾶς ἐποίησε ← *II* Φίλεια. ↓
Γενέλεως: ←

I 2 distinctionem agnovi ‖ II Φιλεία *List*, Löhr; de nomine cf. Bechtel, *HP* 451, de –εια nominibus fem. suffixo cf. Schwyzer, *Griech. Gramm.* I 475.

B Inv. Her. S II 9. Pes sinister statuae iuvenis (Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 109 n. 59 c. phot. tab. 47).

C Inv. Her. S I 220–222 + inv. Her. S III 25. Puellae chitone vestitae statuae fragmenta quattuor (Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 110–113 n. 60 c. phot. tabb. 47–48).

D Inv. Her. M 186 = S I 134, in Museo oppidi *Samos*; inventa pars superior a. 1913 prope Genelei basem inserta muris posterioribus, pars inferior a. 1912 ab ecclesia Byzantina ad septentriones et orientem, prope Viam sacram. Puellae chitone vestitae statua e marmore subcano (desunt caput, digiti pedis dextri), a. 1,592. Tit. per pallii marginem sinistrorsum et deorsum exaratus. Litt. a. 0,015.

Edd. M. Schede, *Abh. Ak. Berlin* 1929/III, 20–21 c. phot. fig. 17 (*List* n. 370). De statua scripserunt: E. Buschor, *Altsamische Standbilder* II (1934), 27 c. phot. tabb. 92–95; G. M. A. Richter, *Korai. Archaic Greek Maidens* (1968), n. 67 c. phot. figg. 217–220; Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 113–114 n. 61 c. phot. tab. 49 et phot. tit. tab. 53; J. G. Pedley, *Greek Sculpture of the Archaic Period: The Island Workshop* (1976), 54 n. 49 c. phot. tab. 34. Contuli. *Ect.* tab. II.

c. a. 560–550 a. Φιλίππη. ↓←

E Berolini in Museo publico (inv. SK 1739); inventa a. 1912 in delubro Iunonis. Puellae chitone vestitae statua e marmore subcano (desunt caput, pedes), a. 1,68. Tit. per pallii marginem sinistrorsum et deorsum exaratus. Litt. a. 0,015–0,02.

Edd. E. Buschor, *Altsamische Standbilder* V (1961), 84–86 c. phot. tabb. 345–348 (*List* n. 356). De statua scripserunt: C. Blümel, *Die archaisch griech. Skulpturen der Staatl. Museen zu Berlin* (^{2}1964), 44 c. phot. figg. 102–105; G. M. A. Richter, *Korai. Archaic Greek Maidens* (1968), n. 68 c. phot. figg. 221–224; Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 115–116 n. 62 c. phot. tab. 50 et phot. tit. tab. 53; J. G. Pedley, *Greek Sculpture of the Archaic Period: The Island Workshop* (1976), 54–55 n. 50 c. phot. tab. 35. Contuli. *Ect. Phot.* tab. II.

c. a. 560–550 a. Ὀρνίθη. ↓←

F Inv. Her. J 3 = S II 3, in Museo oppidi *Samos*; inventa a. 1925 ante Genelei basem sub ruderibus quibusdam. Viri (?) accubantis statua e marmore subcano (desunt caput, manus, pedes), a. 0,70. Tit. valde detritus incisus est in margine priore baseos, a. 0,16, l. 1,58, cr. 0,58. Litt. a. 0,015.

Edd. E. Buschor, *Altsamische Standbilder* II (1934), 28 c. phot. tabb. 99–100 et delin. tit. tab. 101; Jeffery, *LSAG* (1961), 329 adn. 3; G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 132–135 c. delin. (Lazzarini, *Le formule* (1976), n. 166; *List* n. 237). De statua praeter alios scripserunt: N. Himmelmann–Wildschütz, *Marburger Winckelmann–Programm* 1963, 13–17; Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 116–123 n. 63 c. phot. tabb. 51–52 et phot. tit. tab. 53. Contuli. *Ect. Phot.*

c. a. 560–550 a. – –$^{c.4–5}$– –ι ʽα̣ρχης ἡ̣μέ̣[α]ς ἀ̣[ν]έ̣θηκ̣ε τῆι Ἥρηι.

...οχη εἰμὶ [⁝ ἡ] κἀν[έ]θηκε τῆι Ἥρηι Buschor, multo melius ...ν̣α̣ρχη (...νάρχης corr. Lazzarini) ημεα̣ς̣ α̣ν̣ε̣θ̣ηκ̣ε̣ τηι Ηρηι Jeffery; in. [– –ά]ρχης – – recognovit Himmelmann–Wildschütz, – –!Δ̣ρχης ἡμ̣έ̣[ας] κἀ[νέθηκ]ε Freyer–Schauenburg, – –ΙΛΑΡΧΗΣ Dunst (at Ρ = λ exspectas).

In tit. initio sine dubio dedicantis nomen supplendum est, siquidem nomina cum –άρχης composita aetatis valde posterioris sunt; latet fortasse metronymicum. Vix recte tit. in baseos latere dextro coepisse censuerunt Freyer–Schauenburg et Dunst, illa patronymicum flagitans, hic [ἀγ]ε̣λάρχης muneris appellationem legens.

Figurae accubantis sexus incertus. Tamen plerisque nunc videtur –archi familia repraesentari: filius (tibicen?) et filiae tres saltantes motae inter matrem sedentem et patrem cubantem.

---

560 In Museo novo oppidi Samos (sine inv. n.); inventa in Heraei parte orientali prope Viam sacram (truncus a. 1980, facies a. 1984). Iuvenis nudi stantis statua colossea e marmore subcano indigeno (desunt occipitium, lacertus sinister, crus sinistrum, pes uterque), a. c. 4,75. Tit. in femore sinistro incisus. Litt. grandes, a. 0,04–0,045 (rotundae 0,028–0,032), στοιχηδόν dispositae; interv. 0,013–0,02.

Tit. commemoraverunt *Arch. rep.* 1980–81, 41; H. Kyrieleis, in: *Archaische und klassische griech. Plastik* I (1986), 35 litt. maiusc. c. phot. tab. 18, 2 (SEG XXXVII 728). Ed. G. Neumann apud eundem, *Samos* X (1996), 45–46 c. phot. tab. 30. Cf. A. P. Matthaiou, *AncW* 19, 1989, 67–68 c. phot.; L. D. Loukopoulou, *Contribution à l'histoire de la Thrace propontique* (Μελετήματα 9, 1989), 156 adn. 4; A. Johnston, *LSAG Suppl.* (1990), 472 n. F. Contuli. *Ect.* tab. IV.

post med. s. VI a.?

Ἰσχῆς
ἀνέθηκεν
ὁ Ῥήσιος.

1 ΣΧΗΣ *Arch. rep.*; Ἴσχης Matthaiou ‖ 2 ΑΝΕΘΕΚΕΝ *Arch. rep.* ‖ 3 ΟΡΗΣΙΟΣ *Arch. rep.*, Kyrieleis (1986), corr. Matth., Loukopoulou.

V. 1 Ἰσχῆς (= Ἰσχέας)· est forma hypocoristica Ionica (O. Masson et L. Dubois, *Bull. ép.* 1989, 354); de nominibus ab Ἰσχ– incipientibus cf. Bechtel, *HP* 228. 3 Ῥήσιος nomen novum (*Ῥῆσις) idemque hypocoristicum ut Ῥησώ, Ῥῆσος; cf. O. Masson, *Bull. ép.* 1990, 369, qui ad Bechtel, *HP* 394 rettulit). Thracicum vix recte putavit Matthaiou. Dele *LGPN* I 353 Ὄρησις (1).

Statuam commentario uberrimo illustravit Kyrieleis, *Samos* X (1996) et a. c. 590/80 a. vindicavit (47–65). Manifesto autem tit. valde recentior est propter formas litt. Α, Ε, Θ et στοιχηδόν ordinem, quae tamen non tanti aestimavit Kyrieleis 65–67. Meo quidem iudicio tit. certe est saec. VI^2 a., fortasse etiam a. 550–540 a. (nam litt. Α, Ε habet t. 1002, Θ t. 561 στοιχηδόν quoque scriptus), nequaquam saec. VI a. ineuntis. Itaque dedicatoris memoria aetati posteriori primo tradita esse videtur vel per tit. colore pictum vel per hominum ora.

---

561 STATUA AB AEACE DEDICATA. Inv. Pyth. 285, in Museo quod est in curia oppidi *Pythagorion*; inventa a. 1905 in arce ab ecclesia Μεταμορφώσεως ad septentriones, muris Byzantinis immissa. Viri (?) in sella sedentis statua e marmore subcano (desunt caput, sellae pars dextra), a. 1,48. Tit. in sellae latere sinistro incisus. Litt. στοιχηδόν dispositae (sed distinctiones spatia non occupant), a. 0,017–0,022; interv. 0,02.

Edd. L. Curtius, *AM* 31, 1906, 151–165 n. I c. phot. tab. XIV et delin. tit. fig. 3 (E. Nachmanson, *Historische griech. Inschriften* (1913), 12 n. 6; F. Hiller de Gaertringen, Syll.³ 10; Hoffmann, *SGDI* IV 4 (1915), 887–888 n. 68; E. Schwyzer, DGE (1923), 714; E. Ziebarth, *Beiträge zur Geschichte des Seeraubs und Seehandels im alten Griechenland* (1929), 100 n. 6; Tod, *GHI* I 7 c. Add. p. 258); Jeffery, *LSAG* (1961), 330–331. 342. 414 n. 13 c. delin. tit. tab. 63 (R. Meiggs et D. M. Lewis, *A Selection of Greek Historical Inscriptions to the End of the Fifth Century B. C.* (1969), 16); G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 116–121 n. VII c. phot. tab. 50, 3 (Lazzarini, *Le formule* (1976), n. 950; *List* n. 211). Cf. Roehl, Imagines³ (1907), 26 n. 26; O. Kern, Tabulae in usum scholarum VII: Inscriptiones Graecae (1913), tab. 7; H. Pomtow ad Syll.³ 20; eundem, *Klio* 15, 1918, 61; F. Bechtel, *Die*

griech. Dialekte III (1924), 37; D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 64 c. adn. 1; M. Schede, *Abh. Ak. Berlin* 1929/III, 22; F. Bilabel, *Neue Heidelberger Jahrbb.* 1934, 133–134 c. adn. 10; V. Ehrenberg, *JHS* 57, 1937, 149 adn. 7; R. P. Austin, *The Stoichedon Style in Greece* (1938), 13–15 c. delin. fig. 2; F. P. Johnson, *CPh* 41, 1946, 189; Th. Lenschau, *RE* XXI 2 (1952), 1727; G. Klaffenbach, *MDAI* 6, 1953, 16–17 c. adn. 5 (SEG XII 392); M. White, *JHS* 74, 1954, 38 c. adnn. 20–21 (SEG XIV 556); E. Homann–Wedeking, Ἀρχ. Ἐφ. 1953–1954 II [1958], 185–191; A. Rehm, *I. Didyma* (1958), pp. 2–3; J. P. Barron, *CQ* n. s. 14, 1964, 210–229; N. Himmelmann–Wildschütz, *Ist. Mitt.* 15, 1965, 34 c. phot. tabb. 4–5; L. Robert, *Rev. arch.* 1966, 219; H. Berve, *Die Tyrannis bei den Griechen* II (1967), 581–582; Homann–Wedeking, *AA* 1969, 554; R. Tölle, *Die antike Stadt Samos* (1969), 12–13 c. phot. fig. 6; B. Bravo, *ASNP* 10, 1980, 727–735 (SEG XXX 1080); Shipley (1987), 70–71; V. Parker, *Tyche* 11, 1996, 181–183 (SEG XLVI 1173). De statua inter alios scripserunt: E. Buschor, *Altsamische Standbilder* II (1934), 40–41 c. phot. tabb. 142–143, et ibid. V (1961), 91 c. phot. tab. 363; Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 139–146 n. 67 c. phot. tabb. 56–57; J. G. Pedley, *Greek Sculpture of the Archaic Period: The Island Workshop* (1976), 56–57 n. 55; R. Tölle–Kastenbein, *Herodot und Samos* (1976), 31–33 c. phot. tab. 3 a; M. J. Vermaseren, Corpus cultus Cybelae Attidisque II (1982), 186 n. 2.580; J. Floren, *Die geometrische und archaische Plastik* (*HdA* IX 6, 1987), 355. Tit. contuli. *Ect. Phot.* tab. IV.

c. a. 540 a.

Αἰάκης ἀνέθηκεν
ὁ Βρύχωνος ⁝ ὃς τῆι
Ἥρηι ⁝ τὴν σύλην ⁝ ἔ–
πρησεν ⁝ κατὰ τὴν
ἐπίστασιν.

2 Βρύχωνος Theophaneides apud Euangelides (adn. 1); Βρύσωνος inter priores etiam Bechtel, *HP* 101 ‖ 3 συλὴν Dunst ‖ 5 ἐπιστασί⟨η⟩ν Parker.

De tempore tam imaginis quam tit. magnus est dissensus. Vero non deae (Iunonem voluit Buschor, Cybelem Vermaseren), sed Aeacis statuam esse c. a. 540 a. sculptam demonstravit Freyer–Schauenburg, quam fere omnes secuti sunt. Tit. eidem tempori attribuerunt Curtius, Buschor, Rehm, alii; c. a. 525–520 a. Jeffery; fin. saec. VI a. Klaffenbach, Barron, Meiggs et Lewis; post a. 494 a. Pomtow, White, Dunst, Parker, ita ut Aeaces nepos et ipse tyrannus eodem anno a Persis reductus avi Aeacis statuam renovavisset. V. 1 Αἰάκης (de diphthongo cf. Bechtel, *Die griech. Dialekte* III (1924), 34; F. Zucker, *SB Ak. Berlin* 1951/I [1952], 25)· vulgo intellegitur pater Sylosonis (Hdt. III 139, 1. VI 13, 2) et Polycratis tyranni (Hdt. II 182, 2. III 39, 1); sunt autem qui Aeacem nescioquem tyranno propinquitate haud necessarie coniunctum habuerint (Klaffenbach, Lewis, Dunst), Bravo etiam patruelem i. e. fratris eius filium ceteroquin plane ignotum. 2 Βρύχων· cf. t. 537. 3 σύλη· 'praeda' terra marique parta vel etiam 'ius capiendi'; vox est Samia (Annales Samiorum *FGrHist* 544 F 3 s. v. ⟨σ⟩ύλη; adde etiam Συλοσῶντος nomen), alibi σῦλον, σῦλαι. De interpretatione cf. E. Schlesinger, *Die griech. Asylie* (1933), 20–21; Bravo 727–735. De Polycratis piratica (Hdt. III 39) cf. Ziebarth 4. 3–4 ἔπρησεν· formam aoristi verbi πίμπρημι primus intellexit W. Bannier, *BPhW* 36, 1916, 646; cf. Hdt. VI 101, 3: τὰ ἱρὰ συλήσαντες ἐνέπρησαν. Contra ad ἔπρησσεν (πράττω) rettulit Solmsen apud Curtium 158–159, sed displicent haplographia et imperfecti tempus; ceterum Aeaces non σύλην ipsam, sed δεκάτην tantum exigere poterat. Vix recte πρῆσαι (pro περάσαι) de verbo πέρνημι deduxerunt Hoffmann, Schwyzer (inde *LSJ*), Barron. 4–5 κατὰ τὴν ἐπίστασιν· vulgo 'secundum officium ἐπιστάτου' potius curatoris (Curtius) quam rei publicae gubernatoris (Bilabel, Ehrenberg, Parker); at exspectes ἐπιστατείαν, ἐπιστασίαν, ut iure monuit Dunst 117–118. Immo ἐπίστασις est visio deae (cf. *I. Didyma* 496 A 4–5 οἱ θεοὶ ἐνφανεῖς δι' ἐπιστάσεων | γεγένηνται; exempla collegit L. Robert, Hellenica XI–XII (1960), 544 c. adn. 5); cf. etiam R. Merkelbach, *Ep. Anat.* 11, 1988, 99, cui tamen oblocutus est S. Şahin, *I. Perge* 1, ubi legitur: ὁ δεῖνα ἀνέθεκε ἐπιστάσι.

Tit. sensus fere hic est: 'Aeaces Brychonis f. dedicavit, qui Iunoni ex iussu (eius) praedam combussit' indeque a maris latrocinio destitit.

---

562 Parisiis in Museo *Louvre* (inv. MA 3600); inventa ubi sit ignotum est. Iuvenis vestiti statua marmorea (desunt crura, pedes, plinthus), a. 0,69. Tit. in amiculo deorsum incisus. Litt. a. 0,01–0,012 (o minor).

Edd. P. Devambez et L. Robert, *Rev. arch.* 1966, 195–222 c. phot. tabb. I–IV (Lazzarini, *Le formule* (1976), n. 418). Cf. J. Bousquet, *Rev. arch.* 1967, 39; G. Daux, *BCH* 91, 1967, 491–493 c. delin. tit.; L. D. Loukopoulou, *Contribution à l'histoire de la Thrace propontique* (Μελετήματα 9, 1989), 157. 176–177 c. delin. eadem.

med. s. VI a. Διονυσέρμο ἐμὶ τῶντήνορ– ↓→
ος. ↓←

τõ Ἀντήνορος nomen recognoverunt Bousquet et Daux; τῶν Τηνορος Robert.

Consentaneum est statuam ex Ionia orientali ortam esse (cf. J. Floren, *Die geometrische und archaische Plastik* (*HdA* IX 6, 1987), 399 c. adn. 49); origo tamen Samia probabilis (cf. J. et L. Robert, qui *Bull. ép.* 1965, 507 [p. 203] Dionysermi nomen ut Samium laudant), nequaquam certa. Sed monuit Daux in epistula a. 1981 ad Dunst missa: '*les informations, que j'ai eues de divers côtés, de 1965 à 1981 m'ont convaincu que Samos était bien le lieu de trouvaille et de l'exportation clandestine; c'est le point de vue de tous les marchands d'antiquités, depuis le premier jour, et la quasi–unanimité des archéologues qui se sont intéressés à la question semble être aujourd'hui d'accord sur ce point*'. Litt. formas in titt. sepulcralibus Samiis Perinthiisque obvias esse monuit Loukopoulou. V. 1 Διονύσερμος· de nominibus cum Hermi fluvii nomine compositis cf. Robert, *Bull. ép.* 1965, 507 (p. 203), et *JSav* 1968, 209–210 [= OMS VII 153–154]; O. Masson, *JSav* 1985, 20 [= OGS II 478].

Statuam votivam esse demonstravit Lazzarini; aetatem definivit Devambez.

B. BASES

563 Inv. Her. J 183, in Heraei lapidario; inventa a. 1932 in aedificii meridiani angulo ad septentriones et orientem spectante. Tripodis basis calcaria rotunda, a. 0,24, diam. 0,90, supra exornata toro, sub quo tit. scriptus. Litt. a. 0,018–0,025 (θ 0,012).

Edd. G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 127–128 n. XIV c. phot. tab. 52 (*List* n. 227). *Ect. Phot.* tab. VI.

s. VI a. Τιττυβᾶς μ' [ἀν]έθηκε.

Τιττυβὰς suppl. Buschor (inv.); Τιττυβάσα̣[ς Dunst, corr. ipse in Add.; de accentu cf. *LGPN* I 447.

---

564 Inv. Her. M 2, in Heraei lapidario; inventa a. 1870 in horreo quodam vici *Kolonna*, denuo a. 1909 inserta puteo cuidam prope Heraeum sito. Basis e marmore cano infra et a tergo fracta, a. 0,735, l. 0,64, cr. 0,22; in superficie excavatio rotunda. Litt. partim στοιχηδόν dispositae, a. 0,03 (rotundae 0,025); interv. 0,015.

Edd. C. Curtius, *RhM* 29, 1874, 163–165 n. 2 c. delin. (idem, *Studien* (1877), 3–4 n. 2; Stamatiades, Σαμιακά² I (1881), 216 litt. minusc.); Roehl, IGA (1882), 386, Curtii apographo usus (Cauer, Delectus² (1883), 506; Bechtel, *Inschr. des ion. Dialekts* (1887), 213; Roberts, *Introduction* I (1887), 186 n. 154; O. Hoffmann, *Die griech. Dialekte* III (1898), 70 n. 162; Bechtel, *SGDI* III 2 (1905), 5709; E. Schwyzer, DGE (1923), 715, 4; Lazzarini, *Le formule* (1976), n. 329; *List* n. 224). Cf. A. Kirchhoff, *Studien zur Geschichte des griech. Alphabets* (⁴1887), 30; Roehl, Imagines³ (1907), 26 n. 24; U. Knigge, *AM* 84, 1969 [1970], 82–83 c. delin. et phot. tab. 37, 2; G. Dunst, *AM* 87, 1972, 131. Tit. exscripserunt a. 1870 Curtius in sched. [n. 115], a. 1896 Bürchner (*Duodez.* n. 113), a. 1924 Rehm (diar. I, p. 7). *Ect. Phot.* tab. V.

s. VI a. Ἡ̣ραγόρης ὁ Π[υθ]α̣γ–
όρεω ἀνέθηκε.

1 in. ///I lap.; nomen restituit Curtius || 1 fin. legi; Π̣[υθαγ]– iam Curt. (praeter Ἡ̣[ραγ]– vel Ἱ[ππαγ]– vel Ἰ[σαγ]–), quam lectionem affirmavit Dunst; Ἡ̣[ραγ]– plerique post Roehl (Ἡ̣[ρ]α̣γ– Rehm), Ἰ̣[σαγ]– Hoffmann, Μ̣[ολπαγ]– Knigge, Ν[εαγ]– Wiegand (inv.). Nota lit. Γ certam, sed ad spatii marginem dextrum remotam esse || 2 fin. [Ἥρηι] add. Knigge.

Nescio an idem sit tit. inventus 'ἐν τῇ θέσει ἅγιος Τρύφων τῆς περιφερίας Μύλων', quem sic exscripsit Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 127 (*List* n. 256): Ηρω..ιερεια..κόρη | ..ζωμ.. ἀνεθ..κε.

---

565 Inv. Her. J 31, immissa fenestrae ecclesiolae Παναγίας Βροντιανῆς sitae a vico *Myli* ad orientem, ubi a. 1969 vidit U. Jantzen calce ita obductam, ut nulla lit. appareret. Basis (?) marmorea, a. 0,25, l. 0,94, cr. 0,21; in latere imo foramen unci. Litt. a. 0,025–0,03, partim στοιχηδόν dispositae; interv. 0,01–0,015.

Edd. G. Klaffenbach, *AM* 51, 1926, 40 n. 10 (*List* n. 226). Exscripsit a. 1897 G. A. Angeloglou ludi magister Bürchneroque misit apographum (diar. III, p. 12) et *ect.* tab. VII.

s. V[1] a. Λυκόφρων
Αἴσχρο Ἥρηι.

---

566 Inv. Her. J 292, in Heraei lapidario; inventum in Iunonis delubro. Baseos marmoreae fragmentum supra et a dextra fractum, infra et a sinistra decurtatum, a. 0,125, l. 0,35, cr. 0,22. Litt. στοιχηδόν dispositae, a. 0,016; interv. 0,007.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. VIII.

s. V a. – – – – – –κο Ἥρηι
– – – – – –.ΓΝΗΤΗ
– – – – – – – – – – –

1 – –κο patronymici terminationem intellexit Dunst || 2 ΙΝΗΤΗ Buschor (inv.), ΕΠΗΤΗ Dunst.

---

567 In vico *Chora*, domus cuiusdam turri immissa; periit. Basis e marmore albo a sinistra fracta, a. 0,37, l. 0,25, cr. 0,47 (a. 0,35, l. 0,23, cr. 0,43, Bürchner). Litt. a. 0,01 (o 0,005), imis hastis crassatis; interv. 0,01.

Edd. E. Fabricius, *AM* 9, 1884, 255 n. 2 *b* ex apographo suo (E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1886, 146 litt. minusc.; G. P. Oikonomos, Ἀρχ. Δελτ. 7, 1921–1922 [1924], 284 n. 2); E. Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* (1885), 392–393 n. 219 a ex ect. (E. Buschor, *AM* 68, 1953 [1956], 13; *List* n. 234). Tit. exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. IV, p. 354), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 78) confeceruntque *ect.*

vacat 0,035
s. III a. [νεω]ποῖαι·
– – – – – – – – – – – Ἱπποσθένης Φιλίσκου
– – – – – – – – – – – Λεώγονος Ἀριστέως
– – – – – – – – – – – Διονύσιος Μοσχίωνος
– – – – – – – – – – – Ζηνόδοτος Μεγακλέου
– – – – – – – – – – – Φίλιππος Ἱέρωνος
[Ἥρηι] *interv. 0,03*
– – – – – – – – – – –ος Παρμενίσκου
[ἐπόει]. *vacat*

5 fin. –κλέους Stamatiades || 7 suppl. Buschor || 9 [ἐποίει] Dunst, [– – ἐποίησε] Loewy.

Dedicationem Iunoni oblatam intellexit Fabricius, restituit Buschor t. 568 nisus. Exciderunt quinque neopoearum nomina in col. sinistra scripta.

---

568 In Heraei lapidario. Basis marmorea pilae instar, a. c. 1,90, l. 0,535–0,61, cr. 0,395–0,444, composita ex tribus lapidibus, quorum supersunt superior *A* (inv. Her. J 199), inventus a. 1934 in ecclesiae Byzantinae muro septentrionali, a. 0,251, supra exornatus cymatiis l. 0,64, cr. 0,485; et medius *B* (inv. Her. M 1), denuo inventus a. 1909 in horto ecclesiolae S. Nicolai (de situ vide t. 243), a. 1,365; in superficie lapidis *A* statuae vestigia. Deest lapis imus cymatio inferiore instructus, a. c. 0,30–0,40. Tit. vv. 5–8 a sinistra detriti. Litt. a. 0,017 (rotundae 0,015), imis hastis crassatis; interv. 0,02.

Edd. *B* Kretikides, Ἀρχαιολογία (1867), 51 n. 2 litt. minusc. ex apographo quod misit D. N. Soubaltses; O. Rayet, *Bull. de l'école franç. d'Athènes* 11, 1871, 228 n. II litt. maiusc. ex apographo quod A. Cartault confecerat (E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1880, 141 litt. minusc.; idem, Σαμιακά² I (1881), 282); E. Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* (1885), n. 296 c. Add. pp. 394–395, usus ect. a Fabricio misso (Bechtel, *Inschr. des ion. Dialekts* (1887), 222; idem, *SGDI* III 2 (1905), 5712; G. P. Oikonomos, Ἀρχ. Δελτ. 7, 1921–1922 [1924], 284 n. 1); *AB* E. Buschor, *AM* 68, 1953 [1956], 12–13 c. phot. tab. II 1 (*List* n. 233). Cf. E. Fabricius, *AM* 9, 1884, 255–256. *B* exscripserunt a. 1870 Curtius in sched. [n. 90], a. 1884 Fabricius (diar. IV, p. 394). *Ect. Phot.*

c. a. 260 a.

Νικόμαχος Μηνοφίλου *A*
Ἑκαταῖος Ἑκαταίου
Διόδωρος Διοσκουρίδου
[Δ]ημήτριος Μενε̣κλείους
Δράκων Δράκοντος *B*
Θαλίτης Θρασυδηΐου
Καλλικράτης Καλλιβίου
Καλλικράτης Καλλικράτου
νεωποιήσαντες Ἥρηι·
vacat 0,03
Θεμιστοκλῆς Ξενοκράτου
ἐπόει.

Nomina et patronymica spatiis maioribus separantur; litt. linea subscripta insignitae vel perierunt (vv. 4. 9) vel evanuerunt (v. 5) ‖ 6 nomen legit Kretikides, patronymicum Wiegand (inv.), Buschor; Θρασυδήμου Kret., ΣΦΑΣΥΔΗΙΟΥ Rayet (qui litt. ΣΦΑ– non habuit nisi e memoria incolae cuiusdam), [Θ]ρασυληίου Loewy.

V. 2 Vide stemma sub t. 449. 3 Idem est ac Διόδωρος Διοσκουρίδου t. 172 B 49, quem vide. 4 Cf. t. 206 11. 6 De patris nomine cf. t. 202 57. 8 Eiusdem nominis διδάσκαλος t. 173 5. 10 Ξενοκράτου e Lysippi disciplina sculptoris testimonia collegit A. Rumpf, *RE* IX A 2 (1967), 1531–1532.

De tit. tempore recte diiudicaverunt Ch. Habicht, *AM* 72, 1957 [1959], 235, et St. V. Tracy, *Chiron* 20, 1990, 98. Monumentum descripsit et cum aliis pilis hellenisticis (inter quas etiam t. 350) comparavit M. Tiede, *AM* 105, 1990, 237–239 c. delin. fig. 13. Iunonis simulacrum impositum fuisse statuit Buschor.

---

569 Inventam a. 1879 inter templi Iunonis rudera d. 13 Ian. a. 1881 abstulit B. F. Woodbury navis praefectus, deinde donavit Museo quod appellatur *Museum of the Society of Natural History* oppidi *Portland, Maine* (cf. J. Bodel et St. V. Tracy, *Greek and Latin Inscriptions in the USA. A Checklist* (1997), 82, ubi quidem tit. hic deest). Basis e marmore albo supra fracta, olim a. 0,40, l. 0,63, cr. 0,63 (Girard), nunc mutilior, a. 0,317, l. 0,62, cr. 0,19. Litt. a. 0,015–0,018, cum apicibus; interv. 0,015.

Edd. P. Girard, *BCH* 4, 1880, 392–393 litt. maiusc. (E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1880, 140 litt. minusc.; idem, Σαμιακά^2 I (1881), 217; *List* n. 212). Non vidi, sed a. 1939 St. Dow misit graphitum et *phot.* tab. XXXI.

s. III^2–II a. Ἀθηνίων Μάτριος
Ἥρηι.

E patronymico Dorico colligitur Athenionem peregrinum fuisse. De nomine (Μᾶτρις) cf. L. Robert apud N. Fıratlı, *Les stèles funéraires de Byzance gréco-romaine* (1964), 171–172; O. Masson, *Ep. Anat.* 23, 1994, 141 [= OGS III 210].

---

570 Inv. Her. M 61, inventa a. 1910 in domo quadam vici *Chora*; periisse videtur. Basis e marmore caeruleo a dextra fracta, a. 0,18, l. 0,718, cr. 0,268. Litt. a. 0,013, apicibus parvis instructae; interv. 0,015.

Edd. E. Fabricius, *AM* 9, 1884, 256 n. 2 *c* (E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1886, 146 litt. minusc.; Bechtel, *Inschr. des ion. Dialekts* (1887), 223; idem, *SGDI* III 2 (1905), 5708; *List* n. 217). Tit. exscripserunt a. 1884 Holleaux (*Duodez.* n. 15*) et Fabricius (diar. IV, p. 348), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 83), a. 1910 Schede (inv.). *Ect.* tab. XXX.

s. III^2 a. Δημήτριος Ζηνοδότου
Ἥρηι.

E maioribus huius esse videtur Ζηνόδοτος Δημητρίου (t. 202 33); cf. E. Preuner, *AM* 49, 1924, 36.

---

571 In vico *Chora*, scalis domus cuiusdam immissa; periit. Basis quaedam superne fracta et calce valde obducta, a. 0,19 (a fronte) et 0,32 (a tergo), l. 0,555, cr. 0,515, a tergo rotundata. Litt. a. 0,018 (v. 1 0,025); interv. 0,005.

Edd. E. Fabricius, *AM* 9, 1884, 256 n. 2 *d* (E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1886, 146 litt. minusc.; IGR IV 965; *List* n. 191); ex apographo peiore iterum Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 129 litt. minusc. (*List* n. 206). Cf. L. Bürchner, *RE* I A 2 (1920), 2200; P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 169 b. Tit. ẹxscripserunt a. 1870 Curtius in sched. [n. 99], a. 1884 Fabricius (diar. IV, p. 356), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 79). *Ect.*

a. 98–117 p.
Ἥ̣ρᾳ Σαμίᾳ καὶ Αὐτοκρά-
τορι · Νερούᾳ Καίσαρι Σεβαστῶι Τρα-
ϊανῷ Γερμανικῷ · καὶ τῶι Σαμίων
δήμωι · Κόϊντος Νέριος Κάρπος · κορ-
νικλάριος · σὺν · Φαύστᾳ τῇ γυναικὶ
καὶ τοῖς τέκνοις · τὸν Ἀσκληπιὸν
καὶ τὴν Ὑγείαν · ἀνέθηκεν.

Vv. 1–3 Imp. Traianus.
Tit. ex Heraeo provenisse statuit E. Buschor, *AM* 55, 1930, 4.

---

572 Inv. Her. M 256, in Heraei lapidario; inventa a. 1913 prope viam Byzantinam ad orientem transversam (quadr. L 13). Basis triangula e marmore albo ex duabus partibus contiguis composita, a. 0,45, l. 0,486, supra et infra cymatiis exornata. Litt. a. 0,023 (φ 0,04); interv. 0,02.

Edd. E. Buschor, *AM* 68, 1953 [1956], 23 c. phot. tab. VIII 4 (*List* n. 210). Cf. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 169 c, 170 adn. 334. *Ect. Phot.* tab. LI.

s. II p.

[ἐ]π̣ὶ ταμίου Ἀνδρο–
[κ]λ̣έου τοῦ Σχείνου
⟦....τ̣α̣τος νεοπ̣οίη̣ς⟧
⟦[καὶ]⟧ παραφύλαξ Ἀβα̣σκαν–
τος Μοσχίωνος ἀνέθη͜κεν
Ἥρῃ̣.

2 Σχεινίου Buschor, corr. Herrmann ‖ 3. 4 in. partim erasi; 3 in. [ὁσιώ]τατος, ut videtur; [σύσσι]τος Dunst, [εὐσεβὴ]ς falso Buschor.

V. 2 Est nominis a lentisci appellatione (σχῖνος) ducti exemplum unicum (dele *LGPN* I 417 Σχίνιος); cf. Σχινάδας *Milet* I 3, 34 i 12, de quo Robert, *Noms indigènes* I (1963), 272 adn. 9.

---

573 Inv. Her. M 216, in Heraei lapidario; inventum a. 1914 ab Iunonis templo ad meridiem. Baseos caput gradatum e marmore albo infra fractum, a. 0,233, l. 0,655, cr. 0,50; in superficie foramina quaedam. Titt. duo, prior *I* in ipsa basi, posterior *II* in abaco, uterque in rasura scriptus. Litt. *I* a. 0,03, apicibus ornatae, *II* a. 0,025 (rotundae minores).

Edd. SEG I 406 ex apographo a M. Schede misso; P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 168 b c. phot. *Beil.* 59, 1 (*List* nn. 220. 425). *Ectt. Phot.* tab. LII.

s. II–III p. *II* Ἐπάγαθος Ἥρης τῇ κυρίᾳ Ἥρῃ. *in abaco*

s. I²–II p. *I* *vacat* ἡ φιλοσέβαστος
– – – – – – – – – – – – – –

Titt. non distinxit Schede ‖ 1 inter Θ et Ο superest lit. A tit. prioris erasi ‖ 2 [βουλή sive [γερουσία Herrmann.
V. 1 Ἥρης scil. δοῦλος vel ἀπελεύθερος (Croenert, SEG).
Statuae honorariae basem Epagathum devotionis causa aliquanto post usurpavisse docuit Herrmann.

C. NAVES

574 Inv. Her. M 49, in Heraei lapidario; inventus a. 1910 in templo Iunonis, sub columna sexta peristylii septentrionalis (cf. t. 575). Lapis pumicosus supra et infra integer, a. 0,305, l. 0,355, cr. 0,29, nunc in partes quattuor contiguas fractus; supra tit. est anaglyphi pars ima rotunda, quae lapidem alterum olim impositum esse demonstrat. Litt. a. 0,045–0,05.

Commemoravit G. Schmidt, *AM* 86, 1971, 40 c. adn. 31. Edd. G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 113 n. IV c. phot. tab. 49, 1 (*List* n. 654). *Ect. Phot.* tab. V.

s. VI a.

ἐπόε[ι]
Ὄρτι[ος].

Suppl. Dunst.
V. 2 ʽΟρτ– est forma Ionica nominum ab ʽΕορτ– incipientium, quae tractavit J. Curbera, *ZPE* 117, 1997, 93. Carinae anaglyphum recognovit Dunst.

---

575 Inv. Her. M 48, in Heraei lapidario; inventus a. 1910 in templo Iunonis, sub columna quinta peristylii septentrionalis (cf. t. 574). Lapis pumicosus in duas partes contiguas fractus, a. 0,33, l. 0,46, cr. 0,62, inscriptus ab utraque parte *AB* exornata anaglypho *A* scuti, *B* rostri navalis. Litt. inconditae, a. 0,03–0,04, partim βουστροφηδόν incisae; interv. 0,02–0,03.

Commemoraverunt E. Buschor, *AM* 55, 1930, 83, et idem, Philologus 86, 1931, 425; G. Dunst, *BCH* 88, 1964, 482–485 c. phot. *A* fig. 2. Edd. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 100–106 n. II c. phot. tabb. 45–46 (*List* n. 244); E. Manni, in: *Forschungen und Funde. Festschrift B. Neutsch* (1980), 297–298 [= Σικελικὰ καὶ Ἰταλικά. *Scritti minori* (1990), 377–379] (SEG XXX 1079); G. Manganaro, *ZPE* 101, 1994, 120–125 c. phot. *AB* tab. IV et phot. ect. *A* tab. V (SEG XLIV 701). Cf. A. Johnston, *LSAG Suppl.* (1990), 472 n. D; H. Walter, *Das griech. Heiligtum, dargestellt am Heraion von Samos* (1990), 135 c. phot. *B* fig. 153. *Ectt. Phott.* tab. III.

	A *latus adversum*		***B*** *latus aversum*	
	– – – – –		– – – – –	
s. VI¹ a.	[κ]αὶ Π̣ανθῦς	→	ὁπόθ᾽ ο[ἰ]	→
	///ωρõντες Ἔν–	→	Ἱμερα[ῖ]ο[ι]	→
	δησαν τ̣ῆρ̣η[ι]	←	[ἔ]ριδ᾽ ἔπαθον	←
	..σπι ἐτε *rasura?*	→	Σικα[ν]ῶ̣ν̣.	→
	– –ᵛΔΜ⌒ *vestigia*	→		

1. 7–10 legit et suppl. Dunst, 3 Manganaro ‖ 2 [συ]γ̣ωρõντες (vox nova, ab ὠρέω/ὠρεύω 'custodire' derivata) magis quam γ̣ωρõντες (= νεωροῦντες) Dunst, quod spatio aptissimum defendit Merkelbach apud Mang. 126; [ἐ]γ̣ωρõντες Mang., χ̣ωρõντες falso Manni ‖ 2–3 ἐν[έ]|δησαν voluit Manni ‖ 3–4 τ̣ῆρ̣η[ι | Θέ]σπι Mang., [Λευ|κ]ά̣σπι Dunst, [τῶι|δ᾽] ἄσπι Manni ‖ 5 omiserunt Dunst, Manni; litt. tenues (erasas?) ΝΑΜΛΘΓΜ legit et 4–5 ἐτέ[λε|σα]ν ἀ⟨ν⟩άθημ̣[α] suppl. Mang.; nonne [ἀ]σπὶ⟨ν⟩ (= ἀσπίδα) ἐτέ[λε|σα]ν ἀμφ– –? ‖ 6 [εὐξάμενοι] dub. Mang.; ἐτέ[λεσαν, ἐπιβώσαντι] e. g. Dunst.

V. 1 Πανθῦς· cf. t. 647 1. 3–4 Hic tit. inter Leucaspis herois Sicani testimonia (tractavit post alios N. Cusumani, *Rend. Acc. Napoli Arch.* 61, 1987–88 [1992], 125–141 [SEG XLII 1815]; LIMC V 1 (1992), 273) delendus est. 7–10 Res historicae aliunde ignotae. 9 De ἔριδα pro ἔριν usurpato cf. Schwyzer, *Griech. Gramm.* I 464.

Est dedicatio duorum saltem Samiorum – sive custodum (loci? castri?) Endesae sive Endes(s)ae navis magistrorum – facta post reditum ex Sicilia, ubi Himeram a Sicanis incolis defenderunt; quos pugnae terra marique interfuisse demonstrant scuti et rostri imagines. Videlicet lapidem aetate Polycratis tyranni ablatum et fundamentis templi novi immissum esse. Lapidem alterum non inscriptum (inv. Her. A 1358), quem addiderat Dunst, revera ad aedes sacras septentrionales pertinere statuerunt A. E. Furtwängler et H. J. Kienast, *Samos* III (1989), 156 n. 32.

---

576 Inv. Her. S I 80, inventus in Iunonis delubro, nunc amissus. Lapis (muralis?) ex poro subflavo, a dextra partim integer, a. 0,25, l. 0,46, cr. 0,154; in parte antica incisae sunt naves duae altera supra alteram posita, insignitae proris oculis apotropaeis munitis, rostris longis acutisque, gubernaculis duobus. Incisi sunt titt. duo, *I* supra navem superiorem litt. inversis, *II* infra navem inferiorem. Litt. a. 0,01–0,012.

Edd. Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 186–188 n. 105 c. phot. tab. 75 (*List* n. 687). Cf. G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 161 c. phot. tab. 61, 1. *Ect.* vetus. *Phot.* tab. IV.

s. VI² a. *I* ΣΜΙΚΙ
naves
II – –ΜΙΚ

I tit. sinistrorsum scriptum esse contendit Freyer–Schauenburg legens Σ· \Δ< \ΒΙ ‖ *II* ΣΜΙΚ inv., at lit. prima deest in ect.; Σ/ \ΙΚ...Σ Fr.–Sch.

Navem superiorem lapidarium magistrum, inferiorem discipulum eius incidisse utrumque nomen adscripsisse censuit Freyer–Schauenburg. Equidem tamen titt. similes vel etiam pares esse sentio, quia uterque continet nomen a Σμικ– incipiens sive artificis sive dedicantis sive navis.

Imagines navium a. c. 550–525 a. attribuit Freyer–Schauenburg. Incertum adhuc est, repraesenteturne Σάμαινα navis illa bellica Samiis propria (de qua cf. Dunst 159–161; C. Torr et A. J. Podlecki, *Ancient Ships* (1964), 65 c. adn. 147).

D. DONARIA ALIA

577 PERINTHIORUM DEDICATIO. In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa a. 1924 immissa fenestrae Παναγίας ecclesiolae, quae sita est a vico *Chora* ad septentriones prope viam qua itur ad vicum *Mytilinii.* Tabula e marmore albo ab angulis mutila, a. 1,07, l. 0,30–0,32, cr. 0,14–0,15; in superficie foramen ad tegulam imponendam destinatum. Litt. a. 0,012–0,028; interv. 0,002–0,01.

Commemoraverunt A. Rehm, *Gnomon* 1926, 123; E. Buschor, *AM* 55, 1930, 46–47, et idem, *Altsamische Standbilder* II (1934), 56. Edd. G. Klaffenbach, *MDAI* 6, 1953, 15–20 c. phot. tab. 3 (SEG XII 391); M. Guarducci, *Studi in onore di A. Calderini e R. Paribeni* I (1956), 23–27 c. phot. fig. 1 (SEG XV 526, cf. autem J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1959, 320); Jeffery, *LSAG* 365–366. 371. 416 n. 35 c. phot. tab. 71; Guarducci, *Epigrafia greca* I (1967), 267–268 n. 8 c. phot. fig. 120 (Lazzarini, *Le formule* (1976), n. 689; *List* n. 218); M. H. Sayar, *Perinthos–Herakleia (Marmara Ereğlisi) und Umgebung* (*Denkschr. Ak. Wien* 269, 1998), 173 n. EZ 7. Cf. A. J. Graham, *JHS* 84, 1964, 73–75 c. phot. tab. 2, et eundem, *Colony and Mother City in Ancient Greece* (1964), 162–163; R. Tölle, *Die antike Stadt Samos* (1969), 89 c. phot.; N. Ehrhardt, in: *Actes du IX*ᵉ *congrès intern. d'épigraphie grecque et latine* I (1987), 93–94; L. D. Loukopoulou, *Contribution à l'histoire de la Thrace propontique* (Μελετήματα 9, 1989), 97–100 c. phot. tab. I. Tit. a. 1924 exscripsit Rehm in schedis. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. II.

c. a. 580–570 a.

[..]νίσκος Ξ[εν]–
[ο]δόκο, Δῆμι[ς]
[Π]υθοκλέος ο–
[ἰ]κῆϊ{ηι}οι Περ[ί]–
νθιοι τῆι Ἥρ–
ηι ἀνέθεσαν
δεκάτην ἔρ–
δοντες γορ–
γύρην χρυσῆ–
ν, σερῆνα ἀργ–
ύρεον, φιάλη–
ν ἀργυρῆν, λυ–
χνίην χαλκῆ–
ν, ὀνονημένα
σύνπαντα δ–

[ι]ηκοσίων δυ–
ωδέκων στατ–
ήρων Σαμίω–
ν σὺν τῶι λίθω[ι].
vacat 0,53

Legerunt et suppl. Rehm in schedis, Klaffenbach || 1 e. g. [Με]ν–; [– – – Με]|νίσκος falso Sayar || 3–4 ο|[ἰ]–κη⟨τ⟩ήϊοι Guarducci (1956), Lazzarini, ο|[ἰ]κήι{η}ιοι Dunst.

Est duorum Perinthiorum tit. dedicatorius formis Aeolicis ὀνονημένα (v. 14) et δυωδέκων (vv. 16–17) insignis. Vv. 3–4 οἰκήϊοι (= οἰκεῖοι)· sunt coloni, a quibus haec dedicatio facta est propter eorum cum metropoli necessitatem (Graham coll. SEG IX 3 31); similiter οἰκη⟨τ⟩ήϊοι cum voce οἰκητής 'colonus' contulit Guarducci. Ministros thesauri Perinthii in Samo collocati (οἶκος) voluit Jeffery. 4–5 Σαμίων ἀποικία Πέρινθός ἐστιν (Ps.–Scymn. 714–715); *Perint⟨h⟩us condita* sub Ol. XLIV 3 (= a. 602 a.) rettulit Hieronym. chron. p. 98, 24 Helm. Testimonia collegit Sayar 71 c. adn. 126, 92–93. 8–9 Γοργύρη forma altera nominis Γοργώ evincitur. 10 σερήν· de genere masc. cf. U. de Wilamowitz–Moellendorff, *Der Glaube der Hellenen* I (1931), 263 c. Add. II (1932), 541–542. 14 ὀνονημένα (= ἐωνημένα)· tractaverunt D. A. Ringe, *Glotta* 62, 1984, 45–56 (SEG XXXIV 868); P. Hualde, *Emerita* 65, 1997, 232–236. 16–17 δυωδέκων· cf. Thumb et Scherer II 282.

Tit. aetatem diserte definivit Klaffenbach 16–17; vix recte a. c. 550–525 a. attribuit Jeffery.

---

578 In Heraei lapidario (sine inv. n.); inventa ubi sit non traditur. Stela integra e marmore albo, a. 0,655, l. 0,44–0,45, cr. 0,10–0,135. Tit. in parte adversa valde detrita. Litt. a. 0,015, στοιχηδόν dispositae; interv. 0,007.

Edd. Ch. Habicht, *AM* 87, 1972 [1974], 192–196 n. 1 c. phot. tab. 72 (*List* n. 135); Hansen, CEG II 853. Cf. Shipley (1987), 169. 202. *Ect. Phot.* tab. XV.

paulo post 322 a.

[ν]εωποῖαι Ἥρηι·
[ο]ἵδε, τὸ νεωποιε̣[ῖον]
[ἐ]πεὶ ποίησαν, ἐπ' [αὀτοῦ] /
[ἄ]γγελον ἀθανάτων̣
[σ]τῆσαν ἐπ' εὀτυ[χ]ί̲ηι /
[Φ]ωκύλος, Ἐργῑ̣[ν]ο̲ς,
[Π]ολυάρητο[ς, – – – –],
. . . ν . . ς, Σπ . . . . ο– –
. . . . . . Γ– – – – – – –
– – – – – – – – – – –

Suppl. Habicht || 1 fin. [ἀνέθηκαν] dub. addidit idem || 3 vel etiam [αὀτῶι] idem || 5. 6 litt. linea subducta insignitae nunc evanuerunt || 8 ...Ν..ΣΣΓ....Ο Hab.; nomina distinxit Dunst.

Vv. 2–5 Distichon elegiacum. 2 νεωποιεῖον· neopoearum aedes etiam in t. 132 11 commemorantur; quae ubi sitae fuerint adhuc latet. 4 ἄγγελον ἀθανάτων· Mercurium voluit Habicht 194 coll. hymn. Hom. III 3, XVIII 3; IG I[3] 784, qui 194–195 de deo apud Samios culto disseruit; fortasse etiam intelligenda est Εὐαγγελίς (t. 261 22. 37) sive Iris sive Iunonis quaedam sacerdos. 5 De εὀ pro εὐ scripto cf. tt. 17 8. 42 18. 19. 43 6. 13, qui omnes brevi post Samios in insulam reversos exarati sunt.

De tit. tempore cf. Habicht 193.

579–580 Inv. Her. J 171, in Heraei lapidario; inventus in Iunonis delubro (quadr. L 13; cf. Buschor 7 fig. 5). Lapis e marmore caeruleo a dextra et a tergo mutilus et nunc in partes tres contiguas fractus, a. 0,18, l. 0,50, cr. 0,34, quem in taeniam redactum loricae pontis cuiusdam immissum esse statuit Buschor; a sinistra lapis alter adiunctus erat.

579 In parte antica obliqua. Litt. a. 0,015 (v. 8 0,02), apicibus valde ornatae; interv. 0,005.

Edd. E. Buschor, *AM* 68, 1953 [1956], 15–16 c. phot. tab. III 2 et delin. 2 fig. 1 (*List* n. 149 = 229). Cf. G. Dunst, *APF* 16, 1958, 176 adn. 2; P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 169 c. *Ect. Phot.*

s. I a.

ἐπὶ Λεωνίδου ἄρχοντος, Διογέν̣[ης χειριστής],
σύνσιτοι κ α ὶ εὐσεβεῖς [νεωποῖαι]·
Δίων Σωσικράτου, Ζεῦξις (Ζεύξιδος), Μη̣ν̣όφι[λος – – – –],
Χρύσερμος (Χρυσέρμου), Διόμανδρος Ἀλέξα[νδρο– – –],
Μαντιγένης Ἀριστοκρίτου, Περιγέν[ης – – – –],
Νεοπτόλεμος Νι[κα]γ̣όρου, Δημήτ[ριος – – – –],
Σωτᾶς Σωτηρ[ίχ]ου
Ἥ ρ η ι χ α ρ ι σ [τ ή ρ ι ο ν].

Suppl. Buschor; litt. linea subscripta insignitae lapide diffracto perierunt, in inv. traditae sunt || 4 Ἀλέξα[νδρος – – –] Buschor; in monogrammate patronymicum Diomandri latere suspicatus est Dunst || 6 patris nomen supplevi; Νε̣[α]γόρου vel Ν̣[εσ]τ̣όρου Buschor, quae nominis forma non invenitur || 7 suppl. Dunst; Σωτηρ[ιά–δ]ου Buschor.

V. 1 χειριστής· cf. t. 185 1. 3 Δίων Σωσικράτου· idem commemoratur σκηναρχῶν t. 484 8. 4 De Χρυσέρμου nomine vide t. 562 1; de monogrammate, quod litt. saltem A, O, T, Y, X continet, cf. ad t. 580 2.

580 In margine superiore levigato; infra tit. lapis scalpro tractatus. Litt. apicibus valde ornatae, *I* a. 0,007–0,01, interv. 0,008; *II* a. 0,008 (v. 7 0,011), interv. 0,004.

Edd. E. Buschor, *AM* 68, 1953 [1956], 16 c. phot. tab. III 3 (*List* nn. 150. 151). *Ect. Phot.*

s. I a.

I – – –χρήστου καὶ Ἰκαδίου καὶ Ⱶ
– – –ωνίδου Π[αγ]κρίτου
– – –ΣΕΡ Ι

II Δίωνος καὶ Ἀπατουρίου καὶ
Μαντιγένου καὶ Ἰσιδώρου καὶ
Ζεύξιδος καὶ Χρυσέρμου καὶ
Διομάνδρου.

I 1 Ⱶ neglexit Buschor; quid sibi velit non intellego, sed idem in t. 1026 3 occurrit || 2 in. [Λε]ωνίδου Buschor; fin. lit. Π vestigia recognovi et nomen supplevi; ...κρίτου Buschor, [καὶ] Κρίτου dub. Dunst, qui et [Ἡρο]κρίτου e monogrammate hausit || 3 [Χρυ]σερ... Buschor; [Χρυ]σ̣έρμ(ου) nomen a lapicida non perfectum esse censuit Dunst.

V. 1 Ἰκαδίου nomen tractavit O. Masson, *ZPE* 119, 1997, 71 [= OGS III 278]. 2 De monogrammate cf. quae contra G. Dunst, *AFP* 16, 1958, 176 adn. 2, protulerunt J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1959, 321 magistratuum sive chiliastyis gentisve nomen subesse rati. 7 Διόμανδρος· cf. ad t. 445.

Titt. *I* et *II* diversis manibus incisi sunt. Vv. 4–7 nomina fere omnia praeter Ἀπατουρίου et Ἰσιδώρου t. 579 reperiuntur.

---

581 Inv. Her. J 33, in Heraei lapidario; inventus a. 1853 in Iunonis delubro (Kretikides) denuo apparuit a. 1926 in vico *Kolonna* tabernae parieti insertus. Lapis porinus supra mutilus, a. 0,325, l. 0,24, cr. 0,33; lateris antici pars dextra leviter depressa. Tit. graphio leviter et neglegenter incisus. Litt. a. 0,015–0,025; interv. 0,01–0,015.

Edd. Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 79 litt. maiusc. (Kretikides, Ἀρχαιολογία (1867), 34 n. 6, perperam cum t. 319 coniunctum; idem, Σύλλεκτα. Βασιλεῖς ἢ τύραννοι τῆς Σάμου (1871), 135 adn. α; IGR IV 973); E. Buschor, *AM* 58, 1933, 10 c. phot. *Beil.* IX 3; P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 136–137 (*List* n. 137). *Ect. Phot.* tab. XLVII.

s. I p.

῞Ηρι Σαμί–
ων ἀρχ⟨ηγ⟩έ–
τιδι ἀν–
θύπατος
ἀνεκαί[ν]–
ησεν ὁ Ἀ–
κί⟨λ⟩ιος.

2 ΑΡΧΕ|ΤΙΔΙ lap. ‖ 7 ΚΙΑΙΟΣ lap. (ΚΑΙΟΣ Stamatiades); 6–7 nomen coniecit Herrmann, Ἀ|κ⟨τ⟩αῖος Buschor. V. 1 = ῞Ηρῃ. 5–6 ἀνεκαί|ησεν legit et ἀνεκαίνισεν intellexit Herrmann. 6–7 Latet proconsulis nomen. M'. Acilium Aviolam, procos. Asiae a. 65/6 p. (PIR² A 6), vel etiam C. Aquillium Proculum, procos. a. 103/4 p. (PIR² A 999), coniecit Herrmann, id quod effugit B. Thomasson, Laterculi praesidum I (1984), 242 n. 242.

Tit. etsi aedificatorius tamen nequaquam est publicus. Lapidem, cui inscriptus est, ad aedes quasdam vetustissimas pertinere docuit Buschor.

---

582 Inv. Her. J 175 + J 330, in Heraei lapidario; inventa prope Viam sacram (quadr. R 6). Duo fragmenta *ab* contigua e marmore albo ad baseos tegulam pertinentia, postea transformata in mensam mensoriam, a. 0,13, l. 0,49+0,50, cr. 0,57, infra cymatio exornatam; in superficie quattuor cava. Tit. inter lineas incisas scriptus. Litt. a. 0,025–0,03, apicibus ornatae; interv. 0,013–0,017.

Edd. *ab* P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 168–169 n. 78 c. phot. *b Beil.* 58, 2 (*List* n. 236, cf. n. 723). *Ect. Phot.* tab. XLVII.

s. I p.

– – – – – – – – – – – – –
–⏑– – – – –ς καὶ Κλειοῦς *b*
a πανηγυριαρχήσαντες ῞Ηρηι.

Restituit Dunst ‖ 1 ΣΚΑΙΒΛΕΙΟΥΣ Herrmann; Ἐρατοῦ]ς e. g. Dunst.

Panegyriarchas Musarum εἰκόνας dedicavisse collegit Dunst.

---

583 In puteo vici *Mytilinii* vidit Kretikides, postea in vico *Kolonna* Stamatiades; periisse videtur. Tabula (πλάξ) quaedam.

Edd. Kretikides, Τοπογραφία (1869), 77 n. 1 litt. minusc.; idem, Σύλλεκτα. Βασιλεῖς ἢ τύραννοι τῆς Σάμου (1871), 140 adn. α (Stamatiades, Σαμιακά² I (1881) 163–164; P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 169 d; *List* n. 225).

a. 180–192 p.

Αὐτοκράτωρ
Καῖσαρ Μᾶρ–
κος Αὐρήλιος
Κόμμοδος
Σεβαστὸς
῞Ηρῃ.

6 omisit Kretikides.

Est Imp. Commodi dedicatio, quam ex Heraeo provenisse iure suspicatus est R. C. S. Felsch, *AA* 1973, 92 adn. 42.

---

584 EPIGRAMMATA IN IUNONEM. In Heraei lapidario; inventa frr. *ab. d. e–h* a. 1912, fr. *c* a. 1924 in ecclesia Byzantina (quadr. M 9). Fragmenta octo *a–h* inter se fere contigua e marmore albo, a. 0,55, l. 0,71–

0,72, cr. 1,10–1,115, quae revocavit Buschor ad templi peripteri Romani antas postea dissectas in tabulas tenues, quarum supersunt tres: suprema (inv. Her. M 193) in partes duas contiguas *ab* fracta, a dextra et ab angulo superiore sinistro mutila, a. 0,175, l. 0,62; media *c* (inv. Her. J 52) utrimque integra, a. 0,10–0,11, cui infra adiungendum est frustum *d* (inv. Her. M 201) undique mutilum, a. 0,04, l. 0,15, cr. 0,18; infima (inv. Her. M 194) utrimque integra, a. 0,23, in partes quattuor fere contiguas *e–h* fracta. Litt. *I* a. 0,025–0,03, apicibus ornatae; *II* a. 0,02–0,025 (nonnullae a. 0,035), neglegentissime et vv. 10–11 tenuissime incisae; interv. 0,005–0,02.

Edd. *ab. e–h* M. Schede, *AM* 44, 1919, 45–46 n. 36 (SEG I 405; IGR IV 1725); *c. d* addidit W. Peek, *AM* 66, 1941, 78 adn. 1 c. phot. tab. 41, 2 (*I. II* L. Robert, Hellenica IV (1948), 55–59; *I* A. Wilhelm, *Griech. Epigramme, aus dem Nachlass* edd. H. Engelmann et K. Wundsam (1980), 30 n. 36 [SEG XXX 1081]; *List* n. 473. 475). Cf. Schede, *Berichte aus den Preuss. Kunstsammlungen* 41, 1919–1920, 130–131; E. Buschor, *AM* 58, 1933, 240–241; E. Groag, *Die Reichsbeamten von Achaia in spätröm. Zeit* (1946), 59–62; Peek, *Wiss. Zeitschr. Univ. Halle* 4, 1954–1955, 218 (SEG XV 527); P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 137; H. J. Kienast et K. Hallof, *Chiron* 31, 2001, 282–283 c. phot. 285 fig. 1. Frr. *e. g* exscripsit mense Aug. a. 1841 L. Ross (diar. VIII, p. 171), *a–h* Peek in schedis (XXVI 25). *Ect. Phot.* tab. LV.

a
a. 307–311 p. *I* [Ἥρη], Ζ̣ηνὸς ἄκοιτι, τεὸν νόον εὐμενέουσ̣[α] *b*
αἰὲν ἐφ᾽ ἡγεμονῆϊ φέροις, ὡς λίσσομ᾽ ἔγωγε̣·
οὕνεκά σοι καὶ νηὸν ἐδείματο καὶ γέρας ἱρ[ῷ̣]
κλεινότερον‿πόρσυνε̣ δικασπόλος Αἰδέσις – ∪
c *vacat 0,12* *d*
s. IV p. *II* Ἥρη παμβα̣[σίλεια, Δι]ὸ̣ς μεγάλου π̣α̣[ρ]ά̣κ[οι]τ̣ι *f*
e εἵλαθι κἀμὲ φύλαττε, σαόπτολι, σὸν λάτριν ἁγνόν·
ἄρτι γὰρ ἱρὰ Διεὶ ῥ[έξ]ας Κρήτησιν ἐν ἄντροις
Ἴδης ἐν σκοπέλοισι λάχον γέρας ἐκ βασιλῆος
g νή⟨σ⟩ων, τὰς πέρι π̣ό̣ντος ἁλίκτυπος ἐστεφάνωκε, *h*
ἡγῖσθαι Πλούταρχος, ἔχων πατρὸς οὔνομα κλεινόν,
– ∪ ∪ Ι σὺμ π[ᾶσ]ιν ἐμὸν βασιλῆ̣α φύλ̣α̣σ̣σ̣ε.

1 Ζη]νὸς et ἑὸν νόον εὐμενέον[τα] Schede, corr. Peek ‖ 2 fin. ἔγωγ[ε] Schede ‖ 3 ἱρ[ὸν] Schede, Robert, corr. Peek (1955) ‖ 4 Αἰδέσις nomen agnovit Robert; fin. [ἁγνός] Merkelbach sub *I. Ephesos* IV 1319, [ἐσθλός] Wilhelm, quod sicut [ὄντως] displicuit Peek (1955); αἴδεσις [ἔστω] Hiller de Gaertr. apud Schede, αἴδεσις [ἡμῖν] Peek (1941), quod supplementum errore mutaverunt in [ὑμῶν] Groag, in [ὑμῖν] Robert, Wilh. ‖ 5 legit et suppl. Peek (1941) ‖ 7 suppl. Schede; fortasse Κρήτῃσιν scribendum est ‖ 9 ΝΗΠΩΝ lap., νήσ̣σ̣ων Peek (1955); πέρι (per anastrophen) Schede, Robert, περί tmesi ab ἐστεφάνωκε separatum maluit Peek (1955) ‖ 11 in. [οὐρανίοις] σὺμ π[ᾶσ]ιν Hiller de Gaertr. apud Schede, [ὡς δὲ θεοῖς] Wilamowitz in sched., [εἵλα]θ[ι καὶ] σὺμ πᾶσιν Peek (1955), sed lit. θ nullum vidi vestigium; – –ΑϹ..ΙϹΥΜΠ legerat Ross ‖ 11 fin. φύλα[ξον] Schede, corr. Peek.

Sunt carmina duo hexametra post provinciam insularum (v. 9) sub Imp. Diocletiano institutam in praesidum duorum honorem concepta, quae iure distinxit Robert. Aedesii carmen *I* tetrarchiae tertiae vel quartae tempori (a. 307–311 p.) attribuendum esse monet t. 610 in altera peripteri antarum exaratus, quem vide. De Plutarchi carminis tempore non constat. Vv. 1–4 Nescio quis pro Aedesio praeside orat. 3 νηὸν ἐδείμαντο· fortasse ipsum templum peripterum Romanum est, quod tunc temporis amplificatum esse constat (cf. H. Kyrieleis, *Führer durch das Heraion von Samos* (1981), 82–84 n. 5). 3–4 γέρας ἱρῷ κλεινότερον πόρσυνε· iure dicundo sanctuarii reditum auxit (Wilhelm). 4 *PLRE* I Aedesius 4, vir ceteroquin ignotus, cui quidem epigramma *I. Ephesos* IV 1319 vindicavit Merkelbach. 5–11 Plutarchus praeses praedicat tam Iunonem, quia statim post sacrificium coniugi eius Iovi Cretico oblatum a rege – fortasse Imp. Iuliano (Robert 57) – insularum imperium obtineret, quam et ipsum regem. 7–8 Hoc testimonium adde apud Guarducci, ICret. I, p. 96. De Idaeo antro Iovis antiquissima veneratione insigni cf. A. Chaniotis, in: Πεπραγμένα τοῦ στ′ Διεθνοῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου II (1990), 393–401 (SEG XL 737), qui propter verba παμβασίλειαν et λάτριν ἁγνόν (vv. 5–6) de mysteriis quibusdam cogitavit. 10 *PLRE* I Plutarchus 4, de quo cf. Chaniotis, *ZPE* 68, 1987, 227–231 (SEG

XXXVII 730); est fortasse Plutarchus ille, cui Imp. Iulianus scripsit epistulam (ep. 48 Hertlein = ep. 153 Bidez et Cumont; cf. W. Ensslin, *RE* XXI (1951), 975–976 n. 6). Pater eius, a quo nomen illustre habet (ἔχων πατρὸς οὔνομα κλεινόν), quis fuerit adhuc disputatur. Placet *PLRE* I Plutarchus 3, proconsul Achaeae med. saec. IV p., notus ex titt. duobus, altero privato Attico IG III 3513 (E. Sironen, *The Late Roman and Early Byzantine Inscriptions of Athens and Attica*, diss. Helsinki 1997, 218–219 n. 170), altero publico Megarensi IG VII 94 (Robert 94–102).

---

585 GREGORII PRAESIDIS EPIGRAMMA IN IUNONEM. Inv. Her. M 25 [K.–S.], in Heraei lapidario; inventus a. 1902 vel 1903 ante templi Iunonis latus orientale (quadr. M 8) in pavimento Byzantino. Lapis muralis e marmore albo ab angulo superiore dextro fractus, a. 0,50, l. 1,235, cr. 0,265, utrimque lapidibus aliis adiunctus; in superficiei angulo utroque sunt foramina uncorum infigendorum. Litt. a. 0,03–0,038, neglegenter incisae; interv. 0,01–0,015.

Commemoravit E. Buschor, *AM* 58, 1933, 241–242. Edd. W. Peek, *AM* 66, 1941, 76–78 n. 21 c. phot. tab. 41, 1 (idem, *Wiss. Zeitschr. Univ. Halle* 4, 1954–1955, 218 [SEG XV 528]; R. Merkelbach, *ZPE* 12, 1973, 216; A. Wilhelm, *Griech. Epigramme, aus dem Nachlass* edd. H. Engelmann et K. Wundsam (1980), 29–30 n. 35 [SEG XXX 1082]; *List* n. 474). Cf. L. Robert, Hellenica IV (1948), 59–60. Tit. denuo tractavit Peek in schedis (XXVI 26). *Ect. Phot.* tab. LV.

s. IV p.

ἀγαθῇ [τύχῃ]·
Ἥρη, σοὶ τειμῆς, ἧς ἐλ[λα ∪ – ∪ ∪ – ∪]
Γρηγόριος, τούτοις ὑ̔μ/// ∪ – ∪ ∪ –
τῇδε γὰρ εὖ μά[λ]α πᾶσαν α – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪
ἑσπομέναν ἐγά⟨ν⟩ουν ἡγεμ[ον – ∪ ∪ –]
πάντα δὲ κεκλομένοισι νόῳ πιθ̣[ανῷ ∪ ∪ – ∪]
ἄχραντον κακίης μνῆμα ἀν ∪ – ∪ ∪ –.
vacat 0,07
ε ὐ τ υ χ ῶ ς.

Supplementa a Peek, Wilhelm, Merkelbach e. g. prolata, plane arbitraria sunt, ut iure monuerunt J. et L. Robert, *Bull. ép*. 1974, 425 ‖ 1 suppl. Peek ‖ 2. 3 ἔλ[λαχον, εἵνεκ᾽ ἔγραψα] et ὕμ̣ν̣[ον ἐπὶ προθύροις] Peek (1941), ἔλ[λαχον, εἵνεκ᾽ ἀμοιβὴν] et ὑμ[νολόγησα δόμοις] idem (1955), ἔλ[λαχον ἐν προθύροισιν] et ὑμ[νῶ εὐκλεΐην] Wilh., ἔλ[λαχον, εἰν ἐλέγοισι] et ὑμ[νέομαι χάριτας] Merk., ἔλ[λαβα, βήμασι καινοῖς] et ὑμν[ολόγησα χάριν] Dunst ‖ 4. 5 ἀ[οιδαῖς εὐφθόγγοισιν] et ἡγεμ[όνων ἀγοράν] Peek (1941), ἀ[ειμνήστοισι δίκῃσιν vel λόγοισιν] et ἡγεμ[ονεὺς ἀγοράν (in sched.: ἀγέλην)] idem (1955), ἀ[μέμπτοις εὐδικίῃσιν sive εὐνομίῃσιν] et ἡγεμ[όνων ἀρετάν] Wilh., ἀ[ν᾽ ῾Ελλάδα ἠδ᾽ ἀνὰ νήσους] et ἡγεμ[ονῆϊ Δίκαν] Merk. ‖ 5 ΕΓΔΟΥΝ lap. ‖ 6 fin. supplevi umbra lit. ultimae rotunda recognita; πι[νυτῷ priores ‖ 6. 7 ὑπακούσας] et ἀν[έθηκα μέλη] Peek (1941), διακρίνας] et ἀν[έθηκα βίου (in sched.: ἀν[έθηκα, θεή)] idem (1955), καλὰ τεύξας] et ἀν[έθηκα τόδε] Wilh., ἐπαρήγων] et ἀν[έθηκε θεᾷ] Merk. ‖ 7 μνῆμ᾽ ἀν[έθηκα errore Peek (1955), SEG ‖ 8 [Γρηγορίῳ] non recte in fine addidit Peek (1941).

Iure Robert arguit Gregorium non hymni fuisse poetam, ut voluit Peek (1941), sed provinciae insularum praesidem (ἡγεμ– v. 5), qui in Samo insula iudicii conventus habuisset (vv. 4–5), ibidem ius dixisset (v. 6), Iunoni ob honorem suum eximium (v. 1) carmen hoc obtulisset (v. 7). Quin etiam aedificium illud ad baptisterium ecclesiae Byzantinae adiacens, quod ‘*Pfeilersaal*’ vocavit cuique hunc lapidem attribuit Buschor 242, ipsum praesidis tribunal (βῆμα) fuisse coniecit Dunst. V. 3 *PLRE* I Gregorius 5, vir ceteroquin ignotus; cf. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 137. 5 γανόω raro active usurpatur in carminibus; cf. Kaibel, Epigrammata Graeca 985 (*SB* V 8671) 3–4: ἑοῖς ἐγάνωσεν ἰάκχοις | Εἶσιν.

Carmen Iunoni deae ‘paganae’ dedicatum intra saec. IV p. terminos maxime vindicandum est tempori sive tetrarchiarum (ante a. 311 p.) sive Imp. Iuliani (a. 361–363 p.; cf. t. 427).

---

4. DONARIA RELIQUORUM DEORUM

586 APOLLINI. Inv. Va. 69, in Museo oppidi *Samos*; inventus a. 1890 in loco *Glyphada*, scil. prope necropolim occidentalem. Iuvenis nudi truncus e marmore cano (desunt caput, crus utrumque, pedes, basis), a. 1,005. Tit. deorsum incisus est femori sinistro. Litt. a. 0,015; interv. 0,01.

Commemoravit W. Dörpfeld, *AM* 15, 1890, 443 ex actis diurnis Ἑστία 1890, Παράρτ. 26; P. Wolters, *AM* 18, 1893, 224 litt. maiusc. (O. Hoffmann, *Die griech. Dialekte* III (1898), 70 n. 163); E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 55, 1895, 246 n. 27; Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 149–150 n. 1 c. phot. tab. XII et delin. tit. (Bechtel, *SGDI* III 2 (1905), 5705; E. Schwyzer, DGE (1923), 715, 1); Jeffery, *LSAG* (1961), 329. 341. 414 n. 5 c. delin. tit. tab. 63, 5; (Lazzarini, *Le formule* (1976), n. 165; *List* n. 199). Cf. Roehl, Imagines³ (1907), 25 n. 22; R. M. Cook et A. G. Woodhead, *ABSA* 47, 1952, 163; G. Klaffenbach, *MDAI* 6, 1953, 16–17. De statua inter alios scripserunt: E. Buschor, *Altsamische Standbilder* I (1934), 17–18 c. phot. tabb. 57. 59–60; G. M. A. Richter, *Kouroi. Archaic Greek Youths* (1960), n. 77 c. phot. figg. 258–260; R. Tölle, *Die antike Stadt Samos* (1969), 86–87 c. phot. fig. 48; Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 69–73 n. 35 c. phot. tabb. 20–22; J. G. Pedley, *Greek Sculpture of the Archaic Period: The Island Workshop* (1976), 47 n. 33 c. phot. tabb. 24–25. J. Floren, *Die geometrische und archaische Plastik* (*HdA* IX 6, 1987), 353–354 c. phot. tab. 30, 6. 3. Tit. a. 1895 exscripsit Bürchner (*Duodez.* n. 35). Contuli. *Ect.* tab. II.

ante med. s. VI a. Λεύκιος ἀνέθηκεν ↓
τῶι Ἀπόλωνι.

1 ἀνέθηκε errore Jeffery, Lazzarini ‖ 2 Ἀπόλλωνι errore Dörpfeld, ΑΠΩΛΩΝΙ Freyer–Schauenburg.

V. 1 De nomine cf. A. Wilhelm, *ÖJh* 3, 1900, 57 [= *Kl. Schriften* II 1, 73]; Dunst, *BCH* 88, 1964, 485; J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1974, 463; 1984, 546. 2 Haud absurde putavit K. Tsakos, *AAA* 13, 1981, 317, Apollinis delubrum fuisse vicinum Dianae sororis templo, quod ante moenia occidentalia urbis Samiorum investigavit (vide t. 266).

Tit. pristini colore rubro picti vestigia indagavit H. Kyrieleis, *Samos* X (1996), 66 adn. 252. Statuam a. c. 560 a. factam esse statuit Freyer–Schauenburg, a. c. 575–560 a. Buschor.

---

587 'LIBERO'. Possedit M. Fraenkel, a cuius filio accepit Dunst; de origine nihil constat nisi quod a. 1889 emptum est. Tabulae fragmentum undique fractum, a. 0,127, l. 0,17, cr. 0,014–0,022. Litt. a. v. 1 0,01 (θ 0,007), vv. 2–4 0,009 (rotundae 0,005); interv. 0,007.

Edd. G. Dunst, *AM* 82, 1967, 72–76 c. phot. *Beil.* 38, 1; W. Peek, *ZPE* 10, 1973, 91–94 (*List* n. 470; Hansen, CEG II 852). Cf. J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1969, 436. Praesto sunt schedae a Peek confectae (XXVI 36) cum epistulis, quas de tit. scripserunt H. Fraenkel filius, P. Maas, F. Hiller de Gaertringen. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. XI.

s. IV a. ἀ γ α θ ῆ ι τ ύ χ η [ι]·
[πᾶς Σ]ạμίων σ' ἀγορεύει, Ἐλ̣[εύ]–
[*vacat*]θ̣ερε, ποιμένα λαῶν, / [*vacat*]
– ∪ ʾον εὐσεβέως λαὸς ΟΓ – ∪ ∪ –
vacat

Tit. elegiacum disposuerunt Peek, Dunst ‖ 2 in. [πᾶς Σ]– Ebert apud Hansen, [τῶν Σ]– Fraenkel, Peek, Dunst; [Ζεῦ, Σ]– Roberti post Dunst 73 adn. 4, quod refutavit Peek ‖ 2–3 Ἐλ[εύ|*vacat*]θ̣ερε Peek, Dunst ‖ 4 in. [καρτε]ρ̣ὸν Dunst vestigiis lit. primae aptissimum; [καὶ λί]θ̣ον Peek, [σοὶ λί]θ̣ον Keydell per epist. ad Peek missam ‖ 4 fin. ὁ π[ρεσβύτερος] Dunst coll. t. 133 7–8 assentiente Klaffenbach, refutantibus Robertis; ὄπ[αζε (vel ὄπ[ασε) γέρας] Peek, nisi etiam ὀπ[άζει, Ἔρως]; ὁ π[ᾶς πόλιος] M. Fraenkel per epist.; ὀπ[ιζόμενος] Hansen.

Vv. 2–3 Ἐλεύθερε· de Iove cogitaverunt Roberti coll. Hdt. III 142 (Μαιάνδριος ... Διὸς Ἐλευθερίου βωμὸν ἱδρύσατο καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν οὔρισε τοῦτο τὸ νῦν ἐν τῷ προαστίῳ ἐστί), de Amore Dunst assentiente Peek coll. *FGrHist* 449 F 1 (Σάμιοι δὲ ... γυμνάσιον ἀναθέντες τῷ Ἔρωτι τὴν διὰ τοῦτον ἀγομένην ἑορτὴν Ἐλευθέρια προσηγόρευσαν; vide t. 454); epithetum poetice pro Ἐλευθέριος usurpatur.

---

588 In deversorio vici *Mytilinii* a. 1884 exscripsit Fabricius admonens lapidem ab oppido *Pythagorion* ortum esse; periit. Stela e marmore albo supra integra, a. 0,155, l. 0,14, cr. 0,04, cum aëtomate, in quo solis radii exsculpti. Litt. a. 0,012 (rotundae 0,007); interv. 0,004.

Edd. E. Fabricius, *AM* 9, 1884, 196–197 n. 2 *a* (Stamatiades, Σαμιακά[2] IV (1886), 74–75 uncis omissis; M. L. Strack, *Die Dynastie der Ptolemäer* (1897), 222 n. 18; W. Dittenberger, OGI I 29 c. Add. II p. 539; H. Hauben, *Callicrates of Samos* (Studia hellenistica 18, 1970), 37–41 n. 2; *List* n. 260). Cf. U. Wilcken, *APF* 3, 1905, 317–319; W. W. Tarn, *JHS* 31, 1911, 254; Robert, *Études* (1938), 116 c. adn. 5; G. Longega, *Arsinoe II* (1968), 89–90; R. C. S. Felsch, *AA* 1973, 92 adn. 42; K. Hallof, *Tyche* 12, 1997, 109 adn. 56. Tit. exscripsit Fabricius (diar. II, p. 145) confecitque *ect.* tab. XXVII.

ante a. 270 a. [ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαί]ου τοῦ Πτολεμ[αίου καὶ]
[Βερενίκης, Σωτήρων, καὶ] ὑ̣πὲρ Ἀρσινόη[ς Φιλαδέλ]–
[φου, καὶ ὑπὲρ Καλλικρ]ά̣του Βοΐσκου, τοῦ [ναυάρχου],
– – – – – – – – – – – –///ιος ἀνέθηκεν – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – ¯N[.ˀ.]. *vacat*

Stelae partem fere tertiam servatam esse demonstrant radii; supplementa nimis brevia protulit Fabricius (Strack) ‖ 1 in. [ὑπὲρ Πτολεμαί]ου Fabr.; regis titulum addidit Dittenberger ‖ 1–2 suppl. Fabr., Σωτήρων addidit Dttb., Σωτήρων θεῶν Dunst (nimis longum et supervacaneum, cf. OGI II 724) ‖ 2–3 τῆς | γυναικὸς Fabr., βα|σιλίσσης Dttb., reiecit Wilcken proponens τῆς ἀδελφῆς vel potius Φιλαδέλφου ‖ 3 in. καὶ Καλλικράτου] τοῦ Βοΐσκου Dttb. contra lap. (ˌΤΟΥ); ⟨τοῦ⟩ ante Βοΐσκου desideravit Dunst ‖ 3 fin. suppl. Fabr. ‖ 4 Σά]μ̣ιος falso Strack, quia lit. M hastae leviter obliquae sunt; Τή]ν̣ιος vel Τ]ή̣ιος Dunst ‖ 5 [*vacat* ἀρετῆς? ἕνεκ]ε̣ν Fabr., [εὐχῆς ἕνεκ]ε̣ν Dttb., propter tabulae simplicitatem reiciens [ὁ δεῖνα ἐποίησ]ε̣ν; post N est duarum litt. spatium detritum.

V. 1 Ptolemaeus II (a. 283–246 a.), patre Ptolemaeo I, matre Berenice, qui c. a. 280/79 a. Σωτήρων titulo exornati sunt. 2 Arsinoe II, Ptolemaei II soror maior et uxor (a. 278–270 a.), quae Φιλαδέλφου cognomine ut post mortem (t. 496), sic certe iam viva appellabatur (cf. Hauben 38 adn. 3). Vix recte de Arsinoe I cogitaverunt Strack, Tarn. 3 De Callicrate Samio cf. t. 282 1. 4 Dedicavit fortasse unus e mercennariis Aegyptiis, qui Sami in statione erant (cf. t. 217).

Statuit Hauben tit. positum esse brevi ante Arsinoes mortem (a. 268 a.; de anno cf. G. Hölbl, *Geschichte des Ptolemäerreiches* (1994), 38; W. Huß, *Ägypten in hellenistischer Zeit* (2001), 310 adn. 41).

589–590 Inv. Va. 40, in Museo oppidi *Samos*; inventa a. 1855 in agro sub colle *Kastelli* sito. Tabula e marmore lucido supra fracta, ex tribus partibus contiguis composita, a. 0,40, l. 0,31, cr. 0,03–0,035, qua continentur t. 589 bilinguis, i. e. linguis demotica et Graeca scriptus sub accipitris imagine incisa, et t. 590 postea lapidi converso inscriptus. Titt. distinxit Robert.

Edd. sine tit. demotico E. I. Kretikides, Πανδώρα 8, 1857–1858, 542 litt. maiusc. (Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 41 litt. maiusc.; Kretikides, Ἀρχαιολογία (1867), 45 n. III; E. Preuner, *AM* 49, 1924, 42–43 sub n. 9); D. Euangelides, Ἀρχ. Δελτ. 11, 1927–1928, Παράρτ. [1931], 31 n. 2 c. phot. ectypi fig. 23; Robert, *Études* (1938), 117 c. phot. t. 589 tab. VII (L. Vidman, Sylloge inscriptionum religionis Isiacae et Sarapiacae (1969), 255; *List* nn. 198. 557). Edd. cum tit. demotico M. Minas et K. Hallof, *APF* 45, 1999, 26–31 c. phot. tabb. IV–V (SEG XLIX 1157–1158). Cf. P. M. Fraser, Opuscula Atheniensia III (1960), 27 adn. 3; W. Peremans, in: *Das ptolemäische Ägypten* (1978), 45. Exscripserunt Fabricius a. 1884 (diar. II, pp. 105–107) et denuo a. 1888 (diar. V, p. 46), a. 1900 Bürchner (diar. I, n. 27), revisit a. 1924 Rehm. Contuli. *Ect. Phot.*

589 HORO. Litt. a. 0,005–0,008 (ω 0,002), interv. 0,01.

s. III a. 1 *P3–bjk–Ḥr–n–P dj.t ꜥnḫ n Ḥr (s3) P3–wn.n3 p3 ḫm mw.t≈f Ta–d̲d–ḥr i.ir dj.t ir.w [n3] wjt.w n P3–bjk–Ḥr–n–P*
2 *m–b3ḥ P3–bjk–Ḥr–n–P p3 nt̲r ꜥ3* ←
3 ˉὯρος Φ̣άωνος Κανωπίτης Ἀπόλλωνι
εὐχήν.

|| 1–2 legit Minas || 3 in. ΩΡΟϹ Kretikides, ...ΩΡΟΣ Stamatiades, corr. Preuner; ΚΑΝΩΓΕΤΗϹ Kret., Stam., corr. Preuner || 3–4 Ἥρως φανος κυνηγέτης Kret. (1867).

Vv. 1–2 'O Accipiter Horus de Buto, vitam da Horo Phaonis filio minori e matre *Ta–d̲d–ḥr* (?), qui stelas Accipitris Hori de Buto faciendas curavit | ante Accipitrem Horum de Buto, deum magnum'. Cf. Minas 29–31, quae tit. Germanice vertit et de matris nomine rarissimo *Ta–d̲d–ḥr* disseruit. 3 ˉὯρος Φάωνος, PP VI 16 044, praeterea ignotus. De ethnico Κανωπίτης ad t. 217 15 relegaverunt J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1963, 300 ad n. 89.

Samus inter a. 281 et 197 a. sub ditione Ptolemaica erat. Hoc temporis spatium produnt et litt. formae partim cursivae (C, Ѡ), profecto a titt. saec. III a. non alienae (cf. A. Wilhelm, *ÖJh* 4, 1901, 74 [= *Kl. Schriften* II 1, 128, cf. ibid. I 3, 470–471]). Haud absurde credas tit. hunc a lapidario Aegyptio factum esse nisi forte ex Aegypto ipsa adlatum.

590 Tit. sepulcralis. Litt. a. 0,02–0,025 (ο 0,015), cum apicibus; interv. 0,01–0,017. *Phot.* tab. XXXVII.

s. II–I a.
Καλλίστη
Βασίλιον
Ἀσκλᾶς
Ἀνδρόνικος,
5 ˉἥροες χρη⟨σ⟩τοὶ
χαίρετε.

3 ΑΣΚΛΑΣ– – Kretikides, Stamatiades, corr. Preuner || 4–5 vv. paragrapho distincti || 5 ΧΡΗΤΟΙ lap.

V. 2 Cf. *LGPN* I 99 Βασίλειον (1). 3 De nomine fusius egit O. Masson, *ZPE* 27, 1977, 251–254 [= OGS I 299–302]. 5 χρητοί fortasse retinendum est (ut in tit. Phrygio SEG XL 1205), cf. Threatte I 506.

Exstat etiam tit. in parte postica: κρήνη εἰς ζερβοῦ | τοῖς διαβάταις· | Γρηγόριος Κων|σταντᾶς Σάμ⟨ι⟩ος | τῷ ͵αωξε΄ σωτη|ρίῳ ἔτει, quem scripsit qui hanc stelam invenit.

---

591 SARAPIDI, ISIDI. Inv. Her. M 38 a, inventa in vinetis prope oppidum *Pythagorion* sitis, postea in mola loci *Glyphada* inaedificata, nunc deperdita. Ara quadriangula e lapide calcario, a. 0,65, l. 0,455, cr. 0,455, supra et infra exornata cymatiis, l. 0,50, cr. 0,53. Litt. a. 0,02–0,025.

Edd. O. Rayet, *Rev. arch.* n. s. 24, 1872, 37–38 n. III (E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1876, 162 litt. minusc.; P. F[oucart], *Rev. arch.* n. s. 32, 1876, 56 n. 1; Stamatiades, Σαμιακά² I (1881), 228; A. Rusch, De Serapide et Iside in Graecia cultis, diss. Berlin 1906, 67; L. Vidman, Sylloge inscriptionum religionis Isiacae et Sarapiacae (1969), 253; *List* n. 247). Cf. Robert, *Études* (1938), 116; F. Dunand, *Le culte d'Isis dans le bassin oriental de la Méditerranée* III (1973), 61. Tit. exscripserunt a. 1884 Holleaux (apud Bürchner, *Duodez.* n. 24*), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 114), a. 1910 Wiegand (inv.), revisit a. 1924 Rehm.

s. III a.
Σαράπιδι, Ἴσιδι
Ἑστίεια Θεοχρήστου
εὐχήν.

2–3 Θεο|χρήστου Stamatiades.

V. 2 Cf. F. Mora, *Prosop. Isiaca* I (1990), 227 n. 425.

Tit. provenit ex eadem regione atque t. 3, ubi Isidis sacellum olim fuisse ex columnis, ruderibus, Sarapidis quadam statua conclusit Rayet.

---

592 HEROI DELOPTAE. Inv. Va. 178, in Museum vetus oppidi *Samos* pervenit ex collectaneis archaeologicis consulis Louis–Marc. Anaglyphum e marmore lucido aediculae instar, a. 0,34, l. 0,38, cr. 0,09, inter pilas duas repraesentans a sinistra Delopten himatio indutum, Aesculapii modo baculo quondam picto nisum, a dextra hominem adorantem statu minorem; inter eos aram taeniis instructam. Tit. sub cymatio, cui septem acroteria imposita sunt, in epistylio scriptus. Litt. a. 0,005.

Edd. Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 172–173 n. 48; Horn, *Samos* XII (1972), 8–9. 129–130 n. 105 c. phot. monumenti tab. 69 et phot. tit. tab. 95 (*List* n. 207). Cf. A. Wilhelm, *ÖJh* 5, 1902, 131 [= *Kl. Schriften* II 1, 163]; G. Dunst, *Chiron* 1, 1971, 113–114; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 155. Monumentum descripsit a. 1870 C. Curtius [diar. p. 53], a. 1884 Fabricius (diar. II, pp. 117–119). Contuli. *Ect. Phot.*

med. s. III a. ἥρως Δηλοπτης.

Legit Wolters apud Wiegand.

De hoc heroe, qui non nominatur nisi in titt. Atticis saec. II vel I a. IG II/III² 1324 15 et *Agora* XVI 329 3, cf. F. Cumont, *RE* IV 2 (1901), 2459; L. Robert, *Gnomon* 1963, 66 [= OMS VI 605] c. adn. 3; M. Jameson, *BCH* 89, 1965, 159 adn. 2; Z. Gočeva, LIMC III 1 (1986), 367 n. 1. De nomine eius Thracico cf. D. Detschew, *Die thrak. Sprachreste* (1957), 129. Dele exempla *LGPN* I 123 laudata.

---

593 PTOLEMAEO, MERCURIO, HERCULI. Inv. R. R. I 4, in oppidi *Pythagorion* Museo quod est apud thermas Romanas; inventa a. 1970 ibidem in quadr. L 4, muris posterioribus inserta. Basis e marmore albo fere integra, a. 0,225, l. 0,35, cr. 0,313; in superficie excavatio, a. 0,147, l. 0,165, prof. 0,04–0,055, ad plinthum statuae recipiendam. Litt. a. 0,015 (rotundae 0,01–0,013), cum apicibus; interv. 0,007–0,013.

Edd. W. Martini, *AA* 1971, 230–231 c. phot. fig. 15 (*BCH* 95, 1971, 1036 c. phot. fig. 517; *List* n. 184; Ch. Kotsidu, Τιμὴ καὶ δόξα. *Ehrungen für hellenist. Herrscher* (2000), 267 n. 181 [E 1]). Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. XXXII.

c. a. 200 a. Τιμόθεος Δημαινέτου
παιδοτριβῶν
Πτολεμαίωι,
Ἑρμῆι, Ἡρακλεῖ.

Idem Τιμόθεος Δημαινέτου puer vicit πυγμῆι (t. 180 11). Tit. dedicatus est priusquam Samus a Ptolemaeis defecit, scil. ante a. 197 a.

---

594 Inv. Her. J 286, in Heraei lapidario; inventus in Iunonis delubro (quadr. P 7; cf. Buschor 7 fig. 5), a t. 579 fere 100 m ad meridiem versus. Lapis e marmore albo ex duabus partibus compositus, a. 0,181, l. 0,483, cr. 0,586, a latere antico in abaci formam redactus, olim columellae (diam. 0,434) impositus; in superficie et in latere dextro sunt binae excavationes quadriangulae ad cancellos infigendos aptae. Lapidem loricae pontis cuius–dam immissum esse statuit Buschor. Tit. scriptus est in regula prominenti, a. 0,065. Litt. a. 0,012–0,015; in–terv. 0,01.

Ed. E. Buschor, *AM* 68, 1953 [1956], 3–4. 10 c. delin. 3 fig. 2 et phot. tab. I 1. *Ect. Phot.*

s. II a. Ἴμβρα *vac.* σος *v* ἱερός,
Παρ[θ]ε*v*νίη ἱερά, Παρθένιος ἱερός.

Lapidis defectus evitavit lapicida.

Celebrantur v. 1 Imbrasus fluvius (de quo cf. L. Bürchner, *Das ion. Samos* I 1 (1892), 32–36) prope Heraeum fluens, v. 2 Parthenia et Parthenius; hunc putavit Buschor alterum Imbrasi alveum esse cum eodem insulam cingentem, illam autem Nympham huius insulae, ubi Iuno nata esset. Attamen ipse Imbrasus fluvius appellabatur Παρθένιος (schol. Apoll. Rhod. II 866: Ἴμβρασος ποταμὸς Σάμου πρότερον Παρθένιος λεγόμενος, ὡς καὶ Καλλίμαχος· 'ἀντὶ γὰρ ἐκλήθης Ἴμβρασε Παρθενίου' [Callim. fr. 599 Pfeiffer]), ipsa Samus insula Παρθενίη (Callim. hymn. IV 49; Aristot. fr. 588, 1–4 Gigon; Strab. XIV 1, 15 p. 637; Plin. n. h. V 135; Steph. Byz. p. 533, 15 Mein.) sive a Iunone virgine (schol. Dionys. perieg. 534: ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σάμος Παρθενίη, ὅτι παρθένος οὖσα ἐκεῖ διέτριβε) sive a Parthenio fluvio (Strab. X 2, 17 p. 457; Eustath. in Dionys. perieg. 533) sive a Parthenia Sami herois uxore (schol. Apoll. Rhod. I 187: Παρθενία δὲ ἡ Σάμος ἀπὸ Παρθενίας τῆς Σάμου γυναικὸς ὠνομάσθη).

---

595 VENERI. Inv. Va. 200, in Museo oppidi *Samos*; inventum prope vicum *Chora*. Anaglyphum uteri muliebris e marmore albo, a. 0,21, l. 0,15, cr. 0,045. Litt. a. 0,008–0,014, parvis apicibus ornatae; interv. 0,006.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 129 litt. minusc.; A. M. Kontoleon, *AM* 14, 1889, 103 n. 46; Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 174 n. 53 (*List* n. 197; F. T. van Straten, in: *Faith, Hope and Worship. Aspects of Religious Mentality in the Ancient World* (1981), 133 n. 33.1); B. Forsén, *Griech. Gliederweihungen* (*Papers and Monographs of the Finnish Institute at Athens* IV, 1996), 93 n. 25.1 c. phot. tab. 96. Cf. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 55, 1895, 246 n. 16; L. Bürchner, *RE* I A 2 (1920), 2201–2202. Tit. exscripserunt a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 40), a. 1924 Rehm. Contuli. *Ect. Phot.* tab. XXXIV.

s. II a. Ζμαρά–
γδιν
εὐχὴν
Ἀφροδίτῃ.

Vv. 1–2 = Ζμαράγδι(ο)ν· nomen tractavit L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 276 adn. 7.

Tit. et anaglyphum haud recte saec. I–II p. attribuerunt van Straten, Forsén.

---

596 MATRI ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΙ. In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce (sine inv. n.); inventa ante montem oppidanum in aquae ductu, postea inserta muro cuidam supra ostium meridionale cuniculi Eupalini. Basis e lapide calcario, a. 0,175, l. 0,435, cr. 0,16; in superficie est excavatio rectiangula ad plinthum signi recipiendam apta. Litt. a. 0,02–0,025, cum apicibus; interv. 0,005.

Ed. Stamatiades, Σαμιακά[2] IV (1886), 61 litt. minusc. Tit. exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. III, p. 305), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 95), contulerunt Rehm, Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. II a. Διονυσόδωρος
ὁ θεοφόρος
Μητρὶ Ἐπικρατείᾳ
ἀφ' ὧν ἐργάζεται.

V. 2 θεοφόρος, qui deae simulacrum in pompa portat; cf. t. 600 3–4. 3 Μήτηρ Ἐπικράτεια alibi plane ignota.

Dionysodorus servus (quia patronymico caret) et faber ex operis sui quaestu donum obtulit.

---

597 MERCURIO, VENERI. Inv. Her. M 91 = inv. Tig. 8, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa a. 1911 in vineto quodam prope idem oppidum sito. Ara e marmore albo undique contusa, ab angulo superiore dextro fracta, a. 0,705, l. 0,305, cr. 0,20, supra et infra olim cymatiis instructa. Litt. a. 0,01–0,014, apicibus valde ornatae; interv. 0,005.

Edd. M. Schede, *AM* 37, 1912, 216–217 n. 17 (B. Laum, *AM* 38, 1913, 51–59. 61; *List* n. 241). Cf. L. Robert, *BCH* 59, 1935, 485–486 [= OMS II 754–755]. Tit. reviserunt a. 1924 Rehm in schedis, a. 1955 Habicht. Non vidi. *Ect.*

s. II^{2} a.

ο̣ἱ ἐν τῶι ἐπὶ Δημητρίο[υ]
[τ]οῦ Ἀρ̣τεμιδώρου [ἐν]ι–
[αυ]τῶι [ε]ἰσαγωγεῖς Ἐπή[ρα]–
[τ]ος Ἀρτεμιδώρου, Ἀθηνι̣–
ω̣ν Ἀθηνίωνος Σωνίδη̣[ς],
Π̣οσειδώνιος Διονυσί–
[ο]υ τὸ δεύτερον, Ἄλεξις
[Ἴ]ωνος, Θεόδωρος Θεο–
δ̣ώρου Ἑκτορίδης, καὶ ὁ
πραγμ⟨α⟩τευσάμενος αὐ–
τοῖς Φιλωνίδης Δημητ̣[ρί]–
ου καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἀρχήου [ἀ]–
ποτεταγμένος Φαρνα–
κης, συνπεριενεχθέντες̣
ἑαυτοῖς ὁσίως καὶ δικαί–
ως Ἑρμεῖ τε Εἰσαγωγῶι
καὶ Ἀφροδίτῃ Συναρχίδι.

Suppl. Schede || 3–4 nomen suppl. Dunst; Ἐπι..|..ος Schede, Ἐπί[κου|ρ]ος Laum, Ἐπί[λυ|τ]ος Rehm || 7–8 τὸ δεύτερον Ἀλεξί|ωνος Schede, corr. Dunst || 10 α omisit lapicida || 13 [ἀ]πο– Schede || 16 Ἑρμεῖ τῷ idem, corr. Ch. Habicht, *AM* 87, 1972, 195 adn. 17 || 17 τῇ ante Συναρχίδι iniuria desideravit Schede.

V. 3 εἰσαγωγεῖς· frumenti invectores intellexit Laum, quem secuti sunt O. Schultheß, *RE Suppl.* III (1918), 425–426; G. Busolt, *Griech. Staatskunde* I (1920), 630 k ad p. 433; L. Robert, *Rev. phil.* 1929, 140 [= OMS II 1106] adn. 5; E. Ziebarth, *Beiträge zur Geschichte des Seeraubes und Seehandels im alten Griechenland* (1929), 87; K. Köster, *Die Lebensmittelversorgung der altgriech. Polis* (1939), 70. Cf. etiam A. Wilhelm, *ÖJh* 28, 1933, 201 [= *Kl. Schriften* II 1, 723]. Eos potius rebus quibusdam pecuniariis praefuisse censuit Robert 486. Profecto autem neque sunt magistratus iudiciales (Schede) neque agonistici (de quibus cf. Robert, *Rev. phil.* 1929, 140–142 [= OMS II 1106–1108]; *CRAI* 1982, 274–275 [= OMS V 837–838]). 5 Σωνίδης, 9 Ἑκτορίδης· gentes Samiae praeterea ignotae; cf. Transier (1985), 100. 7 τὸ δεύτερον non avum homonymum designat (ut post Schede censuit E. Preuner, *AM* 49, 1924, 46), sed muneris iterationem (cf. Koerner, *Homonymität* (1961), 58–59). 10 πραγματευσάμενος· cf. Laum 58 adn. 1. 12–14 Φαρνακην servum publicum tabulis publicis praefectum intellexit Robert 486 c. adn. 5. Ab ἀρχήου aedicifio fortasse non alienum est εἰσαγώγιον (t. 132 11). 14 συνπεριενεχθέντες· verbi vim tractaverunt J. et L. Robert, *Fouilles d'Amyzon en Carie* I (1983), 153 adn. 1. 16 De Mercurio in Samo culto cf. Habicht, *AM* 87, 1972 [1974], 194–196. 17 De Ἀφροδίτῃ Συναρχίδι una cum Mercurio a magistratibus venerata cf. F. Sokolowski, *Harv. Theol. Rev.* 57, 1964, 2; F. Croissant et F. Salviat, *BCH* 90, 1966, 464. Mercurii statuam in Veneris delubro collocatam esse demonstrat t. 261 33. Epitheton ad magistratuum collegium (συναρχίαν) pertinet, cf. J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1961, 487.

---

598 VENERI. Inv. Her. J 149, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa a. 1930 in domo sub arcis clivo orientali sita. Basis e marmore albo infra et a tergo fracta, a. 0,19, l. 0,36, cr. 0,105; in superficie excavatio ad statuae plinthum inserendam destinata. Litt. a. 0,009–0,012, cum apicibus; interv. 0,005–0,008.

Tit. ineditum commemoraverunt P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 171 adn. 336 (cf. *List* n. 231); Tölle-Kastenbein, *Samos* XIV (1974), 175; W. Leschhorn, *Antike Ären* (1993), 377. 535. Exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. XLIV.

a. 25/6 p.

ἔτους ιβ̅ τῆς τοῦ Σεβαστοῦ
Ὀλυμπίου ἀποθεώσεως, ἡ̣γε–
μονίας δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ
Τιβερίου Καίσαρος Σεβαστοῦ,
ἐπὶ δημιουργοῦ Γεριλλανῆς Βάσ–
σης, Γά(ϊος) Γεριλανὸς Γα(ΐου) υἱὸς Εὔπορος,
Εὔτυχος Δημητρίου, Γίγας Ἀρτ̣ε–
[μι]δώρου γυναικονομήσαντε[ς]
[ἀν]έθηκαν τὴν Ἀφρ[ο]δίτην.

6 Praenominis compendium significat lit. A parva supra Γ posita.

Vv. 1–4 De anno duplici modo indicato vide t. 1140. 2 De Imp. Augusti epitheto vide t. 400 3. 4 Imp. Tiberius. 5–6 Eiusdem Γε[ρ]ελ̣[ανῆς Γ]α̣ΐο̣[υ] | Βάσσης, στεφα[νηφ]όρου ἐν Σά̣μῳ̣ memoriam in tit. *I. Didyma* 339 5–6 fieri statuerunt Herrmann 156 adn. 308, et G. Dunst, *Acta of the 5th Intern. Congress of Greek and Latin Epigraphy, Cambridge 1967* [1971], 106 adn. 3. 8 De gynaeconomorum magistratu Samio cf. t. 461 3.

---

599 ISIDI (?). In Museo oppidi *Pythagorion*; inventa ubi sit non traditur. Ara rotunda e lapide calcario cano, a. 0,76, diam. 0,43, exornata cymatiis et bucranio. Litt. a. 0,015; interv. 0,005–0,01.

Edd. Horn, *Samos* XII (1972), 216 n. 179 a c. phot. *Beil.* 27 (*List* n. 242). Non vidi. *Ect.*

s. I[2] p.

ἱερῆι
Ἀθηνίων Μητροφάνους
Εὐβούλα Δημητρίου
Ἰσίδωρος Σεραπίωνος
bucranium
Ἰσίδωρος (Ἰσιδώρου) τοῦ Σεραπίω–
Ἀντωνία Παῦλα νος
Καλλίμαχος Ἰσιδώρου
Ἀντωνία Στασίμη.

Suppl. Dunst apud Horn ‖ 2 Μητρο[φάνους] errore idem ‖ 5 Ἰσίδωρος ⊢ lap.; Ἰσίδωρος [B τοῦ Σε]ραπίωνος Dunst ‖ 5–6 in rasura scripti.

V. 1 ἱερῆι i. q. Isidi intellexit Dunst Σεραπίωνος et Ἰσιδώρου nominibus nisus. 3 Idem Εἰσίδωρος Σεραπίωνος neopoeae munere functus est a. 10/1 p. (t. 186 37–38).

Saec. I p. attribuerunt Dunst et Klaffenbach apud Horn; nota tamen lit. Ш formam.

---

600 SARAPIDI, ISIDI, ANUBIDI, HARPOCRATI. In loco Πύργος vici *Ano Vathy* a. 1932 supra ianuam domus cuiusdam inaedificata, huc fortasse e loco Τσόκον vici finitimi *Paleokastro* adlata; ubi nunc sit ignotum est. Basis marmorea quadriangula, a. 0,16, l. 0,80, cr. 0,80. Litt. a. 0,02, cum apicibus; interv. 0,01.

Edd. E. Bamboudakes, Ἀρχ. Ἐφ. 1931, 173–174 c. phot. fig. 1 (L. Vidman, Sylloge inscriptionum religionis Isiacae et Sarapiacae (1969), 254; *List* n. 246). Cf. Robert, *Études* (1938), 117; A. Wilhelm, *SB Ak. Wien* 224, 1 (1946), 74 [= *Kl. Schriften* I 3, 212]; F. Dunand, *Le culte d'Isis dans le bassin oriental de la Méditerranée* III (1973), 63–65.

s. II p.

Σεράπιδι · Εἴσιδι · Ἀνούβιδι
Ἁλφοκράτῃ · Αὖξος Δημοκλέ–
ους · Σάμιος ὁ καὶ Τήνιος · ἱεραφό–
ρος, ἑπτάστολος, σὺν καὶ τῇ γυναι–
κὶ Ἑορτῇ καθιέρωσεν εἰς τὰ ἴδια.

3–4 Ἱεροφό|ρος Bamboudakes, ἱεροφό|ρος Vidman, uterque per errorem || 5 ἑορτῇ Bamb., corr. Robert.

V. 2 Ἁλφοκράτης· De hac nominis dei Harpocratis forma cf. W. Schulze, *Kl. Schriften* (1933), 384–391; Threatte I 462. Contra nomen proprium Ἀλφοκράτους Graecum esse contendit L. Zgusta, *Die Personennamen griech. Städte der nördlichen Schwarzmeerküste* (1955), § 889. 3–4 ἱεραφόρος· est sacerdos suppellectilem sacram Isidis in pompa ferens, cf. e. g. IG X 2, 1, 16 8. 222 1; testimonia collegit Vidman ad n. 16. 4 ἑπ–τάστολος 'septem stolis vestitus' (Bamboudakes; inde *LSJ Rev. Suppl.* (1996), 132), sicut ipsa dea: ἡ δὲ Ἶσις ἑπτάστολος ... ἐστολισμένη ἑπτὰ στολὰς αἰθ⟨ε⟩ρίους (τοὺς πλάνητας γὰρ ἀστέρας οὕτω προσαγορεύουσιν ἀλ–ληγοροῦντες), Hippol. refut. V 7, 23, quod illustravit M. Markovich, *ZPE* 64, 1986, 295–296. 5 εἰς τὰ ἴδια, scil. in deae possessionem (Wilhelm).

---

601 FORTUNA. In vico *Potokaki* inventa; periit. Tabula marmorea ab angulo superiore dextro fracta, a. 0,18, l. 0,345. Litt. a. 0,02–0,022.

Edd. male E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 128 litt. minusc. (*List* n. 720). Exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 146).

a. 117–138 p.

[ὑ]πὲρ σωτηρ[ίας καὶ ὑγ]–
ίας Καίσαρος [Τραϊανῷ]
Ἁδριανῷ τῷ – – – –
ΚVΡΙΟsΕΝΟC– – –
ἐποίησεν τ[– – – καὶ]
[τὴ]ν κυρίαν Νέμεσιν.

Supplevi; litt. linea subscripta insignitas a. 1900 excidisse denotavit Bürchner || 1 ΙΕΙ/// Bürch., ..νηει..ωγηρ Stamatiades || 2 ..ια..και..αρο..α idem || 3 fin. [κυρίῳ]? || 4 sic Bürch. (..κλησθενο Stam.); latet nomen dedicantis || 5 ..πος..οικλ..ς Stam. || 6 omisit Stam.; Νέμεσιν Rehm apud Bürch.

Pro salute imperatoria simulacra deae Fortunae numinisque alterius Imp. Hadriani dedicantur.

---

602 IOVI MILICHIO. In domo quadam oppidi *Pythagorion* una cum t. 603 inventa; periisse videtur. Stela tenuis quadriangula, a. 0,40, l. 0,30.

Edd. E. Preuner, *AM* 49, 1924, 42 n. 9 (*List* n. 249) ex apographo quod confecit Curtius [sched. n. 92].

aet. imp.?

Κλέας Μεγάκλου
Διὶ Μιλιχίωι.

---

603 BACCHO. Inv. Va. 57, in aula laterali Musei oppidi *Samos*; inventa in domo quadam ab oppido *Pythago–rion* ad septentriones sita. Ara e marmore albo, a. 0,62, l. 0,42, cr. 0,42, cum cymatiis a. 0,075, l. 0,54, cr. 0,54; cymatium superius regula ovaria exornatum per tria latera percurrit. Litt. a. 0,025, apicibus instructae; interv. 0,005.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1876, 163 litt. minusc. (P. F[oucart], *Rev. arch.* n. s. 32, 1876, 56); Stamatiades, Σαμιακά[2] I (1881), 227; P. Perdrizet, Ἀρχ. Ἐφ. 1896, 251–252 n. 7; W. Wrede, *AM*

54, 1929, 91 n. 2 b c. phot. *Beil.* XXXVIII 1 (*List* n. 209). Tit. exscripserunt a. 1870 C. Curtius [sched. n. 91], a. 1884 Fabricius (diar. III, p. 249), a. 1924 Rehm in schedis. *Ect. Phot.* tab. LIV.

s. III p.

⟦.⟧αλλίῳ
Διονύσῳ
Ἀνθέστιος.

1 lit. prima in rasura scripta sive K in Δ commutata sive Δ in K.

V. 1 Neque Καλλίῳ neque Δαλλίῳ alibi adhuc repertum est epitheton. Interpretationem a Foucart propositam (Δάλλιος = Δήλιος) iure refutavit Perdrizet, ipse adducens glossam Hesych. δ 146 ed. Latte: † δαλα· ἄμπελος. 3 Anthestius servus fuisse videtur.

Aram ipsam saec. V^2 a. exsculptam esse statuit Wrede 93.

---

604 HYMNUS IN DIANAM. In vico *Chora* a. 1888 inaedificata in eiusdem incolae domo (fr. *a*) et horti casa (fr. *b*); a. 1957 fr. *a* fuerat in alia eiusdem vici domo septem annis post diruta, fr. *b* amissum. Arae e marmore albo supra et infra cymatiis ornatae fragmenta duo *a*. *b* non contigua, *a* supra et a dextra integrum, a. 0,26, l. 0,32, *b* infra et a dextra integrum, a. 0,31, l. 0,35. Litt. a. 0,025, apicibus valde instructae; interv. 0,018.

Edd. *a* Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 50 litt. maiusc. (Kretikides, Ἀρχαιολογία (1867), 38 n. 3 litt. minusc.); Stamatiades, Σαμιακά[2] I (1881), 223 litt. minusc. (*List* n. 472); *a*. *b* G. Dunst, *Chiron* 2, 1972, 199–200 c. phot. ectt. tab. 9 (*List* n. 471). Exscripserunt *b* a. 1870 C. Curtius [sched. n. 101], *a* et *b* a. 1884 Holleaux (apud Bürchner, *Duodez*. nn. 3*. 16*), *a.b* a. 1888 Fabricius (diar. IV, p. 350), *a* et *b* a. 1895 Bürchner (*Duodez*. nn. 71. 84), *b* reviserunt Rehm a. 1924, Dunst a. 1957. Tit. tractavit Peek in schedis (XXVI 41). Non vidi. *Ectt.* vetera *a*. *b* tab. LIV.

s. III p.

a – – – –υν κυναγὸν σῶζε
– –?– – ^v^ Πυθᾶν, Ἄρτεμι,
– – – –σιως ἕνεκά σ' εὔχομαι τα
– – – – ̣ πότνια δεῖα θεά,
[πολυώ]ν̣υμε, θηρεφόνα
– – – – – – – – – – – –

lacuna

– – – – – – – – – – – –
b – – –ωδον– – –c.9– – –δων
[ἀνθρώ]πων θρ[ασυκαρδί]ων
8 [ὦ̣ ἑκατ]αβόλε παῖ̣–?–. *vacat*

Frr. *ab* coniunxit Fabricius; a sinistra litt. c. 5 suppl. Peek, litt. c. 7–9 Dunst ‖ 1 θρασ]ὺν Holleaux, inde [τὸν θρασ]ὺν Dunst; [σὺ ταχ]ὺν Peek, [τὸν σ]υνκυναγὸν Rehm ‖ 3 [δός, εὐχᾶς ὁ]σίως Dunst, [ἀσπα]σίως (Σ)ενέκας Peek ‖ 3–4 τά|[δε] Peek; τὰ | [δεξιὰ] Rehm, τὰ | [πρόσφορ]α̣ Dunst ‖ 4 med. πότνεια errore Stamatiades (1881) ‖ 5 in. suppl. Rehm, Peek; [ὦ addidit Dunst; fin. ΘΗΡΕΦΑΝΑ Stam. (1862) ‖ 6 [τὸν κιθαρ]ῳ̣δὸν [ἔργων Ἀπόλ]λων̣ Dunst, at lit. antepaenultimam ̣ esse affirmavit Fabr. ‖ 7 in. suppl. Rehm, fin. Dunst, ubi θε– –ων falso legit Fabr. ‖ 8 in. suppl. Dunst; fin. ΠΑ/// – – lap.; παῖ̣ Dunst, Πᾶν̣ Rehm, παρ̣[θένε χαῖρε] longius Peek.

Patet Pythan venatorem hoc hymno verbis Doricis insigni Dianae laudes celebravisse. Vix recte Dunst coniecit carmina duo, alterum (vv. 1–5) a bestiario in Dianam, alterum (vv. 6–8) a citharoedo in Apollinem cantatum. De metro non constat.

605–607 ATTII EPIICII DONARIA. Columellae tres olim in antiquo Samiorum foro collocatae.

605 IOVI. Inv. Va. 61, ante Museum novum oppidi *Samos*; inventa prope Samiorum forum antiquum, ubi iacuit una cum t. 607 in eodem vineto. Columella e marmore cano, a. 1,15, diam. 0,42–0,44, ornata cymatio partim decusso; in superficie est foramen quadratum, a. 0,065, l. 0,065, prof. 0,03, cum flaturae canali. Litt. informes, a. v. 1 0,028–0,032, vv. 2–3 0,023–0,03; interv. 0,02–0,03.

Edd. Mommsen, CIL IIIs, 14199[1] ex apographo, quod suppeditavit W. Paton (*List* n. 243). Cf. G. Dunst, *Helikon* 4, 1964, 281–282. Exscripsit a. 1900 Bürchner (diar. I, p. 49), revisit a. 1924 Rehm. Contuli. *Ect. Phot.* tab. LIV.

vacat 0,12

in. s. IV p. Iovi{o} optimo maxim{i}o
Attius Epiicius v(ir) · p(erfectissimus) · praeses
prov(inciae) insularum.

1 *Iovi optimo maximo* male correctum est ex *Iovis optimi maximi* || 2 *Ephcius* Bürchner, *Eph⟨i⟩cius* Paton.

606 IUNONI. Inventa inter rudera urbis antiquae in vineto a via ab oppido *Pythagorion* ad vicum *Chora* ducente ad meridiem sito, ubi integram vidit Fabricius d. 11 Ian. a. 1884; novem diebus post in ecclesiam S. Demetrii vici *Mytilenii* translata et contussa periit. Columella e marmore cano, a. 1,15, diam. 0,37–0,42, supra cymatio exornata; in superficie fuit foramen. Titt. duo, alter scriptus in parte adversa *A*, alter in parte aversa *B* supra avis imaginem.

Edd. Mommsen, CIL IIIs, 7162 ex apographo (diar. II, p. 35) et ect., quae misit Fabricius (Stamatiades, Σαμιακά[2] IV (1886), 68; Dessau, ILS II 1, 3107). Cf. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 160 adn. 319.

	A *latus anticum*	**B** *latus posticum*
in. s. IV p.	Iunoni · reginae	N II
	Attius Epiicius · v(ir) · p(erfectissimus) praeses	*avis*
	prov(inciae) insularum.	

A 2 'videtur erratum esse pro *Epi⟨n⟩icius*' (Mommsen) || B i. q. *n(umero) II* Dunst; sed deest ulla numerorum nota in ceteris collumellis.

607 HERCULI. Ante Museum novum oppidi *Samos* (sine inv. n.); inventa una cum t. 605 in eodem vineto. Columella e marmore cano, a. 1,43, diam. 0,39, ornata cymatio satis decusso. Litt. a. 0,027–0,032; interv. vv. 1–2 0,04, vv. 2–3 0,015.

Tit. ineditum exscripsit a. 1900 Bürchner (diar. I, p. 48), revisit a. 1924 Rehm. Contuli. *Ect.*

in. s. IV p. Herculi
Att(ius) Epiicius · v(ir) p(erfectissimus) · prae[s(es)]
prov(inciae) ins(ularum).

1 *CVI* tantum Bürchner || 2 *Ephcius* idem || 3 *INSS* lap.

Attius Epiicius, praeses ceteroquin ignotus provinciae insularum ab Imp. Diocletiano (285–305 p.) institutae. Nomen derivatum est a Graeco Ἐπιείκης (e. g. *LGPN* III A, 146) ut Eugenius ab Εὐγένης, Eutychius ab Εὐτύχης, etc. (Dunst 281 adn. 11). Frustra emendaverunt *Epi⟨n⟩icius* Mommsen (inde *PLRE* I p. 280), *Eph⟨i⟩cius* Paton (inde Herrmann 141 adn. 253 coll. Aeficiorum tt. 360. 361).

---

608 APOLLINI PYTHIO. 'Inter rudera inclytae urbis Sami' (Pococke); periit.

Edd. R. Pococke, Inscriptionum antiquarum Graecarum et Latinarum liber (1752) cap. 4 sect. 3 p. 44 n. 1 1–2 litt. maiusc. (CIG II 2248 *a*; E. I. Kretikides, Πανδώρα 8, 1857–1858, 542 litt. maiusc.; Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 4 1–3; Kretikides, Ἀρχαιολογία (1867), 44 n. I 1–2; *List* n. 201 = n. 317 1–2).

aet. inc. Ἀ⟨γ⟩αθόδ⟨ω⟩ρος
– –οις ἱππικοῖς στεφάνοις ⟨– – –⟩ Ἀπόλλ⟨ω⟩νι Πυθίωι.

1 ΑΠΑΘΟΔΟΡΟΣ Pococke, emendavit Boeckh ‖ 2 lacunam statuit Dunst; in. [τ]ο⟨ὺ⟩ς ἱππικο⟨ὺ⟩ς στεφάνο⟨υ⟩ς Boeckh, fin. ΑΠΟΛΛΟΝΙ Pococke.

Hunc cum tt. 1031–1032 coniunctum tradidit Pococke; separavit Dunst, qui coniecit Agathodorum Apolloni Pythio gratiam obtulisse ob victoriam equestrem Pythiis Delphicis reportatam.

---

609 Inv. Her. J 150, extra muros oppidi *Pythagorion* inventus in rupe ad molem orientalem portus antiqui. Tit. l. 0,70; a dextra eius excavata est aedicula votiva, a. 0,45, l. 0,43. Litt. a. 0,08–0,10.

Tit. ineditum rettulit a. 1930 Buschor in inv. Frustra quaesivi.

aet. inc. Ἀφροδίτῃ.

---

5. DONARIA IMPERATORUM ROMANORUM

610 TETRARCHIS. In ecclesiae Byzantinae vicinia inventa, nunc in Heraei lapidario. Fragmenta sex *a–f* e marmore albo, quae Kienast revocavit ad templi peripteri Romani antas postea dissectas in tabulas permultas, quarum supersunt quattuor: suprema fracta in partes duas contiguas *a* (inv. Her. A 1096; iacuit ante nartheca ecclesiae Byzantinae) et *b* (inv. Her. J 138, ex pavimento eiusdem ecclesiae), supra et infra integra, a tergo fracta, a. 0,244, l. 0,665, cr. 1,295; media *c* (inv. Her. A 567, collocata erat in Via sacra a templo *E* ad occidentem) utrimque integra, infra recisa, a margine superiore fastigata, a. 0,08, l. 0,66, cr. 0,77; tabularum infimarum frr. *d.e* fere contigua (inv. Her. J 301 + J 240, hoc a. 1937 e vico *Kolonna* adlatum), undique mutila, a. 0,08, l. 0,41 + 0,14, cr. 0,23 vel 0,10, et fr. *f* (inv. Her. J 226, a. 1936 prope vicum *Kolonna* inventum) supra integrum, a. 0,05, l. 0,35, cr. 0,25. Litt. a. vv. 1–2 0,045, vv. 3–10 0,042, apicibus instructae; interv. vv. 1–2 0,025.

Edd. *b* P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 169 n. 79 c. phot. *Beil.* 58, 3 (*List* n. 239); *d.e* ibid. 127–128 n. 28 c. phot. *Beil.* 44, 6 (*List* n. 307); *f* ibid. 176 n. 96 (*List* n. 700); *d–f* G. Dunst, *Klio* 52, 1970, 75; *a–f* H. J. Kienast et K. Hallof, *Chiron* 31, 2001, 277–283 c. phott. 285–287 figg. 1–5. *Ectt. Phott.* tab. LIV.

a. 308–311 p.
a ἀγαθῇ τύχῃ·
b Ἥρῃ ἀρχηγέτιδι [καὶ τοῖς]
[κυρίοις ἡμῶν Αὐτοκράτορ]–
c σιν Καίσαρσιν Γαλ(ερίῳ) · Οὐαλ(ερίῳ) ·
[Μαξιμιανῷ καὶ Οὐαλ(ερίῳ) · Λικι]–
[νιανῷ Λικινίῳ Σεβαστοῖς]
κ̣αὶ τοῖς ἐπιφανεστάτοι[ς] *de*
[Καίσαρσιν Γαλ(ερίῳ) · Οὐαλ(ερίῳ) · Μαξι]–
[μίνῳ καὶ Φλα(βίῳ) · Οὐαλ(ερίῳ) · Κωνστα]–
[ντίνῳ · ἡ λαμ]πρὰ Σαμίων *f*
[πόλις].

Tit. disposui et restitui ‖ 7 suppl. Herrmann ‖ 10 π̣ρ̣ὸ Σαμίων idem, corr. Dunst.

Tit. dedicatus est tetrarchiae quartae Augustis Galerio Maximiano Licinioque et Caesaribus Constantino I Maximinoque Daiae, scil. inter mensem Nov. a. 308 et mensem Maium a. 311 p. 10 De epitheto λαμπρᾷ cf. L. Robert, Hellenica XIII (1965), 208.

Ad templi peripteri Romani (cf. H. Kyrieleis, *Führer durch das Heraion von Samos* (1981), 82–84 n. 5) antarum alteram hunc tit. revocavit Kienast, ad alteram t. 584 Buschor; quos titt. neque litt. formis neque ergo tempore diversos esse censeo.

6. DONARIA INCERTA

611 MERCURIO. Inv. Her. J 228, in Heraei lapidario; inventus prope templum *B* inter lapides quosdam ibidem coacervatos. Angulus superior dexter arulae e marmore albo, a. 0,12, l. 0,09, cr. 0,07, cymatio exornatae. Litt. tenues, a. 0,007 (o 0,004), imis hastis crassatis; interv. 0,006.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Contuli. *Ect. Phot.*

s. IV² a.

[– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ Ἑρ]μῆι
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ∪ ∪ – ¯όφιλος
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ ụἱοῦ
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ∪ ∪ – ∪ ∪ Α
– –

1 Suppl. Buschor (inv.).
Carmen elegiacum Mercurio dedicatum putavit Dunst.

612 Inv. Va. 611, in Museum oppidi *Samos* ex oppido *Pythagorion* adlata. Ara parva e marmore albo a sinistra et infra fere integra, a. 0,145, l. 0,125, cr. 0,04, infra ornata cymatio nunc decusso, a. 0,055, l. 0,135. Litt. a. 0,015; interv. 0,015.

Tit. ineditum exscripsit Rehm in schedis. Lapidem contuli. *Ect.*

– – – – – – –
s. II a.? –ΚΛΑ̣– – – –
[.]ΟΣΙΔΩ– – –.
vacat

2 [Π]οσιδῶ[νι] Rehm cogitans de arula Neptuno dedicata; [Π]οσιδω[νίου nomen praetulit Dunst.
Tit. ante aetatem Romanam exaratum esse dub. duxit Rehm.

613 Inv. Va. 340, in Museo oppidi *Samos*; empta est in vico *Chora*. Tabula e marmore subflavo a dextra integra, infra resecta et levigata, a. 0,057, l. 0,175, cr. 0,028. Litt. a. 0,018 (o 0,012), inter lineas incisas scriptae; interv. 0,008.

Tit. ineditum exscripsit a. 1900 Bürchner (diar. I, n. 16). Contuli. *Ect. Phot.* tab. LIV.

– – – – – – – –
s. III p. – – – – Ἀρτεμίδω–
[ρος ἀνέθ]ηκεν τοῖς
– – – – – – – –

Supplevi, 1–2 vel Ἀρτεμιδώ|[ρου.

7. DONARIA SAMIORUM EXTRA SAMUM INVENTA

614 Delphis. APOLLINI. Inv. n. 1790, inventa a. 1894 prope Corcyraeorum monumentum (IG IX 1^2 4, 1198). Basis integra e lapide calcario, a. 0,355, l. 0,69, cr. 0,74; in superficie statuae (Apollinis?) infigendae foramina duo rotunda. Litt. Ionicae, a. 0,07 (v. 1), 0,055 (v. 2); interv. 0,025.

Edd. H. Pomtow, *Klio* 15, 1918, 60–61 n. 87 c. delin. fig. 3; idem, Syll.[3] 20; *FD* III 4, 455 c. phot. tab. 20 A (Lazzarini, *Le formule* (1976), n. 906). Cf. F. Courby, *FD* II: *La terrasse du temple* (1924), 248 n. 2; Jeffery, *LSAG* (1961), 330. 342. 414 n. 17 c. phot. et delin. tab. 63. *Ect.*

in. s. V a. Σάμιοι
τὠπόλλωνι.

Simulacrum Apollini dedicatum esse paulo post insulam a. 500/499 a. ab Aeace tyranno liberatam existimavit Pomtow, post pugnam apud Mycalen commissam a. 479 a. Jeffery; utrumque plane incertum est.

X. TITULI SEPULCRALES

Samiorum urbis duae necropoles hucusque innotuerunt partimque effossae sunt:

Coemeterium septentrionale prope vallem fluvii Chesii situm est sub moenibus oppidanis, fere 100 m ad septentriones versus a porta *G* (cf. Kienast, *Samos* XV (1978), 18). Sarcophagos tam lapideos quam fictiles et sepulcra rotunda e lapidibus constructa primus animadvertit Guérin, *Description* (1856), 211–212, per triduum inspexit a. 1894 Boehlau (*Ion. Nekropolen* 32–34; W. Löwe, in: *Samos – die Kasseler Grabung 1894* (1996), 104–105), a. 1932 perscrutati sunt Wrede et Karo (cf. R. Tölle–Kastenbein, *Herodot und Samos* (1976), 92–103), nuperrime archaeologi Graeci. Conditoria aetate hellenistica rupi incisa enarravit K. Tsakos, Ἀρχ. Δελτ. 32, 1977, A [1982], 368–372.

Coemeterium occidentale ante moenia oppidana situm est supra lacus salsos in loco *Glyphada*. Sepulcra investigata sunt a. 1894 a Boehlau (*Ion. Nekropolen* 10–32, cf. Löwe 94–103; eadem 24–85 illustravit, quae tum inventa sint), a. 1969/70 et 1979/80 a Tsakos (Ἀρχ. Δελτ. 24, 1969, B 2 [1970], 388–390; 25, 1970, B 2 [1973], 417–418; 34, 1979, B 2 [1987], 353–354; 35, 1980, B 2 [1988], 471–472; idem, in: *Samos – die Kasseler Grabung 1894* (1996), 123–131), inde ab a. 1991 a M. Vigliake. Iuxta Viam sacram, qua ad Iunonis delubrum itur, cubicula subterranea in montem oppidanum fossa sunt, quae perscrutavit primo Boehlau (cf. J. Fabricius, ibid. 108–119), deinde Tsakos (Ἀρχ. Δελτ. 32, 1977, A [1982], 248–368. 372–401; vide tabulam geographicam fig. 22).

Ad oppidum adhuc ignotum pertinet necropolis a vico *Mytilinii* ad occidentem versus inventa in loco Καζάνια (Shipley (1987), 262–263 n. 1505), de qua cf. D. Chatze–Ballianou, Ἀρχ. Δελτ. 30, 1975, B 2 [1983], 318–321. Monumenta prope hunc vicum inventa recensuit R. C. S. Felsch, *AA* 1973, 91–92; cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 145 adn. 151.

Titt. tres hic primum editi n. 720. 852. 855 quartusque iam notus t. 868, qui inaedificati erant haud procul ab Iunonis delubro in ecclesia vetere a. 1937 destructa, produnt necropolim Romanam prope locum *Palia ekklisia* a vico *Myli* ad orientem versus collocatam.

1. MONUMENTA VETUSTISSIMA SAEC. VII–VI A.

615 Insertam pavimento ecclesiae (Ζωοδόχου Πηγῆς, Holleaux) vici *Myli* in Museum oppidi *Samos* transferendam esse dixit Fabricius, *AM* 9, 1884, 192 adn. 1, ubi tamen numquam apparuit. Tabula e lapide calcario infra et fortasse etiam a ceteris lateribus fracta, a. 0,44, l. 0,45. Litt. βουστροφηδόν scriptae, a. 0,035–0,04 (rotundae a. 0,03); interv. c. 0,03.

Edd. C. Curtius, *RhM* 29, 1874, 165–166 n. 3 c. delin., et idem, *Studien* (1877), 3–4 n. 1 c. delin. eadem; Roehl, IGA (1882), 383 usus apographo, quod misit Curtius (Stamatiades, Σαμιακά[2] I (1881), 71 adn. 2; Cauer, Delectus[2] (1883), 503; Bechtel, *Inschr. des ion. Dialekts* (1887), 210; Roberts, *Introduction* I (1887), 185 n. 151; O. Hoffmann, *Die griech. Dialekte* III (1898), 69 n. 159; Bechtel, *SGDI* III 2 (1905), 5718; E. Schwyzer, DGE (1923), 713, 1; Jeffery, *LSAG* (1961), 328. 341. 414 n. 2 c. delin. tab. 63, 2; *List* n. 522). Cf. A. Kirchhoff, *Studien zur Geschichte des griech. Alphabets* ([4]1887), 30 c. delin.; Roehl, Imagines[3] (1907), 23 n. 20; P. Jacobsthal, *AM*

31, 1906, 415 adn. 1; E. Buschor, *AM* 58, 1933, 24 n. I 1. Tit. exscripserunt a. 1870 Curtius [sched. n. 117], a. 1884 Holleaux (apud Bürchner, *Duodez.* n. 6*) et Fabricius (diar. IV, p. 360). Praesto est illud, quod confecit Fabricius, *ect.*

s. VII a. 2 Π̲ρωτοχάρ̲ι̲ο̲ς. →
1 Δημάν̲δρο τ̲ο̲̃ ←

Litt. linea subscripta insignitae ab ect. non redduntur ‖ 2–1 [Π]ρωτοχάριος | Δημανδρότο Curtius (1874), 1–2 Δημάνδροτο[ς | Π]ρωτοχάριος idem (1877), corr. Roehl.

Vv. ordinem inversum (exempla collegit Wilhelm, *Beiträge* (1909), 3–4) et monumenti genus intellexit Roehl. Saec. VI a. tribuerunt Curtius, Roehl, Kirchhoff, c. a. 600–575 a. Jeffery, saec. VII a. rectius Bechtel, Schwyzer, propter litt. βουστροφηδόν dispositas et formas A, B, +. Hic tit. Samiorum antiquissimus esse videtur.

---

616 Inventa a. 1894 in necropoli occidentali immissa sepulcro n. 30, tum in Museo oppidi *Samos* translata (inv. Va. 4), nunc in Museo quod est in curia oppidi *Pythagorion* (inv. Pyth. 712). Mensa sepulcralis e lapide calcario infra et a tergo fracta, ab angulo superiore sinistro mutila, a. 0,185, l. 0,315, cr. 0,22 (non 0,116, ut dixit Boehlau), nunc gypso ad formam pristinam cubicam redintegrata. Litt. neglegenter incisae, a. c. 0,025.

Commemoravit L. Bürchner, *Das ion. Samos* I 2 (1896), 38 adn. 2 ex apographo suo (*Duodez.* n. 134). Edd. E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 59, 1895, 268 n. 50; Boehlau, *Ion. Nekropolen* (1898), 41. 154 c. delin. tab. I 8; D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 84 (*List* n. 627). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 415 adn. 1; W. Löwe, in: *Samos – die Kasseler Grabung 1894* (1996), 44. 90 adn. 29, 96. Lapidem contuli. *Ect.* tab. I.

fin. s. VII a. [Τ]ι̣μῶναξ.

Suppl. Boehlau.

---

617 In Museo quod est in curia oppidi *Pythagorion*; inventa ubi sit non traditur. Stela e lapide calcario supra et infra fracta, a. 0,29, l. 0,225, cr. 0,06, cum anthemio satis detrito. Tit. area dextra valde exesa. Litt. βου-στροφηδόν scriptae, ut videtur, a. 0,015–0,02; interv. 0,01.

Edd. E. Buschor, *AM* 58, 1933, 26 n. II 1 c. delin. fig. 2; Jeffery, *LSAG* (1961), 329. 330 adn. 1, 341. 414 n. 8 c. delin. tab. 63, 8 (*List* n. 540). *Ect.* tab. II.

in. s. VI a. . . . ΔΩΕ// [?] ←
[.]ΟΡΔΙΑ/ [.]Ο˺ →

1 ϻ[.] ⁚ΛΩΕΜ ← fere Buschor, Jeffery, at Μ ab ect. repugnatur ‖ 1–2 Ἀ̣[.]έλω ἐμὶ̣ | [τ]ὀρδιαμοτ[.] Buschor, 2–1 Γ̣ορδιάμο τ|[õ] Ν̣ήλω ἐμί Jeffery, 1–2 Δ̣[η]μ̣ὼ ΕΓ.(.) | [.] τõ [Φ]αίδρο̣υ̣ Dunst, v. utrumque sinistrorsum scriptum esse ratus, at –οῦ displicet, Φ refutatur.

Saec. VI[1] a. vindicavit Buschor, a. 550–540 a. dub. Jeffery, quod vix placet.

---

618 Inventa a. 1894 in necropoli occidentali muro cuidam acclinis iuxta sarcophagum n. 21, tum in Museo oppidi *Samos* translata (inv. Va. 1), nunc in Museo quod est in curia oppidi *Pythagorion* (inv. Pyth. 709). Stela e lapide calcario supra et infra fracta, a. 0,81, l. 0,35, cr. 0,09, olim anthemio exornata. Litt. βουστροφηδόν et στοιχηδόν scriptae, a. 0,03–0,04 (ο 0,02); interv. 0,015.

Commemoravit L. Bürchner, *Das ion. Samos* I 2 (1896), 23. 38 adn. 2 ex apographo suo (*Duodez.* n. 133). Edd. E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 59, 1895, 268 n. 53; Boehlau, *Ion. Nekropolen* (1898),

31. 40. 154 c. delin. tab. I 7; E. Buschor, *AM* 58, 1933, 24 n. I 2 (*List* n. 639). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 415 adn. 1; Jeffery, *LSAG* (1961), 329. 341 n. 10; W. Löwe, in: *Samos – die Kasseler Grabung 1894* (1996), 36. 90 adn. 22, 96. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. II.

in. s. VI a. Ἀρισ[τ...] →
....Γύριος. ←

2 lit. prima vel Γ vel Τ.

V. 1 Nomen fem. maluit Fabricius propter sarcophagum n. 21 mulieri destinatum; sed utrum stela ad illum revocanda sit ambigitur. 2 De Tyrio quodam cogitaverunt Bürchner, Boehlau, at Tyrii eo tempore nomina Graeca vix gerebant. Est potius genetivus patronymici in –υρις desinentis velut Ἄγυρις.

Primae saec. VI a. parti attribuit Boehlau assentiente Buschor; c. a. 540–520 a. vix recte Jeffery.

---

619 Inv. Her. M 73 = inv. Tig. 1, in Museo quod est in curia oppidi *Pythagorion*; inventa in eiusdem oppidi horreo quodam. Stela e lapide calcario supra et ab angulo inferiore dextro fracta, a. 0,412, l. 0,368, cr. 0,042, olim anthemio exornata. Litt. a. 0,015–0,025 (ω 0,012); interv. 0,007.

Edd. L. Curtius, *AM* 31, 1906, 184–185 n. V c. phot. fig. 6 (Hoffmann, *SGDI* IV 4 (1915), p. 888 n. 69; E. Schwyzer, DGE (1923), 713, 3; *List* n. 612). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 415 adn. 1; Roehl, Imagines[3] (1907), 26 n. 27 c. phot. Curtii; E. Buschor, *AM* 58, 1933, 24 n. I 3; Jeffery, *LSAG* (1961), 329. 341 n. 12. Tit. a. 1911 exscripsit Schede (inv.). Lapidem contuli. *Ect.* tab. III.

c. med. s. VI a. Πρωτοδίκο τὠγη–
σικλέος ⁝ στήλη ἐμί.

Vv. 1–2 De Ἡγησικλέους nomine cf. exempla *LGPN* I 200 laudata.

De tit. tempore fere consentiunt Curtius, Buschor, Jeffery (c. a. 540–520 a.).

---

620 Inventa a. 1894 in necropoli occidentali supra operculum mutilum sarcophagi n. 31, tum in Museo oppidi *Samos* translata (inv. Va. 2), nunc in Museo quod est in curia oppidi *Pythagorion* (inv. Pyth. 708). Stela e lapide calcario infra fracta, a. 0,76, l. 0,245, cr. 0,077, exornata anthemio, l. 0,325. Litt. levissime incisae, a. 0,02 (rotundae 0,018); interv. 0,005.

Commemoravit L. Bürchner, *Das ion. Samos* I 2 (1896), 38 adn. 2 ex apographo suo (*Duodez.* n. 135 a). Edd. E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 59, 1895, 268 n. 52; Boehlau, *Ion. Nekropolen* (1898), 41. 154 c. delin. monumenti et tit. tab. I 3. 5; E. Buschor, *AM* 58, 1933, 31–33 n. IV 1 c. phot. *Beil.* XI 1; Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 177–178 n. 90 c. phot. tab. 72 (*List* n. 523). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 415 adn. 1; D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 74 c. phot. fig. 10; G. M. A. Richter, *Archaic Greek Gravestones* (1944), 85 fig. 86; K. Friis Johansen, *The Attic Grave–Reliefs of the Classical Period* (1951), 75 fig. 32; Jeffery, *LSAG* (1961), 329. 341 n. 9; R. Tölle, *Die antike Stadt Samos* (1969), 92–93 c. phot. fig. 51; W. Löwe, in: *Samos – die Kasseler Grabung 1894* (1996), 40. 90 adn. 30, 96 c. phot. 196 fig. 15. Lapidem contuli. *Ect.*

c. med. s. VI a. Διαγόρω
τὀγδήλο.

1 Διαγορῶ Boehlau ‖ 2 = τοῦ ἐγ Δήλου dub. consideravit idem.

V. 1 De casus genetivi terminatione –εω (sic Διαγόρεω t. 629) in –ω contractam cf. Thumb et Scherer II 255; Buck[3] §§ 41, 4. 182, 10. Ceterum Diagoram eundem cornu argenteum t. 538 dedicavisse censuit E. Homann–Wedeking, *AA* 1969, 554. 2 De Ἐγδήλου nomine cf. Bechtel, *HP* 123.

Stelam sub Polycrate tyranno exsculptam esse statuerunt Boehlau, Buschor, Jeffery (c. a. 540–520 a.), Freyer–Schauenburg, at aetatem anteriorem poposcit K. Tsakos, in: *Samos – die Kasseler Grabung 1894* (1996), 130.

---

621 Inventa a. 1894 in necropoli occidentali immissa sepulcro n. 6, tum in Museum oppidi *Samos* translata (inv. Va. 3), nunc in Museo quod est in curia oppidi *Pythagorion* (inv. Pyth. 710). Stela e lapide calcario subflavo pumicoso infra fracta, a. 0,75, l. 0,21, cr. 0,09. Tit. in parte frontis superiore incisus. Litt. a. 0,01–0,012.

Commemoravit L. Bürchner, *Das ion. Samos* I 2 (1896), 38 adn. 2 ex apographo suo (*Duodez*. n. 135 b). Edd. E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 59, 1895, 268 n. 49; Boehlau, *Ion. Nekropolen* (1898), 31. 35. 152. 154 c. delin. tab. I 6; E. Buschor, *AM* 58, 1933, 25 n. I 5 (*List* n. 562). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 415 adn. 1; Jeffery, *LSAG* (1961), 329. 342 n. 14; W. Löwe, in: *Samos – die Kasseler Grabung 1894* (1996), 26. 90 adn. 5, 96. Lapidem contuli. *Ect*. tab. IV.

c. a. 550–530 a. Κόγχης ἐμί.

Λόγχης ἔμ' Bürchner, εἰμί Boehlau.

De nomine cf. Bechtel, *HP* 590. Tempori ante moenia oppidana sub Polycrate tyranno exstructa attribuit Boehlau 31 assentiente Buschor, a. 520–500 a. perperam Jeffery.

---

622 Inv. Tig. 150, in Museo quod est in curia oppidi *Pythagorion*; inventa in necropoli occidentali. Stela e marmore cano supra et infra fracta, nunc gypso redintegrata, a. 0,33, l. 0,28, cr. 0,10, anthemio pulcherrimo exornata. Litt. a. 0,02 (ο 0,012).

Edd. D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 63–65 n. 1 c. phot. fig. 1; E. Buschor, *AM* 58, 1933, 30 n. III 2 c. delin. fig. 4 et phot. *Beil*. X 2 (Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 176–177 n. 89 c. phot. tab. 72; *List* n. 644). Cf. G. M. A. Richter, *Archaic Greek Gravestones* (1944), 85 fig. 85; Jeffery, *LSAG* (1961), 329. 341 n. 11. Tit. a. 1924 exscripsit Rehm in schedis. Lapidem contuli. *Ect*. tab. IV.

s. VI² a. —²⁻³—θ̣έμιος *vac.*
— — —?— — —

V. 1 [Ἀν]θέμιος Jeffery, quod nomen aetatem recentiorem sapit; genetivum nominis in –θεμις desinentis maluerunt Euangelides, Dunst.

Tit. aetatem definivit Buschor.

---

623 In Museo quod est in curia oppidi *Pythagorion*; inventa in necropoleos occidentalis vicinia prope locum *Glyphada*. Stela e lapide calcario a lateribus integra, a. 0,47, l. 0,467–0,475, cr. 0,07. Tit. *A* sub linea incisa in medio latere adverso sursum scriptus, tit. *B* deorsum in latere sinistro. Litt. *A* a. 0,035–0,04; *B* tenuiores, a. 0,042.

Edd. E. Buschor, *AM* 58, 1933, 25 n. I 7 c. delin. fig. 1; Jeffery, *LSAG* (1961), 329–330. 342. 414 n. 18 c. delin. tab. 63 (*List* n. 622). Lapidem contuli. *Ectt*. tab. VI.

	A *latus adversum*			***B*** *latus sinistrum*	
s. VI² a.	[T]εχνάνδρο	↑	s. VI a.?	ΒΚΡΗΣ	↓

A vel [T]έχνανδρο[ς] ‖ *B* lit. η formae vetustiori Β repugnat altera Η recentior; lit. Ε e falsa Η male correctam intellexit et [ὁ δεῖνα ἐποίησ]ε̣ Κρής suppl. Jeffery, sed ethnicum offendit.

Lapidem saec. V a. ineunti vindicavit Buschor; inter titt. *A* et *B* nullum fere temporis spatium intercedere censuit Rehm.

---

624 In Museo oppidi *Pythagorion*. Pars superior stelae e lapide calcario, a. 0,20, l. 0,21, cr. 0,09, exornatae cymatio bene sculpto. Tit. fere evanidus.

Edd. E. Buschor, *AM* 58, 1933, 25 n. I 6 (*List* n. 645). Non vidi.

vacat 0,15

s. VI² a.? ..Y.....

Sic tradidit Buschor aetatemque definivit lit. Y hastas curvatas monens.

---

625 In monasterio S. Trinitatis a. 1870 solus vidit Curtius. Stela marmorea supra mutila, a. 0,42, l. 0,34, cr. 0,10.

Edd. C. Curtius, *RhM* 29, 1874, 160–163 n. 1 c. delin. ex apographo suo [sched. n. 102], et idem, *Studien* (1877), 3–4 n. 3 c. delin. eadem; Roehl, IGA (1882), 387 c. delin. secundum apographum a Curtio missum (Stamatiades, Σαμιακά² I (1881), 217; Cauer, Delectus² (1883), 507; Bechtel, *Inschr. des ion. Dialekts* (1887), 214; Roberts, *Introduction* I (1887), 186–187 n. 155; O. Hoffmann, *Die griech. Dialekte* III (1898), 70 n. 164; Bechtel, *SGDI* III 2 (1905), 5720; E. Schwyzer, DGE (1923), 713, 2; E. Buschor, *AM* 58, 1933, 25 n. I 4; *List* n. 608). Cf. A. Kirchhoff, *Studien zur Geschichte des griech. Alphabets* (⁴1887), 30 c. delin.; P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 415 adn. 1; Roehl, Imagines³ (1907), 26 n. 25.

fin. s. VI a. [Π]όμπιός ἐμι
τõ Δημοκρίνε–
ος.

Πόμπιος exempla Coa collecta sunt *LPGN* I 381; cf. Bechtel, *HP* 369.

Tit. sepulcralem esse cognovit Roehl; a. 525 a. priorem putavit Buschor, saec. V a. ineunti vindicavit Curtius.

---

626 Inv. Her. J 122, in oppidi *Pythagorion* necropoli septentrionali. Fundamentum tumuli rotundi factum e lapidibus calcariis canis extrinsecus levigatis, diam. 5,60 (cf. Boehlau, *Ion. Nekropolen* (1898), fig. 18; Tölle–Kastenbein, *Herodot und Samos* (1976), 95 fig. 13). Tit. incisus est parti superiori lapidis maximi, a. 0,52, l. 1,95, cr. 0,82. Litt. a. 0,035, inter lineas incisas exaratae (ʘ = o); interv. fere nullum.

Edd. ex ect. lacerato G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 114–115 n. VI c. phot. ect. tab. 50, 1 (*List* n. 671). Lapidem, quem mihi monstravit H. J. Kienast, denuo contuli. *Ect. Phot.* tab. V.

s. VI a. Μέγας τ̣õ Ε̣ / /
τὀξάκω τõ Ξ–
ένο τõ Πυρραίθ̣–
ο.

Legi et supplevi; mercennariorum catalogum falso coniecit Dunst: Μεγαρέο[ς Ὑβλαίο, τ]ε|τοξακότ[ος Ἐμπε–δ]οξ|ένο τõ Πύρ[ρο Ἱμε]ραί|ο ‖ 1 sic potius quam Μεγασ^{v}θέν̣η[ς] ‖ 2 = τõ Ἐξάκω.

Est tit. sepulcralis genealogicus sane vetustior quam notissimus ille Chius (*SGDI* III 2, 5656; Schwyzer, DGE 690), quem tractavit A. Chaniotis, *Ep. Anat.* 10, 1987, 41–44. Nomina fortasse peregrina sunt, Πύρραιθος ex

Delo tantum notum (*LGPN* I 396). De nomine (Ἐξάκης, –εος) cf. Bechtel, *HP* 191; de genetivi forma cf. Thumb et Scherer II 269.

---

627 Lapis quidam sepulcralis, ut videtur.

Ed. E. Preuner, *AM* 49, 1924, 48–49 litt. maiusc. ex apographo a Curtio confecto, quod autem inter schedas eius non invenitur.

s. VI a.? Νικοβόλης
ΤΑΡΓΙΔΗΘ

1 lit. ultimae forma traditur ϟ || 2 Ταργη̣λ̣ί̣ο coniecit Preuner; Θ pro O scriptum fuisse videtur.

Patronymicum in –ίδηο desinens, quidquid fuerit ([Εὐ]κ̣αρπ̣ίδηο? [Εὐ]χ̣αρτ̣ίδηο?), sane Ionicum est. Ταργίδηο fortasse scriptum esse pro Τραγίδηο nomine (cf. Schwyzer, *Griech. Gramm.* I 267) monuit Curbera.

---

2. MENSAE SEPULCRALES CUBICAE SAEC. VI–IV A.

628 Inv. Pyth. 289, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa in loco Τσακαλόρεμμα intra fines vici *Mytilinii*. Mensa sepulcralis e lapide calcario fusco ab angulis mutila, a. 0,30, l. 0,365, cr. 0,33. Litt. a. 0,015–0,018; interv. 0,002.

Commemoravit D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 84. Edd. idem, Ἀρχ. Δελτ. 11, 1927–1928, Παράρτ. [1931], 32 n. 7 c. phot. ect. fig. 28 (*List* n. 601). Non vidi. Lapidem a. 1924 exscripsit Rehm in schedis confecitque *ect.* tab. IV.

s. VI² a. Φοξίης
Ἀπολλωνίδεω.

Sub tit. lit. triangulam, a. 0,05, posteriore aetate incisam denotavit Rehm.

V. 1 De nominibus a φόξος derivatis cf. Bechtel, *HP* 490.

---

629 In oppidi *Pythagorion* lapidario quod est apud thermas Romanas; inventa in vicinia vici *Chora*. Mensa sepulcralis e marmore albo, a. 0,64, l. 0,51, cr. 0,48, ornata cymatiis superiore et inferiore, a. 0,14, l. 0,59, cr. 0,56, supra per tria latera etiam regula ovaria. Litt. a. 0,013–0,015 (rotundae 0,011).

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 128 litt. minusc.; D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 83–84 c. delin. fig. 16, editionis prioris ignarus (*List* n. 623). Cf. W. Wrede, *AM* 54, 1929, 91 n. 2 c, 93 c. phot. *Beil.* XXXVIII 2. Exscripsit Rehm a. 1924 in schedis. Non vidi. *Ect. Phot.*

fin. s. VI–V¹ a. Θεμίνης τῆς Διαγόρεω γυναικὸς̣.

Θεμινηστης Δ.Αυορ..ω..γυναι.. Stamatiades, Θεμινῆς Dunst; fin. γυναικό[ς] Euangelides.

---

630 Lapis (an ara cubica?) inventus prope locum *Glyphada*; periit.

Edd. Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 73 litt. maiusc. (*List* n. 491). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 418 c. adn. 2.

s. VI–V a.? Ἀναξαγό{υ}ρη[ς̣]
Ὑβλησίο.

Tit. uno v. tradidit Stamatiades.

V. 1 Est potius fem. Ἀναξαγό{υ}ρη quam masc. Ἀναξαγό{υ}ρη[ς]. 2 De nomine vide t. 1 57.

Saec. VI–V a. tribuit Dunst propter dialectum Ionicam et diphthongum lit. singulari ο redditam.

---

631 Inv. Va. 45, parieti Musei veteris oppidi *Samos* inserta; inventa ubi sit non traditur. Mensa sepulcralis e marmore caeruleo, a. 0,48, l. 0,45, cr. 0,36, balteo leviter depresso marginata. Litt. pulchrae (ʘ = ο), στοιχηδόν dispositae, a. 0,02, finibus hastarum paulo crassatis; interv. 0,013.

Commemoravit P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1 (*List* n. 587); phot. addidit A. E. Raubitschek, *ÖJh* 31, 1938, *Beibl.* 63 fig. 18. Cf. D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 84; W. Peek, *Klio* 32, 1939, 290; G. Bakalakes, Ἀρχ. Δελτ. 18, 1963, A [1964], 165. Tit. a. 1900 exscripsit Bürchner (diar. I, n. 7). *Ect. Phot.* tab. VI.

s. V^1 a. Νέλωνι
Ἡροφίλο.

V. 1 De nomine cf. comm. ad t. 66 1.

---

632 Inv. Her. M 96 = inv. Tig. 2, in oppidi *Pythagorion* lapidario quod est apud thermas Romanas; inventa in eodem oppido. Mensa sepulcralis e marmore subcano, a. 0,32, l. 0,645, cr. 0,66. Litt. στοιχηδόν dispositae, a. 0,02–0,025; interv. 0,02.

Commemoraverunt P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1; D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 84. Edd. idem, Ἀρχ. Δελτ. 11, 1927–1928, Παράρτ. [1931], 32 n. 5 c. phot. ect. fig. 26 (*List* n. 598). Tit. exscripserunt Bürchner (*Duodez.* n. 162 ex ect. quod suppeditaverat Stamatiades), a. 1924 Rehm in schedis. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* (a Jacobsthal confecta) tab. VI.

fin. s. VI vel in. V a. Φιλαίνης τῆς Ἡρογέτονος,
Στησιμάχο δὲ γυνή.

1 τῆς omisit Jacobsthal; Ἡρογε⟨ί⟩τονος Dunst, at vide t. 635 2.

Nota casuum confusionem.

---

633 Inv. Va. 52, in Museo oppidi *Samos*, ubi frustra quaesivi. Mensa sepulcralis marmorea ab angulis sinistris fracta, a. 0,73, l. 0,525, cr. 0,525, supra et infra ornata cymatio, a. 0,15, l. 0,60, cr. 0,60. Litt. tenues, στοιχηδόν dispositae, a. 0,02–0,025; interv. 0,01.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 127 litt. minusc. (*List* n. 406.5); D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 83, editionis prioris ignarus; G. Bakalakes, Ἀρχ. Δελτ. 18, 1963, A [1964], 164 c. phot. tab. 72 (*List* n. 569). Cf. W. Wrede, *AM* 54, 1929, 92 n. 2 f; J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1966, 338. Tit. exscripsit Rehm in schedis confecitque *ect.* tab. VII.

s. V[1] a. [Λε]ωδάμαντος
[Μα]νδρωνακτίδεω.

1 suppl. Euangelides; –ωδάμας Stamatiades ‖ 2 suppl. Roberti, *Bull. ép.* 1967, 448; uno spatio brevius Ἀ]ν–δρωνακτίδεω Euang., Bakalakes; Ἀνδρονεικτίδεω Stam.

V. 2 Offendit articulus omissus (sed vide t. 901).

---

634 In oppido *Pythagorion*; perisse videtur. Mensa sepulcralis (?) e lapide calcario, ut videtur. De mensuris nihil constat. Litt. στοιχηδόν exaratae (Θ = ο), a. 0,025; interv. 0,015.

Commemoraverunt P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1 (cf. *List* n. 551); W. Peek, *Klio* 32, 1939, 290 ex phot. a Jacobsthal confecta. Contuli eiusdem *ect.* tab. VII.

s. V[1] a. Ἑρμοκλεῖ
Δορυπείθεος.

---

635 Inv. Her. M 62, in horto ad occidentem versus a vico *Chora* prope ecclesiolam S. Panteleëmonis sito; ubi nunc sit ignotum est. Mensa sepulcralis a sinistra mutila e lapide calcario subflavo, a. 0,659, l. 0,62, cr. plus quam 0,48. Litt. στοιχηδόν dispositae, a. 0,032 (rotundae 0,025–0,027); interv. 0,04.

Edd. P. Girard, *BCH* 5, 1881, 489 n. 17 litt. maiusc. (*List* n. 621). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1; M. Schede, *AM* 37, 1912, 216 sub n. 16. Tit. exscripsit a. 1910 Schede (inv.). *Ect.* tab. VI.

s. V[1] a. Σωστράτωι
Ἐπαμένονος.

2 Ἐπαμε⟨ί⟩νονος contra lap. Girard, quam coniecturam reieci ex exemplis a F. Bechtel, *Die griech. Dialekte* III (1924), 34 § 4 laudatis, cf. Threatte I 299–302. Vide etiam t. 632 1.

---

636 In Heraei lapidarium (sine inv. n.) e vico *Myli* adlata. Mensa sepulcralis e marmore albo integra, a. 0,46, l. 0,40, cr. 0,39, supra et infra ornata cymatiis, supra etiam regula ovaria. Litt. στοιχηδόν scriptae, a. 0,012–0,014; interv. 0,006.

Commemoravit W. Peek, *Klio* 32, 1939, 291. Edd. E. Buschor, *AM* 72, 1957 [1959], 21–22 c. phot. *Beil.* 23 (*List* n. 554). *Ect. Phot.* tab. VII.

s. V[1] a. Ὑβλησίης
τῆς Θαρ⟨σ⟩αγόρεω.

2 ΘΑΡΑΑΓΘΡΕΩ lap.

V. 1 De Ὑβλησίης nomine cf. Ch. Habicht, *AM* 72, 1957 [1959], 188 adn. 46.

Arae ornamenta ad exemplum vetus sculpta a. 480–450 a. tribuit Wrede (apud Peek), a. 470–460 a. Buschor.

---

637 Inv. Pyth. 291, in oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa intra necropoleos occidentalis fines prope locum *Glyphada*. Mensa sepulcralis e marmore albo a dextra et a tergo fracta, a. 0,625, l. 0,375, cr. 0,135. Litt. pulchrae, στοιχηδόν dispositae, a. 0,025; interv. 0,015.

Commemoravit D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 84. Edd. idem, Ἀρχ. Δελτ. 11, 1927–1928, Παράρτ. [1931], 32 n. 6 c. phot. fig. 27 (*List* n. 596). Tit. exscripsit a. 1924 Rehm in schedis. Non vidi. *Ect.* tab. VIII.

s. V² a. Πασιγνωτ– –
Ἡραγόρεω.

1 Πασίγνωτ[ος] Euangelides (sed genetivum vel dativum praeferam), nisi nomen fem. Πασιγνώτ[ης] supplendum est.

---

638 In loco Παναγίτσα inter vicos *Chora* et *Mytilinii* sito solus vidit Bürchner. Mensa sepulcralis marmorea, a. 0,435, l. 0,453, cr. 0,245. Litt. pulchrae, στοιχηδόν dispositae, a. 0,025; interv. 0,025.

Tit. ineditum exscripsit Bürchner a. 1895 (*Duodez.* n. 67) confecitque *ect.* tab. VIII.

s. V² a. Ἡγησαγόρηι
Παυσιμάχο.

V. 1 Cf. t. 659 1.

---

639 Inv. Va. 46, parieti Musei veteris oppidi *Samos* inserta; inventa extra oppidum *Pythagorion* in vineto quodam una cum tt. 649. 657. Mensa sepulcralis e marmore cano integra, a. 0,67, l. 0,585. Litt. pulchrae, στοιχηδόν dispositae, a. 0,02–0,025; interv. 0,018.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1887, 140 litt. minusc. (A. E. Kontoleon, *AM* 12, 1887, 259 n. 33; *List* n. 558). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1; D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 84; G. Bakalakes, Ἀρχ. Δελτ. 18, 1963, A [1964], 165. Exscripsit a. 1924 Rehm in schedis. Lapidem contuli. *Ect.* tab. VIII.

s. V² a. Κερσῆς
Ζηνοδότο.

1 Κερσῆς Dunst, Κέρσης priores.

V. 1 De nomine neque Thracico (ut D. Detschew, *Die thrak. Sprachreste* (1957), 242) neque Asiano (ut L. Zgusta, *Kleinasiat. Personennamen* (1964), 226 § 588), sed Ionico cf. G. Dunst, *Chiron* 1, 1971, 111–114 (J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1972, 339), id quod probatur *LGPN* I 254.

---

640 Inv. R. R. I 3 = P 576, inventa in thermis Romanis (quadr. L 4) prope conclave ad septentriones et occidentem spectans. Mensa sepulcralis e marmore albo venis caeruleis distincto, a. 0,505, l. 0,46, cr. 0,425; in superficie quadrum depressum. Litt. στοιχηδόν scriptae, a. 0,028–0,03; interv. c. 0,005.

Edd. W. Martini, *AA* 1971, 228 c. delin. fig. 13 (*BCH* 95, 1971, 1030 c. delin. eadem 1035 fig. 515; *List* n. 607). Frustra mecum quaesivit H. J. Kienast a. 1997.

s. V² a. Πολυδάμας
Νικίωνος.

Sub tit. crux ansata rude incisa.

---

641 Inv. Pyth. 348, in oppidi *Pythagorion* lapidario quod est apud thermas Romanas; inventa ubi sit non traditur. Mensa sepulcralis e marmore cano postea a sinistra rotundata, a. 0,225, l. 0,44, cr. 0,545. Litt. στοιχηδόν dispositae, a. 0,02; interv. 0,01.

Edd. D. Euangelides, Ἀρχ. Δελτ. 11, 1927–1928, Παράρτ. [1931], 32–33 n. 8 c. phot. ect. fig. 29 (*List* n. 606). Exscripsit a. 1924 Rehm in schedis. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. VIII.

s. V² a. Πόλλιχος
Καλλίνο.

V. 1 De nomine egit G. Daux, *BCH* 92, 1968, 252; de –ιχος suffixo nominibus imprimis Doricis proprio cf. E. Locker, *Glotta* 92, 1934, 56–59.

Tit. saec. IV a. attribuit Euangelides.

---

642 Inv. Her. J 23, in Heraei lapidario; inventa a. 1926 in fundo incolae cuiusdam vici *Pagondas*. Mensa sepulcralis e marmore lucido infra et a tergo fracta, a. 0,39, l. 0,545, cr. 0,15. Litt. pulchrae, στοιχηδόν dispositae, a. 0,023; interv. 0,017.

Tit. ineditum exscripserunt a. 1924 Rehm in schedis, a. 1926 Buschor (inv.). Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. VIII.

s. V² a. Ἀνδροπόμπωι
Πυθίννεω.

V. 2 Nomen diminutivum rarissimum (Bechtel, *HP* 390) tractavit O. Masson, *Rev. num.* 26, 1984, 54 [= OGS II 433].

---

643 Inv. Her. J 105, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa a. 1928 prope ecclesiam veterem vici *Misokampos*. Mensa sepulcralis e marmore albo, a. 0,59, l. 0,37, ornata cymatio superiore (nunc dedolato) et inferiore, a. 0,11, l. 0,49, cr. 0,46. Litt. a. 0,022 (o 0,018); interv. 0,02.

Edd. W. Wrede, *AM* 54, 1929, 90–91 n. 1 c. phot. *Beil.* XXXIX 1 (*List* n. 642; W. Blümel, *I. Iasos* II 168 n. T 60. 1). Contuli. *Ect. Phot.*

s. V² a. [ᵛ Ἀ]ν̣τ̣ιδώρη
[Ἑκ]αταίο ⁝ Ἰασίς.

1 dub. supplevi; I ι IΔΩΡΗ Wrede || 2 suppl. idem.

De arae aetate vide Wrede 93.

644 In loco *Misokampos* 'παρὰ τὸ στόμιον τοῦ ἐν τῆι θέσει Κοπάνα' se lapidem invenisse dixit Stamatiades (apud Bürchner); ad orientem versus prope locum *Aï–Lári* a. 1966 vidit Dunst. Mensa sepulcralis e marmore caeruleo a sinistra et a dextra integra, a. 0,505, l. 0,598, cr. 0,32. Litt. στοιχηδόν dispositae, a. 0,035–0,04; interv. 0,03.

Commemoravit P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1 ex Bürchneri schedis. Edd. N. Yaloures, *BCH* 79, 1955, 289 litt. maiusc., et idem, *Arch. rep.* 1955, 26 (*List* n. 502). Cf. J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1958, 386. *Ect.*

s. V a. Ἀπολλοδώρωι
Κλεωναίο.

1 Litt. linea subscripta notatae evanuerunt; .ΓΟ..ΟΔΩΡΩΙ Yaloures (*BCH*).
V. 2 Κλεωναίου nominis exempla quaedam collecta sunt *LGPN* I 266.

---

645 Olim inserta scalis aedificii cuiusdam in vico *Chora* siti; iam diu deperdita. Mensa sepulcralis e marmore albo infra decurtata, a. 0,35, l. 0,51, cr. 0,21. Litt. 'bonae' στοιχηδόν scriptae, a. 0,02; interv. 0,01.

Edd. E. Fabricius, *AM* 9, 1884, 261 n. 4 *b* litt. maiusc.; E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1886, 147 litt. minusc. (*List* n. 528). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1. Exscripsit a. 1884 Fabricius (diar. IV, p. 348).

s. V a. Ἐμπρέποντι
Ἀναξήνορος.

Aetatem definivit Dunst.

---

646 In agro quodam intra moenia oppidi *Pythagorion* iuxta viam ad vicum *Chora* ferentem sito inventa; ubi nunc sit ignoratur. Mensa sepulcralis marmorea, a. 0,655, l. 0,633, cr. 0,605. Litt. a. 0,022.

Edd. G. Klaffenbach, *AM* 51, 1926, 39 n. 8 litt. maiusc. (*List* n. 648).

s. V a. Εὐ[.]αν– – –
τõ Βίων[ος].

1 Ε᾿ [.]ΑΝ Klaffenbach, qui e litt. dispositione Εὐ[μ]άν[δρο] vel Εὐ[φ]άν[το] supplere voluit ‖ 2 ΤΟΒΙΩΝ[ος] idem, τὸ β′ Ἴων[ος] vix recte Preuner per epist.
De nomine defuncti in casu genetivo obvio cf. tt. 615. 620. 629 al.

---

647 Inv. Pyth. 290, in oppidi *Pythagorion* lapidario quod est apud thermas Romanas; inventa prope S. Iohannis Theologi ecclesiam quae est in vico *Myli*. Mensa sepulcralis e marmore caeruleo a marginibus afflicta, a. 0,43, l. 0,445, cr. 0,41. Litt. partim στοιχηδόν dispositae, a. 0,03–0,035 (γ, ρ 0,045); interv. 0,01.

Ed. D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 84 c. delin. fig. 17 (cf. *List* n. 595). Tit. exscripsit a. 1924 Rehm in schedis. Lapidem non vidi. *Ect. Phot.* tab. IX.

s. V a. Πανθῦς
Ἀμοργίο.

1 Πανοῦς Euangelides.
V. 1 Nomen tractavit G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 101–102. De nominibus Ionicis hypocoristicis in –ῦς,

–ῦ(δ)ος desinentibus cf. L. Robert, Hellenica XI–XII (1960), 589 c. adn. 1; eundem, *Ant. class.* 32, 1963, 7 [= OMS VI 59]; O. Masson, *Rev. ét. gr.* 80, 1967, 27 [= OGS I 93] adn. 6. 2 Dele *LGPN* I 53 Ἀπολλωνίδης (92. 93), adde I 32 Ἀμόργιος.

---

648 Inv. Her. J 196, in Heraei lapidario; inventa a. 1934 in loco Φυτόριον sito a Iunonis delubro ad septentriones. Mensa sepulcralis a tergo recisa, ut videtur, a. 0,62, l. 0,495, cr. 0,255. Tit. locus levigatus. Litt. pulchrae στοιχηδόν dispositae, a. 0,03; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. IX.

s. V a. Θρασυδάμας
Ἡρακλείτο.

---

649 Inventa extra oppidum *Pythagorion* in vineto quodam una cum tt. 639. 657; periit. Mensa sepulcralis cubica. Litt. στοιχηδόν dispositae.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1887, 140 litt. minusc. (A. E. Kontoleon, *AM* 12, 1887, 259 n. 35; *List* n. 518).

s. V a.? Χελώνη
Λεωδάμαντος.

V. 1 De nomine rarissimo (praeterea solum innotuit Χελώνα *I. Kallatis* 160) cf. Bechtel, *HP* 591.

---

650 Inv. Her. M 67, in Heraei lapidarium adlata ex sacello quodam diruto a Iunonis delubro ad septentriones prope vicum *Myli* sito. Mensa sepulcralis e lapide calcario albo ab angulo superiore sinistro laesa, a. 0,485 (a. 0,56 Girard), l. 0,465, cr. 0,47. Litt. pulchrae, a. 0,03 (rotundae 0,025); interv. 0,015.

Edd. P. Girard, *BCH* 5, 1881, 489 n. 19 (Cauer, Delectus^2 (1883), 509, 1; Bechtel, *Inschr. des ion. Dialekts* (1887), 218; idem, *SGDI* III 2 (1905), 5719; E. Schwyzer, DGE (1923), 713, 4; *List* n. 636). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1, 420 adn. 1; G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 131. Tit. a. 1884 exscripsit Fabricius (diar. IV, p. 364). *Ect. Phot.* tab. IX.

s. V–IV a. . . αγόρης
Ἡρα⟨γ⟩όρεω.

1 placet [Ἡρ]αγόρης, ut Bechtel, Schwyzer t. 564 respicientes; [Λε]– Fabricius; [Κλε]– (Girard) vel [Πυθ]– (dub. Dunst) nimis longum ‖ 2 ΗΡΑΙΟΡΕΩ lap.

Tit. saec. V a. tribuit Schwyzer, saec. V–IV a. Jacobsthal, saec. IV a. Bechtel.

---

651 Inv. Her. J 306, in Heraei lapidario; inventa a. 1954 prope Imbrasi fluminis alveum occidentalem (quadr. C 7–8). Mensa sepulcralis e marmore caeruleo ab angulis inferioribus mutila, a. 0,55, l. 0,41, cr. 0,36. Vv. 5–8 manu altera incisos esse vidit Dunst. Litt. a. 0,02–0,022; interv. fere nullum.

Tit. ineditum attigit Shipley (1987), 105 adn. 11 (SEG XXXVII 725). *Ect. Phot.* tab. XI.

s. IV a. Χαρμοφῶν
Ἀριστάρχου,

Ἀρίσταρχος
Χαρμοφῶντος,
Ἡρόδοτος
Χαρμοφῶντος,
Χαρίλας
Χαρμοφῶντος.

3 fin. Σ ex Ξ correcta.

Sepultus est Charmophon Aristarchi f. cum tribus eius liberis Aristarcho (v. 3), Herodoto (v. 5), Charila (v. 7). Ex posteris eorum c. a. 280–270 a. recensiti sunt in civium catalogo t. 202 hi:

Χαρμοφῶν (202 20)
Πυθαγόρας (202 20–22)
Χαρμοφῶν (202 21) — Ἡρόδοτος (202 22)

---

652 In praedio incolae cuiusdam vici *Chora* ad meridiem versus ab eodem vico sito solus vidit Bürchner. Mensa sepulcralis e lapide calcario subflavo, a. 0,60, l. 0,452, cr. 0,405. Litt. a. 0,02–0,023; interv. 0,01.

Commemoravit P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1. Edd. O. Masson, *Rev. ét. gr.* 83, 1970, 356–360 [= OGS I 111–115] c. phot. fig. 1 ectypi, quod perfecerat Bürchner (*List* n. 514). Exscripsit idem a. 1895 (*Duodez.* n. 86). *Ect.* tab. X.

s. IV a. Βιτίννηι
Βατταρᾶδος.

2 Βατταράδος Jacobsthal.

V. 1 exempla post L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 61 adn. 4, 236 adn. 4 collegit Masson 359 et idem, *Gnomon* 1990, 103 [= OGS III 78]; cf. etiam comm. ad t. 446 2 et t. 796. 2 Nominis exempla collegit Masson, *ZPE* 119, 1997, 73 [= OGS III 280]. Vide etiam Hesych. β 312 ed. Latte: Βάτα Κάρας· δύο ταῦτα ὀνόματα, ἐπιγέγραπται δὲ ἐπὶ ἀναθήματος ἐν Σάμῳ ἐν τῷ τῆς Ἥρας ἱερῷ οὕτω· ‘Βάτα Κάρας Σάμιος Ἥρῃ τήνδε θήρην ἀνέθηκε’ (*List* n. 214), ubi emendatio Βατακαρᾶς vel etiam Βατα{κα}ρᾶς est in promptu.

---

653 Olim inserta parieti occidentali ecclesiae S. Antonii in vico *Mytilinii*; periisse videtur. Mensa sepulcralis e lapide calcario cano, a. 0,565, l. 0,43, cr. 0,27. Litt. a. 0,02–0,027; interv. 0,025.

Edd. Kretikides, Τοπογραφία (1869), 77 n. 2; E. Fabricius, *AM* 9, 1884, 261 n. 4 *d* litt. maiusc. (E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1886, 147 litt. minusc.; *List* n. 584). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1; R. C. S. Felsch, *AA* 1973, 92 adn. 42. Tit. exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 141), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 59). *Ect.* tab. IX.

s. V–IV a. Μητρὼ
Μαιανδρίο.

Μητρό[δωρος] | Μαιανδρίου | [ἥρως χρηστὲ χαῖρε] Kretikides tit. generis ignarus.

---

654 Inv. Her. J 89 = J 127, in Κοιμήσεως ecclesia quae est in vico *Chora*. Mensa sepulcralis a sinistra (et a dextra?) fracta, a. 0,50, l. 0,15. Litt. a. 0,024.

Tit. ineditum exscripsit a. 1928 Buschor (inv.). Frustra quaesivi.

s. V–IV a. – –ΤΙΑΙ– –
– –ΛΗΣΙ– –.

E. g. [Ἰσ]τιαί[ωι | Ὑβ]λησί[ο].

---

655 Inv. Her. M 37, inaedificata moenibus oppidanis occidentalibus, c. 25 m a via ab oppido *Pythagorion* ad vicum *Chora* ferente, prope portam Q (vide tabulam topographicam *Samos* XV, *Beil.*). Mensa sepulcralis e marmore albo a sinistra dedolata, a. 0,67, l. 0,50. Litt. pulchrae, στοιχηδόν exaratae, a. 0,032 (rotundae 0,026); interv. 0,02.

Commemoravit P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1 (cf. *List* n. 512). Ed. G. Dunst apud H. J. Kienast, *Samos* XV (1978), 33 et adn. 101 litt. maiusc. c. phot. tab. 31, 4 et delin. fig. 16. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. X.

s. IV[1] a. [Ἀ]θηναΐδι
Π̣ρώτιος.

1 suppl. Jacobsthal || 2 lit. primae vestigia neglexit Kienast; Ῥώτιος Jac., unde Ῥώ⟨ζ⟩ιος coniecit Wilhelm, *Beiträge* (1909), 225, corr. Dunst.

V. 2 Πρώτιος nomen tractavit Bechtel, *HP* 387; tit. hunc adde exemplis apud *LGPN* I 389 collectis, at Ῥῶτις (p. 400) dele.

---

656 Inv. Her. M 72, inventa a. 1911 parieti ecclesiolae S. Iohannis Theologi prope turrim Sarakinis in vico *Ireon* sitae (quam illustravit H. J. Kienast, *AA* 2001, 525–557) immissa, sed paulo post contusa. Mensa sepulcralis e marmore albo, a. 0,745, l. 0,545, cr. 0,545. Litt. pulchrae, a. 0,03 (rotundae 0,028), imis hastis levissime crassatis; interv. 0,02.

Edd. M. Schede, *AM* 37, 1912, 215–216 n. 16 litt. maiusc. (*List* n. 629). Cf. Schede, *Berichte aus den Preuss. Kunstsammlungen* 41, 1919–1920, 119; G. Klaffenbach, *AM* 51, 1926, 38; W. Peek, *Klio* 32, 1939, 290. *Ect.* frustorum duorum.

s. IV[1] a. Ξέρξης
Διονυσίο.

2 lit. I altera deest in ect.

V. 1 Nomen historicum ex auctoritate Persica post Polycratis mortem apud Samios divulgatum intellexit Schede probante G. Dunst, *Gnomon* 1959, 676. De nomine cf. L. Robert, *Rev. phil.* 1959, 229 [= OMS V 259] adn. 4.

---

657 Inv. Va. 7, parieti Musei veteris oppidi *Samos* inserta; inventa extra oppidum *Pythagorion* in vineto quodam una cum tt. 639. 649. Mensa sepulcralis e marmore lucido integra, a. 0,38, l. 0,36, cr. 0,323. Litt. στοιχηδόν scriptae, a. 0,025–0,027; interv. 0,015.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1887, 140 litt. minusc. (A. E. Kontoleon, *AM* 12, 1887, 259 n. 34); L. Bürchner, *Das ion. Samos* I 2 (1896), 41–42 litt. maiusc. (P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416

adn. 1; *List* n. 490). Cf. M. Schede, *AM* 37, 1912, 216 sub n. 16; D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 84; G. Bakalakes, Ἀρχ. Δελτ. 18, 1963, A [1964], 165. Exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 18). Contuli. *Ect. Phot.* tab. X.

s. IV[1] a. Ἀλκυοῖ
Γλαύκο.

1 Ἄλκυος errore Kontoleon, corr. Jacobsthal; Ἀλκοῖ perperam Bakalakes.

V. 1 De nomine fem. cf. Bechtel, *HP* 589; Robert, *Études* (1938), 213 adn. 5; ex Ἀλκυόνης nomine decurtatum esse putavit P. Friedländer, *Herakles* (1907), 82 adn. 1.

---

658 Inv. Her. J 510, in Musei oppidi *Pythagorion* lapidario; inventa a. 1965 in arce sub moenibus castelli Logothetae. Mensa sepulcralis e marmore caeruleo infra, a dextra, a tergo fracta, a. 0,10, l. 0,425, cr. 0,155. Litt. pulchrae, a. 0,018, στοιχηδόν dispositae; interv. 0,015.

Attigit Tölle–Kastenbein, *Samos* XIV (1974), 175 c. phot. fig. 343 (cf. *List* n. 573). Lapidem non vidi. *Ect. Phot.* tab. X.

s. IV[1] a. Μαννος
Πανα[μ]ụ[ω].

2 suppl. Dunst, qui v. 3 ethnicum desideravit.

V. 1 Μαννος· nomen Arabicum esse docent L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 363 c. adnn. 4–5; L. Zgusta, *Kleinasiat. Personennamen* (1964), § 858–11 et Add. p. 692. 2 Παναμυης· est nomen Asiaticum, de quo cf. Robert 515 c. adn. 5; Παναμυω casum genetivum attigerunt J. et L. Robert, *Fouilles d'Amyzon en Carie* I (1983), 101. Exempla nominis Coa collecta sunt *LGPN* I 358.

---

659 Inv. Her. M 12, in Museo quod est in curia oppidi *Pythagorion*; inventa a. 1905 in vineto quodam prope locum *Dontia* sito. Mensa sepulcralis e marmore subcaeruleo, a. 0,57, l. 0,52, cr. 0,51; pars adversa balteo levigato marginata. Litt. pulcherrimae στοιχηδόν dispositae, a. 0,023; interv. 0,013.

Edd. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 415–420. 568 c. phot. p. 415, monente L. Curtius, qui a. 1905 viderat (Hoffmann, *SGDI* IV 4 (1915), p. 888 n. 70; E. Schwyzer, DGE (1923), 713, 5; *List* n. 543). Cf. M. Schede, *AM* 37, 1912, 216 sub n. 16; G. Klaffenbach, *AM* 51, 1926, 38; D. Euangelides, Ἀρχ. Ἐφ. 1924, 84; W. Peek, *Klio* 32, 1939, 290. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. XI.

s. IV a. Ἡγησαγόρηι
^{v}Ὑβλησίο.

V. 2 De nomine cf. comm. ad t. 1 57.

---

660 Inventa a. 1983 in vico *Mytilinii* inaedificata aedibus quibusdam; quo pervenerit nescio. Mensa sepulcralis vel tabula e marmore caeruleo a sinistra sive fracta sive dedolata, a. 0,30, l. 0,42, cr. plus quam 0,12. Tit. in balteo levigato et paulum depresso exaratus. Litt. a. 0,011; interv. 0,007.

Tit. inediti phot. ad Dunst misit qui invenerat J. Stefanes. Non vidi. *Phot.* tab. X.

s. IV a. Ἡροβίο τõ
Ὀλιάδεω.

V. 2 Cf. comm. ad t. 202 143.

---

661 In agro quodam planitiei *Misokampos* a. 1915 inventa; ubi nunc sit ignoratur. Mensa sepulcralis e marmore albo, a. 0,56, l. 0,455, cr. 0,455. Litt. a. 0,03; interv. 0,02.

Edd. B. Theophaneides, Ἀρχ. Δελτ. 9, 1924–1925 [1927], 104 n. 3 c. phot. ect. fig. 4 (*List* n. 609). *Ect.* tab. X.

s. IV a. Ποσείδιππος
Νεομᾶδος.

V. 2 Νεομᾶδος nomen tractavit O. Masson, *Rev. phil.* 1974, 82, et *ZPE* 102, 1994, 171 [= OGS III 176]; de declinatione –ᾶς, –ᾶδος cf. ad t. 202 73.

---

662 Inv. Her. J 176, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventus a. 1932 prope locum *Dontia.* Mensae sepulcralis angulus superior sinister e marmore albo, a. 0,24, l. 0,21, cr. 0,155. Litt. pulchrae, στοιχηδόν dispositae, a. 0,03–0,035; interv. 0,015.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.), lapidem contulit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. X.

s. IV a. Δημ– – –
Πυθ– – –.

---

663 Inv. R. R. I 9 = inv. Her. P 577, in oppidi *Pythagorion* Museo quod est apud thermas Romanas; ibidem a. 1970 inventa. Mensa sepulcralis cubica e marmore albo venis caeruleis distincto, a dextra fracta, a. 0,52, l. 0,205, cr. 0,395. Litt. tenues, a. 0,02, στοιχηδόν dispositae; interv. 0,012.

Edd. W. Martini, *AA* 1971, 228–229. Lapidem contuli. *Ect.* tab. X.

s. IV a. Ἱππο– – –
Μελα– – –.

---

664 Olim inserta muro aulae monasterii S. Trinitatis a dextra portae; periisse videtur. Mensa sepulcralis e marmore cano, a. 0,94, l. 0,615, cr. 0,615. Litt. a. 0,022, apicibus parvis instructae; interv. 0,008–0,01.

Edd. M. Clerc, *BCH* 7, 1883, 80 n. 3 (Stamatiades, Σαμιακά^2 IV (1886), 379; Bechtel, *SGDI* III 2 (1905), 5512; *List* n. 521). Exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 37) et Holleaux apud Bürchner (*Duodez.* n. 29*), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 8). *Ect.* tab. XI.

vacat 0,154
s. IV a. Δαναίη
Μορμυθίδεω
Μιλησίη.

V. 1 De lit. ι ad hiatum evitandum usu cf. Bechtel ad *SGDI* III 1, 5479, qui ad W. Schulze, Quaestiones epicae (1892), 40–52 relegavit. 2 Hoc nominis exemplum unicum laudavit Bechtel, *HP* 584.

---

665 Inventa in necropoleos occidentalis vicinia apud locum *Dontia*; nunc deperdita. Mensa sepulcralis (basim appellavit Girard) e marmore cano integra, ut videtur, a. 0,56, l. 0,45.

Edd. P. Girard, *BCH* 5, 1881, 489 n. 16 (Cauer, Delectus[2] (1883), 509, 2; E. Schwyzer, DGE (1923), 713, 6; *List* n. 560). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1.

s. IV a.? Κλειδίκηι
Φωκύλο.

De casu dativo cf. Jacobsthal; Wilhelm, *Beiträge* (1909), 67.
Saec. V a. attribuit Schwyzer.

---

666 Lapis quidam inventus in vico *Misokampos*. Periit.
Edd. Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 47 litt. maiusc. (*List* n. 576).

s. IV a.? Μελαντὶς
Μνήμονος.

Nonne fuit mensa sepulcralis cubica?

---

3. STELAE, TABULAE

667 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa in promunturio *Phonias* ab oppido ad orientem sito. Pila rectiangula e marmore subcano infra fracta, a. 0,47–0,48, l. 0,236–0,242, cr. 0,175, supra per tria latera ornata cymatio Ionico, a. 0,045, l. 0,27, cr. 0,19; in superficie excavatio rectiangula, a. 0,085, l. 0,065, prof. 0,01, qua anthemium infixum esse statuit Tsakos. Litt. a. *I* 0,04–0,05 (rotundae 0,035), interv. 0,015; *II* 0,035–0,04 (rotundae 0,03), interv. 0,007.

Ed. K. Tsakos, in: Κέρνος· Τιμητικὴ προσφορὰ στὸν Γ. Μπακαλάκη (1972), 168–169 c. phot. tab. 47, 4–5. Tit. a. 1924 exscripsit Rehm (diar. I, p. 53). *Ect.* tab. VI.

in. s. V a. *I* Ἀθήν–
αιος.
interv. 0,09
II Προβ–
[α]σίας
[Πρ]οδ–
[ίκ]ο.

Suppl. Rehm ‖ *II* 5–6 [Θε]οδ|[όρ]ο Tsakos.

Vv. 3–4 Προβασίας nomen proprium adhuc ignotum, quod non ad fluvium Boeoticum Προβατίαν vel Προβασίαν (IG VII 3170 16; Theophr. hist. pl. VI 11, 8), sed potius ad voces πρόβασις, προβαίνω referendum esse monet Curbera. Tit. *II* paulo post inscriptum esse et intervallum et forma grammatica docent (Dunst).

---

668 In Museo oppidi *Pythagorion* esse dicitur; inventa ubi sit ignoratur. Stela (?) e lapide calcario (Rehm) vel marmore cano (Dunst) a lateribus dedolata, superne tempestatibus adesa, a. 0,54, l. 0,23, cr. 0,14. Litt. στοιχηδόν dispositae, a. 0,03–0,035; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripserunt Rehm, Dunst. Non vidi. *Ect.*

s. V² a. *v* Βίωνι
Ἡροφίλ[ο].

De casu dativo cf. ad t. 665.

---

669 Inventa in loco Καλαμπακτάσια, qui ubi situs sit ignoro; periisse videtur. Tabula quaedam marmorea supra et infra mutila, a. 0,46, l. 0,35, cr. 0,07.

Tit. ineditum a. 1898 cum Bürchnero (diar. III, n. 15) communicavit D. Konstas Samius.

s. V a.? Ἰσαγόρη Σωσιμάνδρο.

Traditur ΙΣΑΓΟΡΗ.ΣΩΣΙΜΑΝΔΡΟ., sed quae sibi velint puncta incertum est; Ἰσαγόρη[ς] Σωσιμάνδρο[υ] Bürchner.

Si recte diphthongum ου lit. singulari ο redditam esse vidi, tit. inter vetustiores ponendus est.

---

670 Inv. Tig. 153, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa in vico *Mytilinii* inserta domui cuidam. Stela e marmore albo, a. 0,34, l. 0,245–0,26, cr. 0,10, ornata aëtomate cum tribus acroteriis. Litt. a. 0,018–0,022; interv. 0,015–0,02.

Edd. E. Fabricius, *AM* 9, 1884, 261 n. 4 *c* (E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1886, 147 litt. minusc.; *List* n. 566). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1. Tit. exscripserunt a. 1870 C. Curtius [sched. n. 109], a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 141), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 52). Non vidi. *Ect. Phot.* tab. IX.

s. V–IV a. Λαμμὼ
Ζήνωνος.

V. 1 Cf. Bechtel, *HP* 274.

---

671 Inv. Va. 12, in Museo oppidi *Samos*; inventa ubi sit non traditur. Tabula e marmore albo supra et partim a sinistra integra, a. 0,285, l. 0,24, cr. 0,10; in superficie foramen ad cymatium infigendum destinatum. Litt. vv. 1–4 a. 0,013 (rotundae 0,01), v. 5 0,022, imis hastis crassatis; interv. 0,011 (vv. 4–5 0,018).

Edd. Peek, *GV* I (1955), 1734 et Add. p. 694 (Hansen, CEG II 685). Tit. exscripserunt Bürchner (diar. III, n. 4), Rehm, Peek (sched. XXVI 35). Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. XIX.

fin. s. IV a. [– ∪ ∪ – π]ροτέρω/// ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪
[Ἑλ]λάδι ἐν εὐρυχόρω[ι – ∪ ∪ – ∪ ∪ –]

[κ]αὶ τήνδε, ἣν κεύθει πατ[ρ ∪ – ∪ ∪ –∪∪– ∪]
Βιττοῦν τὴν Γλαύκου – ∪ ∪ – ∪ ∪ –
Β ι τ τ ὼ Γ [λ α ύ κ ο υ].

1 in. [ἡρώων π]ροτέρων West apud Hansen || 1–2 [ἦ ζωὸν π]ροτέρων [μίμνει κλέος ἡρωινῶν | Ἑλ]λάδι ἐν εὐρυχόρω[ι παντόθι λαμπόμενον] e. g. Peek || 3. 4 litt. linea subscripta insignitae ob novam lapidis laesuram perierunt || 3 fin. Γ et Ƨ idem occupant spatium ex emendatione quadam. Ƨ ex Γ correctum esse putavit Peek, sed quae supplevit κεύθει σατ[υρογράφον ἐνθάδε γαῖα] addubitavit Hansen; placet res contraria: κεύθει πατ[ρία γῆ vel πατ[ρίδος (Dunst) voluit lapicida, qui errore κεύθεις scripserat || 4 [πᾶσα πόλις ποθέει] e. g. Peek || 5 post patris nomen χαῖρε addidit Peek.

V. 3 Supplemento a Peek prolato nisus Bittonem inter satyrorum poetas enumeravit Stefanes n. 525; at vocem σατυρογράφος non ante saec. II p. obviam esse iure monuit Hansen. 4 De nomine cf. L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 237 et adn. 10, de accusativo Ionico e. g. B. Bondesson, De sonis et formis titulorum Milesiorum Didymaeorumque, diss. Lund 1936, 149–150. Βιττώ quaedam meretrix Samia laudatur AP V 207. Cf. etiam t. 862 3.

Carmen elegiacum habuerunt Peek, Dunst, elegiacum sive heroicum Hansen.

---

672 Inv. Her. J 96, inventa in loco *Dontia* et translata in domum quandam oppidi *Pythagorion*; ubi nunc sit nescio. Stela e marmore albo, a. 0,63, l. 0,325. Litt. a. 0,02 (vv. 1–3), 0,011 (vv. 4–7); interv. 0,012.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1886, 149 litt. minusc.; W. Peek, *Griech. Grabgedichte* (1960), 67 ex ect. (*List* n. 496; Hansen, CEG II 684). Tit. a. 1895 exscripserunt Bürchner (*Duodez.* n. 101), a. 1928 Buschor (inv.). *Ect.* malum.

s. IV[1] a. — στοιχ. vv. 1–3

Α ἰ ν έ α ς
Δ η μ ο σ τ ρ ά τ ο υ
Ἀ θ η ν α ῖ ο ς.
πᾶσιν ἄμεμπτο⟨ν⟩ ἀεὶ καὶ
ἄλυπομ γῆ με ἐκάλυψ[ε] /
νῦν δὲ θανὼν λύπας
ἀθανάτο⟨ς⟩ παρέχω.
vacat 0,35

Tit. secundum orthographiae usitatae normam mutavit Peek || 4 ἄμεμπτος lap. || 7 ἀθάνατον pro ἀθανάτος (= –τους) scripsit lapicida.

Tit. ante cleruchiae tempus exaratum esse docet ethnicum Ἀθηναῖος; cleruchi enim demotico designari solebant.

---

673 Inv. Va. 609, in Museum oppidi *Samos* ante a. 1924 ex oppido *Pythagorion* adlatus. Angulus superior dexter stelae e marmore albo supra cymatio ornatae, a. 0,19, l. 0,14, cr. 0,10, fractus in partes duas contiguas, quarum superior nunc amissa. Litt. a. 0,018 (ο 0,013); interv. 0,014.

Tit. ineditum exscripserunt Rehm, Dunst; partem inferiorem a. 1995 contuli. *Ectt. Phot.*

fin. s. IV a.

– – –.χης
– – – ̣ου
– – –δης.
vacat 0,035

1 –λ̣ης Rehm || 2 vel – ̣ου[ς] (Dunst).

---

674 Inv. Her. M 40 = inv. Tig. 154, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ante portas eiusdem oppidi in agro prope locum *Glyphada*. Stela e marmore albo supra integra, a. 0,33, l. 0,45, cr. 0,08, cum cymatio, sub quo lapis dedolatus. Tit. in cymatio scriptus. Litt. a. 0,03–0,035.

Tit. ineditum exscripserunt Rehm (in schedis), Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. IV a. *vacat* Πίσστος *vacat*

De lit. σ ante τ haud raro geminata cf. e. g. Threatte I 527 (ubi exemplum saec. VI a. exeuntis laudatur Πισστο– – IG I³ 670 2).

---

675 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sint non traditur. Fragmenta duo contigua monumenti cuiusdam sepulcralis. Litt. a. 0,025–0,03; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect.* tab. XI.

s. IV a.

Βιτιὰς
Γόργο
Καρυανδίς.

V. 1 De nomine fem. cf. L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 235–237; A. Wilhelm, *ZPE* 29, 1978, 59. 3 Καρύανδα, Cariae oppidum, de quo cf. L. Robert, *Rev. phil.* 1936, 283–284 [= OMS III 1476–1477].

---

676 Inv. Her. J 220, in Iunonis delubro a. 1936 collectus e lapidibus quibusdam coacervatis. Angulus superior sinister stelae e marmore albo, a. 0,28, l. 0,18, cr. 0,05, exornatae fastigio rotundo, in quo anthemium depictum erat, ut videtur. Litt. a. 0,008 (v. 1 0,011); interv. 0,003.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. X.

s. IV a.

Μ υ ρ τ ώ ⁝ Ἀ ρ χ ε σ– – – – – – – – – –
εἰ [τ]όσον ἡλικίας δάν̣ι̣[ον ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪]
Φανόκλεα πάσης τει̣μ̣[ῆς ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪]
καὶ φέγγος μ̣ὲ̣ν ὁρῶν ἀρε[τῆς ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪]
μητρὶ κασιγνήτηι τ[ε ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪].
vacat

1 fin. spatium inter E et ≶ propter laesuram lapidis dilatatum ‖ 2 suppl. [τ]όσον Dunst, δάν̣ι̣[ον Hallof ‖ 3–4 suppl. Dunst ‖ 4 med. μ̣ὲ̣ν Buschor, ν̣[ι]ν̣ Dunst ‖ 5 fin. /// lap.; Σ– – Dunst.

Phanoclea hoc monumentum et matri et sorori (μητρὶ κασιγνήτηι τ[ε]) posuit. Ambarum nomina fortasse v. 1 supplenda (e. g. Μυρτώ, Ἀρχεσ[τράτη, χαίρετε]).

---

677 Inventa ante oppidi *Pythagorion* portas in loco *Dontia* (Girard), postea translata in vicum *Mytilinii*, ubi fenestrae ecclesiae S. Demetrii immissam viderunt Fabricius et Bürchner; periisse videtur. Stela e marmore albo a sinistra mutila, a. 0,175, l. 0,338, cr. 0,034. Litt. a. 0,013–0,017, fere στοιχηδόν dispositae; interv. 0,01.

Edd. P. Girard, *BCH* 5, 1881, 489 n. 15 litt. maiusc. (*List* n. 571). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1. Exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 139), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 53). *Ect.* tab. XI.

s. IV a. Μαιανδρίωι
Ἀπολλοθέμιος
Κυζικηνῶι.

De casus dativi in titt. sepulcralibus usu cf. Wilhelm, *Beiträge* (1909), 67.

---

678 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa in loco Κιώνη (Dunst). Stela marmorea infra fracta, a. 0,55, l. 0,30, cr. 0,055, ornata cymatio. Vv. eandem habent longitudinem. Litt. a. 0,017; interv. fere nullum.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. *Ect. Phot.* tab. X.

s. IV a. Ὑπέρβολος
Ζήνωνος
Μιλήσιος.

---

679 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non traditur. Tabula e marmore caeruleo undique fracta, a. 0,10, l. 0,25, cr. 0,18. Litt. a. 0,012, vv. 1–2 στοιχηδόν dispositae; interv. 0,003.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect.*

– – – – – – – – – – – – – – – – –
s. IV–III a. – – – – –Ω Φ Ι Ṭ Ε– – – – – – –
[– – – π] ᾶ σ ι φ ί λ [ο ς – – – – –]
– – – – –ῳς ἔλιπεν φῶ[ς – – – – –].
vacat

Carminis reliquias recognovit Dunst. V. 3 Cf. t. 758 4.

---

680 Inv. Her. J 180, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa a. 1932 prope locum *Dontia*. Stela e marmore albo a dextra integra, a. 0,25, l. 0,31, cr. 0,07. Litt. a. 0,015, imis hastis paulum crassatis; interv. 0,007.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. XXVIII.

s. III[1] a. Ἀλκίδαμ–
ος Αἰνιὰν
Θυρήϊος.

V. 3 Θυρήϊος ethnicum esse videtur oppidi Aenidis (Thessaliae) adhuc quidem ignoti. Vix 2–3 Ἀκαρνὰν Θύρηιος conicere licet.

---

681 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non traditur. Stela e marmore albo infra fracta, a. 0,195, l. 0,31, cr. 0,09, supra cymatio ornata. Litt. a. 0,012–0,015, apicibus ornatae; interv. 0,012.

Tit. ineditum exscripserunt Habicht, Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

med. s. III a.

Εὐταξία
[Κ]τησίωνος.

2 suppl. Dunst.

---

682 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventus ubi sit non traditur. Angulus superior dexter stelae e marmore cano, a. 0,135, l. 0,14, cr. 0,045. Litt. bonae, a. 0,013, apicibus ornatae.
Tit. ineditum exscripserunt Rehm in schedis, Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. III² a.

– – –///μάχου.

---

683 Inv. Tig. 163, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non traditur. Stela e marmore albo utrimque integra, a. 0,18, l. 0,21, cr. 0,09. Litt. a. 0,008–0,012 (φ 0,017); interv. 0,005–0,01.
Ed. Peek, *GV* I (1955), 2074. Exscripserunt Theophaneides (inv.), Rehm in schedis, Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. XXX.

s. III² a.

– – – – – – – – –
.⁄ [.]῎ΝΗΤΟΤ.– – /
κοινὴν ἀμφοτέρ[ων]
δυρόμεθ᾽ ἡλικίαν· /
μητρὶ δ᾽ ἄλαστον πένθος
ἐνὶ μμεγάροισι λιπόντας /
[τὼ] φịλαδελφοτάτω
[δέξα]το Φ[ε]ρσεφόνη.

Restituit Peek ‖ 1 [οὐ γὰρ ∪ – ∪ ∪ –] μ[ο]ύνη τότε [κάλλιπεν ἡμᾶς] e. g. Peek, at μ[ο]ύνη a vestigiis plane abhorret; potius est –ḳα [ξ]ụνὴ vel –ḳα [γ]ụνὴ ‖ 7 [εἷλε]το Rehm.
Hoc in carmine elegiaco deploratur fratrorum germanorum mors. V. 5 Cf. ὑπὸλλιπαρῶι IG II/III² 13102a 5 et quae Hansen ad CEG II 597 monuit.

---

684 In domo quadam vici *Mytilinii*; periisse videtur. Stela e lapide calcario, a. 0,28, l. 0,36, cr. 0,12. Litt. a. 0,015, imis hastis crassatis; interv. 0,01.
Commemoravit A. E. Kontoleon, *BCH* 15, 1891, 673 (O. Kern, *I. Magnesia* (1900), p. XXI; *List* n. 519). Exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 60) confecitque *ect.*

s. III a.

Χρυσὶς Διονυσίου
Μάνγνησα.

1 ΧΡΥΣΤΣ primo scripserat lapicida ‖ 2 Μά{ν}γνησα Kern, quam coniecturam reiecit Dunst; cf. Threatte I 489.

---

685 Supra portam ecclesiolae S. Nicolai sub vico *Myli* sitae inaedificata. Stela e marmore albo, a. 0,31, l. 0,37, supra cymatio exornata. Litt. a. 0,017–0,02, apicibus ornatae; interv. 0,017.
Tit. ineditum a. 1997 mihi monstravit H. J. Kienast. *Ect.* tab. XXXI.

s. III a. [Κ]άλλων Ἀρίστωνος
[Ἀ]χαιὸς ἐγγ Δύμης.

Fortasse mercennarius in Ptolemaeorum praesidio erat, cf. t. 217 9. 12.

---

686 Inv. Va. 14, in Museo oppidi *Samos*; apud incolam vici *Chora* primus exscripsit Fabricius. Stela e marmore lucido infra fracta, a. 0,21, l. 0,29, cr. 0,065, instructa cymatio nunc dedolato. Litt. a. 0,012 (rotundae 0,008), parvis apicibus ornatae; interv. 0,01.

Edd. E. Fabricius, *AM* 9, 1884, 261 n. 4 *e* (E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1886, 147 litt. minusc.; *List* n. 548); iterum Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 128 litt. minusc. Tit. exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. IV, p. 342) et Holleaux (apud Bürchner, *Duodez.* n. 2*); apographum a Bürchner a. 1895 confectum (*Duodez.* n. 68) revisit Rehm a. 1924. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. XXX.

s. III a. Ἡράκλειτος ⋮ Ἡγέμονος
Κολοφώνιος.

---

687 Olim possidebat B. Skopelites, vici *Chora* incola; ubi nunc sit ignoratur. Stela e marmore albo infra fracta, a. 0,295, l. 0,34, cr. 0,10, exornata aëtomate insculpto cum duobus acroteriis. Litt. a. 0,017 (ω 0,013).

Tit. ineditum exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. IV, p. 386), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 72), qui confecit *ect.*

s. III a. Ε̣ὔφρων Καύνιος.

---

688 Inv. Her. M 263, in Heraei lapidario; inventa in templi peribolo meridionali muro cuidam Byzantino inserta. Stela e marmore albo integra cum cardine, a. 0,52, l. 0,235–0,265, cr. 0,09. Tit. scalpro erasus. Litt. tenues, a. 0,018–0,025, apicibus ornatae; interv. 0,01–0,02.

Commemoravit G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 134 (cf. *List* n. 506). Tit. ineditum exscripserunt Schede (inv.), Herrmann. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. XXXIV.

s. II a. ⟦Ἀρίσταρχος⟧
Ἡρ⟦ακλείδου⟧,
ἱ⟦ερός, ἥρως⟧.

V. 3 ἱερός· minister sacer (t. 169 38), cf. H. C. Link, *RE* VIII 2 (1913), 1471–1476; L. Robert, *BCH* 52, 1928, 419 [= OMS II 890] adn. 3; eundem, Hellenica VI (1948), 49–50; Ch. Le Roy, *BCH* 85, 1961, 229–234.

---

689 Inv. Tig. 223, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa supra locum *Glyphada*. Stela e marmore cano, a. 1,07, l. 0,35–0,39, cr. 0,05, ornata aëtomate cum tribus acroteriis. Litt. a. 0,014, apicibus instructae; interv. 0,016.

Edd. D. Euangelides, Ἀρχ. Δελτ. 11, 1927–1928, Παράρτ. [1931], 33 n. 10 c. phot. ectypi fig. 31 (*List* n. 604). Exscripsit a. 1924 Rehm in schedis. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. XXXV.

s. II a. Πολεμαῖος
Νικάνορος
Ἠπειρώτης.

---

690 Inv. Her. M 41 = inv. Tig. 160, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa a. 1884 in domo quadam ante oppidi muros occidentales sita prope locum *Glyphada*. Stela e marmore subcaeruleo a dextra et infra fracta, a. 0,37, l. 0,33, cr. 0,12, ornata aëtomate cum tribus acroteriis. Litt. in linea incisa stantes, a. 0,015 (v. 3 0,03), apicibus ornatae; interv. 0,008.

Tit. ineditum exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. III, p. 307), a. 1910 Wiegand (inv.), contulerunt Rehm, Dunst. Lapidem non vidi. *Ect.*

s. II a. Ἀπολλώνιος Ζην– – –
ἥρως *vacat*
χ α ῖ [ρ ε].

2 fin. [χρηστὲ] suppl. Dunst ‖ 3 vox manu imperita postea addita.

---

691 Inv. Her. M 210 = inv. Pyth. 292, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa in agro quodam intra vici *Ajades* fines sito prope viam ad oppidum *Samos* ducentem. Stela e marmore leucophaeo infra et ab angulo superiore dextro fracta, a. 0,30, l. 0,32, cr. 0,12. Litt. diligenter exaratae, a. 0,02–0,025, apicibus valde ornatae; interv. 0,005–0,01.

Edd. D. Euangelides, Ἀρχ. Δελτ. 11, 1927–1928, Παράρτ. [1931], 33 n. 12 c. phot. ectypi fig. 32 (*List* n. 626). Tit. exscripserunt a. 1914 Schede (inv.), a. 1924 Rehm in schedis, contulit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. XXXV.

s. II a. Θεόξενος
Διοσκουρίδο[υ],
Μητρῶ
Ἀπολλᾶδος,
ἥρωες χαίρετε.

---

692 Inventa in loco *Potokaki* ab oppido *Pythagorion* ad occidentem; periit. Stela marmorea, a. 0,27, l. 0,33, aëtomate ornata, sub quo tit. exaratus. Litt. a. 0,017, imis hastis crassatis.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 128 litt. minusc. (*List* n. 505). Exscripsit Bürchner a. 1895 (*Duodez.* n. 141). *Ect.* (quod confecit Rehm) tab. XXXVII.

s. II–I a. Κ̣αρίνη χρηστὴ ἡρωῖνη χαῖρε.

Αρινη Stamatiades, corr. Dunst.

Καρίνη· de nomine cf. Bechtel, *HP* 545; Χ̣αρίνη, etsi nomen propter masc. notissimum Χαρῖνος restitui licet, tamen est inauditum.

---

693 Apud incolam vici *Mytilinii* a. 1884 solus vidit Fabricius. Pars superior stelae marmoreae a dextra mutila, a. 0,16, l. 0,30, cr. 0,095, cymatio ornatae. Litt. a. 0,015, inter lineas incisas scriptae, 'satis bonae'; interv. 0,003.

Tit. ineditum exscripsit Fabricius (diar. II, p. 157).

s. II–I a. Δύναμις Μνη– – – –
ἡροΐνη χρηστὴ [χαῖρε].

---

694 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non traditur. Tabula e marmore cano integra, a. 0,175, l. 0,16, cr. 0,085. Litt. neglegenter incisae, a. 0,012–0,018, apicibus valde ornatae; interv. 0,007–0,01.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect.* tab. XXXVII.

s. II–I a. Ἑρμαῖος
Ἀρχεπόλεος
ἥρως χρηστὲ
χαῖρε.

---

695 Inv. Her. J 178; inventa a. 1925 in vico *Potokaki* postea fuit in oppido *Pythagorion*, nunc amissa. Stela e marmore candido superne integra, a. 0,26, l. 0,34, cr. 0,08, cui fastigium quoddam impositum erat. Litt. a. 0,02; interv. 0,05.

Edd. G. Klaffenbach, *AM* 51, 1926, 39 n. 7 (*List* n. 628). *Ect.*

s. II–I a. – – – – –ος Τοννήιος Π– –
[*vacat* Ἀρέ]σκουσα *vacat*
– – – – – – –?– – – – –

Suppl. Klaffenbach.

V. 1 De Tonnei nomine gentilicio Romano cf. W. Schulze, *Zur Geschichte lat. Eigennamen* (1904), 374 (de simili nomine Ionico L. Robert, *Rev. phil.* 1978, 248–251 [= OMS V 444–447]); traditur etiam Τόννιος, e. g. *I. Smyrna* II 705 4. 771 25. 2 De nomine fem. cf. Robert, Hellenica X (1955), 118 adn. 2.

Maritum et uxorem nominari putavit Klaffenbach. Cf. t. 698.

---

696 Inv. Va. 26, in Museo oppidi *Samos*; prope oppidum *Pythagorion* inventam donavit Theophanes monasterii S. Crucis praesul. Stela e marmore cano infra fracta, a. 0,35, l. 0,335, cr. 0,045, supra instructa per tria latera cymatio a. 0,04, l. 0,345. Litt. a. 0,017–0,02 (rotundae 0,015), apicibus ornatae; interv. 0,005.

Tit. ineditum exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. III, p. 191), a. 1900 Bürchner (diar. I, n. 28, et iterum diar. III, n. 4 a). Contuli. *Ect. Phot.* tab. XXXVII.

s. II–I a. Ἀπολλόδωρος
Ἀπολλωνίου
ἥρως.

---

697 Inv. Her. J 504, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo; inventa a. 1964 ibidem in arce. Tabula e lapide calcario infra fracta, a. 0,355, l. 0,365, cr. 0,065–0,11. Tit. Graeco *I* eraso tit. *II* Latinus lapidi converso inscriptus est. Litt. apicibus ornatae, *I* a. 0,02, interv. 0,007; *II* a. 0,055 (v. 1), 0,045 (vv. 2. 4), 0,025 (v. 3); interv. 0,03–0,04.

Tit. ineditum commemoravit G. Dunst, *Helikon* 4, 1964, 282 c. adn. 15. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. II–I a. *I* – – – – – – – –κοṿ[.]ίδου
[ἡρ]οῖν[η χ]αῖρε, Θεόδοτος
– – – – – – – – – – – – –

s. I p. *II* Diogen̮es
Q(uinti) · Tresi ·
pistor
[h(ic) ·] s(itus) · e(st).

I 1 [– – filiae nomen – –] Δρα]κοṿ[τ]ίδου, ut videtur || 2 OINH[.] αἱρεθὲṿ δότω E Dunst || *II* 2 *Iresi* Dunst.
Diogenes pistor est servus Q. Tresii (de cuius gentilicio cf. W. Schulze, *Zur Geschichte lat. Eigennamen* (1904), 97).

---

698 Inventa a. 1925 in vico *Potokaki* periisse videtur. Stela marmorea supra integra, a. 0,13, l. 0,26, cr. 0,065, cui fastigium quoddam impositum erat. Medio sub tit. rosa sex foliorum incisa. Litt. a. 0,02.
Edd. G. Klaffenbach, *AM* 51, 1926, 38 n. 6 (*List* n. 602).

s. I a. – – –μος *v* καὶ Πίστη. *vac.*
rosa

Coniugum tit. sepulcralis est; cf. t. 695.

---

699 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa a. 1967 in loco *Dontia.* Tabula e marmore cano a sinistra integra, a. 0,173, l. 0,148, cr. 0,04, regulis marginata. Litt. a. 0,02, apicibus ornatae; interv. 0,005.
Tit. ineditum delineavit Martini (inv.). Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I a. Μοσχ̣– – –
ἥρω[ς χρηστὲ]
χ[αῖρε].

1 e. g. Μοσχ̣[ίων.

---

700 In Museo oppidi *Samos* (sine inv. n.). Tabula parva a sinistra et infra fracta, a. 0,125, l. 0,10, cr. 0,035. Litt. a. 0,02, inter lineas incisas scriptae.
Tit. ineditum exscripsi a. 1995.

vacat 0,04
aet. hell.? [– – – χ]αῖρε.
vacat

---

701 Inv. Va. 610, in Museo oppidi *Samos*; antea fuit in oppidi *Pythagorion* aedibus, quae 'Germanicae' appel–labantur (Rehm). Angulus superior sinister stelae e marmore albo, a. 0,215, l. 0,16, cr. 0,09. Litt. a. 0,02–0,022; interv. 0,01.
Tit. ineditum exscripserunt Rehm (in schedis), Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. I a. – I p.

[Θ]εόδω̣[ρος – – –]
v χρηστ[ὲ χαῖρε].
vacat

1 Εὔδω̣[ρος Dunst.

---

702 Inv. Her. M 35 = inv. Va. 600, in Museo oppidi *Samos*; a. 1910 in oppido *Pythagorion* parieti domus cuiusdam immissa erat. Stela e marmore albo a sinistra et partim etiam a dextra integra, a. 0,24, l. 0,29, cr. 0,11, cum titt. duobus *I. II.* Litt. apicibus valde ornatae, *I* a. 0,02, interv. 0,005; *II* a. 0,03 (rotundae a. 0,023), interv. 0,018.

Titt. ineditos exscripserunt Wiegand (inv.), Rehm, Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. I a. – I p. *I* Μ̣ε̣νε̣[κ]ρ̣άτ̣[ης]
Ἀθηναγόρο̣[υ]
ἥρως χρησ[τὲ]
χαῖρε.
vacat 0,055

s. I p. *II* Μηνόδοτος̣
Διονυ̣[σ– – –]
– – – – – –

I 1 omisit Wiegand, legit Rehm || *II* 1 lit. ultima nunc defracta in ect. vetusto servata est.

---

703 Inv. Her. J 181, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; in eodem oppido a. 1932 apparuit. Stela e marmore caeruleo a dextra integra, a. 0,30, l. 0,13, cr. 0,14. Litt. a. 0,02–0,025, apicibus valde ornatae; interv. 0,015.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.), contulit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I a. – I p.

– – – – –
– – – –Σ
vacat
– – – –Υ
– – –Τ̣Α
– – –ΤΕ
vacat

5 fortasse [χαίρε]τε (Dunst) vel [χρησ]τὲ.

---

704 Inv. Her. M 114, in Heraei lapidario; inventa a. 1911 in vico *Kolonna*. Tabula e marmore albo a dextra partim integra, a. 0,26, l. 0,20, cr. 0,07. Litt. irregulares, a. 0,02–0,025 (δ, ω 0,015), apicibus valde ornatae; interv. 0,025–0,03.

Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 175 n. 92 (*List* n. 697). *Ect. Phot.*

s. I a. – I p.

– –δωρος
– –υσιμάχου.
vacat 0,15

E. g. [Διό]δωρος | [Πα]υσιμάχου.

---

705 In oppido *Pythagorion*, olim ante aedes scholae collocata, fr. *a* nunc in Museo quod est apud thermas Romanas. Tabulae balteis depressis circumdatae, cr. 0,20, fragmenta duo *a*. *b* non contigua, *a* a sinistra detritum, a. 0,54, l. 0,45, *b* a dextra fractum, a. 0,58, l. 0,71. Litt. apicibus instructae, a. vv. 1. 3 c. 0,07, v. 2 c. 0,04 (Y longa); interv. c. 0,02.

Tit. ineditum exscripsit Buschor, cuius apographis usus tabulas composuit Dunst. *Phot. a.*

a … ***b***

s. I a. – I p.

Λ ε ύ κ ι ο ς Σ κ ρ ε [ι β ώ ν ι ο ς ❦] Π α λ(ατίνα) ❦ Τ α ῦ ρ ο [ς]
ἑαυτῶι καὶ *vacat* [τοῖς ἐξ ἑαυτοῦ]. *vacat*
[h] o c ❦ m o n u m e n [t u m ❦ h e r e d e m ❦] s e q u e t [u r].

Suppl. Dunst.

---

706 In domo quadam vici *Chora* inaedificata, nunc deperdita. Tabula marmorea undique fracta, a. 0,13, l. 0,30. Litt. a. 0,023–0,025, apicibus valde ornatae; interv. 0,01.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 127 litt. minusc. (*List* n. 634). Exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. IV, p. 338), a. 1895 Bürchner (*Duodez*. n. 69), contulit Rehm. *Ect.*

s. I a. – I p.

. . . υχος Ποθιι – – –
[ἥρ]ως χρηστὲ χ[αῖρε].
–$^{c.4}$–ον Ἐπαφροδ[είτου]
– – – – – – – – – –

Supplevi ‖ 1–2 Αχο..θ..τ..θ.. | ..ηθ.. χρηστὲ ..χ.. Stamatiades ‖ 1 [Εὔτ]υχος vel [Ἥσ]υχος Ποθιẹ[οῦ], ut videtur ‖ 3 ..ονε..παφροδ.. Stam.

---

707 Inv. Pyth. 293, in Museo oppidi *Pythagorion*; inventa in necropoleos occidentalis vicinia prope locum *Glyphada*. Stela parva e lapide calcario integra, a. 0,43 (cum cardine a. 0,55), l. 0,23, cr. 0,07, exornata aëtomate cum tribus acroteriis. Litt. a. 0,025; interv. 0,013.

Tit. ineditum a. 1924 exscripsit Rehm in schedis, contulit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. XLVII.

s. I p.

Ἀρτεμί–
δωρος Δι–
ονυσί–
ου ἥρ–
ως χρησ–
τὲ χαῖρε.

---

708 Inv. Tig. 222, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; in domo quadam vici *Chora* primus vidit Jacobsthal. Tabula e lapide calcario ab angulis laesa, a. 0,38, l. 0,53, cr. 0,09. Tit. v. 1 admodum detritus. Litt. a. 0,045 (v. 3 0,035); interv. 0,01 (vv. 3–4 0,035).

Commemoravit G. Dunst, *Helikon* 4, 1964, 283 c. adnn. 19–20. Tit. exscripsit a. 1907 Jacobsthal (diar. p. 29), revisit a. 1924 Rehm. Lapidem non vidi. *Ect. Phot.* tab. XLVII.

s. I p.

Q(uintus) · SE///....INA..
Ċlemens · sibi · eṭ
uxori · Pomponiae
Phyllidi ·

1 *ISEP'* Jacobsthal, inde *Q · Se( ) P[alat]ina* vix recte Dunst. Exspectes nomen gentile in *–inas* cadens, sed *Seṇ[t]ina[s]* spatio non sufficit.

---

709 Olim in ecclesia S. Theodori prope vicum *Mytilinii* sita; a. 1924 saxis obstructam esse admonuit Rehm. Tabula marmorea, a. 0,60, l. 0,55, cr. 0,07 (Bürchner). Litt. a. 0,025; interv. 0,015–0,02.

Edd. R. Pococke, Inscriptionum antiquarum Graecarum et Latinarum liber (1752) cap. 4 sect. 3 p. 44 (CIG II 2260; Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 15; Kretikides, Τοπογραφία (1869), 78 n. 5; IGR IV 961); E. Preuner, *AM* 49, 1924, 44 ex apographo a Curtio confecto (*List* n. 614; vv. 4–6 J. Strubbe, Ἀραῖ ἐπιτύμβιοι (1997), 1–2 n. 2). Cf. J. Hatzfeld, *Les trafiquants italiens dans l'Orient hellénique* (1919), 99; L. Robert, Hellenica XIII (1965), 133; R. C. S. Felsch, *AA* 1973, 92 adn. 42; Robert, *CRAI* 1978, 281 [= OMS V 737] adn. 31; M. L. Lazzarini, *RFIC* 112, 1984, 328–329 (SEG XXXIV 866). Lapidem exscripserunt a. 1870 Curtius (diar. p. 9 a), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 66), qui confecit *ect.*

s. I p.

Πόπλιος · Σα–
φίννιος · Ποπλίου
υἱὸς · Οὐελλίνα·
vacat 0,04
τοῦτον · ὃς ἂν
λυμάνηται, ἐξώ–
λ⟨η⟩ κ⟨α⟩ὶ γένος αὐ–
⟨τ⟩οῦ.

Litt. linea subscripta insignitae ab ect. non redduntur || 1 ΣΑ solus tradidit Pococke || 1–2 Σα[τρ]ίννιο⟨ς⟩ Boeckh ex Pococke (2 ΙΝΝΙΟΦ), Σα[β]|βίṇνιος Preuner ex apographo, corr. Lazzarini || 4 τούτ⟨ω⟩ν [δέ τι] ὃς ἂν Boeckh || 5 λυμαίνηται edd. praeter Pococke, correxi ex ect.; λυμ⟨ή⟩νηται frustra coniecit Boeckh || 6 in. ΛΙΚΛΙ lap.; ⟨εἶναι⟩ ante καὶ inseruit Boeckh || 7 ΙΟΥ lap.

Vv. 1–3 De gentis Safiniorum familia Samia cf. Lazzarini. 5 λυμάνηται· de coniunctivi aor. et indicativi fut. permixtione cf. G. Mandilaras, *The Verb in the Greek Non–literary Papyri* (1973), 245–246 § 540; Cl. Brixhe, *Essai sur le grec anatolien au début de notre ère* ([2]1987), 88–94; *Bull. ép.* 2000, 620 (p. 556). 4–6 Exsecrationis formularum exempla ex Asia nota collegit Strubbe. Vocis ἐξώλης usum tractavit idem 294–295.

---

710 Inv. Tig. 165, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit ignoratur. Stela fastigata e marmore subfusco infra fracta, a. 0,26, l. 0,27, cr. 0,06, exornata acroterio medio. Litt. a. 0,017–0,02, apicibus valde ornatae; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit a. 1924 Rehm in schedis, contulit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. XLVII.

s. I p.

Πῶλλα Αὐλία
Δέκμου θυγά–
τηρ χρηστὴ χαῖρε.
Δέκμε Αὖλιε Δέ–
κμου Διονύσιε
[.]‾⌒′ ⌐ΥṆ[..] χρ[η]–
[στὲ χαῖρε].

Legit et suppl. Rehm.

---

711 In vico *Mavrazeï* inserta supra portam domus cuiusdam; periisse videtur. Stela e lapide calcario cano aediculae instar, infra fracta, a. 0,265, l. 0,375, cr. 0,075. Tit. inter columnas scriptus. Litt. a. 0,025; interv. 0,015.

Commemoravit G. Dunst, *Helikon* 4, 1964, 284 c. adn. 23. Apographum, quod a. 1895 confecerat Bürchner (*Duodez.* n. 29), a. 1924 diligenter revisit Rehm. *Ect.* malum.

s. I p.

Gemello · L(uci) ·
Ṣẹrgi · Paul–
[i]ṇ[i ·] servo
– –ṃ · f̣ c· Dro–
– – – – – –

1 uno spatio prosilit ‖ 2–3 *Mạrci Paul[i]|ṇị* dub. Rehm, *Ṣẹrgi·Paul|ḷị* Dunst ‖ 4 in. *[avo b(ene)] m(erenti) f(aciendum) c(uravit)* vel sim. quid; 4–5 *[cupa]ṃ f̣(aciendam) c(uravit) · Dro|[sus conservus eius]* Dunst.

---

712 Inv. Va. 36, in Museo oppidi *Samos*; inventa ubi sit non traditur. Stela e marmore albo venis caeruleis distincto, olim a. 0,40, l. 0,38, cr. 0,08, nunc ab angulo superiore dextro fracta. Litt. a. 0,027 (rotundae 0,021); interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit a. 1900 Bürchner (diar. I, n. 2), revisit a. 1924 Rehm. Contuli. *Ect. Phot.*

s. I p.

Ἀ·ρί·σταρ·χο<u>ς·</u>
Ἀρ·χε·κρά·τους·
Σί·φνι·ος·
⟦ἥ·ρως⟧
ἥ·ρως · χρη·στὲ·
χαῖ·ρε·
ζῆ̣. ❦

Puncta inter syllabas posita iniuria mera ornamenta duxit Rehm ‖ 1 lit. ultima nunc defracta in ect. vetere traditur.

---

713 Inv. R. R. I 2, inventa a. 1970 in thermarum Romanarum ruderibus. Tabula e marmore albo integra, a. 0,382, l. 0,30, cr. 0,08. Litt. neglegenter scriptae, a. 0,022–0,025; interv. vv. 1–2 0,03, vv. 2–4 0,015.

Edd. W. Martini, *AA* 1971, 232 c. phot. fig. 16 (*BCH* 95, 1971, 1036 c. phot. fig. 518; *List* n. 529). Non vidi. *Ect. Phot.* tab. XLVII.

s. I p.

Ἐνκόλπιος
Τι(βερίου) Κλαυδ[ί]–
ου Ἡροφί–
λου.

Encolpium servum Ti. Claudii Herophili fuisse iure collegit Martini.

---

714 Inv. Her. J 121 = inv. Pyth. 805, ex aula monasterii Παναγίας Σπηλιανῆς a. 1995 translata in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculum quod est in arce. Stela marmorea infra fracta, a. 0,83, l. 0,42, cr. 0,10, exornata aëtomate a. 0,07, l. 0,45 (in quo clipeus) et tribus acroteriis praeter dextrum mutilis. Litt. a. 0,035–0,045, apicibus ornatae; interv. 0,005.

Edd. A. Kirchhoff, *Monatsber. Ak. Berlin* 1862, 78 n. 10 litt. maiusc. ex apographo a Leonida Zographo Samio confecto, quod acceperat per Sperling proxenii Borussici interpretem; Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 54 litt. maiusc. (Kretikides, Περίβασις (1873), 105; Stamatiades, Σαμιακά[2] IV (1886), 62–63); E. A. Gardner *JHS* 6, 1885, 350 n. 97 *a* ex apographo, quod inter a. 1810–1814 confecerat C. R. Cockerell; ex Curtii apographo E. Preuner, *AM* 49, 1924, 48 n. 11, 3 (*List* n. 589). Exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 10). Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I p.

Νίκη Αἰσχρί–
ωνος,
γυνὴ δὲ Αὔλου
Ἀτανίου, ἡρωΐνη
χρηστὴ χαῖρε.

4 omisit Kirchhoff; ΑΓΙΑΝΟΥ Stamatiades, corr. Curtius ‖ 4–5 ἡρωίν|[η] χρηστὴ Cockerell.
Sub tit. antiquo scriptus est recentissimus hic: *1860 May 24.*

---

715 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa a. 1924 in domo quadam eiusdem oppidi. Stela e marmore caeruleo infra fracta, a. 0,31, l. 0,38, cr. 0,055, ornata acroteriis et aëtomate insculpto, in quo est clipeus. Litt. apicibus valde ornatae, a. 0,02; interv. 0,015.

Tit. ineditum a. 1924 exscripsit Rehm (diar. I, p. 37), contulit Dunst. *Phot.* tab. XLVII.

s. I p.

Γ(άϊος) · Κίνκιος Γ(αΐου) · υἱ–
ὸς Παλατίνα Κό–
γνιτος ἥρως χρη–
στὲ χαῖρε. ⟦Γάϊος⟧
⟦Γαΐου ζῇ · ΤΙ...Ω.⟧
⟦..ς [κ]αὶ θυγά[τηρ]⟧
– – – – – – – – –

Legit Rehm ‖ 5 ζῇ · legi.

---

716 Inserta domo cuidam vici *Chora*; periisse videtur. Tabula marginibus prominentibus circumdata, a. 0,36, l. 0,18, exornata aëtomate (in quo patera) cum acroteriis. Litt. a. 0,02–0,025.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 128 litt. minusc. (*List* n. 719). Tit. a. 1884 exscripsit Fabricius (diar. II, p. 338).

s. I–II p.?

Σαμίου
Παρίου
ὀρχη-
στοῦ.
vacat

Memoria tenetur pantomimus, nomine Samius (cf. *LGPN* I 401), origine Parius, ut videtur.

---

717 Inv. Her. M 130 = inv. Va. 601, in Museo oppidi *Samos*; fuit ante a. 1911 in oppido *Pythagorion* apud limenarcham. Stela e marmore albo infra recisa, a. 0,28, l. 0,335, cr. 0,11, quam ex baseos tegula factam esse demonstrat cymatium supra tit. Litt. a. 0,035 (v. 3 0,04), apicibus ornatae; interv. 0,015–0,02.

Tit. ineditum exscripsit Schede (inv.). Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. II p.

Νικαρῶ
χρηστὴ
χαῖρε.

---

718 In oppidi *Pythagorion* Museo apud thermas Romanas (inv. n. 132). Tabula e lapide calcario infra fracta, a. 0,24, l. 0,38, cr. 0,06, utrimque recisa et superne in regulam dedolata. Tit. *II* a tit. *I* prioris erasi loco abhorret. Litt. *I* a. 0,035, apicibus valde instructae; *II* a. 0,023–0,025; interv. vv. 1–3 0,017, vv. 2–3 0,013.

Tit. ineditum a. 1997 exscripsi. *Ect.*

s. II p. *II* – – – – Μ̣υρσίνου ἥρως χρηστὲ [χαῖρε]
s. I a. – I p. *I* Ρ̣ΟΥ... ἥ[ρω]ς̣ ΑΥΤΟ
– – – – – – ΤΟΥΜ

---

719 Inv. Her. M 76 = inv. Tig. 20, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa a. 1907 in ecclesiae Μεταμορφώσεως muro demoliendo. Tabula e marmore albo ab omnibus lateribus dedolata, a. 0,07, l. 0,26, cr. 0,082. Sub tit. margo prominens, ut videtur. Litt. a. 0,009–0,012, cum apicibus; interv. 0,007.

Tit. ineditum exscripserunt Jacobsthal (diar. p. 49), Wiegand (inv.). Non vidi. *Ect. Phot.*

vacat
s. II p. [Ζ]μερτομαρα · κα[ὶ – – – –]
Κατολοχος *v* κα̣[ὶ – – – – –].

V. 1 Ζμερτομαρα nomen est Celticum (A. Holder, *Alt–celtischer Sprachschatz* II (1904), 1593; L. Robert, *Études Anatoliennes* (1937), 233) ceteroquin non notum nisi ex carmine Smyrnaeo Peek, *GV* I 771 (*I. Smyrna* I 771 6; Ζμερτομαρου nomen masc. *I. Délos* 1705). 4 Κατολοχος nomen quoque Celticum esse potest; cf. Κατομαρος, *Catumocus, Caturix* et O. Masson, *Études celtiques* 9, 1982, 130.

---

720 Inv. Her. J 260, in Heraei lapidarium a. 1937 e loco *Palia ekklisia* adlata. Stela e marmore albo supra et a sinistra integra, a. 0,66, l. 0,29, cr. 0,065, cum aëtomate et acroteriis insculptis. Litt. a. 0,035 (vv. 6–10 0,02–0,025), apicibus ornatae; interv. 0,02 (vv. 6–11 0,01).

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.) et Dunst. *Ect. Phot.* tab. L.

s. II p.

Λούκιο[ς · Σολ]–
πίκιος · Σ– – –
τῷ γλυκ[υτάτῳ]
ἑαυτοῦ [θρεπτῷ]
Προ– – –.
ΜαυσωλϹ – ∪ ∪ –
γενόμ̣η̣[ν ∪ ∪ –]
ЄΠ ∪ – ∪ /
τὸν κα[ὶ – ∪ ∪ –]
ΜЄϹΛ ∪ ∪
θρ[επτ ∪ ∪ –].
vacat

Disposui et supplevi; duos titt. non recte discrevit Dunst ‖ 1 suppl. Buschor ‖ 4–5 [υἱῷ] | προ[μοίρῳ] Dunst ‖ 6 Μαυσωλε̣[ῖον Buschor ‖ 7 ΓЄΝΟΙΙΙ lap. ‖ 8 Ἐπ[αφρόδειτον] Dunst ‖ 10 θρ[επτόν] idem.
Est tit. sepulcralis a L. Sulpicio vernae eius positus addito disticho in laudem eius vv. 6–11.

---

721 Inv. Her. M 79 = inv. Tig. 11, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit ignotum est. Tabula e marmore albo a sinistra integra, a. 0,21, l. 0,185, cr. 0,04. Litt. cursivae, a. 0,015–0,02; interv. 0,005.
Tit. ineditum exscripserunt Schede (inv.), Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. II p.

– – – – – – – – – – – – – –
.ΑΓ̣Η̣Ν– – – – – – – – – – –
Δ̣(έκιμον) Γρ̣άνιν Є– – – – – –
Γ(άϊος) Ὀκλ(άτιος) ⟨Γ⟩εν[ναῖος – –].
μηδενὶ [ἐξέστω ταφῆναι εἰ μὴ Γ]–
ενναίαι , – – – – – – – – – –
καὶ ῾Ροδι[– – – – – – – –· ἐὰν]
δέ τις ⟦Κ⟧ κ[– – – – – ἢ ἀνοίξηι],
ὀφειλέ[σει τῆι βασιλείωι Ἥραι ✱]
ψβ̣′ κ̣α̣ὶ̣ – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – –

Suppl. Dunst ‖ 1 legi ‖ 2 = Γράνι(ο)ν; praenomen recognovi ‖ 3 ΓΟΚΛΤЄΝ lap.; gentilicium Ocl(atiorum) recognovit Dunst ‖ 5 ἀ̣[πελευθέραι dub. idem ‖ 7 Κ errore bis incidit primamque erasit lapicida; κ[ατεύξηται Dunst ‖ 9 numerum (= 2700?) dub. legi; ψκ̣ *vac.* Μ– – Dunst.
V. 2 A. Granius A. f. neopoea quidam nominatur t. 189. 3 *Oc(u)latius* est nomen Latinum (W. Schulze, *Zur Geschichte lat. Eigennamen* (1904), 151), quod Dunst non alienum a nomine gentili *Ocratius* putavit (exempla collegit L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 221). 3 Γενναῖος· cf. t. 202 7. 8 ὀφειλέσει· de forma vide t. 727 12.

---

722 In domo quadam vici *Mytilinii*; periisse videtur. Stela e marmore subflavo, a. 0,28, l. 0,39. Litt. apicibus ornatae, *I* a. 0,03, interv. 0,012; *II* a. 0,017–0,02, interv. 0,007.
Edd. A. Kirchhoff, *Monatsber. Ak. Berlin* 1862, 78 n. 11 litt. maiusc. ex apographo a Leonida Zographo Samio confecto, quod acceperat per Sperling proxenii Borussici interpretem; ex eodem Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 64 litt. maiusc. (*List* n. 597). Cf. R. C. S. Felsch, *AA* 1973, 91 adn. 41. Exscripserunt a. 1870 Curtius,

a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 147), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 55); frustra iam a. 1924 quaesivit Rehm. Praesto est quod confecit Fabricius *ect.*

s. II p. *I* Περικλέους ζῆ,
Πραπίδος Τυχασί–
palma ου ζῆ, ❦
Συμφερούσης ζῆ.
s. II² p. *II* Πριμιγένια Πριμιγένο[υ]
ἡρωῒς χρηστὴ χαῖρε.

II 1 Πριμιγεν[ί]ο[υ] Kirchhoff, corr. Dittenberger in sched. || 2 med. Σ parva postea inter Η et Τ addita.

---

723 Inv. Tig. 30, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non traditur. Stela e marmore cano infra fracta, a. 1,20, l. 0,26, cr. 0,035, ornata cymatio nunc decusso. Sub tit. exsculpta sunt anaglypha trium instrumentorum scalpro truncata. In latere sinistro postea exaratus est t. 937. Litt. a. 0,02–0,03; interv. 0,01.

Edd. D. Euangelides, Ἀρχ. Δελτ. 11, 1927–1928, Παράρτ. [1931], 33 n. 11 (*List* n. 534). Exscripsit a. 1924 Rehm in schedis. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. L.

s. II p. Κόϊντος Λυ–
τάτιος Μέ–
νανδρος
Ἐρασμίωι
τῶι ἰδίωι θρ–
επτῶι μνή–
μης χάρ⟨ιν⟩ καὶ
εὐνοίας.

7 syllaba –ιν omissa.

Erasmium tignarii munere functum esse docent instrumenta anaglypho sculpta, quae serram, securim, cuneum recte interpretatus est Rehm.

---

724 Inv. Her. J 95; inventa prope locum *Dontia* et in oppidum *Pythagorion* translata, ubi a. 1984 vidit U. Jantzen in deversorii aedificio, quod est in via Λαχανά. Stela e marmore leucophaeo superne mutila, a. 0,91, l. 0,30–0,32. Litt. a. 0,04–0,05; interv. 0,02.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1886, 149 litt. minusc. (*List* n. 637). Lapidem a. 1895 exscripsit Bürchner (*Duodez.* n. 102), a. 1924 contulit Rehm. Vidi. *Phot.* vv. 1–2.

s. II p. [Λ]αμμ̣[ὼ]
Ὑγείνο[υ]
ἡρωῒ χρη–
στὴ χαῖρε.
vacat 0,64

1 [.]ΑΜ, [.] lap., nomen restituit Rehm; ..αν.... Stam., [.]αμα̣[ὶς] Dunst.

3 De vocativo ἡρωῒ vide e. g. Threatte II 105.

---

725 Apud incolam vici *Mytilinii*; periisse videtur. Stela e marmore albo, a. 0,41, l. 0,18–0,20, cr. 0,065–0,08, supra et infra cymatio ornata. Litt. a. 0,012; interv. 0,008.

Edd. E. Fabricius, *AM* 9, 1884, 263 sub n. 4 *h* litt. maiusc. (*List* n. 537). Cf. R. C. S. Felsch, *AA* 1973, 92 c. adn. 42. Tit. exscripsit a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 155), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 57) confecitque *ect.*

s. II p.

Γερελλανὴ Διογ̣–
ενὶς ἡροείνη
χρηστὴ χε͂ρε.

---

726 Inventa in arce oppidi *Pythagorion* a castello Logothetae ad occidentem versus; periisse videtur. Tabula a dextra fracta.

Tit. ineditum exscripsit a. 1870 Curtius litt. maiusc. [sched. n. 118 b].

s. II p.

Τρύφων [– – – τῇ]
φιλτάτῃ θρ[επτῇ].

Suppl. Preuner apud Curtium.

---

727 Immissa aedificio cuidam sub monasterio S. Crucis sito. Stela e marmore albo, a. 0,47, l. 0,31, cr. 0,06, instructa aëtomate superne nunc mutilo, sub quo regula frondibus adornata. Litt. a. 0,02, inter lineas incisas scriptae; interv. 0,005.

Edd. E. Fabricius, *AM* 9, 1884, 263 n. 4 *h* (E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1886, 147–148 litt. minusc.; *List* n. 539); pessime Stamatiades, Σαμιακά² IV (1886), 76. Cf. G. Hirschfeld, *Über die griech. Grabschriften, welche Geldstrafen anordnen* (*Königsberger Studien* I, 1887), 95 n. 166; O. Kaestner, De aeris, quae ab imperio Caesaris Octaviani constituto initium duxerint, diss. Leipzig 1890, 36. Tit. exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. IV, p. 358), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 25), revisit a. 1924 Rehm. Contuli. *Ect. Phot.* tab. LII.

s. II² p.

ἔτους τ̣μθʹ, μηνὸς αʹ,
[κ]ατεσκεύασεν τὸ ἡρῷ–
ον Γερελλανὸς Πάνκ–
αρπος ὁ ἐπικαλούμε–
ν̣ος Ἀττας ἑαυτῷ καὶ
τῷ Θαλλούσης γένει, ἄλ–
λῳ οὐδενί, συνχωρή̲σ̲α̲–
ντος τὸν τόπον τοῦ̲ κ–
υρίου καὶ εὐεργέτου Οὐλ–
πίου Λευκίου· ἐὰν δέ τις τ̣–
ὰ τεύχ⟨η⟩ λ⟨ύ⟩σῃ καὶ ἀνύξῃ,
ὀφειλέσι τῇ ἀρχηγέτιδι
τῆς πόλεος Ἥρᾳ ✶ σνʹ,
ἐξέστω δὲ τῷ θέλον–
τι κατηγορῖν.

1 ΊΊΜΟ lap.; [ρ]μθʹ Fabricius, [σ]μθʹ Hirschfeld, sed lit. primam τ flagitat hasta directa medio in spatio ‖ 4 in. –άριτος Fabr. ‖ 7. 8 litt. linea subscripta insignitae nunc evanuerunt ‖ 11 –ΑΤЄΥΧΥΛΗϹΗ lap. e vitio lapicidae; [κ]|ατευχυλήσῃ Fabr., corr. Rehm; κ|ατευχ⟨ω⟩λήσῃ Dunst ‖ 13 πόλε⟨ω⟩ς Fabr.

V. 1 Annum [ρ]μθ′ = 149 aerae consecrationis Divi Augusti, scil. a. 162/3 p. intellexit W. Leschhorn, *Antike Ären* (1993), 378. 535 n. d 8; annum [σ]μθ′ = 249 aerae provincialis (Sullanae), scil. a. 163/4 p. maluit Hirschfeld 95 adn. 1, et vero utrique anno litt. formae optime conveniunt. Nihilominus legendum est τ̣μθ′, etsi quae aera huic a. 349 subsit nescio. 1 De mensium enumeratione cf. L. Robert, *Ant. class.* 1966, 390 [= OMS VI 14] adn. 4. 3–5 Γερελλανὸς Πάνκαρπος ὁ ἐπικαλούμενος Ἀττας est libertus; de signo cf. L. Zgusta, *Kleinasiat. Personennamen* (1964), § 119–9. Mirum tamen est quod nomen gentilicium non est idem atque domini; an mutavit dominatum? 6 Θάλλουσα est serva, liberti concubina. 12 ὀφειλέσ(ε)ι· ad hanc formam cf. Schwyzer, *Griech. Gramm.* I 784.

---

728 Inv. J 133, olim in vico *Chora* supra portam ecclesiolae S. Antonii inaedificata. Stela e marmore albo, a. 0,325, l. 0,235, cum aëtomate (in quo est scutum) et acroteriis. Sub tit. anaglyphum aratri cum hedera. Litt. a. 0,018 (Fabricius).

Edd. Kretikides, Τοπογραφία (1869), 72 n. 3 litt. minusc. (Stamatiades, Σαμιακά^{2} IV (1886), 47; *List* n. 544). Tit. exscripserunt a. 1870 C. Curtius [sched. n. 103], a. 1884 Fabricius (diar. IV, p. 388), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 77), a. 1928 Buschor (inv.). Non vidi.

s. II–III p.

Ἡγήσιππε
ἥρως χρη–
στὲ
χαῖρε.

1 Ἡγήσιππε perperam Stamatiades || 2–3 uno v. scripserunt Kretikides, Stam.

---

729 In vico *Mytilinii* domus cuiusdam culinae inaedificatam a. 1895 solus vidit Bürchner. Stela quaedam a dextra integra, ut videtur, a. 0,25, l. 0,52. Litt. a. 0,025–0,03, apicibus valde ornatae; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit Bürchner (*Duodez.* n. 62); habuit etiam Peek in schedis (XXVI 41 aa) ex eiusdem *ect.*

s. II–III p.

[– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – βλ]άσṭημα γὰρ ἔ̣σṭα[ι]
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ον ἔ̈χουσιν ἕνα
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ σι καὶ δεκάτους δύο
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ∪ ∪ ν αἶσα μίτοι^{v}ς^{v}
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ν λυκάβαντα βέβ̣η̣[κε]
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ∪ ∪ – ∪ ∪ –

Disticha agnovit Dunst, hexametros voluit Peek || 1 ita vel – – βλ]ασṭήμαṭ’ ἄρ̣’ ἔ̣σṭα[ι] Peek; – –ασι̣ ἤματ̣α ἴ̣σσ^{v}α (= ἴσα) Dunst || 3 – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ σι καὶ δεκάτους δύο – ∪ Peek || 5 suppl. Peek.

V. 3 δύο metri causa monosyllabum est, fortasse ex poetarum Latinarum exemplo; cf. tamen Soph. OT 640.

---

730 In domo quadam vici *Mytilinii*; periisse videtur. Stela marmorea, a. 0,63, l. 0,45, instructa aëtomate, in quo scutum. Litt. a. 0,02; interv. 0,01–0,015.

Ed. Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 6, 1871–1872 [1873], 212 n. 4 ex epistula, quam misit E. I. Stamatiades. Tit. exscripserunt a. 1870 Curtius [sched. n. 110], a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 147), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 54), qui etiam confecit *ect.*

s. II^2–III p.

θ(εοῖς) *scutum* κ(αταχθονίοις) *in aëtomate*
χαῖρε, ὁ παράγων· *in cymatio*
Ἀθηναῒς Ὑακίνθῳ
συμβίῳ συνζήσαντι
ἀμέμπτως ἔτη · ιγ'
καὶ Ἀθηναῒς θυγάτηρ ἐτ–
ῶν ᵛ β'· τῷ πατρὶ μνήμης
χάριν.

3. 6 Ἀθηναίη Stamatiades ‖ 4 συζήσαντι idem ‖ 7 ωΙᵛΒ· lap. ex correctione prava; 6–7 ἔτ|η primo scripserat lapicida.

---

731 Inv. Va. 37, a. 1895 Museo oppidi *Samos* donavit oppidi *Pythagorion* civis quidam. Tabula e marmore albo infra fracta, a. 0,475, l. 0,255, cr. 0,05. Litt. cursivae inter lineas incisas scriptae, a. 0,023, apicibus ornatae; interv. 0,015 (vv. 1–2 0,025).

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1876, 163 litt. minusc.; idem, Σαμιακά^2 I (1881), 207; idem, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 51, 1895, 225 n. 66 (*List* n. 530). Tit. exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 225), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 2), a. 1924 Rehm. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. III p.

Ἔπαδρος
Διογ⟨έ⟩νου,
παῖς ἐτῶν {Ι}
ιδ̅,
ἥρως χρησ–
τὲ χαῖρε.

1 Ἔπανδρος perperam Stamatiades ‖ 2 ΔΙΟΓϹΝΟΥ lap. ‖ 3 fin. priore nota incisa postea totum numerum in v. 4 posuit lapicida.

V. 1 Ἔπαδρος pro Ἔπανδρος scriptum esse statuit Dunst.

---

732 Inv. Va. 39, in Museo oppidi *Samos*; inventa ubi sit non traditur. Stela e marmore albo supra et ab angulo inferiore dextro fracta, a. 0,23, l. 0,35, cr. 0,03. Litt. inter lineas incisas scriptae, a. 0,027, cum apicibus; interv. 0,005.

Edd. Stamatiades, Σαμιακά^2 I (1881), 206–207 litt. minusc. (*List* n. 513); idem, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 55, 1895, 245 n. 13. Cf. eundem, Σαμιακά^2 IV (1886), 9. Exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 107), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 39), a. 1924 revisit Rehm. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. LIV.

s. III p.

– – – – – –
[– – καὶ τέκ]–
νων αὐτοῦ κα–
ὶ · Αὐρ(ηλίας) · Εὐτυχί–
ας· εἰ δέ τις ἐν–
θάψι τινά, δώ–
σει τῇ βασιλί–
ῳ θεᾷ Ἥρᾳ ✱ φ'.
vacat

0 suppl. Rehm || 1–2 μνῆμα .. τοῦ κα|ὶ Stamatiades. Litt. linea subscripta insignitae nunc defractae ab ect. vetere redduntur.

Vv. 5–6 De Iunonis epitheto cf. t. 332 3.

---

733 Inv. Va. 603, in Museum oppidi *Samos* ex oppido *Pythagorion* adlata. Tabula e marmore cano a sinistra integra, a. 0,325, l. 0,18, cr. 0,105, quae ex usu posteriore foramen quadriangulum accepit. Litt. a. 0,015–0,025 (rotundae minores); interv. c. 0,005.

Tit. ineditum exscripsit Rehm in schedis, revisit Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. III p.

– – – – – – – – – – – –
. . . _ΙΑΥ[– – – – – ὁ ἐξ]–
[ε]λ̲ευσ[ό]μ̣[ενος αὐτὸν τῷ τῆς]
[τυ]μβωρυ[χίας ἐγκλήματι]·
τῇ βουλῇ τ[ῶν Σαμίων]
[ὁ κ]ατάδικ[ος ἀποτείσει]
[✶ .] καὶ τῷ [κατηγοροῦν]–
vacat τι ✶ – – –.

Supplevi; litt. linea subscripta insignitas nunc defractas tradidit Rehm || 2 –λευθ̣– Rehm, –Λ̲Ε̲ΥΟ– Dunst || 4. 6 suppl. Dunst.

Vv. 1–2 ἐξελευσόμενος, qui sepulcri violatori litem inferret. Vide e. g. *I. Smyrna* I 210 15–16; *Milet* VI 2, 677 (τυμβωρυχίας] ἐγκλήματι ἐγδικήσει).

---

734 Inv. R. R. I 32, inventa a. 1971 in thermarum Romanarum atrio (quadr. R 1); frustra quaesivi. Tabulae e marmore albo frusta decem praeter unum contigua, a. 0,395, l. 0,26. Litt. a. 0,04, apicibus ornatae; interv. 0,005.

Tit. ineditum exscripsi ex *phot.* tab. LIII.

s. IV p.

– – – –
– – – –Ш
[– – ἀδε]λφῷ
– – –\ΡΙШ
– – – –ΕΙΕ
– – – – *vac.*
– –ιανὸς Π̣–
. . . . ος μνήι–
[μη]ς̣ ἕνεκεν
ἀνέθηκα τὸν
πύλο̣ν̣.

Legi et supplevi.

V. 10 πύλον pro πύλην defendit Aristarchus, schol. Hom. E 397 (Ἀρίσταρχος ʻπύλῳʼ ὡς ʻχόλῳʼ καὶ ʻἑσπέρῳʼ). Nota tamen falsam tit. Thessalici IG IX 2, 1229 23 lectionem πυλοῦν, quam attulit H. W. Smyth, *AJPh* 9, 1888, 491.

4. STELAE CUM ANAGLYPHIS

735 Integram in vico *Mytilinii* a. 1812 vidit Gell, inde Smyrnam delatam apud mercatorem Britannicum a. 1816 Richter; a dextra mutilam a. 1880 Lewis in horto quodam oppidi *New Hampton* regionis *Surrey*; postea Londinium ablata esse dicitur ibidemque amissa. Stela marmorea aediculae instar, c. a. 1,20, l. 0,38, cr. 0,10, ornata aëtomate cum rosa, sub quo bucrania, et anaglypho repraesentante cenam sepulcralem (virum cubantem cum cantharo, mulierem in lecto sedentem, famulam, servulum).

Edd. O. F. de Richter, *Griech. und latein. Inschriften* (1830), 288 n. LI litt. maiusc., ubi tit. Chalcedoni iniuria attribuit J. V. Francke editor, cf. Richter, *Wallfahrten im Morgenlande. Aus seinen Tagebüchern und Briefen dargestellt von J. Ph. G. Ewers* (1822), 501–502 (CIG II 3795; G. Dunst, *Chiron* 1, 1971, 112–113); B. Lewis, *Arch. Journal* 38, 1881, 293 (Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 427 n. 1769; *List* n. 515). Cf. A. M. Woodward, *ABSA* 28, 1926–1927, 112. 118 n. 4, qui attigit apographum a W. Gell confectum (diar. II, p. 15 v.); L. Robert, *Rev. phil.* 1943, 198; Z. Taşlıklıoğlu, *Recherches épigr. en Thrace et en Chersonèse* I (1961), 5–6. 59–60. Praesto mihi est apographum ex Gelli diario, quod a. 1926 ad Rehm misit Woodward.

s. III a.? Βουβᾶς Μοκαπορι,
Γιγλιγηκος Δινδιπορι,
χαίρετε.

1 Μοκαπορι(δος), 2 Δινδιπορι(δος) Boeckh, quod utrumque refutavit Robert (1943) || 2 ΓΙΑΙΓΗΚΟΣ Gell.

V. 1 Βουβᾶς· nomen ioculare Graecum intellexit L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 31 c. adn. 1. 1 Μοκαπορις· nomen est Thracium, cf. Robert apud N. Fıratlı, *Les stèles funéraires de Byzance gréco–romaine* (1964), 174; exempla collegit D. Detschew, *Die thrak. Sprachreste* (1957), 314–316. 2 Γιγλιγηκος· nominis Thracii hoc est exemplum adhuc solum (Detschew 106). 2 Δινδιπορις· Detschew 125 s. v. Δενδουπορις.

Fortasse cogitandum est de mercennariis Thraciis a Ptolemaeis post a. 281 a. in praesidio collocatis, vide t. 217.

---

736 Inv. Tig. 102, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non traditur. Stela e marmore lucido indigeno superne fracta, a. 0,53, l. 0,33, cr. 0,08, cum anaglypho intra aream depressam repraesentante cenam sepulcralem (virum lecto incubantem et mulierem in sella sedentem). Ex usu quodam secundo tit. sub anaglypho scriptus malleo tractatus est. Litt. a. 0,015–0,018, apicibus valde ornatae; interv. 0,007.

Edd. Horn, *Samos* XII (1972), 170–171 n. 147 c. phot. tab. 88; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 391 n. 1589 c. phot. tab. 231. Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127–130 adnn. 90. 92. 94. 103. Tit. a. 1924 exscripsit Rehm in schedis. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. II^2 a. Ἡράκλειτος Ὄρτυγος
ἥρως χαῖρε,
Ἀπ̣άμα Διοδώρου
ἡρωΐνη χαῖρε.

Legit Rehm || 3 Ἀγ̣άμα Dunst apud Horn (inde *LGPN* I 4).

Tit. anaglypho recentiorem et saec. I a. vel I p. loco vetustioris erasi scriptum esse censuit Habicht apud Horn. At anaglyphi tempori scriptura, argumento ipse tit. concinit.

Officinae cuidam Samiae c. a. 130–100 a. florenti attribuit Horn 60–61 anaglypha haec pleraque sine titt.: Horn n. 141 (t. 767). 142. 144 (t. 769). 144 a. 146 (t. 749). 148. 158 (t. 744). 159. 159 a. 165. 171 e, quibus

t. 770 addidit Felsch; fortasse etiam n. 143. 152. 160 (t. 784), arte quidem peiore, t. 782 atque t. 773 deperditum. Cf. B. Schmidt, *Hellenist. Grabreliefs. Typologische und chronologische Beobachtungen* (1991), 103–104.

---

737 Inv. Va. 256, in Museo oppidi *Samos*; inventa ubi sit non traditur. Stela e marmore lucido (externo?) cum cardine, a. 0,68, l. 0,325, cr. 0,14, supra ornata aëtomate cum tribus acroteriis (dextro mutilo), infra cymatio per tria latera currente. In media stela anaglyphum viri porrigentis dextram defunctae mulieri velatae. Sub anaglypho titt. duo scripti *II* a sinistra, *I* a dextra nunc erasus. Litt. *I* a. 0,017, interv. c. 0,005; *II* apicibus parvis instructae, a. 0,012, interv. 0,006.

Edd. *II* E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 59, 1896, 268 n. 39; *I. II* Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 197 n. 96 c. phot.; Horn, *Samos* XII (1972), 153–154 n. 132 c. phot. stelae tab. 73 et tit. tab. 96; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 192–193 n. 708 c. phot. tab. 106 (*List* n. 499). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129–130 c. adn. 103, 135 adn. 130. Apographum a. 1895 a Bürchner confectum (*Duodez.* n. 5) a. 1924 revisit Rehm. Lapidem a. 1995 contuli. *Ect. Phot.*

fin. s. II a. *II* Ἀντιοχὶς
Διοδώρου
ἡροΐνη χαῖρε.

s. II^2 a. *I* Ṃ.Y.Γ. ΣΙ
– – – – –
– –, – –Y
χαῖρε.

II 3 ἡρωΐνη Stamatiades, Wiegand, Horn, corr. Dunst || *I* vestigia legit Rehm; 1 YṆT|Σ Rehm.

Apparet tit. *I* erasum esse cum tit. *II* inscriberetur ideoque illum eodem tempore factum atque ipsum anaglyphum, scil. c. a. 130 a. (Horn). Sed tit. alterum *II* non multo recentiorem esse docet scriptura saec. II a. exeuntis, ut videtur (saec. II a. ineuntis voluit Habicht, at cf. Horn).

Lapidem non a Samo, sed ab insularum maris Aegaei aliqua, fortasse Rhodo, ortum esse suspicatus est Pfuhl. Re vera neque marmoris species neque stelae forma neque anaglyphi argumentum Samiorum sunt.

---

738 Inv. Va. 251, in Museo oppidi *Samos*; inventa prope oppidum *Pythagorion*. Stela e marmore albo indigeno, cum cardine a. 0,73, l. 0,305–0,335, cr. 0,09, instructa aëtomate nunc decusso et anaglypho intra spatium rectiangulum depressum, a. 0,275, l. 0,245–0,258, repraesentante a sinistra virum himatio vestitum, a dextra famulum. Titt. duo, *I* in margine superiore, *II* in inferiore scriptus plane erasus. Litt. *I* a. 0,01–0,012, apicibus valde ornatae; interv. 0,005.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1876, 163 litt. minusc. (idem, Σαμιακά[2] I (1881), 207); idem, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 40, 1895, 165 n. 3; Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 195 n. 93 c. phot.; Horn, *Samos* XII (1972), 142–143 n. 120 c. phot. tab. 73; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 110 n. 266 c. phot. tab. 50 (*List* n. 581). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129–130 c. adnn. 101 et 103, 135 adn. 130. Tit. exscripserunt a. 1884 Fabricius in schedis, a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 1). Lapidem contuli. *Ectt. I. II. Phot.* tab. XXXIV.

fin. s. II a. *I* Μηνόφιλος Ἀρίστου
ἥρως χρηστὲ χαῖρε.
anaglyphum
II *tit. erasus*

Vv. non distinxit Wiegand || *I* 2 duobus vv. reddidit Stamatiades.
Fortasse fratris Epaphroditi tit. sepulcralis est n. 858.

Tit. *I* saec. II a. tribuerunt Klaffenbach et Dunst, post med. saec. II a. Habicht apud Horn, qui anaglyphum fin. saec. eiusdem vindicavit. Tit. *II* principalem fuisse putavit Pfuhl.

---

739 Inv. Va. 260, in Museo oppidi *Samos*; olim ibidem in collectaneis consulis D. Louis–Marc. Stela duabus pilis marginata, supra fracta, a. 0,38, l. 0,34, cr. 0,09, cum anaglypho intra spatium depressum, l. 0,21, repraesentante mulierem sedentem et famulam a sinistra adstantem, quae cistam porrigit. Tit. infra anaglyphum scriptus. Litt. a. 0,01–0,013, apicibus parvis ornatae; interv. 0,007.

Commemoravit E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου III 79, 1896, 390 n. 94. Edd. Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 196 n. 94 c. phot.; Horn, *Samos* XII (1972), 140 n. 116 c. phot. monumenti tab. 74 et phot. tit. tab. 96; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 247 n. 968 c. phot. tab. 146 (*List* n. 583). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129–130 c. adn. 103, 135 adn. 130. Tit. exscripserunt a. 1884 Holleaux (apud Bürchner, *Duodez.* n. 30*) et Fabricius (diar. II, p. 81), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 31), a. 1924 revisit Rehm. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

fin. s. II a. Μητρῶ Διοδώρου
ἡροΐνη χαῖρε.

2 ἡρωΐνη priores, corr. Dunst.
Saec. II–I a. tribuerunt Klaffenbach et Dunst, post a. 150 a. Habicht apud Horn 140, qui ipse tamen saec. I a. imprimisque alterum tertiarium maluit.

---

740 Inventa prope oppidum *Pythagorion* in alterutra necropoli; inde ab a. 1910 Braunsbergae in Lyceo Hosiano (inv. n. 1129), nunc Varsoviae in Museo nationali (inv. n. 198848). Stela cum cardine e marmore albo supra fracta, a. 0,575, l. 0,48, cr. 0,115, ornata anaglypho, quo intra spatium depressum repraesentatur cena sepulcralis: a sinistra iuvenis nudus stans, qui sinistra hastam tenet, et servulus coronam tollens; a dextra pater in lecto cubans, mater in sella sedens, serva parva adstans. Tit. sub anaglypho scriptus. Litt. a. 0,008–0,01, apicibus valde ornatae; interv. 0,005.

Edd. U. de Wilamowitz–Moellendorff, *Abh. Ak. Berlin* 1909, 62–63 n. 21 ex apographo et ect. quae confecerat Wiegand; W. Weissbrodt, *Verzeichnis der Vorlesungen an der Kgl. Akademie zu Braunsberg* 1913, 8–9 n. 10 (J. Geffcken, *Griech. Epigramme* (1916), 214); Peek, *GV* I (1955), 1154 phot. usus; idem, *Griech. Grabgedichte* (1960), 166 c. versione Germanica; Horn, *Samos* XII (1972), 196–197 n. 166 *d* c. phot. *Beil.* 18; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 438 n. 1821 c. phot. tab. 262 (*List* n. 484); A. Twardecki, in: *XI Congresso internaz. di epigrafia Greca e Latina. Atti* II (1999), 741. Cf. A. Greifenhagen, *AA* 1933, 440–442 c. phot. fig. 22; E. Pfuhl, *AA* 1934, 342–343; A. Sadurska, *Rozsnik Muzeum narodowego w Warszawie* 4, 1959, 182–186; E. Griessmair, *Das Motiv der mors immatura in den griech. metrischen Grabinschriften* (Commentationes Aenipontanae XVII, 1966), 57–59; A. Stecher, *Inschriftliche Grabgedichte auf Krieger und Athleten* (Commentationes Aenipontanae XXVII, 1981), 57; A. Łajtar, *ZPE* 125, 1999, 153–154 n. 15; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 131 adn. 111 c. phot. tab. 11 a. Lapidis descriptionem nobis misit A. Twardecki. *Ect. Phot.* tab. XXXV.

s. II a. [ψυ]χολιπὴς πολύδακρυς Ἐπηράτου ἐνθάδε κεῖται
[κ]οῦρος, πατρὶ λιπὼν πικρὰ γόων πάθεα
[μ]ατρί τε παμπληθὺν θρήνων γόον· ἐγ δὲ λοχείας
[ὠ]δῖνα στυγερὴν εἰς Ἀΐδαν ἔτεκεν.
ἄρτι γὰρ ἐξ ὤμων πορπάματα θήκατο κοῦρος
καὶ παρεφηβείης ἐξετέλει πέρατα,
ἄλκιμον ἐν στήθεσσιν ἔχων φρένα, παγκρατίωι δὲ
ἀϊθέων νίκαν ἤρατο κυδάλιμον·

ἡ δὲ βίου στρέπτειρα λίνου κλωστῆρι βιαίωι
Μοῖρα Φίλωνι βίου πικρὸν ἔθηκε τέλος·
δακρυχαρὴς Ἀΐδας γὰρ ἀνάρπασεν οὐδ' ὑμεναίων
δᾳδοῦχον φιλίης τέρψιν ἀειράμενον·
Μίνως, ἐν θνατοῖσι δικαστύας ἔξοχα κρείνων,
τὸν νέον εὐσεβέων χώρωι ἐναγλάϊσον.

Legit Wilamowitz || 2 [κο]ῦρος idem || 3 θρηνῶν idem, corr. Geffcken || 8 κυδάλαμον errore Wilam., Weissbrodt || 11 ἀνήρπασεν falso Weissb.; fin. ὑμέναιον perperam mutavit Peek (1955) || 14 χώρῳ Wilam., Weissb., corr. Peek; anastrophen χώρωι ἐν ἀγλάϊσον voluisse videtur Twardecki, qui priores ἀναγλάιψον legisse iniuria statuit.

Est carmen elegiacum verbis rarissimis (ψυχολιπής, παμπληθύς, δακρυχαρής, δικαστύς) et artificiosis inflatum de Philone post aetatem ephebicam statim defuncto. Auctoris artem poeticam et metricam recensuit Wilamowitz. V. 1 ψυχολιπής· cf. *I. Smyrna* I 522 10. 5 πορπάματα sunt indumenta fibulata epheborum propria. 6 παρεφηβίης vocem exephebos denotare demonstravit A. Forbes, *CPh* 38, 1943, 45–46 (J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1946–1947, 44), nisus titt. Theraeis IG XII 3, 339 23. 340 19; contra Wilamowitz παρεφηβείαν aetatem ephebicam praecedere opinatus erat. 9 στρέπτειρα, 'lanifica', vox nova (*LSJ Rev. Suppl.* (1996), 281). 11–12 ὑμεναίων τέρψιν laudat poeta δᾳδοῦχον φιλίης: nuptiarum sollemnia taedis illustrata ad amorem ducunt. Hanc philosophiae vulgaris sententiam explanavit Wilamowitz. 13 De Minoe iudice cf. F. Bömer, *Untersuchungen über die Religion der Sklaven in Griechenland und Rom* IV (1963), 1018 adn. 4. 14 Cf. *GV* I 755 4: ὃν ... σοφία]ς μῦθος ἐναγλάϊσεν (ubi tamen ἐ⟨π⟩άγλαισεν coniecerat Wilamowitz, IG XII 9, 954).

Anaglyphum ad epigramma pertinere iniuria negaverunt Wiegand et Greiffenhagen. Vero puerum heroem nudum ephebi aetate defunctum et parentes eius cenae funebri deditos repraesentari demonstravit Pfuhl. Saec. II² a. vel I¹ a. attribuerunt omnes praeter Sadurska.

---

741 Inv. Va. 234, in Museo oppidi *Samos*; inventa a. 1862 in regione vici *Mytilinii* a monasterio S. Trinitatis ad orientem versus (Kretikides) aliquamdiu apud magistrum eiusdem vici asservata, a. 1897 in Museum translata. Stela e marmore lucido indigeno olim fere integra, a. 0,41, l. 0,31, cr. 0,06, nunc diffracta in sex partes, quarum perierunt duae (anguli superior dexter inferiorque sinister); repraesentatur intra pilas duas cena sepulcralis: duo viri in lecto cubantes, a dextra famulus stans. Titt. duo, *I* in epistylio, *II* in margine inferiore scriptus. Litt. apicibus instructae, *I* a. 0,006; *II* a. 0,015.

Edd. Kretikides, Ἀρχαιολογία (1867), 45 litt. minusc.; Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 6, 1871–1872 [1873], 212 nn. 1–2 ex epistula a Stamatiade missa; Stamatiades, Σαμιακά² IV (1886), 74; Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 190 n. 87; Horn, *Samos* XII (1972), 201–202 n. 171 c. phot. monumenti integri tab. 91 et phot. titt. tab. 96; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 457 n. 1903 c. phot. tab. 274 (*List* nn. 535. 610). Cf. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου IV 144, 1897, 656 n. 291; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127–129 c. adnn. 90. 92. 102. Titt. exscripserunt a. 1870 C. Curtius (diar. p. 33 b), a. 1884 Fabricius (diar. II, pp. 141–143), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 61). Lapidem contuli. Titt. integrorum mutilorumque *ectt. Phot.*

s. II a.? *I* Εὔμανης Ναννα ᵛ ἥρως χαῖρε.
anaglyphum
s. I p. *II* Πρέπων ἥρως ᵛ χαῖρε.

Litt. linea subscripta insignitae nunc deperditae in ect. vetere leguntur || *I* Εὐνένης perperam Stamatiades; Νάννα Wiegand, Ναννᾶ Horn || *II* ἥρως omisit, χρηστὲ addidit Kretikides.

I Εὐμανεω nomen in tit. *I. Ephesos* I 2 41 Iranicum putavit Dunst, affirmavit O. Masson, *Rev. ét. gr.* 100, 1987, 237–238; inter Graeca tamen recensetur *LGPN* I 179. De Ναννα nomine Asiano cf. L. Zgusta, *Kleinasiat. Personennamen* (1964), § 1013–24; L. Robert, *Monnaies grecques* (1967), 71–72. Graecum hypocoristicum habetur *LGPN* I 323.

De titt. serie disputatur: *II* (c. a. 150–100 a.) ante *I* (saec. I a.) incisum esse censuit Habicht apud Horn, post *I* autem aetate Romana additum esse statuerunt Wiegand, Pfuhl, Dunst. Anaglyphum saec. II a. tribuit Pfuhl.

---

742 Inv. Va. 87, in Museum oppidi *Samos* pervenit ex collectaneis archaeologicis consulis D. Louis–Marc; inventa est a. 1873 in oppido *Pythagorion* prope viam ad vicum *Chora* sternendam. Stela e marmore lucido indigeno olim ab angulo superiore dextro tantum mutila, nunc in quattuor frusta vix contigua fracta, a. 0,47, l. 0,335, cr. 0,07, ornata aëtomate et anaglypho intra spatium depressum repraesentante adulescentem nudum in saxo sedentem luctu affectum. Titt. duo, prior *I* in margine inferiore omnino erasus, posterior *II* in cymatio incisus. Litt. *II* a. 0,015, apicibus instructae.

Edd. *II* Stamatiades, Σαμιακά^2 IV (1886), 67 litt. minusc.; Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 191–192 n. 88 c. phot.; Horn, *Samos* XII (1972), 149–150 n. 129 c. phot. tab. 77; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 216 n. 826 c. phot. tab. 120 (*List* n. 511). Cf. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου III 79, 1896, 390 n. 68; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 135 adn. 130. Tit. exscripserunt a. 1884 Holleaux (apud Bürchner, *Duodez.* n. 31*) et Fabricius (diar. II, p. 81), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 32). Lapidem contuli. *Ect. Phot.* monumenti integri.

s. I a. *II* Ἀρτεμισία Οὐρ[ίου],
Οὔριος Ἀρτεμι– –,
Ἐπιτυχία, ἥρωες
χαίρετε.
anaglyphum
I *tit. erasus*

II 1 suppl. Holleaux, Wiegand ‖ 2 Ἀρτεμι[σίου] Wieg.

Vestigia tit. *I* incertissima agnovit Rehm, ex quibus tamen 'satis apparet tit. hunc vetustiorem esse' (Dunst). Plane tit. *II* ad anaglyphum non quadrat. Vv. 1. 2 Οὐρίου nomen fortasse derivatum est ab Iovis cognomine (Arrian. peripl. 12, 2).

Naufragi monumentum sepulcrale esse docet anaglyphum; talia pleraque rostrae imagine aucta praecipue ex insula Rhenaea nota sunt, cf. M.–Th. Couilloud, *Les monuments funéraires de Rhénée* (1974), 167–175. Anaglyphum aetati hellenisticae posteriori attribuit Horn, tit. *II* saec. I–II p. Habicht apud eundem.

---

743 Inv. Va. 244, in Museo oppidi *Samos*; originis incertae. Stela e marmore cano integra cum cardine, a. 0,58, l. 0,41, cr. 0,09, supra ornata cymatio, sub quo anaglyphum intra spatium rectiangulum depressum repraesentans adulescentem chitone pallioque indutum, qui herma nisus cani exsilienti dextra nescio quid porrigit; a sinistra servulum ante arborem, cui serpens circumvolvitur. Cymatio olim aëtoma impositum esse docent foramina tria (a. 0,027, l. 0,02) cum flaturae canalibus in stelae superficie excavata. Titt. duo *I. II*, quorum alterum *II* paulo post additum esse patet. Litt. a. 0,016–0,018, apicibus valde ornatae; interv. 0,005.

Commemoravit E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 55, 1895, 246 n. 34. Edd. Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 196–197 n. 95 c. delin.; Horn, *Samos* XII (1972), 143–144 n. 121 c. phot. tab. 74; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 85 n. 136 c. phot. tab. 31 (*List* n. 524). Cf. E. Pfuhl, *JDAI* 20, 1905, 77 n. 12; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129–130 c. adn. 103, 135 adn. 130. Apographum a Bürchner a. 1895 confectum (*Duodez.* n. 6) a. 1924 revisit Rehm. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. XL.

s. I a. *I* Διόδωρος Ἑρμοδάμαντος,
Διόδωρος Θεοχρήστου,
vacat 0,07
ἥρωες χαίρετε.
II Ἐπιφάνηα Δημητρίου.

Vestigia tit. prioris erasi recognosci sibi visi sunt Pfuhl et Horn.

Titt. *I*. *II* plane eadem manu scriptos iure saec. I a. attribuit Habicht. Anaglyphum num paulo vetustius sit ambigitur (fin. saec. II a. voluerunt Horn, Pfuhl).

---

744 Inv. Pyth. 350, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non traditur. Stela e marmore leucophaeo indigeno, a. 0,72, l. 0,33, cr. 0,18, ornata aëtomate (in quo clipeus) cum tribus acroteriis (dextro defracto) et anaglypho intra spatium rectiangulum depressum repraesentante cenam sepulcralem (scil. virum barbatum in lecto accubantem puellamque adsedentem, utrimque famulum stantem). Pristino tit. *I* infra anaglyphum scripto recentior tit. *II* subscriptum est. Litt. apicibus ornatae, *I* a. 0,012, interv. 0,012; *II* a. 0,02, interv. 0,01.

Edd. Horn, *Samos* XII (1972), 181–182 n. 158 c. phot. tab. 88; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 374 n. 1517 c. phot. tab. 219 (*List* n. 494 [*I*. *II*] et n. 578 [*II*]). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 130 c. adnn. 90. 92. 95. 102–103 et phot. tab. 7 b. Tit. exscripsit et delineavit a. 1924 Rehm in schedis. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I a. *I* Ἀνδρόμαχος Ἀπολλωνίου,
Ἀνδρόμαχος Πλάτωνος,
Μηνόδωρος Μάνδρωνος,
ἥρωες χαίρετε.
s. I p. *II* Μενεκράτης Με-
νεκράτους ἥρως
⟦ἥ[ρ]ως⟧ χαῖρε.

II 3 rasuram neglexerunt priores.

Tit. originalem olim supra anaglypho exaratum industria deletum esse censuit Pfuhl. Sane neque tit. *I* neque tit. *II* in anaglyphi argumentum quadrat. De officina, ubi anaglyphum sculptum sit, cf. comm. ad t. 736.

---

745 Inv. Va. 257, in Museo oppidi *Samos*; inventa in agro oppidi *Pythagorion*. Stela e marmore albo in partes duas contiguas fracta, a. 0,615, l. 0,33, cr. 0,10, cum anaglypho intra spatium rectiangulum depressum repraesentante salutationem mulierum duarum ante pilas stantium. Tit. sub anaglypho scriptus. Litt. a. 0,015–0,017 apicibus ornatae; interv. 0,007.

Edd. P. Girard, *BCH* 5, 1881, 490 n. 20 litt. maiusc. (Bechtel, *Inschr. des ion. Dialekts* (1887), 225); E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 55, 1895, 246 n. 26 litt. maiusc.; Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 192 n. 89 c. delin. (Bechtel, *SGDI* III 2 (1905), 5715); Horn, *Samos* XII (1972), 150–151 n. 131 c. phot. tab. 73; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 191–192 n. 702 c. phot. tab. 105 (*List* n. 507). Cf. E. Pfuhl, *JDAI* 20, 1905, 58 n. 38, 65; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129–130 c. adn. 103, 135 adn. 130. Tit. exscripserunt a. 1884 Holleaux (apud Bürchner, *Duodez.* n. 20*) et Fabricius (diar. III, p. 193), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 38). Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. I a. – I¹ p. Ἀρίστιον, Ῥοδόκλεια,
Πισίστρατος, Ζωΐς,
Ἀνδρομένης, Ἀρτεμίσιο[ς],
Θευδᾶς, Ἀντιοχίς,
ἥρωες χαίρετε.

Ab argumento anaglyphi, quod saec. I a. attribuerunt Horn et Pfuhl, sane abhorret tit., quem tamen non ex secundo quodam stelae usu exaratum esse confirmavit Horn.

---

746 Inventa in vico *Pagondas*. Stela cum anaglypho infra integra, a. c. 0,36, l. c. 0,10. Tit. sub anaglypho scriptus. Litt. a. 0,015.

Tit. ineditus non innotuit nisi e mediocri *ect.*

s. I a. – I p. — —ρις Νου— — —
vacat

---

747 In collectaneis archaeologicis consulis D. Louis–Marc a. 1870 a C. Curtio exscripta ante a. 1884 incendio periit. Stela e marmore lucido, a. 0,68, l. 0,45, cum anaglypho marginato repraesentante virum a dextra stantem manumque porrigentem mulieri a sinistra stanti; supra eos equi caput. Tit. in margine inferiore incisus. Litt. a. 0,02–0,025, apicibus valde ornatae; interv. 0,015.

Edd. E. I. Stamatiades, Χρυσαλλίς IV 79, 1866, 156 litt. maiusc. (Kretikides, Τοπογραφία (1869), 66 litt. minusc.); E. Preuner, *AM* 49, 1924, 28 n. 2 ex apographo quod confecerat Curtius, diar. p. 10 (*List* n. 541), una cum *ect.*

s. I a. – I p. Ἡδύλιον Ἀντιφῶντος
ἡροῖνη ^v χαῖρε.

Tit. uno v. reddiderunt Stamatiades, Kretikides ‖ 2 ἡρωῖνη Stam, Kret., ἡρ]ωῖνη Preuner, sed O in ect. certa.

---

748 Inv. Her. M 99 = inv. Va. 249, in Museum oppidi *Samos* a. 1912 ex oppido *Pythagorion* adlata. Stela e marmore albo indigeno aediculae instar, a. 0,48, l. 0,19–0,23, cr. 0,14–0,165, cum anaglypho marginibus elatis circumdato, quo repraesentatur vir chitone himatioque indutus sub corona suspensa stans. Tit. in margine inferiore scriptus. Litt. a. 0,012; interv. 0,005.

Edd. M. Schede, *AM* 37, 1912, 209 n. 8; Horn, *Samos* XII (1972), 147–148 n. 127 c. phot. tab. 75; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 112 n. 276 c. phot. tab. 51 (*List* n. 509). Cf. E. Preuner, *AM* 49, 1924, 46; R. Koerner, *Homonymität* (1961), 38; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129 adn. 101, 135 adn. 130. Tit. exscripsit Rehm in schedis. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. I p. Ἄριστος (Ἀρίστου) το[ῦ (Ἀρίστου)]
ἥρως χρηστ[ὲ]
χαῖρε.

1 ΑΡΙΣΤΟΣ ⤙ ΤΟ[Υ ⤙] coniecit Preuner, qui primum homonymiae signum recognovit; fin. Το.... Schede, το[ῦ ...] Horn, τὸ — — Pfuhl, το[ῦ β′] Rehm.

---

749 Inv. Va. 206, in Museo oppidi *Samos*; inventa in vetere Samiorum urbe. Stela e marmore lucido indigeno cum cardine, a. 0,61, l. 0,37, cr. 0,095, instructa aëtomate cum acroteriis, epistylio, pilis duabus, inter quas anaglyphum repraesentans cenam sepulcralem (virum barbatum in lecto cubantem, mulierem velatam in eodem lecto sedentem, utrimque famulus stans). Tit. in margine inferiore scriptus est loco prioris erasi. Litt. a. 0,015 (ο, σ 0,008–0,01).

Commemoravit E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου III 79, 1896, 390 n. 66. Edd. Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 178–180 n. 59 c. phot.; Horn, *Samos* XII (1972), 169–170 n. 146 c. phot. tab. 88; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 389 n. 1581 c. phot. tab. 230 (*List* n. 565). Cf. E. Pfuhl, *JDAI* 20, 1905, 127 n. 8; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127–130 c. adnn. 90. 92. 95. 102–103 et phot. tab. 7 a. Tit. exscripsit Bürchner a. 1900 (diar. III, n. 11). Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. I p. [.?.]λαΐς Φοίνικος ἡροΐνη χαῖρε.
⟦ *rasura* ⟧

In. Λαΐς Wiegand, Pfuhl, ...Λαΐς Horn, [Πτολε]μαΐς Dunst nimis longum || med. ἡρωΐνη perperam Wieg.

De officina, ubi anaglyphum c. a. 130–100 a. sculptum sit, cf. comm. ad t. 736. Tit. ex secundo usu exaratum aetati hellenisticae attribuerunt Klaffenbach et Dunst apud Horn, aetati imperatoriae Habicht ibid., quem secutus sum praesertim ob lit. C formam lunatam.

---

750 Inv. Va. 250, in Museo oppidi *Samos*; inventa ubi sit non traditur. Stela aediculae instar e marmore cano supra mutila et in partes quinque contiguas fracta, a. 0,43, l. 0,22, cr. 0,07, ornata anaglypho intra aream rectiangulam depressam repraesentante a sinistra iuvenem, a dextra arborem cui serpens circumvolvitur. Tit. in margine inferiore valde detrito scriptus. Litt. a. 0,01 (o 0,007); interv. 0,012.

Edd. tit. neglecto Horn, *Samos* XII (1972), 148 n. 127 a; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 92 n. 164 c. phot. tab. 36. Tit. exscripsi a. 1995. *Ect.*

s. I p. [Κ]λε– – – – – – –
Θεο[φ]άντου χ[αῖ]ρε.

Legi et supplevi.

---

751 Inv. Va. 480, in Museo oppidi *Samos*; inventa ubi sit non traditur. Stela e marmore albo indigeno aediculae instar, nunc in quattuor partes contiguas dissoluta, a. 0,55, l. 0,33, cr. 0,125, exornata aëtomate tribus acroteriis instructo, in quo scutum parvum; subter anaglyphum marginibus elatis circumdatum, quo repraesentatur mulier velata stans, utrimque singula serva peplo induta, quae ad pilam se applicat. Litt. a. 0,02, cum parvis apicibus; interv. 0,003.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου III 81, 1896, 398 n. 169 α; Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 193–194 n. 91 c. phot.; Horn, *Samos* XII (1972), 134–135 n. 111 c. phot. tab. 74; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 146 n. 442 c. phot. tab. 74 (*List* n. 498). Exscripserunt a. 1870 Curtius (diar. p. 25), a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 113), a. 1900 Bürchner (diar. III, n. 6). *Phot.* tab. XLVII.

s. I p. Ἀλεξάνδρα
Εἰκαδίου.

V. 2 Cf. ad t. 580 1.

Tit. Habicht (apud Horn) saec. I a. attribuere maluit, ipsum anaglyphum saec. I a. Horn, immo alteri eiusdem saeculi parti Pfuhl.

---

752 Inv. Va. 258, in Museo oppidi *Samos*; a. 1870 possedit A. Stamatiades oppidi *Samos* civis. Stela e marmore albo ab omnibus angulis praeter superiorem dextrum dedolata, a. 0,37, l. 0,22, cr. 0,05, ornata acroteriis et

aëtomate insculpto, in quo patera. Tit. intra aream oblongam depressam exaratus est sub iuvenis nudi protomam. Litt. a. 0,012–0,015 (v. 4 o 0,007), cum apicibus; interv. 0,003 (vv. 1–2 0,01).

Edd. Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 56 litt. maiusc.; idem, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου IV 145, 1897, 660 n. 16; Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 200–201 n. 103 c. phot.; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 521 n. 2178 c. phot. tab. 311 (*List* n. 500). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129 adn. 99. Tit. exscripserunt a. 1870 C. Curtius (diar. p. 14), a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 73), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 155). Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. XLV.

s. I[2] p.

Ἀπλέρως
Ἑρμογέ–
νους
Ζμυρναῖος.

4 ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ Stamatiades.

V. 1 Nominis exempla Smyrnaea collegit G. Petzl sub *I. Smyrna* I 420; cf. SEG XXX 1800. Anaglyphum saec. II[1] p. vindicavit Pfuhl.

---

753 Inv. Va. 247, in Museo oppidi *Samos*; inventa ubi sit non traditur. Stela e marmore caeruleo cum cardine, a. 0,83, l. 0,435, cr. 0,065, instructa aëtomate cum tribus acroteriis, sub quo postea insculptum est anaglyphum rude et imperfectum repraesentans a dextra iuvenem pallio indutum, qui sinistra deiecta volumen tenet, dextram autem porrigit mulieri velatae; a sinistra mulierem alteram stantem. In utroque anaglyphi angulo superiore est foramen unci ad coronam suspendendam apti. Sub anaglypho tit. *II* scriptus est supra tit. *I* oblique percurrentem ab angulo sinistro inferiore ad superiorem dextrum, alter alterum perturbans; uterque tit. neglegentissime incisus. Litt. cursivae, *I* a. 0,015–0,02, interv. 0,005; *II* a. 0,025–0,035.

Edd. C. Fredrich apud Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 197–198 n. 97 litt. maiusc. c. phot.; Horn, *Samos* XII (1972), 154–155 n. 133 c. phot. tab. 74; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 195 n. 716 c. phot. tab. 107 (*List* n. 586). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129 adn. 101, 135 adn. 130. Apographum a Bürchner a. 1895 confectum (*Duodez.* n. 7) a. 1924 revisit Rehm. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. XLVIII.

s. I–II p.

II Νεικόλαος ἥρως χρηστ–
ὸς χαῖρε, Ἑρμιόνη ἡρο⟨ε⟩ίνη,
⟨Ἐ⟩πικαρπία ἡροείνη.
I Νεικόλαος,
Ἑρμιόνη, Ἐπικαρπία.

II 1–2 legit Fredrich, 3 post Rehm legit Dunst apud Horn ‖ 2 ΗΡΟϹΙΝΗ lap.; ἡρο⟨ί⟩νη Pfuhl ‖ 3 Ε ex Η correcta; ΙΝΗΚΑΡΠΙΑΝΙЄΧΑΙΡЄЄΡ Fredrich ‖ *I* 1 nomen sub *II* 1–2 recognovi ‖ 2 nomen primum legit Rehm (–μιονη tantum Fredrich), alterum Dunst.

Haec tria nomina primo sola incisa sunt, paulo post autem iterum additis verbis ἥρως vel ἡροείνη et χαῖρε. Apparet magnum temporis spatium interesse inter anaglyphum saec. II[2] a. sculptum (Pfuhl) et titt. non tam aetate Caesariana (Dunst) quam saec. II p. exaratos.

---

754 Inv. Va. 248, in Museo oppidi *Samos*, cui a. 1896 donavit I. Kokkoules, vici *Mavrazeï* incola; inventa est in loco Κάστρο in vicinia vici *Chora*. Stela e marmore indigeno aediculae instar, a. 0,82, l. 0,49, cr. 0,12, fracta in partes olim duas, nunc quinque fere contiguas; ornata est aëtomate (in quo scutum) cum tribus acroteriis impositis epistylio, sub quo intra aream depressam exsculptum est anaglyphum viri barbati, qui manum porrigit mulieri a sinistra sedenti; utrimque figura singula statu minor (famula et puerulus). Litt. cursivae, a. 0,013–0,016; interv. 0,015.

Commemoravit E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου III 71, 1896, 345 n. 96, 1. Edd. Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 194 n. 92; Horn, *Samos* XII (1972), 155–156 n. 134 c. phot. tab. 75; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 266 n. 1069 c. phot. tab. 160 (*List* n. 613). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129 adn. 99, 135 adn. 130. Exscripsit Bürchner a. 1895 (*Duodez.* n. 153) et denuo a. 1900 (diar. III, n. 2). Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. II p.?

Ῥουμαθας Νουμηνίου, Αἴσωπος
Δημητρίου Σιδώνιος, ἥρω–
ες χρηστοὶ χαίρετε.

2 Σιδώνιο⟨ι⟩ Dunst || 3 in rasura scriptus.

V. 1 Ῥουμαθας· nomen masc. ex hoc tit. solum, fem. Ῥουμαθα etiam ex titt. Deliis notum (*I. Délos* 2263; M.–Th. Couilloud, *Les monuments funéraires de Rhénée* (1974), nn. 34. 180) attigerunt O. Masson, in: *Hommages à A. Dupont–Sommer* (1971), 69 (cf. *Bull. ép.* 1972, 81); L. Robert, *Études déliennes* (*BCH Suppl.* I, 1973), 440 adn. 60. Νουμηνίου nomen ex Semitico conversum tractavit Masson, *ZPE* 102, 1994, 168–169 [= OGS III 173–174].

Anaglyphum aetati hellenisticae posteriori attribuit Pfuhl, saec. I p. Horn; tit. autem saec. I a. Habicht (apud Horn) propter litt. Є, C, Ш, nescio an recte. Constat tit. partim in rasura scriptum ad anaglyphi argumentum non quadrare.

---

755 In domo privata oppidi *Pythagorion* a. 1895 vidit Bürchner; periisse videtur. Tabula tenuis e marmore albo maculis nigris distincto, a. 0,31, l. 0,22–0,24, cr. 0,015, cui aedicula incisa erat; in aëtomate duabus columnis imposito exsculpta erat rosa. Tit. inter lineas incisas scriptus. Litt. apicibus ornatae, a. 0,025 (litt. numerales a. 0,017); interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 21) confecitque *ect.*

s. II p.

Νώνις
ἐτῶν κ̅β̅,
ἥρως
χρηστὲ
χαῖρε.

1 = Νώνι(ο)ς.

---

756 Inv. Her. J 358, in Heraei lapidario; inventa ante a. 1876 in vico *Kolonna* denuo a. 1960 apparuit in vico *Pagondas*. Stela e marmore albo infra fracta, a. 0,33, l. 0,22–0,23, cr. 0,055, exornata aëtomate tribusque acroteriis, sub quibus tit. exaratus; subter pars superior anaglyphi, quo repraesentantur suppellex (pyxis arcae imposita et vas unguentarium) et serpens. Litt. a. 0,01–0,015 (v. 5 0,017), apicibus valde ornatae; interv. fere nullum.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1876, 164 litt. minusc. (idem, Σαμιακά² I (1881), 207; E. Preuner, *AM* 49, 1924, 48); P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 141 adn. 253 (*List* n. 575); Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 558 n. 2317 c. phot. tab. 326, editionum priorum ignari (SEG XXIX 760). *Ect. Phot.* tab. L.

s. II p.

Μας Ἀλεσάν–
δρου καὶ Μαγιλίας
Μαρκίας Ἐπιστο–
λίου θυγάτηρ, ἱερά,
ἡρωῒς χρηστὴι χαῖρε.

1–2 Μ. Ασ. Ἀλεξάνδρου | καὶ Μαγυλίας Stamatiades, corr. Herrmann; Μαξ(ίμου) Ἀλεξάν|δρου καὶ Μαγυλίας Pfuhl || 3–4 Ἐπισ|τόμου Stam., Ἐπισ|τομ⟨ί⟩ου coniecit Preuner, corr. Herrm. || 4 ἱερά restituit Dunst ex Ἥρᾳ (Stam.) || 5 v. integrum tradidit Stam.

V. 1 Μας· nomen hoc Asiaticum tractavit L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 97. 344. 1–2 Ἀλεσάνδρου· de σ pro ξ scripta cf. L. Robert, *Rev. ét. gr.* 70, 1957, 366 adn. 3; Threatte I 551–553. 4 Fuit sacerdos vel serva sacra fortasse dei alicuius peregrini; nata erat patre Graeco, matre civitate Romana donata.

Anaglyphum saec. II a. exsculptum esse putavit Pfuhl.

---

757 Ex domo oppidi *Pythagorion* translata in Museum archaeologicum quod erat in vico *Chora*, inde in collectanea archaeologica consulis D. Louis–Marc, ubi a. 1870 a Curtio exscripta ante a. 1884 incendio periit. Stela e marmore albo cum aëtomate, a. 0,65, l. 0,43, aediculae instar; inter pilas est anaglyphum cenae sepulcralis (scil. vir in lecto cubans mulierque sedens; a dextra vir, a sinistra puer ante hermam stans uvamque porrigens). Tit. sub anaglypho scriptus.

Edd. Guérin, *Description* (1856), 205; Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 51 litt. maiusc.; Kretikides, Τοπογραφία (1869), 39 n. 3 litt. minusc.; E. Preuner, *AM* 49, 1924, 29 n. 5 ex Curtii apographo (Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 439 n. 1829; *List* n. 547). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127–131 c. adnn. 90. 93. 95. 102–103. Exscripsit a. 1870 Curtius (diar. p. 11).

s. II p. Ἡρακλείδης Βακχίου ἥρως
χαῖρε.

1 non uno v. tradiderunt Guérin, Kretikides; Κακχίου falso Guérin.

---

5. ANAGLYPHA

758 Inv. Her. J 287, in Museo oppidi *Samos*; inventum a. 1952 iuxta Iunonis templum (quadr. R 6). Anaglyphum e marmore albo (indigeno?) a sinistra integrum, a. 0,85, l. 0,48, cr. 0,17, intra spatium depressum repraesentans a sinistra mulierem chitone pallioque indutam et in sella Attica sedentem pedibus scabello impositis, quae dextram iungit viro a dextra adstanti. Tit. sub anaglypho exaratus. Litt. a. 0,008–0,01; interv. 0,01.

Edd. Peek, *GV* I (1955), 1688 a; W. Clairmont, *Gravestone and Epigram* (1970), 85 c. phot. tab. 34 (Hansen, CEG II 683); Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 29 n. 69 c. phot. tab. 18, et Add. II (1979), p. 569; Clairmont, CAT II (1993), 369 n. 2.359c cum phot. Cf. G. Luck, *DLZ* 1958, 611; H. Hiller, *Gnomon* 1975, 592; A. P. Matthaiou, ὅρος 2, 1984, 209; B. Freyer–Schauenburg, in: *100 Jahre österreich. Forschungen in Ephesos* (*Denkschr. Ak. Wien* 260, 1999), 692 c. phot. tab. 175, 2. Contuli. *Ect. Phot.*

s. IV[1] a. εἰ τὸ δικαιοσύνην ἀσκεῖν πρὸς ἅπαντα κράτι[στον],
τοῦτό σοι ἡ χρηστὴ Μοῖρα ἀπένειμε, Τροπώι·
ἐν δὲ βίωι πρὸς ἅπαντας ἀληθεύουσα ποθεινὴ
παισί τε καὶ παίδων πα⟨ι⟩σὶν φίλον ᵛ ἐξέλιπες φῶ[ς].

Legit Peek || 2 med. Μοῖρα legi; [φρὴ]ν Peek (inde [δαίμω]ν maluit Luck), [Μοῖρ'] ἀπένειμε τροπῶι suppl. Dunst, qui σοι i. q. σῶι vel σου intellegere voluit; quam interpretationem iure, supplementum autem iniuria refutavit Peek apud Pfuhl et Möbius II 569 || 4 πᾶσιν lap., corr. Peek.

V. 2 Τροπῶι· De nominativo pro vocativo usurpato cf. Hansen ad CEG II 530 1; de terminatione –ῶι a nominibus fem. Ionicis aliena cf. P. M. Fraser et T. Rönne, *Boeotian and West Greek Tombstones* (1957), 169. 4 Pentametri locum hexameter obtinet. Quae Clairmont (1970) de metris dixerat correxit G. Daux, *BCH* 96, 1972, 564.

Anaglyphum saec. IV a. initio vel parti priori attribuerunt Pfuhl et Möbius, Hansen post Hiller, Freyer–Schauenburg, parti posteriori tamen Clairmont. Idcirco dubium est utrum factum sit non modo a sculptore arte Attica imbuto, sed etiam ex auctoritate cleruchorum Atticorum post a. 365 a.

---

759 In Museo oppidi *Samos* (sine inv. n.); inventus ubi sit ignoratur. Angulus superior dexter anaglyphi, a. 0,17, l. 0,115, cr. 0,063, virum stantem vel sedentem repraesentantis. Tit. in epistylio scriptus sub regula acroteriis ornata (cf. t. 592). Litt. a. 0,01 (o 0,006).

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. III¹ a. — — –ροντι καὶ Τερασιạι.

Τερασίδι Dunst.

Τερασια· fortasse comparanda sunt nomina Asiana Ταρασιος, Ταρασις (L. Zgusta, *Kleinasiat. Personennamen* (1964), § 1508).

---

760 In Museum oppidi *Samos* (sine inv. n.) ex domo quadam oppidana transferendum curavit a. 1954 N. Yaloures; 'ἐκ κτήματος Σαρικλῆ εἰς κέδρον' (scil. ex Cedri valle 6 chiliom. distante) pervenisse dicitur. Anaglyphum e marmore indigeno subcaeruleo, ab angulo superiore sinistro fractum, a. 0,595, l. 0,67, cr. 0,10, intra naïscum repraesentans cenam sepulcralem (virum et mulierem lecto incubantes). Tit. sub epistylio Dorico pilis duabus imposito in ipsa anaglyphi area scriptus. Litt. a. 0,012 (o 0,006).

Commemoratur *BCH* 79, 1955, 290, et *Arch. rep.* 1955, 26. Edd. Horn, *Samos* XII (1972), 159–160 n. 137 c. phot. monumenti tab. 65 et phot. tit. tab. 95; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 439 n. 1826 c. phot. tab. 262 (*List* n. 580). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 42. 112. 127–129 c. phot. tab. 1 a. Lapidem contuli. *Ect.*

s. III² a. Μενοίτιος, Ναυαρ⟦.⟧χία.

Rasuram cognovi.

Mulieris nomen ad officium proavi Menoetii, praetoris navalis sub Ptolemaeo I (Diod. XX 52, 5) referendum esse suspicatus est K. Latte apud Horn 160 adn. 3.

Litt. saec. III a. esse censuerunt Klaffenbach, Habicht (apud Horn 160 adn. 2), anaglyphi formam a. c. 250–225 a. Horn, Pfuhl et Möbius.

---

761 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum esse dicitur in vico *Potokaki*. Fragmentum marmoreum a dextra integrum anaglyphi marginati, a. 0,25, l. 0,28, cr. 0,11, repraesentantis mulierem veste indutam. Tit. in ipsa anaglyphi area scriptus est sub mulieris brachio manuque dextra. Litt. a. 0,012 (o 0,009), finibus hastarum crassatis; interv. 0,008.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. III a. [Ἰμ] *anaglyphum* ερόπτ̣η
Γόργου̣.

Suppl. Dunst, etiam de [Μ]ερόπτ̣η cogitans.

---

762 Advectum ex Samo insula a nauarcho quodam Graeco Athenas iter facturo exscriptum est in Syro insula, priusquam Athenas in antiquitatum commercium ablatum est; ubi nunc sit ignoratur. Anaglyphum 'pulchrum'.

Ed. F. Hiller de Gaertringen, IG V 2, p. XXII 8–9 ex apographo a N. I. Polites facto, quod misit M. Krispi mense Nov. a. 1908.

s. III a.? Κρίθων Ἀρχεπόλιος Ἀρκάς.

---

763 Inv. Va. 202, in Museo vetere oppidi *Samos*; inventum ubi sit non traditur. Anaglyphum e marmore vernaculo supra fractum, a. 0,50, l. 0,67, cr. 0,17, repraesentans cenam sepulcralem. De excavationibus in parte aversa exstantibus cf. Fabricius [infra] 140 adn. 145 c. phot. figg. 19 i–j. Supra viri a sinistra recubantis caput incisus est tit. partim erasus. Litt. a. 0,008.

Commemoravit E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου III 71, 1896, 345 n. 96, 2 (cf. E. Preuner, *AM* 28, 1903, 355 adn. 1). Edd. Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 175–176 n. 55 c. phot.; Rh. N. Thönges–Stringaris, *AM* 80, 1965, 89 n. 146; Horn, *Samos* XII (1972), 188–189 n. 162 c. phot. tab. 90; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 478 n. 1992 c. phot. tab. 287 (*List* n. 564). Cf. E. Pfuhl, *JDAI* 20, 1905, 127 n. 5; K. A. Rhomaios, *AM* 39, 1914, 222; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 42. 127 adn. 90 c. phot. tab. 3 b. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. II[1] a. Κυδίας Ḳρạτέρου.

Tit. neglexerunt Stamatiades, Horn; nomen legit Wiegand, patronymicum Dunst.
Anaglyphum a. c. 100 a. tribuit Horn, saec. II[1] a. maluit Möbius foventque litt. formae.

---

764 Inv. Va. 208, in Museo oppidi *Samos*; inventum intra necropoleos occidentalis fines ad locum *Glyphada*. Anaglyphum e marmore albo indigeno fere integrum, a. 0,58, l. 0,625, cr. 0,08, repraesentans cenam sepulcralem (virum in lecto cubantem, a dextra mulierem velatam in eodem lecto sedentem). Tit. in epistylii balteo inferiore depresso scriptus. Litt. a. 0,013 (rotundae 0,009), apicibus ornatae.

Edd. Stamatiades, Σαμιακά[2] I (1881), 206 litt. minusc.; idem, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 55, 1895, 245 n. 7; Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 181 n. 61; Horn, *Samos* XII (1972), 168–169 n. 145 c. phot. monumenti tab. 87 et phot. tit. tab. 96; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 387–388 n. 1575 c. phot. tab. 228 (*List* n. 616). Cf. Stamatiades, Σαμιακά[2] IV (1886), 9; E. Preuner, *AM* 28, 1903, 363; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 130–131 c. adnn. 107–108 et phot. tab. 3 a. Tit. exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 111), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 49). Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. II[1] a. Σιμάκων Σεύθου, ᵛ Νίκων Μηνοδώρου, ἥρωες.

Μηνοδότου perperam Stamatiades ‖ fin. χ̣[αίρετε] falso addidit Bürchner.
Eiusdem familiae sunt Νίκων Ἀντιγόνου, φύσει δὲ Σιμάκωντος (tt. 173 6. 179 9) et Μηνόδωρος Μηνοδώρου, φύσει δὲ Σιμάκωντος (t. 179 11). Stemma composuit Preuner 363, mutavit Habicht apud Horn 169 adn. 1. De anaglyphi tempore cf. Pfuhl et Möbius; saec. II[2] a. maluit Horn.

---

765 Inv. Pyth. 14, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum in vetere Samiorum urbe. Anaglyphum fastigatum e marmore lucido indigeno, a. 0,225, l. 0,21, cr. 0,06–0,118, quo repraesentatur puella anserem cibans. Tit. sub cacumine scripti vv. 1–2 mutili. Litt. a. c. 0,01, apicibus ornatae.

Edd. Horn, *Samos* XII (1972), 132–133 n. 107 c. phot. tab. 70; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 133 n. 390 c. phot. tab. 63 (*List* n. 640). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129 adn. 101. Non vidi. *Phot.*

s. II[1] a.

– –χὶς
– –ου
χ̣ρ̣ηστ̣ὴ
χαῖρε.

1 ... ΧΡΕ Horn, Pfuhl et Möbius, corr. Dunst ex phot. || 3 omisit Horn.

Attribuit anaglyphum saec. III a. exeunti Horn, a. c. 200 a. Pfuhl, litt. formas saec. III–II a. Habicht apud Horn.

---

766 Oxonii in Museo Ashmoleano (inv. n. 2–67); e marmoribus Arundelianis. Anaglyphum e marmore lucido ab utroque angulo inferiore fractum, a. 0,29, l. 0,35, cr. 0,09, repraesentans cenam sepulcralem (virum in lecto cubantem). Tit. valde detritus in margine superiore scriptus. Litt. a. 0,01.

Delineaverunt tit. omisso H. Prideaux, Marmora Oxoniensia ex Arundellianis, Seldenianis aliisque conflata (1676), 127 n. LXXIII; M. Maittaire, Marmorum Arundellianorum, Seldenianorum aliorumque academiae Oxoniensi donatorum ... secunda editio (1732), 48 n. CXLII. Edd. R. Chandler, Marmora Oxoniensia II (1763), 109 n. LXVII c. delin. aeri incisa (W. Roberts, Marmorum Oxoniensium inscriptiones Graecae ad Chandleri exemplar editae (1791), 86 n. LXVII; CIG IV 6975); A. Conze apud A. Michaelis, *Ancient Marbles in Great Britain* (1882), 575–576 n. 143; Horn, *Samos* XII (1972), 180–181 n. 157 b c. phot. *Beil.* 20; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 373 n. 1514 c. phot. tab. 218 (*List* n. 590). Cf. B. de Montfaucon, *L'antiquité expliquée et représentée en figures. Suppl.* (1724), 27–28 c. delin. tab. VII 2; Pfuhl, *JDAI* 20, 1905, 127 n. 11; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127 c. adnn. 90. 94. Lapidem a. 1995 revisit Ch. V. Crowther, contuli a. 1999. *Ect.*

c. med. s. II a. –$^{c.5}$– Νίκωνος ἥ̣ρ̣ως χαῖρε.

Legit Dunst; Νίκων ὁ Σ......ος χαῖρε Chandler, Νίκων ⟨Θέ⟩[ων]ος Kirchhoff (CIG), ΝΙΚ.Σ.ΟΣ....ΟΣΟΦΑ... Conze, Νικήσιος – – – χαῖρε Möbius; in. Ν̣[ίκ]ω̣[ν] Crowther, sed nihil certi et in lapide et in ect. cognoscere potui.

Originem Samiam recognovit Pfuhl, qui et tit. aetatem definivit; fin. saec. II a. maluit Horn, cui oblocutus est Möbius.

---

767 Parisiis in Museo *Louvre* (inv. MA 2909); Sami a. 1848 inventum. Anaglyphum e marmore albo indigeno supra fractum, a. 0,42, l. 0,39, cr. 0,063, repraesentans cenam sepulcralem (virum in lecto cubantem, a dextra mulierem in sella sedentem). Tit. in margine inferiore inter lineas incisas scriptus. Litt. a. 0,01, apicibus ornatae.

Edd. K. S. Pittakes, Ἐφ. 1854, 1131 n. 2179 (Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 32); Horn, *Samos* XII (1972), 163–164 n. 141 c. phot. tab. 86; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 401 n. 1639 c. phot. tab. 240 (*List* n. 588). Cf. A. Furtwängler, *Die Sammlung Sabouroff* I (1882), *Einleitung* p. 35 adn. 5; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127–131 c. adnn. 90. 94. 102. Non vidi. *Phot.* tab. XXXIV.

s. II[2] a. Νίκαια Σίμωνος ἡρωείνη χαῖρε.

Originem Samiam recognovit Pfuhl.

Nescio utrum ad hunc et t. 808 referenda sint quae narrat Kretikides, Τοπογραφία (1869), 72, de anaglyphis duobus in ecclesia S. Demetrii vici *Chora* inaedificatis, ὧν τὸ μὲν περιεῖχεν ἄνδρα ὑψόνοντα χεῖρας ἱκετευτικάς,

τὸ δὲ τρεῖς νεάνιδας ἡμιγύμνους, ἅτινα ἐπωλήθησαν ἀντὶ ὀλίγων κερματίων κατὰ τὰ 1850 ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ τούτου εἰς τὸν Ἕλληνα Μηνᾶν Μηνωΐδην διαβιβάσαντα ταῦτα εἰς τοὺς Παρισίους; sed cf. etiam t. 789.

De officina, ubi anaglyphum sculptum sit, cf. comm. ad t. 736.

---

768 Inv. Her. P 559, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum ibidem a. 1968 in cisterna Romana (quadr. N 31). Anaglyphum e marmore leucophaeo supra et ab angulo sinistro inferiore fractum, a. 0,425, l. 0,555, cr. 0,05, repraesentans cenam sepulcralem (virum in lecto sumptuoso cubantem, qui sinistra cantharum tenet, dextra autem nescio quid dat mulieri a sinistra sedenti pedibus scabello impositis; pone eam est ministra stans chitone induta, quae cistulam aperit; a dextra puer nudus). Margo imus prominens consulto dedolatus est. Tit. in anaglyphi area inter figurarum capita scriptus. Litt. a. c. 0,007.

Commemoravit U. Jantzen, *AA* 1969, 165 c. phot. fig. 4. Edd. Horn, *Samos* XII (1972), 167–168 n. 144 b; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 384 n. 1561 c. phot. tab. 226 (*List* n. 649). Cf. R. Tölle, *Die antike Stadt Samos* (1969), 106 fig. 60; W.–R. Megow, *AM* 92, 1977, 189 c. phot. tab. 88, 1; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 42 adn. 12, 130 c. adnn. 90. 96. Non vidi. *Phot.*

– – – – – –

s. II² a. χαῖρε.

Saec. I² a. attribuit Horn, correxit Möbius.

---

769 Inv. Va. 236, in Museum oppidi *Samos* ex oppido *Pythagorion* adlata (Rehm; perperam Horn lapidem a Fabricio in ecclesia vici *Mytilinii* repertum dixit). Tabula oblonga et leviter concava e marmore cano, nunc in quinque frusta fere contigua dissoluta, a. 0,40, l. 0,77, cr. 0,08–0,16, cum anaglypho a. 0,29, l. 0,37, repraesentante cenam sepulcralem (virum in lecto cubantem mulieremque a dextra in sella sedentem). In superficie flaturae canales duo; marginibus sinistro dextroque tit. recentissimus incisus est d. 4 Aug. a. 1862. Tit. v. 1 in margine superiore nunc deperdito, vv. 2–3 in inferiore scripti. Litt. a. 0,008–0,01, apicibus ornatae; interv. vv. 2–3 0,003.

Edd. M. Schede, *AM* 37, 1912, 209 n. 10 (*List* n. 510); Horn, *Samos* XII (1972), 166–167 n. 144 c. phot. tab. 87 et *Beil.* 22; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 392 n. 1593 c. phot. tab. 231 (*List* n. 582). Cf. R. C. S. Felsch, *AA* 1973, 91 c. adn. 28; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127–131 adnn. 90. 95. 102–103 et phot. tab. 8 a. Tit. exscripserunt Wiegand (inv.), Rehm, Dunst. *Ectt.* tit. integri. *Phot.*

s. II² a. Ἀρτεμιδώρα Ἡρακλε[ί]δου

anaglyphum

θυγατέρα⟦ν⟧ Μ̣ητρίχηι Ἀπολλωδώρου ἡρωΐνη

χαῖρε.

1 fere integrum tradidit Wiegand; Ἀ̣ρ̣τεμιδώρα Ἡρακ̣λ̣[εί]δ̣ου Rehm ‖ 2 N delevit lapicida ipse; fin. Ἀπολλοδώρου errore Dunst.

Patet monumentum Artemidorae soli positum, Metriches autem nomen postea additum esse (aliter Horn de Artemidora dedicante cogitavit) manu imperita, quae pro nominativo usurpavit accusativum et dativum (nisi est ι ‘parasiticum’).

De officina, ubi anaglyphum sculptum sit, cf. comm. ad t. 736.

---

770 In Museo quod est in curia oppidi *Pythagorion*; inventum a. 1971 in ecclesia S. Nicolai vici *Mytilinii.* Anaglyphum e marmore cano superne fractum, a. 0,545, l. 0,59, cr. 0,06, repraesentans cenam sepulcralem (virum barbatum in lecto recubantem, qui cantharum tenet, et mulierem velatam assidentem pedibus scabello

impositis; a sinistra stat famula chitone induta, quae cistam portat; a dextra puer pincerna chitone vestitus). Tit. exaratus est in margine inferiore prominenti a sinistra mutilo. Litt. a. 0,01–0,013 (rotundae 0,008), levissime incisae; interv. 0,007.

Edd. R. C. S. Felsch, *AA* 1973, 89–94 litt. maiusc. c. phot. et delin. tit. (Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 389 sub n. 1582). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127–131 c. adnn. 94. 96. 101–102 et phot. tab. 8 b. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. XXXIV.

s. II² a. [*vacat*] Τιτὼ Διονυσίου. Πυθέας Ἀπọλλοδώρου
ἥρως.

V. 1 Τιτὼ Σαμία quaedam Athenis sepulta est ante med. saec. IV a. (t. 900). De nomine cf. Bechtel, *HP* 554. Anaglyphum arte excellens Felsch vindicavit officinae illi Samiae, de qua cf. ad t. 736.

---

771 Inv. Her. M 95 = inv. Tig. 168, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; fuit apud eiusdem oppidi incolam quendam. Anaglyphum e marmore indigeno ab angulis dextris mutilum, a. 0,425, l. 0,605, cr. 0,085, repraesentans mulierem chitone pallioque indutam in throno sedentem; a dextra famulam peplo vestitam, quae dominae nescio quid (fusum?) porrigit; a sinistra columnam cum capitulo Dorico, cui impositus est calathus. Tit. in regula inferiore scriptus. Litt. a. 0,01–0,014, imis hastis crassatis; interv. 0,007.

Edd. Horn, *Samos* XII (1972), 137–138 n. 113 c. phot. tab. 72; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 234 n. 901 c. phot. tab. 135 (*List* n. 550). Cf. D. Pinkwart, *Gnomon* 1975, 411; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129. Exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 158). Non vidi. *Ect. Phot.* tab. XXXIV.

s. II² a. [Ἑ]ρμιόνη Λαάνδρου Ζμυ[ρναία]
χαῖρε.

Suppl. Dunst apud Horn.

---

772 Inv. Tig. 215, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce, ubi etiam a. 1915 inventus est. Margo superior anaglyphi (?) a sinistra, infra, a dextra fractus, a. 0,115, l. 0,17, cr. 0,04. Tit. v. 1 scriptus est in cymatio, a. 0,06, cr. 0,07. Litt. partim apicibus ornatae, a. v. 1 0,025–0,03 (ο 0,017), vv. 2–3 0,012 (ο 0,009); interv. 0,005.

Tit. ineditum exscripsit a. 1924 Rehm in schedis, contulit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. II a. [Ὀπρα]μοας ἥρ̣[ως – – –] *in cymatio*

– – – –λιναίου
– – – – ἡροΐνῃ
vacat

1 nomen suppl. Dunst ‖ 2 ꞏINMOY Rehm ‖ 4 [χρηστὴ χαῖρε]. Dunst.
Monumenti genus intellexit Dunst. V. 1 De nomine indigeno cf. L. Zgusta, *Kleinasiat. Personennamen* (1964), § 1099–3.

---

773 Pavimento cauponae in oppido *Pythagorion* sitae immissum solus vidit a. 1884 Fabricius. Anaglyphum marmoreum satis detritum a dextra mutilum, a. 0,58, l. 0,49–0,52, repraesentans cenam sepulcralem (virum in lecto cubantem et mulierem in sella sedentem, quae serpenti cibum praebet). Tit. in anaglyphi area depressa supra figurarum capita scriptus. Litt. a. 0,023, apicibus ornatae.

Edd. Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 392 adn. 197 ex apographo, quod a. 1884 confecit Fabricius (diar. III, p. 223). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129.

s. II a.? Ζωσίμη Μεσηνβριᾳ[νοῦ],
Ἐπιγόνη Λυσίου, ἡρο[ῖναι].

1 Μεσηνβρία Pfuhl et Möbius.
V. 1 Est ethnicum homini impositum, ut saepissime, quamquam ceteroquin adhuc ignotum. Displicet Μεσηνβρια[νή] propter alterius mulieris patronymicum.
Anaglyphum attribuendum esse videtur officinae Samiae celeberrimae saec. II^2 a. florenti, de qua cf. t. 736.

---

774 Inv. Tig. 112, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum ubi sit non traditur. Epistylium (?) vel fastigium e marmore albo infra integrum, a. 0,125, l. 0,16, cr. 0,04, quod anaglypho cuidam impositum fuisse videtur. Tit. supra cymatium Doricum exaratus. Litt. a. 0,008, apicibus valde ornatae.
Tit. ineditum exscripserunt Rehm, Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

– – – – – – – – – –
s. II a. – – –ος ἥρω[ς – – –]
vacat

---

775 Inaedificatum domui cuidam vici *Potokaki*; ubi nunc sit nescio. Anaglyphum undique fractum, a. 0,51, l. 0,25 (olim l. 0,425), repraesentans mulierem sedentem. Tit. supra caput mulieris. Litt. a. 0,008–0,01; interv. 0,008.
Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 128 litt. minusc. (*List* n. 641). Non vidi. Tit. pleniorem exscripsit Bürchner a. 1895 (*Duodez.* n. 142), mutilum Dunst confecitque *ect.*

s. II a. – –Λ̲– –τ̲ο̲ς̲ Μ̲η̲τροδώρα *vac.* Δ̲η̲λ̲ι̲ά̲δ̲ο̲υ̲
– – – – – – – – –χ̣άρου ἡρ̲ο̲ΐ̲ν̲η̲ ̲χ̲α̲ῖ̲ρ̲[ε].

Litt. linea subscripta insignitas solus tradidit Bürchner || 2 – –ΧΑ– –ΗΡΟΙΝΗΧΑΙΡ idem; 1–2 Χαρ..ενο.. Μητροδωρου | τ.. Χαρητος Stamatiades.

---

776 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventus in theatro Samiorum sub monte oppidano. Anaglyphi margo inferior infra fractus, ab angulis superioribus mutilus, a. 0,194, l. 0,38, cr. 0,09. Litt. a. 0,018, imis hastis crassatis; interv. 0,018.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. II a.? Ἐπινείκη ἡροΐνη
χρηστὴ χαῖρε.

---

777 In collectaneis archaeologicis consulis D. Louis–Marc, ubi ante a. 1884 incendio consumptum est. Anaglyphum marmoreum, a. 0,33, l. 0,45, in quo intra aediculae pilas repraesentatur cena sepulcralis (vir in lecto recubans, qui sinistra tenet malum [immo pateram vel poculum, Pfuhl], dextram autem porrigit ad mulierem

assidentem, chitone himatioque vestitam; a sinistra famula, supra quam caput equi; a dextra puer nudus, supra quem ensis et clipeus). Tit. in epistylio exaratus.

Edd. E. I. Stamatiades, Χρυσαλλίς IV 79, 1866, 156 litt. maiusc. (Kretikides, Τοπογραφία (1869), 66 litt. minusc.); E. Preuner, *AM* 49, 1924, 28–29 n. 4 ex apographo a C. Curtio a. 1870 confecto (diar. p. 5), quod revisit Conze (Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 427 n. 1772; *List* n. 489). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127–131 c. adnn. 90. 94–95.

s. II a.? 'Αλέξανδρος Ἡροδότου ἥρως
χρηστὲ χαῖρε.

1 ΑΛΕΞΑΝΡΟΣ Curtius.

---

778 Inv. Tig. 174, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum a. 1915 in eodem oppido prope fontem Βρομοβρύσεως. Anaglyphum e marmore subflavo a sinistra integrum, a. 0,185, l. 0,19, cr. 0,10, in quo duarum mulierum reliquiae. Tit. in margine inferiore scriptus. Litt. a. 0,013–0,017, apicibus ornatae; interv. 0,005.

Tit. ineditum exscripserunt Rehm, Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. XXXVII.

s. II–I a. Ζωΐλος ̣[– – – ἥρως χρησ]–
τὲ χαῖρε.
'∩Γ– – – – – – – – – – –

1 suppl. Dunst; lit. ante fracturam potius Ζ quam Σ (ut voluit idem) ‖ 3 Κο...υ– – Rehm; v. postea additus esse videtur.

---

779 Inv. Va. 255, in Museo oppidi *Samos*; e vetere Samiorum urbe (Rehm). Anaglyphum e marmore albo indigeno olim integrum, nunc ex decem frustis recompositum, a. 0,44, l. 0,555, cr. 0,055, repraesentans mulieres duas in sella sedentes famulasque duas adstantes. Tit. exaratus est in margine superiore, a. 0,034. Litt. a. 0,015, apicibus ornatae.

Edd. M. Schede, *AM* 37, 1912, 208 n. 7 c. phot. fig. 7; Horn, *Samos* XII (1972), 151 n. 131 a c. phot. *Beil.* 15; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 277 n. 1119 c. phot. tab. 168 (*List* n. 492). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129–130 c. adn. 103, 135 adn. 130. Tit. exscripsit Rehm in schedis. Lapidem contuli. Tit. et integri et mutili *ect. Phot.*

s. II^2–I a. 'Αναξίλα Σωσιπάτρου <u>ἡροΐνη χαῖρε.</u>

Litt. linea subscripta notatae nunc deletae leguntur in ect. quod confecerat Rehm. 'Αναξίλα pro 'Ανάξιλλα scriptum esse censuit Dunst.

Anaglyphum saec. II a. vindicavit Pfuhl, saec. I a. maluit Horn probante Möbius.

---

780 Inv. Pyth. 352, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum in vetere Samiorum urbe. Anaglyphum e marmore indigeno a sinistra et ab angulo superiore dextro fractum, a. 0,475, l. 0,34, cr. 0,05–0,08, repraesentans cenam sepulcralem (virum in lecto cubantem et duas mulieres utrimque sedentes). Tit. sub anaglypho a dextra neglegenter incisus. Litt. a. 0,012–0,017, apicibus instructae; interv. 0,007.

Edd. Horn, *Samos* XII (1972), 194 n. 166 c. phot. tab. 91; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 452 n. 1880 c. phot. tab. 270 (*List* n. 555). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127–129 adnn. 90. 96. 101. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I[1] a. Ἰσιγένηα
Ἑρμοκράτου.

1 Ἰσιγένεια perperam Horn.

De tit. altero sub figura mulieris alterius scripto non constat. Anaglyphum saec. II a. tribuit Pfuhl, saec. I[1] a. Horn probante Möbius.

---

781 Inv. Va. 262, in Museum oppidi *Samos* a. 1896 adlatum e vico *Mytilinii*, ubi anno priore primus viderat Bürchner. Anaglyphum e marmore lucido indigeno, a. 0,37, l. 0,30, cr. 0,115, quo repraesentantur puella sedens cum ansere, stantes a dextra puer, a sinistra famula. Tit. in margine inferiore scriptus. Litt. a. 0,007–0,009 (o minor).

Commemoravit E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου III 81, 1896, 398 n. 168. Edd. Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 199 n. 99; Horn, *Samos* XII (1972), 142 n. 118 c. phot. tab. 78; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 213 n. 809 c. phot. tab. 117 (*List* n. 617). Exscripsit Bürchner a. 1895 (*Duodez.* n. 63) et iterum a. 1900 (diar. III, n. 7). Lapidem a. 1995 contuli. *Ect. Phot.*

s. I a. Σκυθαινὶς [κα]ὶ Δαΐφρων Δημητρίου.

Suppl. Wiegand.

Aetati imperatoriae tribuerunt Horn, Pfuhl et Möbius, saec. II–I a. Dunst litt. formis nisus.

---

782 Olim in domo quadam oppidi *Samos*, nunc amissum. Anaglyphum a dextra fractum, repraesentans cenam sepulcralem (a sinistra mulierem sedentem himatio velatam, quae malum serpenti praebet, a dextra virum stantem; pone eos cistam quandam et serpentem alterum). Tit. sub anaglypho scriptus est in margine prominenti a dextra mutilo.

Edd. E. Preuner, *AM* 49, 1924, 30–31 n. 5 ex apographo (diar. p. 41), quod a. 1870 confecit C. Curtius (Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 440 n. 1832; *List* n. 553.5). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127–131 c. adnn. 90. 93. 95. 102–103.

s. I a.? Ὁμόνοια ἡρωΐνη [χαῖρε].

Suppl. Preuner.

Eiusdem artis et certe eiusdem officinae est t. 736, quem cf.

---

783 Ex oppido *Pythagorion* in collectanea archaeologica consulis D. Louis–Marc receptum, ubi ante a. 1884 incendio consumptum est. Anaglyphum marmoreum, a. 0,55, l. 0,73, quo repraesentatur cena sepulcralis (vir in lecto cubans, qui sinistra poculum tenet, dextra mulierem ad pedes eius sedentem tangit; vir alter barbatus manibus cantharum tollens, qui in eodem lecto sedet cum muliere altera; a sinistra famula cistellulam portans; a dextra puer pincerna, qui sinistra pateram, dextra vas quoddam tenet). Tit. scriptus est in margine.

Edd. Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 77 litt. maiusc.; E. Preuner, *AM* 49, 1924, 29 n. 7 ex apographo (diar. p. 15), quod a. 1870 fecerat C. Curtius (Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 472 n. 1970; *List* n. 516). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127–131 c. adnn. 90. 93. 102–103.

s. I a.? Βρόμιος Μυρμ[ηκ]ὼ Ἡδίστη Ἡδῆα
Εἰρήνη, ἥρωες χαίρετε.

Verba spatiis vacuis separantur ‖ 1 ΡΟΜΙΟΣ ΜΥΡ ΗΔΙΣΤΗ ΗΔΕ Stamatiades, nomen secundum suppl. Preuner (Μυρμ[ηκ]ώ[ν] Pfuhl) ex ΜΥΡΓ..Ω (Curtius); fin. Ἡδ⟨έ⟩α Curt.

V. 1 Ἡδῆα· cf. *Milet* I 3, 79 13.

Curtii descriptionem et de anaglyphi arte mala atque tempore posteriore sententiam correxit Pfuhl, qui iure ad aetatem hellenisticam relegavit.

---

784 Inv. Va. 214, in Museo oppidi *Samos*; inventum in necropoleos occidentalis vicinia apud locum *Glyphada*. Anaglyphum e marmore albo indigeno, a. 0,54, l. 0,68, cr. 0,18, repraesentans cenam sepulcralem (viros duos barbatos in lecto cubantes mulieremque sedentem); in superficie sulci tres et foramen unum (cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* fig. 19). Tit. in marginis inferioris parte dextra scriptus est in rasura. Litt. a. 0,01, apicibus ornatae; interv. 0,01 (vv. 2–3 0,003).

Edd. Stamatiades, Σαμιακά² I (1881), 206 et 280 litt. maiusc.; idem, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 55, 1895, 245 n. 5; Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 184–185 n. 67; Horn, *Samos* XII (1972), 185–186 n. 160 c. phot. monumenti tab. 87 et phot. tit. tab. 95; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 460 n. 1913 c. phot. tab. 276 (*List* n. 630). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 128–130 c. adnn. 95–96. 102 et phot. tab. 10 a. Exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 109), postea Bürchner (*Duodez.* n. 50, et iterum diar. III, n. 10). Lapidem a. 1995 contuli. *Ect. Phot.*

s. I a.

rasura	Ζωΐλος Δημητρίου ἥρως χαῖρε.
rasura	Δημητριος Ἀνδρομάχου ἥρως

χαῖρε.

2–3 ἥρως | χαῖρε omisit Stamatiades.

De officina, ubi anaglyphum fin. saec. II a. sculptum sit, cf. comm. ad t. 736. Patrem Demetrium et filium Zoïlum repraesentatos esse putaverunt Horn et Pfuhl, sed tit., etsi haud multo post additus, non est principalis.

---

785 Inv. Va. 237, in Museo oppidi *Samos*; olim in oppido *Pythagorion*, parieti septentrionali telonii insertum. Anaglyphum e marmore albo, a. 0,37, l. 0,60, cr. 0,05–0,11, nunc a sinistra detritum et calce oblitum, repraesentans cenam sepulcralem (tres viros in lecto accubantes et sinistra cantharum tenentes, primum dextra etiam rhyton; utrimque singulam mulierem sedentem famulumque singulum adstantem). Tit. *I* supra, *II* infra anaglyphum in regula scriptus satis detritus. Litt. apicibus valde ornatae, a. 0,015–0,02.

Edd. *I* P. Girard, *BCH* 5, 1881, 491 n. 21 litt. maiusc.; M. Schede, *AM* 37, 1912, 210 n. 11; *I. II* Horn, *Samos* XII (1972), 200–201 n. 170 c. phot. anaglyphi tab. 90 et phot. *I* tab. 96; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 482 n. 2003 c. phot. tab. 290 (*List* n. 508). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 130 c. adnn. 90. 95. 103. Tit. *I* exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. III, p. 207), a. 1895 et iterum a. 1900 Bürchner (*Duodez.* n. 87; diar. I, n. 25), *I. II* a. 1924 Rehm. Lapidem revisi. *Ectt. Phot.* vetus.

s. I a. *I* Ἀριστομένης Θεοδότου καὶ Θεόδοτος Ἀριστομένου.

anaglyphum

s. I a.? *II* – –Η– – –ηµος, Δημήτρι[ος . .]ΙΙ . . . Υ χα[ίρ]ετε.

Litt. linea subscripta denotatae post a. 1924 perierunt ‖ *I* integrum tradidit Girard; fin. –ΜΕΝΟΥΣ idem, sed Σ numquam scripta fuisse videtur ‖ *II* legi; omiserunt Girard et Schede, Δημήτριος Δημητρίου [χαίρ]ετε Pfuhl apud Horn, – –δημος Δημητρί[ου, Ἐχ]ετιμ– – Rehm, Δημήτριος Δημητρίου ἥρ[ως] χα[ῖρ]ε I, I– – Dunst.

Et anaglyphum et tit. *I* saec. I a. attribuerunt omnes praeter Pfuhl (saec. II[2] a.), quem correxit Möbius. Vix recte tit. *II* paulo priorem esse voluit Rehm.

---

786 In Museo quod est in curia oppidi *Pythagorion*; inventum ubi sit non traditur. Anaglyphum e marmore albo, l. 0,40, repraesentans cenam sepulcralem (virum in lecto cubantem et mulierem sedentem; utrimque famulum). Tit. in margine superiore (vox ultima in margine dextro) exaratus. Litt. a. 0,008–0,013, punctis factae.

Tit. ineditum a. 1997 exscripsi. *Ect.*

s. I a. Καλλιόπη Σοφοκλείους ἡρωΐνη

χ
α
ῖ
anaglyphum ρ
ε.

---

787 Petropoli in Museo *Ermitage* (inv. A 477); paulo ante a. 1717 in agro prope vicum *Mytilinii* inventum et ecclesiae τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου insertum viderunt Tournefort et Pococke, a. 1770 in Russiam reportavit G. Spiridov, classi Russicae praefectus, et lustro post donavit Academiae Bonarum Artium Petropolitanae, unde a. 1872 in Museum pervenit. Anaglyphum e marmore cano superne fractum, a. 0,57, l. 0,78, quo repraesentatur cena sepulcralis (in lecto sumptuoso vir cubans, cuius cruri serpens circumvolvitur; a sinistra mulier velata sedens cum puero nudo et crater inter servulum nudum et famulam collocatus; a dextra mulier altera pallio induta sedens in sella, cui adstat serva). Tit. in regula inferiore scriptus. Litt. a. 0,01–0,013; interv. 0,005.

Commemoraverunt J. P. de Tournefort, *Relation d'un voyage du Lévant fait par ordre du Roi* (1717), 433–434, et II[2] (1717), 136–138 c. imagine aeri incisa, ubi tit. deest; R. Pococke, *A Description of the East and some others Countries* (1745), II 29 [= *Beschreibung des Archipelagus, Kleinasien, Thracien, Griechenland und einigen anderen Teilen von Europa*, ed. Christian Ernst de Windheim (1755), 43] (Kretikides, Τοπογραφία (1869), 76–77). Edd. L. Stephani, *Bull. de la classe hist.–philol. de l'Académie Impériale des Sciences de St–Pétersbourg* 13, 1856, 165 litt. maiusc. [= *Mélanges gréco–romains* II (1859–1866), 28–29]; B. Koehne, *Musée de l'Ermitage impérial. Notice sur la formation de ce musée et description des diverses collections qu'il renferme: Sculpture antique* (1860), 354–355 n. 80 litt. maiusc. [= *Muzej Imperatorskago Ermitaža. Opisanije* ... (1861), 386–387 n. 80]; G. de Kieseritzki, *Imperatorskij Ermitaž. Muzej drevnej skul'ptury* ([4]1901), 43–44 n. 95 c. phot.; O. F. Waldhauer, *Gosudarstvennyj Ermitaž. Antičnaja skul'ptura* (1923), 141 n. 349 c. phot.; Horn, *Samos* XII (1972), 190–193 n. 164 c. phot. tab. 85 et phot. tit. tab. 96; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 452–453 n. 1883 c. phot. tab. 270 (*List* n. 592). Cf. Ph. Le Bas, *Monuments d'antiquité figurée* (1837), 112–115. 208–209; Stephani, *Der ausruhende Herakles. Ein Relief der Villa Albani* (1852), 82 [= *Mém. Acad. Impériale des Sciences de St–Pétersbourg* 8, 1855, 334] n. 28; G. Trej, *Ukazatel' skul'pturnogo muzeja Imperatorskoj Akademii chudožestv* (1871), 92 n. 381; Pfuhl, *JDAI* 20, 1905, 94 c. adn. 216, 135–142 n. 6 c. phot. fig. 27; Rh. N. Thönges–Stringaris, *AM* 80, 1965, 92–93 n. 162; R. C. S. Felsch, *AA* 1973, 91 adn. 37, 92 adn. 42; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127–131 c. adnn. 90. 92. 96. 102–103 et phot. tab. 4 a. Ad C. Curtium a. 1881 misit Kieseritzki *ect. Phot.*

s. I a. Ὀλβιογένης
Ἀπολλωνίου
v ἥρῳς χαῖρε.

1 nomen quod non legerunt Pococke, Stephani, Trej, primus recognovit Kieseritzki; ΟΑ..ΕΟΓΕΝΗΣ Koehne, – –γένης Thönges–Stringaris ‖ 2 Ἀπολλωνίου nomen solum legerunt edd. saec. XIX ‖ 3 χαῖρε tantum Steph.,

..... χαῖρε Koehne, Waldhauer, Χον.... | χαῖρε Kies.; ἥρως Pfuhl et primo etiam Dunst apud Horn, sed postea Olbiogenem peregrinum fuisse ratus [.]ΙΝΕΥΣ legit et ethnicum quoddam ([Α]ἰνεύς?) quaesivit.

V. 1 Ὀλβιογένης quidam etiam in peraea Rhodia apparuit (*LGPN* I 348). Nomina ab Ὀλβιο– incipientia a Iovis Olbii cognomine derivata esse existimavit Bechtel, *HP* 347. Quod cognomen imprimis apud Iones valuisse demonstravit B. Loewe, *Griech. theophore Ortsnamen*, diss. Tübingen 1936, 27 c. adn. 3; cf. etiam Th. Drew-Bear, *Ep. Anat.* 1, 1983, 90–93.

Anaglyphi singularis tempus vix potest diiudicari: saec. II^2 a. vindicaverunt Horn et Möbius, c. med. saec. II a. Thönges–Stringaris. Tit. paulo recentior esse videtur.

---

788 In arce oppidi *Pythagorion* inventum a. 1884 habuit incola quidam vici *Chora*. Angulus superior dexter anaglyphi e marmore albo, a. 0,10, l. 0,48, cr. 0,08. Tit. scriptus est in margine superiore, a. 0,03. Litt. a. 0,02.

Tit. ineditum commemoravit Tölle–Kastenbein, *Samos* XIV (1974), 175; exscripsit Fabricius a. 1884 (diar. IV, p. 380).

aet. hell. [– – – – – Ἀ]γαθανγέλου.

De Ἀγαθανγέλου nomine cf. P. Herrmann, *Milet* VI 2, 486.

---

789 Ab incola vici *Chora* venditum Parisios clam ablatum esse dicitur; ubi nunc sit ignotum est. Anaglyphum, in quo repraesentatur puella columbam tenens.

Edd. Kretikides, Τοπογραφία (1869), 72 n. 4 litt. minusc., quocum communicaverat Th. Negros (Stamatiades, Σαμιακά[2] IV (1886), 47; *List* n. 504).

aet. hell.? Ἀρχία ⟨.⟩ήλωνος Ναξία χαῖρε.

Βήλωνος Kretikides, quod manifeste est emendandum; de Κ–, Μ–, Ν–, Τήλωνος sponte cogites.

---

790 In domo quadam oppidi *Pythagorion* vidit a. 1907 Jacobsthal. Fragmentum anaglyphi e marmore indigeno undique fractum et valde detritum, a. 0,175, l. 0,20, quo repraesentatur vir cubans, qui sinistra cantharum tenet. Tit. a sinistra capitis scriptus.

Edd. Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 377 n. 1533 ex delin. quam confecerat Jacobsthal (diar. p. 51).

aet. hell. [– – – χ]αῖρε.

---

791 Inventus a. 1928 in arce; ubi nunc sit nescio. Anaglyphi marmorei angulus superior dexter, a. 0,165, l. 0,19, cr. 0,058, in area depressa intra pilas repraesentans iuvenem (?), qui hermam tangit. Tit. in epistylio valde detritus. Litt. a. c. 0,015.

Tit. ineditum commemoravit Tölle–Kastenbein, *Samos* XIV (1974), 175. *Phot.*

aet. hell.? – – –ος χαῖρε.

Legit Wrede (inv.); litt. in phot. non cognoscuntur nisi ultima.

---

792 Inv. Her. J 94 = inv. Pyth. 351, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce, ubi tamen frustra quaesivit Dunst; inventum a. 1928 in excavationibus arcis oppidanae. Anaglyphum repraesentans virum hermamque.

Tit. ineditum commemoravit Tölle–Kastenbein, *Samos* XIV (1974), 175 ex inv. (Buschor).

aet. hell.? [– – – – – ἥ]ρ̣ως χαῖρε.

---

793 Inv. Her. J 119 = inv. Pyth. 483, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum a. 1929 ibidem in arce Samiorum. Anaglyphum e marmore albo a sinistra partim integrum, a. 0,25, l. 0,175, cr. 0,09, repraesentans mulierem sedentem. Litt. a. 0,015, apicibus valde ornatae; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I² a. – I p. [Ἀφ]ροδισι – – –
. . ΟΣΕΠ˙ – – –

1–2 [Ἀφ]ροδισί[α, θυγάτηρ μὲν – –ί[ων]ος, Ἐπ̣ι̣σ̣[– – δὲ γυνή] e. g. Dunst.

---

794 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Pars dextra regulae e marmore albo, a. 0,085, l. 0,145, cr. 0,04. Litt. a. 0,017–0,022, apicibus instructae.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I a. vel I p. – – – – – – χαῖρε.

---

795 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventus ubi sit non traditur. Angulus inferior sinister anaglyphi marmorei marginibus prominentibus circumdati, a. 0,20, l. 0,26, cr. 0,055, quo repraesentantur pedes pueri stantis et viri ad dextram gradientis. Tit. in margine inferiore scriptus. Litt. a. c. 0,02.

Tit. ineditum exscripsit U. Jantzen. Non vidi. *Phot.*

s. I a. – I p.? [Κ]αλλιγένη[ς – – – –]
– – ˈοφιλο– – – – – –

---

796 Inv. Pyth. 353, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; mense Sept. a. 1924 e necropoli (occidentali) adlatum. Anaglyphum e marmore cano marginatum infra fractum, a. 0,36, l. 0,32, cr. 0,11, quo repraesentatur mulier velata peploque induta. Tit. in margine superiore scriptus. Litt. a. 0,03.

Tit. ineditum exscripsit Rehm in schedis, contulit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I² p. Β̣ίτ̣ιννα.

Cf. t. 652 1.

---

797 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; fr. superius *a* (inv. Tig. 158) inventum ubi sit non traditur, fr. inferius *b* (inv. Her. J 342) a. 1959 e vico *Pagondas* adlatum. Duo fragmenta *ab* contigua

anaglyphi supra mutili e marmore albo, a. 0,425, l. 0,265, cr. 0,16, e membro quodam architectonico (pilae capitulo?) redacti, quo repraesentatur intra aream depressam protoma mulieris. Tit. vv. 1–2 in margine superiore, vv. 3–5 in inferiore scripti. Litt. a. 0,01, apicibus ornatae; interv. 0,004.

Frr. inedita composuit a. 1970 U. Jantzen; *b* exscripsit P. Herrmann in schedis. Contuli. *Ectt. Phot.* tab. XLV.

s. I² p. *a* [– – – Ζω]σ̣ίμη[ς – – –]
[χ]αῖρε.
anaglyphum
b [ἐ]μνήσθη Κόσζμος
Φαίδρας γυναικὸς ἰδίας
φιλ̣άνδρου.

1 supplevi || 5 fin. litt. ultimae nunc fractura perditae.

V. 1 Matronymicum esse videtur. 3 ἐμνήσθη, 'memor fuit'· verbi usum exploravit A. Rehm, *Philologus* 94, 1940, 1–30. 3 Κόσζμος· de σζ pro σ scripto cf. Threatte I 547–549.

Anaglyphum aetati Flavianae vindicavit Jantzen.

---

798 Inv. Tig. 170, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum ubi sit non traditur. Anaglyphum e marmore cano supra et a sinistra fractum, a. 0,27, l. 0,265, cr. 0,06, repraesentans protomam mulieris (facie mutila) tabella parva insignitam. Tit. in margine inferiore scriptus. Litt. a. 0,013; interv. 0,005.

Tit. ineditum commemoravit B. Freyer–Schauenburg, *Eikones. Studien zum griech. und röm. Bildnis* (1980), 121 adn. 19 a; exscripserunt Rehm, Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I p. [– – – τ]ὸ ἡρῷον Αἰορτῆ
– – – –ΧΗ Χρυσίππου·
[τοῖς πα]ράγουσι χαί–
[ρειν]. *vacat*

1 in. [ἐποιήθη τ]ὸ vel sim. quid; [τοῦτο τ]ὸ Dunst || 1 fin. Αἰορτῆς Rehm, Dunst, at lit. Σ vestigium apparet nullum || 2 [καὶ ....]χη Dunst de casu nominativo pro genetivo posito cogitans, sed dativum –χῃ praeferam; Τύ]χη Rehm || 3–4 suppl. Dunst; χαῖ|[ρε] Rehm.

De tabellis protomarum basibus affixis cf. Freyer–Schauenburg.

---

799 Inv. Va. 761, in Museo oppidi *Samos*; inventum a. 1929 in pariete domus cuiusdam. Anaglyphum e marmore albo, a. 0,36, l. 0,51, cr. 0,07 (margo inferior cr. 0,11), nunc ab angulo superiore dextro fractum; repraesentatur cena sepulcralis (vir in lecto cubans mulierque velata a dextra sedens; utrimque bini servuli stantes). Tit. sub margine superiore exaratus. Litt. a. 0,011 (rotundae 0,009); interv. 0,01.

Edd. Horn, *Samos* XII (1972), 176–177 n. 154 c. phot. tab. 92; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 390 n. 1586 c. phot. tab. 231 (*List* n. 563). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 42–44. 127–131 c. adnn. 90. 94. 101 et phot. tab. 1 a. Contuli. *Ect.* tit. mutili, *phot.* integri.

s. I p. Κρέουσα Κρίτωνος Ἑρμα *caput* γόρας
ἡροΐνη. *caput* Κρίτω *viri* νος
mulieris
vacat
ἥρως.

Litt. linea subscripta insignitae fractura lapidis perierunt.

Anaglyphum aet. imp. ineunti post Horn attribuit etiam Möbius refutans quae Pfuhl de saec. II a. censuerat. Tit. fortasse ex secundo quodam usu incisus est.

---

800 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce (sine inv. n.); in eiusdem oppidi regione a. 1959 inventum esse dicitur. Anaglyphum e marmore albo indigeno, a. 0,43, l. 0,37–0,44, cr. 0,12–0,15, repraesentans intra aream arcuatam depressamque mulieres tres chitone pallioque indutas; a sinistra puerum stantem, a dextra Pana puerilem. Tit. *I* in ipsa anaglyphi area, *II* in margine inferiore scriptus. Litt. *I* oblongae et apicibus parvis ornatae, a. 0,025, interv. 0,005; *II* a. 0,02.

Edd. Horn, *Samos* XII (1972), 152–153 n. 131 c cum phot. *Beil*. 14 (*List* n. 585). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 135 adn. 130. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I^2–II p. *I* Ναΐς, Χαρμοσύ–
νη, ἡροῖναι.
anaglyphum
s. II p. *II* Ἄνθουσα.

Anaglyphum saec. II^2 a. Nymphis dedicatum postea ad monumentum sepulcrale adhibitum esse perspexit Horn.

---

801 Inv. Va. 259, in Museo oppidi *Samos*; inventum prope oppidum *Pythagorion* in via ad oppidum *Samos* sternenda (sic Stamatiades; lapidem e loco *Fourni* prope oppidum *Karlovassi* ortum esse vix recte dixit Fabricius). Anaglyphum e marmore albo superne mutilum, a. 0,425, l. 0,28, cr. 0,07, repraesentans intra aream depressam mulieris protomam. Tit. in margine inferiore. Litt. a. 0,013–0,017, apicibus parvis instructae; interv. 0,005.

Edd. E. Fabricius, *AM* 9, 1884, 262–263 n. 4 g; Stamatiades, Σαμιακά[2] IV (1886), 67 litt. minusc.; idem, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 55, 1895, 245 n. 6; Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 201 n. 104 c. phot.; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 513 n. 2132 (*List* n. 536). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129 adn. 101. Tit. exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 105), a. 1895 Bürchner (*Duodez*. n. 33). Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. L.

a. 164/5 p.
ἔτους · ρνα′ · Γαμικὴ
Ζωσίμου ζήσασα
ἔτη · λθ′ · ἡρωῒς χρη–
στὴ χαῖρε, ὁ παρά–
γων σε ἀσπάζε–
ται.

V. 1 Annos 151 a Divi Augusti consecratione computandos esse statuit M. Schede, *AM* 44, 1919, 40, probavit W. Leschhorn, *Antike Ären* (1993), 378. 535 n. d 9.

---

802 Inv. Va. 482, in Museo oppidi *Samos*; in domo quadam vici *Mytilinii* a. 1895 vidit Bürchner. Anaglyphum e marmore cano margine prominenti circumdatum, a. 0,50, l. 0,32, cr. 0,11, quo repraesentantur mulier pallio induta in sella sedens, utrimque famula stans supellectilemque domesticam porrigens; in latere imo foramen rotundum, diam. 0,04, prof. 0,05. Tit. in anaglyphi area depressa infra marginem superiorem scriptus. Litt. cursivae, a. 0,02–0,023 (rotundae 0,015); interv. 0,007.

Commemoravit L. Bürchner, *Das ion. Samos* I 2 (1896), 15 adn. 5 litt. minusc. ex apographo suo (*Duodez*. n. 51). Edd. Horn, *Samos* XII (1972), 141 n. 117 c. phot. tab. 78; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I

(1977), 234 n. 902 c. phot. tab. 134 (*List* n. 525). Cf. R. C. S. Felsch, *AA* 1973, 91 adn. 39; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129 adn. 101, 135 adn. 130. Exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 151), a. 1924 Rehm in schedis. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. II p. Διονυσία Μενίσκ-
ης ἡρωΐνη χρηστὴ
χαῖ *anaglyphum* ρε.

2 χρηστὴ omisit Bürchner.
Anaglyphi artem aetatem Imp. Augusti redolere statuit Horn; saec. I a. maluit Pfuhl.

---

803 E vico *Myli* translatum in Heraei lapidarium, inde a. 1970 in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculum quod est in arce. Anaglyphum e marmore albo marginibus elatis (partim mutilis) circumdatum, a. 0,335, l. 0,465–0,47, cr. 0,13, repraesentans (a sinistra ad dextram): mulierem velatam sub equi capite sedentem; puerum nudum stantem; duos viros in lecto sedentes; mulierem alteram himatio indutam sedentem ante arborem, cui serpens circumvolvitur. Titt. duo, *I* supra figurarum capita scriptus, *II* in margine inferiore valde contuso. Litt. a. 0,006–0,01 (φ 0,015); interv. fere nullum.

Tit. ineditum exscripsit Jantzen (inv.), commemoravit Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 127 adn. 90. Non vidi. *Ectt. I. Phot.*

s. II p. *I*

Κόσμος
ἱερός.
Φιλώτε-
χνος
Αὔγη ἱερός. Ἐπικαρπία
ἱερά. Ἔρως ἱερά.
ἱερός.

mulier *puer* *vir barbatus* *vir* *mulier*

II 12 ΕΡ ἥρω[ς] Ω[.]Κ
ΧΗ- -

12–13 lectio incertissima.

---

804 Inv. Va. 245, in Museum oppidi *Samos* (ubi tamen frustra quaesivi) adlatum e loco *Glyphada* prope oppidum *Pythagorion* sito. Anaglyphum e marmore indigeno, a. 0,37, l. 0,38, cr. 0,075, marginibus elatis circumdatum, repraesentans a sinistra servulum chitone indutum, in medio iuvenem adversum stantem pallioque vestitum, a dextra canem. Tit. in parte superiore sinistra areae depressae scriptus. Litt. cursivae, a. 0,008–0,015; interv. 0,005.

Edd. Stamatiades, Σαμιακά[2] I (1881), 206 litt. minusc. (idem, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου III 81, 1896, 398 n. 169 β); Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 193 n. 90 c. phot. (Horn, *Samos* XII (1972), 147 n. 126 c. phot. eadem tab. 75; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 81–82 n. 116 c. phot. tab. 27; *List* n. 619). Cf. E. Preuner, *AM* 49, 1924, 43 sub n. 9; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 135 c. adn. 130. Exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 115), a. 1895 et denuo a. 1900 Bürchner (*Duodez.* n. 157; diar. III, n. 5). *Ect. Phot.*

s. II p. Σώπατρος
Στρατωνίδου
ἥρως χαῖρε.

3 ἥρως ex HPШO correctum.

Ex prioribus esse videtur Σώπατρος Σωπάτρου τοῦ Στρατωνίδου (t. 451). Anaglyphum potius saec. I a. quam fin. saec. II a. attribuit Horn. Tit. ex secundo usu incisum esse patet.

---

805 In Museo quod est in curia oppidi *Pythagorion*; inventum ubi sit non traditur. Anaglyphum e marmore cano marginibus elatis (partim dedolatis) circumdatum, a. 0,365, l. 0,455, cr. 0,09, quo repraesentantur tres protomae, sinistra puellae, media ceteris maior viri barbati, dextra pueri facie mutila. Tit. in margine superiore scripti exordium defractum. Litt. a. 0,015–0,02, apicibus ornatae; interv. 0,003.

Tit. ineditum exscripsi. *Ect.*

s. II p. [– –$^{c.6}$– – Χ]αριέσσης
[ἥρως · χρ]ηστὲ · χαῖρε.

V. 1 Matronymicum subesse videtur. De nomine vide t. 1227.

---

806 Inv. Pyth. 598, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo; inventum inter a. 1966 et a. 1972 in vicinia loci *Glyphada*. Anaglyphum e marmore cano supra fractum, a. 0,33, l. 0,34, cr. 0,07–0,09, repraesentans intra aream excavatam viri nudi protomam. Tit. in margine inferiore scriptus. Litt. a. c. 0,01.

Tit. ineditum ex phot. exscripsit Dunst. Non vidi. *Phot.* tab. L.

s. II p. Θεότιμος Δαμωκρά–
του ἥρως χρηστὲ
χε͂ρε. ⸙

---

807 Inaedificatum supra portam ecclesiolae Ἁγ. Παρασκευῆς ab oppido *Samos* ad septentriones et occidentem sitae, inde a. 1990 ablatum in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculum quod est in arce. Anaglyphum marginatum ab angulo inferiore dextro fractum, a. 0,66, l. 0,59, militis stantis cum clipeo deposito. Tit. in margine inferiore scripti finis periit. Litt. a. 0,027–0,045, apicibus ornatae; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit et delineavit a. 1979 Jantzen. Non vidi.

s. II p.? ΘΕ · ἐπὶ · – – – – – – – – –
φρουμεντ(αρίῳ) · – – – – –

1 θε(οῖς)? ‖ 2 e. g. [λεγ(ιῶνος) – –]

---

808 Sami a. 1848 inventum; ubi nunc sit ignotum est. Anaglyphum senis barbati.

Edd. K. S. Pittakes, Ἐφ. 1854, 1131 n. 2178 (Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 31; Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 122 n. 331; *List* n. 632). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129 adn. 101.

s. II–III p.? Ζώσιμε χρησ–
τὲ χαῖρε.

Vide ad t. 767.

809 Inv. Her. M 44 = inv. Tig. 107, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum in vineto ante oppidi moenia sito. Anaglyphum marmoreum, a. 0,375, l. 0,295, cr. 0,095, quo repraesentatur intra aream depressam protoma viri nudi facie dedolata. Tit. in margine inferiore scriptus. Litt. a. 0,013–0,017; interv. 0,005.

Edd. D. Euangelides, Ἀρχ. Δελτ. 11, 1927–1928, Παράρτ. [1931], 33 n. 13 (*List* n. 593). Delineavit Th. Wiegand a. 1910 (inv.). Non vidi. *Ect. Phot.* tab. LIII.

s. III p.

Ἀσκληπιάδης καὶ
Τορκουᾶτος · καὶ Σύν–
φορος · Ἀκνονεῖς · Βαλε–
ριανῷ ἀδελφῷ μνίας
χά ριν.

2 Τουρκουατος, 3 –φορ(ο)ς Euangelides.

V. 3 Acmoniae oppidi Phrygiae ethnicum Ἀκμονεῖς intellexit L. Robert, *JSav* 1975, 156 [= OMS VII 188] adn. 5. De –κν– pro –κμ– vide K. Dieterich, *Untersuchungen zur Geschichte der griech. Sprache* (1898), 109. Non aliter et Δέκμνου (t. 186 26–27) et Δέκνου (*I. Kalchedon* 95) nominis formae.

6. BASES, ARAE

810 Inv. Her. A 1737, in arce oppidi *Pythagorion* prope scalas ad ecclesiam Μεταμορφώσεως ducentes, sub divo; inventa est una cum t. 646 iuxta viam ad vicum *Chora* ferentem. Basis e marmore caeruleo a tergo recisa, a. 0,175, l. 1,06, cr. 0,70; in superficie excavatio plinthi statuae inserendae. Litt. a. 0,02.

Edd. G. Klaffenbach, *AM* 51, 1926, 39–40 n. 9 (*List* n. 647). Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. V a. – – –ῳνος τõ Ποσειδίππο.

Lit. primae vestigium (ι) falso ε interpretatus est Klaffenbach.

811 Ab oppido *Pythagorion* ad septentriones inventa inter arcem veterem in colle *Kastelli* sitam et montem oppidanum, scil. in necropoli septentrionali; periisse videtur. 'Basis' parva e marmore cano, a. 0,50, l. 0,40.

Edd. Guérin, *Description* (1856), 212 (Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 53 litt. maiusc.; Kretikides, Τοπογραφία (1869), 38 n. 2; *List* n. 501). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 420 adn. 1; Robert, *Études* (1938), 116.

s. IV a.?

Ἀπολλόδωρος
Ἡρακλείδεω
Αἰγύπτιος.

Propter –εω terminationem Ionicam veterem (v. 2) tit. saec. IV a. vel etiam saec. V a. assignandus est.

812 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa a. 1970 prope aeroportum. Basis e lapide calcario ab angulis superioribus mutila, a. 0,29, l. 0,92, cr. 0,57; in superficie excavatio oblonga, a. 0,24, l. 0,85, prof. 0,06, plinthi signi inserendae. Litt. a. 0,015; interv. 0,005.

Carmen elegiacum ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Phot.*

s. IV²–III a.

ὑὸς μὲν Νύμφωνος ἔφυν, πένθος δ[ὲ] φίλοι[σι]ν
πᾶσι λιπὼν θν[ή]ισκω, τοὔνομα δ' Ἀντικλέης·
μήτηρ δέ, ἥ μ' ἔτεκεν, καὶ ἀδελφαὶ τόνδε τάφον μὲν
κοσμοῦσιν φθιμένωι, γῆ δὲ πατρὶς κατέχει.

---

813 Inaedificata muro horti cuiusdam intra fines vici *Potokaki* siti; periisse videtur. Ara rectiangula, a. 0,37, l. 0,35, cum cymatiis superiore et inferiore, exornata bucranio, sub quo tit. exaratus. Litt. a. 0,024–0,03, apicibus valde ornatae.

Tit. ineditum exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 144).

s. II–I a.? – – – – –ου ἀρχιτέκτων.

Tit. sepulcralem architecti cuiusdam interpretatus est Dunst.

---

814 In Museo oppidi *Samos* a. 1870 exscripsit Curtius; periisse videtur. Basis (?) marmorea rectiangula, a. c. 0,26, l. 0,41, a dextra paulum contusa; in superficie excavatio rectiangula, a. 0,26, l. 0,20. Titt. duo, *II* manu altera postea additus. Litt. *I* a. 0,017–0,02, interv. 0,03; *II* apicibus valde ornatae, a. 0,03, interv. 0,01.

Edd. *I. II* E. Preuner, *AM* 49, 1924, 48 n. 11, 2 (*List* n. 497) ex apographo, quod confecit C. Curtius litt. maiusc. [sched. n. 120] una cum *ect.*

s. II–I a. *I* *vac.* Πόπλιος Ἀκείλιος
Χείλων
s. I a. – I p. *II* καὶ Πόπλιος Ἀκε-
ίλιος Οὐένυστος,
υἱός.

1 Ἀκείλιο[ς] Curtius apud Preuner ‖ 3–4 Ἀκ[εί]|λιος iidem, correxi ‖ 4 fin. Οὐενούστο[υ] Curt., corr. Preu.

---

815 Inv. Her. J 82 = inv. Pyth. 463, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa in loco *Glyphada* ante Παναγίας Κοιμήσεως ecclesiam. Ara e lapide calcario fusco ab omnibus angulis mutila, a. 0,52, l. 0,38, cr. 0,36, cymatiis exornata. Litt. *I* a. 0,015–0,017, interv. 0,01; *II* apicibus valde ornatae, a. 0,013–0,015, interv. 0,007.

Edd. W. Wrede, *AM* 54, 1929, 92 n. 2 *e* litt. maiusc. (*List* n. 561). Non vidi. *Ect.*

s. II–I a. *I* [Κ]λεοπάτρα
Δημητρίου
ἡροΐνη.
s. I a. *II* – –ησὼ Ἀπολλωνίο[υ]
ἡρωΐνη χα⟨ῖ⟩ρε.

II 2 ΗΡΟΙΝΗ Wrede; ΧΑΡΕ lap., at cf. Threatte I 269.
Ipsa ara saec. V a. est.

---

816 Inv. Her. M 42, in horto quodam oppidi *Pythagorion*; ubi nunc sit ignotum est. Ara marmorea supra cymatio exornata, a. 0,19, l. 0,29, cr. 0,41. Litt. a. 0,01.
Tit. ineditum a. 1910 delineavit Wiegand (inv.).

s. II–I a.? Ἀθηνοδώρου.

---

817 Inv. Pyth. 237, in Musei oppidi *Pythagorion* lapidario quod est apud thermas Romanas; inventa a. 1968 in necropoli septentrionali. Ara rotunda e marmore albo, a. 0,76, diam. 0,55, supra et infra cymatiis ornata; in superficie est excavatio rectiangula, a. 0,20, l. 0,10. Litt. apicibus valde ornatae, *I* a. 0,015, interv. 0,005; *II* a. 0,02, interv. 0,01; *III* a. 0,02–0,025, interv. 0,005.
Edd. K. Tsakos, Ἀμητός. *Festschrift M. Andronikos* II (1987), 894–904 c. phot. figg. 179–180 et delin. (SEG XXXVII 731). Cf. J. Fabricius, in: *Samos – Die Kasseler Grabung 1894* (1996), 114 c. adn. 10. *Phot.* tab. XXXIX.

med. s. I a.
I Κλέων Ἀμμωνίου
ἥρως χαῖρε.
vacat 0,02
II Ἀμμώνιος Ἀμμωνίου
ἀριστεύσας τῇ πρὸς τοὺς
Κίλικας μάχῃ{ς}
ἥρως χαῖρε.
III Ἀμμώνιος Ἀγαθοκλέους
ἥρως χαῖρε.

Vv. 4–5 Bellum piraticum a. 67 a. intellexit Dunst (cf. t. 352), bellum Mithridaticum a. 88–85 a. maluit Tsakos.

---

818 Inv. Pyth. 349, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non traditur. Ara e lapide calcario, a. 0,64, l. 0,48, cr. 0,36. Litt. a. 0,017; interv. 0,005.
Edd. D. Euangelides, Ἀρχ. Δελτ. 11, 1927–1928, Παράρτ. [1931], 33 n. 9 c. phot. ect. fig. 30 (*List* n. 545). Cf. Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 130 adn. 105. Tit. exscripsit Rehm in schedis. Non vidi. *Ect.*

s. I a.
Ἑλίκη Διοκλείους
Νικομηδὶς ἡρωΐνη
χαῖρε.

Saec. III a. non recte attribuit Euangelides.

---

819 Reperta a. 1877 (prope oppidum *Pythagorion*?); periit. Basis quadriangula e marmore fusco, a. 0,73, l. 0,42, cr. 0,33.
Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1878, 152 litt. minusc. (idem, Σαμιακά^2 I (1881), 208; *List* n. 570). Apographum ad Curtium a. 1877 misit Stamatiades.

s. I a. – I p.?

Λοζυρος Ξάνθου χρηστὲ
χαῖρε. Σεύθης Διοξένου [χρηστὲ χαῖρε].
Ἵλαρον Σεύθου ἡροΐνη ⟨χ⟩[ρηστὴ χαῖρε].
[Μηνο]φίλου τοῦ Μιν[νίω]–
[νος τ]οῦ καὶ Τρύφονος. Σ[εύθης]
Μηνοφίλου χρηστὲ χαῖρε.

Restituit Dunst || 1 ΣΑΝΘΟΥ ΩΧΧΡΗΣΤΕ Stamatiades in epist. || 2 Σευθας idem (1878) || 3 ΗΡΟΙΝΗΙ traditur || 4 ...ΦΙΛΟΥ ΤΟΥΜΙΝ.... Stam. in epist. || 5 ....ΟΥ idem (lacunam non indicavit a. 1878).

Patet lapidem titt. complures continuisse. V. 1 Λοζυρος· nomen inauditum, fortasse non recte traditum ([Φι]λο– iure suspicaris). Forsitan est nomen Thracium (ut Σεύθης, vv. 2. 3), cf. Λαζερης, Δοριζος (Detschew, *Die thrak. Sprachreste* (1964), 174. 149–150). 4–5 Tit. casu genetivo positus.

De loco ubi tit. inventus sit coniecturam cepi. Etsi inter tt. 189. 233. 300. 385 in vico *Kolonna* a P. Girard inventos edidit Stamatiades, tamen t. 233 e loco *Dontia* ortum esse constat.

---

820 In vico *Potokaki* a. 1895 vidit Bürchner. Basis (?) supra fracta, a. 0,685, l. 0,245. Litt. a. 0,02, cum apicibus; interv. 0,017.

Tit. ineditum exscripsit Bürchner (*Duodez.* n. 140). *Ect.* pessimum.

s. I a. – I p.?

– – – – – – – – – – – – –
– – – –ΕΤΙ– – – – – – –
– – – –ΜΕΝΗ– – – – – –
– – – Ἄνθιμος ἀνὴρ – – –.
vacat

2 [εὐεργ]έτ[ην] dub. Bürchner || 4 ΕΝΘΙΜΟΣ idem, inde π]ένθιμος Rehm; at Ἄνθιμος flagitat ect.

---

821 E loco *Glyphada* scil. e necropoli occidentali orta nunc immissa est turri ecclesiae in vico *Mavrazeï* sitae. Basis e marmore subcaeruleo a sinistra valde, superne et infra paulo recisa, a. 0,27, l. 1,20, cr. 0,25, a dextra nunc foramine afflicta. Litt. a. 0,025–0,035 (v. 5 0,04), imis hastis crassatis; interv. 0,017.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1880, 140–141 litt. minusc.; idem, Σαμιακά[2] I (1881), 222 litt. minusc.; E. Fabricius, *AM* 9, 1884, 262 n. 4 *f* (IGR IV 964; ILS II 2, 8865); Stamatiades, Σαμιακά[2] IV (1886), 78 (*List* n. 599). Exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 31), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 27). Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. XLIV.

c. med. s. I p.

– – – – – – – – – – – – ̣ιου̣ Τ̣ιμοκρ̣ά̣τους υἱὸς · Κυρείνα · Φλαβιανὸς · Νεικοπο–
[λίτης – – – – – – – –]ϽΝΩΣ, ἔπαρχος σπείρης πρώτης Νουμιδῶν · καὶ χειλί–
[αρχος σπείρης πρώτη]ς Ἰταλικῆς · καὶ ἔπαρχος ἄλης δευτέρας Γ̣ά[λ]λων, ❦
[δώροις στρατιωτικ]οῖς στεφάνῳ πυργωτῷ καὶ δόρατι καὶ βηξ̣ίλλῳ
[τιμηθείς · ἀρχιερεὺ]ς τῶν Σεβαστῶν καὶ ἀγωνοθέτης Μεγάλων Ἀκτί–
[ων Καισαρείων] ἥρως.

1 in. –αίου Fabricius || 1 fin. ΤΡ?εικοπο idem, legit et suppl. Dessau (ILS) || 2 in. ⌒ΝΟΣ falso Fabr.; [καὶ ἐν Σάμωι κολ]⟨ω⟩ν⟨ό⟩ς coniecit Dunst || 3 in. [αρχος σπείρης – –]ς Fabr., πρώτη]ς additur IGR; λεγιῶνος πρώτη]ς Cichorius (*RE* IV 1, 305) || 3 fin. hederam detexi || 4 in. suppl. Dessau; [τιμηθεὶς – – δώρ]οις Fabr., [τιμηθεὶς δὲ ἐν τοῖς πολέμ]οις longius Dunst || 5 in. suppl. Dessau; [κατασταθεὶς δὲ ἱερεὺ]ς Dunst || 5–6 Ἀκ[τι|ακῶν ἀγώνων] Fabr., corr. Dunst.

Eques ille Flavianus Timocratis f. (H. Devijver, Prosopographia militiarum equestrium F 109; cf. E. Birley, in: Corolla Swoboda (1966), 63 n. 24), postquam primo praefectus coh. I Numid., deinde tribunus non legionis sed potius coh. milliariae (vide infra), denique praefectus alae II Gallorum, stipendia sua emeruit, Samum petivit (eum coloniae ab Imp. Augusto in insulam deductae interfuisse e v. 2 coniecit Dunst) ibidemque mortuus est. V. 2 Cohortis I (Flaviae) Numidarum testimonia collegit J. Spaul, *Cohors*^{2} (2000), 473, ubi hic tit. perperam Chio attribuitur. 3 *Coh(ors) I Ital(ica) (milliaria) volunt(ariorum) c(ivium) R(omanorum) in Cappad(ocia)* nota est ex tit. Latino CIL VI 3654 (melius *Année ép.* 1974, 226; 1977, 183, cf. CIL XIV 171 [ILS I 2741]) et ex Arr. ἔκτ. 3; vide Spaul, *Cohors*^{2} 26–27, qui cohortem ante a. 88 p. cognomine imperatorio (Flavia) honoratam esse monuit. 3 Ala II Gallorum in orientali parte imperii Romani collocata erat, cf. Cichorius, *RE* I 1 (1893), 1246; Spaul, *Ala*^{2} (1994), 130 n. 42. 4 Insignia sunt militaria: corona muralis, hasta pura, vexillum. 5–6 Ludos quinquennales Nicopoli ab Augusto post victoriam Actiacam institutos recognoverunt E. Reisch, *RE* I 1 (1893), 1213–1214; Ch. Habicht, *Hermes* 85, 1957, 102; testimonia collegit M. Lämmer, *Stadion* 12–13, 1986–1987 [1990], 27–38 (SEG XL 462).

---

822 Apud fontem Βρομόβρυσις ab oppido *Pythagorion* ad septentriones a. 1907 inventa. Basis e lapide calcario a sinistra et a tergo fracta, a. 0,79, l. 0,57, cr. 0,45; in superficie excavatio rotunda cum foramine (diam. 0,072) ad plinthum recipiendam apta. Titt. tres *I–III* diverso tempore variisque manibus incisi. Litt. apicibus instructae, *I* a. 0,02, interv. 0,01; *II* a. 0,03, interv. 0,015–0,03; *III* a. 0,02.

Titt. ineditos non vidi; exscripsit a. 1907 Jacobsthal (diar. p. 5) confecitque *ect. I. II.*

s. I p.

I [Φ]ι̣λοστογία
ἡρωΐνη χρηστὴ
χαῖρε.
vacat
II – – –α̣ Γεριλλανὴ Λαυδίκη
[ἡρωΐ]νη χρηστὴ χαῖρε.
vacat
III – – –ΟΣΤ\NΙΛ
– – – –Η̣
– – – – – \ΟΣ.
vacat

4 lit. primam ⅃ legit Jacobsthal || 6–8 dedi ut Jac.

V. 1 De ρ omisso vide E. Nachmanson, *Beiträge zur Kenntnis der altgriech. Volkssprache* (1910), 5–14. 4 Excidit praenomen Romanum. De gentilicio cf. W. Schulze, *Zur Geschichte lat. Eigennamen* (1904), 357.

---

823 Inv. Va. 44, ante Museum oppidi *Samos* collocata; inventa ubi sit non traditur. Ara cubica e marmore albo, a. 0,405, l. 0,575, cr. 0,45, infra cymatiis ornata; ex usu posteriore excavata et lateribus omnibus quattuor perforatis in aquarum receptaculum commutata. Litt. a. 0,027–0,03, cum apicibus; interv. 0,02.

Tit. ineditum a. 1900 exscripsit Bürchner (diar. I, n. 8), a. 1924 revisit Rehm. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. I p.

Φιλόξενος
Ἀθη[νίω]ν̣ος ἥρως.
Λαιλ[ία Πῶ]λλα.

Suppl. Rehm apud Bürchner || 2 ἥρως postea additum esse putavit Rehm.

---

824 Inv. Tig. 225, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa intra necropoleos occidentalis fines in vineto quodam prope locum *Glyphada* sito. Ara quadriangula e lapide calcario pumicoso, a. 0,80, l. 0,46, cr. 0,52; cymatia summa imaque decussa. Manus tres distinguendae. Litt. a. 0,02 (*III* 0,023), *I* apicibus valde ornatae; interv. 0,005.

Titt. ineditos exscripsit a. 1884 Holleaux apud Bürchner (*Duodez.* n. *18), contulit a. 1924 Rehm. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I p.

I Ἡρᾶς Πολυξένου
ἥρως χαῖρε, ὁ αὐλητής.
Ἑρμίας Ἡρᾶδος,
Πολύξενος Ἡρᾶδος,
ἥρωες χαίρετε.
Διομήδης Π̣ο̣λ̣υ̣ξένο[υ]
αὐλητὴς ἥρως χρηστὲ
χαῖρε.
II [Ν]ικηφόρος Τιμοκρά–
του ἥρως χαῖρε.
III Διονυσία ἡρωΐνη
χαῖρε.

Propter lap. rimas lapicida spatia vacua inter litt. saepe reliquit || 2 fin. ὁ αὐλητής postea additum esse videtur || 10 Ω ex A correctum.

Nota ex hac familia tibicines duos provenisse.

---

825 Inv. R. R. I 8, inventa a. 1970 in thermarum Romanarum ruderibus (quadr. K 5). Ara e marmore albo a dextra fracta, a. 0,175, l. 0,17, cr. 0,155, ornata cymatio l. 0,24; eam lapidi alteri impositam esse docet foramen in ima parte exstans. Litt. a. 0,015, apicibus valde ornatae; interv. 0,005.

Tit. ineditum exscripsi ex inv. et *phot.*

s. I p.

Ἀμαρ– – – – – – –
ου ἡρ[ω– – – – – –]
vacat

---

826 Inv. Her. J 86 = inv. Pyth. 466, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa in necropoleos occidentalis vicinia ad locum *Glyphada*. Basis e marmore albo a sinistra et a tergo fracta, a. 0,13, l. 0,38, cr. 0,20, per latus adversum dextrumque cymatio adornata. Litt. a. 0,025–0,03, apicibus valde ornatae; interv. 0,02.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I p.

– – – – – χρηστὴ χαῖρε.
[– – – – – ἥ]ρως χαῖρε.

---

827 In Museo oppidi *Samos* (inv. Va. 33+43). Pars dextra baseos e marmore albo aetate Byzantina in columnae (diam. 0,42) capitulum redactae, a. 0,61, l. 0,61, cr. 0,285–0,31, nunc fractae in fragmenta duo *ab* contigua, *a* (inv. Va. 33) supra integrum, post a. 1928 amissum, fr. *b* (inv. Va. 43) a dextra integrum, nunc ab angulo inferiore sinistro fractum. Litt. a. 0,045 (rotundae 0,035), apicibus valde ornatae; interv. 0,095.

Tit. inediti fr. *a* exscripsit et cum *b* coniunxit Rehm apud Bürchner, diar. I, n. 46; *ab* delineavit Buschor a. 1928; fr. *b* partem reliquam tantum vidi a. 1996. *Ectt. a. b* (partis).

a

s. I p. ––––– –λ̣εῖνα τῷ̣ *b*
–––– τῇ ἀδελφῇ
– –?– – *vacat 0,255*
[κατὰ συν]χώρησιν
––– ?– –– *vacat*

2 e. g. [συμβίῳ || 4 suppl. Herrmann; litt. linea subscripta insignitae perierunt || 5 [αὐτῆς]?
V. 4 De voce συνχώρησις cf. M. Wörrle, in: *Myra, eine lykische Metropole* (*Ist. Forsch.* 30, 1975), 270–271.

---

828 Inv. Her. M 94, in arcis oppidi *Pythagorion* clivo septentrionali sub ecclesia Μεταμορφώσεως. Basis e marmore albo ab angulo inferiore dextro fracta, a tergo recisa, a. 1,19, l. 0,56, cr. 0,90, supra et infra cymatiis ornata; in superficie quinque foramina ad tegulam inserendam destinata. Litt. oblongae, a. 0,05; interv. 0,05–0,055.

Edd. Ch. Diehl et M. Holleaux, *BCH* 8, 1884, 465–467 n. 1 (Ephemeris epigraphica V (1884), 1465); Mommsen, CIL IIIs 7163, Fabricii apographo et ect. usus (ILS I 1037; *List* n. 620). Cf. G. Dunst, *Helikon* 4, 1964, 282; Tölle–Kastenbein, *Samos* XIV (1974), 175 c. phot. fig. 345. Tit. exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. III, p. 319) et Holleaux apud Bürchner (*Duodez.* n. 27*). Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. XLIX.

vacat 0,12
a. 124 p. Sossiae · Póllae · Pompeius
Falcó · procó(n)s(ul) · Asiae ·
sanctissimae úxóri.
vacat 0,80

Litt. *O* et *V* hic illic accentu ornatae.
V. 1 Sossiae Pollae (PIR[1] S 566), quae maritum comitata est in provinciam (ubi fortasse mortua est), dedicati sunt etiam titt. duo Apameae ad Maeandrum reperti IGR IV 779. 780. 1–2 Q. Pompeius Falco (PIR[2] P 602), cos. suff. a. 108 p., procos. Asiae a. 123/4 p., ut videtur.

---

829 Subposita mensae sacrae monasterii Παναγίας Σπηλιανῆς. Ara rotunda e marmore albo, a. 0,65, diam. c. 0,29, supra exornata cymatio a. 0,07. Litt. a. 0,02–0,024; interv. 0,015.

Edd. R. Pococke, Inscriptionum antiquarum Graecarum et Latinarum liber (1752) cap. 4 sect. 3 p. 44; W. Turner, *Journal of a Tour in the Levant* III (1820), 116 adn. c. delin. monumenti p. 117 (Boeckh, CIG II 2259, usus etiam apographo a Seetzen confecto; Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 14; *List* n. 549); Stamatiades, Σαμιακά[2] IV (1886), 62 (*List* n. 538). Cf. A. Kirchhoff, *Monatsber. Ak. Berlin* 1862, 71, commemorantem apographum a Leonida Zographo Samio confectum, quod habet etiam Curtius [sched. n. 95]; E. Preuner, *AM* 49, 1924, 47. Exscripserunt a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 12), diligentissime a. 1924 Rehm (diar. I, p. 59). Non vidi. Bürchner confecit *ect.* malum.

s. II–III p. Ἐπα̣[φρ]ο̣δειτος ὁ
π̣α̣ρὰ Ἀπολλωνίου τοῦ
Ἑρμανδειμιδος τὴν ἑ–
αυτοῦ γυναῖκα Γερελλα–

νὴν Μονίμην καὶ τὴν ἑαυ–
τοῦ μητέρα Γερελλα–
νὴν Ἀπάτην, ἡροῖναι
χαίρετε.

1 legit Rehm; nomen coniecerat iam Boeckh || 2 Π̣Α̣ΡΑ recognovit Bürchner; ΠΕΡΑ priores, unde 1–2 [τ]ὸν [πα]|⟨τ⟩έρα Boeckh, θ̣[υγα]|⟨τ⟩έρα Preuner apud Curtium || 3 nomen intellexit Preu.

V. 1 Epaphroditus servus Apollonii est, etiamsi de ὁ παρὰ iure miraris (πραγματευτής lapicidam omisisse suspicatus est Dunst). 3 Ad Ἑρμανδείμιδος nomen etiam in t. 313 14 obvium cf. Ἑρμανδᾶς (t. 373 6); dele *LGPN* I 163 Ἑρμᾶς (7) et 120 Δεῖμις (1). Est nomen Asianum ut Ερμανδαννας, Ερμανδιμασις, Ερμανδυας (L. Zgusta, *Kleinasiat. Personennamen* (1964), § 355). 7 Ἀπάτη· cf. L. Robert, Hellenica XI–XII (1960), 15.

---

830 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non traditur. Tabula e marmore albo a dextra et infra integra, a. 0,28, l. 0,84, cr. 0,07, quam arae quadratae olim insertam esse patet. Litt. a. 0,03–0,04; interv. 0,03–0,04.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. LIV.

s. III[1] p.

– – – – – – – – – –
[το]ύ̣τ̣ου τ̣ο[ῦ β]ωμοῦ
[τὸ] τ̣ρίτον μέρος
. . σίμης Ἀντιπάτρου
ζῶ.

3 placet [Ζω]σίμης.

Arae sepulcralis pars tertia [?Zo]simae etiamtum vivae conceditur. Cf. e. g. *I. Ephesos* VI 2246 4–6.

---

831 Inv. Her. M 39, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; antea in vico *Potokaki* inserta muro vineti cuiusdam siti ad viam in vicum *Chora* ducentem. Basis e lapide calcario ab angulo superiore sinistro defracta, a. 0,66, l. 0,53, cr. 0,32. Litt. a. 0,03–0,035; interv. 0,015.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 127 litt. minusc. (*List* n. 718). Contulit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. III[1] p.

Αὐρ(ηλίου) Ἀσκληπιάδου
τοῦ Ῥήγλου ὁ βω–
μὸς σὺν τῇ ἐπικ[ει]–
μένῃ σορῷ λε[υκῇ].

Suppl. Dunst; Αυρα..ασκληπιαδο | του Βηγλου ..οβ...|μο...υντη|μ...νη...ρο Stamatiades.

Vv. 2–3 βωμός· est sarcophagi postamentum; cf. J. Kubińska, *Les monuments funéraires dans les inscr. grecques de l'Asie mineure* (1968), 73–79.

---

832 Inter titt. in oppido *Pythagorion* inventos commemoravit Stamatiades. Columnae basis quadriangula.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1876, 163–164 litt. minusc. (idem, Σαμιακά[2] I (1881), 207; *List* n. 567).

aet. imp.?

Λαοδίκη Σωκράτους ἡ
ἐπικαλουμένη Ἐρώτι–
ον ἡρωΐνη χρηστὴ
χαῖρε.

---

7. COLUMELLAE

833 In ecclesia S. Spyridonis supra monasterium S. Crucis sita. Columella e lapide calcario albo, a. 0,61, diam. 0,50, quae mensam sacram sustinet. Litt. a. 0,017–0,022; interv. 0,01.

Edd. P. Gardner, *JHS* 7, 1886, 153 litt. maiusc. ex apographo, quod a. 1885 confecerat J. Th. Bent (E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1877, 140 litt. minusc.; *List* n. 579). Tit. exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 26). Lapidem contuli. *Ect.*

s. I a.

Μενεκράτης
Ποτάμωνος
ἥρως χρηστὸς
χαῖρε.

---

834 Inv. Her. J 130, in vico *Chora* immissa puteo Μεσακὴ Βρύσις; periisse videtur. Columna e lapide calcario, a. 1,32, diam. 0,32. Litt. valde rudes, a. 0,02–0,025; interv. 0,01.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1887, 140 litt. minusc. (A. E. Kontoleon, *AM* 12, 1887, 258–259 n. 32; *List* n. 591). Cf. L. Bürchner, *Das ion. Samos* I 2 (1896), 15 adn. 7, qui a. 1895 exscripsit (*Duodez.* n. 82). Contulerunt Rehm, Buschor (inv.). Non vidi. *Ect.* malum vv. 1–10.

s. I a.

I Διονύσιος
Σωτέλους
καὶ Καλλιτύχη
Σωτέλους,
ἥρωες χρηστοὶ
χέρετε.
vacat 0,04
II Νίκη Σω–
τέλους
Ἀσκληπ–
ιάδης Ἀπ–
ολλωνίδου,
ἥρως χρηστ–
οὶ χαίρετε.
vacat 0,80

Subsunt apographa a Bürchner et Buschor confecta ‖ 1 omisit Stamatiades ‖ 2–4 – –ωτελοτ.. | – –αν τυχ.. |

ο.....ους Stam. || 6 χαίρετε idem || 7–8 Νικησὼ ...|ίλου idem || 12 ἥρως (= ἥρωες, quod habet Bürchner) conieci; ἥρων̣ Buschor; ΗΡΩΗ se in lap. cognovisse dixit Rehm || 12–13 Ρου...χε.. | χρηστέ Stam.
Vv. 9–13 postea additos esse censuit Dunst.

---

835 Inv. Her. J 131, in taberna prope puteum vici *Chora* sita; inventa a. 1853 prope delubrum Iunonis iussu principis primo translata est in Museum archaeologicum quod erat in eodem vico. Columella e marmore albo, a. 0,19, diam. 0,17–0,19. Litt. 'pulcherrimae', a. 0,02; interv. 0,008.

Edd. E. I. Kretikides, Πανδώρα 8, 1857–1858, 258 n. 6 litt. minusc. (Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 35 litt. maiusc.); Kretikides, Ἀρχαιολογία (1867), 28 n. 6 (Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 146 n. 6; *List* n. 603). Cf. J. Hatzfeld, *Les trafiquants italiens dans l'Orient hellénique* (1919), 98–99. Tit. exscripserunt a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 138, revisit Rehm a. 1924), a. 1927 Buschor (inv.). Non vidi.

s. I a.

Πόπλιος Πλώ–
τιος Αὔλου Ῥοῦ–
φος ἥρως χρη–
στὲ χαῖρε.

---

836 In oppido *Pythagorion* apud viam, qua ad oppidum *Samos* itur. Columna marmorea, quae diu latuit quamque a. 1995 obiter vidi. Litt. apicibus valde ornatae.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1886, 148 litt. minusc. (*List* nn. 646. 526. 624). *Phot.*

s. I a. – I p.

– – – – – –
χρηστὲ χαῖρε.

Μν– – – Ἀλεξάν–
δρου ἡρωΐνη
τα– – – χαῖρε.

[Φι]λ̣οξένα
⌒.. ¯ράτου
ἡρωΐνη [χρη]στ̣[ὴ]
χαῖρε.

Δωρὶς Δημη–
τρίου ἡρωΐνη χρη–
στὴ χαῖρε.

Θεμιστὼ [Ἀ]θη–
ναγόρο[υ] ἡρωΐ–
νη χρηστὴ χαῖρε.

2 Μν–, 5–6. 7 [χρη]στ̣[ὴ] omisit Stamatiades || 12–13 Θεμιστο– – | Ματρω– – ἡρωΐ– idem.
Titt. diversis manibus scripti sunt.

---

837 In Musei oppidi *Pythagorion* lapidario quod est apud thermas Romanas; inventam primo in muro vineti cuiusdam (Curtius), deinde in alveo fluminis Chesii (Buschor, Dunst) e necropoli septentrionali ortam esse patet. Columna e marmore subcaeruleo, a. 0,80, diam. 0,70, cum titt. diversis temporibus a sex saltem manibus inscrip–

tis. Titt. *I*. *V* levissime incisi evanuerunt. Litt. apicibus valde ornatae, *I* a. 0,02, interv. 0,01; *II* a. 0,025, interv. 0,01; *III* a. 0,02, interv. 0,015; *IV* a. 0,013, interv. 0,015; *V* a. 0,02, interv. 0,01; *VI* a. 0,02, interv. 0,005.

Titt. ineditos exscripserunt a. 1870 C. Curtius [sched. n. 87], a. 1888 Fabricius (diar. V, p. 52), a. 1895 Bürchner (*Duodez*. n. 137). Lapidem contulit Dunst. Non vidi. *Ect.*

s. I p.

I Σαραπίων Κόσμου
ἥρως χαῖρε.
II Βαττὶς Σωπάτρου
ἡρωΐνη χαῖρε.
III Δημέας Δημητρίου,
Σαραπίων Δημέου,
ἥρωες χαίρετε.
IV Μηνᾶς Δημητρίου
ἥρως χαῖρε.
V Βαττὶς Σαραπίωνος
ἡρωΐνη χαῖρε,
Μηνιὰς Διονυσοδώρου
ἡρωΐνη χαῖρε,
Μητρίχη Δημέου
ἡρωΐνη χαῖρε.
VI Μηνιὰς Σίμωνος φύ(σει δὲ)
Δημητρίου ἡρωΐνη χαῖρε.
Δημήτριος καὶ Παιώνιος
Σαραπίωνος, ἥρωες
χ[αί]ρ̣ε̣τ[ε].

Secundum Curtium legit Preuner coll. ect. eius, melius Dunst; 3–4 tantum exscripsit Fabricius, 1–2. 14–15. 20 omisit Buschor || 1 legit Dunst; – –ΛΣΤΟ– Curt. || 10 Dunst; ΒΑΤ̣Τ̣ΗΣ Curt. || 11–12 Dunst; 11 omisit, 12 – –ΟΔΩΡΟΥ tantum legit Curt. || 14 nomen legit Dunst, patronymicum Curt. || 16 compendium recognovit Preuner || 20 legit Dunst.

Vv. 3.10 Βαττίς· tractavit O. Masson, *Glotta* 54, 1976, 88–92 [= OGS I 273–277].

---

838 Inv. Her. M 108 = inv. Tig. 9, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa a. 1911 in agro prope theatrum sub monasterio Παναγίας Σπηλιανῆς situm. Columella e marmore albo infra fracta, a. 0,39, diam. 0,31, exornata cymatio decusso. Litt. apicibus valde ornatae, a. vv. 1–3 0,02, vv. 4–7 0,015–0,017 (rotundae 0,012; φ 0,027); interv. 0,012.

Tit. ineditum exscripserunt Wiegand (inv.), Dunst, Peek in schedis (XXVI 26 a). Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I p.

Ἱ π π ί α ς
Ἱ π π ί ο υ, φ ύ σ ι δ ὲ
Ἑ ρ μ ο γ έ ν ο υ ς.
Ἱππίηι ὠκυμόρω[ι] Δ̣[ι]ο̣νυσία εἵσατο μήτηρ
δειλαί̣η, πικρῆ̣[ι . . .]Λ ἐπὶ ναυφθορίηι
[– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ἐπ᾽] ἠιόσι λείψανα τέκν[ου]
[– ∪ ∪ – ∪ ∪ – φ]ωτὶ πυρωσαμέν[η]
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ^ π[α]θόντ̣ ∪
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ∪ ∪ – ∪ ∪ –.

5 med. σῆ]μ̣᾽ Dunst, πόλ]λ᾽ Peek || 6–9 [κωκύσασ᾽ ἀνέλεξ᾽ ὅτ᾽ ἐπ᾽] ἠιόσι λείψανα τέκν[ου] | [ἐνθάδ᾽ ἔκρυψε δ᾽

ἐπεὶ (vel καλπίδι τὰ κρύψεν) φ]ωτὶ πυρωσαμέν[η]· | [ὦ σῆμ' εἰσορόων τοῦτο, ξένε, τοῖ]ạ π[α]θόντ[ος | δάκρυσον φθίμενον, χαῖρε δὲ καὶ πάραγε] lusit Peek || 8 π[ό]θον Dunst.

Hippiae naufragio interfecti corpus litori advectum combussit cineremque sepelivit mater.

---

839 Inv. Tig. 17, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum ubi sit non traditur. Caput columnae Doricae e lapide calcario subrubro, a. 0,21. Tit. in abaci a. 0,055, l. 0,415, cr. 0,42, parte adversa scriptus. Litt. a. 0,015–0,02, apicibus valde ornatae; interv. 0,007.

Tit. ineditum exscripsit Rehm in schedis, contulit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I p.

Τιμοκλῆς Αἰόλου ἥρως
χρηστὲ χαῖρε.

---

840 In agro suo inter vicos *Chora* et *Potokaki* sito a. 1888 inventam se postea rursus infodisse a. 1924 affirmavit A. Paules agricola teste Rehm (diar. I, p. 61). Columella quaedam.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1888, 136 litt. minusc. (A. E. Kontoleon, *AM* 14, 1889, 101–102 n. 41; *List* n. 532).

aet. inc.

Ἐπιγέν–
ης Λοκρός.

---

8. SARCOPHAGI, URNAE, OSSUARIA, CONDITORIA

841 In domo quadam vici *Mytilinii* a. 1884 vidit Fabricius. Cinerarium e marmore albo, a. 0,32, l. 0,415, infra cymatiis instructum; deerat operculum. Litt. a. 0,028; interv. 0,01

Ed. Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 6, 1871–1872 [1873], 212 n. 3 ex epistula, quam miserat E. I. Stamatiades. Exscripsit Fabricius (diar. II, p. 139) confecitque *ect.*

s. I^2 p.

Ἐγνατοληΐα Καλλὼ
ἡρωῒς
χρηστὴι χαῖρε.

1 Ἐγνατοληΐας falso Stamatiades. Litt. linea subscripta insignitae ab ect. non servantur || 2–3 uno v. reddidit Stam.

---

842 Inv. Her. M 59 = inv. Tig. 108, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Fragmentum sarcophagi e marmore albo superne integri, a. 0,185, l. 0,375, cr. 0,095, adornati bucranio et sertis; in superficie est foramen quadriangulum ad operculum infigendum destinatum. Litt. cum apicibus, a. v. 1 0,02. v. 2 0,017; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripserunt a. 1907 Jacobsthal (diar. p. 49), a. 1910 Schede (inv.), reviserunt Rehm et Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. I p.   – – ͺα ʽΡή *bucra* γιλλα Ποπ̣[λίου]
– –ειλίου *nium* Ἔρωτος γυ[νή].

Suppl. Dunst.

---

843 In horto monasterii S. Trinitatis. Ossuarium e lapide calcario nunc colore caeruleo tinctum, a. 0,27, l. 0,58, cr. 0,455, ex usu secundo in alveum conversum et sub tit. perforatum. Litt. a. 0,03–0,035; interv. 0,015.
Edd. Guérin, *Description* (1856), 245 (Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 46; idem, Σαμιακά[2] IV (1886), 379); Mommsen, CIL III 1, 457, qui Add. p. 982 usus est apographo quod misit C. Curtius (diar. p. 46); Mommsen, CIL IIIs 7165 coll. apographo (diar. II, p. 37) et ect. a Fabricio missis (*List* n. 556). Cf. G. Dunst, *Helikon* 4, 1964, 283 c. adnn. 17–18. Tit. exscripsit etiam Bürchner a. 1895 (*Duodez.* n. 9). Lapidem a. 1995 vidi. *Ect. Phot.*

s. I p.   C(aius) · Iulius · Martialis · h(ic) · s(itus) · e(st).
C(aius) · Iulius · Ạgatho · vive.
Iulia · Or[e]stilla · vive.

Supra v. 1 a sinistra legitur ͺ ·, fortasse ex priore v. 1 conatu; Q· Fabricius (CIL IIIs) || 2 fin. *vive////* idem, *vivit̲* falso Dunst; *vive* Guérin, Curtius; *viv(us) f(ecit)* coniecit Mommsen || 3 *Orostilia* Guérin, *Or[.]stilia* Curtius, emendavit Mommsen; fin. *viveṭ* Fabr., Dunst; *viv(a) f(ecit)* Mommsen ut supra.
Vv. 2. 3 Est vox Graeca ζῇ, ceteroquin tamen in Latinum *vivit* vel etiam *vivet* conversa.

---

844 In vico *Chora* a. 1884 vidit Fabricius; periit. Cistae cinerariae operculum in fastigii formam redactum, a dextra fractum, l. 0,515. Tit. in cymatio scriptus infra tectum percurrit. Litt. 'non tam bonae', a. 0,02.
Edd. Mommsen, CIL IIIs 7164 ex apographo (diar. IV, p. 388) quod suppeditavit Fabricius (A. Donati, Epigraphica 27, 1965, 42 n. 21). Cf. G. Dunst, *Helikon* 4, 1964, 282.

s. I p.?   L(ucius) · Cornelius · L(uci) · f(ilius) · Pal(atina) · Rixa.

---

845 Inv. Her. A 144, in oppidi *Pythagorion* Museo quod est apud thermas Romanas; inventum a. 1928 in loco *Glyphada*. Epistylium e marmore albo, a. 0,373, l. 1,05, cr. 0,26, cui utrimque lapides alios adiunctos esse docent uncorum foramina; intra aream quadratam depressam exsculpta est iuvenis tunica vestiti protoma inter et supra tit. maxima ex parte erasum. Litt. a. c. 0,02.
Tit. ineditum attigit Jantzen (inv.). Lapidem vidi. *Phot.*

s. II[1] p.   ⟦ *8 vv. erasi* ⟧   *protoma*   ⟦ *5 vv. erasi* ⟧
⟦– – – – – – – – –⟧
⟦– – – – – χ⟧αῖρε.

Tit. ad sepulcri aedes aetate Traiana constructas revocavit Jantzen.

---

846 Inv. Tig. 35, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non traditur. Tabula e marmore albo a dextra integra, a ceteris lateribus resecta, a. 0,30–0,33, l. 0,39, cr. 0,075, instructa areis incisura marginatis ianuarum lapidearum valvas vel postes repraesentantibus, inter quas tit. scriptus. Litt. a. 0,03–0,037.

Tit. ineditum exscripsit Rehm, contulit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. L.

s. II p. Λεοντις.

Est potius Λέοντις (vide t. 202 53) quam Λεόντι(ο)ς.

---

847 Inv. Va. 282, ante Museum oppidi *Samos* collocata; primo fuit in vico *Mytilinii* apud Ἀ. Νικόλαον incolam (in S. Nicolai ecclesia perperam Felsch; cistam in campo *Chora* repertam fuisse Bürchnero dixerunt vicani), deinde possidebat Stamatiades, qui a. 1895 Museo donavit. Urna cineraria e marmore albo, a. 0,29, l. 0,495, cr. 0,345, ornata serto rudi per tria latera currente. In latere adverso titt. duo, *I* super sertum, *II* sub serto scriptus. Litt. *I* a. 0,018–0,02, interv. 0,01; *II* a. 0,025–0,028.

Edd. Kretikides, Τοπογραφία (1869), 78 n. 4 litt. minusc.; Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 52 litt. maiusc.; idem, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 40, 1895, 165 n. 14, 2; Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 211 n. 124 (*List* nn. 495. 546). Cf. R. C. S. Felsch, *AA* 1973, 91 c. adn. 40. Titt. exscripserunt a. 1870 Curtius, a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 3). Lapidem contuli. *Ectt. Phot.* tab. L.

s. II p. *I* Ἀγαθημέρο[υ] ṭοῦ
Εὐφράνορος ζῇ.
sertum
s. III[1] p. *II* Ἡράκλεα Ἄλτου χαῖρε.

I 1 Ἀγαθήμερος ⟨τ⟩οῦ perperam Curtius, Stamatiades, Wiegand.
V. 3 Ἄλτης est etiam monetarii Samii a. 396/5 a. nomen, cf. numm. Sam. 4. Cf. Bechtel, *HP* 572.

---

848 In domo quadam vici *Chora* a. 1907 vidit solus Jacobsthal. Sarcophagus marmoreus pedibus parvis impositus, a. 0,41, l. 0,60, cr. 0,42, ornatus sertis; in fronte bucranium inter capita taurina. Tit. in margine frontis superiore scriptus plane erasus est. Litt. a. 0,022, apicibus valde ornatae.

Tit. ineditum exscripsit Jacobsthal (diar. p. 19), revisit a. 1924 Rehm. *Ect.*

s. II p. ⟦[Μ]ẹνẹ́ṭιμε · β′ [· χ]ρηọ[τ]ὲ · [χ]ạῖ[ρ]ẹ].⟧

Legi et supplevi. Numeri nota β patrem homonymum significat.

Non diversus esse videtur sarcophagus, a. 0,41, l. 0,59, cr. 0,45, quem in vinea quadam ante oppidum *Pythagorion* inventum commemoravit E. I. Stamatiades, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου IV 145, 1886, 660 n. 15, tit. ipsum tamen non reddens; cf. E. Preuner, *AM* 28, 1903, 355 adn. 1.

---

849 Inventum inter Iunonis delubrum et oppidum *Pythagorion* olim possidebat incola quidam vici *Chora*; periit. Cinerarium e marmore albo, a. 0,32, l. 0,46, cr. 0,38, pedibus quattuor impositum; operculum deerat. Litt. a. 0,027–0,03, apicibus valde ornatae; interv. 0,02.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 128 litt. minusc. (*List* n. 611). Exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. IV, p. 342) et Holleaux apud Bürchner (*Duodez.* n. 1*), a. 1895 Bürchner ipse (*Duodez.* n. 70), qui etiam confecit *ect.*

s. II p.

Προκλήϊος Ἄμυ–
ρος.

---

850 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum ubi sit non traditur. Limen portae superius e lapide calcario subfusco utrimque fractum et infra contusum, a. 0,15, l. 0,29, cr. 0,21. Tit. vv. 1–2 in fascia elata scripti. Litt. a. 0,02; interv. 0,01–0,02.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. III p.

[ἡ] ̣κα[μ]ά̣ρα α[ὕτη – – – – – – – – – – – – ἐφ' ᾧ τεθῆναι – – – – – – – –]
. .μ̣[ί]αν Τελε[σ– –]
[τ]ὸν υἱόν μου [– – – – –· ὅστις ἂν – – – – – – – – – – – – – – – – – – –]
[ἀπο]δ̣ώ[σι τ]ῇ φυλ̣[ῇ –]

Monumenti genus recognovi et tit. disposui; suppl. Dunst ‖ 2 – –ηαν idem.

V. 1 καμάρα, 'camera sepulcralis'· cf. J. Kubińska, *Les monuments funéraires dans les inscr. grecques de l'Asie mineure* (1968), 94–99.

---

851 In oppido *Pythagorion* prope fontem, qui Βρομόβρυσις appellatur; ubi nunc sit nescio. Sarcophagus e lapide calcario, a. c. 0,80. l. 2,16, cr. 1,10; lateri adverso adfixi sunt clipeus, tabula ansata, clipeus alter, in quibus titt. *I–III*. Litt. a. 0,025–0,03 (φ 0,05), extremis hastis crassatis; interv. 0,005.

Titt. ineditos exscripsit a. 1907 Jacobsthal (diar. pp. 6–7), contulit a. 1924 Rehm confecitque *ectt.*

s. III p.

I in clipeo sinistro

ἡ σορὸς
Εἰωνικοῦ τοῦ Εὐ–
πορίωṿ[ος]· *vacat*
βούλομαι δὲ με–
τοχὴν ἔχιν Ἀρι⟨σ⟩τό–
ναν κα[ὶ Χ]αρίλαν
καὶ Ἀθανασίαν
καὶ Νίκην.

II in tabula ansata

Εὐφράντης
Εἰωνικοῦ ἥρ–
ως χρησταὶ χαῖρε,
ἐτῶν κθ.

III in clipeo dextro

ἡ σορὸς ἄπρατο[ς]
εἰς τὸ παντελέ[ς]·
ἂν δὲ ἕτερος ἐ[μ]βάλῃ
καὶ ἀν οἴξει ṭ[ε]–
θῖναί *umbo* τινα,
ἀποτ[ί] σι τῇ βου–
λῇ Εὐ βοέωṿ
δηνάρια πεν–
τακόσια.

Legit Rehm apud Jacobsthal ‖ 3 –πόρου Rehm ‖ 5 fin. nomen ex ΑΡΙΝΤΟ conieci; 5–6 Ἄριν τὸ | Νανικᾶ ΔΠΑΛΝ Jac. ‖ 11 χαῖρε litt. artioribus in ansa dextra scriptum ‖ 12 ΚοΕ Rehm ‖ 13–15 suppl. Jac. ‖ 16–17 legi; ṬΑΙΑ ΟΙΓЄΙ | ΘΙΓΙΑΝ ΤΙΝΑΝ Jac., Rehm, qui ζημίαν τοῖς π|οιήσασιν εἶναι lusit ‖ 18 legit Rehm ‖ 19 [ἱ]ερ[ὰ] θεῶν Rehm, qui tamen Εὐβοέων in lapide esse confirmavit.

V. 13 ἄπρατος· cf. B. Keil, *Hermes* 43, 1908, 533. 19 Εὐβοέων nomen chiliastyis Samiae monet t. 202 2. 10.

---

852 Inv. Her. J 262, In Heraei lapidario; inventum a. 1937 in loco *Palia ekklisia* a vico *Myli* orientem versus sito. Limen portae superius e lapide nigro pumicoso a dextra fractum, a. 0,20, l. 0,35, cr. 0,46, fasciis simplicibus

marginatum; in superficie foramina quaedam; in imo latere est excavatio, qua postibus impositum erat. Litt. a. 0,025; interv. 0,03.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. III p. ἡ καμάρα L_– – – –
/// ΑΙ///ΥΊΓΗΟ ᑊ ʻ– – –

1 fin. ἐσ̣[τὶ, 2 καὶ αὐτῆς Buschor; fortasse καὶ [α]ὐτῆς ἡρόϊο[ν], si litt. conexae sunt.

Cf. t. 855.

---

853 Inv. Her. M 87 = inv. Tig. 24, in Musei oppidi *Pythagorion* lapidario quod est in arce; inventum ubi sit non traditur. Sarcophagi parvi operculum e marmore albo, l. 0,676, cr. 0,535. Tit. scriptus est in margine prominenti, a. 0,032. Litt. a. 0,02 (φ 0,028).

Tit. ineditum exscripsit Schede (inv.), contulit Rehm. Non vidi. *Ect.*

s. III p. Ῥουφίων.

---

854 Inv. Her. M 11 = inv. Tig. 33, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum in eodem oppido prope locum *Glyphada*. Limen superius portae e marmore albo integrum, a. 0,24, l. 1,11, cr. 0,22. Titt. duo, *I* in area depressa regulisque circumdata, *II* in marginis fascia summa scriptus. Litt. *I* a. 0,02–0,025, levissime incisae; *II* a. 0,025–0,03.

Titt. ineditos exscripserunt Wiegand (inv.), Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. III² p. *II* Εὐτυχίας τῆς Νείκης καὶ Ἐλπίστου.

s. III¹ p. *I* ἡ καμάρα | Αὐρ(ηλίου) · Εὐτυχίωνος |.

2 nomen in rasura scriptum.

V. 1 Eutychiam Nicae et Elpisti f., servam Aur. Eutychionis fuisse putavit Dunst.

---

855 Inv. Her. J 261, in Heraei lapidario; inventa a. 1937 in loco *Palia ekklisia* sito a vico *Myli* ad orientem. Pars dextra superioris liminis portae, a. 0,185, l. 0,65 (nunc tantum l. 0,48), cr. 0,135, ab utroque latere fasciis ornati; in superficie obturamenti foramen. Tit. in lateris adversi fascia suprema scriptus. Litt. a. 0,035–0,045 (rotundae 0,03).

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.), a dextra mutilum Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tit. mutili tab. LV.

s. III–IV p. – – – – – – αὐτὸν καὶ σύνβιον αὐτοῦ.

Litt. linea subscripta insignitas tradidit Buschor.

Hoc portae limen superius ad aedem sepulcralem pertinet. Cf. t. 852.

---

9. LAPIDES VARII

856 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventus ubi sit non traditur. Lapis marmoreus a sinistra fractus, a tergo excavatus, a. 0,23, l. 0,245, cr. 0,25, cum titt. duobus *I. II.* Litt. *I* a. 0,015, interv. 0,01; *II* apicibus ornatae, a. 0,022–0,025, interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. II a. *I* – – – – – – – –ος
– – – – – – ἥρως
[χαῖρε]. *vacat 0,04*
s. I a. *II* – – – – – – Ἑρμίππου
[ἥρως] χαῖρε.

Suppl. Dunst.

---

857 Inventus a. 1969 in thermis Romanis (quadr. N 4). Lapis quidam, a. 0,28, l. 0,092. Litt. a. 0,02–0,023; interv. 0,005.

Tit. notus tantum est ex eo, quod confecit U. Jantzen, *ect.*

– – – –
s. I a. ΓΝ– – –
χ[αῖρε].
vacat 0,02
Θεο– – –
ἥρω[ς χρηστὲ]
vac. [χαῖρε].

---

858 Inter tt. 731. 738. 832 in oppido *Pythagorion* inventos commemoravit Stamatiades. Lapis quadriangulus magnus.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1876, 163 litt. minusc. (idem, Σαμιακά[2] I (1881), 207; *List* n. 531).

aet. hell. vel imp. Ἐπαφρόδιτος Ἀρίστου
ἥρως χρηστὲ χαῖρε.

---

859 Inv. Her. J 90 = J 129, olim inserta domui cuidam vici *Chora*; periisse videtur. Lapis quidam a dextra fractus, a. 0,56, l. 0,32. Titt. duo *I. II.* Litt. *I* a. 0,025, *II* 0,035; interv. 0,01 (vv. 5–6 0,02).

Tit. ineditum exscripserunt a. 1924 Rehm (qui propter venti vim ectypum facere non potuit), a. 1927 et iterum a. 1928 Buschor (inv.).

s. I a. – I p. *I* Ζώσιμος Ζ[ωσίμου νεώτε]–
ρος, ἥρως χ[ρηστὲ χαῖρε].
vacat 0,03

Ζώσιμος Ζω[σίμου χαῖρε].
Κλεοπάτρα [– – – χαῖρε].
vacat 0,17
II τὸ ἡρῶον – – – – – – –
καὶ τῶν το[ῦ γένους αὐτοῦ].

Suppl. Dunst ‖ 1 lit. ultimam, quam Σ tradidit Buschor, potius Ζ fuisse affirmavit Rehm ‖ 1–2 vel πρεσβύ–τε]|ρος ‖ 5 [τοῦτο Ζωσίμου] Dunst.
Non parvum temporis spatium inter titt. *I. II* interesse docent litt. formae.

---

860 Olim domui cuidam vici *Mytilinii* insertus. Lapis calcarius albus a sinistra integer, a. 0,31, l. 0,155, cr. 0,48. Litt. a. 0,02, apicibus valde ornatae; interv. 0,01.
Tit. ineditum exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 58). *Ect.*

s. I a. – I p.

Ἀριστομ[ένης]
Ἀριστίπ[που],
ἱερεὺς Ἡρ̣– –,
ἥρως χρη̣[στὲ]
χαῖρε. *vac.*

3 Ἥρ[ας] Dunst.
Vv. 1–2 Hunc ex Aristomenis agoranomi t. 13 laudati progenie fuisse putavit Dunst.

---

861 Olim in agro oppido *Pythagorion* vicino; frustra iam a. 1924 quaesivit Rehm. Lapis cubicus e marmore caeruleo a sinistra et supra integer, a. 0,26, l. 0,265, cr. 0,20, cum titt. *I–III* tribus manibus exaratis. Litt. *I. III* apicibus instructae, *I* a. 0,02, interv. 0,02; *II* a. 0,023–0,025, interv. 0,015; *III* a. 0,025, interv. 0,012.
Titt. ineditos exscripserunt a. 1884 Holleaux apud Bürchner (*Duodez.* n. 17*) et Fabricius (diar. III, p. 315), a. 1895 Bürchner ipse (*Duodez.* n. 17). *Ect.*

s. I a. – I p.

I Νικίας Ἀριστ– – –,
[Ν]ικίας Θευδώ̣[ρου],
[ἥρ]ωες χρηστ[οὶ χαίρετε].
II Μαρωνὶς κ[αὶ – – – –],
ἡροῖναι χρ[ησταὶ χαίρετε].
III Φιλάργυρ[ος – – – – –]
χ[αῖ]ρε· ΕΙ/// – – – – – –
–ι _vestigia_ _ _ _ _ _

1 Ἀρίστ[ωνος] e. g. Holleaux ‖ 2 suppl. idem ‖ 3 suppl. idem, χαίρετε addidit Dunst ‖ 4 Σ]αρωνὶς Holleaux, sed lit. primae vestigium Μ flagitat, Σ et Χ refutat ‖ 5 suppl. Dunst ‖ 7 post χ[αῖ]ρε supplendum est vel nomen alterum (e. g. Ἑρ̣[μ– –]) vel exsecrationis formula (εἰ̣ [δέ τις κτλ.).

---

862 In Museum oppidi *Samos* (sine inv. n.) ex oppido *Pythagorion* adlatum. Fragmentum stelae vel sarcophagi e marmore albo, a. 0,28, l. 0,165, cr. 0,085. Litt. a. 0,035, apicibus valde ornatae; interv. vv. 1–2 0,01, vv. 3–4 0,02.
Tit. ineditum exscripserunt Rehm, Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. I a. – I[1] p.

−. . ι − −
καὶ
Βιττ– –
. Ν/– –
– – – –

1 vestigia litt. a Rehm notata nunc desunt || 3 Βιττ[ὼ] Rehm.

---

863 Inv. Her. M 85 = inv. Tig. 16, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Lapis cubicus a dextra fractus, a. 0,45, l. 0,27, cr. 0,31, cui angulus superior dexter exsectus est. Litt. a. 0,027, apicibus valde ornatae; interv. 0,01.

Tit. ineditum commemoravit Koerner, *Homonymität* (1961), 38. Exscripserunt Schede (inv.), Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I p.

– – – – – –
[ἥρως χρησ]-
τὲ χα[ῖρε],
Ἀπολλ[ώνι]-
ος (Ἀπολλωνίου) το[ῦ]
(Ἀπολλωνίου) ἥρως χ̣[ρησ]-
τὲ χαῖ[ρε],
οἱ Καλλικ̣λ[εί]-
ας τῆς Εὐ-
κλέους
υἱοί.

0–5 suppl. Schede, 6 Dunst || 3. 4 patronymica compendii siglo ⊢ redduntur.

---

864 In domo quadam vici *Mytilinii* a. 1884 vidit Fabricius, iam a. 1924 frustra quaesivit Rehm. Lapis marmoreus, a. 0,645, l. 0,56, cr. 0,16. Litt. a. 0,03, apicibus instructae; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit Fabricius (diar. II, p. 139) adnotans vento ablatam esse partem dextram *ect.* sui.

s. I p.

Ἐπαφρόδιτος
Νικέρωτος ἥρος
χρη-
σταὶ χαῖραι. ❦

1–2 litt. linea subscripta insignitae ab ect. non redduntur || 4 = -στὲ χαῖρε.

---

865 Vidit Jacobsthal a. 1907 insertum domui cuidam vici *Chora*; a dextra et infra arenato occultatum non iam apparere a. 1924 monuit Rehm. Lapis quidam, a. 0,45, l. 0,37, exornatus anaglypho coronae, supra quam exarati sunt titt. duo, originalis *I* et posterior *II*. Litt. *I* a. 0,017–0,023, apicibus ornatae; *II* a. 0,017; interv. 0,015.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 127 litt. minusc. (*List* n. 638). Exscripsit a. 1907 Jacobsthal (diar. p. 21) confecitque *ect.* malum.

s. I p. *I* Ἀπολλώνιος Ἀττάλ[ου]
ἥρως χρηστὲ χαῖρε.
s. I–II p. *II* Ἄτταλο[ς Δι]ο̣ν̣υσίο̣υ ἥρῳ[ς]
χρηστ[ὲ] *corona* χαῖ[ρε].

Ἀπολλ– – | ηρως Χρηστε – – | Απαλος – – Stam. ‖ *II* legit Dunst in ect.

---

866 Inv. Tig. 232, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa in agro oppidano apud viam ad oppidum *Samos* ducentem. Lapis quadriangulus calcarius, a. 0,29, l. 0,53, cr. 0,57, cum titt. duobus diversis manibus incisis. Litt. *I* a. 0,015–0,02, interv. 0,02 (vv. 2–3 0,005); *II* a. 0,02 (v. 8 0,03), interv. 0,005 (vv. 7–8 0,02–0,03).

Tit. ineditum exscripsit a. 1884 Fabricius (diar. III, p. 315), lapidem a. 1924 contulit Rehm. *Ect. Phot.*

s. II p. *I* Μοσχὼ
Γοργίου
ἡρωΐνη.

s. III^1 p. *II* Λέων
Λέοντος
τοῦ
Ὑψιθέμιδος
ἥρως.

II 1–4 Eiusdem gentis esse videntur Samiorum legati a. 135 a. et paulo post Λέων Λέοντος (*I. Priene* 41 4) et [Λέων το]ῦ Λέοντος τοῦ Ὑψιθέμιδος (ibid. 42 17, ubi ergo Θρασ]υλέοντος nomen redarguitur).

---

867 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Lapis calcarius canus in duas partes contiguas fractus, a. 0,43, l. 0,69, cr. 0,245, cui superne et a dextra lapides alii adiuncti erant. Litt. a. 0,03–0,035; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect.*

s. II p. Μελι– –$^{c.5}$– –ογένους
ἡροΐνη [χ]ρ̣ηστὴ χαῖρε.

---

868 Inv. Her. J 257, in Heraei lapidario; inventus a. 1937 in loco *Palia ekklisia* sito a vico *Myli* orientem versus. Lapis quadratus e marmore lucido a sinistra integer, a. 0,065, l. 0,20, cr. 0,205; infra regulae prominentis reliquiae. Litt. a. 0,016; interv. 0,008.

Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 175 n. 95 (*List* n. 709). *Ect. Phot.*

– –
s. II–III p. σασθαι δὲ ἀν [– – – – – – – – – – – – – πε]–
ρὶ τῶν ἐν ΗΡ* – – – – – – – – – – – –

2 Ἡρα̣[ίῳ Dunst.

Est fortasse limen superius portae sepulcralis (cf. tt. 852. 855). Sed ἐν Ἡρα̣[ίῳ verba a tit. sepulcrali aliena sane sunt.

10. MONUMENTA INCERTAE FORMAE

869 De lapide nihil notum est.

Edd. A. Kirchhoff, *Monatsber. Ak. Berlin* 1862, 78 n. 9 litt. maiusc. ex apographo a Leonida Zographo Samio confecto, quod acceperat per Sperling, proxenii Borussici interpretem (*List* n. 493). Cf. P. Jacobsthal, *AM* 31, 1906, 416 adn. 1; G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 102.

s. V–IV a.? Ἀνχιάλη
Σιμίω.

V. 2 Σιμίω[νος] dub. Curtius in schedis; est tamen forma contracta Σιμίεω, cf. *LGPN* I 406 Σιμίας (57).

---

870 Prope vicum *Chora* invenit Bürchner a. 1888. Lapis sepulcralis a sinistra fractus, a. 0,20, l. 0,28.

Tit. ineditum parva cum cura exscripsit Bürchner (*Duodez.* n. 85).

s. II–I a.? – – –είδης
– – –χν̣ᾶ ἥρως
[χρη]στὲ χαῖρε.

2 subest nomen hypocoristicum velut Ἀραχνᾶς (*LGPN* I 56). Lit. secundam non certe recognovit Bürchner.

---

871 In vico *Chora.* Lapis inaedificatus, a. 0,41, l. plus quam 0,10, cuius pars dextra terra occultata erat. Litt. a. 0,02; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit Rehm a. 1924 in schedis.

s. II–I a. Α– – – –
Διο– – –
Ἐφέ[σιος]
vacat

3 supplevi.

---

872 Inventus in monasterii S. Trinitatis fundo supra monasterium Παναγίας Σπηλιανῆς intra fines oppidi *Pythagorion* sito; frustra quaesivit iam a. 1870 Curtius. Lapis quidam.

Edd. Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 67, ex apographo alieno; Mommsen, CIL I 1554 ex apographo a Leonida Zographo Samio confecto, quod miserat Sperling interpres proxenii Borussici quod erat Constantinopoli; idem, CIL III 1, 458 c. Add. p. 982 (R. Garrucci, Sylloge inscriptionum Latinarum (1877), 2203; CIL I[2] 2260 c. Add. p. 1100; A. Degrassi, ILLRP II (1963), 779; A. Donati, Epigraphica 27, 1965, 42 n. 20; *List* n. 600). Cf. V. Gardthausen, *Augustus und seine Zeit* II 1 (1891), 183 adn. 11; G. Dunst, *Helikon* 4, 1964, 283 c. adn. 23.

s. I a.? Ser(vius) · F̣ulvius · Ser(vi) · l(ibertus) · Herodoṭus · eṭ ·
Ser(vius) · F̣ulvius · Ser(vi) · l(ibertus) · Batroclus,
magistrei.

Restituit Mommsen ex *SEREYCYIYSSER. L. HERODOIYSEI.* | *SEREYLYIVSSER. L. BATROCLYS* (Stamatiades); verba interpunctionibus separata fuisse videntur ‖ 1 *EVLVIVS* Leonidas ‖ 2 ⟨*P*⟩*atroclus* Mommsen, reiecit Dunst ‖ 3 *MACISTREI* Leonidas.

V. 3 De magistris collegiorum Italicorum cf. F. Salviat, *BCH* 87, 1963, 252–259.

M. Antonii a. 32/1 a. in insula commorati clientes voluit Gardthausen Fulvii nomine nisus.

---

873 Lapidem a. 1813 in insula Samo invenit Georges Renouard; ubi nunc sit ignoratur.

Edd. R. W. (?), Museum criticum *or Cambridge Classical Researches* 11, 1814, 349–350. 516 adn. 1, quocum Renouard communicaverat (F. A. Wolf, *Litterarische Analekten* I (1817), 101–104; F. Jacobs, Anthologia Graeca III (1817), 968–969 n. 398 exemplari usus quod ex schedis Wolfianis exscripserat F. Passow; CIG II 2258; Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 13 litt. maiusc.; Kaibel, Epigrammata Graeca (1878), 224; E. Cougny, Epigrammatum Anthologia Palatina III (1890), 129 n. 248; Peek, *GV* I (1955), 1121; idem, *Griech. Grabgedichte* (1960), 151 c. versione Germanica; *List* n. 485; F. Ferrandini Troisi, *La donna nella società ellenistica: Testimonianze epigrafiche* (2000), 39–40 n. 2. 6). Cf. Curtius, *Studien* (1877), 2.

s. I a. – I p.?

ἡ γενεῆι δόξηι τε καὶ ἐν Μούσῃσι Τύριννα
ἔξοχος, ἡ πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς,
ἐννεάδας τρισσὰς ἐτέων ζήσασα τοκεῦσιν
δυστήνοις ἔλιπον δάκρυα καὶ στοναχάς·
πᾶς γὰρ ἐμοῦ φθιμένης χῆρος δόμος, οὔτε γὰρ αὐτὴ
λείπομαι, οὔτ' ἔλιπον βλαστὸν ἀποιχομένη·
ἀντὶ δὲ πατρῴου καὶ ὑψορόφοιο μελάθρου
λειτὴ τοὐμὸν ἔχει σῶμα λαχοῦσα πέτρη·
εἰ δ' ἦν εὐσεβέων ὅσιος λόγος, οὔποτ' ἂν οἶκος
οὑμὸς ἐμοῦ φθιμένης ταῖσδ' ἐνέκυρσε τύχαις.

7 πατρῴο⟨ιο⟩ Boeckh, Kaibel, πατρῴου ⟨τε⟩ Jacobs.

V. 1 De nomine fem. cf. Bechtel, *HP* 549. Nomina in Τυρ– incipientia apud Iones non rara esse videntur, ut docent Τυριννώ (*I. Priene* 170), Τύριννος Colophonius (*AJPh* 56, 1935, 363 II 125), Τύρων Colophonius (*I. Priene* 57 21), Τύρων Teius (*I. Iasos* II 608). Cf. etiam L. Robert, *Villes d'Asie mineure* ([2]1962), 125.

Carmen saec. I–II p. attribuit qui primus edidit; aetatem anteriorem maluit Peek, saec. II–I a. voluit Ferrandini Troisi.

---

874 Tit. quidam sepulcralis.

Edd. Boeckh, CIG II 3277 ex schedis Sherardi (*List* n. 559). Cf. E. Preuner, *AM* 49, 1924, 47; L. Robert, *Études Anatoliennes* (1937), 440; G. Petzl, *I. Smyrna* I p. X adn. 19.

s. I[1] p.?

Κλαυδία Τι(βερίου) Κλαυδίου Ματρέου
θυγάτηρ Ἀπφάριον ❦ Λολλιανὴ ❦
ἡρωΐ[νη] χρηστ⟨ὴ χ⟩α̣ῖρε̣.

3 ΧΡΗΣΤΡΙΛΙΡΙ traditur.

Vv. 1–2 Eadem nominatur t. 373 7, quem vide. 2 Ἀπφάριον· cf. L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 154.

'In schedis Sherardi p. 84 haec inscriptio post Philadelphensem posita est sine loci notitia, sed adiungitur Smyrnaea (*I. Smyrna* I 160): unde hanc quoque ad Smyrnam rettuli', Boeckh; at Samo iure attribuit Preuner propter prosopographiam.

---

875 In domo quadam vici *Mytilinii* insertum a. 1870 solus vidit C. Curtius tit. satis evanidum.
Ed. Mommsen, CIL III Add. p. 982 n. 6092a ex apographo, quod suppeditavit Curtius (diar. pp. 15. 47). Cf. G. Dunst, *Helikon* 4, 1964, 282 c. adn. 14.

s. II^1 p.?

M(arcus) U⟨l⟩pius P⟨l⟩aci–
ḍus miles cl(assis) · pr(aetoriae)
Rav(ennatis) · Tib(erius) · CERTIΛA–
nus et · Iul(ia) · SEΛII⊥I
SO[.] ı IO here–
dẹ[s] · b(ene) · m(erenti) · curaver–
runt.

Restituit Mommsen || 1 *VIPIVSPIACI* Curtius; *U⟨l⟩pius* Mommsen, *Vipius* (= Vibius) retinuit Dunst || 2 *MIL·ESCL·PR* Curt. || 3–4 *C⟨l⟩(audius) P⟨r⟩ima|nus* Mommsen || 4 *Sex⟨t⟩i · li[b(erta)]* idem || 5 fin. ornamentum indicavit Curtius || 5–6 – – *⟨c⟩ohere|des* dub. Dunst || 7 in. *r* delevit Mommsen.
Imp. Traiani aetatem postulat nomen gentile v. 1, si recte restitutum est.

---

876 Inventus in loco *Glyphada*. Lapis quidam.
Edd. Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 72 litt. maiusc. (*List* n. 574).

aet. Rom.

Μαρκία Πώσιλλα
ἡρωΐνη χρηστὴ χαῖρε.

---

877 In domo quadam vici *Chora* a. 1884 vidit Holleaux. Fragmentum undique fractum, a. 0,225, l. 0,41.
Tit. ineditum exscripsit Holleaux apud Bürchner (*Duodez.* n. 13*).

aet. Rom.?

– – – – – – – – – – – – – – –
– – – –ΠΟΠΙΔ– – – – – – –
– – – –τερα Σεκου[ν– – – – –]
– – – ⟨ὁ⟩ ἀνὴρ Εὐκλῆς Α– – –
vacat

3 ΘΑΝΗΡ traditur.

---

878 In ecclesia S. Johannis Praecursoris vici *Chora*, postibus ianuae inserta. Fragmenta duo *ab*, quae composui.
Edd. Kretikides, Περίβασις (1873), 84 uncis neglectis (*List* nn. 568.5 et 517). Frr. parum diligenter separatim exscripsit Wrede. Non vidi.

aet. Rom.

b Λήναις Χάρη⟨τ⟩ος *a*
τοῦ Χάρητος τοῦ
Δαμασίππου ἥρως
χρηστ[ὲ] χαῖρε.

Restitui; 1 ΧΑΡΗΠΟΣ, 3 ΔΑΜΑΣΠ et ΠΟΥ ΗΡΩΣ Wrede, 1–4 Χαρηπος | – –τος τοῦ | [Δαμάσ]που ἥρως | χαῖρε et Ληναΐς | τοῦ Χαρή[που] | Δαμάσπ[ου] | χρηστ[ὴ] | χαῖρε Kretikides.
V. 1 Si recte Λήναι(ο)ς intellexit Curbera, tit. post saec. II a. ponendus est (cf. e. g. Threatte I 400–401).

---

879 Inventa inter rudera antiqua prope ecclesiolam Γενεσίου τῆς Θεοτόκου in promunturio Χήσιον sive Ψαλίδα orae meridionalis sitam a vico *Pagondas* ad meridiem, postea navi in oppidum *Samos* transportata ibidemque scalis domus cuiusdam inserta, nunc amissa. Tabula (πλάξ) quaedam.
Edd. Kretikides, Τοπογραφία (1869), 53 (*List* n. 568).

aet. imp.

L(ucius) Appulius
Efigx– – –
hic [situs est].

1 *Lappulius* Kretikides, correxi || 3 *[jacet]* Kret.

---

880 Primo in oppido *Pythagorion* ἐπί τινος τοίχου (Stamatiades), deinde in domo quadam vici *Chora* (Kretikides); periisse videtur. Tabula (πλάξ) quaedam.
Edd. Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 76 litt. maiusc. (idem, Σαμιακά[2] IV (1886), 47; *List* n. 633); Kretikides, Τοπογραφία (1869), 73 n. 5 litt. minusc.

aet. imp.?

Ζώσιππος
ἥρως
χρηστὲ χαῖρε.

V. 1 Ζώσι⟨μ⟩ος non recte coniecit Dunst, *I. Korsiai* 129; nam Zosippus quidam Tyndaritanus apud Cic. Verr. IV 42 nominatur (cf. H. Gundel, *RE* X A 1 (1972), 844).

---

881 Inventa in loci *Glyphada* regione ad meridiem spectante; periisse videtur. Lapis quidam.
Edd. Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 71 litt. maiusc. (*List* n. 533).

aet. imp.?

Ἐπικράτης Ἐπικράτους
νεώτερος,
ἥρως χρηστὲ χαῖρε.

Eiusdem stirpis Ἐπικράτην Ἐπικράτους, sacerdotem Iunonis saec. III p. (t. 333 1), fuisse putavit E. Preuner, *AM* 49, 1924, 46.

---

882 Inv. Her. J 134, in domo vici *Chora* sita adversus Κοιμήσεως ecclesiam; ubi nunc sit ignotum est. Lapis quidam utrimque fractus, ut videtur, a. 0,58, l. 0,28. Litt. a. 0,02–0,03.
Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.).

s. III–IV p.

– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ –ΤΙΕ, ἀλλά σε Μοῖ[ραι]
[– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ἥρ]πασαν ἐκ βιότ[ου]
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ·ΟΣΕΙΣ πόθον ε– ∪

– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ν ἀθάνατόν τε ∪ –
vacat
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ερης πτόλις – ∪
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ∪ ∪ ῥωόμενον *vac.*
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ον ἤραο κῦδος
[– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ὁ]σίαις πρ[α]πίσιν
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ –ΕΠΕϹ ἠϊθέοισι
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ∪ νεην τὸ κλέο[ς].

1 fin. ΜΟ᾽ Buschor ‖ 2 supplevi ‖ 3 – –.ος εἰς πόθον Buschor ‖ 7 e. g. ἄσπετ]ον ‖ 8 supplevi ex _ΙΑΙϹΠΙ.ΠΙϹΙΝ (Buschor, qui –ιαις ἐ[λ]πίσιν contra metrum voluit) ‖ 10 σὴν γε]νεὴν vel sim. quid.

Est carminis sepulcralis elegiaci frustum. Aetatem posteriorem produnt litt. Ϲ, Ѡ a Buschor traditae.

---

883 Apud ecclesiam S. Nicolai ad portum vici *Neo Karlovasi* sitam.

Edd. Kretikides, Τοπογραφία (1869), 48 litt. minusc. (Stamatiades, Σαμιακά² IV (1886), 331; *List* n. 553).

aet. inc.

Ὁμόνοια Ὀνησίμου,
Σώσου δὲ γυνή.

3 [ἡρωῒς χρηστὴ χαῖρε] addidit Kretikides.

---

884 Apud incolam vici *Mytilinii*; periit. Tabula (πλάξ) rectiangula.

Edd. Kretikides, Τοπογραφία (1869), 77 n. 3 litt. minusc. (R. C. S. Felsch, *AA* 1973, 92 adn. 42; *List* n. 615).

aet. inc.

Σιλανὸς Ἀρκάς.

---

885 Apud incolam vici *Mytilinii*; periit. Tabula cum tit. satis detrito.

Ed. Kretikides, Τοπογραφία (1869), 77 sub n. 3 litt. minusc.

aet. inc.

– – – τοῦ Κόνωνος καὶ σῆμα – – –

Ea quattuor verba sola legere potuit Kretikides.

---

886 Extra oppidum *Pythagorion*; periit. Lapis quidam.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1888, 136 litt. minusc. (A. E. Kontoleon, *AM* 14, 1889, 102 n. 45; *List* n. 572).

aet. inc.

– – – – – –
χαῖρε.
Μανασας – – –
ἥρως χρηστὲ
χαῖρε.

Μανασσας· nomen Asiaticum flagitant exempla similia velut Μανησας, Μανισας, Μανοσας, L. Zgusta, *Klein-asiat. Personennamen* (1964), § 859–862.

---

887 Olim in vico *Chora*, aditui ecclesiae S. Iohannis Praecursoris immissa; ubi nunc sit ignoratur. Tabula quaedam cum tit. valde mutilo.

Edd. Kretikides, Τοπογραφία (1869), 71 n. 1 litt. minusc. (Stamatiades, Σαμιακά² IV (1886), 47; *List* n. 486).

aet. inc.

– – – – – – – – – –ΕΒΡΗΝΙΣ– – – – –
[– ∪ ∪ – ∪ ∪ – τ]όνδε καταφθίμεν[ον]
– – – – – – – – – – – – – – – – – –

1 Ἐβρηνίς, 2 – –ον δὲ καταφθίμεν– – Kretikides ‖ 2 suppl. Dunst.

Est carmen sepulcrale viri cuiusdam fortasse ex Cebrene Troadis oppido orti, si vero v. 1 adiectivum Κ]εβρηνὶς (scil. πόλις, Dunst) vel ethnicum Κ]εβρήνι(ο)ς subest.

---

888 Inventa in oppido *Pythagorion*, nunc amissa. Basis (?) quaedam e marmore (?) leucophaeo, a. 0,30, l. 0,22, cr. 0,30.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1879, 149 litt. minusc.; idem, Σαμιακά² I (1881), 208 (*List* n. 503).

aet. inc.

Ἀπολλώνιος
Φύρσωνος
ὁ φύσει
Περιγένου.

V. 2 Cf. L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 66–67.

---

889 In loco Καμάραι intra fines vici *Chora* sito; iam diu deperditus. Lapis quidam quadriangulus.

Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 128 litt. minusc. (*List* n. 552).

aet. inc.

Ἡρόδοτος Νίκωνος.

---

890 Inv. Her. J 87 = inv. Pyth. 467, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum in loco *Glyphada*. Fragmentum tabulae tenuis. Litt. apicibus valde ornatae.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi.

aet. inc.

[– – – χρησ]τὲ
– – –?– – – χαῖ[ρε].

APPENDIX: MONUMENTA SEPULCRALIA SAMIORUM EXTRANEA

891 Ephesi. Lapis fere cubicus, saec. VII–VI a.: Πυθαγόρεω | τõ Θαλέω | Σαμίο, *I. Ephesos* II 115; SEG XXVI 1277.

892 Athenis. Basis quadrata, c. a. 520–490 a.?: Αἴσχρο τõ Ζωιίλο | Σαμίο, IG I^3 1366. *Ect.*

893 Athenis. Basis gradata, c. a. 510 a.: ἐς Σαμίοις γενναῖος ἀνὴρ ὑπὸ σήματι τῶιδε | Λεάναξ Ἡραγόρεω κεῖται ἀποπρὸ φίλων, IG I^3 1365.

894 Athenis. Baseos fragmenta duo, c. a. 500 a.?: Βρο[τάχο τõ – –]νακτο[ς], IG I^3 1367, quam Samiam esse censuit Jeffery. *Ect.*

895 Cymae Aeoliae. Anaglyphum, c. a. 500 a. sculptum, sub quo tit. paulo posterior: Ἀστυάνακτος | τõ Ὑβλησίο | Σαμίο, SEG XLVII 1663 B.

896 Athenis. Basis gradata, c. a. 500–480 a.?: Ἀ̣ντιστάσιος | [Σ]αμίο, IG I^3 1368.

897 Sciathi. Stela, saec. V^1 a.: [τῶ]ι̣ μ̣ε Λυκοφρον̣|[ί]δηι Πελυεσ(σ)ίωι̣ | [ἐ]νθάδ' ἔθηκεν / [Λ]εύκων τῶι Σα–μ[ί|ω]ι μνῆμα φιλημο|σύνης, *ABSA* 93, 1998, 389–392 c. phot. tab. 70 (SEG XLVIII 1170); cf. L. Dubois, *Bull. ép.* 2000, 506.

898 Athenis. Stela cum anthemio, c. a. 390–365 a.: Εὐπάλεια Ἱπποκράτους Κηφισε|είως γυνή. Φιλίσκος Ἱππο–κράτους | Κηφισιεύς. Μύρτα Ἱπποκράτους θυγάτη|ρ. *vacat* Ἡραγόρας Ἡροδότου Σάμιος. | Ἱπποκράτης Ἡραγό–ρου Κηφισιεύς. | [Θρά]συλλος Ἡραγόρου Κηφισιεύς. | [– – – Ἡ]ραγόρου γυνή, IG II/III^2 6417, quos Heragorae filios a. 405/4 a. civitate Attica donatos esse patet (cf. SEG XXXIII 213).

899 Athenis. Stela cum aëtomate, saec. IV a. ineuntis: Ἀρίμνηστος | Δεξίππο | Σάμιος, IG II/III^2 10223. *Ect.*

900 Piraei. Stela cum aëtomate et anaglypho, saec. IV^1 a.: Τιτὼ | Σαμία, IG II/III^2 10231; *CAT* n. 1.290. *Ect.*

901 Pari. Basis, saec. IV^1 a.: Δηλ̣ο̣θ̣έμ̣ιος Κ̣όσ|μο τõ Σαμίο, IG XII 5, 438. *Ect.*

902 Athenis. Stela cum anthemio, saec. IV^1 a.: Σάτυρος Ἑστιαίο Σάμιος, | Λύκος Σατύρο Σάμιος, IG II/III^2 10230. *Ect.*

903 Athenis. Stela cum aëtomate, ante med. saec. IV a.: Σιλανίων | – –ο⟦υ⟧ Σάμ[ιος], *Agora* XVII 657.

904 Athenis. Stela cum aëtomate, med. saec. IV a.: Φανῆς | Ζωπυρίωνος | Σάμιος, IG II/III^2 10232.

905 Athenis. Stela cum aëtomate, med. saec. IV a.: Διδυμίας, | Καλλιθέα, | Σαμίω, IG II/III^2 10227. *Ect.*

906 Magnesiae ad Maeandrum. Stela cum aëtomate, saec. IV a.: Ἀθηνὼ Πρυτάνιος Σαμίη, *I. Magnesia* 259.

907 Piraei. Stela, saec. IV^2 a.: Βίσθ⟨α⟩ρος (ΒΙΣΘΛΡΟΣ lap.) Διονν[ῦ] | Σάμιος, IG II/III^2 10226. Cf. W. Peek, *Abh. Ak. Berlin* 1953/IV, 26 n. 91 (SEG XIII 174). De nomine cf. L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 311. *Ect.*

908 Athenis. 'Aëtoma marmoris Hymettii', saec. IV a.: Νάννιον : Σαμία, IG II/III^2 10229; *CAT Suppl.* n. PE 48. Cf. AP V 207 1.

909 Piraei. Stela cum aëtomate, saec. IV a.: Φρύνη Σα[μία], IG II/III^2 10233. *Ect.*

910 Athenis. Stela cum anthemio et anaglypho, saec. IV a.: Ἀλέξανδρος Σάμιος, *CAT* n. 3.455 (SEG XXII 188).

911 Athenis. Stela cum aëtomate, saec. IV a.: Σίμων Θεοδώρου Μιλήσιος, | Ἀφροδισία | Σαμία, IG II/III^2 9870. *Ect.*

912 Athenis. Frustum, saec. IV a.?: . . . ισκε– – (Παρμεν]ίσκε Shipley (1987), 303 [SEG XXXVII 172]) | Ἀριστο– –|ο Σάμιος, IG II/III^2 10224/5.

913 Athenis. Stela, saec. IV–III a.: [Δι]ονύσιος Ἡρακλ̣[ε|ί]του{υς} Σάμιο[ς], IG II/III^2 10228. *Ect.*

914 Coi. Stela in limen inferius dedolata, saec. III a.: Ζωπυρὶς Φιλίστου | Σαμία. Exscripsit R. Herzog in schedis. *Ect.*

915 Lindi. Basis marmorea mutila, saec. III a.: [παῖδα με – ∪ ∪ – ἱ]ερὰ Σάμος ἐξετέκνωσεν | [– ∪ ∪ – ∪ ∪ – τ]οὔνομα δ' εἰμὶ Λέων κτλ., IG XII 1, 866; Blinkenberg, *Lindos* II (1941), n. 621; Peek, *GV* I 1075.

916 Chii. Stela, saec. III a.: Ἀρτεμισίη | Θεοδότου | θυγάτηρ | Σαμίη, *AM* 13, 1888, 180 n. 34. *Ect.*

917 Rhodi. Ara sepulcralis, saec. III a.: Δημύλου Σαμίου | εὐεργέτα καὶ | τᾶς γυναικὸς | Ἀθανοκλείας Φασηλίτιδ̣[ος], IG XII 1, 384. *Ect.*

918 Coi. Stela cum aëtomate, saec. III a.: Θευδώρη : Εὐφιλήτ[ου] | Σαμία; tit. ineditum a. 1907 exscripsit R. Herzog.

919 Rhodi. Ara rotunda, saec. II^1 a.: Ἰὰς Σαμία | χαῖρε, V. Kontorine, Ἀνέκδοτες ἐπιγραφές Ῥόδου II (1989), 88 n. 15 (SEG XXXIX 803 A).

920 Coi. Stela cum cymatio, saec. II a.: Ζηνᾶς | Ζηνᾶ | Σάμιος; editurus est D. Bosnakes.

921 Syme. Cista marmorea, saec. I a.: Ἔαρος | Σαμίας, IG XII 3, 15. *Ect.*

922 Rhodi. Ara rotunda, saec. I a.: [Ἀπο]λλωνίου | Σαμίου (legit Kontorine, coniecit Fraser, SEG XVII 360 c, cf. *LGPN* I 55 Ἀπολλώνιος (490) ex Ἀμίου apud Maiuri, *Nuova silloge epigrafica di Rodi e Cos* (1925), n. 145).

923 Rhodi. Ara rectiangula, saec. I a.: Μηνᾶ Μηνοδώρου | Λινδοπολίτα | καὶ τᾶς γυναικὸς | Καλλίστας Σαμίας, Maiuri, *ASAA* 2, 1916, 160 n. 77.

924 Rhodi. Cippus sepulcralis, saec. I a.–I p.: Εὐαμερίας | Σαμίας, Maiuri, *Nuova silloge epigrafica di Rodi e Cos* (1925), n. 231.

925 Rhodi. Urna, saec. I–II p.: Ὀνασίμα | Σαμία, Maiuri, *Nuova silloge epigrafica di Rodi e Cos* (1925), n. 417.

926 Delo adlata Venetias in *Seminario Patriarcale* (SEG XL 661). Ara, aet. inc.: Ποσειδόνιος | Ἡροδώτου | Σάμιος, CIG II 2322 b [34]; M.–Th. Couilloud, *Les monuments funéraires de Rhénée* (1974), n. 501.

927 Priene. Lapis cymatio adornatus, aet. inc.: [– – καὶ – –]ουσα, γυ[νὴ δὲ] | – –ου Σάμιαι, | βιώσασαι καλῶι[ς], *I. Priene* 311.

XI. TITULI CHRISTIANI

1. TITULI AEDIFICIORUM

928 AEDES SS. MARIAE ET IOHANNIS. Inv. Her. J 508, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ibidem a. 1964. Tabula e marmore albo undique fracta, a. 0,195, l. 0,385, cr. 0,065. Litt. a. 0,02–0,023; interv. 0,008–0,012.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. LV.

– –
s. V p. – – – – – – – – – –π̣ροσ/// – – – – – – – – –
– – – – – – – – –σεσιν ὁρισμένῳ̣– – – – – –
– – – – – –α̣ς τῆς τε ἁγίας δεσποί[νης ἡμῶν]
[Θεοτόκου κ]αὶ ἀειπαρθένου Μαρ̣[ίας – – – –]
[– – – – – – – – –το]ῦ θεολόγ[ου – – – – –]
– –

Legi et supplevi ‖ 1 σὺν] π̣ροσή̣[κοντι vel –[κουσι αὐτῷ̣ ‖ 2 ἄλ]σεσιν Dunst ‖ 5 καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου το]ῦ, ut videtur.

Tit. revocandus est fortasse ad basilicam (episcopalem?) med. saec. V p. in arce exstructam, de qua cf. A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 112–119; R. Tölle-Kastenbein, *Samos* XIV (1974), 92–105.

---

929 In Heraei lapidario; inventa esse videntur iuxta basilicam Byzantinam. Coronae parietinae fragmenta septem e marmore albo ab utraque parte abaco echinoque ornata, a. 0,23, cr. c. 0,98, *ab* contigua (inv. Her. J 56+55), a lateribus et a tergo fracta, l. 0,85, cr. 0,32; *c* (inv. Her. J 53) a lateribus et a tergo fractum, l. 0,22, cr. 0,65; *d* (inv. Her. J 288) a sinistra levigatum, a dextra et a tergo mutilum, l. 0,25, cr. 0,65; *e* (inv. Her. J 54) undique fractum, l. 0,23, cr. 0,15; *fg* (non inscripta) contigua, a sinistra fracta, a tergo fere integra, a dextra levigata, l. 0,23, cr. 0,85. Titt. duo, *I* in abaco scriptus totus fere periit; *II* in echini fronte litt. multo maioribus incisus. Litt. a. *I* 0,025, *II* 0,14.

Commemoravit A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 139 n. 11 (cf. *List* n. 670). Ed. *a–d.fg* E. Buschor apud H. Schleif, *AM* 58, 1933, 245–247 litt. maiusc. c. delin. *a–d* 246 fig. 31; *e* ineditum addidi. *Ectt. Phott.* tab. LV.

ab **c** **e** **d** **fg**

s. V–VI p. *I* [ἐγένε]το τὸ ἔ[ργον – – – – – – – – – – – – – – – – – –] *vestigia quaedam* *in abaco*
II [+ ἐ] γ έ ν ε [τ ο τ ὸ] ἔ ρ γ [ο ν τ ο ῦ] ο̣ ἴ κ [ο υ – – –] Α Μ Α – – – *vacat* *in echino*

Disposui; nescio qua ratione Buschor verba ἐγένετο τὸ ἔργον in fine totius monumenti posuerit. Litt. AMA nomen aedificatoris subesse censuit idem, sed etiam de ἁμαρτωλοῦ, ἐκ καμάτων al. cogites. Idem fortasse tit. et in abaco et in echino scriptus est.

Lapides ab utraque parte exsculptos parietem ecclesiae Byzantinae interiorem cr. c. 0,60 coronavisse manifestum est; parieti fere 8 m longo inter narthecem et navem mediam exstructo attribuit Schleif.

---

930 MOENIA. Inv. Va. 201, in Museo oppidi *Samos*; inventa d. 24 Sept. a. 1900 prope oppidum *Pythagorion* in loco *Dontia*. Tabula lapidis sectilis ex tribus partibus contiguis composita, a. 0,675, l. 0,62, cr. 0,05, nunc diffracta in frusta permulta, quorum decem supersunt. Litt. a. 0,055 (v. 1 0,063); interv. 0,01.

Edd. L. Bürchner, Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ. 28, 1899–1902 [1904], 215–217 c. phot. ectypi, ex apographo suo (diar. III, n. 1; inde *Duodez.* n. 115) a. 1900 confecto (H. Grégoire, *Recueil des inscr. grecques chrétiennes* I (1922), 53 n. 147; *List* n. 660). Cf. A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 138–139 n. 8; M. Feissel, *Inscr. de Cilicie* (1987), 61 adn. 11 (SEG XXXVII 727). Frusta contuli. *Ectt.* tit. integri et frustorum. *Phott.* tab. LV.

a. 572 p. vel postea

+ ἐγένετο τὸ ἔργον
τοῦ τύχου τούτου σὺν
ὅλου τοῦ πέλματος
καὶ τοῦ ἐμβάτου ἐπὶ
Στεφάνου τοῦ λανπρ(οτάτου),
ἰνδ(ικτιῶνος) ϛʹ, γραμμ(ατεύοντος) Κωνσταν–
τίνου ὑποδιακό(νου). +

Litt. linea subscripta insignitae redduntur tantum ab ect. vetere ‖ 2 in. τ⟨οί⟩χου Bürchner, qui TXXOY legit ‖ 2–3 συν|όλου, τοῦ Bürch., Grégoire, corr. Feissel ‖ 4 ἐμβατοῦ Bürch. ‖ 6 γραμμ(ατεύοντος) repudiat Grégoire γράμμ(ατα) praeferens, γραμμ(ατέως) Bürch.; abbreviaturae signum ˢ supra M utrumque.

V. 2 σὺν cum casu genetivo pro dativo est Graecitatis posterioris (Schwyzer, *Griech. Gramm.* II 490). 3–4 Non liquet quae aedificii partes sint ἐμβάτης et πέλμα. De munitionibus semita (ἐμβάτης) fossaque circumdatis cogitavit Grégoire, de baptisterii aedibus et substructione (πέλμα) Dunst ('ἐμβατεῖον baptisterium significare videtur; nam ἐμβατή (= πύελος) apud scriptores inferioris aetatis pro labro baptisterii usurpatur' Keil ad TAM II 1182; cf. J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1964, 631). 5 De Stephani (*PLRE* II 1030 n. 13) munere non constat. Erat potius pater civitatis (Grégoire) quam στρατηγὸς τοῦ Θέματος Σάμου (Bürchner).

Tit. aetati Imp. Iustiniani I (a. 527–565 p.) vindicavit Schneider. Si vero pertinet ad basilicas aedesque episcopales moenibus munitas, quae in loco *Dontia* investigatae sunt, non potest nisi annis post a. c. 570/80 p. attribui (C. Streckner, *Samos* XVII (1993), 205–206), fortasse regni Imp. Iustini II (a. 565–578 p.) indictioni sextae, scil. a. 572 p. Nam ex duobus illis saeculis post thermarum saec. IV[1] p. collapsum nulla novarum aedium vestigia se invenisse monuit W. Martini, ibid. 39.

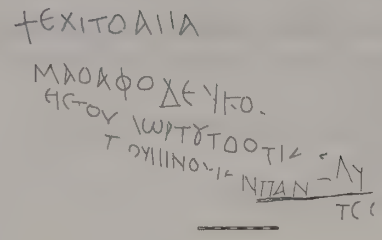
2. EXSECRATIO

931 In Eupalini cuniculo (inv. I 23), 316 m ab ostio septentrionali distans. Tit. rupi incisus. Litt. a. 0,017–0,04.

Edd. H. J. Kienast, *Samos* XIX (1995), 183. 195 (SEG XLV 1174). Contuli. *Ect.*

s. VI–VII p.

+ ἔχι τὸ ἀνάθε–
μα ὁ ἀφοδευκὸ[ς]
εἰς τὸ ὕδωρ τοῦτο ὅτι αἶξ αὐ–
τοῦ πίνομεν πάν–
τες.

1 = ἔχει vel ἔχῃ; fin. litt. ΘΕ non vidi || 2 μα ... ο αφ χειτο Kienast; ἀφοδευκὸ[ς] = ἀφωδευκὼ[ς] legi || 3 αἶξ = ἐξ.

V. 1 ἔχει τὸ ἀνάθεμα· cf. J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1972, 473; 1973, 171. Ad rem cf. tit. Aphrodisiensem MAMA VIII 428: ὁ ῥίπτω(ν) χώματα ἐν τῷ τιχίῳ ἔχει τὸ ἀνά|θεμα ἀπὸ τῶν τιη' πατέρων ὡς ἐχθρὸς | τοῦ Θ(εο)ῦ. 3 Praecepta de aqua non corrumpenda ex titt. Graecis collegit R. Koerner, *APF* 22–23, 1974, 180–183. 201–202.

Usque ad med. saec. VII p. aquae ductus ille subterraneus in usu erat (Kienast 183–186). Postea Eupalini cuniculus refugium praebuit Samiis cum a Persis a. 623 p. Rhodum invadentibus pressi sunt (cf. Ph. Drossoyanni, *Rev. Num.* 31, 1989, 163–175). Fugitivi fossam lignis et tabulis tegebant, aquam ex saxo labentem cisternis colligebant. Eorum de aquarum cura testimonium est etiam tit. hic.

---

3. VARIA

932 Inv. Her. J 85 = inv. Tig. 465, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa a. 1928 in arcis clivo orientali, c. 100 m a castello Logothetae ad orientem versus. Columella e marmore leucophaeo supra et infra fracta, a. 0,35, diam. c. 0,25. Litt. a. 0,05–0,06 (ο 0,03); interv. 0,03.

Edd. A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 138 n. 6 c. delin. (*List* n. 661). Non vidi. *Ect. Phot.*

s. III–IV p.

– – – – – – – – – – –
..ͅι – – – – – – – – –
ἁγιωτ[ατ– – – – – –]
καὶ τοῦ – – – – – – –
– – – – – – – – – – –

[ἐπ]ὶ | ἁγιωτ[άτου ἐπισκόπου | Ὑακ]ύντου dub. Schneider, falsa v. 3 lectione deceptus.

Inter titt. Iudaicos rettulit Dunst nescio qua de causa.

---

933 Inv. Her. J 165, in Heraei lapidario; inventus a. 1932 in Iunonis delubro apud ecclesiam Byzantinam. Lapis muralis e marmore cano a dextra fractus, a margine superiore dedolatus, a. 0,19, l. 0,395, cr. 0,475; superficies gradata, latus sinistrum anathyrosi instructum. Tit. incisus est in lapidis ex secundo usu conversi parte adversa supra unci foramen. Litt. a. ω 0,05, θ 0,065.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. III–IV p. ΘΩ *vacat*

Scil. Θ(ε)ῷ, sed deest compendii nota. Cf. t. 936.

---

934 Inv. Va. 65, in Museo oppidi *Samos*; inventum ubi sit non traditur. Sarcophagi operculum e marmore albo undique fractum, a. 0,08, l. 0,25, cr. 0,18, ab imo latere excavatum. Tit. scriptus in latere angusto, a. 0,055. Litt. a. 0,03.

Edd. A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 137 n. 1 c. delin. (*List* n. 663). Tit. exscripsit Rehm in schedis. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. IV p. [– – – – ῥῦ]σαί με. + ☧

Ad Grégoire, *Recueil des inscr. grecques chrétiennes* I (1922), 52 n. 142 bis 1: ῥῦσέ με πάσις ἀν[ά]κις rettulit Schneider. Cf. etiam Ps. 7, 2.

---

935 Inv. Tig. 262, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non traditur. Patera lapidea e marmore albo, a. 0,085, diam. 0,255, cum quattuor ansis. Tit. in margine superiore scriptus. Litt. a. 0,01–0,02.

Ed. G. Hiesel, *Samische Steingeräte*, diss. Hamburg 1967, 95 n. 128 litt. maiusc. c. phot. tab. 19. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. IV–V p. Φιλίπου πρ(εσβυτέρ)ου, μαρ(μαραρ)ίου +

Compendii signa desunt. De μαρμαραρίου abbreviatione cf. M. Avi–Yonah, *Abbreviations in Greek Inscriptions* (1940), 83.

Turibulum fuisse videtur.

---

936 In Museo oppidi *Samos* (sine inv. n.); inventum ubi sit non traditur. Capitulum e marmore subcaeruleo, a. 0,18, l. 0,68, cr. 0,68. Tit. in abaci latere adverso. Litt. a. 0,05.

Tit. ineditum exscripsi a. 1995. *Ect.*

s. IV–V p. ΘЄ̅ *vacat*

Tit. imperfectus. An Θ(ε)έ voluerit lapicida?

---

937 In t. 723 latere sinistro sursum exaratus. Litt. a. 0,03.

Edd. D. Euangelides, Ἀρχ. Δελτ. 11, 1927–1928, Παράρτ. [1931], 33 n. 11 (*List* n. 666). Exscripsit Rehm in schedis. Non vidi.

s. IV–V p.? + Φωτίου Κολοκυνθίου καὶ Σισιννίου. +

De Κολοκυνθίου nomine ioculari egit L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 293–294. Nomen est a S. Sisinno, de quo cf. H. Seyrig, Berytus 1, 1934, 5–9.

---

938 Inv. Her. A 98, in horto ecclesiae Μεταμορφώσεως, quae sita est in arce oppidi *Pythagorion*. Tympanum arcuatum e marmore subcaeruleo, a. 0,50, l. 0,95, cr. 0,22, in quo exsculpta est crux in circulo, utrimque columba. Litt. sub crucis ansis scriptae, a. c. 0,06–0,08.

Commemoravit R. Tölle–Kastenbein, *Samos* XIV (1974), 91–92 c. phot. fig. 140. Delineavit U. Jantzen (inv.). Non vidi.

s. V p. Α + Ω

Tympanum ad ecclesiam arcis minorem initio saec. V p. exstructam pertinere censuit Tölle–Kastenbein.

---

939 Inv. Her. J 158 = A 66, inventum a. 1930 in arce oppidi *Pythagorion*; ibidem adhuc sub divo iacet iuxta campanarum turrim. Epistylium Romanum e marmore caeruleo a sinistra dedolatum, a. 0,41, l. 0,85, cr. 0,68, postea mutulis decussis in secundum usum commutatum. Sub tit. monogramma Christi in circulo.

Tit. ineditum exscripsit U. Jantzen (inv.). Non vidi.

s. V–VI p.? Α + εἰσταυρός +
☧

1 fin. desideratur Ω.

Est forma vocis σταυρός addito ι prothetico. Ad MAMA VII 279 a: εἰσταυρίω προχιμένω (= σταυρὸς προκεί–μενος) rettulit D. Feissel per epist.

---

940 Inv. Her. A 1071, in Heraei ecclesia Byzantina. Lapis muralis e marmore caeruleo, a. 0,735, l. 1,44, cr. 0,40, inversus parieti septentrionali navis septentrionalis insertus. Incisa est crux in circulo, diam. 0,77. Sub crucis ansis litt. a. 0,08 (α) sive 0,045 (ω).

Exscripsi a. 1994. *Ect. Phot.*

s. V–VI p. Α + Ш

Lapidem alterum mutilum iisdem litt. apocalypticis exornatum (inv. By 13; non vidi) ad ecclesiae ambonem pertinere censuit A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 124. 139 n. 10 (*List* n. 664).

---

941 Inv. R. R. I 24, in Museo oppidi *Pythagorion* quod est apud thermas Romanas; inventus ibidem nescio quo loco. Angulus inferior dexter mensae sacrae, a. 0,38, l. 0,305, cr. 0,064, marginibus elatis circumdatae. Tit. in margine inferiore scriptus. Litt. cursivae, a. 0,037–0,044.

Attigit C. Streckner, *Samos* XVII (1993), 100 c. delin. et phot. tab. 6, 1. Cf. eundem, in: *Akten des XII. Intern. Kongresses für Christl. Archäologie 1991* (1995), 1214–1215 (SEG XLVI 1177). Contuli. *Ect.*

s. VI^{2} p. [– – – τ]ο̮ῦ ἐνδόξο̮υ ἀπ(οστόλο)υ Παύλο̮υ. ☧

In. lit. ȣ partem dimidiam recognovi (ϛ = Σ voluit Streckner); med. ȣ supra Ξ et V supra Π scriptum.

Constat Paulum apostolum a. 58 p. etiam Samum adiisse (Act. 20, 15: τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον, τῇ δὲ ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον). Basilicam eam, quae duobus saeculis post thermarum Romanarum collapsum c. a. 570–580 p. erecta est (Martini 38–40), Paulo apostolo dedicatam fuisse ex hoc tit. collegit Streckner 100. 187.

---

942 In latere postico t. 173, ut dicitur. Titt. duo. Litt. *II* a. 0,012 (numerales v. 6 0,016); interv. 0,007–0,012.
Edd. P. Gardner, *JHS* 7, 1886, 153 ex apographo, quod a. 1885 confecerat J. Th. Bent (E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1886, 151 litt. minusc.; H. Grégoire, *Recueil des inscr. grecques chrétiennes* I (1922), 53–54 n. 148); Stamatiades, Σαμιακά[2] V (1891), 718 (*List* n. 662). Cf. A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 139 n. 9. Tit. *II* a. 1895 apud incolam vici *Chora* in lapide quodam, l. 1,38 + 0,21, cr. 0,06, exscripsit Bürchner (*Duodez.* n. 73) confecitque *ect.*

aet. inc. *I* Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστὸ)ς
\+
νη κᾶ̣.

s. VI–VII p. *II* Κ(ύρι)ε, βωίθι τ–
ο͜ῦ δο͜ύλο͜υ σο͜ῦ
Θεωδώτο͜υ
ἀναγνώσ–
τ̣ο͜υ
ϙ̅θ̅.

II 6 ƵΘ Gardner, correxi ex ect. (numerum coniecit iam Grégoire); Θ.Υ. Stamatiades.
Vv. 4–5 De ἀναγνώστου, i. e. lectoris, munere cf. L. Robert, *Rev. ét. gr.* 1966, 763–764 [= OMS VI 581–582]. 6 Numerum ϘΘ = 99 vocabulo ἀμήν per isopsephiam respondet; cf. IG X 2, 2, 150 8.
Titt. Christianos in parte postica t. 173 exaratos esse dixit Bent, id quod probari non potest. Bürchner cum tit. *II* delineavit, de t. 173 tacuit. Permirum quidem est, quod in columella quadam (diam. 0,51) prope viam, qua ab oppido *Pythagorion* ad vicum *Chora* itur, a. 1884 Holleaux apud Bürchner (*Duodez.* n. 22*) exscripsit tit. *I* eundem, ut videtur.

---

4. TITULI SEPULCRALES

943 Inventum a. 1928 in ecclesia vetere iuxta vicum *Misokampos* investigata; ubi nunc sit nescio. Cancellorum limen inferius, a. c. 0,98, l. c. 0,40. Tit. l. 0,23, ad marginem occidentalem remotus. Litt. a. 0,025.
Edd. W. Wrede, *AM* 54, 1929, 71 c. delin., et A. M. Schneider, ibid. 138 n. 3 (*List* n. 665). Non vidi.

s. V–VI p.? + θήκη Ἀρχη[δήμου – – –].

Suppl. Schneider. Tit. pertinet ad unum ex tribus illis sepulcris, quae pavimento ecclesiae immissa sunt, scil. uno aetate Byzantina priore, duobus posterioribus (Wrede 70).

---

944 Inv. Va. 605, in Museo oppidi *Samos.* Tabula e lapide calcario cano supra integra, a sinistra recisa, a. 0,225, l. 0,10, cr. 0,033, in partes duas contiguas *ab* fracta, quarum inferior *b* nunc deest. Litt. a. 0,028, inter lineas incisas; interv. fere nullum.
Tit. ineditum exscripserunt a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 154), a. 1924 Rehm; partem tantum superiorem a. 1995 repperi. *Ect. ab. Phot. a.*

vacat 0,03

s. V–VI p.

[– – – χ]αῖρε *a*
– – – –ạς μνή–
[μης – –]<u>///Ι κὲ ΑΙ</u> <u>*b*</u>
– – – –<u>ΙΕΙ μήτε</u>
– – – –<u>Ξ Α Ϲ</u>
– – – –<u>ΡΟΥ</u>

E. g. 2 [τῆς λαμπρ]ᾶς, 4 fortasse etiam ṭειμῇ, 5–6 ἀνοί]ξασ|[θαι.

---

945 Inv. Her. J 142, inventa in oppido *Pythagorion*; ibidem in Museo a. 1930 exscripsit Buschor. Tabula marmorea a sinistra integra, a. 0,19, l. 0,19. Litt. levissime incisae, a. 0,02–0,03.
Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi.

s. VI p.?

\+ ἐνὲ κῆτε ὁ δ[οῦλος τοῦ Θεοῦ – – – – υἱὸς]
Νηκήτα κὲ Ν– – – – – – – – – – – – – –
[.]ЄΜΑϹΠ– – – – – – – – – – – – – –
vacat

1 = ἐνὶ κεῖται, vix ἔν{ε}κειται || 2 fin. Μ–, ut videtur || 3 litt. conexae potius ΜΑ quam ΛΑ.

---

946 In Eupalini cuniculi latere orientali (inv. I 3), 612 m ab ostio septentrionali distans. Tit. in saxo vivo colore rubro pictus. Litt. a. c. 0,02–0,05.
Edd. H. J. Kienast, *AA* 1973, 413–414 c. phot. fig. 17; idem, *Samos* XIX (1995), 195 (SEG XLV 1173). Contuli. *Phot.*

s. VI–VII p. Λαζάρọụ.

Ad sepulcrum subter inventum rettulit Kienast. De tempore cf. t. 931.

APPENDIX: TITULI BYZANTINI

947 In castello Logothetae ad arcem oppidi *Pythagorion* a. 1906 inventae. Duae tabulae e marmore albo utraque in partes duas contiguas fracta, *I* (inv. Tig. 38; fr. dextrum inv. Her. M 58. *Ect.*) a. 0,47, l. 1,97, cr. 0,12–0,16, *II* (inv. Her. M 89+90 = inv. Tig. 37. *Ectt.*) a. 0,47, l. 2,01, cr. 0,16, cum tit. scripto litt. elatis (a. 0,08). Edd. A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 139 n. 12, qui senarios non recognovit; R. Tölle–Kastenbein, *Samos* XIV (1974), 176–177 c. phot. *II* fig. 346; eadem, *Herodot und Samos* (1976), tab. 2 a:

I + πᾶς ὁ παριὼν καὶ θεόμενος τάδε
καὶ τὴν πρώτην μου γνωρήσας ἀδοξία(ν)

ἀξήως δοξάζει σε τὸν εὐεργέτην
καὶ ἀπαύστως [κραυ]γάζει· πωλλὰ τὰ ἔτη
Θεοφίλου δεσπό[του] καὶ Θεοδώρα⟨ς⟩ (–PA° lap.)
II + ὦ αὐτω[κράτωρ πάσης τῆ]ς οἰκουμέν[ης]
Θεόφιλε δέσποτα [χ]αῖ[ρε ῾Ρ]ομαίων·
ornamentum
[σὺ] ἐδόξασας τὸ σκῖπτρον κ(αὶ) τὸ στέφο(ς)
[ὥστ᾽ ἀ]ξίως λέγωμεν· πωλλοί σ[ου] χρόνοι.

Carmen iambeum (vv. 8. 9 supplevi). Imp. Theophilus (a. 829–842 p.) a. 821 p. uxorem duxit Theodoram (a. 829–855/6 p.). Cf. *PmbZ* nn. 7286. 8167.

948 In arce oppidi *Pythagorion*, inaedificata castello Logothetae (inv. Her. J 83). Tabula quaedam. Edd. A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 139–140 n. 13 ex inv. (R. Tölle–Kastenbein, *Samos* XIV (1974), 7 litt. maiusc.): + Κ(ύρι)ε Ἰ(ησο)ῦ ΛΕΟΘ[... μ]ονο(ν) εἰς σὲ ἐλπίζω, οὐκ ἀποτυ|γχάνῳ· πύργο[ς] δεσπότ(ου) Νικ(ηφόρου) μηνὶ Μαίῳ | ἰν(δικτιῶνος) δώδεκα τοῦ ἔτους [ς]υοζ', scil. a. 969 p. regnante Imp. Nicephoro II Phoca (963–969).

949 In Museo oppidi *Samos* (inv. Her. M 101 = inv. Va. 63). Tabula marmorea infra fracta, a. 0,37, l. 0,57, cr. 0,055. Tit. exaratus est in margine superiore paulo prominenti, nunc in partes quattuor disrupto. Edd. M. Schede, *AM* 37, 1912, 211–212 n. 14 c. phot.; H. Grégoire, *Recueil des inscr. grecques chrétiennes* I (1922), 54 n. 149. Cf. A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 140 n. 14: + ἀνεκηνήσθι (= ἀνεκαινίσθη) ὁ πά(ν)σεπτ(ος) | ναὸς τοῦ ἁγίου Συμεὸν κὲ τῖς ἁ|γίας Θ(εοτό)κου ὑπὸ Λουκᾶ μοναχοῦ ἰν(δικτιῶνος) δ' [= a. 1064/5] | βασηλέβο(ν)τος Κ(ω)νστα(ν)τ(ί)νου Δ(ού)κα (Imp. Constantinus X Ducas, a. 1059–1067 p.). *Ect. Phot.*

950 Tabula a dextra fracta, a. 0,30, l. 0,395, cr. 0,02, quam apud incolam vici *Mytilinii* exscripsit Bürchner (*Duodez.* n. 65): Μιχαήλ, μ[νήσθητι – – –]. *Ect.*

951 In oppido *Pythagorion* (inv. Her. J 154). Mensa quadrata e marmore albo, a. 0,77, l. 0,77, cum tit. inedito in marginibus prominentibus inciso: + Μ[ι]χαήλ, βοήθη Ἰ[ρ]ηνέᾳ δεκανήᾳ + [ἵ]να καὶ τύχῃ πο[λλῶ]ν ἐτῶν. Non vidi.

952 Inaedificatus in horti inter vicos *Marathokampos* et *Velanidia* siti saepto supra portam. Lapis, a. 0,12, l. 0,80, qui ubi nunc sit ignoro. Tit. ineditum exscripsit Bürchner (diar. III, n. 8; *Duodez.* n. 148), legit Rehm: + Κ(ύρι)ε, βοήθησον τῷ οἴκῳ τούτῳ κὲ τοῖς οἰκοῦσι | αὐτό(ν)· Κ(ύριο)ς φυλάξῃ τὴν εἴσοδό(ν) σου καὶ τὴν ἔ|ξοδό(ν) σου. + (Ps. 121, 8). *Ect.*

953 In vineto quodam prope vicum *Myli* inventa; periit. Tabula quaedam. Ed. Stamatiades, Σαμιακά^2 IV (1886), 76: + μνήσθητι, Κ(ύρι)ε, | τῆς δούλης σου Βασ|ηλοῦς τῆς ὧδε κ|ειταμένης. Quae verbi forma (cf. Schwyzer, *Griech. Gramm.* I 811) ad aetatem Byzantinam posteriorem spectat.

954 Inv. Her. J 258; inventa in ecclesia Byzantina ad locum *Palia ekklisia* sita, nunc amissa. Tabula marmorea supra integra, a. 0,15, l. 0,25, cr. 0,05, cum tit. inedito in margine superiore scripto: – – καὶ Γεωρ[γι– –.

955 In Heraei lapidario; inventa in ecclesia Byzantina ad locum *Palia ekklisia*. Ambonis tabulae tres anaglypho exornatae, cr. 0,075, cum tit. in margine superiore scripto (litt. a. 0,023, accentibus distinctae), *a* (inv. Her. J 298) undique fracta, a. 0,25, l. 0,23, *b* (inv. Her. J 259) supra integra, a. 0,27, l. 0,325, cui a dextra adiungitur *c* (inv. Her. J 297), a. 0,25, l. 0,21. Tit. ineditus: *a* – –έροντες – –, *b*+*c* – –τὲ | ὁ Θ(εὸ)ς τῷ σωτῆρι τῶν – – –. *Ectt. Phot.*

956 Tabula supra mutila, quam in vico *Pagondas* exscripsit C. Curtius a. 1870 (sched. n. 119). Tit. ineditus: [e. g. ἐτελεύτησεν – – – ὁ δοῦλος τ]οῦ | Θ(ε)οῦ Ἀλέξης ἱερεύ(ς), κτί|τορ, μιν(ὶ) Ἰουν(ίῳ) β' (ΜΙΝΙΟ◡Ν/Β Curt.).

957 Inv. Her. J 88, in Museo oppidi *Pythagorion*. Tabula vel tegula e lapide calcario, a. 0,03, l. 0,20, cum tit. litt. elatis scripto. Edd. A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 138 n. 4 c. delin. (*List* n. 667): – –CωPHMω– –.

958 Duae columnae iuxta Logothetae castello collocatae. Titt. edd. A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 138 n. 5 (*List* nn. 668–669) in altera *I*: MH^{s} (i. e. μηνί), in altera *II*: M– –.

XII. TITULI IUDAEORUM

959 Fr. *b* in Museo oppidi *Samos* (inv. Her. M 97 = inv. Va. 62); frr. *a*. *c* in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; quo in oppido tabulam ipsam inventam esse patet. Tria fragmenta fere contigua *a–c* tabulae tenuis e marmore albo supra et infra integrae, cr. 0,025; *a* supra integrum, a. 0,12, l. 0,17; *b* supra integrum, a. 0,26, l. 0,33, diffractum in partes contiguas olim duas, nunc quattuor, litt. nonnullis deperditis; *c* infra integrum, a. 0,21, l. 0,18, ab utroque latere inscriptum. Litt. *A* a. 0,015–0,02 (v. 1 0,03–0,035), *B* 0,08; interv. 0,005–0,012.

Edd. *b* A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 137 n. 2 c. delin. (*List* n. 321; cf. L. Robert, Hellenica IV (1948), 71 adn. 3); *a–c* G. Dunst, *Klio* 52, 1970, 73–78 c. phot. ectt. (Lifshitz, CIJ I² (1975), 87–88 n. 731 f). Fr. *b* contuli, *a*. *c* non vidi. *Ectt. Phott.* tab. LIV.

A *latus adversum*

a ***b***

s. III p. [– – – – – κ]αὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ – – – – – – –
[– – – – τῶ]ν Ἰουδαίων τῆς κατὰ [τὴν λαμπρὰν]
[Σάμον συ]ν̣αγωγῆς ἐτίμησαν Αρ̣[– – – – – – τὸν]
c [πρεσβύτ]ερον, τὸν πάσης δόξη[ς – – – – – – – – –]
– – – – – –α κτίσαντα ἡμῖν μνήμ̣[ης ἄξι– –, – – –]
[– – – –μ]ενον τῷ τ[ῆ]ς̣ λαμπρ[ᾶς Σάμου λαῷ – –]
– – – – – –ΑΙΔΙΑΔΗ . . . . . ΧΑΡ– – – – – – – – –
[– – – ἀ]νεθηκα– – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – –ΑΙΧΑ– – – – – – – – – – – – – – – – – – –.

B *latus adversum*

– – –ΚΤ– – – *c*

Frr. composuit et supplevit Dunst ‖ *A* 1 in. [οἱ ἱερεῖς κ]αὶ idem; πρε]σβύτεροι iam Schneider ‖ 1–2 [σύμπας(?) | ὁ λαὸς ὁ τῶ]ν Dunst ‖ 2. 3 litt. linea subscripta insignitae lapidis fractura perierunt ‖ 3 Ἀρ[ωνα e. g. Dunst ‖ 4 fin. εὐεργέτην] dub. idem; ἄρ|χοντα] dub. Lifshitz ‖ 5 in. [τὸν ἔργ]α et ἄξια Dunst coll. MAMA VIII 564 3–4 ‖ 5 fin. μνή[μης errore Dunst ‖ 5–6 προσ|ενεγκάμ]ενον Dunst, ἐπαγγελλόμ]ενον dub. Lifsh. ‖ 6 τ[ο]ῦ λαμπρ[οτάτου Schneider, λαμπρ[οτάτης | συναγωγῆς – –] Lifsh. ‖ 6–9 δισ|χίλι]α (vel δισ|μύρι]α) ἴδια δη[νάρια] χάρ[ιν ἀναθημάτων, ἀ|φ' ὧν ἀ]νεθήκα[μεν Θεῷ Ὑψίστῳ Εὐλογητῷ εὐ|χὰς κ]αὶ χα[ριστήρια.] Dunst ‖ 7 κ]αὶ διάδη[λον εὐ]χαρ[ιστήριον] fere Lifsh. ‖ *B* [οἰ]κτ[ήριον] dub. Dunst, sed hic v. in fr. *c* converso litt. maioribus scriptus a tit. Iudaico *A* alienus esse videtur.

Supplementa a Dunst prolata valde addubitaverunt J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1971, 508. Id tamen constat tit. contineri honores a Iudaeis delatos Ar– – socio, qui nescio quid condidit (v. 5). V. 5 Fortasse synagogam exornavit conditque [τὰ τρίκλιν]α, [τὸν κίον]α, [τὸν πυλῶν]α vel sim. quid (Dunst). 6 De Samiorum urbis epitheto cf. t. 610 10.

Hoc primum est decretum hucusque notum, quo sodalis unus a Iudaeorum commune honoratur.

---

960 Olim in Museo oppidi *Pythagorion*; ubi nunc sit ignotum est. Tabula e marmore albo undique fracta, a. 0,08, l. 0,13, cr. 0,02. Litt. a. 0,015–0,02, inter lineas incisas scriptae.

Ed. A. M. Schneider, *AM* 54, 1929, 138 n. 7 c. delin.

s. III–IV p.

– – – – – – ιШΜ– – – – –
[– – – τῆ]ς συνα[γωγῆς – –]
– – – – – αὐτῆς – – – – –
– – – – – – – – – – – – –

2 – –ς σὺν ἀ[δελφῷ Schneider, corr. Dunst.
Tit. Iudaicum recognovit Dunst. Saec. VI p. vix recte attribuit Schneider.

XIII. VARIA

1. GLADIATORUM MONUMENTA

Ad monumenta inscripta (tt. 961–964) adde haec tria sine titt.:

1. anaglyphum superne mutilum (inv. Tig. 219), a. 0,475, l. 0,68, cr. 0,20, cum trium gladiatorum imagine, quod ed. L. Robert, *Les gladiateurs dans l'Orient grec* (1940), 202 n. 224 ex delineatione a Jacobsthal a. 1907 confecta (diar. p. 27).
2. arae partem inferiorem, de qua vide sub t. 964.
3. figuras aeneas gladiatorum duas, quas illustravit L. Robert, Hellenica III (1946), 139.

961 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; cum parte sinistra non inscripta *a* (inv. Tig. 237) e vico *Chora* adlata nunc rursus coniuncta est pars dextra *b*, e Museo vetere, quod erat in vico *Chora*, a. 1895 in novum oppidi *Samos* translata (inv. Va. 174), quam a. 1853 in Heraeo inventam esse dixit Kretikides. Anaglyphum marmoris albi ex duabus partibus contiguis *ab* compositum, a. 0,66, l. 0,29+0,59, cr. 0,13, repraesentans inter cymatia superius inferiusque gladiatores duos: a sinistra venatorem (?) clava umero dextro imposita, a dextra bestiarium cum urso dimicantem, supra quem tit. exaratus est. Litt. cursivae, a. 0,02.

Edd. *b* E. I. Kretikides, Πανδώρα 8, 1857–1858, 258 n. 1; idem, Ἀρχαιολογία (1867), 27 n. 1 litt. maiusc. (*List* n. 712); Stamatiades, Σαμιακά[2] I (1881), 278; idem, Ἐφημερὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου II 55, 1895, 246 n. 29; L. Bürchner, *Das ion. Samos* I 2 (1896), 48 c. phot. p. 1; Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 202–203 n. 107 c. phot. (L. Robert, *Les gladiateurs dans l'Orient grec* (1940), 202 n. 223; *List* n. 577). Partes *ab* composuit U. Jantzen. Tit. exscripserunt a. 1870 Curtius (diar. p. 27), a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 77), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 42). Non vidi. *Ect. Phot.* tab. LII.

s. II–III p. Μέλπις.

ΜΕΛΙΗ Kretikides; ΜΕΛΙΤΙC (= Μελίτι(ο)ς) Curtius, Fabricius.

Μέλπις est nomen gladiatori aptissimum (μέλπεσθαι Ἄρηϊ, Hom. H 241). Elpin Samium a Plin. n. h. VIII 57–58 commemoratum haud recte recognoscere voluerunt Stamatiades et Bürchner.

Est pars monumenti sumptuosi, quo ludorum gladiatoriorum memoria perpetuaretur (Robert 61–62). Ad eandem anaglyphorum seriem pertinet etiam lapis tertius (inv. Pyth. 314).

---

962 In propatulo Musei oppidi *Pythagorion*; inventus a. 1888 in vico *Potokaki* sito ab eodem oppido ad occidentem, denuo ibidem a. 1958 cum aeroportus strueretur. Cippus marmoreus ab angulo inferiore sinistro fractus, a. 0,70, l. 0,38, cr. 0,23, exornatus aëtomate inciso, in quo patera, et anaglypho gladiatoris valde armati dextrorsum gradientis. Tit. in margine inferiore scripti pars sinistra periit. Litt. a. 0,02–0,025; interv. 0,005–0,008.

Ed. Stamatiades, Σαμιακά[2] IV (1886), 67 litt. minusc. Tit. exscripserunt a. 1888 Fabricius (diar. V, p. 56), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 145). Contulerunt Rehm, Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. LII.

s. II–III p.

– ∪ ∪ – ος, στήλην σὴν
[ἐπε]θήκατο τήνδ̣ε /
– ∪ ∪)ς μνήμῃ τοῦ–
[το χαρ]ιζόμενος.

1 fin. σκύ– –, 2 fin. τὴν λε– –, 3 fin. τοῦ – – Stamatiades || 1–2 vel – ∪ ∪ ος στήλην σὴν | [τῇδ' ἐπε]θήκατο Preuner apud Fabr. || 4 suppl. idem.

---

963 In Museo oppidi *Samos* (sine inv. n.); inventa ubi sit non traditur. Tabula marginata infra fracta, a. 0,22, l. 0,23, cr. 0,04, cum anaglypho retiarii, qui dextra palmam, sinistra tridentem pugionemque tenet. Tit. in anaglyphi area supra et a dextra exaratus. Litt. cursivae, a. 0,006–0,008; interv. 0,004.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Contuli. *Ect. Phot.* tab. LIII.

s. III p.

Παπίᾳ Φ̣ιλονίκῳ [μ]νεί–
ας χά ριν
anaglyphum
συν–
τυ–
χία
CΠC
– – –

1 Θελονίκῳ Dunst || 3–6 fortasse Συν|τυ|χία | ἐ̣πό̣|[ησε]; συν|τυ|χία|ς πει|[ραθέ|ντι] Dunst, ita ut Papias esset '*fortunam expertus*' i. e. mortuus.
V. 1 Φιλόνικος est Papiae signum ad victoriam spectans ut Πολυνείκης, Πασινείκης (cf. L. Robert, *Les gladiateurs dans l'Orient grec* (1940), 299–300).

---

964 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non traditur. Ara e lapide calcario, a. 0,73, l. 0,36, cr. 0,17; latus adversum supra et infra ornatum est cymatiis rudibus, inter quae anaglyphum repraesentat intra spatium depressum gladiatorem casside armatum, qui sinistra scutum, dextra gladium tenet. Tit. inter cymatium superius et anaglyphum scriptus. Litt. a. 0,025.
Edd. Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* II (1979), 297 n. 1215 c. phot. tab. 183 (SEG XXIX 761; *List* n. 520). Non vidi. *Ect. Phot.* tab. LIII.

s. III p. Χρῦσος.

Gladiatorum nomina a radice χρυσ– derivata recensuit L. Robert, *Les gladiateurs dans l'Orient grec* (1940), 301. 343.
Inter lapides sepulcrales edidit Pfuhl. Ara tamen gemella superne fracta, a. 0,32, l. 0,33, cr. 0,26, in qua non nisi pedes gladiatoris ad dextram gradientis supersunt, satis demonstrat ambas aras pertinere ad monumentum, quo munus memoriae tradere voluit qui edidit.

---

2. PONDERA

965 Inv. Her. B 976, in Museo oppidi *Samos*; inventum a. 1954 in Iunonis delubro (quadr. F 6). Pondus aeneum integrum, a. 0,015–0,018, l. 0,038, cr. 0,028, pendens 140,12 g. Titt. tres incisi sunt in superficie *A*, in latere postico *B*, in latere dextro *C*. Litt. a. c. 0,005; interv. 0,002.

Edd. *A* Barron (1966), 7 litt. maiusc.; *A–C* K. Hitzl, *Olymp. Forschungen* XXV (1996), 126–127 c. phot. tab. 42 c (SEG XLVI 1175). Contuli. *Phot. A. C.* tab. IV.

	A in superficie	*B pars adversa*	*C latus dextrum*
s. VI² a.	ἡμίεκ–	+	⊢Δ → vel TΔ ↓
	κτον τ–		
	ὸ ΔΗΜΙΑ.		

A 3 δημια(κόν) falso Barron; τ|ὸ δήμια Hitzl, δημ(όσιον) ια′ dub. Dunst.

Est ‘semisextarium’ publicum; ex hac parte duodecima efficitur pondus 1681,44 g, quod cum quattuor minis sive centum stateribus Euboicis aequavit Barron. Titt. *B.C* quid significent incertum est.

Saec. VI a. iure attribuerunt Barron, Dunst; saec. V¹ a. maluit Hitzl.

---

966 Inv. Her. B 977, in Museo oppidi *Samos*; inventum in Iunonis delubro. Pondus aeneum praeter ansam defractam integrum, a. 0,026, l. 0,054, cr. 0,056, pendens 751 g. Titt. quinque incisi sunt in omnibus lateribus *A–D* et in superficie *E*. Litt. a. c. 0,02.

Edd. K. Hitzl, *Olymp. Forschungen* XXV (1996), 127 c. phot. tab. 42 a–b (SEG XLVI 1176). Non vidi. *Phot.*

	A latus adversum	*B latus sinistrum*	*C latus aversum*	*D latus dextrum*
s. IV a.	Ἥρας.	Ἥρας.	Ἥρας.	Ἥρας.
	E in superficie			
	AT			

E [στ]|ατ|[ήρ] Hitzl, quod ex phot. probare nequeo.

Staterem duas minas ponderis Rhodii vel Chii continere ideoque saec. IV a. vindicandum esse voluit Hitzl.

---

967 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum ubi sit non traditur. Pondus lapideum cum hemisphaeriis duobus, a. 0,08, l. 0,19, cr. 0,09. Tit. scriptus est in latere adverso a dextra mutilo. Litt. a. c. 0,028.

Ed. G. Hiesel, *Samische Steingeräte*, diss. Hamburg 1967, 113 n. 215 c. phot. tab. 24. Non vidi.

aet. imp. ΚΑΤΛ– – –.

κ′ λίτρα[ι] lusit Hiesel 116.

Cum altero lapide (inv. Her. II S 51; Hiesel 113 n. 216 c. phot. tab. 24) comparavit et pondus pristinum octo libras Romanas (2616 g) fuisse computavit Hiesel. Exempla Theraea collegit B. Forsén, Opuscula Atheniensia XX 3 (1994), 43–49.

---

968 Inv. Her. J 233, in Heraei lapidario; inventum a Iunonis delubro ad septentriones. Hemisphaerium e marmore albo, a. 0,10, diam. 0,18. Litt. a. 0,045.

Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 176 n. 97 litt. maiusc. (*List* n. 701). *Ect. Phot.*

s. I p.? "Ηρης.

Pondus Iunoni sacrum intellexit Dunst ad *Corinth* XII (1952), n. 1659–1660 provocans. Nonne hoc olim cum altero hemisphaerio coniunctum erat ad exemplum t. 965?

---

969 In Museo oppidi *Samos* (sine inv. n.). Lapis cubicus e marmore caeruleo, a. 0,075, l. 0,075, cr. 0,03. Tit. neglegenter incisus. Litt. a. 0,01–0,015.

Tit. ineditum exscripserunt a. 1900 Bürchner (diar. I, n. 44), a. 1924 Rehm in schedis. Contuli. *Ect. Phot.*

s. II–III p. λείτρα.

Lit. α paene evanida.
Nescio an lapis sit pondo libra Romana (327,45 g).

---

3. MENSAE MENSORIAE

970 Inv. Va. 289, in Museum oppidi *Samos*, ubi tamen frustra quaesivi, pervenit ex collectaneis archaeologicis consulis D. Louis–Marc. Mensa mensoria e marmore albo marginibus prominentibus circumdata, a. 0,33, l. 0,61, cr. 0,075, cum excavationibus una oblonga, a. 0,115–0,145, l. 0,045, prof. 0,014, tribusque rotundis marginatis, diam. 0,08, 0,103, 0,145, prof. 0,047, 0,055, 0,055, quibus insertae clavisque plumbeis fixae erant scutellae aeneae. Inter cavam rotundam minorem et mediam incisa sunt monogrammata duo, alterum *I* supra alterum *II*. Litt. *I* a. 0,05.

Edd. Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 207–208 n. 122 (G. Hiesel, *Samische Steingeräte*, diss. Hamburg 1967, 117 n. 225). Cf. W. Déonna, *Délos* XVIII (1938), 167 adn. 3, 169 adn. 7. Delineavit mensam a. 1884 Fabricius (diar. II, p. 123), monogrammata Bürchner a. 1900 (diar. III, n. 16). *Ect. I. Phot.* tab. LIV.

aet. imp. *I* *II*

Videlicet "Ηρας ἱερά.

---

971 Inventa prope aedificium quoddam ab oppido *Pythagorion* ad occidentem situm; periit. Mensa mensoria infra integra, a. 0,19, l. 0,14, cum duabus excavationibus rotundis marginatis, diam. 0,10, 0,14, prof. 0,05, 0,06, quibus immissi erant clavi plumbei. Tit. in latere adverso scriptus.

Edd. E. Preuner, *AM* 49, 1924, 31 n. 7 usus delin. a C. Curtio (diar. p. 32) confecta (G. Hiesel, *Samische Steingeräte*, diss. Hamburg 1967, 117 n. 226; *List* n. 723.5).

aet. imp. – –YKBIT– –

Duas mensas mensorias non inscriptas ed. Hiesel 117 n. 223 c. phot. tab. 26 (inv. Tig. 198, a. 0,215, l. 0,43, cr. 0,15, cum duabus cavis, diam. 0,09, 0,10, prof. 0,05, 0,07) et 117 n. 224 c. phot. tab. 26 (inv. Tig. 199, a. 0,225, l. 0,56, cr. 0,17, cum tribus cavis, diam. 0,08, 0,105, 0,155, prof. 0,07, 0,095, 0,10). Adde mensam Icariensem t. 1262.

---

4. HOROLOGIA

972 In Museo oppidi *Pythagorion* quod est apud thermas Romanas. Horologium hemisphaericum e marmore albo olim aedificio cuidam immissum, compositum ex scapha *A* (inv. Tig. 322; inventa a. 1909 in vineto prope viam ab eodem oppido ad vicum *Chora* ducentem sito), a. 0,33, l. 0,385, cr. 0,265, et pila *B* (inv. Va. 47; inventa prope locum *Dontia* in foro Samiorum antiquo), a. 1,39, l. 0,39, cr. 0,365. Vv. 1–3 scripti sunt in scapha supra lineas tres transversas (scil. brumalem, aequinoctialem, solstitialem), litt. singulae vel binae inter lineas undecim a gnomonis foramine incipientes (quibus horae indicantur). Litt. a. *A* 0,01–0,012, *B* 0,025 (vv. 8–9 0,012), cum apicibus; interv. *B* 0,018 (vv. 8–9 0,008).

Edd. *B* W. R. Paton, *Class. Rev.* 13, 1899, 78–79 (*List* n. 208); *A* B. Theophaneides, Ἀρχ. Δελτ. 12, 1929 [1931], 236–237 litt. maiusc. c. phot. fig. 1; R. Tölle, in: Opus nobile. *Festschrift U. Jantzen* (1969), 168 adn. 18 c. delin. fig. 11 (*List* n. 678); *AB* G. Dunst et E. Buchner, *Chiron* 3, 1973, 119–129 c. delin. et phot. tabb. 1–4 (M. Donderer, Epigraphica 60, 1998, 173–174 c. phot. fig. 1). Exscripsit *A. B* Rehm a. 1924, *B* Bürchner (*Duodez.* n. 167, et diar. I, n. 21) et N. E. Heronnyas Samius (quod apographum cum Hiller de Gaertringen communicavit Saridakes Rhodius a. 1903). Contuli. *Ectt. Phott.* tab. XXXIII.

s. II^1 a. *A* χειμερινὴ τροπή *in scapha*
ἰσημερινὴ τροπή
θερινὴ τροπή

B Ἀριστομένης *in pila*
Ἀριστίππου
ἀγορανομῶν
τῶι δήμωι.
vacat 0,06
Β̣όϊθος Μηνοδώρ̣ου Ἀριαραθεὺς
ἐποίει.

8 I⊃IΘOΣ Paton cogitans de Κόϊθος sive Βόϊθος, quod nomen probaverunt Rehm et Dunst.

V. 2 Exspectas ἰσημερία. 4–5 De Aristomene cf. ad t. 13 1. Solarium in foro collocatum fuisse ex t. 11 9–10 colligitur. 8 Boïthum non sculptorem fuisse patet, sed mathematicum et horologiarium (Dunst) nisi opificem lapidarium (ut Donderer arguit verbo ἐποίει nisus). Nomen adde ad rara ι pro η positi exempla, quae iam saec. II a. exstant (B. Bondesson, De sonis et formis titulorum Milesiorum Didymaeorumque, diss. Lund 1936, 20). – De ethnico ab Ariarathia urbe Cappadocica sub rege Ariarathe IV (c. a. 220–163 a.) condita derivato cf. L. Robert, Hellenica II (1946), 84–85; eundem, *Noms indigènes* I (1963), 497.

De horologii ratione cf. Buchner 122–129 et A. Szabó, Acta class. Univ. Debreceniensis 27, 1991 [1992], 38–40 c. phot. fig. 5 (SEG XLI 711). Una cum hac scapha inventa est altera (inv. Tig. 323, a. 0,33, l. 0,365, cr. 0,22; delin. vitiosam a Tölle 166 fig. 10 datam correxit Buchner 128–129), tit. quidem carens.

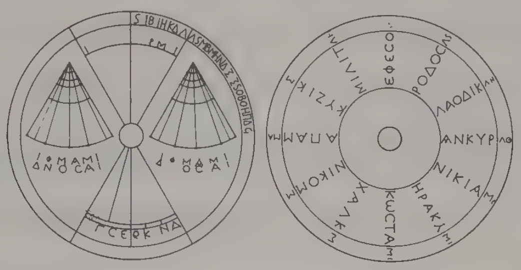
---

973 Inv. Her. B 1760 = inv. Va. 328, in Museo oppidi *Samos*; antea asservatus erat in monasterio S. Crucis. Horologii viatorii discus aeneus, diam. 0,068, ab utroque latere *A. B* inscriptus. Litt. aeri incisae, a. c. 0,002.

Ed. R. Tölle, *AA* 1969, 309–317 c. phot. figg. 2–3 et delin. figg. 4–5, quae nunc vulgo notae sunt e libro *Asterix auf großer Fahrt* (2001), 40. Exscripserunt a. 1884 Fabricius (diar. IV, pp. 327–330), a. 1924 Rehm (apud Bürchner, diar. I, p. 43). Non vidi.

s. IV–VII p.

A *latus anticum* ***B*** *latus posticum*

In parte antica *A* incisi sunt:

I duo sextantes, qui ex disci foramine se in contrarium extendunt (pelecinon), quibus adscripti sunt mensium Romanorum nomina: Ἰανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος, Ἀπρίλιος, Μάïος, Ἰούνιος, Ἰούλιος, Αὔγουστος, Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος, Δεκέμβριος, litt. singulis vel binis reddita, scil. supra: Ι[Α?], [ΦΕ], [ΜΑ], [Α]Π̣ (.//Ι Fabr., [Α]Ρ Tölle), Μ, Ι; infra Ι, [Α]Γ, ΣΕ, ΟΚ, Ν, Δ.

II duo sextantes (arachnae), quorum indicat sinister horas antemeridianas, dexter postmeridianas, uterque insignitus mensium Romanorum lit. prima v. 1 dextrorsum, v. 2 sinistrorsum scripta:

a sinistra	Ι, Φ, Μ, Α, Μ, Ι	→	*a dextra*	Ι, Φ, Μ, Α, Μ, Ι	→
	Ι, Α, Σ, Ο, Ν, Δ	←		Ι, Α, Σ, Ο, [Ν], Δ	←

III disci ipsius quadrans superior dexter divisus est in quindecim partes aequales senos circuli gradus continentes, quae numeris a 6° ad 90° designantur his:
ϛ′, ιβ′, ιη′, κδ′, λ′, λϛ′, μβ′, μη′, νδ′, ξ′, ξϛ′, οβ′, οη′, πδ′, ϙ′,

In parte postica *B* exarata sunt duodecim urbium nomina addita latitudine geographica:

Ἔφεσο(ς) [λη′]
Μίλιτ(ος) λη′ Ῥόδος λϛ′
Κύζικ(ος) μ′ Λαοδίκ(εια) λη′
Ἀπάμ(εια) μα′ Ἄνκυρ(α) λθ′
Νικομ(ήδεια) μ[?] Νίκια μα̣′
Χαλκ(ηδών) μ[?] Ἡράκλ(εια) μβ′
Κω(ν)στα(ντινόπολις) μΙ′

De numerorum notis mixtis Graecis et Latinis vide Tölle 316–317 (nota tamen Ἄνκυρ μβ′ se legisse affirmaverunt Fabricius et Rehm). Hae notae etiam Laodiceam ad Lycum, Heracleam Ponticam, Apameam Bithynicam probant. V. 11 Scil. Νίκεα (Νίκαια).

Tit. inter Constantinopolim conditam (a. 330 p.) et Ancyrae exitium (a. 620 vel 654 p.) posuit Tölle, quae fusius de horologii ratione disseruit.

---

5. TERMINI

adde terminos Atheniensium tt. 238–251. 266–267

974 In loco *Leka* (qui ubi sit nescio). Tit. 'litt. magnis in rupe magno' incisus. Litt. cursivae (?), o aliis minor. Tit. ineditum habuit Bürchner (diar. III, n. 17) ab oppidi *Pythagorion* ludi magistro, quocum a. 1898 communicaverat discipulus quidam. Frustra quaesivi.

aet. imp.? ὅρος ⟨δη⟩–
μοσί⟨ων⟩.

Sive ὅρος ⟨δη⟩|μόσι⟨ος⟩. Traditur 1 fin. UL, 2 fin. ΩCI. Restituit Rehm apud Bürchner.

---

975 In litore prope locum *Tsopela* rupi incisi sunt titt. *A*. *B* alter in altera torrentis ripa. Litt. a. *A* c. 0,10–0,14, sinistrorsum incisae; *B* 0,11.
Edd. P. Girard, *BCH* 5, 1881, 489 n. 14 litt. maiusc. (*List* n. 465). Contuli. *Phot. A. Ect. B.*

	A *in ripa sinistra*		*B* *in ripa dextra*
s. V a.?	ὅρος. ←	aet. imp.	ὅρος.

Lit. σ formae ϟ (*A*) et C (*B*) magno temporis spatio tit. alterum ab altero separatum esse monent.

---

976 Apud incolam vici *Mytilinii*; periit. Arula e marmore albo integra, a. 0,27, l. 0,16, cr. 0,175, supra et infra exornata cymatiis, a. 0,04, l. 0,195. Litt. a. 0,022; interv. 0,013.
Tit. ineditum exscripsit E. Fabricius a. 1884 (diar. II, p. 151).

s. II p. BHKOC
KATOMI
P O N.

Fuisse videtur Βῆ⟨ρ⟩ος | κατ' ὄ⟨ν⟩ι|ρον (Preuner apud Fabricium). Vix recte v. 1 vocem Latinam *vicus* subesse putavit Dunst.

---

6. TITULI ARTIFICUM

adde t. 574

977 Inv. R. R. I 20 = inv. Her. P 578, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo; inventa in thermarum Romanarum parte occidentali (quadr. N 0). Statua togata mutila, a. 1,48, l. 0,64, cr. 0,49, plintho imposita. Tit. scriptus est in latere fulturae, a. 0,30. Litt. a. c. 0,03, cum apicibus.

Edd. W. Martini, *AA* 1972, 292–298 c. phot. statuae figg. 11–15; idem, Ἀρχ. Δελτ. 27, 1972, B 2 [1977], 603 (SEG XXVII 546); idem, *Samos* XVI (1984), 95 c. phot. statuae tab. 12, 1–2 et phot. tit. tab. 12, 4 (SEG XXXIV 870; *List* n. 652). Non vidi. *Phot.* tab. XXXIV.

c. a. 100 a. Ἀπολ-
λωνίδης
Ἐφέσιος
ἐποίη-
σε.

Statuam brevi post a. 100 a. sculptam esse arguit Martini negavitque artificem hunc eundem esse atque Ἀπολλωνίδην Μενεστράτου (G. Lippold, *RE Suppl.* VIII (1956), 5), qui Mileti c. a. 200 a. floruit (*Milet* II 3, 401).

---

978 Inv. Her. J 337, in Heraei lapidario; inventum a. 1959 in delubri parte orientali prope Viam sacram (quadr. H 14). Cymatium inferius e marmore albo utrimque et a tergo fractus, a. 0,09, l. 0,135, cr. 0,04, quod lapidi alteri subpositum esse docet superficies anathyrosi instructa. Tit. in fascia concava scriptus. Litt. a. 0,015, cum parvis apicibus.

Tit. ineditum exscripserunt Dunst, Herrmann. Lapidem contuli. *Ect.*

deest tit. in lapide imposito
s. I p.? [– – – – ἐποί]ησεν. *in cymatio*

Supplevi monumenti genere nisus.

---

979 In oppido *Pythagorion* una cum signi Dianae fragmento (quod descripsit Th. Wiegand, *AM* 25, 1900, 157 n. 13) inventa, postea in domo quadam vici *Mytilinii* scalis inserta; ubi nunc sit ignotum est. Pila e marmore albo supra et infra fracta, a. 0,17, l. 0,06–0,07, cr. 0,65–0,70. Tit. deorsum scriptus.

Tit. ineditum exscripsit Fabricius a. 1884 (diar. II, p. 145).

s. II p. Λ(ούκιος) Κέστιος
Ὄλυμπος
ἐποίει.

1 Ἀκέστιος Fabricius, corr. Preuner apud eundem.
Dianae statuae fulturam intellexit Fabricius. Artifex adhuc alibi non notus.

---

7. AGRORUM COMMENTARII

980 Inv. Her. J 505, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ibidem inter rudera effossionis archaeologicae, quam a. 1929 fecerat Wrede. Tabula e marmore albo a sinistra integra, supra et infra recisa, a. 0,185, l. 0,45, cr. 0,13. Litt. partim cursivae, a. 0,008–0,013; interv. 0,005.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. III p.

– – – – – – – – ι..Α– – – [ζυ(γά) .] ε[′]ṿ[′]– – – – – – – – –
– – – –ỤΝΔΡΟΙΜΟΙΣ καὶ *vacat*
– – –ΑΥΛΙ καὶ κερατία ζυ(γά) α, ι′ν′ ῥῳ[παρά – – – – – – –]
περίβολος Φιάλη ζυ(γά) α, ε′ν′υ′ ῥῳ[παρά – – – –]
χω(ρίον) Γόργυρα ζυ(γά) γ, γ′κ′ρ′χ′ ῥῳ[παρά – – –]
χω(ρίον) Φλοός τό(πο)ς ζυ(γά) γ, γ̣′ν′χ′ ῥυπ[ạρά – – – –]
κῆπος ἐν τῇ πόλι, ῥοδεών ζυ(γά) ι′ω′ ῥυπαρά – – – – – – – –
χω(ρίον) Κάλλιστε Κάτω γῦ(ροι) *vacat*
Πολυκρατ– – – – – ζυ(γά) ιγ̣[,] ῥυπαρά – – – – – – – –
vacat

Legi et supplevi ‖ 2 fortasse σ]ῦ̣ν δρό{ι}μοις καὶ ‖ 3 αὐλί = αὐλή? ‖ 6 ϮC lap. = τό(πος) C vel τό(πο)ς.
V. 6 Φλοός· Φλοιόν locum Samium commemorat Plut. mor. 303 E; cf. L. Bürchner, *RE* I A 2 (1920), 2178.
Hac iugatione continentur agrorum Samiorum dimensiones: iugera agri et consiti et inculti (ῥυπαρά), arbores siliquiferae (κερατία, v. 3), rosetum (ῥοδεών, v. 7), scrobes (γῦροι, scil. olivarum, v. 8). Excidit aestimatio iugerum capitumque. Mentio fit vv. 1–8 singulorum unius dominii fundorum addita (v. 9) summa ζυγοκέφαλον, quae continet totum Polycrat[is?] dominium:

1	fundi cuiusdam iugera	[.] $\frac{1}{5}$ $\frac{1}{50}$	
3	horti(?) iugera	1 $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{50}$	inculta – –
4	saepti (pascuae?) iugera	1 $\frac{1}{5}$ $\frac{1}{50}$ $\frac{1}{400}$	inculta – –
5	agri iugera	3 $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{20}$ $\frac{1}{100}$ $\frac{1}{600}$	inculta – –
6	agri iugera	3 $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{50}$ $\frac{1}{600}$	inculta – –
7	horti roseti iugera	$\frac{1}{10}$ $\frac{1}{800}$	inculta – –
8	olivarum(?) numerus	deest	
9	iugerum summa	13	inculta – –

De tit. genere et tempore cf. iugationes Theraeas (IG XII 3, 343–349), Astypalaeenses (IG XII 3, 180–182), Magnesias (*I. Magnesia* 122), Trallianam (*I. Tralleis* I 250), alias.

---

8. ALIA

981 TESTAMENTUM (?). Inv. Her. J 238, in Heraei lapidario; a. 1937 in vico *Kolonna* inventa. Stela e marmore lucido a dextra integra, a. 0,18, l. 0,25, cr. 0,06. Tit. a sinistra paene detritus. Litt. a. 0,007 (rotundae 0,005); interv. 0,006.
Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. XI.

s. IV a.

– –
– – – – – – – – – – – – – – –ΝΕΝΕΝΙ..ΤΟΙΣ
– – – – – – – – – κληρῶσαι εἵως ἂν ζῶι ΟΑ[.]
– – – – – – – –Ν καὶ πρόσοδον ποιήσεσθαι τῶι
– – – – – – – – – – –Ω̣Ṇ τῶν Ḥ– – – – – –

– – – – – – – – – – – – – – –P– – – – – – – –
– – – – – – – – – – –ΟΣΜΟΥ ἑνὸς [τῶ]ν ἀγ–
[αλμάτων – – – – – – – – – – – –] πλευρο[.]
– – – – – – – – – – – – – – – – – –εὺς τὸν Ọ
– – – – – – – – – – – – – – – – – –///ΕΙΑΝ⌐
– – – – – – – – – – – – – – – – – – ἐπὶ τῶ[ι]
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –ΕΝΤ[.]
– –

Litt. linea subducta insignitae post Buschor evanuerunt || 1 ἐνι[αυ]τοῖς Dunst || 2 ζῶι forma contracta vocis ζώη esse videtur; fin. ὁ ἀ̣δ̣|[ελφὸς ἐμοῦ Dunst || 6–7 suppl. idem || 9 ὑ]γ̣ι̣ειαν τ̣|[ῶν dub. Dunst.
Tit. genus incertum est. Testamentum voluit Dunst v. 2 nisus.

---

982 Inv. Va. 41 = inv. Her. A 292, in platea ante oppidi *Samos* Museum novum; a castello Logothetae inter septentriones et occasum vidit Curtius. Columnae membrum e marmore cano, a. 0,53, diam. 0,39. Supra tit. est foramen quadriangulum, a. 0,06, l. 0,08. Litt. a. 0,022–0,03, apicibus valde ornatae; interv. c. 0,01.
Tit. ineditum exscripserunt a. 1870 C. Curtius (sched. n. 114), a. 1900 Bürchner (diar. I, n. 13). Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. I p. πανηγυριάρχης
εὐσεβής.

Continuatio in aliis columnae membris disposita periit. De genere et tit. et monumenti non liquet.

---

983 Inv. Her. M 173, in Heraei lapidario; inventa in Iunonis delubro prope sacellum Romanum ab ecclesia Byzantina ad septentriones situm. Tabula e lapide pumicoso a dextra fracta, a. 0,255, l. 0,22, cr. 0,09. Litt. a. 0,05–0,055.
Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 176 n. 98 litt. maiusc. (*List* n. 702). *Ect. Phot.*

s. I p. Ἄρης.

Tit. lectio certa, genus incertum; est neque terminus neque statuae subscriptio neque ara.

---

984 Inventus a. 1980 in fundo oppidi *Pythagorion* prope forum antiquum. Phallus alatus.
Commemoravit V. Giannoule, Ἀρχ. Δελτ. 42, 1987, B 2 [1992], 505 (SEG XLII 778). Non vidi.

aet. imp.? καὶ σύ.

Alia exempla collegit G. Manganaro, *ZPE* 111, 1996, 138 n. 2 c. phot. tab. XII. De tit. in genere cf. F. E. Buck, *ZPE* 126, 1999, 169–174.

---

985 Inv. Tig. 32, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum ibidem apud viam qua ad vicum *Chora* itur. Membrum columnae Doricae, a. 0,77, diam. 0,54, cum striis non elaboratis. Litt. a. 0,027, cum apicibus.
Tit. ineditum exscripsit Rehm in schedis. Non vidi. *Ect.*

s. I–II p. Ἐνπειρικοῦ.

XIV. TITULI PICTI VEL GRAPHIO INCISI

1. TITULI VETUSTISSIMI

986 In Heraei lapidario (sine inv. n.); inventa ubi sit non traditur. Basis (?) e marmore albo undique et a tergo fracta, superne (ex usu posteriore?) levigata, a. 0,07, l. 0,49, cr. 0,27. Litt. dispares, a. c. 0,05 (rotundae 0,02), leviter incisae.

Edd. G. Dunst, *AM* 87, 1972 [1974], 121–122 n. VIII c. phot. tab. 50, 2 (*List* n. 323). *Ect. Phot.* tab. I.

s. VII a. — — —ΊΟ̣Ι Ἄσιον ἀφελ̣[ό]με[νον — — —]

Lit. prima aut Λ\ aut Δ || vestigia litt. v. 2 — —/ /— — quae vidit Dunst, re vera lapidis laesurae sunt. 'Asius laudari videtur, quod naves hostiles cepit' (Dunst).

---

987 In Heraei lapidario (sine inv. n.); inventus a. 1984 in Iunonis delubro qua inter meridiem et orientem vergit (quadr. P 14). Angulus inferior dexter tabulae e lapide calcario, a. 0,124, l. 0,078, cr. 0,073. Tit. βουστροφηδόν dispositus. Litt. a. 0,02–0,03 (ω 0,009).

Tit. ineditum exscripsit Kienast (inv.). Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. I.

s. VII a.

— — — θεῶ— →
ν καὶ — — — ←
vacat

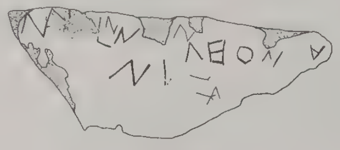
Vel Θέων nomen proprium.

---

988 Inv. Her. J 322, in Heraei lapidario; inventa a. 1956 in aedificii meridiani fundamento qua ad orientem et septentriones vergit. Lapidis pumicosi fragmenta duo, quorum maius periit. Tit. in latere plano fragmenti minoris, a. 0,165, l. 0,42, cr. 0,105. Litt. a. 0,022–0,03.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. I.

s. VII–VI[1] a.

Aedificii meridiani fundamenta med. saec. VI a. posita sunt (cf. H. Kyrieleis, *Führer durch das Heraion von Samos* (1981), 91–94 n. 5). Tit. quamquam antiquissimus (nota etiam formam lit. B = η) tamen plane obscurus est, quia praeter –ληον nihil elici potest.

---

989 Inv. Her. J 30, in Heraei lapidario; inventus ubi sit non traditur. Lapis calcarius a dextra et a tergo fractus, a. 0,145, l. 0,12, cr. 0,28. Litt. a. 0,02–0,025; interv. 0,005.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Herrmann, Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. I.

s. VII–VI a. OVΛ, – –
OVAP– –
vacat 0,08

Tit. sane vetustissimi neque sensus neque genus liquet.

---

990 Inventus in necropoli occidentali; periit. Sarcophagus (n. 10), l. 1,80, cr. 0,53, ex tabulis lapideis confectus. Tit. in sepulcri latere dextro incisus.

Edd. Boehlau, *Ion. Nekropolen* (1898), 36. 154 c. delin. tab. I 9 (*List* n. 658). Cf. W. Löwe, in: *Samos – die Kasseler Grabung 1894* (1996), 30. 90 adn. 13.

s. VI[1] a. τὸ πρόσθεν
ἐπιθε͂ναι.

Sepulturae praeceptum intellexit Boehlau 20.

---

991 Inv. Her. J 323, in Heraei lapidario; a. 1956 e vico *Kolonna* adlatus. Lapis muralis calcarius utrimque mutilus, a. 0,065, l. 0,235, cr. 0,11. Tit. imo lateri incisus. Litt. a. 0,05–0,055.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* tab. V.

s. VI a.? – – –PHK◿– – –

De lit. quarta non constat; placet χ.

---

992 Inv. Her. A 1027, in Heraei lapidario. Portae limen superius e lapide pumicoso utrimque fractum, a. 0,181, l. 0,19, cr. 0,305. Tit. sub cymatio Lesbio leviter incisus. Litt. a. c. 0,06 (o 0,02).

Edd. A. E. Furtwängler et H. J. Kienast, *Samos* III (1989), 157 n. 33 c. phot. tab. 12, 6 et delin. fig. 37. *Ect.* misit Kienast a. 1996.

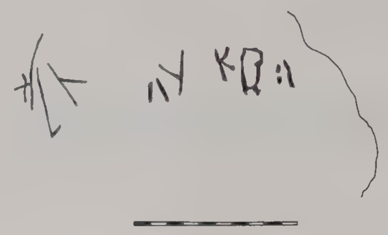
c. a. 525–510 a. – – –KOU *vac.?*

Ad aedes sacras septentrionales, quae a. 525–510 a. amplificatae et exornatae sunt hyperthyro bene sculpto, hoc et frusta alia sex (Freyer–Schauenburg, *Samos* XI (1974), 195–202 n. 116–127) revocaverunt Furtwängler et Kienast 54–56. Tit. quid sibi velit non patet.

---

993 Inv. Her. M 111, inventus a. 1911 in templi cellae fundamentis meridionalibus; ubi nunc sit nescio. Lapis pumicosus a dextra dedolatus, a. 0,465, l. 0,70, cr. 0,265, qui ad primum Iunonis templum c. a. 570/60 a.

erectum (dipterum I, opus Theodori) pertinet. In lapidis angulo superiore dextro cognoscuntur vestigia quaedam, a. 0,02–0,025. *Ect.*

Π̣ο̣λυκρά̣[τους] dub. voluit Schede (inv.). Meo autem iudicio titulus omnino non est.

---

994 In Eupalini cuniculo (inv. I 4), 651,20 m ab ostio septentrionali distans. Tit. colore rubro in saxo vivo pictus. Litt. a. 0,05.

Edd. H. J. Kienast, *Samos* XIX (1995), 193 (SEG XLV 1172). Contuli. *Phot.*

s. VI vel V a. Πυθοδικρατη.

Diversus est a cuniculi curatorum t. 996. Nomen singulare fortasse ex Πυθόδικος et Πυθοκράτης miro modo fictum vel ex Πυθοκρατίδης corruptum duxit Curbera.

---

2. TITULI IN EUPALINI CUNICULO PICTI

995–1003 NOTAE. De Eupalini cuniculo scripsit Hdt. III 60: ὄρεός τε ὑψηλοῦ ἐς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυιάς, τούτου ὄρυγμα κάτωθεν ἀρξάμενον, ἀμφίστομον. τὸ μὲν μῆκος τοῦ ὀρύγματος ἑπτὰ στάδιοί εἰσι, τὸ δὲ ὕψος καὶ εὖρος ὀκτὼ ἑκάτερον πόδες. διὰ παντὸς δὲ αὐτοῦ ἄλλο ὄρυγμα εἰκοσίπηχυ βάθος ὀρώρυκται, τρίπουν δὲ τὸ εὖρος, δι' οὗ τὸ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων παραγίνεται ἐς τὴν πόλιν ἀγόμενον ἀπὸ μεγάλης πηγῆς. ἀρχιτέκτων δὲ τοῦ ὀρύγματος τούτου ἐγένετο Μεγαρεὺς Εὐπαλῖνος Ναυστρόφου. Est re vera cuniculus l. 1043,58 m, qui montem oppidanum a septentrionibus ad meridiem transit. Quod opus celeberrimum vere a. 1882 denuo apertum et purgatum post E. Fabricium (1884), W. Kastenbein (1958), J. Goodfield (1961) inter a. 1971–1974 duce U. Jantzen diligentissime perscrutavit H. J. Kienast, qui primus titt. plerosque in saxo vivo colore rubro pictos indagavit. Ex eis tt. 931. 946. 994. 1068 aetati posteriori adscripsit, ceteros autem ad ipsum Eupalini opus rettulit. In latere occidentali praeter vocem singulam (t. 1002, inv. I 1) notarum seriem unam (t. 995) recognovit, in latere orientali notarum series sex (tt. 996–1001, inv. I 5–13); his adde lapicidarum notas quasdam muris incisas (t. 1003). Litt. inconditae, a. t. 996 0,15–0,20, t. 997 c. 0,20, t. 998 0,25–0,30, tt. 999. 1000 c. 0,25, t. 1001 c. 0,30; t. 995 litt. grandes, a. c. 0,10.

Edd. t. 996 H. J. Kienast, *AA* 1973, 407–408, t. 1002 ibid. 403 c. delin. fig. 2 (R. Tölle–Kastenbein, *Herodot und Samos* (1976), 69); tt. 995–1003 idem, *Samos* XIX (1995), 150–164. 193–195 c. delinn. et phott. (SEG XLV 1171); t. 1002 denuo tractaverunt L. Haselberger, *Journ. Rom. Archaeol.* 10, 1997, 89 c. adn. 45 et delin. fig. 18 b; L. Käppel, *Antike und Abendland* 45, 1999, 76–100 (SEG XLIX 1159). Cf. A. Johnston, *LSAG Suppl.* (1990), 472 n. G; K. Grewe, *Licht am Ende des Tunnels* (1998), 58–69. Titt. mihi monstravit Kienast a. 1997. *Phott.*

in latere occidentali 995 *longitudo (m)*		*in latere orientali* 996 *longitudo (m)*		997	998	999	1000	*Samos* XIX tabb.
−27,87	*incipit*							
0,00		0,00	*cuniculi ostium septentrionale*					
	desunt ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π, ϙ, ρ, ι	4,90			*incipit*			
166,10	*finis* t. 1002							
183,30	*initium* t. 1002							
236,80	κ							
239,80	λ							
[c.278,00	*deest* μ]							
298,25	ν							
		314,00		κ				
319,05	ξ							
339,05	ο							
		344,40				λ		
		353,85	κ' Πυθῶ					
360,00	π							
		372,80					μ	
		378,30			γ			tab. 41,1
380,60	ϙ							
400,40	σ	400,40		ι				tab. 40,3
		416,25	ι' Ἀσπρατιος					
421,00	*punctum*							
		430,60		θ				
441,80	κ							
462,10	λ							
		468,50				λ		tab. 41,3
		478,60	θ' Ποσεδεωνίω					tab. 40,5
[c.482,70	*deest* μ]							
		497,00					μ	tab. 40,4
503,40	ν	503,40			δ			
		518,30		η				
524,10	ξ							
		541,00	η' Ξανθίω					
544,80	ο							
565,50	*punctum*							
		565,60		ζ				tab. 40,8
	desunt ϙ, τ	592,80				λ		
		604,80	ζ' Ζωΐλω					
		611,10		ϛ				
hic cuniculi partes se coniungunt								
		622,00					μ	
		628,20			ε			
	desunt σ, ϙ, π, ο	629,70		ϛ				
		666,30	ϛ' – – –					
715,10	ξ							
		717,20				λ		
		729,70	ε' Φαιδέω					
736,30	ν			*deest* ε				
		746,60					μ	
		752,60			ϛ			tab. 41,2
		756,60		δ				tab. 40,6
756,80	μ							
777,45	λ							
		792,70	δ' Ἀσβιδεω					tab. 40,4
797,70	κ							tab. 40,1
818,40	ι							
		818,50		γ				
839,10	ρ							
		855,70	γ' Ἀριστίδω					*AA* 1973, 408 fig. 8
859,55	ϙ							tab. 40,2
		870,20					μ	
		876,20			ζ			
		880,40		β				tab. 40,7
881,40	π							
900,85	ο							
		918,50	β' – – –					
921,60	ξ							
		941,90		α				
942,60	ν							
	desunt μ, λ	964,10				λ		
		981,80	α' – – –					
1002,40	κ	1002,40		*incipit*				
	deest ι							
[1043,58]	*incipit*							
			cuniculi ostium meridionale					

1001 Litt. κ, κβ (tab. 41, 5), ε (tab. 41, 6) scriptae sunt ubique iuxta specus quosdam; ad eos effodiendos referens κ(ατά), κ(ατά)β(ασις), ἔ(λεγχος) dubitanter interpretatus est Kienast. Hic illic pictae sunt etiam litt. ϙ et χ.

1002 Inter lineolas intervallo 17,20 m distantibus litt. grandibus scripta est vox παράδεγμα (delineavit Kienast 194; inde Käppel 83 fig. 5 B).

1003 Lapicidarum notae incisae sunt in tegulis et muris, quibus cuniculus munitus est, scil. litt. pleraeque conexae: AHP, HP, B, M, H, HPΦ, vide Kienast 194 c. phot. tab. 37.

996 Nomina casu genetivo obvia recensentur *LGPN* I 63 Ἀριστίδης (hoc nomen ab Ἀριστείδης vel Ἀριστηίδης distinguendum recte coniecerat O. Masson, *Études d'arch. class.* 7, 1991, 111 [= OGS III 123]), I 90 Ἀσβιδέας (sed rectius fortasse Ἀσβίδης, nisi subest Ἀσπίδης; nomen – de quo frustra dubitavit O. Masson, *Gnomon* 1990, 102 [= OGS III 77] – Iranicum esse videtur, cf. Ἀσβαδης, Ἀσπάδας, al.), I 452 Φαιδέας, I 196 Ζωΐλος (quod corrige in Ζωΐλης sive Ζωϊλῆς; nam horum in –λω, illius in –λο cadit genetivus), I 341 Ξανθίας (melius Ξανθίης), I 383 Ποσειδώνιος (e falso genetivo Ποσεδεωνιο; corrige in Ποσεδεωνίης nomen adhuc tamen ignotum), I 92 Ἄσπρατις (nomen obscurum); adde Πυθέας sive Πυθῆς. 1002 παράδεγμα· de forma Ionica δέκνυμι cf. F. Bechtel, *Der ion. Dialekt* (1924), 180 § 171.

De mensurarum ratione vide commentarium uberrimum apud Kienast, qui lateris occidentalis t. 995 ad ipsam cuniculi mensuram, tt. 996–1001 in latere orientali scriptos ad canalem et aquae ductum rettulit. Est t. 995 totius cuniculi mensura in partes 300 (ι→τ) et 200 (σ→ι) divisa, quarum decima quaeque litt. numerorum Milesiorum insignita, a proxima distat eodem fere intervallo (c. 20,59 m; re vera variat inter 19,45 et 21,85). Longiore intervallo (c. 62,94 m) separatae sunt lineolae t. 996, quibus apposita sunt nomina sinistrorsum scripta virorum fortasse cuniculi curatorum.

In t. 995 duo mensurae systemata ingeniose recognovit Kienast. Constat cuniculum ab utroque ostio simul inceptum esse, sed mox in parte septentrionali difficultates gravissimae apparuerunt: propter saxi lepidi et pumicosi fragilitatem aquarumque copias cuniculus non solum tegulis et muris muniendus, sed etiam per ambagem triangulam a linea directa flectendus erat. Eupalinus, cum cuniculi dimensio per hanc ambagem c. 17,60 m dilatari diserte aestimavit, eodem intervallo mensurae puncta ante hanc ambagem collocata mutavit. Hoc eo demonstratur, quod lit. (ρ)λ (239,80 m), quae e veteri ratione una superest, a κ lit. novae rationis (236,80 m) c. 3 m tantum distat. Ceteras numerorum notas t. 995 praeter lit. illam λ e nova mensurae ratione esse confirmavit Kienast. Id autem intervallum, quod ad totum opus feliciter producendum tam magni erat momenti, t. 1002 repraesentare vidit Käppel. Immo vero ipsius Eupalini σφραγίς et ingenii eius testimonium est.

Eupalini opus med. saec. VI a. factum esse demonstravit Kienast 177–182; priores Polycratis tempori attribuerant.

3. TITULI AD GYMNASIUM SPECTANTES

1004 Inventus a. 1862 iuxta Iunonis delubrum; periit. Lapis quidam.

Edd. Stamatiades, Σαμιακά^2 I (1881), 265 litt. minusc. (*List* n. 724). Cf. E. Preuner, *AM* 49, 1924, 40 ad n. 6.

s. II[1] a.?

Ἀριστομένης
λαμπαδάρχης
ἐν τοῖς Ἡραίοις
νικήσας.

Inter victores Heraeorum panhellenicorum (t. 173 5) est λαμπαδάρχης Ἀριστομένης Ἀριστίππου Χησιεύς (ante med. saec. II a.). Eiusdem viri testimonia congerens (cf. ad t. 13 1) hunc tit. adulterum esse suspicatus est Preuner. Profecto et patronymicum et nomen phylae deest, profecto vocem solemnem Ἡραῖα νικήσας exspectas, profecto etiam formula ὁ δεῖνα νικήσας a ceteris titt. agonisticis Samiis abhorret. Attamen hic tit. prius promulgatus est quam t. 173 ille a. 1885 demum effossus (cf. Th. Bent, *JHS* 7, 1886, 145), ex quo hunc fictum esse voluit Preuner. Iure tit. hunc inter privatos posuit Dunst fortasse gymnasii muro incisum.

1005 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Lapis muralis marmoreus supra partim integer, a. 0,36, l. 0,30. Tit. v. 2 super v. 1 scriptus. Litt. a. 0,02–0,03 (vv. 2. 9 0,06; v. 3 0,015), apicibus ornatae.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. II a.

– –ΑΛΙΔΗ̣Γ– –
__________ – – θ ε ν – –
[Μ]ητροδώρου
[Ἀ]γαθ[ή]νορο̣ς̣
– – – π ί ο υ
– – – –στέου
– – – – – ν ο ς
[Δ ι] ο̣ ν υ σ ί ο [υ]
– – – – – Κ Λ – –

Legi ‖ 1 an [Θ]αλιδήμ[ου]? ‖ 2 –σ]θεν[ους], ut videtur ‖ 8 suppl. Dunst.

1006 Inv. Her. J 17 = J 70, in Heraei lapidario; inventus a. 1926 in muro Byzantino in quadr. P 7 effosso. Lapis muralis calcarius superne et ab angulis dextris fractus, a. 0,32, l. 0,30, cr. 0,33. Titt. in latere adverso *A* et sinistro *B* incisi. Litt. *A* a. 0,01–0,015 et 0,015–0,02, *B* 0,02–0,023.
Titt. ineditos delineavit Buschor (inv.), nonnullos exscripsit Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot. A* tab. XXXVII.

A *latus adversum*

s. II–I a.

I Ἀγαθοκλέους
Ἀντιπάτρου
II [Ἀ]πολλωνίου — Θεοπρό[που]
τοῦ Δημητρίου — Ν̣ι̣κομ̣ά̣χο̣υ̣
Ἀριαρ̣άθου
III ἐγγόνο̣υ̣ — – – – – – – — *VI* Θεοδέκτου
IV Σωκράτου — Ἀλε̣– – – –
Σωκράτου — Λ[.]ΠΕ– – –
V Ἀπολλωνίου το[ῦ – – – – – – – – –]

B *latus sinistrum*

vacat

s. I–II p.

– –Cᾶδος

vacat

A 7–14 catalogus primarius continetur. Deinde suprascripti sunt titt. *II–IV* litt. prioribus partim usurpatis, denique *VI* lapide converso.

1007 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Lapis muralis marmoreus ex usu posteriore dedolatus, a dextra fractus, a. 0,055, l. 0,175. Tit. v. 3 super v. 2 scriptus. Litt. a. 0,025–0,03 (v. 3 0,02).
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

aet. imp. – –Ⅎ Ⅲ Ⅲ– –
s. II–I a. Ἐπικρ̣άτου – –υ τοῦ– –

1008 Inaedificatum muro castelli Logothetae a. 1895 vidit Bürchner. Lapidis muralis fragmentum, a. 0,08, l. 0,76, cr. 0,335. Litt. apicibus instructae.
Tit. ineditus non notus est nisi ex Bürchneri apographo (*Duodez.* n. 90) sine cura confecto.

s. II–I a.? ^ ˅ A
ΜΗ𝓁 ΟΟΟΣ Ἀθηνόδωρος
ΡΙ ΤΕ

1009 Inv. Pyth. 298, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventus in fundo quodam oppidano. Lapidis muralis marmorei angulus superior dexter, a. 0,23, l. 0,31.
Tit. ineditum exscripserunt Rehm, Dunst. Non vidi. *Ect.*

s. II–I a. – – –μ̣ηνίου
Ἑρμ– –
– – –ωντος
– –λ ο υ ς
[κ]αὶ Π[α]τρο– –
Μοσχίωνος
– – – ʹ[.]ος
– –μ̣ᾶδος
Κλεομάχου

Legit Rehm ‖ 2 Ἑρμε– –, 5 Ἀρτε– – idem ‖ 8 legi ‖ 9 [Κα]λ[ι]μάχου Rehm, corr. Dunst.
V. 4 De lit. ς finali, quae ornamento vice usurpatur, vide t. 1051. Iure ad gymnasium Samium revocavit Dunst etiam hunc tit. a ceteris tamen et colore et crassitudine diversum.

1010 Inventus in oppido *Pythagorion*; iam dudum periit. Lapis muralis, a. 1,29, l. 1,295, cr. 0,48. Litt. a. 0,085.
Tit. ineditum a. 1895 exscripsit Bürchner (*Duodez.* n. 104).

s. II–I a. – – –ᒧΤΩ ΑΡΧ̣ΟΥΝ– – –

Vel ΑΡΚΟΥΝ– –
Suntne epheborum nomina?

1011 Inventus in oppido *Pythagorion*, prope Logothetae castellum; periisse videtur. Lapis muralis, a. 0,06, l. 0,61, cr. 0,48. Litt. a. 0,035.

Tit. ineditum exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 91). *Ect.* pessimum.

s. II–I a. Πολυ . . . . υ
– – –ωνος Πυ– –

1012 Inv. Her. J 84 = inv. Pyth. 464, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventus in castello Logothetae inaedificatus. Lapis muralis marmoreus a sinistra integer, a. 0,24, l. 0,25. Vv. 2. 5. 7 aliis postea superscripti sunt. Litt. a. 0,025–0,035 (v. 2 0,06, vv.8–9 0,015), partim cum apicibus.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Non vidi. *Ect.*

s. II–I a.
Εὐβίου
[Κ]λερ̣κρατ– – ῾Ι ε – – –
Κληνιάδ̣ο[υ]
Δ̣ημοκρά[τους] Θ ε ο δ ⌒ – –
Ἀπο– – – Θ ε– – –
Ε

Legi ex ect.; 3 [Π]ατρόκλου̣[.], 4 – –κλῆς Α– –, 6 [Μ]ηνοκρά̣[τους] Dunst.

1013 Inv. R. R. I 11–13, inventa a. 1970 inter thermarum Romanarum rudera (quadr. M 2 O); ubi nunc sint nescio. Baseos e marmore albo, a. 0,25, infra cymatio exornatae fragmenta quinque partim contigua, *ab* a sinistra fracta, a dextra anathyrosi instructa, l. 0,36, cr. 0,25; *c* a sinistra lapidi alteri adiunctum, l. 0,435, cr. 0,13; *de* utrimque mutila, l. 0,74, cr. 0,24. Titt. in parte adversa scripti. Litt. a. 0,015–0,02. Lapidibus conversis litt. singulares sinistrorsum incisae sunt.

Lapides non vidi. Titt. ineditos exscripsi ex *phott.*

s. II–I a.
ab <u>ΟΦΣ</u> *c* Ἡρακ̣– – *de* Γ ρ α ν ί ο υ̣
Λυσᾶ
νίκη.
Ρ C ←

1 litt. ΟΦΣ in inv. traduntur, in phot. non recognovi.
Lapidis formam eandem habet t. 1047.

1014 Inv. R. R. I 23 (?), in pariete orientali thermarum Romanarum. Lapis muralis marmoreus a dextra fractus, a. 0,49, l. 1,14, cr. c. 0,25, a sinistra anathyrosi instructus. In frontis dextra parte tit. posterior *I* et litt. quaedam singulares. Litt. *I* a. 0,025–0,04, interv. 0,005–0,01; *II* a. 0,001.

Tit. ineditum exscripsi a. 1997. *Ect.*

s. I p. *II* Καικιλίου τοῦ β̣ʹ

s. II–I a. *I* τῶν συνεφήβων καὶ φίλων·
Λ
Ἀνδρονίκου τοῦ Θεομνή⟨στου⟩, Τροφίμου
Εὐκλέους
· Σωσιστράτου

Ἑρμίου
Ἀπολλωνίου Δ
Ποσειδωνίου
Σωκλέους ΣΙ
Ταύρου.

3 ΜΝΗΤΡΟΦΙΜΟΥ primo scripserat lapicida, dein Τ in Σ mutavit et ΤΟΥ supra lineam addidit.
V. 3 Cf. t. 1036.

1015 Inv. R. R. I 26, inventa a. 1971 in thermis Romanis (quadr. L 8), frigidarii pavimento immissa. Lapidis marmorei in circuli formam redacti pars dimidia, a. 0,07, diam. 0,23. Litt. a. 0,015–0,02, cum apicibus.
Tit. ineditum exscripsi. *Ect.*

s. II–I a.

⟦– – – – – ‾Ο– –⟧
vacat 0,015
[Διο]νυσίου τοῦ – –
– – – – ‾ελείτ[ου]
– – – – – –ου
– – – – – – –

1 tit. erasus ‖ 3 placet [Ἀμ]μ̣ελείτου vel [Ἀγ]γ̣ελείτου.

1016 Inv. R. R. I 17, in Museo oppidi *Pythagorion* quod est ante thermas Romanas; inventum ibidem in frigidario, qua ad septentriones et occidentem spectat. Sedile marmoreum leviter curvatum, a. 0,42, l. 1,144, cr. 0,485, postea utrimque recisum et muro cuidam immissum. Titt. in superficie alii supra alios scripti. Litt. a. vv. 1–13 0,015–0,025, vv. 14–17 0,03–0,035, v. 18 0,025–0,03, v. 19 0,03–0,04, v. 20 0,025, v. 21 0,025–0,04, v. 22 0,012–0,015, vv. 23–24. 26 0,03–0,045, vv. 25. 27 0,015, v. 28 0,025.
Tit. ineditum exscripsi. *Ect. Phot.* tab. XL.

nomina litt. conversis scripta — *nomina deorsum scripta*

s. I a.

ı ı....ΩΝΓ˄....Ι
Διονυσίου καὶ
Πυ[θογε]ίτονος καὶ
Φιλοκώμου καὶ
Πυθοκλέους καὶ
ΓΛΙ...Ν..Ο[– – καὶ]
Μενεκράτους καὶ
Θευδίωνος καὶ
Γλύκω̣νος καὶ
Καλλιδάμαντος καὶ
Λυσ[ι]μ̣ά̣χου καὶ
Τ̣ελέ[τ]ου καὶ
[.]ΠΣΟΤΙΟΥ

Δ ί ω ν ο ς
τ ο υ ς
s. I p. Δ η μ ο κ ρ ά–
Μ ε ν ε κ ρ ά τ ο [υ ς]

Φιλοκώμου

Θεοδέκτ[ου]

Φιλοκλέους

Μηνοφάνου
φιλία καὶ

Λυσ– –

Μιθρᾶ
Ἀρτεμᾶ
ΟΙΕ
– –ΣΤΟΝ

ΥΘΚΛΑΡ ↓
Λυδι– – ↓

Legi et supplevi, sed 19–20 nomina deorsum scripta non satis recognovi || 12 suppl. Curbera coll. SEG XXXIX 1021 II 6 || 20 nequaquam est [Κλ]αυδί[ου] || 27 οἱ ἔ(φηβοι)?

Vv. 1–13 uno tempore incisi sunt. De voce καὶ nominibus apposita cf. t. 1043. 14–17 propter litt. cursivas Є, C aetatis posterioris sunt.

Apparet sedile ex gymnasii stadio provenisse. Nota nominum Romanorum absentiam.

1017 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventus ubi sit non traditur. Lapis muralis marmoreus undique fractus, a. 0,22, l. 0,175. Litt. a. 0,05.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Contuli *ect.*

s. I a. [Κ]αλλ̣– – –

1018 Olim subpositus mensae sacrae ecclesiae Μεταμορφώσεως, quae est in oppido *Pythagorion* (in vico *Mytilinii* falso dixit Clerc); periit. Lapis quadratus e marmore ravo a dextra fractus, a. 0,63, l. 0,65, cr. 0,22. Tit. 'maculis cereis et pulveribus' oblitus (Bürchner). Litt. a. 0,02.

Edd. M. Clerc, *BCH* 7, 1883, 80 n. 4 (*List* n. 681). Tit. mutilum minore cum cura a. 1895 a Bürchner exscriptum (*Duodez.* n. 108) ed. Dunst, *I. Korsiai* 129.

s. I a.?

Ἐπαμίνονος τοῦ Πυθο⟨γ⟩είτον[ος],
Ποσειδωνίου τοῦ Ἀνδρονείκο[υ],
Ἑρμίου τοῦ Ἀπολλωνίδου
φιλία.

Legit Clerc; quae litt. non iam vidit Bürchner linea subscripta insignivi || 1 Α– –ΑΧΟΣ ΤΟΥ ΘΟΠΕΙΤΟΥ Bürch.; Π pro Γ in lapide vidit etiam Clerc.

V. 3 Ἑρμίας Ἀπολλωνίδου (an idem?) nominatur t. 223 3. Qua ratione titt. amicitiam iuvenum praedicantibus sensum obscenum subesse crediderit Dunst nescio.

1019 Inv. R. R. I 27, inaedificatus thermarum Romanarum exedrae. Lapis muralis e marmore subcaeruleo, a. 0,51, l. 1,02, cr. 0,39. Inter nomina incisae sunt litt. quaedam singulares. Litt. v. 1 a. 0,03–0,04, v. 3 a. 0,025–0,045, vv. 6–9 0,035–0,04, interv. 0,01–0,02.

Tit. ineditum exscripsi a. 1997. *Ect. Phot.*

s. I a. Ἀλεξάνδρ̣[ου]
Λ
Μηνοφίλου το[ῦ – – –]
Λ ΚΛ
Ε
Κτησᾶ
νίκη,
Σελεύκου
νίκη.

1 in lapidem superiorem perductus || 3 pergit in lapide dextro || 6–9 eadem manu incisi || 9 v. nunc solo immersus.

1020 In thermarum Romanarum pariete orientali. Lapis muralis, a. 0,20, l. 1,13, cr. 0,20. Litt. a. 0,017–0,02; interv. 0,015.

Tit. ineditum exscripsi a. 1997. *Ect.*

s. I a. Δαρίου
ν ί κ η.

1021 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce (sine inv. n.); inventus ubi sit non traditur. Lapis muralis e marmore albo supra integer, a. 0,42, l. 0,135, cr. 0,255. Titt. alii alios suprascripti. Litt. a. 0,025–0,04.

Tit. ineditum exscripsi. *Ect. Phot.*

vv. fere 5 desunt
s. I a. – – –Ι Ε– –
– –Ε Ν Α– –
– –ο ν ο ς
– –δ ο υ
Ρ̄ ΙΑL
[νί]κη ΠΕ– –
– –ΧΕΙΑLΟ– –
– –\¯ΟΕ– –
[νί]κη ΑΓ– –
– – – – – –

Manus aliae ab aliis vix discernendae || 11. 14 dub. supplevi.

1022 In Heraei lapidario (sine inv. n.); inventa ubi sit non traditur. Tabula e marmore lucido a dextra integra, a. 0,18, l. 0,165, cr. 0,095. Litt. a. 0,015–0,017 (v. 2 0,012), cum apicibus; interv. 0,015.

Tit. ineditum exscripsi a. 1994. *Ect. Phot.*

– – – – –
s. I a. [Ἀ]π̣ολ[λᾶ]
[Ἀ]σκληπιάδ[ου]

'Αθηναίου
[Εὐ]δώρου
. . . σιφίλο[υ]
– – – – –

1 Nomen hypocoristicum propter spatium supplevi || 2 litt. artioribus scriptus || 4 [Διο]– spatio longius esse videtur || 5 [Κτη]– vel [Μνη]– vel ['Ονη]σιφίλου.

1023 In Heraei lapidario (sine inv. n.); inventum ubi sit non traditur. Fragmentum e marmore lucido undique fractum, a. 0,08, l. 0,24, cr. 0,08. Litt. a. 0,02, cum apicibus; interv. fere nullum.
Tit. ineditum exscripsi a. 1997. *Ect.*

s. I a.

– – – – – –
– – – –χ̣ων
– – –αθος
– – – – – –

E. g. 1 [Βρύ]χ̣ων, 2 ['Επάγ]αθος.

1024 In Musei oppidi *Pythagorion* lapidario quod est in arce; inventus ubi sit non traditur. Lapis muralis (?) e marmore cano a sinistra et supra integer, a. 0,16, l. 0,19, cr. 0,15. Litt. neglegenter incisae, a. 0,02–0,025, apicibus valde ornatae (v. 3 litt. parvae, a. 0,01); interv. 0,01.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I a. – I p.

Δημητ[ρι– – –]
'Αντιγέ[νους]
ΑΦ
κα[ὶ]
Λυσ̣– – – – –
– – – – – – – –

Suppl. Dunst.
Tit. inter sepulcrales vix recte posuit Dunst.

1025 E nominibus compluribus saec. I a. vel saec. I p. in parte adversa baseos t. 283 incisis (non vidi; *Phot.*) legere potuit Dunst quattuor haec: Νικέρωτος, Βάσσου, Σμαρ– –, Δαμᾶ.

1026 In oppidi *Pythagorion* Museo apud thermas Romanas (sine inv. n.). Muri caput gradatum e lapide calcario ab angulo superiore dextro fractum, a. 0,245, l. 0,64, cr. 0,24, utrimque levigatum. In fascia inferiore foraminibus duobus afflicta titt. scripti sunt diversis manibus. Litt. a. 0,03 (v. 2 0,015–0,018).
Titt. ineditos exscripsi. *Phot.*

s. I a. – I p.

Ἡραΐσκου
Λευκίου τοῦ Πα– – –
Ἀνδρέου Ͱ

3 De signo Ͱ vide t. 580 1.
Praeter haec tria nomina agnoscuntur litt. quaedam singulares.

1027 Inv. Her. J 113, olim in oppido *Pythagorion* insertum parieti domus cuiusdam in clivo arcis orientali sitae; periisse videtur. Fragmentum e marmore caeruleo a dextra integrum, a. 0,30, l. 0,30. Litt. a. 0,025.
Tit. ineditum a. 1929 exscripsit Wrede (inv.); inde commemoravit Tölle–Kastenbein, *Samos* XIV (1974), 175 (cf. *List* n. 176).

s. I a. – I p.?

– – – – – – –
– –Iʌ . . ᴗ– –
– –δ ί ω ν
vacat
Θεοδοσίου
Διονυσίου
[τ]ῶṿ φίλων.
vacat
– – – ˈ.τέου
– – – – – – –

2 Δίων Wrede, sed displicet casus nominativus; an [παι]δίων? ‖ 5 suppl. Dunst, qui tit. genus intellexit.

1028 Inventum prope oppidum *Pythagorion* in via ad oppidum *Chora* sternenda; periit. Columnae striatae membrum, diam. 0,48, ab utroque latere *A. B* inscriptum.
Edd. *AB* Stamatiades, Σαμιακά² IV (1891), 67–68 litt. minusc. (Dunst, *I. Korsiai* 129). *B* exscripsit a. 1884 Holleaux apud Bürchner (*Duodez.* n. 21* bis).

s. I a. – I p.

latus ***A***

Ἀσκληπιάδου,
Ματρέ[ου],
Ἡγεμονέ–
ως,
Ῥούφου
φιλ⟨ί⟩α.

latus ***B***

I Ἡγεμονέως
καὶ
Ῥούφου
καὶ
Ἀσκληπιάδου
φιλία.
II Λευκίου *corona*
νίκη.

1–5 post nomen quodque ⟨καὶ⟩ inseruit Dunst ‖ 2 suppl. idem ‖ 6 φίλα Stamatiades ‖ 8 ...κη... Stam. ‖ 10 omisit idem ‖ 12 φιλα...idem ‖ 13 coronae delineationem recognovi coll. tt. 1053. 1061; Λευκίου δ̣ὲ̣ Stam.
Iuvenes tres iidem reperiuntur in utroque latere.

1029 Inventus ab oppido *Pythagorion* ad septentriones; periisse videtur. Lapis muralis mutilus.
Tit. ineditum exscripsit Curtius litt. maiusc. [sched. n. 108].

s. I a. – I p. Δημητρίου [κ]αὶ ∪
Δίωνος Περιγένου Λ̣όκρο[υ]
Ἐπαρχ– –

Sunt epheborum nomina.

1030 Inv. Her. M 10, inventa a. 1910 in domo quadam prope locum *Glyphada* sita; periisse videtur. Lapidis muralis fragmentum supra et a dextra partim integrum, a sinistra decurtatum, a. 0,34, l. 0,19, cr. 0,12. Litt. a. 0,025–0,035; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit a. 1910 Wiegand (inv.). *Ect.*

s. I a. – I p. [τῶν ἀδελ]φῶν
– – – – –ᾶ καὶ
– – – – –ωνίου
vacat 0,06
– – – – –ωνίο[υ]
vacat

1 dub. supplevi coll. t. 1031 || 2 nominis hypocoristici casus genetivus in –ᾶ cadens.
Tit. ad gymnasii ephebos pertinere patet.

1031–1037 'Inter rudera inclytae urbis Sami' (Pococke). Perierunt. De lapidibus nihil constat.

Edd. R. Pococke, Inscriptionum antiquarum Graecarum et Latinarum liber (1752) cap. 4 sect. 3 p. 44 nn. 1–6 (CIG II 2248–2253; Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), nn. 4–5; Kretikides, Ἀρχαιολογία (1867), 44).

1031 Edd. Pococke n. 1 3 (CIG II 2248 *b*; E. I. Kretikides, Πανδώρα 8, 1857–1858, 542 litt. maiusc.; Stamatiades n. 4 4; Kretikides, Ἀρχαιολογία (1867), 44 n. I 3; *List* n. 317 3).

s. I a. – I p.? τ⟨ῶ⟩ν ἀδελφ⟨ῶ⟩ν Ἀπολλ⟨ω⟩νίου, Μέντορος.

ΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝΑΠΟΛΛΟΝΙΟΥ *vac.* ΜΕΝΤΟΡΟΣ Pococke, [ὁ δεῖνα] τὸν ἀδελφὸν Ἀπολλ⟨ώ⟩νιο⟨ν⟩ Μέντορος dub. Boeckh. Sed tit. hic – ut ceteri a Pococke traditi praeter t. 608 – ex gymnasio provenisse et nomina epheborum casu genetivo concepta continuisse videtur. Idcirco τῶν ἀδελφῶν conieci coll. t. 1030 (Ο pro Ω scripsit Pococke ut saepius, tt. 1032 4. 1034 2)

1032 Edd. Pococke n. 1 4–7 (CIG II 2248 *c–e*; E. I. Kretikides, Πανδώρα 8, 1857–1858, 542 litt. maiusc.; Stamatiades n. 4 5–7; Kretikides, Ἀρχαιολογία (1867), 44 n. I 4–6; *List* n. 317 4–5 = nn. 447. 449. 444).

s. I a. – I p.? Ἐπαφρᾶ καὶ – – – καὶ Ἐπιγ⟨έ⟩νους, Βάσσου
Μητροφάνο[υ καὶ – – –]εμίου [καὶ – – –]ΧΟΜΟΥ.
– –ΤΟ– –
Ἀπολλ⟨ω⟩νίδου νίκη.

1 ΕΠΙΓΟΝΟΥΣΒΑΣΣΟΥ Pococke; nomen primum emendavi et ab altero distinxi; Ἐπιγόνου ⟨καὶ?⟩ Βάσσου Boeckh || 2 med. Ἀρτ]εμίου e. g. Dunst; fin. latetne [Νι]κολάου nomen? || 4 –ΛΟΝ– Pococke.

1033 Edd. Pococke n. 2 (CIG II 2249; Stamatiades n. 5 litt. maiusc.; Kretikides, Τοπογραφία (1869), 40 n. 5 1–4; *List* nn. 450. 446).

s. I a. – I p.? ΠΑΛΑΙΝΟΚΟΣ *corona?* Βάσσου Μηνοφίλο[υ]
ΙΕΝ [νίκη] νίκη.

1 ΠΑΛΑΙΝΟΚΟΣΟ Pococke, sed lit. ultima potius corona esse videtur (cf. t. 1061); nomen Παλαί⟨μ⟩ο⟨ν⟩ος emendavit Boeckh || 2 latetne vox ν(ε)ίκη? – –ιε ν[ίκη] *List* || 3 ab 5 non distinxit Boeckh || 4 addidit Dunst.

1034 Edd. Pococke n. 3 (CIG II 2250; Stamatiades n. 6 litt. maiusc.; Kretikides, Τοπογραφία (1869), 40 n. 5 5–6; *List* n. 451).

s. I a. – I p.? Πυθοκλέους
Ἡλιοδ⟨ώ⟩ρου ν[ίκη].
ΚΑΙΕ

2 ΗΛΙΟΔΟΡΟΥΝ Pococke; 2–3 Ἡλιοδ⟨ώ⟩ρου ν[ῖ]|και ε' vix recte Boeckh.

1035 Edd. Pococke n. 4 (CIG II 2251; Stamatiades n. 7; Kretikides, Τοπογραφία (1869), 40 n. 4 1–2; *List* n. 448).

s. I a. – I p.? ⟨Α⟩ὔ⟨λ⟩ου Ἀνο[ληνοῦ]
νίκηι.

1 ΛΥΧΟΥΑΝΟ Pococke, emendavit Dunst, etiam de Ἀνο[ληΐου] cogitans; Λύ⟨κ⟩ου Ἀνθ̣– – Boeckh.

1036 Edd. Pococke n. 5 (CIG II 2252; Stamatiades n. 8 litt. maiusc.; Kretikides, Τοπογραφία (1869), 40 n. 4 3–5; *List* n. 443).

s. I a. – I p.? Ἀνδρονίκου τοῦ
Θεομνήστου
νίκη.

Idemne t. 1014 3 commemoratur?

1037 Edd. Pococke n. 6 (CIG II 2253; Stamatiades n. 9 litt. maiusc.; Kretikides, Τοπογραφία (1869), 40 n. 4 6–12; *List* nn. 445. 452).

s. I a. – I p.? *I* Αὔλου
καὶ
Δημητρίου
καὶ
Ἀπολλωνίου.
II Ἰσίωνος
Θεοφάνου
ΤΡΙΒΙΛΕΙ

Titt. *I* ab *II* separavi; Ἰσίωνος cognomen Ἀπολλωνίου habuit Boeckh || 8 latetne vox φιλεῖ?

Titt. non diversi esse videntur ab eis, quos ab oppido *Pythagorion* ad occidentem versus iuxta aedificii antiqui permagni rudera vidit brevi antequam insulam reliquit Pococke, *A Description of the East and some other Countries* II (1745), 28–29, scil. in gymnasii loco. Ab aliis titt. inde adlatis etiam tempore non differunt.

1038 In vico *Chora*. Tabula iam dudum deperdita.
Ed. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 127 litt. minusc. (cf. *List* n. 718.5).

s. I a. – I p.?

– – –ιου, Μανδροπό⟨τ⟩ου,
– – – φι⟨λ⟩ία, Ζωσ– – –
– – – – –κνοδεσ– – –

1 Μανδροποιου, 2 ..φιδια,.ζωσ.. Stamatiades ‖ 3 e. g. ⟨Μ⟩οδέσ[του].
V. 1 Μανδροπότου nomen conieci coll. Icariensi t. 1227 16; cf. Bechtel, *HP* 293. 382.

1039 In Museo oppidi *Samos* tum in gymnasio collocato a. 1900 vidit Bürchner (inv. n. 42); periit. Lapis muralis (?) in tabulae formam recisus, a sinistra et a tergo fractus, a. 0,07, l. 0,77, cr. 0,40. Titt. alii aliis superscripti. Litt. variae.
Titt. ineditos delineavit Bürchner (diar. I, n. 5).

s. I a. – I p.?

Π Λάμπου
Τ Α *vestigia incertissima* Τρωϊανοῦ
νείκη.

Fortasse illustratur carmen Homericum: Λάμπος est Laomedontis filius, Priami frater, senex Troianus clarus (Γ 146), est etiam equus Hectoris (Θ 185).

1040 Inv. Her. J 117, inventus a. 1927 in arce oppidi *Pythagorion*, muro occidentali castelli Logothetae immissus. Lapis quidam.
Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi.

s. II p.? – –ΓΕΙΝ[.]Υ Μ̣Δ
s. I a. – I p.? – – –ρχου

1 lit. prima ambigua; placet –ρ̣είν[ο]υ quoddam nomen.
Sunt epheborum (?) nomina casu genetivo reddita, tempore sane diverso incisa.

1041 Inv. Her. J 157, inventum a. 1930 in arce oppidi *Pythagorion*; ubi nunc sit nescio. Frustum tabulae e marmore albo undique fractum, a. 0,20, l. 0,20, cr. 0,07. Titt. diversis manibus neglegenter scripti, v. 3 a v. 4 linea separatus.
Tit. ineditum exscripsit Buschor litt. maiusc. (inv.). Non vidi.

s. I a. – I p.? — — —μαχο[υ]
— — —ου
— — —ς̣ Ἑρμίο[υ]

[Δη]μητρί[ου]
— — —Π˄⌐— — —

1042 In oppidi *Pythagorion* Museo quod est apud thermas Romanas; inventa ibidem (quadr. L 4). Duo fragmenta contigua tabulae e marmore albo supra et a dextra integrae, a. 0,135, l. 0,28, cr. 0,045. Litt. a. 0,025, apicibus valde ornatae; interv. 0,01–0,017.

Tit. ineditum a. 1997 exscripsi. *Ect.*

vacat 0,055
s. I a. – I p. Διονυσίου
Π' . . . ο̣υ
— — — — —

1043 Inv. R. R. I 14, inventum a. 1969 in thermarum Romanarum quadr. N 4 O; periisse videtur. Fragmentum marmoreum (?) undique fractum, a. 0,055, l. 0,155. V. 3 vv. aliis superscriptus. Litt. a. vv. 1–2 0,025, v. 3 c. 0,05.

Titt. ineditos exscripsi ex *phot.* ab U. Jantzen confecta.

— — — — — —
s. I a. – I p. — — —υ̣ καὶ
˄ Ι Ο Υ̣
— — —ο̣νος καὶ
— — — — — —

Vv. 1. 2 De voce καὶ in fine cf. t. 1016 1–12.

1044 In oppidi *Pythagorion* Museo apud thermas Romanas (inv. R. R. I 19); inventa ubi sit nescitur. Lapidis calcarii muralis pars ima infra integra, a tergo rotundata, l. c. 0,50, diffracta in partes duas contiguas, quarum sinistra *a* superest, a. 0,13, l. 0,185, cr. 0,21. Litt. a. 0,035–0,05, cum apicibus.

Tit. inediti fr. *a* exscripsi; *b* non innotuit nisi ex phot. (inv.). *Ect. a. Phot. ab.*

b
s. I a – I p. — — — Δημη[τρίου]
a νίκη Μουσ[αίου]

Supplevi e. g. Litt. linea subscripta insignitae sunt fr. *b* deperditi.

1045 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non traditur. Tabula marmorea infra et a dextra fracta, a. 0,52, l. 0,85, cr. 0,275, a sinistra recisa; superne lapis alter adiunctus erat. Litt. apicibus valde ornatae, *I* a. 0,025, *II* a. 0,06 (φ 0,095), interv. 0,015.

Titt. ineditos exscripsit Dunst. Non vidi. *Ectt.*

s. I p. *I* καὶ Ἱεροκ̣λ̣[έους]
vacat

II Φίλωνος – – – –
ναίου Πο/// – – –
– *vacat*

I 1 latet alterius iuvenis nomen; compendio continentur litt. saltem Θ, Μ, Σ, Υ, Φ. *II* 2–3 Ἀθη]|ναίου e. g. Dunst.

1046 Inv. Her. M 38 b, olim inaedificatus molis aquariis apud locum *Glyphada* sitae nunc dirutis. Lapis e marmore albo a dextra integer, a. 0,23, l. 0,30. Litt. a. 0,045 (rotundae 0,04); interv. 0,002.
Tit. ineditum exscripsit Wiegand (inv.). *Ect.*

– – – – – – – –
s. I p. – – –/// [.] /// β[ίου]
– – –ρίσκου
– – –κράτου
– – –κλείου
– – –βίου
– – – – /// /// ⌒ – –

1047 Inv. R. R. I 5, inventa a. 1970 inter thermarum Romanarum rudera (quadr. M 40), nunc ibidem ante Museum. Basis e marmore albo, a. 0,225, l. 0,96, cr. 0,65, infra exornata cymatio; utrimque lapis adiunctus erat. Titt. incisi in parte adversa *A* (v. 4 in regula) et in superficie *B* (vv. 5–10. 11–14. 17–19 a tribus manibus scripti). Litt. a. *A* v. 1 0,007, v. 2 0,025–0,035, apicibus ornatae, v. 3 0,015, v. 4 0,02; *B* a. v. 1 0,022, v. 2 0,015, v. 3 0,027; vv. 4–9 0,025 (rotundae 0,02), interv. 0,01; vv. 10–13 0,025–0,03, interv. 0,002; vv. 14–15 0,008, in tabula ansata incisa scriptae; vv. 16–18 cursivae, a. 0,015–0,02, deorsum scriptae.
Titt. ineditos exscripsi. *Ectt. Phott.* tab. XLVI. XLVII.

A *pars adversa*

s. I p. Δ̣ιο̣δώρου καὶ
Πολυκράτου καὶ Χαριδήμου
Π O

Ζωσίμου *in regula*

B *in superficie*

[[*tit. erasus*]]
s. I p. Ἀτειμᾶ τοῦ
Μηνοδώρου τοῦ
. Ε . . . Ε Ι Ι Α τοῦ̣

Μυοκέντου
Βάρι
Μοσχᾶ
Ἑρμίου
Εὐτύχου
Λευκίου.

Αὔλου
Εἰσίωνος
Ζευξίου
νίκη.

Καλλιδάμαντος *in tabula*
νίκη. *ansata*

s. II p. φιλία ↓
κωμῳ[ι]δοῦ
Λόγκου.

Vv. omnes praeter B 16–18 saec. I p. incisi esse videntur. A 3 Sunt lapicidae notae. B 4 Nomen ioculare intellexit J. Curbera ad verba cum voce –κέντης composita velut βουκέντης, ταυροκέντης, σωληνοκέντης referens. 5 Βάρις· de nomine vide Bechtel, *HP* 92; *LGPN* I 99. 10–11 Eadem nomina inveniuntur etiam in t. 1037 1. 6.

1048 Inventus in agro prope locum *Dontia* sito; frustra quaesivit iam Rehm. Lapis muralis e marmore albo undique fractus, a. 0,335, l. 0,37, cr. 0,125. Litt. incisae, a. 0,035–0,045; interv. 0,015.

Tit. ineditum exscripsit a. 1907 Jacobsthal (diar. p. 35) confecitque *ect.*

s. I p.

– – –ππου
καὶ
– – –κιου
καὶ
– – –οθου
vacat 0,04
[φι]λία.

Restitui || 1 ΠΙΤΟΥ Jacobsthal.

1049 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventus ubi sit non traditur. Lapis muralis e marmore albo supra et a sinistra integer, a. 0,15, l. 0,14. Litt. a. 0,025–0,035.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I p.

– – – – ι –
ΑΝ͜ΓΑΡ̣– –
vacat 0,03
Γαΐου̣ – – –
ΟΥΟ– – –

2 lectio incerta.

1050 In thermis Romanis, qua ad meridiem spectant, pavimento inserta. Tabula e marmore albo infra integra, a. 0,55, l. 0,37, cr. 0,065. Litt. a. 0,02–0,035, cum apicibus.

Tit. ineditum a. 1997 exscripsi. *Ect. Phot.*

s. I p.

– – – –μ ί ο υ
νίκη.

1051 In Museo oppidi *Pythagorion* quod est ante thermas Romanas (inv. R. R. I 31); inter thermarum rudera inventa nescio quo loco. Tabula e marmore albo undique fracta, a. 0,15, l. 0,315, cr. 0,06. Litt. a. 0,017–0,02, apicibus ornatae; interv. 0,01 (inter vv. 2–3 fere nullum).

Tit. ineditum exscripsi. *Ect. Phot.* tab. XLVI.

s. I p. [Δι]ονυσ[ίου S]
Δημητρίου̣ S
Ζωσίμου S
ΓΝ^ *vacat*

4 tit. imperfectus.
Nota ornamentum S in fine v. cuiusque.

1052 Inter thermas Romanas inventum; ubi nunc sit nescio. Sedile marmoreum, a. 0,46, l. 0,49; in medio est foramen cum flaturae canali. Titt. alii aliis suprascripti. Litt. a. vv. 1–2 0,035, vv. 3–4 0,025, vv. 5. 8 0,08 (o 0,06), vv. 6–11 0,03.
Titt. inediti noti tantum sunt ex *ect.*, quod inter ectt. a W. Martini confecta repperi.

s. I p. Ἀπολλ– –
Ἀγγε– –
Δίωνος
Κτησίππου
– –ο υ
s. II p. Λεωνίδ̣[ου]
Παπίου̣
– – –δ ο υ *foramen* Ἀπολ– –
–ΟΡ/
Γρα– –
– – –υ
[Ἀρι]στο– – –

Legi et supplevi.
V. 6 nota lit. Ш formam posteriorem.

1053 In superficie t. 340, quem vide. Litt. cursivae, a. 0,02 (o 0,012).
Tit. ineditum exscripsi. *Ect.*

s. I–II p. *corona* Βάσσου *palma*
νείκη.

Cf. t. 1033 3–4.

1054 Inv. Her. J 357, in Heraei lapidario; a. 1960 e vico *Kolonna* adlatus. Lapis pumicosus, a. 0,22, l. 0,36, cr. 0,37. Litt. cursivae, a. vv. 1–2 0,025, vv. 3–4 0,05–0,06, neglegenter incisae.
Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). *Ect.*

s. II p. ΕΜι Εὐκλείδου
⟦– – – – –ΙΙΟΥ⟧
Ἀ̣ ρ χ α γ ά [θ ο υ]
. Θ Ο– –' – – –

1 Ἑρμοκλείδου Buschor, sed litt. ΕΜι a manu priore scriptae sunt.

1055 Inv. R. R. I 28, in thermarum Romanarum pariete orientali (quadr. L 11), sub t. 1020. Lapis muralis, a. 0,85, l. 0,90, cr. 0,34. Litt. a. 0,02–0,045 (φ 0,06).
Tit. ineditum a. 1997 exscripsi. *Ect.*

s. II p. Τρύφωνος.

1056 In Heraei lapidario (sine inv. n.); inventus in Iunonis delubro (quadr. H 7). Lapis calcarius infra recisus, a. 0,185, l. 0,36, cr. 0,125. Litt. a. 0,04.
Tit. ineditum exscripsi. *Ect. Phot.*

aet. imp. Ϲ Ε Ω
ΔΙΟΝΙ

2 fin. verbi νίκη monogramma in corona, ut videtur.

---

4. TITULI ALII

1057 Inv. Her. J 98, inaedificatus in domo quadam oppidi *Pythagorion* prope arcem sita; periisse videtur. Lapis quadriangulus e marmore albo a dextra fractus, a. 0,19, l. 0,41, cr. 0,10. Litt. a. 0,025.
Tit. ineditum exscripserunt a. 1924 Rehm (diar. I, p. 41), a. 1930 Wrede (inv.). *Ect.* malum.

s. I a. – I p. Τειμοκράτου.

1058 Heraei muro cuidam inaedificatum vidit Dunst. Lapis calcarius, l. c. 0,45. Litt. a. 0,032–0,035; interv. 0,02.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Frustra quaesivi. *Ect. Phot.*

s. I a. – I p. Κ̣ράτητος
ὁ τόπος.

Π[.]ΛΤΗΤΟΣ Dunst.

1059 In saepimento ecclesiae S. Spyridonis inter vicum *Mavrazeï* et monasterium S. Crucis sitae (vide t. 92). Fragmentum e marmore caeruleo a sinistra integrum, a. 0,15, l. 0,17. Litt. a. 0,015–0,025; interv. 0,01.
Tit. ineditum exscripsi. *Ect. Phot.*

aet. hell.

'Αθην̣– –
'Αθην– –
'Αθηναι– –
vacat

Idem 'Αθηναίου nomen ter repetitum, ut videtur.

1060 In Iunonis delubro a. 1955 inventae (sine inv. n.). Pavimenti calcarii, cr. 0,004–0,006, particulae quattuor *a–d* undique fractae, *a* a. 0,043, l. 0,058; *b* ex quattuor frustis conglutinata, a. 0,095, l. 0,058; *c* a. 0,065, l. 0,045; *d* ex quinque frustis composita, a. 0,15, l. 0,055, quadratis incisis instructa. Litt. a. 0,015 (o 0,009), cum apicibus.

Tit. ineditum exscripsi a. 1997. *Phot.*

s. I a. – I p.

a
– – –\⅂ *vac.*
– – –ΟΣ *vac.*
– – –ΘΑΙ– –
– – –Π– – –

b
vacat 0,017
– – –νος
vacat 0,017

c
vacat 0,037
– – –Τ *vac.*
vacat

Tabula fortasse lusoria vel mensoria.

1061 Inv. Her. J 71, in Iunonis delubro ab ecclesia Byzantina ad septentriones versus (quadr. L 9). Basis rotunda e marmore albo supra fracta, a. 0,55–0,60, diam. 1,20. Titt. superficiei iam antiquitus mutilae incisi. Litt. a. *I* 0,015–0,021, *II* 0,013–0,02, cursivae.

Titt. ineditos exscripsit Klaffenbach (inv.). Contuli. *Ectt. Phott.*

s. II–III p.

I
Στεφά–
palma. corona νου τόπο–
ς.

II
⤚ ἀνείκητος
Κυρτιδᾶς.
palma
corona

V. 5 Nomina eiusdem generis sicut Κυρτός, Κύρτιος tractavit L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 251–252.

1062 Inv. Her. M 138, inventus a. 1912 ante templi Iunonis columnas orientales, in crepidine peripteri Romani; adhuc ibidem sub divo. Lapis marmoreus, a. 0,295, l. 1,66, cr. 0,61; in superficie foramina bina obturamentorum et uncorum. Tit. prope marginem dextrum neglegenter incisus. Litt. cursivae, a. 0,035–0,05.

Commemoravit E. Buschor apud H. Schleif, *AM* 58, 1933, 240 (*List* n. 657). Exscripsit a. 1912 Schede (inv.). Contuli. *Ect.*

s. III p. Κάρπος.

Lapis secundum in usum ad peripterum Romanum amplificandum vocatus non ante saec. III p. eiusdem templi pavimento insertus est (Schleif). Huic tempori bene quadrat et tit. hic et alter simillimus t. 1063.

1063 Inv. Her. M 241, in Heraei lapidario. Membrum columnae non striatae e marmore caeruleo undique fractum, a. 0,34, l. 0,21, cr. 0,23. Litt. cursivae, a. 0,03–0,032.

Commemoravit E. Buschor apud H. Schleif, *AM* 58, 1933, 240. Exscripsit a. 1914 Neugebauer (inv.). *Ect. Phot.*

s. III p. Κάρπο– – –

Potius Κάρπο[ς] quam Κάρπο[υ] (scil. τόπος) supplendum esse docet t. 1062.

1064 Inv. Her. J 4, in Museo oppidi *Samos*; inventus in aliquo Heraei loco inaedificatus. Lacertus statuae marmoreae, l. 0,45, in quo foramen rectiangulum. Tit. colore rubro pictus. Litt. a. 0,05 (ο 0,025, φ 0,09).

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Contuli. *Phot.*

s. III p. Φιλωνίδου
ὁ τόπος.

1065 Inv. Her. J 75, inventum prope basem Romanam ante templi Iunonis angulum septentrionalem et orientalem collocatam (cf. H. Kyrieleis, *Führer durch das Heraion von Samos* (1981), 102–103 n. 16); periisse videtur. Fragmentum e marmore caeruleo infra integrum, a. 0,11, l. 0,15, cr. 0,10.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.).

s. III–IV p. – –ΙΟΥЄΚΟ– – –
– –ʼ ΙΟΡΟΥ– – –

1066 In Heraei lapidario (sine inv. n.); inventum a. 1984 in Iunonis delubro, qua ad orientem et meridiem spectat (quadr. P 14). Fragmentum e lapide calcario undique fractum, a. 0,19, l. 0,245, cr. 0,08. Litt. lineis duplicibus triplicibusve incisae, a. 0,04–0,05.

Tit. ineditum exscripsi. *Ect. Phot.*

aet. Rom? – –ΚΑΤΑ, – –
– –ΗΛΕΠΤ– –

2 lectio incertissima.

1067 Inv. Her. J 69 = J 201, inventum in delubro Iunonis inter rudera a Via sacra ad septentriones effossa (quadr. P 6). Membrum quoddam marmoreum in tabulam crassam recisum, a. 0,16, l. 0,825, cr. 0,80. Litt. a. v. 1 0,022, v. 2 0,01.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.), melius Klaffenbach. Non vidi.

aet. imp. *vac.* Γ Ο ι ι ᴗ ῑ' *vac.*
Ἀντίφιλος̣ Ͱ' – –
– – – *vestigia* – – –

Dedi ut Klaffenbach || 1 τ̣όπ̣οι̣, ut videtur; Γόρ̣γ̣ου̣ Buschor.

1068 In Eupalini cuniculo (inv. I 2), ubi saxum vivum muris lapideis munitur, 198 m ab ostio septentrionali distans. Tit. in tegmine incisus. Litt. a. 0,08–0,12.
Edd. H. J. Kienast, *Samos* XIX (1995), 48. 194–195 c. delin. (SEG XLV 1173). Contuli. *Ect. Phot.*

s. IV–V p. Εὐφραγόρας
Ἰάσονος
ποιητής.

3 legi in ect.

1069 Inv. Her. J 49, in Heraei lapidario; inventum a. 1927 in quadr. L 9. Baseos fragmentum utrimque decurtatum, a. 0,46, l. 0,13, cr. 0,70, exornatum duabus rosis. Tit. neglegenter incisus. Litt. a. 0,012–0,015 (ω 0,008).
Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Contuli. *Ect.*

rosa *rosa*
s. III–IV p. ΤШΝΦΙ
ΔΙΛΛШΤ
ΜΕ

Non intellego.

XV. INCERTA

1. BASES

1070 Inv. Her. J 269 = J 237, in Heraei lapidario; ubi a. 1937 inventa sit non traditur. Basis e marmore albo supra integra, a. 0,103, l. 0,23, cr. 0,37; in superficie statuae plantarum vestigia. Litt. a. 0,025, finibus hastarum crassatis.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst, Herrmann. *Ect. Phot.*

vacat 0,03
s. III a.? — — —YPO— — —
— — — — — — — —

Est statuae subscriptio, qua continetur viri honorati nomen velut Ἐπίκο]υρο[ς, Ζώπ]υρο[ς, al.

1071 Inv. Her. J 50 = A 408, in Heraei lapidario; inventa a. 1927 in Iunonis delubro (quadr. L 9). Pars dextra baseos e marmore albo, a. 0,46, l. 0,48, cr. 0,56. In superficie excavationes duae, altera maior rotunda cum foramine, altera minor rectiangula, a. 0,09, l. 0,19, ad simulacrum infigendum destinatae. Litt. a. 0,02, imis hastis crassatis; interv. 0,028.

Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 167 n. 76 ex inv. (*List* n. 424). *Ect.*

vacat 0,10
s. III–II a. — — — —ος
— — — —ου
vacat 0,275

1 [Σαμίων ὁ δῆμ]ος dub. Herrmann, sed displicet verborum ordo. Post lit. Σ spatium l. 0,34 vacuum. [βασιλεὺς Ἄτταλ]ος | [βασιλέως Ἀττάλ]ου | [τὸν δεῖνα] | [Ἥρηι] malim coll. t. 469; sed et tit. genus et nomen regis dubium.

1072 Inv. R. R. I 25, in oppidi *Pythagorion* Museo quod est apud thermas Romanas; inventus ibidem a. 1971 (quadr. O 8). Baseos e marmore caeruleo angulus superior sinister, a. 0,22, l. 0,17, cr. 0,11. Litt. a. 0,015, apicibus ornatae; interv. 0,003.

Tit. ineditum exscripsit Martini (inv.). Contuli. *Ect. Phot.* tab. XXXV.

s. II a.

οἱ ἔφη[βοι – – – –]
Ἀντ̣ι– – – – – – – –
γυ[μνασιαρχ– – –]
Ε̣ – – – – – – – –
– – – – – – – – – –

Epheborum est vel dedicatio (e. g. οἱ ἔφη[βοι οἱ ἐπὶ] | Ἀντ̣ι– – | γυ[μνασιάρχου] | Ἑρ[μῆι – –]) vel tit. honorarius (e. g. οἱ ἔφη[βοι καὶ – – –] | Ἀντ̣ι[– – – – τὸν] | γυ[μνασίαρχον ἀρετῆς] | ἕν̣[εκεν καὶ – – –]).

1073 Inv. Her. M 106, in Heraei lapidario; inventus a. 1911 in vico *Kolonna*. Margo superior baseos e marmore albo, a. 0,06, l. 0,17, cr. 0,12, a tergo excavatus (ad signi plinthum inserendam?). Litt. a. 0,018, apicibus parvis instructae.

Tit. ineditum exscripserunt Schede (inv.), Herrmann, Dunst. *Ect. Phot.*

vacat 0,03

s. II a.

– – –ς̣ Πυθ– – –
– – – – – – – – –

Estne nomen et patronymicum viri honorati?

1074 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum ubi sit non traditur. Baseos fragmentum e marmore albo undique fractum, a. 0,30, l. 0,265, cr. 0,26. Litt. a. 0,025, apicibus instructae; interv. 0,015.

Tit. ineditum exscripserunt Rehm et Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. II a.

– – – – – – – – – – – – –
– – – – – –ΑΓΟ– – – –
– – – – –ΕΣΤΑ– – – – –
– – – –ΣΤΩΝΕΚΤ– – – –
– – – – ˉ˄Τʳ . . ˈ– – – –
– – – – – – – – – – – – –

2 εὐσεβ]εστα[τ– –?

1075 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Baseos fragmentum e marmore cano undique fractum, a. 0,16, l. 0,145, cr. 0,09, supra cymatio instructum. Litt. a. 0,02; interv. 0,015.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. II a.?

– – – ʹΗΝΔΙΟ– – –
– – – –ΔΑΚ⁄⁄⁄– – –
– – – – –ˉΥ– – – –
– – – – – – – – – – –

1 εὐ]χὴν Διο– –, 2 δακρ̣– –, ut videtur.

1076 Inv. Her. J 80 = inv. Pyth. 462, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum in arcis clivo septentrionali prope scholam. Baseos fragmentum e marmore lucido infra integrum, a. 0,09, l. 0,32, cr. 0,19. Litt. a. 0,022, apicibus valde ornatae; interv. 0,013.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

– – – – –
s. II–I a. Κ̣ι – – – –
ΠΡι̣– – –

1 κ̣α̣–, 2 πρε̣–, ut videtur.

1077 Inv. Her. J 156, in arce oppidi *Pythagorion* a. 1930 inventum. Fragmentum baseos e marmore albo supra integrum, a. 0,21, l. 0,15, cr. 0,18.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi.

s. II–I a.? – – –ΝΑΣΙ– – –
– – –ΩΣΙ///– –
– – – –ΟΛ– – –

Est fortasse γυμ]νασι[άρχου cuiusdam monumentum honorarium.

1078 In Heraei lapidario (sine inv. n.). Baseos e marmore lucido angulus superior dexter, a. 0,115, l. 0,175, cr. 0,21, supra ornatus cymatio nunc dedolato; a dextra lapidem alterum adiunctum esse docet unci foramen. Litt. a. 0,04, cum apicibus.

Tit. ineditum exscripsi. H. J. Kienast a. 1996 misit *ect. Phot.*

vacat 0,047
s. II–I a.? – – – –ΜΟ
– – – – *vestigia*

1079 Inv. Her. J 319, in Heraei lapidario; collectus a. 1956 in Iunonis delubro (quadr. R 6). Angulus superior dexter baseos e marmore leucophaeo supra et a dextra integer, a. 0,085, l. 0,255, cr. 0,16. Litt. a. 0,02, apicibus valde ornatae.

Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 167 n. 74 (*List* n. 422). *Ect. Phot.*

vacat 0,065
s. I a. – – – –μ̣ου *vacat 0,17*
– – – – – – – – –

Tit. honorarium flagitat lapidis forma fere hunc: 0 [ὁ δῆμος], 1 patronymicum in –μου desinens.

1080 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Baseos rotundae e marmore cano frustum undique fractum, a. 0,165, l. 0,13, cr. 0,065, supra cymatio exornatum. Litt. a. 0,013.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I a. — — —ΙΕΙΣΤΙΜ— — —
vacat 0,035

εἰς τιμ[ὴν Dunst.

1081 Inv. R. R. I 10, inventa a. 1971 in thermis Romanis (quadr. I 4) ante oppidum *Pythagorion* sitis, ubi etiamnunc. Basis e marmore lucido commutata in lapidem muralem, a. 0,64, l. 0,88, cr. 0,24, utrimque uncis ad lapides alios adiunctum; supra cymatii decussi reliquiae. Tit. fere totus erasus. Litt. a. 0,025, apicibus valde ornatae; interv. 0,015.
Tit. ineditum a. 1997 exscripsi. *Ect. Phot.*

s. I a. *5 vv. erasi*
6 — — —Σ— — —Α— — — κατορθώσα[ντα] δὲ
[καὶ μετὰ τὸν πρὸς] Μ̣ι̣[θ]ραδάτην
[πόλε]μον ἀνδρείως [τὰ τ]ῆ̣ι πατρίδι̣ ἀ̣[γαθά].
vacat

Samios rebus Mithradatis favisse colligitur ex Plut. Lucull. 3, 3. Nam L. Licinius Lucullus, proquaestor a. 86 a., sociorum Graecorum naves comparans Κῴους ἔπεισε καὶ Κνιδίους ... ἐπὶ Σαμίους συστρατεύειν. Cf. Transier (1985), 37.

1082 Inv. Her. J 209, in Heraei lapidarium a. 1935 e vico *Kolonna* translatus; antea in eodem vico vidit Holleaux inaedificatum domui cuidam prope portum sitae. Angulus inferior sinister baseos e marmore albo, a. 0,31, l. 0,18, cr. 0,18; latera sinistrum et infimum anathyrosin habent. Litt. a. 0,024–0,027, apicibus valde ornatae; interv. 0,013.
Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 172–173 n. 83 c. phot. *Beil.* 60, 2 (*List* n. 704). Primus a. 1884 exscripsit Holleaux (apud Bürchner, *Duodez.* n. 9*). *Ect. Phot.*

— — — — — — — —
s. I a. – I p. Τ' — — — — — — —
ΗΓι — — — — — —
ΠΟΙ— — — — — — —
Πόπλι[ος — — — —]
υιος Γ— — — — — —
Γαλάτ[ης — — — —]
vacat

5 Γ[αΐου υἱὸς]?
V. 6 Potius cognomen Γαλάτης quam Galatorum mentio (Herrmann).

1083 Inv. Her. J 325, in Heraei lapidario; inventum a. 1956 in Iunonis delubri parte orientali. Baseos e marmore albo fragmentum infra integrum, a. 0,095, l. 0,23, cr. 0,12. Litt. a. 0,025, apicibus valde ornatarum capita defracta sunt.

Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 175 n. 93 (*List* n. 698). *Ect. Phot.*

s. I a. – I p.

– – – – – – – – – –
– – – .PMOΓ/// – – –
vacat 0,07

Supplendum esse videtur Ἑ̣ρμογ̣[ένους nomen.

1084 Inv. Her. J 250, in Heraei lapidario; inventum a. 1937 in vico *Kolonna*. Fragmentum baseos e marmore albo supra partim integrum, a. 0,17, l. 0,30, cr. 0,36. Litt. a. 0,015, apicibus valde ornatae; interv. 0,008.
Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 166 n. 70 (*List* n. 418). *Ect. Phot.*

s. I a. – I p.

– – – – – – – – – –
– – – –ΔΟΣ– – – –
– – –Ṇ̣ΟΝΟΝ̣– – –
– – –ν̣ καὶ – – – –
– – – – – – – – – –

E. g. 2 [πατρί]δος vel [φιλοπάτρι]δος, 3 [ἀπόγο]νον ὄν[τα Herrmann.
Fortasse tit. honorarii reliquiae.

1085 Inv. Her. J 19, in Heraei lapidario; inventus ubi sit non traditur. Margo superior baseos e marmore albo cymatio exornatus, a. 0,13, l. 0,21, cr. 0,16. Litt. a. 0,022, apicibus valde ornatae.
Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 167 n. 72 (*List* n. 420). *Ect. Phot.*

s. I a. – I p.

– – –Ṭ̣ΟΝ/// – – –
– – – – – – – – – –

1 Σεβα̣σ̣]τ̣ὸν Buschor (inv.).

1086 Inv. Her. J 66, in Heraei lapidario; inventus ubi sit non traditur. Angulus superior dexter baseos e marmore leucophaeo a dextra integer, a. 0,12, l. 0,17, cr. 0,32. Litt. a. 0,018–0,02, apicibus valde instructae.
Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 167 n. 75 (*List* n. 423). *Ect. Phot.*

s. I a. – I p.

– – –
– – –ρχου *vac.*
– – –

De tit. genere cf. t. 1079.

1087 In vico *Chora* insertum scalis quibusdam solus vidit Fabricius. Baseos e marmore albo fragmentum a dextra fractum, a. 0,235. Litt. a. vv. 1–2 0,038, v. 3 0,028; interv. 0,012–0,015.
Tit. ineditum exscripsit a. 1884 Fabricius (diar. IV, p. 354).

s. I a.– I p.

vacat 0,022
Ποπιλ[– – – – – – – – – – – θυγα]–
τέρα Σερουι[λ– – – – – – – – – – –]
ỌAṆḤ Εὐκλῆς Α– – – – – – – – – –
vacat 0,08

1–2 suppl. Preuner apud Fabr. || 3 –⟨φ⟩ανῆ idem.

1088 Inv. Her. M 253, in Heraei lapidario; inventum a. 1913 prope templum Romanum *E*. Baseos e marmore albo frustum infra integrum, a. 0,13, l. 0,14, cr. 0,08, cum cymatio inferiore. Litt. a. 0,025, apicibus valde ornatae.
Tit. ineditum exscripserunt Neugebauer (inv.), Herrmann. *Ect. Phot.*

s. I a. – I p.

– – – – – – – – –
– – –ΗΣΚΛ– – –
vacat 0,055

[οἱ αὐτ]ῆς κλ[ηρονόμοι? vel – –ης Κλ[αυδίας] nomen?

1089 Inv. Her. J 190, inventus a. 1934 in vico *Kolonna* parieti tabernae insertus. Angulus inferior sinister baseos marmoreae, a. 0,15, l. 0,15. Litt. a. 0,025–0,03, apicibus valde ornatae.
Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi.

s. I a. – I p.

– – – – – –
ΔΡ– – – – –
ΝΙΚ– – – –
vacat

Fortasse de honoribus victoris cuiusdam (νικ[ήσαντα) cogitare licet.

1090 Inv. Her. J 205, in Heraei lapidario; a. 1935 in vico *Kolonna* collectum, nunc magis mutilum. Baseos frustum e marmore albo a dextra integrum, a. 0,06, l. 0,05 (olim 0,155), cr. 0,06. Litt. a. 0,02, apicibus valde ornatae; interv. 0,02.
Tit. ineditum exscripserunt integrum Buschor (inv.), mutilum Herrmann. Contuli. *Ect. Phot.*

s. I a. – I p.

– – – – –
– –ΟΠ̣ι ι .
– – ʼΤΑ̲ *vacat*
– – – – –

1 litt. linea subscripta insignitae perierunt || 2 –σα]ṇτα Buschor.

1091 Inv. Her. J 339, in Heraei lapidario; inventum a. 1959 in delubri parte orientali prope Viam sacram (quadr. H 14). Baseos (?) e marmore albo fragmentum undique fractum, a. 0,065, l. 0,19. Litt. a. 0,035, apicibus valde ornatae; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi. *Ect. Phot.*

– – – – – – – –
s. I a. – I p. – – –A, – – – –
– – –NYΠ– – –
– – – – – – – –

1 ὁ δῆμος ὁ Σ]αμ[ίων, 2 –ν ὑπ[ατ– Buschor.

1092 Inv. Her. J 356, in Heraei lapidario; inventum a. 1959. Baseos e marmore albo frustum a sinistra integrum, a. 0,18, l. 0,22, cr. 0,33, alteri lapidi suppositum. Litt. a. 0,02, apicibus valde ornatae; interv. 0,011.
Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. *Ect. Phot.*

tit. initium in lapide superiore periit
vacat 0,04
s. I a. – I p. ΕΚΠ– – – – – – – – – – –
ΤΗ/// – – – – – – – – – – –
vacat

1–2 ἐκ π[ρογόνων – – – ἀγωνοθέ]|την vel εὐεργέ]|την.
Tit. honorarii reliquiae.

1093 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum ubi sit non traditur. Baseos e marmore lucido fragmentum supra integrum, a. 0,215, l. 0,12, cr. 0,08. Litt. a. 0,02, apicibus instructae; interv. 0,015.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

– – – – – – *vacat*
s. I a. – I p. – – – – – –ΥΤΟ– –
– – – – – –ΔΟΓ– –
– – – – – ⁝ΕΝΤ– –
– – – – –⁻Ε'⁻– –
– – – – – – – – –

1094 Inv. Her. J 101, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa iuxta ecclesiam Μεταμορφώσεως. Basis (?) e marmore albo utrimque fracta, a. 0,245, l. 0,15, cr. 0,11, supra et infra cymatiis exornata. Litt. a. 0,018, apicibus ornatae; interv. 0,01–0,012.
Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.) et Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I p. [Ἀ]σπασία Θ– – –
[Εὐ]ρώπη Λυ– – –
– – –ας *v* Κρ– – –.

Restituit Dunst ‖ 2 ΙΟΠΗΑΥ Buschor.

1095 Inv. Her. J 28, in Heraei lapidario; inventa in Heraei vicinitate septentrionali prope locum Φυτόριον. Basis e marmore albo a dextra et infra integra, a. 0,15, l. 0,27, cr. 0,135, quae olim lapidi alteri impositam esse demonstrant anathyrosis ab imo et foramen in parte aversa. Litt. a. 0,025–0,03, apicibus ornatae; interv. 0,02.
Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 175 n. 91 (*List* n. 696). *Ect. Phot.*

s. I p.

– – – –νητος Δημη–
– – – –ΤΟΣΔΕ
vacat

1 Δημ[η]– Herrmann.
Propter v. 1 [χειροτο]νητός tit. neopoeorum voluit Herrmann. Tit. sepulcralem [– – ?Τον]νήιος Δημη|[τρίου υἱὸς – –ιπ]πος, δε|[κουρίων] non recte coniecit Dunst.

1096 Inv. Tig. 18, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum ubi sit non traditur. Baseos (?) e marmore caeruleo fragmentum infra integrum, a. 0,33, l. 0,155, cr. 0,11. Litt. a. 0,022, apicibus valde ornatae; interv. 0,01.
Tit. ineditum exscripserunt Rehm, Dunst. Non vidi. *Ect.*

s. I p.

– – – – – – – – – –
– – – – ///ΑΤΗΝ– – –
– – –///Ι καὶ ΕΠΙΤ– – –
– – –ηv ὑπὲρ τ– – – –
– – –του καὶ τ– – – –
vacat

3 ἐπιτ[ελέσας dub. Dunst.

1097 Inv. Her. J 242, in Heraei lapidarium a. 1937 e vico *Kolonna* adlatum. Fragmentum e marmore albo undique mutilum, a. 0,14, l. 0,24, cr. 0,17; supra cymatii reliquiae. Litt. a. 0,03–0,035, apicibus instructae.
Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 165 n. 66 (*List* n. 429). *Ect. Phot.*

s. I p. [ἡ] φιλοσέβα[στος – – –]

Sive βουλή] sive γερουσία]; cf. t. 573 I in monumento simillimo, ut videtur.

1098 Inv. Her. J 13, in Heraei lapidario; inventum a. 1926 in mari. Fragmentum baseos e marmore albo undique fractum, a. 0,24, l. 0,08, cr. 0,12. Litt. a. 0,024, cum apicibus; interv. 0,012.
Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Herrmann, Dunst. Contuli. *Ect. Phot.*

s. I p.

– – – – –
– – ιι – –
– –ΕΜ– –
– –: ΤΩ– –
– –ΟΙ˙ – –
vacat?

1099 Inv. Her. J 79 = inv. Pyth. 470, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum ibidem ab ecclesia Μεταμορφώσεως ad septentriones. Baseos marmoreae fragmentum a dextra et infra integrum, a. 0,26, l. 0,23, cr. 0,22, infra cymatio instructum. Litt. a. 0,022–0,025, apicibus ornatae; interv. 0,01.
Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Non vidi. *Ect.*

s. I p. — — — —ΙΙΟΜΟ
— — —ΊΟΣ *vacat*
vacat

1 ἀγορα]νόμος, ut videtur; ‿ΙΘΕΙΟ‿ Buschor, ΤΙΩΙΠΩΙ Dunst ‖ 2 fortasse – –τος.

1100 Inv. Her. J 120, inventus a. 1927 in oppido *Pythagorion*; periisse videtur. Angulus superior dexter baseos marmoreae, a. 0,15, l. 0,18. Litt. a. 0,035–0,045, apicibus valde ornatae.
Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi.

s. I p. — — —ΠΡΟΣ
vacat

1101 Inv. Her. J 320, in Heraei lapidario; collectum a. 1956 in Iunonis delubro (quadr. R 9). Baseos (?) e marmore albo fragmentum a sinistra integrum, a. 0,17, l. 0,05, cr. 0,07. Litt. a. 0,03, apicibus parvis instructae; interv. 0,012.
Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst, Herrmann. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

— — — —
s. I p. Μ— — —
ΙΟ— — —
Ο— — —
— — — —

1 Μ[ᾶρκον, 2 Ἰο[υλι–?

1102 Inv. Her. J 351, in Heraei lapidario; inventum ibidem a. 1959. Baseos rotundae e marmore albo fragmentum a dextra integrum, a. 0,18, l. 0,12, cr. 0,18. Tit. in area depressa regulisque marginata scriptus. Litt. a. 0,03, cum parvis apicibus; interv. 0,02–0,025.
Tit. ineditum exscripserunt Herrmann (inv.), Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

— — — — — — — — —
s. I p. — — — — — — .‿ [.]
— — — — — —Ο
— — — — — —ΛΙ
— — — — — — — — —

1 fin. δ[ὲ] suppleri potest.
Tit. honorarius, ut videtur.

1103 Inventum sub parietinis quibusdam in oppido *Pythagorion*; periisse videtur. Baseos (?) e lapide calcario albo fragmentum undique fractum, a. 0,08, l. 0,30, cr. 0,27. Litt. a. 0,06, apicibus valde instructae.

Tit. ineditum exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 14). *Ect.* malum.

s. I p. — — —ΙΗΝ— — —
— — —ΥΤΩ— — —

1104 In oppidi *Pythagorion* Museo apud thermas Romanas (sine inv. n.); ibidem in ruderibus collectum (quadr. D 5). Baseos e marmore subcaeruleo frustum a sinistra integrum, a. 0,08, l. 0,06, cr. 0,15, circumdatum marginibus elatis regula ovaria exornatis. Litt. a. c. 0,03.

Tit. ineditum a. 1997 exscripsi. *Ect.*

vacat
s. I p.? Ἰο[υλι— — —]
— — — — — —

1105 Inv. Her. J 303, in Heraei lapidario; inventum a. 1954 nescio quo loco. Baseos e marmore albo frustum undique fractum, a. 0,24, l. 0,31, cr. 0,05. Litt. a. 0,025, cum apicibus; interv. 0,012.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst, Herrmann. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

— — — — — — — — — —
s. I–II p. — — —///ι *vac.* — — —
— — —ΛΑΝ— — — —
vacat

1 fortasse — —/// γ̣[υναῖκα]. Estne tit. honorarius?

1106 Inv. Her. J 310, in Heraei lapidario; inventum a. 1955 in vico *Kolonna.* Baseos e marmore albo frustum a dextra integrum, supra recisum, a. 0,035, l. 0,14, cr. 0,18. Litt. a. 0,024, cum apicibus.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst, Herrmann. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

— — — — — —
s. I–II p. — — — δῆμον
— — — — —?—

εἰς vel πρὸς τὸν] δῆμον, id quod tit. honorarium flagitat.

1107 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Baseos e marmore lucido frustum a sinistra, infra, a dextra fractum, supra recisum, a. 0,08, l. 0,27, cr. 0,24. Litt. a. 0,025, apicibus instructae.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

— — — — — — — —
s. I–II p. — —ΗΣΙ.ΟΣΤ— —
vacat

τ]ῆς π̣[ρ]ὸς τ[ὸ θεῖον vel sim. quid.

1108 In Heraei lapidario (inv. Her. A 166); inventa ubi sit non traditur. Basis e marmore lucido, postea conversa et redacta in formam capituli, a. 0,20, l. 0,485, cr. 0,51. Tit. pristini reliquiae nunc exstant in abaci latere, a. 0,08. Litt. a. 0,025, apicibus instructae; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsi. *Ect.*

s. I–II p.

– – – – –
– –///ΚΑ–
– –ΤΩ– –
– –Π̣Ο̣– –
reliqua erasa

1109 Inv. Her. J 512, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum a. 1966 ibidem inter lapides, quos a. 1929 coacervaverat Wrede. Baseos fragmentum e marmore albo undique fractum, a sinistra recisum, a. 0,44, l. 0,135, cr. 0,155. Litt. a. 0,022, apicibus valde ornatae; interv. 0,02.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.* tab. L.

s. II[1] p.

– – – – – – – – – –
– – – . . Μ– – – –
– – – . ΕΡ– – – –
– – – . ΟΝΤ– – –
– – – Ἀ̣ρτε̣[μ– – –]
[– – π]ατρ[ίδ– – –]
– – – . ΝΑ˙ – – –
– – – . ΑΤ– – – –
– – – . ΤΑ– – – –
– – –///ΙΝΟ̣– – – –
– – – ˙ΑΚ– – – –
vacat

De litt. formis cf. tt. 382. 1144. 1146.

1110 Inv. Her. M 232, in Heraei lapidario; inventum a. 1914 prope Viam sacram, 25 m a basi Genelei (t. 559) ad orientem versus. Baseos rotundae fragmentum e marmore albo undique fractum, supra recisum, a. 0,05, l. 0,12, cr. 0,075. Litt. a. 0,033, imis hastis crassatis.

Tit. ineditum exscripserunt Neugebauer (inv.), Herrmann. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. II p.?

– – –ΘΕΙΟ– – –
– – – – – – – –

1111 Inv. Her. J 211, in Heraei lapidario; inventa a. 1936 prope Iunonis delubrum. Basis (?) postea conversa et in capituli formam recisa, utrimque fracta, a. 0,095, l. 0,175, cr. 0,23. Litt. a. 0,025.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Herrmann. *Ect.*

– – – – – – – – – – – – – –
s. II p.? [– – – ?'Ἀσκληπ]ιάδου – – –
– – – – – – – – – – – – – –

1112 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Baseos e marmore lucido fragmentum infra integrum, a. 0,15, l. 0,21, cr. 0,18, exornatum cymatio inferiore. Litt. a. 0,03.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

– – – – – – – – – – –
s. II p. – – – ›ΟΝΣΟΓ– – –

Lit. prima est aut Β aut Φ; nomen Romanum velut [῾Ροῦ]φον suspicatus sum.

1113 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Baseos e marmore albo fragmentum infra integrum, a. 0,12, l. 0,37, cr. 0,27, infra cymatio ornatum. Litt. a. 0,03.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. *Ect. Phot.*

– – – – – – – – –
s. II p. – – –ΟΝΙΩΝ *vac.*
vacat

Καλχηδ]ονίων?

1114 Inv. Va. 27, in Museo oppidi *Samos*; inventus ubi sit non traditur. Baseos e marmore albo angulus inferior sinister supra et a tergo fractus, a dextra alteri lapidi adiunctus, a. 0,51, l. 0,21, cr. 0,25, instructus cymatio inferiore. Litt. a. 0,025–0,03, cum apicibus; interv. 0,01.
Tit. ineditum exscripserunt Rehm in schedis, Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

– – – – – – – – – – – –
s. II p. . . . . κλεο– – – – – –
[καθ'] ἃ ὑπέσχ[ετο – – –].
vacat 0,22

1 –κλέο[υς Rehm || 2 supplevi coll. t. 312 16.

1115 In Heraei lapidario (sine inv. n.); inventum ubi sit non traditur. Baseos e marmore leucophaeo fragmentum a sinistra integrum, a. 0,52, l. 0,10, cr. 0,56. Litt. a. 0,035–0,04; interv. 0,01.
Tit. ineditum exscripsi. *Ect.*

– – – –
s. II p. ///– – –
ΔΙ– – –

XO– – –
TO– – –
vac.

1116 Inv. Her. M 160, in Heraei lapidario; inventa a. 1912 in aedificiis quibusdam ab ecclesia Byzantina ad septentriones versus sitis. Basis rotunda e marmore albo supra integra, a. 0,265, l. 0,14, cr. 0,285. Litt. a. 0,03 (v. 4 0,04), cum apicibus; interv. 0,02–0,025.
Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 167 n. 77 (*List* n. 437). *Ect. Phot.*

s. II–III p.

– – – ⊢ΜΟΣ
– – –[IC]
– – –ΙΕΥ
– – –Ν– –
– – –Ν̣' –

1 [ὁ δ]ῆ̣μος Herrmann ‖ 2 in rasura scriptus ‖ 5 lit. N nunc defracta in ect. a Rehm confecto apparet.

1117 Inventa in litore prope oppidum *Pythagorion* ad orientem versus ab arce, nunc amissa. Basis parva e lapide arenaceo, a. 0,075, l. 0,12, cr. 0,10, infra exornata cymatio, a. 0,04, l. 0,15; in superficie excavatio rectiangula ad plinthum donarii recipiendam. Litt. a. 0,01.
Tit. ineditum delineavit a. 1924 Rehm (diar. I, p. 49).

s. II–III p.   [..α]νδρείδη̣ς.

[Εὐα]νδρείδη̣ς vel [Ἐπα]νδρείδη̣ς, videlicet nomen dedicantis.

1118 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Baseos e marmore lucido fragmentum supra integrum, a. 0,24, l. 0,33, cr. 0,32. Litt. a. 0,04.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect.*

s. II–III p.

– – ˙ΟΥΕΙ, – –
– – – – – – –

1119 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Baseos (?) e marmore albo fragmentum supra integrum, a. 0,18, l. 0,27, cr. 0,22, supra cymatio exornatum. Lit. a. 0,036.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. II–III p.

– – – ˌΗ *vac.*
– – – – – –

Fortasse ἀγαθῇ τύ]χ̣η.

1120 Inv. Her. M 8, inventum a. 1910 prope Iunonis delubrum in vineto quodam, nunc amissum. Baseos (?) marmoreae fragmentum a sinistra integrum, a. 0,025, l. 0,105, cr. 0,05; in superficie excavatio quaedam, prof. 0,01. Litt. a. 0,02–0,025.

Tit. ineditum exscripsit Wiegand (inv.). *Ect.*

aet. Rom.? ˄D˄T– – –

1121 Inv. Her. J 177, in oppido *Pythagorion* a. 1932 inventum; ubi nunc sit nescio. Cymatium superius baseos e marmore caeruleo undique fractum, l. 0,21. Litt. a. 0,015.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi.

aet. Rom. – – – Ḳοσσίνιος Γ/// – –

Lit. primam 'ï' tradidit Buschor; fin. Γṿ[αίου υἱός vel nomen Graecum a Γν– incipiens. Γ. Κοσσίνιος Γνώριμος quidam nominatur in tit. Coo saec. I p. (*LGPN* I 109).

1122 Inventum in fundo quodam oppidi *Pythagorion*, ubi frustra quaesivit iam Rehm. Baseos (?) e lapide calcario frustum undique fractum, a. 0,31, l. 0,105, cr. 0,25. Litt. a. 0,03–0,035.

Tit. ineditum exscripsit Jacobsthal (diar. p. 53).

– – – – – – – – –
aet. inc. – – – –ΑΙΡΕ– –
– – – – –Σ– – –
– – –ḲΟΙΝ– – –
– – –ΙΣΙΔ – – –
5 – – –ΣΙΚ– – – –
– – – – – – – –

---

2. TABULAE

1123 In Heraei lapidarium (sine inv. n.) ex oppido *Pythagorion* adlata. Tabula e marmore albo undique fracta, a tergo integra, a. 0,20, l. 0,10, cr. 0,045. Litt. pulchrae, a. 0,018–0,02; interv. 0,005.

Tit. ineditum exscripsi. *Ect.*

s. V a. – – – – –Σ– –
– – – ,ΛΟΣ– –
vacat

Tit. sepulcralis, ut videtur.

1124 Inv. Her. J 125, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo; inventa a. 1928 in clivo septentrionali arcis oppidanae. Tabula e marmore albo a sinistra integra, a. 0,12, l. 0,075, cr. 0,06. Litt. a. 0,008, extremis hastis punctis crassatis, dispositae στοιχηδόν 0,0142, 0,0143 (?); interv. 0,004.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Non vidi. *Ect.*

fin. s. V a. — στοιχ.

− − − − −
.Σ− − − −
ΟΛΙΝ̣− − −
ΒΕΙΣ− − −
Ι.ΕΣ− − −
εἶναι − − −
ΙΗΕΣ− − −
ΕΣ− − − −
− − − − −

1–2 τὴν π]|όλιν, 2–3 πρέσ]|βεις? ‖ 6 –ίη ἐσ– –, ut videtur, non –ι hεσ–.

Propter litt. formas et ordinem tit. Atticum habeas; dialectus autem sane est Ionica. Litteratura ad finem saec. V a. spectat. De argumento non constat.

1125 Inv. Her. M 98 = inv. Va. 24, in Museo oppidi *Samos*; inventa ubi sit non traditur. Tabula e marmore cano a dextra integra, a. 0,27, l. 0,17, cr. 0,085. Litt. a. 0,015 (rotundae 0,012), parvis apicibus ornatae; interv. 0,012–0,014.

Tit. ineditum exscripserunt Schede (inv.), Rehm in schedis, Dunst. Contuli. *Ect. Phot.*

s. III a.

− − − − − − − − − − −
− − − − − − − − −ΗΝΟ
− − − − − − − −ο̣τερον
− − − − − − −///ΤΑΙ
[− − − − − ἐ]πὶ Ἑλβίας
− − − − − − − ῾ης Λύκιος
− − − − − − −///ΙΟΣ
− − − − − − − −Σ̣
− − − − − − − − − −

2 τ]ὸ ἱερὸν Rehm ‖ 5 – –τ̣ης Λύκιος idem.

De legationibus (v. 3 πρεσβε]υ̣ταί) ad Heraeum Samium anno ἐπὶ Ἑλβίας missis cogitavit Rehm. Si vero Helvia (v. 4) munere quodam eponymo – videlicet sacerdotis Iunonis – functa est, hoc tit. recensentur potius ministri sacri: [χειρισ]ταὶ | [εὐσεβεῖς ἐ]πὶ Ἑλβίας (cf. t. 185 1). Attamen Helviae nomen Romanum non concinnat cum tempore tit. saec. III a. vix recentioris displicetque etiam *υ* lit. non ου sed β reddita.

1126 Inv. Her. J 64, in Heraei lapidario; inventum ubi sit non traditur. Stelae e marmore albo fragmentum undique fractum, a. 0,12, l. 0,08, cr. 0,02. Litt. a. 0,018–0,02; interv. 0,008.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Contuli. *Ect. Phot.*

s. III a.

– – ͺΙΣ̄ – –
– – ͺN *vac.*
– –ΣΚΑ– –

Estne decreti fragmentum? 1 ε̣ἰς τ– –, 2 – –α̣ν, 3 – –ς κα[ὶ – –.

1127 Inv. Her. J 217, inventum a. 1936 in vico *Kolonna*; ubi nunc sit ignoratur. Stelae fragmentum a dextra integrum, a. 0,10, l. 0,09, cr. 0,04.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.).

s. III a.?

– – – – – –
– – – – –ΟΝ
– – – –ΝΤΗΝ
– – – –ΦΕΡΟΝ
– – – –ΙΑΙΤΟ
– – – – – – –

Decreti honorarii reliquiae esse videntur: καὶ νῦ]ν τὴν | [αὐτὴν εὔνοιαν διαφυλάσσει, πράσσων τὰ συμ]φέ–ρον|[τα κοινῆι τῶι δήμωι τῶι Σαμίων καὶ ἰδ]ίαι το[ῖς | ἐντυγχάνουσιν τῶν πολιτῶν κτλ.

1128 Inv. Her. M 32, inventum a. 1910 ante Iunonis templi latus septentrionale; periisse videtur. Fragmentum marmoreum undique fractum, a. 0,08, l. 0,13, cr. 0,055. Litt. a. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit Wiegand (inv.).

s. III a.?

– – – – – – – – – –
– – –ͺΟΔΗ– – –
– – –ΕΓΟΝΕ– – –
– – – – –ΟΝ– – –
– – – – – – – – – –

1 e. g. καθότ]ι ὁ δῆ[μος, 2 γ]εγονέ[ναι. Videlicet decreti fragmentum.

1129 Inv. Her. M 167, in Heraei lapidario; inventus ab ecclesia Byzantina inter septentriones et orientem. Angulus superior dexter stelae e marmore lucido, a. 0,135, l. 0,10, cr. 0,065, instructae aëtomate cum acroterio. Tit. in rasura scriptus esse videtur. Litt. a. v. 1 0,017, v. 2 0,023–0,025.

Tit. ineditum exscripserunt Schede (inv.), Dunst. *Ect. Phot.*

s. III a.?

– – – – – *vac.* ω
– – – – – – –δώρο̣[υ]
– – – – –?– – – – – –

1 litt. diductis scriptus; nomen fem. breve quaesivit Dunst.

Tit. inter sepulcrales aetatis hellenisticae habuit Dunst, at offendit locus ubi inventus est. Estne potius decretum in – –ε]ω [τοῦ – –]δώρο[υ] honorem (cf. t. 46 1–2)?

1130 Inv. Her. J 107, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Fragmentum stelae e marmore subcaeruleo infra integrum, a. 0,18, l. 0,17, cr. 0,10. Litt. a. 0,01 (rotundae 0,008), imis hastis crassatis; interv. 0,007.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. III² a.

– – – – – – – – – – –
– – –α καὶ φιλα– – – –
– – –ΝΘΕΜΑΣ¯ – – – –
– – –μοις καλ/ – – – –
– – – ˌιου κυρια/// – – –
vacat

2 subest potius vox θέμα quam nomen Ἀ]νθεμᾶς.
Decreti vel legis fragmentum?

1131 Inv. Her. J 338, in Heraei lapidario; inventum a. 1959 in delubri parte orientali prope Viam sacram (quadr. H 14). Tabulae e marmore albo frustum a dextra integrum, a. 0,115, l. 0,045, cr. 0,023. Litt. a. 0,015, imis hastis crassatis; interv. 0,008.

Tit. ineditum exscripserunt Dunst, Herrmann. *Ect. Phot.*

s. III–II a.

– – – – –
– – – –_H
– – –ΣΙ
– – –ʿΑ
– – – –ΗΙ
– – – – *vac.*
– – – –˄
– – – – –

1132 Inv. Her. M 7, in Heraei lapidario; inventum a. 1910 prope Iunonis delubrum in vineto quodam. Stelae e marmore lucido fragmentum undique fractum, a tergo integrum, a. 0,105, l. 0,115, cr. 0,075. Litt. a. 0,02, apicibus instructae; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripserunt Wiegand (inv.), Rehm, Dunst. *Ect. Phot.*

s. II a.

– – – – – – – – – – – –
– – – – –///ΙΘΥΡΑ– – – –
– – – – –ειν πρ– – – – –
[– – – τ]ῶι δήμ[ωι – – –]

1 ///ΙΘΥΓΑ inv.; ethnicum quaesivit Dunst || 2 ὑπάρχ]ειν πρ[οεδρίαν Klaffenbach (inv.) || 3 δεδόχθαι τ]ῶι Dunst.

1133 Inv. Her. J 241, in Heraei lapidario; inventum a. 1937 in vico *Kolonna*. Tabulae marginatae e marmore albo fragmentum a dextra et infra integrum, a. 0,125, l. 0,06, cr. 0,045. Litt. a. 0,013 (o 0,01), cum apicibus.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst. *Ect. Phot.*

– – – – – –
s. II a.? – – – – –Σ
– – –Ε ^{v} ΣΙΟ
cymatium

2 ΕΙΣΙΟ Buschor.

1134 Inv. Her. J 247, in Heraei lapidarium a. 1937 e vico *Kolonna* adlata. Stela e marmore cano undique fracta, a sinistra recisa, a. 0,06, l. 0,10, cr. 0,11. Litt. a. 0,011, apicibus ornatae; interv. 0,004.
Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst, Herrmann. *Ect. Phot.*

– – – – – – – – – –
s. I a.? – – –ΤΙΟ– – – – –
– – Διονυσ̣[ίου καὶ]
– – – –⌜ίωνος κ[αὶ]
– – – – –⌒Ν⌒– –
– – – – – – – – – –

Nominum catalogum recognovit Habicht apud Buschor.

1135 Inv. Her. J 246, inventum a. 1937 in vico *Kolonna*; periisse videtur. Tabulae e marmore albo fragmentum undique fractum, a. 0,05, l. 0,07, cr. 0,03.
Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi.

– – – – – –
aet. hell.? – –ΡΑΙ– – –
– – –ΙΑ– – –
– – – – – –

1136 Inv. Her. J 243, in Heraei lapidarium a. 1937 e vico *Kolonna* adlata. Tabula e marmore albo a dextra integra, a. 0,27, l. 0,125, cr. 0,04. Litt. a. 0,025–0,028, apicibus valde ornatae; interv. 0,02.
Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 173 n. 85 c. phot. *Beil.* 60, 4. (*List* n. 706). *Ect. Phot.*

– – – – – –
s. I p. – – – – –Σ
– – – –ΑΣ
– – – –ΚΤΕ
– – –ΠΙΣΚΕ
– – –ΜΕΛΕ̣
– – – ʹ/// . .
– – – – – –

1137 Inv. Her. J 10, in Heraei lapidario; collectum a. 1926 in quadr. K 9. Stelae frustum e marmore albo undique fractum, a. 0,09, l. 0,25, cr. 0,04. Litt. a. 0,025–0,028, apicibus valde ornatae; interv. 0,015.

Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 173–174 n. 86 (*List* n. 693). *Ect. Phot.*

s. I p.

– – –⸜– – – – – – – –
– – –τα ἐν τοῖς – – –
[– – – φ]ιλοδο[ξ– – –]
– – – – – – – – – – – –

2 νικήσαν]τα ἐν τοῖς Buschor (inv.) ‖ 3 suppl. Herrmann.
Tit. honorarii frustum?

1138 Inv. Her. M 265, in Heraei lapidario; inventa a. 1914 in stabulo prope Viam sacram sito. Stela e marmore albo supra et a sinistra fracta, a. 0,38, l. 0,24, cr. 0,15, cum cardine nunc fere dedolato. Litt. a. 0,02–0,023, cum apicibus; interv. 0,01.

Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 174 n. 87 (*List* n. 694). *Ect. Phot.*

s. I^2 p.

– – – – – – – – – – –
– – – _Ω ι ʟ– – – – – –
– – – ¯ΑΝΚΡΗΣ, – – –
– – –ΠΑΝΤΗΦΟΡΗ *vacat*
vacat 0,30

3 in. \' A– Herrmann; nonne –παν τῇ φορῇ?

1139 In Heraei lapidario; fr. *a* (inv. Her. M 122) a. 1911 ante Iunonis templi latus orientale collectum in stratis superioribus, fr. *b* (inv. Her. J 355) inventum a. 1960 in vico *Kolonna.* Baseos e marmore albo duo fragmenta *a. b* non contigua, *a* a sinistra integrum, a. 0,12, l. 0,18, cr. 0,07, *b* undique fractum, a. 0,18, l. 0,075, cr. 0,14. Tit. in area depressa regulisque circumdata scriptus. Litt. a. 0,027–0,03, apicibus valde ornatae; interv. 0,008.

Edd. *a* P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 174 n. 88 (*List* n. 695); *b* ibid. 174 n. 89 (*List* n. 695.5). Frr. composui. *Ectt. Phott.*

s. I p.

a
– – – – – – – –
ι /// – – – – – –
ΣΥ– – – – – –
ΑΡΧ– – – – –
– – – – – – – –

b
– – – – – – – – – –
– – –ΕΑΣ– – – – –
– – –Α·ΑΥ– – – –
– – –ΟΥΛ, – – – –
– – – –ΜΟ– – – –
– – – – – – – – – –

1140 Inv. Her. M 166, inventa a. 1912 in Heraeo a basilica ad septentriones versus, nunc amissa; frustra quaesiverunt Herrmann et Dunst. Tabula marmorea regulis prominentibus marginata, a sinistra et infra fracta, a. 0,118, l. 0,13, cr. 0,015. Tit. inter lineas incisas scriptus. Litt. apicibus ornatae, a. vv. 1–2 0,015, vv. 3–4 0,013; interv. 0,005.

Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 174–175 n. 90 (*List* n. 708), usus apographis a Schede et Klaffenbach confectis. *Ect.* vetus.

a. 69–81 p.

[– – – – – – – – – ἔτους ..] ˘ τῆς Καίσα–
[ρος – – – – – – – – Οὐεσ]πασιανοῦ
[ἡγεμονίας, – – – – – – – – ἀ]ποθεώ–
[σεως – – – – – – – – – – –]ˈˈ¯[..]
– – – – – – – – – – – – – – – – – –

Suppl. Herrmann || 1 in. [ἀγαθῇ τύχῃ vel sim. quid; [ἐπὶ – – – (δημιουργοῦ) Dunst || 2 –[ρος Τίτου Φλαουίου Οὐεσ]πασιανοῦ Dunst || 3–4 e. g. ἔτους .. δὲ τῆς Σεβαστοῦ ἀ]ποθεώ|[σεως.

Tit. aetas dupliciter definitur: secundum annum ἡγεμονίας principis regnantis aut Vespasiani aut Titi, et aeram consecrationis (scil. Divi Augusti; vide ad t. 186). Cf. etiam t. 598.

1141 Inv. Her. M 19 [K.–S.], in Heraei lapidario; inventus a. 1902 vel a. 1903 in templo Iunonis effodiendo. Angulus inferior sinister tabulae e marmore albo, a. 0,085, l. 0,135, cr. 0,09, cum cardine. Litt. a. 0,02, apicibus valde ornatae; interv. 0,003.

Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 167 n. 73 (*List* n. 421). *Ect.*

s. I p.

– – – – – –
– – – – – –
ΤΗ. – – – –
ΔΡΟΣ– – – –
vacat

2 τῆς, ut videtur || 2–3 τοῦ ἀν]|δρὸς dub. Herrmann, διὰ] | τῆς [– – – ἐκ τοῦ ἀν]|δρὸς [αὐτῆς εὐνοίας Buschor in sched.

1142 In Heraei lapidario (sine inv. n.); inventa ubi sit ignotum est. Tabula e marmore cano undique fracta, a. 0,21, l. 0,18, cr. 0,11. Litt. a. 0,03; interv. 0,015.

Tit. ineditum exscripsi. *Ect. Phot.*

s. I p.

– – – – –ΣΙ
– – – –ΟΣ
– – –ΑΝΤ⌒
vac.

1143 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Fragmentum e marmore albo undique fractum, a. 0,08, l. 0,17, cr. 0,12. Litt. a. 0,02; interv. 0,007–0,01.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I–II p.

– – – – – – – – – – – –
– – – – –μ̣αχος – – –
– – – – \ΙΟΥΑ *v* Ζ̣ωσ̣– –
– – – – – –μευς – – –
– – – – – – – – – – – –

2 in. quid lateat incertum est; 'Ιου]λίου 'Αζω– – Dunst.

1144 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum ubi sit non traditur. Tabulae e marmore albo frustum a sinistra integrum, a. 0,145, l. 0,23, cr. 0,065. Litt. a. 0,022, apicibus valde ornatae; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. II¹ p.
Ποπλιο– – –
Τερτιο– – –
vacat 0,045

De litt. formis cf. tt. 382. 1109. 1146.

1145 Inv. Her. J 503, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo; inventa a. 1964 in arce. Tabula e marmore albo a sinistra integra, a. 0,235, l. 0,15, cr. 0,088. Litt. a. 0,022–0,025, apicibus valde ornatae; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

– – – – – – – – – – – – –
s. II¹ p. ΚΑΙ– – – – – – – – – ἀρχιε]–
ρείας – – – – – – – – – – –
ἔγγον[ον – – – – – – – –]
Λεύκι[ον – – – – – – – –]
ΩΣΤ– – – – – – – – – – – –
Οὐλπ[ία – – – – – – ἀρχιέ]–
ρεια – – – – – – – – – – –
vacat

Tit. honorarius esse videtur, quem Ulpia sacerdos posuit Lucio, cui avia quoque sacerdos. Vv. 4. 6 εὐεργέτου Οὐλ|πίου Λευκίου memoria fit t. 727 9–10.

Imp. Traiani tempus produnt et litt. formae et Ulpiae nomen.

1146 Inv. Her. J 309, in Heraei lapidario; inventa a. 1955 in Iunonis delubri parte occidentali. Tabula tenuis e marmore albo infra integra, a. 0,09, l. 0,11, cr. 0,023. Litt. a. 0,02–0,025, apicibus valde ornatae; interv. 0,013.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst, Herrmann. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

– – – – – – – –
s. II¹ p. – – – :ΚΕΥ̣– – –
– – – :ΚΕΝ– – –
vacat

1 κατα]σ̣κευ– –, 2 ἕν]ε̣κεν.

Idem lapicida t. 382 incidit.

1147 Inv. Her. J 219, in Heraei lapidario; inventa a. 1936 in vico *Kolonna*. Tabula e marmore albo undique fracta, a. 0,11, l. 0,18, cr. 0,045. Litt. a. 0,027; interv. vv. 1–2 0,02, vv. 2–3 0,008.

Edd. P. Herrmann, *AM* 75, 1960 [1962], 175 n. 94 (*List* n. 699). *Ect. Phot.* tab. L.

s. II p.

– – – – – – – – – –
– – – ,ΔΟ/// – – –
– – – Σαμίων Ͱ– –
– – – –ΗΚΑ'Τ˙ – –
– – – – – – – – – –

1148 Inv. Her. J 296, in Heraei lapidario; ubi a. 1952 vel a. 1953 inventa sit non traditur. Tabula e marmore albo a dextra integra, a. 0,19, l. 0,11, cr. 0,07. Litt. a. 0,008–0,014; interv. 0,008.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst, Herrmann. *Ect. Phot.* tab. L.

s. II p.

– – – – – – – – – – –
– – – – – – – – –_Ε
– – – – – – –ΔΕΙΣΑΥ
– – – – – –ΙΣΕΠΑ
– – – – – – ˙ΣΤΑΥ
[– – – – – – β]ουληθῇ
– – – – – – – – –ΝΤΩΝ
– – – – – – – – – ˙ι
– – – – – – – – – – – –

2–3 δ' εἰς αὐ|[τ– – || 5 suppl. Dunst.

1149 Inv. Va. 67, in Museo oppidi *Samos*; inventa ubi sit non traditur. Tabula e marmore albo a dextra fracta, a. 0,45, l. 0,44, cr. 0,02. Tit. scriptus est in tabula ansata incisa, in cuius ansa sinistra corona. Litt. a. 0,045–0,05; interv. 0,015–0,02.

Tit. ineditum exscripsit Rehm in schedis. Frustra quaesivi.

s. II p.

ΖΗΣΟΓ– – –
ΦΛΕΓΕ'– – –
ΤΑΔΙΟ– – – –
❦ ΤΙΟ– – – –.

2 Φλεγεθ[ιανός? Πυρι]|φλεγέθ[ων? Tit. se non intellexisse confessus est Rehm.

1150 In domo quadam ab oppido *Pythagorion* ad occidentem versus sita solus vidit Bürchner. Tabulae fragmentum a dextra integrum, a. 0,235, l. 0,25, cr. 0,097. Litt. a. 0,022–0,025, cum apicibus; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 92). *Ect.*

s. II p.

– – – –ος
– – –///χης
– – –τος
– – –ατιος
– – –μειν–
– – –ϛος

Subsunt fortasse nomina Romana: – –ος | [Εὐτ]ύχης, | [Κόϊν]τος | ....άτιος | [Μαξι]μεῖν[ος], | [Μάρ]κος | – – –.

1151 Inv. Va. 66, in Museo oppidi *Samos*; inventa ubi sit non traditur. Tabula e marmore albo utrimque fracta, a. 0,465, l. 0,55, cr. 0,04. Tit. quondam litt. metallicis scriptus; supersunt excavationes ad litt. formas recipiendas destinatae, a. 0,04; interv. 0,077.

Tit. ineditum exscripserunt Rehm in schedis, Dunst. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. II–III p.

– – –ṿoσ☐I☐ΔT☐NC– – –
– – – ἀ̣πτημοσύνη – – –

1 excavationes quadriangulae ☐ a quibus litt. occupatae sint non patet; in spatio triangulari lit. A vel Δ vel Λ erat. Fuitne – –ṿος εἵσατο νη̣[όν?

Tit. poeticum esse e v. 2 collegit Dunst.

1152 Inv. Her. J 151, inventa a. 1930 in oppidi *Pythagorion* domo quadam, quae sita erat in portus antiqui mole occidentali sub Veneris sacello rupestri (vide t. 609). Tabula rudis e lapide calcario, l. 0,37. Litt. a. 0,04.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi.

s. II–III p.

– –AIITЄOICΛY. – –

1153 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventa ubi sit non constat. Stela e marmore albo a dextra integra, a. 0,375, l. 0,23, cr. 0,095. Litt. a. 0,02; interv. 0,007.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

– – – – – – – – – – –
s. III p. – – – – – – – –Λ– –
– – – – – –ETWN[..]
– – – – – λογιστοῦ
[τῆς – – –] πόλεως κα[ὶ]
– – – – – \ αὐτοῦ Ἐφεσί–
[ων πρυτά]νεως, Ἀσιάρ–
[χου καὶ λ]ογιστοῦ τῆς
[– – – – μ]ητροπόλε–
[ως, καὶ Ῥ]ουφείνης
– – – – – Ἥρας τῆς
[ἐν Σάμῳ – –] ʹαίως
– – – – – – – – –⌜Γ⌝
– – – – – – – – – – –

2 ἐτῶν Dunst ‖ 4 sive μητρο]πόλεως ‖ 5 de πολυκ]λ̣αύτου cogitavit Dunst ‖ 6. 7 supplevi ‖ 9 suppl. Dunst.

Est fortasse coniugum tit. sepulcralis vel honorarius; laudantur vv. 5–9 maritus ignotus, vv. 3–5 pater eius (?), vv. 9–12 Rufina (uxor?).

1154 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Fragmentum tabulae e marmore lucido undique fractum, a. 0,23, l. 0,16, cr. 0,075. Litt. a. 0,05.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

vacat

s. III–IV p. – – –ΓΛ̄Є– – –

vacat

1155 Inv. Her. M 115, in Heraei lapidarium a. 1911 e vico *Kolonna* adlata. Tabula e marmore lucido undique fracta, a. 0,145, l. 0,14, cr. 0,04. Litt. a. 0,04, apicibus instructae; interv. 0,03.

Tit. ineditum exscripserunt Schede (inv.), Herrmann. Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

– – – – – – – –

aet. Rom. – – –AE · M– –

– – – ¯❦– – – –

1156 Inv. Her. M 121, inventum a. 1911 ante templi partem orientalem in stratis superioribus; periit. Stelae e marmore lucido cymatium supra integrum, a. 0,105, l. 0,11, cr. 0,055. Tit. in fascia concava scriptus. Litt. a. 0,02, apicibus ornatae.

Tit. ineditum exscripsit Schede (inv.). *Ect.*

aet. Rom. – – – ›ΙΛΩΝ– – – *in cymatio*

Estne viri honorati (Φίλων) nomen decreto honorario suprascriptum?

1157 Foco domus alicuius in vico *Chora* sitae insertam vidit et c. a. 1817 inter oppidum *Pythagorion* et Iunonis delubrum prope S. Georgii ecclesiam dirutam inventam esse narravit Kretikides. Tabula quaedam marmorea cum tit. igne satis deleto.

Edd. Kretikides, Ἀρχαιολογία (1867), 38 n. 2 litt. minusc. (Stamatiades, Σαμιακά² I (1881), 223; L. Bürchner, *Das ion. Samos* I 2 (1896), 8 adn. 3; *List* n. 713). Cf. Bürchner, *RE* I A 2 (1920), 2199–2200; G. Dunst, *Chiron* 2, 1972, 194 adn. 15.

aet. inc. Ἀρτεμ– – –
Μελαν– – –

Tit. genus incertum; catalogum nominum voluit Dunst, tit. sepulcralem (e. g. Ἀρτεμ[ίδωρος] | Μελαν[θίωνος]) malim. Perperam ad Dianae cultum post Kretikides revocavit Bürchner statuitque prope S. Georgii ecclesiam fanum deae collocatum esse, tt. 426 11 et 604 'iuxta inventis' nisus; at hunc male intellexit, illum ubi inventus sit ignoravit. Ceterum Dianae delubrum se in suburbio invenisse statuit K. Tsakos, *AAA* 13, 1981, 305–317.

1158 Inventa in agro loci Παλαιοκαστρί supra vicum *Vourliotes* siti; iam dudum deperdita. Tabula marmorea cum tit. mutilo.

Edd. Kretikides, Τοπογραφία (1869), 58 litt. minusc. (Stamatiades, Σαμιακά[2] IV (1891), 15; *List* n. 714).

aet. Rom.

– – –κ...η...εκε...φ– –.
– – – Οὐεργίνου – –
– – – οἰκονόμου – –
ἐπὶ Γορ[γίου] ἱερέ[ως] – –

Dedi ut Kretikides || 2 Οὐεργιν⟨ί⟩ου Dunst || 4 suppl. Kret.

1159 In vico *Myli* inventa; periisse videtur. Tabula magna supra et a dextra integra, a. 0,55, l. 0,40, cum tit. valde detrito.

Tit. ineditum a. 1870 exscripsit Curtius (sched. n. 116).

aet. Rom.

– – – – – – – – – –ΑΤΟΥΚΑΙ
– – – – – – – – – –ΟΥΝΤΟΝ
– – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – –ΟΥ
– – – – – – – – – – – – –ΟΥ
– – – – – – – – – – – – –ΠΙ
– – – – – – – – – – – – –ΜΗ
– – – – – – – – – – – – –Κ̣Ο
– – – – – – – – – –Δ̣ΗΚΟΝΤΑ
– – – –Λ– – – – – –ΜΕΝΔ
– – – –ΤΕΔΥΟ.ΛΙΟΗ̣ΙΓΟΤΟΝ
– – – – – –ΔΛ̣ΤΗΣ....Ο̣Τ̣ΟΝ
– – –ΛΣΙ⌒⅃ΗΣΔΟ...ΓΚΑΙΕ̣Π̣Ι
– – – – – – – – – – –Λ̣ΙΑΤΗΣ
– – – – – – – – – – – –ΟΝΥ̣Ι
– – – – – – – – – – –ΙΙΙΙΛΚ̣Ο
– – – – – – – – – – –ΠΛ/ Τ
– – – – – – – – – – – – –ΩΓ

Dedi ut Curtius.

Videlicet decretum (vv. 1–2 [ἐπὶ – – –]άτου καὶ | [– – – δημιουργ]ούντω̣ν), fortasse de stipibus quibusdam (v. 9 –μ̣ήκοντα).

1160 Inv. Her. J 272, in Heraei lapidarium a. 1937 adlata. Tabula e marmore albo a dextra integra, a. 0,12, l. 0,16, cr. 0,05. Tit. inter lineas incisas scriptus. Litt. a. 0,035, apicibus ornatae; interv. 0,025.

Tit. ineditum exscripserunt Buschor (inv.), Dunst, Herrmann. *Ect. Phot.*

aet. imp.

– – – – – – – –
– – – – –ΑΝι[.]
– – – – –ΑΡΕΙ[.]
– – – – – – – –

Fortasse ἀγωνοθετήσ]αντ̣[α | τὰ Σεβαστὰ Καισ]άρει[α]; cf. t. 484.

---

3. LAPIDES VARII

1161 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventum ubi sit non traditur. Fragmentum e marmore cano supra integrum, a. 0,08, l. 0,21, cr. 0,13. Litt. a. 0,018; interv. 0,013.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. III a.

Εὐκριτ– – – – – – –
^ ꞁ ΣΗΔΕ– – – – – –
– – – – – – – – – –

Estne carmen sepulcrale: Εὔκριτ̣[ον – ∪ ∪ – πό]|λις ἥδε ∪ – ∪ ∪ – ∪ ?

1162 Collectum a. 1967 in arce oppidi *Pythagorion*, nunc ibidem in Musei receptaculo. Fragmentum marmoreum undique fractum et valde mutilum, a. 0,135, l. 0,11. Litt. a. 0,007; interv. 0,005.

Tit. ineditum non vidi. Edo ex *ect.* et *phot.*

s. III a.

– – – – – – – – – – – – – –
– – – – – –ΙΙ– – – – – – – –
– – – – – –Ι ΑΙ ἴσ[ο]ν – – – –
– – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – –ΟΥ– – – –
– – – – – – – – – – – – – –
– – –ΦΙΛΟΝ \ΙΟΝΙ– – – – – –
– – – – –Λ̣ΣΙΝΑΚ̣ΑΙ– – – – –
– – – – – – – – – –Ο̣Λ̣– – – –
– – – – – – – – – – – – – –

2 –ψαι vel –ρ̣αι || 7 –φιλον Χῖον Ι– –?
Lex vel decretum argumenti incerti.

1163 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Frustum e marmore albo a dextra integrum, a. 0,08, l. 0,13, cr. 0,18. Litt. a. 0,013; interv. 0,017.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. III a.?

– – – – – – – – –
– – – –μίου *vacat*
– – – –Μ̣Ε– – –
– – – – – – – – –

Fortasse pertinet ad civium catalogum t. 202.

1164 Inventum in thermis Romanis (sine inv. n.); ubi nunc sit nescio. Frustum marmoreum (?) superne integrum, a. 0,285, l. 0,14. Litt. *I* a. 0,03; *II* tenues, a. 0,05, apicibus valde ornatae.

Tit. ineditum exscripsi ex *phot.* quam suppeditavit W. Martini.

s. III a.? *I* – –ΩΝ– –
s. II–I a. *II* – –ΛΑ · – –
vac. Μ– –
– – – – – –

Vv. 2–3 neglegentius additi.

1165 In saepimento ecclesiae S. Spyridonis inter vicum *Mavrazeï* et monasterium S. Crucis sitae (de loco vide t. 92). Fragmentum e marmore lucido undique dedolatum, a. 0,025, l. 0,24. Litt. a. 0,018 (ο 0,013), apicibus instructae.

Tit. ineditum a. 1994 exscripsi. *Ect.* tab. XXXIV.

s. II a. – –///ρος Μνησιμάχο[υ]

1166 Inv. Her. M 117, in Heraei lapidario; inventus a. 1911 in peribolo septentrionali inter rudera Byzantina. Lapis marmoreus postea a sinistra decurtatus et conversus in basem, a. 0,29, l. 0,24, cr. 0,255, supra cymatio exornatam. Litt. a. 0,011, cum apicibus; interv. 0,006.

Edd. G. Dunst, *Chiron* 2, 1972, 196–198 c. phot. tab. 7 (*List* n. 488). Praesto sunt etiam schedae a Peek confectae (XXVI 39). *Ect. Phot.* tab. XXXVII.

s. II–I a. – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ἐπ' ἄγρηι
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ∪ ∪ – ∪ ικας
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ονος ἄσσον
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ∪ ∪ – ∪ ακα.

1 Dunst ‖ 2 στά]λικας Dunst, sed adiectivum in –ικάς desinens desideravit Peek ‖ 3 χθ]όνος dub. Peek ‖ 4 κ]ακά Dunst.

Distichis Dianam celebrari putavit Dunst supplemento suo στά]λικας (furculas) et voce ἄγρη nisus.

1167 In vico *Potokaki* solus vidit Bürchner; periit. Fragmentum undique fractum, a. 0,165, l. 0,17. Litt. apicibus ornatae, a. 0,02.

Tit. ineditum a. 1895 exscripsit Bürchner (*Duodez.* n. 143).

s. I a. – – – – – – – –ΟΣ– – –
[– – – – Μ]ᾳνδρωνος
– – – – –ΣΕΤΑΔΙΟ– –
– – – – – –˄ΙΑΔΟΥ– –
– – – – – – – –ΠΕ– – –

2 sive Ἄνδρωνος ‖ 3 [παῖδα]ς ⟨σ⟩τάδιο[ν] ‖ 4 latetne δίαυλον?

Sunt fortasse cursoris honores.

1168 Inv. Her. J 128, in Κοιμήσεως ecclesia, quae est in vico *Chora*. Lapis quidam, l. 0,54. Litt. a. 0,03.
Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi.

aet. hell.? – – –υθου Ἀπολλωνίου στρα– – –

1169 Inv. Her. J 132, in domo quadam vici *Chora*. Lapis de quo nihil constat.
Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi.

aet. hell.? – – – ̦ΡΙΗΣΛ– – –

1170 In Heraei lapidario (sine inv. n.); inventus ubi sit non traditur. Lapis marmoreus infra integer, a. 0,14, l. 0,31, cr. 0,09–0,175; in superficie foraminis rectianguli vestigia. Litt. apicibus ornatae, a. 0,035, inter se 0,09 distantes.
Tit. ineditum a. 1995 exscripsi. *Phot.*

aet. hell. – –Ω N *vacat?*

Fortasse Σαμί]ων. Videlicet lapidem a C. et L. Caesarum monumento (t. 395) litt. valde dilatatis quoque insigni tamen alienum esse.

1171 In domo quadam oppidi *Pythagorion* inventum periisse videtur. Fragmentum e marmore albo a sinistra et infra integrum, a. 0,10, l. 0,41. Litt. a. 0,032, cum apicibus; interv. 0,005.
Tit. ineditum a. 1884 delineavit Fabricius (diar. III, p. 229), a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 106), a. 1924 contulit Rehm. Frustra quaesivi.

s. I a. – I p.
– – – – – – – –
῾Ρ̲ούφου Δ– – –
Λευκίου το– – –
vacat

1 Lit. primam solus vidit Fabricius; ..ΥΦΟΥΔ Bürchner.

1172 Inv. Her. M 20 [K.–S.], inventum a. 1902 vel a. 1903 in Iunonis delubro; periisse videtur. Fragmentum marmoreum undique fractum, a. 0,13, l. 0,10, cr. 0,055. Litt. a. 0,02, apicibus valde ornatae; interv. 0,013.
Tit. ineditum exscripsit Wiegand (inv.). *Ect.*

s. I a. – I p.
– – – – – – – –
– – –Σ/// – – – –
– – –ΝΠ̣– – – –
– – –ΤΟΥ̣– – –
– – – ‾ʳ– – – –
– – – – – – – –

1173 Inv. Tig. 34, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Fragmentum undique fractum, a. 0,145, l. 0,205, cr. 0,055. Litt. a. 0,027, apicibus valde ornatae.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I a. – I p.

– – – – 'ON
[– – –ο]ṿ τοῦ
– – – – – – –

1174 In oppidi *Pythagorion* Museo apud thermas Romanas (sine inv. n.); inventum ibidem in quadr. I 1/2. Frustum e marmore albo undique fractum, a. 0,05, l. 0,052, cr. 0,03. Litt. a. 0,02, cum apicibus.
Tit. ineditum a. 1997 exscripsi. *Ect.*

s. I p.

– – –ΠΟ– – –

1175 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventus ibidem inter lapides, quos locum *Astypalaia* investigans a. 1929 et a. 1930 coacervavit Wrede. Lapis e marmore albo a dextra fractus, a. 0,26, l. 0,317, cr. 0,125. Litt. a. 0,08, cum apicibus.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. I–II p.

vac. ΑΝϹ– – –

1176 Inv. Her. J 147, inventum a. 1930 in oppidi *Pythagorion* arce; ubi nunc sit nescio. Frustum marmoreum a sinistra integrum, a. 0,14, l. 0,19. Litt. a. 0,025.
Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi.

s. II p.

– – – – –
[Τρ]ύφῳ[ν]
Ἑρμέρ[ως]
Λυσίμ[αχος]
– – – – –

1 ..ΥΦ– – – Buschor.
Nomina supplevi, sed nescio an recte casu nominativo.

1177 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Fragmentum baseos (?) e marmore albo a sinistra integrum, a. 0,08, l. 0,19, cr. 0,10. Litt. a. 0,025, apicibus instructae; interv. 0,01.
Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. II p.?

_ ᴗ ⸤ – – – – – – – – –
Ἀθηνίω[ν– – – – – – – –]
[.]` ^ ᴾΓ– – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – –

1178 Inv. Her. J 92 = inv. Pyth. 469, in Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce; inventus a. 1928 prope fluvii *Koumeika* ostium. Lapis muralis e marmore albo, a. 0,13, l. 0,22, cr. 0,345, cui a dextra lapis alter adiunctus erat. Litt. a. 0,02–0,025; interv. 0,01.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.), contulit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

s. III p.

– – – – – – – – – –
[Σύ]νφορος Α– – – – –
[Στ]ρατόνικ[ος – – – –]
[Ἄ]μενπτος – – – – –
[Ἀτ]τικọ̀ς ⌜– – – – –
– – – – – – – – – –

Catalogum dubitanter restitui; tit. sepulcralem [Σύ]νφορος Ἀ– – | [Στ]ρατονίκ[ην τὴν γυναῖκα] | [ἀ]μ̣ένπτος [βιοῦσαν καὶ – –|.]τικῶς maluit Dunst.

1179 Inv. Va. 38, in Museo oppidi *Samos*; inventa ubi sit non traditur. Pars sinistra lapidis e marmore cano pro gradu usurpati, a. 0,16, l. 0,39, cr. 0,24. Litt. neglegenter incisae, a. 0,01–0,015.

Tit. ineditum exscripsit a. 1924 Rehm (apud Bürchner, diar. I, n. 47). Contuli. *Ect. Phot.*

s. III p.

ϹΥΠΛΠΗ
ΔΟϹΔΡΑ
Ϲ
εὐπρεπῖ

1 ὑπατη, 2 δ' 'Ροδία Rehm || 4 = εὐπρεπεῖ?

1180 Inv. Her. J 164, inventus a. 1932 in Iunonis delubro prope aedificium meridianum; ubi nunc sit nescio. Lapis marmoreus orthostata a dextra regulis marginatus.

Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.). Non vidi.

s. III–IV p.

– – –ΛЄѠΝ

1181 In Samiorum urbe antiqua inventum prope locum *Dontia*; periit. Frustum marmoreum.

Edd. J. H. de Riedesel, *Bemerkungen auf einer Reise nach der Levante* (1774), 41 (CIG II 2255; Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 10 a; Kretikides, Τοπογραφία (1869), 40 n. 6 litt. minusc.; IGR IV 962; *List* n. 688).

aet. Rom.

– – – – – – – – – –
ῥοπὴν ἀρα– – – – –
ἀ⟨π⟩ολαμβα[ν – – –]
τὰ ⟨σ⟩ύνπαντα – – –
ν– – 'Ρ⟨ω⟩μαίων – –
μησαντ– – – – – – –
νοις – – – – – – – –
– – – – – –σο– – –
– – – – – – – – – –

Dedi ut Boeckh e Riedesel || 2 ΑΤΤΟ Riedesel || 3 ΤΑΥΥΝ idem || 4 ΡΟΜΑΙΩΝ idem || 4–5 ἀγορανο]μήσαντ– (Boeckh) vel γυναικονο]μήσαντ–.

1182 Inv. Her. M 36 = inv. Va. 608, in Museo oppidi *Samos*; inventum in domo quadam oppidi *Pythagorion*. Fragmentum e marmore albo infra integrum, superne recisum, a. 0,10, l. 0,27, cr. 0,06. Litt. a. plus quam 0,06, apicibus parvis ornatae.

Tit. ineditum exscripserunt Wiegand (inv.), Dunst. Contuli. *Ect. Phot.*

– – – – – – – –
aet. imp. – – –ᴗ∟ıŀ– – –

ΟΕΦΗ̣ Dunst. Litt. partes inferiores tantum supersunt.

1183 In Musei oppidi *Pythagorion* receptaculo quod est in arce. Fragmentum e marmore albo undique fractum, a. 0,16, l. 0,14, cr. 0,075, supra exornatum cymatio Ionico. Litt. a. 0,03, cum apicibus parvis.

Tit. ineditum exscripsit Dunst. Non vidi. *Ect. Phot.*

aet. imp.? – – –ΟΣ– – –
– – – – – – –

Ante lit. Ο hasta obliqua fractura hausta, scil. Α, Δ, Λ, Μ, Χ.

1184 Inventum in vico *Chora* iuxta ianuam ecclesiae S. Annae; periit. Tabulae fragmentum.

Edd. Kretikides, Τοπογραφία (1869), 72 n. 2 litt. minusc. (Stamatiades, Σαμιακά[2] IV (1891), 47; *List* n. 715).

aet. Christ.? ἐκ διαθήκης – – – – – – – – – – –
– – –τ, πωσιαπωτ..ι τοῦ τυράννου
– – – τῇ ἐπιμελείᾳ – – – – – – –
– –ευκιου τε λα– – – – – – – – –
ὁ Φιλο– – – – – – – – – –

Dedi ut Kretikides || 2 ἐ]πω[μο]σία, 4 med. οὔτε coniecit Dunst.

V. 2 ἀποστόλου vel ἁγιωτάτου Ἰωάννου nomen latere puto. Tit. spectat ad S. Iohannis sacellum ex benefactoris cuiusdam voluntate exstructum curante –eucio quodam. Nihil sane interest cum carmine honorario t. 280 5 ἄνδρα τύραννον commemorante.

1185 Tit. iam tum deperditum a. 1884 cum Holleaux communicavit M. Filipucci oppidi *Samos* incola.

Tit. ineditum commemoravit G. Dunst, *Helikon* 4, 1964, 279 adn. 3, ex apographo ab Holleaux ad Bürchner misso (*Duodez.* n. 32*).

aet. imp.

OBI
LEGAT
A

/// R
VICT....TIRON....LONG

1186 Tit. iam tunc deperditum a. 1884 cum Holleaux communicavit M. Filipucci oppidi *Samos* incola.
Tit. ineditum commemoravit G. Dunst, *Helikon* 4, 1964, 279 adn. 3, ex apographo ab Holleaux ad Bürchner missο (*Duodez.* n. 33*).

aet. imp.

– – – – – – – – – – – – – – –
prov(inciam) Samum procon sule
obtinuit.

Samum Asiae provinciae proconsularis fuisse constat. Iure tamen tit. dubii pretii esse monuit Holleaux.

1187 Fuit 'ἐν τέλει ἐπὶ συντρίμματος λίθου' prope oppidi *Pythagorion* teloneum iacentis.
Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1880, 141 litt. minusc. (*List* n. 717. 5).

aet. inc.

– – –ινωκιδη– – –

1188 Inventa in loco *Ajades* (Ἀϊγιάννηδες) prope vicum *Misokampos* sito. Tabula cum tit. valde detrito.
Edd. E. I. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1888, 137 litt. minusc.; idem, Σαμιακά[2] V (1891), 717 (*List* n. 680).

aet. inc.

– – –ω Περικλεις να τον Δια και τα Αθ– – –

Lectioni diffido.

1189 Olim in vico *Potokaki.* Tabula quaedam.
Edd. Stamatiades, Ἐπετηρὶς τῆς Ἡγεμονίας Σάμου 1889, 128 litt. minusc. (*List* n. 721).

aet. inc.

– – – – – – στεφάνου
– – –ου α δε ταλ– –
– – –μη..ν.ε– – – – –
– – –ηναιε..λ..ε– – –
– – –ιλε..αισι..η– – –
– – – – – –ειναι.

Sic tradidit Stamatiades.

1190 'Sami'.
Edd. E. A. Gardner, *JHS* 6, 1885, 350 n. 97 *b*, ex apographo quod inter a. 1810–1814 confecerat C. R. Cockerell (*List* n. 625).

aet. inc. ΩΡΟΣΑΜ
ΟΣΙΟΣ

[Θεόδ]ωρος, Ἀμ[βρ]|όσιος non recte Gardner. Potius nomen vel peregrini vel cleruchi in Samo defuncti supplendum est, e. g. Θεόδ]ωρος Ἀμ– – | – –όσιος.

1191 In domo quadam vici *Pagondas*; periit.
Tit. ineditum a. 1870 exscripsit Curtius (sched. n. 118 a).

aet. inc. ΙΟΥΑ̣Ν
ΙΟΥΕΤΩΝΒΛ̣Γ
ΕΤΙΝΗΝ ὑπάρχειν
Τ̣ΚΛΤΑΣΙϹΥΙ

4 κατασκευ–, ut videtur.

1192 Inventus in domo ab oppido *Pythagorion* ad septentriones sita; periisse videtur. Tit. in latere angusto tabulae ad membrum quoddam architectonicum recisae.
Tit. ineditum exscripsit Curtius (sched. n. 111).

aet. inc. Ο
Τ
Ο
ΝϹ
vac.
Ν
⅂ΙΤϹ
ΤΟ
ΩΠ
ΣΙ
ϹΣ
ΟΠ
ΡΟ
ΣΙ
vac.
ΠΟ
Η
ΙϹ
ΠΟ
ΟΣΙ
¯Ϲ

De neopoearum catalogo cogitavit Preuner. Re vera tertio quoque v. (vv. 8. 11. 14. 17) vocis νεωποῖαι litt. mediae ΩΠ, ΟΠ, ΠΟ leguntur.

1193 Apud incolam quendam oppidi *Pythagorion* solus vidit Stamatiades.
Edd. Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 78 litt. maiusc. (*List* n. 689).

aet. imp.?

CHIL
LDLVLAV
XV
CIA
ORISET

Latetne 2 *–i divi Au[gusti, 5 ux]oris et – –*?

1194 Insertus muro prope Heraeum sito. Lapis iam dudum deperditus.
Edd. Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862), n. 80 litt. maiusc. (*List* n. 711).

aet. inc.

ΑΣΑ
ΚΥΝΙΤ
ΡΟΥΚΑ
ΥΘ

1195 Inv. Her. J 249, inventum a. 1937, nunc amissum. Baseos frustum undique fractum, a. 0,12, l. 0,07, cr. 0,05.
Tit. ineditum exscripsit Buschor (inv.).

aet. inc.

Σ →
¬Ε ←

Litt. Ε sinistrorsum conversam delineavit Buschor. Sed de tit. βουστροφηδόν disposito cogitare nequeo, cum litt. formae sint plane vulgares.

1196 In vico *Chora* solus vidit Bürchner. Fragmentum undique fractum, a. 0,35, l. 0,44, cr. 0,34. Litt. a. 0,043.
Tit. ineditum exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 75). *Ect.*, in quo nihil dispici potest.

aet. inc.

– – –ΟΠΙ– –
– – –ΙΠ– – –

XVI. TITULI ALIENI

1197 DE CORYBANTIBUS LEX SACRA [ERYTHRAEA?]. Inv. Va. 21, in museo oppidi *Samos*; inventus ubi sit ignotum est. Lapis muralis e marmore caeruleo a dextra integer, a. 0,445, l. 0,255, cr. 0,17. Litt. a. 0,005–0,008, cum apicibus; interv. 0,003–0,005.

Commemoravit L. Robert, *BCH* 57, 1933, 468 [= OMS I 456] adn. 1 (cf. *Bull. ép*. 1951, 44), qui a. 1931 vel 1932 exscripserat. Ed. P. Herrmann, *Chiron* 32, 2002, 157–171 c. phot. 172 fig. 1, usus apographis et ectypis a Bürchner a. 1900 (diar. I, n. 9), Rehm a. 1924 (apud Bürchner), Habicht a. 1955, Dunst a. 1964, Hallof a. 1994 confectis. *Ectt. Phot.*

s. II a.

– –..ΣΑ– – – – – – – – – – – –
– –Χ̣ΟΝΤ̣ΑΣ ἱερεια.– – – – – – – –
– –ν̣· ἐὰν δέ τ[ι]ς τελε[ῖν? – – – – – –]
– τελεσθεὶς [ἢ μ]ὴ τελεσθείς· ἐᾲ[ν] δ[ὲ –]
[– βο]ύληται ἱερεὺς ἢ ἱέρεια τελε̣[ῖν κ]αὶ
[– πό]λ̣εως· διδότω δὲ ὁ τελούμε̣[νος . . . .]ΑΙΠ . .
– –ο̣ κορυβαντισμοῦ τοὺς τὰ ἰδιωτι[κὰ ἱ]ερὰ ΕΧ̣[.]
– –Ι μὴ πρὸς τὰ δημόσια ἱερὰ κεκορυβαντισμ̣[έ]–
[νος – μ]ὴ πρὸς τὰ δημόσια ἱερὰ κεκ[ρ]ητ̣ηρισμένο[ς]
[– – – – – – – – – – – – – – ?τὸν κορυβαντί]σαντα ἢ τὸν κορυβαντισθέν̣[τα] ἢ τὸν κρητη̣–
[ρίσαντα ἢ τὸν κρητηρισθέντα? – – – – – – – – – –]ν̣ται· ἐὰν δέ τις τῶν κεκορυβαντισμέ–
[νων – κ]ορυβαντίσηι τοὺς κεκορυβα̣[ν]τ̣ιζομένους
[– τὰς θυ]σίας καὶ τοὺς ἐναγισμοὺς καὶ τὰ Δ̣Ε̣
– καὶ τοὺς ξενισμοὺς καὶ τὰ λοιπὰ καθότι κ̣[αὶ]
[– γέγρ]α̣πται καὶ τὸν κορυβαντίζοντα λαμβάνε[ιν]
– ΙΟΥ τὰ αὐτὰ καθάπερ καὶ ἡ πρὸ πόλεως ἱέρεια
– τ̣ῶν κρητηριζομένων· ὁ δὲ κορυβαντίζων
– πόλεως καθ᾽ ἕκαστον ὧν ἂν κορυβαντίσηι δραχ̣–
[μ– –]ντες καθότι ἐν τῶι δημοσίῳ γέγραπται, πλεῖο[ν]
– –ιζομένου πράξασθαι τῶν γεγρ̣αμμένων ἢ Ο̣
– δὲ γυναῖκας καλείτω πλείους ὁ ξενίζων̣
– –ΕΥ– – ἀ̣π̣ο̣λύτω̣ν̣ τῶν ἐν τῆι διαγρα–
[φῆι –]Σ̣Η ἢ ἀποτιννέτω καθ᾽ ἕκαστον
– –εχέσθω μήτ᾽ ἐὰν διασμη–
– –μένας ἢ ἀποτιννέτω ὅ τε δεξάμενος
– –ΩΝΗΗ . . . . ΑΣΑ ἕκαστος αὐτῶν ἀ̣φ̣–
[– ἐπιμελε]ίσθωσαν δὲ τ[ού]των οἱ γυναικονόμοι καὶ
– –ότητας ζημιούντων, περὶ ὧν μὴ γέγραπται
– –νει νόμωι γέγραπται· ἐν ὧι δὲ μὴ γέγραπται ΔΙ
[– – – – – – ἐὰν – – – – – – – – – – – – – – – –].Μ.ΚΑ ποιούντων μὴ ζημιώσωσιν οἱ ἄρχον–
[τες –].Η τῶι βουλομένωι [ὅς] ἂν ἦι ἐπίτιμος κατα̣

– – – – – – – – – – – – – – – – – – – –ων· τὰ δὲ λοιπὰ χρῆσθαι τὴν ἱέρειαν καὶ τοὺς
– –ν τῆι διαγραφῆι τῆι γραφείσηι ἐπὶ ΤΟ..Α̣Σ!
– –ιμενα μέτρα πάτρια· ἐὰν δὲ καταχρησ̣–
[θ– –]ς ψηφίσηται ὁ δῆμος θυσίαν συντε–
[λεῖν –]μένων μ̣ὴ πλεῖον γραφέτωσαν ο[ἱ]
– τριων [δ]ὲ μηδὲ ὁ ταμίας διδότω Ε
– τῶν π̣[ε]πραμένων ἐνεχέσθω
[– τοῖς] γεγραμ[μ]ένοις ἡ πριαμένη τὴν ἱερει̣–
[τείαν? – ἀν]αγραψάτω τὴν διαγραφὴν
[– γρά]μμασιν καὶ ἀναθέτω Γ̣!
[– ὅπως εἰδῶ]σ̣ι πάντες καθότι δεῖ
– –ΙΗ κορυβαντίζεσθαι· ἐὰν
– –ΘΙΑΝ ἀπογραφέστω
– –ΩΝ προσκοσμη–
– –ΙΝΙΑ καὶ τ̣ὸν ..
– –Π̣Σ– – –

Supplementa mea sunt || 2 lit. prima vel Χ vel Μ; μ̣ον[τ]ας Rehm; fin. ἱερεῖα μ̣ vel ἱερεῖαι λ̣ Rehm, ἱερείας̣ Dunst || 3 in. *ν* nunc evanuit; fin. τῶ̣ν̣ Rehm, τελ̣ε[Dunst || 4 fin. τελεσθεῖσι σημ̣ Rehm; ἐὰ[ν] δ[ὲ] Dunst || 5 in. βο]ύληται Dunst, fin. τελε̣...ΑΙ Hallof || 6 in. πόλ]εως, fin. τελούμ̣ε̣[νος κ]αὶ πε̣[ν– – Rehm || 7 in. ἀπ]ὸ Rehm; fin. ἱ]ερά ΕΑ̣ Hallof, ἔχ[οντ– Rehm || 9 in. μ]ὴ Hallof, ἢ Rehm; fin. –μένο[υς] idem || 10–11 supplevi || 11 –ν̣ται Hallof, ΠΤΑΙ Rehm || 13 fin. καὶ καλ̣ε̣ῖ̣ν̣ Rehm Λ ex Ι correctum esse putans; καὶ ταῖς Dunst || 15 in. –π̣ται Rehm || 16 in. ν̣ου Rehm || 20 fin. ἢ ἀ̣λ[.] vel ο[.] Rehm, ΗΟ Dunst || 22 εὐχ̣?... ἀ̣π̣ολύτ[ω]ν̣ Rehm de χ dubitans || 23 in. –Σ̣Η ἢ Hallof || 24–25 διασμη|[χθῆι Rehm || 26 –ά̣[ντ]ων ἢ ἡ ι....ασα, fin. ὀ̣φ[ει– Rehm || 27 in. suppl. idem || 29 in. [καθάπερ ἐν τῶι – – –]νει νόμ̣ωι Rehm || 30 in. νο]μ[ι]κὰ idem || 31 in. τὸν βουλόμεν[ον] ἂν ἦι Rehm, ΤΩ– – –μένωι Dunst, βουλομένωι Π.. ἃ ἦι Hallof || 33 fin. ΤΟ..ΙΣΙ.. Rehm, ΤΟ..ΑΣΝ Dunst, ΤΟ..ΙΣΝ̣ Hallof; nonne το[ῦ] β̣α̣σι̣|[λέως? || 36 in. ΜΕΙΩΝ Rehm || 39 in. legi; Λ..ΕΝΟΙΣ Rehm, ΤΡΙΑΜ.ΕΝΟΙ Dunst, ΤΡΙΑΜ.ένοις Hallof || 41 in. γρά]μμασιν Dunst; fin. ΓΙ Rehm, fortasse etiam Τ̣Α̣ || 43 in. κρητηρίζεσθα]ι ἢ dub. Hallof || 44 in. Τ̣Ι̣ΑΝ Rehm, ΘΙ̣ΑΝ Dunst.

Est lex sacra conditiones sacerdotii cuiusdam venum dandi continens quae vv. 22. 23. 33. 40 ut solet διαγραφή appellatur. Quo munere sacerdos femina ut fungatur praescribitur (v. 39). Eam hic imprimis ad cultores vel mystas Corybantum initiandas initiandosque adhiberi videmus, id quod verbis τελεῖν, κορυβαντίζειν (cf. v. 7 κορυβαντισμός), κρητηρίζειν significatur.

Vv. 1–20 ad pecunias solvendas pertinere videntur (cf. vv. 18–19), quas vel ipsi initiandi (v. 6) vel sacerdotes alieni (v. 5) vel etiam cultores iam initiati alios invicem initiantes (vv. 11–12) sacerdoti legitimae debent. Scilicet privata et publica sacra simul admitti comperimus. E vv. 21–27 elucet feminas complures rituum et epulorum participes fuisse, quarum disciplinae γυναικονόμοι moderari debebant. In fine (inde a v. 39) praescribitur ut sacerdotii venum dandi conditiones publice proponantur. Vv. 7 sqq. Verbum κορυβαντίζειν legitur apud Aristoph. vesp. 119, κρατηρίζειν apud Demosth. 18, 259, cuius formam Ionicam κρητηρίζειν habes etiam in lege molporum Milesia saec. V a. (*Milet* I 3, 133 24 = Syll.[3] 57). 16 ἡ πρὸ πόλεως ἱέρεια· est sacerdos publica divinitatem colens in cuius tutela civitas versatur; cf. J. et L. Robert, *Fouilles d'Amyzon en Carie* I (1989), 171–176. Innotuit Ephesi (*I. Ephesos* VI 2317) et Erythris (*I. Erythrai* II 210a 2). 27 γυναικονόμοι· cf. ad t. 461 3, ubi adde: B. J. Garland, *Gynaikonomoi: An Investigation of Greek Censors of Women* (diss. Johns Hopkins, Baltimore, 1981).

De lapidis origine ait Rehm: '*Am 15. Januar 1925 gibt mir Bürchner bez[üglich] der Korybanteninschrift von Samos an, er habe sie durch Dim. Konstas kennengelernt. Dieser habe ihm als Herkunftsgegend das nördliche Kleinasien (Bithynien), nicht Erythrai bezeichnet. Aber daß die Inschr[ift] nicht aus Samos ist, steht damit fest*'. Hoc testimonio nisus Rehm, ut videtur, in diario dub. originem Cianam consideravit. Equidem tamen de origine Erythraea his de causis cogitandum esse censeo: Corybantum cultus in ea civitate institutus e legis sacrae fragmento a. 1909 ibi invento *I. Erythrai* II 206 innotuit, quod nuperrime insuper altero fragmento non contiguo in Museo Universitatis Bonnensis quod appellatur *Akademisches Kunstmuseum Bonn* asservato auctum est (ed. N.

Himmelmann, *Ep. Anat.* 29, 1997, 117–121; SEG XLVII 1628). Est tit. saec. IV a. conscriptus, quo quidem de Κυρβάντων, non Κορυβάντων, sacerdotio vendendo agitur, cuius argumenta atque verba tamen multis modis cum nostro concinunt: apparent verba τελεῖν, κρητηρίζειν, ξενίζειν, admittuntur et alieni sacerdotes ad viros vel feminas initiandos, enumerantur stipes (γέρα) a privatis et alienis sacerdotibus sacerdoti legitimo dandae. Accedit quod Erythris etiam ἡ πρὸ πόλεως ἱέρεια nota est (vide ad v. 16). Fragmentum Bonnense falso Pergamo ortum esse traditur; simili modo fortasse Samio tit. quoque originem Bithyniam adscriptam esse conicias. Si ambos titt. ad Erythras referimus, videmus cultum Corybantum atque eorum sacerdotii vendendi consuetudinem a saec. IV a. ad saec. II a. mutatis mutandis ibi viguisse.

[P. Herrmann]

1198 PROXENIAE MILESIAE. Intra fines vici *Skoureïka* in loco Καλογερά solus vidit a. 1924 Rehm; ubi nunc sit nescio. Lapis muralis a marginibus contusus, a. 0,25, l. 1,56, cr. 0,23. Tit. tribus manibus per tres columnas eodem fere tempore scriptus est; initium in lapide a sinistra contiguo deest. Litt. a. *I* 0,02, interv. 0,005; *II* a. 0,022 (v. 11 0,015), interv. 0,012; *III* a. 0,026, interv. 0,012.

Edd. G. Dunst, *Acta of the 5th Intern. Congress of Greek and Latin Epigraphy, Cambridge 1967* [1971], 101–103 c. phot. tab. 5 apographi a Rehm confecti (*List* nn. 146–148). Cf. P. Herrmann, *Chiron* 17, 1987, 182 adn. 32; W. Günther, *AA* 1999, 479 adn. 24. *Ect.*

col. I

s. II–I a. [ἐπὶ στεφανηφόρ]ου Ἀριστάνορος,
[μηνὸς Ἀρτεμισι]ῶνος· ἐδόθη
[προξενία ὑπὸ το]ῦ δήμου
[κατ' εὐεργεσίαν] Μ̣ενίπωι [῾Ρ]α̣ϊδ̣ίου,
– – – – – – – – – –έου Μυλα[σε]ῦ[σι].

col. II

[ἐ]πὶ {σ}στεφανηφόρου
Σωπόλιος· ἐδόθη προ–
ξενία Ἀσκληπιάδηι Χαι–
ρεδήμου Ἐλαΐτηι αὐ–
τῶι καὶ ἐγγόνοις κατὰ
εὐεργεσίαν ὑπὸ τοῦ δήμου.

col. III

[ἐπὶ στεφαν]ηφόρου
Πύλωνο[ς, μη]νὸς Ἀ̣[ρ]τ̣εμισι–
ῶνος· ἐδόθη προξενία κατ' εὐ̣–
εργεσίαν ὑπὸ τοῦ δήμου
῾Ηρακλείδηι Δημοκράτου
Τ̣η̣ι̣μ̣ν̣[ίτηι]. *vacat?*

4 patronymicum supplevi; Μενίππῳ Π̣α̣ι̣δ̣ίου Rehm, Μενίπωι Σ̣ι̣μίου Dunst, Günther, quod ect. non probat ‖ 5 suppl. Rehm ‖ 6 [.]ΠΙΣΣΤ– ect. ‖ 17 ¯'" ` ' ! ect.; Τηιχν– vel Ζηιχν– Rehm, Τ̣ηΐῳ̣ι̣ Dunst; Τηιμν[ίτηι] Günther.

Lapidem ex Delphinio Milesiorum Samum adlatum recognovit Dunst coll. titt. *Milet* I 3, 94–119 b. V. 1 Ἀριστάνωρ Ἀριστάνορος, stephanephorus c. a. 107–100 a. (cf. A. Rehm ad *I. Didyma* 218). 7 Σώπολις Λυσιμάχου, κατὰ ποίησιν δὲ Ἀπολλωνίου, stephanephorus a. 30/29 a. vel Σώπολις Ἀντιγόνου, stephanephorus a. 26/5 a. (*Milet* I 3, 126 36 vel 41), nisi ignotus quidam ante a. 89/8 a. stephanephori munere functus (Herrmann, Günther). 13 Πύλων Πύλωνος, stephanephorus anni ignoti ca. a. 100 a. (Dunst, eundem in tit. *Milet* I 3, 107 restituens). Sed fortasse est Πύλων Εἰρηνίου (*Milet* VI 2, 736 3), de cuius munere tamen nihil scimus (Herrmann, Günther).

1199 PROXENIA MILESIA. Inaedificata supra portam SS. Apostolorum ecclesiae, quae est in loco Παλαιοκλησιαί sito prope vicum *Spatharei*̈; periit. Tabula marmorea iam tunc imbri exesa.

Edd. Stamatiades, Σαμιακά² IV (1886), 45 litt. minusc. (Kretikides, Τοπογραφία (1869), 53).

s. I a.? δημου, στεφανηφορο, εδοθη, ξενια, τοιηδε

Haec quinque sola verba legere potuit Stamatiades. E quibus coll. t. 1198 in eodem vico *Spathareï* invento tit. Milesium recognovi fere hunc: [ἐπὶ – – –]δήμου στεφανηφόρο[υ] ἐδόθη [προ]ξενία [– – πε]ίθηι Δε– –. Ceteroquin tamen stephanephori nomen muneris titulum sequitur, ita ut de verborum ordine apud Stamatiadem tradito dubites. In litt. ΤΟΙΗΔΕ nomen viri honorati latere puto.

1200 Inv. Va. 246, in Museo oppidi *Samos*; inventa ubi sit non traditur. Stela e marmore albo aediculae instar, in partes duas contiguas fracta, a. 0,665 (cum cardine 0,72), l. 0,40, cr. 0,11, exornata aëtomate insculpto (in quo scutum) et arcu imposito duabus pilis, inter quas anaglyphum mulieris in sella sedentis, quae iuveni a dextra adstanti manum sinistram porrigit. Tit. sub anaglypho scriptus. Litt. neglegenter incisae, a. 0,02; interv. fere nullum.

Edd. M. Schede, *AM* 37, 1912, 209 n. 9 litt. maiusc. (*List* n. 643); Horn, *Samos* XII (1972), 156–157 n. 134 a c. phot. *Beil.* 15 (*List* n. 605). Cf. Pfuhl et Möbius, *Die ostgriech. Grabreliefs* I (1977), 270 sub n. 1095; Fabricius, *Totenmahlreliefs* (1999), 129 adnn. 99 et 101. Tit. a. 1924 exscripsit Rehm (in schedis). Lapidem contuli. *Ect. Phot.*

s. I p.

Πῶλλα Ἀυιλλία̣
Γαΐου Ῥωμαί[α]
χ ρ η σ τ ὴ
κα̣ὶ ἄλυπ[ε] χαῖρε.

1 ΠΟΥΛ..ΥΙΛΝ Schede, Πόλλα Αὐίλλ[α] dub. Rehm, plenius utroque legit Dunst || 2 suppl. Rehm || 4 καὶ ἄλυπε litt. diductioribus scriptum ex correctura (χαῖρε primo lapicida scripsisse videtur); – –ΧΛΙ– – Schede, καὶ ἱμ̣ε̣(ρτὴ) falso Dunst apud Horn.

Anaglyphum fin. saec. II vel in. saec. I a. adscripserunt et Rheneae vindicaverunt Horn, Pfuhl, Möbius. Vero Q. Avilii Lanuvii ara sepulcralis CIL I² 2259 ab eadem insula est orta (M.–Th. Couilloud, *Les monuments funéraires de Rhénée* (1974), 221 n. 495), gens ipsa Deli satis nota (*I. Délos* 2628 33).

1201 TIT. MILESIUS (?). Inventam a. 1919 prope vicum *Skureïka* in sepulcro quodam et a. 1924 tugurio vicino immissam vidit Rehm; periisse videtur. Pars sinistra tabulae e lapide arenaceo, a. 0,25, l. 0,35, cr. 0,05. Litt. cursivae, a. 0,02; interv. 0,005–0,01.

Tit. ineditum a. 1924 exscripsit Rehm confecitque *ect.*

s. II–III p.

ἐποίησ[ε]·
ΝЄΙΓ. Ιαλιτῶ[ν]
θίασος μν[ή]–
μης χάριν.

Lapis fuisse videtur inter eos, qui Mileto Samum pervenerunt (tt. 1198. 1199). Thiasi nomen latet v. 2.

1202 Inventum a. 1966 in oppidi *Pythagorion* aedibus dirutis; ubi nunc sit nescio. Sarcophagi fragmentum a lateribus fractum, a. c. 0,60, l. 0,42, in quo sculptae sunt sertae. Tit. sub margine superiore scriptus per sertas currit. Litt. a. 0,025–0,03; interv. 0,005.

Tit. inediti R. Tölle ad Dunst misit *ect. Phot.*

s. II²–III¹ p.

– – – – – – – – – – –μ̣ηδένα τεθῆναι ἄ[λλον – – – –]
[– – – – – – – – – ἐὰν] δέ τις ἐπιχειρήσ[η̣ – – – – –]
[– δώσει – – – τ̣ῇ βου]λῇ Ἁδριανῶν ἀσσ[άρια – – –]
– – – – – – – – – – – ἥρως χρηστὲ χα̣[ῖρε].
vacat

Suppl. Dunst || 3 πό]λη idem.

V. 3 Colligendum est sarcophagum ablatum esse ex territorio Hadrianorum, Mysiae oppidi ab Imperatore a. 131 p. conditi (cf. E. Schwertheim, *I. Hadrianoi und Hadrianeia* (1987), 156–159).

APPENDIX

MAGISTRATUUM NOMINA IN NUMMIS OBVIA

collegit H.-D. Schultz

Magistratuum Samiorum nomina ex nummis argenteis cognita collegit Barron; addenda sunt nonnulla quae ex eo tempore in lucem pervenerunt. Nummos aereos nominibus instructos, quos hic breviter enarravi, alio loco fusius tractaturus sum. Omisi nomina monogrammatibus expressa, de quibus vide Barron 237; *BMC* p. 369. Nummos Monaci asservatos me libenter edocuit D. Klose. Gratias ago etiam J. Curbera, qui de nominibus quibusdam disseruit.

A. NUMMI ARGENTEI

inter a. c. 420 et 415 (?) a. a Samiis patria exulibus cusi

1	ἐπὶ Βάτιος	Barron 193; de nomine cf. Robert, *M. gr.* 26–28

inter a. c. 404 et 365 a.

2	Ἀλέξανδ[ρος]	*CH* IX 217; cf. infra n. 35
3	Ἀλκμέων Ἡγεμονέως	Barron 209; *CH* IX 107
4	Ἄλτης	Barron 203; *CH* IX 108
5	Ἀμφι( )	Barron 203. 210
6	Ἀριστα( )	*CH* IX 217
7	Ἀριστηΐδης	Barron 207. 212; *CH* IX 107; de nomine cf. O. Masson, *Études d'arch. class.* 7, 1991, 111 [= OGS III 123]
8	Ἀρτίπους	Barron 212
9	Δημήτριος Ἀντια( )	Barron 208. Patronymicum integrum sed paene evanidum, quod aliis in nummis apparet (Barron l. c.; *CH* IX 107), Ἀντιωναΐδος legit idem, Ἀντιάνακτος coniecit Robert, *M. gr.* 28–29
10	Δήμων	Barron 209. 211; *CH* IX 217
11	Διονυσ( )	*CH* IX 108; vix Διονῦς ut ibid. 109 adn. 13
12	Εὀαγόρης	Barron 209 errore [Πυθ]αγόρ[ης]; *CH* IX 108
13	Ἐπικράτης Ἀχελωΐο	Barron 209; *CH* IX 218
14	Ζηνόδοτος Μανδραγόρεω	Barron 209; *CH* IX 217–218
15	Ἡγήμων	in commercio apparuit a. 1980 (*phot.* Berol. exstat)
16	Ἡγησιάναξ	Barron 204–206. 211; *CH* IX 106–107. 108
17	Ἤπιος	Barron 208; *CH* IX 107
18	Λεοντίσκος	Barron 209; *CH* IX 107

19	Λέως	Barron 206–207; *CH* IX 109
20	Λοχίτης	Barron 207. 212; *CH* IX 107. 217. 218
21	Μαρσύας	*CH* IX 217
22	[Μν]ησίδημ[ος]	*CH* IX 217
23	Μοιριάδης	Barron 210. 211; *CH* IX 218
24	Πειρανδρίδης	Barron 207; *CH* IX 107. 109
25	Πήνειο[ς]	Barron 207; *CH* IX 217
26	Πρωτῆς	Barron 203. 204
27	[Πυ]θαγόρης	Barron 207; *CH* IX 107
28	Πυθίων	Barron 208; *CH* IX 107. 217. 218
29	Σα– –	Barron 211
30	Στράτων	G. Hirsch 177 (1993), 324; idem 208 (2000), 1755; cf. *CH* IX 112 adn. 20
31	Ταυρέας	Barron 208; *CH* IX 217
32	[Τ]αῦρο[ς]	Lanz 86 (1998), 181; cf. *CH* IX 108 adn. 12
33	Φράστωρ	Barron 208; *CH* IX 109

inter a. c. 310 et 290 a.
Nummi nonnulli fortasse etiam inter priores (n. 2–33) ponendi, velut n. 34. 35. 45. 53; cf. *CH* IX 112 adn. 20, 219 adn. 80

34	Αἴγυπτος	Barron 217
35	[Ἀ]λέξανδρος	Barron 217
36	Ἀλεξῆς	Barron 215. 216
37	[Ἀ]σκληπιάδ[ης]	Barron 214. 217
38	Βάττος	Barron 214. 215. 217; idemne atque n. 61?
39	Δημάγητος	Barron 217
40	Διοκλῆς	G. Hirsch 178 (1993), 334; idemne atque n. 66?
41	[Δ]ιονύσι(ος)	Barron 217
42	Δοῦρις	Barron 217
43	Ἐπιγένης	Barron 214. 215
44	Ἑρμόδικος	Barron 214. 215. 216
45	[Ἡ]γησιά[ναξ]	Barron 217; idemne atque n. 72?
46	Ἡρόδοτος	Barron 214, 217
47	Λεοντίσκος	Barron 214. 215. 216
48	Μελάντης	Barron 215. 216. 217
49	Μελῆς (?)	Barron 217, ubi deest *phot.*
50	Μητροφῶν	Barron 215. 216
51	Νανίσκος	Barron 214. 216. 217
52	Πεισίστρατ[ος]	Barron 214. 215. 216
53	Φυλε[ύς]	Barron 217

B. NUMMI AEREI

inter a. c. 310 et 290 (?) a.

54	Ἀλύπητο[ς]	Paris. 3364 = *Coll. Wadd.* 2065
55	Ἀ̣ρ̣ιοΓΑΤ	*Pythag.*
56	Ἀριστ' Co	Vindob. 18044 = *Cat. Welzl* 5823, ubi ΑΡΙΣΠΕΟ legitur
57	Ἀριστοκρ( )	*Lindgren Coll.* 592
58	Ἀριστόμα(χος)	Berol. = Imhoof–Blumer, *M. gr.* 300 n. 156
59	Ἀρίστου	SNG *Cop.* 1703. Nota hoc solum nomen casu genetivo datum esse, in–

		terdum (e. g. Paris. *SR* 3621) addita lit. satis evanida Ν̣ (= νεωτέρου?)
60	Ἀρτέμων	Berol.
61	Βάττος	*BMC* 168; idemne atque n. 38?
62	Βιλλᾶς	Paris. 3365 = *Coll. Wadd.* 2066; de nomine vide Robert, *M. gr.* 29–30
63	[Γ]ενναῖος	Paris. 3356 = *Coll. Wadd.* 2057
64	Δημαγόρας (?)	Schulten, d. 27 Mart. a. 1990, n. 369, ubi deest *phot.*
65	[Δημ]ήτρ(ιος)	Aufhäuser 12 (1996), 222
66	Διοκλῆς	Monast.; idemne atque n. 40?
67	Ἑκαταῖ(ος)	Berol.
68	Ἑρμοκ̣( )	Berol.
69	Εὔβουλο[ς]	SNG *Cop.* 1704
70	Εὔπολις	*Münz Zentrum* 66 (1989), 398, nunc Monaci apud P. R. Franke
71	Ζωπυρίῳ[ν]	Vindob. 35026 = *Cat. Welzl* 5850
72	Ἡγησιάν[αξ]	J. Hirsch 13 (1905), 3842; idemne atque n. 45?
73	Ἡρωΐδη[ς]	Berol.
74	[Θ]εόδωρος	Monac. = Mionnet III 282, 159
75	Θεοκλῆς	SNG *Tüb.* 3284
76	Θεόμνησ(τος)	Paris. 3362 = *Coll. Wadd.* 2063
77	Ἱέρων	*BMC* 173 = Barron tab. XXXI 6
78	Καλλι– –	*Winterthur* 3251, ubi Καλλῖν[ος] suppletur
79	[Κ]λειτοφῶν	Paris. 3363 = *Coll. Wadd.* 2064
80	Μ– –	SNG *Tüb.* 3283, ubi vix recte ΜΕΤΡΟ– – legitur
81	Μητρόδῳ(ρος)	Paris. 3366 = *Coll. Wadd.* 2067
82	Μικίων	*BMC* 166 = Barron tab. XXXI 2
83	Πάγρω[ν]	Berol. = Imhoof–Blumer, *M. gr.* 301 n. 165 = Barron tab. XXXI 7
84	Πάρις	Berol. = Imhoof–Blumer, *M. gr.* 301 n. 160
85	Πειρανδρίδης	*Münz Zentrum* 66 (1989), 395, nunc Monaci apud P. R. Franke
86	Πελύσιο[ς]	*BMC* 170 = Barron tab. XXXI 4
87	Σῖμος	*BMC* 172
88	Στράτων	*Brit. Mus.* 1925–1–16–1
89	Σωτᾶς	Paris. 3367 = *Coll. Wadd.* 2068
90	Τιμόκριτ(ος)	Ritter 60 (2002), 618
91	Φερεκλῆ[ς]	Berol.
92	Φιλόξεν[ος]	Berol. = Imhoof–Blumer, *M. gr.* 301 n. 167a
93	Φιλτῆ[ς]	Berol. = Imhoof–Blumer, *M. gr.* 301 n. 162
94	[Χ]αιρήμ(ων)	Paris. 3360 = *Coll. Wadd.* 2061
95	– –ομένης	Berol.
96	– –πυλο[ς]	Athen.
97	– –Ρ̣Λ̣– –	Petrop. 15983
98	– –κ̣ρατ– –	Athen., cf. *Cat. Welzl* 5849, ubi ΣΟΚΡΑΤΗ legitur

saec. III–II a.

99	Σωσι( )	*Pythag.*

libri:

Barron	J. P. Barron, *The Silver Coins of Samos* (1966)
BMC	B. V. Head, *A Catalogue of the Greek Coins in the British Museum: Catalogue of the Greek Coins of Ionia* (1892)
Cat. Welzl	*Catalogue de la grande collection des monnaies et médailles de Mr. Léopold Welzl de Wellenheim* I (1844)
CH IX	A. Meadows (et alii), in: *Coin Hoards* IX (2002)

Coll. Wadd.	E. Babelon, *Inventaire sommaire de la collection Waddington* (1898)
Imhoof–Blumer, *M. gr.*	F. Imhoof–Blumer, *Monnaies grecques* (1883)
Lindgren Coll.	H. C. Lindgren et F. L. Kovacs, *Ancient Bronze Coins of Asia Minor and the Levant from the Lindgren Collection* (1985)
Mionnet	T. E. Mionnet, *Description de médailles antiques grecques et romaines* I–VI (1803–1813); *Suppl.* I–IX (1819–1837)
Robert, *M. gr.*	L. Robert, *Monnaies grecques* (1967)
SNG	Sylloge nummorum Graecorum
SNG *Cop.*	*The Royal Collection of Coins and Medals, Danish National Museum* (24): Ionia III (1946)
SNG *Tüb.*	*Münzsammlung der Universität Tübingen* IV: Mysien–Ionien (1989)
Winterthur	H. Bloesch, *Griechische Münzen in Winterthur* II (1997)

nummorum auctionatores:

Aufhäuser	*Bankhaus* Aufhäuser, München
G. Hirsch	G. Hirsch, München
J. Hirsch	J. Hirsch, München
Lanz	H. Lanz, München
Münz Zentrum	*Münz Zentrum*, Köln
Ritter	J. Ritter, Düsseldorf
Schulten	P. N. Schulten, Köln

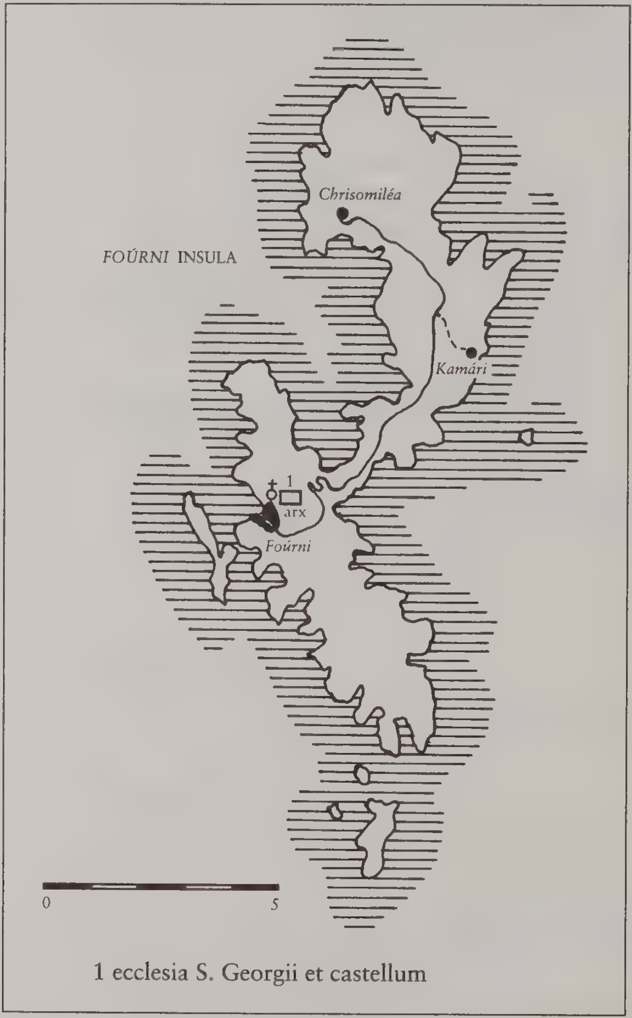
nummorum thesauri:

Athen.	Νομισματικό Μουσείο (Athen)
Berol.	*Staatliche Museen zu Berlin*
Brit. Mus.	*The British Museum* (London)
Monac.	*Staatliche Münzsammlung München*
Monast.	*Westfälisches Landesmuseum für Kunst und Kulturgeschichte* (Münster)
Paris.	*Bibliothèque nationale de France* (Paris)
Petrop.	*Ermitage* (St. Petersburg)
Pythag.	Musei oppidi *Pythagorion* repositorium
Vindob.	*Kunsthistorisches Museum* (Wien)

XVII. CORASSIAE

Foúrni insulae

Insulam Φούρνους adierunt a. 1886 Th. Bent (cf. *JHS* 7, 1886, 143–144), mense Octobri a. 1924 Albertus Rehm (cf. *Gnomon* 1926, 124; *SB Ak. Berlin* 1926, 92), qui primus titt. ibidem inventos quaesivit, summa cum diligentia delineavit, nullum autem ipse publici iuris fecit. Quadraginta annis post ex eiusdem diario hausit G. Dunst ediditque *I. Korsiai* 115–137 (cf. J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1976, 536). Equidem insulam non expetivi, sed

1 ecclesia S. Georgii et castellum

CORASSIAE INSULAE

me rogante Angelus P. Matthaiou una cum discipulo Athanasio A. Themos mense Iunio a. 2002 bis arcem ascendit et titulos rupi incisos (n. 1213) denuo exscripsit, tt. 1205. 1208. 1212 revisit.

De insulis cf. B. Haussoullier, *Rev. phil.* 1902, 141–142; L. Bürchner, *RE* XI 2 (1922), 1377–1378. Tabulam geographicam praebet Ph. Zapheiropoulou, Ἀρχ. Δελτ. 43, 1988, B 2 [1993], 507 fig. 17.

Nomen: Κορασσίαι (Strab. X 5, 13 p. 488), *Corassiae* (Plin. n. h. IV 12, 70 [ubi *carusse, –usae, –use, –usa* codd.]). – Κορσεαί (Hecat. *FGrHist* 1 F 143 apud Steph. Byz. p. 376, 10 Mein.: Κορσεαί [Κόρσεαι, Κόροσσαι codd.]· νῆσος τῆς Ἰωνίας ἀντικρὺ Σάμου), *Corseae* (Plin. n. h. V 31, 135). – Κορσία (Herodian. I 285, 1 ed. Lentz, apud Steph. Byz. p. 376, 11, annotans: διὰ τοῦ ῑ; stad. mar. magni 283). – Κορσίαι (Strab. XIV 1, 13 p. 636; stad. mar. magni 284; Agathem. 18, cf. t. 1203 1).

Ethnicum: Κορσεάτης Steph. Byz. p. 376, 12. – Κορσιῆται t. 1213 XI.

A. TITULI HONORARII

1203 Fuit a. 1924 apud vici *Foúrni* incolam, qui tit. e loco Καμάρι provenisse affirmavit. Stelae e marmore leucophaeo pars supra, infra, a sinistra fracta, a. 0,29, l. 0,21, cr. 0,06; supra tit. coronae anaglyphum. Litt. a. 0,018 (ω 0,011), cum apicibus parvis; interv. 0,02.

Ed. Dunst, *I. Korsiai* 116–118 n. 1 c. phot. ex apographo a Rehm confecto (diar. pp. 34–35). *Ect.*

[– – τὸν δεῖνα – –]
corona
s. II a. [Σάμιοι οἱ ἐν Κορ]σίαις ἐστεφάνω–
[σαν ἀρετῆς ἕνεκε]ν καὶ εὐεργεσίας
[τῆς εἰς ἑαυτ]ούς.

1 in. aut [Σάμιοι aut [Μιλήσιοι, med. aut Κορ]σίαις (quam formam commendat t. 1213 XI) aut Κορασ]σίαις Rehm, Dunst ‖ 2–3 suppl. Rehm.

V. 1 Samios iam Icariae (tt. 1217 3. 1218 3) et Amorgi (*I. Magnesia* 50 80; IG XII 7, 269) dominos, tunc etiam Corassias obtinuisse iure monuit Dunst 137.

1204 In arce, rupi insculpta. Tabula depressa aëtomate et acroteriis instructa, infra fracta, a. 0,38, l. 0,26; in aëtomate corona exsculpta. Litt. cursivae, a. 0,012; interv. 0,008.

Ed. Dunst, *I. Korsiai* 118–121 n. 2 c. phot. apographi a Rehm a. 1924 confecti (diar. p. 15). Cf. J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1976, 536. *Ect. Phot.*

corona lemniscata
vacat
s. II a. ⟦– – – – – *rasura* – – – – –⟧
⟦– – – – – *rasura* – – – – –⟧
⟦– *rasura* –⟧ ἐπὶ Ἀπολλοδότου
τοῦ Πυθοκλείους, φρου–
[ρ]αρχοῦντος [Ὀ]νησίωνος
τοῦ Νικαίου, ἄρχοντος τῶν
στρατιωτῶ[ν – – – – – –]
τοῦ Π– – – – – – – – – – –.
vacat

Legit Rehm; in tit. initio quattuor vv. erasos esse perperam statuit Dunst || 3–8 sic interpunxit Rehm probantibus Robertis; post φρου|[ρ]αρχοῦντος et post στρατιωτῶ[ν] Dunst pergens v. 8 Π[– – σκηναρχοῦντος].
Viri laudati memoria damnata, nomen erasum. Honoratus est a militibus, qui Corassiis in statione erant. 3 Patet Apollodotum functum esse munere eponymo, scil. demiurgia Samia. 6–7 Cf. t. 464 4–5.

1205 Sub collis Ἀι–Γιώργη summo cacumine meridiem versus. Basis fere semirotunda e rupe excisa, a. 0,35, l. 1,15, cr. 1,45; in superficie tria foramina rectiangula, a. 0,18, l. 0,12, ad statuam infigendam (vide Ἀρχ. Δελτ. 36, 1981, B 2 [1988], tab. 260 γ). Tit. pars sinistra periit. Litt. a. 0,04; interv. 0,01.
Commemoravit Th. Bent, *JHS* 7, 1886, 144. Ed. Dunst, *I. Korsiai* 121–124 n. 3 c. phot. vetere et phot. apographi a Rehm a. 1924 confecti (diar. p. 13). Cf. O. Chatzeanastasiou, Ἀρχ. Δελτ. 36, 1981, B 2 [1988], 378. Contulerunt A. P. Matthaiou et A. A. Themos a. 2002. *Ect. Phot.* tab. LVIII.

a. 27 a. – 14 p.

[ὁ δῆ]μ̣ος φ̣ – – – –
[Αὐτο]κ̣ράτορα Καίσ[αρα]
θ̣ε[ο]ῦ̣ υἱὸν Σεβαστὸν̣
σωτῆρα καὶ κτίστην.
vacat

1 in. suppl. Rehm, fin. [Σαμίων?] dub. Dunst. || 2 suppl. Rehm.
Imp. Augustum εὐεργέτην κα̣[ὶ σωτῆρα] καὶ κτίστην laudat Samius t. 400 4.

B. DEDICATIONES

1206 A S. Georgii ecclesiola, quae est in arce, fere 10 m ad meridiem et orientem, tit. rupi inscriptus. Nulla donarii vestigia exstant. Litt. a. 0,08; interv. 0,035–0,04.
Ed. Dunst, *I. Korsiai* 126 n. 3 c. phot. apographi a Rehm a. 1924 confecti (diar. p. 33).

s. III a.

– – –έσ–
τρα[τ]ος
ἀνέθηκε.
vacat

1 e. g. [Μεν]– Rehm, [Ἀρχ]– Dunst.

1207 In arce sub castelli muris, tit. rupi inscriptus. Litt. punctis factae.
Commemoravit O. Chatzeanastasiou, Ἀρχ. Δελτ. 36, 1981, B 2 [1988], 378 litt. maiusc. c. phot. tab. 260 β (*Arch. rep.* 1989–90, 67; SEG XXXVIII 847). Cf. *BCH* 113, 1989, 676 fig. 186.

s. III a.

θεῶν
Σαμοθράι–
κων.

1208 In S. Georgii ecclesiolae, quae est in arce, pariete occidentali exteriori, inter ianuam et fenestram. Basis (?) e marmore albo, a. 0,23, l. 0,245; margines calce occultati. Litt. a. 0,03 (v. 3 0,04); interv. 0,025.

Edd. Dunst, *I. Korsiai* 126 n. 2 c. phot. apographi a Rehm a. 1924 confecti (diar. p. 20); O. Chatzeanastasiou, Ἀρχ. Δελτ. 36, 1981, B 2 [1988], 378 litt. maiusc., prioris editionis ignara (SEG XXXVIII 848). Tit. contulerunt A. P. Matthaiou et A. A. Themos a. 2002. *Ect. Phot.*

fin. s. III–II a.

[..]νόδοτος
[Ἡρ]αΐσκου
Ἑρμῆι.

1 [Ζη]νόδοτο[ς] Rehm, [Μη]νόδοτο[ς] Dunst ‖ 2 suppl. Rehm (– –αίσκου Chatzeanastasiou); [Φι]λ̣ίσκου falso Dunst ‖ 3 in. [τῶι] suppleri posse monuit Matthaiou.

1209 In domo quadam vici *Foúrni*. Tabula e lapide calcario non levigata, a. 0,35, l. 0,30, cr. 0,06. Litt. a. c. 0,05; interv. c. 0,01.

Ed. Dunst, *I. Korsiai* 124–126 n. 1 c. phot. apographi a Rehm a. 1924 confecti (diar. p. 27).

s. II–III p.

Νύνφιος
Νύνφαις
ἀνέθη–
κεν.

C. TITULI SEPULCRALES

1210 In vico *Foúrni*. Anaglyphum supra fractum, a. 0,24, l. 0,24, cr. 0,05, repraesentans cenam sepulcralem (famulam, mensam). Tit. sub anaglypho in regula inferiore valde detrita. Litt. a. 0,015.

Ed. Dunst, *I. Korsiai* 128 n. 1 c. phot. apographi a Rehm a. 1924 confecti (diar. p. 31).

aet. hell.?

– – \ ἡροΐνη [χαῖρε].

Suppl. Dunst, in. cogitans de nomine vel fem. brevissimo (e. g. [Αδ]α̣) vel masc. hypocoristico. Tit. fortasse supra anaglyphum incipiebat.

1211 In loco *Chrisomiléa*, ante domum quandam. Lapis quidam.

Commemoravit O. Chatzeanastasiou, Ἀρχ. Δελτ. 43, 1988, B 2 [1993], 504 litt. maiusc. c. phot. tab. 307 β (SEG XLIII 571).

s. I p.

[Τ]ειμ̣άνδ⟨ρ̣⟩α Νεικ– – –.

Legit Matthaiou in phot., de patronymico (e. g. Νεικί̣[ππου]) cogitans; Νείκη ❦ ἐ[τ]ῶ̣[ν – –] Hallof; ΕΙΝΥΝΔΑ–ΝΕΙΚΙ– – Chatzeanastasiou.

1212 Inventus in fundo quodam loci Χώρα intra fines vici *Foúrni* siti, nunc ibidem in foro. Sarcophagus e marmore albo operculo carens, a. 1,10, l. 2,38, cr. 1,10, exornatus tribus sertis cum rosis hederisque in morem fere geometricum reductis; supra mediam tit. exaratus. Litt. a. 0,03–0,038 (φ 0,055); interv. 0,01.

Commemoravit O. Chatzeanastasiou, Ἀρχ. Δελτ. 38, 1983, B 2 [1989], 348 litt. maiusc. c. phot. tab. 144 α–β (*Arch. rep.* 1990–91, 64; SEG XXXIX 905). Cf. Ph. Zapheiropoulou, Ἀρχ. Δελτ. 43, 1988, B 2 [1993], 503. Exscripsit A. P. Matthaiou a. 2002. *Phot.*

s. II p.

Ἐπαμεί *vac.* νων Τή–
λωνος καὶ Φίλτης,
ἥρως χρηστὲ χαῖρε,
ἐτῶν κε΄.

2 matronymicum intellexit Pleket (SEG).

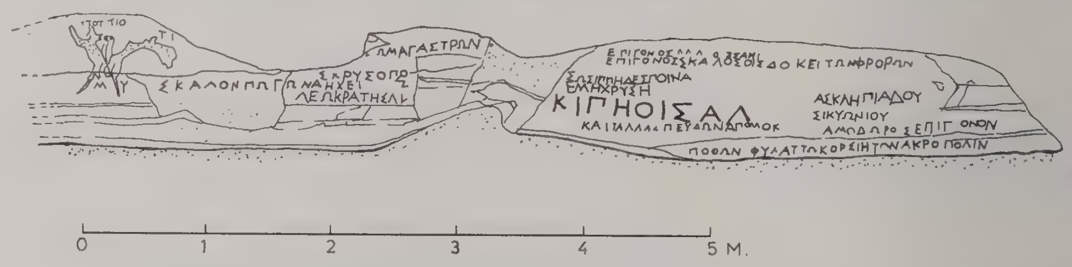
D. TITULI SAXO VIVO INCISI

In summo monte S. Georgii (Ἀι–Γιώργη) limini saxeo magno et oblongo, a. c. 0,90, l. c. 8,00, c. 25–30 m ab ecclesiola ad meridiem et occidentem sito, incisi sunt tituli militum qui ibidem in statione erant. Castellum aetate hellenistica conditum, imperatoria renovatum est. Cf. Ph. Zapheiropoulou, Ἀρχ. Δελτ. 43, 1988, B 2 [1993], 503 c. tabula topographica 508 fig. 18.

1213 Sub castelli muris in ipso limine saxeo permagno. A sinistra incisa est imago avis (aquilae sive galli). Litt. grandes pleraeque punctis, sed diligenter factae.

Ed. Dunst, *I. Korsiai* 130–137 nn. 4–6 c. phott. apographi a Rehm a. 1924 confecti (diar. pp. 23–26). Examinaverunt A. P. Matthaiou et A. A. Themos mense Iun. a. 2002. *Delin.* a Themos factam edendam curavit K. N. Kazamiakes. *Phott.* tab. LVIII.

s. IV a.

I In limine sinistro, supra imaginem avis et a dextra eius. Litt. a. 0,03–0,045. Ed. Dunst, *I. Korsiai* 131 n. 4a.

τι̣ότ τιό τί

II Infra imaginem avis; nominis litt. singulae inter avis pedes scriptae. Litt. a. 0,05–0,09. Ed. Dunst, *I. Korsiai* 132 n. 4b.

Μ ῦ ς καλὸν πώγωνα ἦχει.

III In liminis sinistri parte dextra suprema. Litt. a. 0,04. Ed. Dunst, *I. Korsiai* 132 n. 4c.

– – – σῶμα Γάστρων.

IV Sub *III*. Litt. a. 0,055–0,07. Ed. Dunst, *I. Korsiai* 132–133 n. 4d.

– –ς χρυσοπο–
ς.

V Sub *II* et *IV*. Litt. a. 0,07–0,09. Ed. Dunst, *I. Korsiai* 133 n. 4e.

Λεωκράτης Ạκ– – –.

VI In liminis dextri parte suprema. Litt. a. 0,05–0,07. Ed. Dunst, *I. Korsiai* 133–134 n. 5a–b.

Ἐπίγονος ⟨κ⟩αλὸς Σάμιọ[ς].

VII Sub *VI*. Litt. a. 0,07–0,11. Ed. Dunst, *I. Korsiai* 133 n. 5a, 134–135 n. 5c–e.

Ἐπίγονος{ς} καλὸς οἷς δοκεῖ τῶν φρορῶν.

VIII In liminis dextri parte media sinistra. Litt. a. 0,06–0,09. Ed. Dunst, *I. Korsiai* 135–136 n. 6a.

Σωσίππη δέσποινα
ἐμὴ χρυσῆ.

IX Sub *VIII*. Litt. a. 0,14–0,16. Ed. Dunst, *I. Korsiai* 136 n. 6b.

– – Κ Ι Γ Η Ο Ι ≶ Α Λ – –

X In liminis dextri parte media dextra. Litt. a. 0,08–0,11. Ed. Dunst, *I. Korsiai* 136 n. 6c; in phot. Ἀρχ. Δελτ. 43, 1988, B 2 [1993], tab. 309 β recognovit M. Sève, *Bull. ép.* 1995, 453 (cf. SEG XLIII 570).

Ἀσκληπιάδου
Σικυωνίου.

XI In liminis dextri parte infima, sub *IX* et *X*. Litt. a. 0,06–0,09. Edd. v. 1 Dunst, *I. Korsiai* 136 n. 6b.d; nomen v. 1 ultimum et v. 2 Ph. Zapheiropoulou, Ἀρχ. Δελτ. 43, 1988, B 2 [1993], 503 litt. minusc., partem esse tit. *XI* ignorans (SEG XLIII 570). Cf. M. Sève, *Bull. ép.* 1995, 453.

καὶ τἆλλα σπεύδων Ἀπολλοκρ[άτει Δ]αμόδωρος, Ἐπίγονον
ποθῶν φυλάττω Κορσιητῶν ἀκρόπολιν.

I Nominis velut Φ]υτίου, Τελε]υτίου finem voluit Dunst. Re vera sunt avis voces (cf. τιὸ τιό, Aristoph. av. 237. 738). In fine saxum dedolatum; supplendumne τί[γξ] (Matthaiou)? *II* ΚΑΛΟΥ Rehm, corr. Dunst; forma ἦχει non intellegitur nisi e vitio lapicidae (= ἢ ἔχει nunc vult Matthaiou). Ad rem cf. Aristoph. eccl. 102: Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων cum schol. *III* De nomine (Γάστρων) vide L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 161 adn. 1. Fortasse sensus obscoenus subest velut [ἔχει καλὸν] σῶμα Γάστρων, 'habet bonum membrum Gastron'. *IV* – –ς χρυσόπο|ς = χρυσόπους vel etiam Χρυσόπους (Matthaiou), at lit. obliqua ≶ subter scripta fortasse aliena est. – –σαρυς ὁ Ποσ– – Dunst. *V* Λẹ[ωκράτους] suppl. Dunst. *VI* restitui; med. ΛΛΛ[.]ΟΣ legit Matthaiou, Ἐπίγονος Ἡράκλειτος Σ̣α̣μ̣ί̣ο̣υ̣ dub. Rehm, Σαμίου nomen plane patronymicum,

non ethnicum, difficillimum lectu adnotans. *VII* legit Matth.; Ἐπιγόνου. Ἔκαλος. Ἡρόδοτος ΙΛΤᴼΠΟΤΙΦΡΟ-ΡΑΙ< – – Rehm, verba duo vel tria confusa esse monens; fin. φρο(υ)ραῖς coniecit Dunst. *VIII* ΣωσιΓΝΙΙ Rehm, unde nomen Σωσίππη conieci, legit Matth. (de acclamatione δέσποινα cf. Hom. ξ 127); Σωσί, γ⟨υ⟩νή Dunst coll. Hom. η 347. *IX* – –κιπη οἷς ἀλ– –, quod non intellego; [Νι]κίπ(π)η, οἱ vel οἷς Dunst. *X* Σικυωνίου ethnicum Asclepiadis mercennarii esse contendit Dunst. *XI* 1 Σπεύδων Ἀπολλοκρᾴ[τους] sive σπεύδων Ἀπολλοκρᾴ[της] et – –ΑΣ Λάμπρος aut λαμπρός et Ἐπίγονον Dunst, 2 Κορσηιτῶν falso Zapheiropoulou. Legit et intellexit Matth., ad Charit. 6, 1 (οἱ Χαιρέᾳ σπεύδοντες) et IG I³ 1399 B ([Γνά]θιε, αἰεὶ σπευδε– –) revocans; mirum tamen est Δαμοδώρου nomen Doricum.

Patet titt. inscriptos esse a militibus custodibusque Samiis, ut videtur, inter quos fortasse etiam mercennarii (*X*). Apparent etiam ioci (*II*. *IV*?), amores feminarum (*VIII*) puerorumque (*III*. *VI*. *VII*. *XI*). Litt. formae et orthographia (χρυσόπος *IV*, φρορῶν *VII*) produnt saec. IV a. finemque saec. V a.; tit. *X* fortasse paulo recentior est.

1214 In arce, a sinistra t. 1204 rupi inscriptus tit. in area levigata, a. 0,24, l. 0,23. Litt. a. 0,04 (o 0,03–0,035); interv. 0,005.

Ed. Dunst, *I. Korsiai* 128–129 n. 1 c. phot. apographi a Rehm a. 1924 confecti (diar. p. 15). *Ect.*

s. II–I a. Ῥοδίππου
καὶ
Λυσιμάχου
φιλία.

De genere cf. tt. 1018. 1028.

1215 In arce, rupi inscriptus supra t. 1205. Litt. a. 0,02.

Ed. Dunst, *I. Korsiai* 129 n. 2 c. phot. apographi a Rehm a. 1924 confecti (diar. p. 17).

aet. hell.? Ζώσιμος.

1216 In arce, iuxta t. 1205 rupi inscriptus tit. a dextra saxo occultatus. Litt. a. 0,09, punctis factae.

Ed. Dunst, *I. Korsiai* 129–130 n. 3 c. phot. apographi a Rehm a. 1924 confecti (diar. p. 17).

s. III–II a.? ΒΘΤΙΣ⌜–?–

Lit. primam etiam Ρ potius quam Ε esse monuit Rehm; Βότις Dunst (Θ = Ο, circino factum), qui de nomine egit ad Βότων (t. 202 147) referens.

XVIII. ICARIA

Ikaría, antea *Nikariá* insula

Edid. A. P. Matthaiou

PRAEFATIO

Corporis inscriptionum Samiarum fatum breviter in praefatione fasciculi primi IG XII 6, 1 enarravit editor. Meum est pauca de inscriptionibus insulae Icariae praemonere. Tituli Icarienses quinque a. 1875 in ephemeride Musei et Bibliothecae Scholae Evangelicae Smyrnaeae editi sunt, quinque addidit vicennio fere post Epameinondas I. Stamatiades. Postea iussu Academiae Borussicae insulam expetiverunt a. 1900 Ludovicus Bürchner, a. 1924 Albertus Rehm, qui titulos illos adhuc editos denuo reviserunt, novos exscripserunt, publici iuris tamen non fecerunt.

Consilio Academiae Scientiarum Berolinensis et Brandenburgensis Klaus Hallof, Inscriptionum Graecarum moderator, a. 1995 me rogavit, ut titulos Icarienses edendos curare eosdemque Corpori Samio adiungere vellem. Hoc munus grato animo suscepi et inscriptiones quaerendi, conferendi, exscribendi causa in Icariam insulam itinera feci primum mense Augusto a. 1995, secundum mense Augusto a. 1998 et tertium mense Septembri a. 2001 cum Georgio K. Papadopoulos, quartum mense Iunio a. 2002 cum Athanasio A. Themos, curatore antiquitatum Laconiae, quocum etiam insulas Corassias visitavi, quintum denique mense Iulio anni eiusdem. E titulis eis, quos Bürchner et Rehm exscripserant, nonnullos non repperimus, multos quidem novos invenimus, quos auctoritate Societatis epigraphicae Graecae separatim edimus commentariisque amplioribus explicamus.

Opus meum porro liberaliter foverunt ephori antiquitatum et pristini Photeine N. Zapheiropoulou, Adamantius Sampson, Stauroula Samartzidou et praesens Mariza Marthare; quibus cunctis gratias ago. Grato quoque animo meminisse iuvat, cum Olga Philaniotou curatrix antiquitatum, amica humanissima et dilecta, a. 1982 primo Icariam mihi monstraverit insulam et quae in vici *Kampos* Museo collectae erant antiquitates explicaverit. Basilius Kambouris alias Διόνυσος, custos antiquitatum Icariae fidelissimus, non solum magno erat nobis auxilio, sed etiam hospitio nos saepissime accepit. Gratias etiam ago discipulis meis Georgio K. Papadopoulos, quocum Icariae inscriptiones, quae supersunt, edendas curo, et Athanasio A. Themos. Ille consilio operaque numquam defuit, hic multifarie sublevavit iter meum quartum in insulam factum, et in insula vicina *Fourni* titulorum n. 1213 I–XI, qui saxo vivo incisi sunt in cacumine collis S. Georgii, delineationes labore magno miraque arte confecit. De explicandis titulis Christianis (n. 1264. 1265. 1268) egregie meritus est Denis Feissel.

Denique nominandus mihi est Klaus Hallof, quem in hoc corpusculo elaborando, corrigendo, supplendo socium habui semper benevolum. Hic etiam fastos, testimonia, indices composuit et titulos nunc amissos e schedis

Berolinensibus conquisivit edendosque curavit (denotati sunt siglis K. H.). Nomen eius iure in huius opusculi initio addidissem meo, nisi ob suam liberalitatem recusavisset. Summum autem laboris praemium mihi est, quod opus meum comprobavit vir ille doctissimus, tot et tantorum titulorum Asiae minoris editor sagacissimus, Inscriptionum Graecarum per duo fere lustra curator et patronus egregius, PETRUM HERRMANN dico, cui pro sua erga me humanitate et benevolentia imo pectore gratias ago.

Athenis mense Augusto a. MMII ANGELUS P. MATTHAIOU

Libri:

Ἐπιγρ. Ἰκαρίας	A. P. Matthaiou et G. K. Papadopoulos, Ἐπιγραφὲς Ἰκαρίας (Ἑλληνικὴ Ἐπιγραφικὴ Ἑταιρεία, Athen 2003)
Melas, Ἱστορία	J. Melas, Ἱστορία τῆς νήσου Ἰκαρίας I. II, Athen 1955. 1957
Papalas, *Icaria*	A. J. Papalas, *Ancient Icaria*, Wauconda 1992 (SEG XLII 779)
Stamatiades, Ἰκαριακά	E. I. Stamatiades, Ἰκαριακά, ἤτοι ἱστορία καὶ περιγραφὴ τῆς νήσου Ἰκαρίας, Samos 1893

diaria:

Bürchner	diarium id quod appellavit *Duodez–Skizzenbuch* (1895) diarium II, quo continentur titt. Icarienses mense Oct. a. 1900 exscripti
Rehm	diarium II, pp. 1–39 (1924)

Cf. L. Ross, *Reisen auf den griech. Inseln des ägäischen Meeres* II (1843), 155–167; Stamatiades, Ἰκαριακά (1893); L. Bürchner, *Ikaros – Nikaria, eine vergessene Insel des griech. Archipels*, in: *Petermanns Mitt.* 40, 1894, 256–261; idem, *RE* IX 1 (1914), 978–985; Charal. Pamphiles, Ἱστορία τῆς νήσου Ἰκαρίας (1928); E. Meyer, *Kl. Pauly* II (1967), 1359–1360; Melas, Ἱστορία I–II (1955. 1957); Papalas, *Icaria* (1992); H. Kaletsch, *Der Neue Pauly* V (1998), 930.

Nomen: Ἔκαρος (IG I^3 263 II 37 a. 450/49 a.), Ἴκαρος (IG I^3 259 III 9. IV 7, 261 V 6 et in aliis sexagesimarum laterculis a. 454/3 – 429/8 a.; IG II/III^2 1635 13. 14. 115 a. 377/4 a., 1637 9 med. saec. IV a. – Hom. hymn. I 1 apud Diod. III 66, 3; Hdt. VI 95, 2 [ubi Ἰκάριος traditur]; Thuc. III 29, 1. VIII 99; Aristot. mirab. 81 p. 836 b 11; Anaximenes Lampsac. *FGrHist* 72 F 26 apud Strab. XIV 1, 6 p. 635; Aristob. *FGrHist* 139 F 55 apud Arrian. anab. VII 20, 5; Ps.–Scyl. 113 [ubi Ἰκάριος codd.]; Eparchid. *FGrHist* 437 F 1–2 apud Athen. p. 30 B–E; Aëthlius Sam. *FGrHist* 536 F 3 apud Clem. Alex. protr. III 46, 2; al.), *Icaros* (Plin. n. h. IV 23, 68), *Icarus* (Avien. descr. orb. 800). – Ἰκαρία (t. 1223, a. 138–161 p. – Apollod. II 6, 3. III 5, 3; Diod. IV 77, 6; Strab. X 5, 13 p. 488. XIV 1, 19 p. 639, quos locos respicit Eustath. in Dionys. perieg. 609: ἰστέον δὲ ὅτι τὴν [νῆσον] περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ὁ Γεωγράφος τετρασυλλάβως Ἰκαρίαν λέγει; Ptolem. V 2, 19; Agathem. 26; καὶ θηλυκὸν Ἰκαρία Steph. Byz. p. 329, 15 Mein.), Εἰκαρία (tt. 1220. 1221, aet. imp.), *Icaria* (Lucan. VIII 244; Mela II 111; Plin. ep. VII 4, 3).

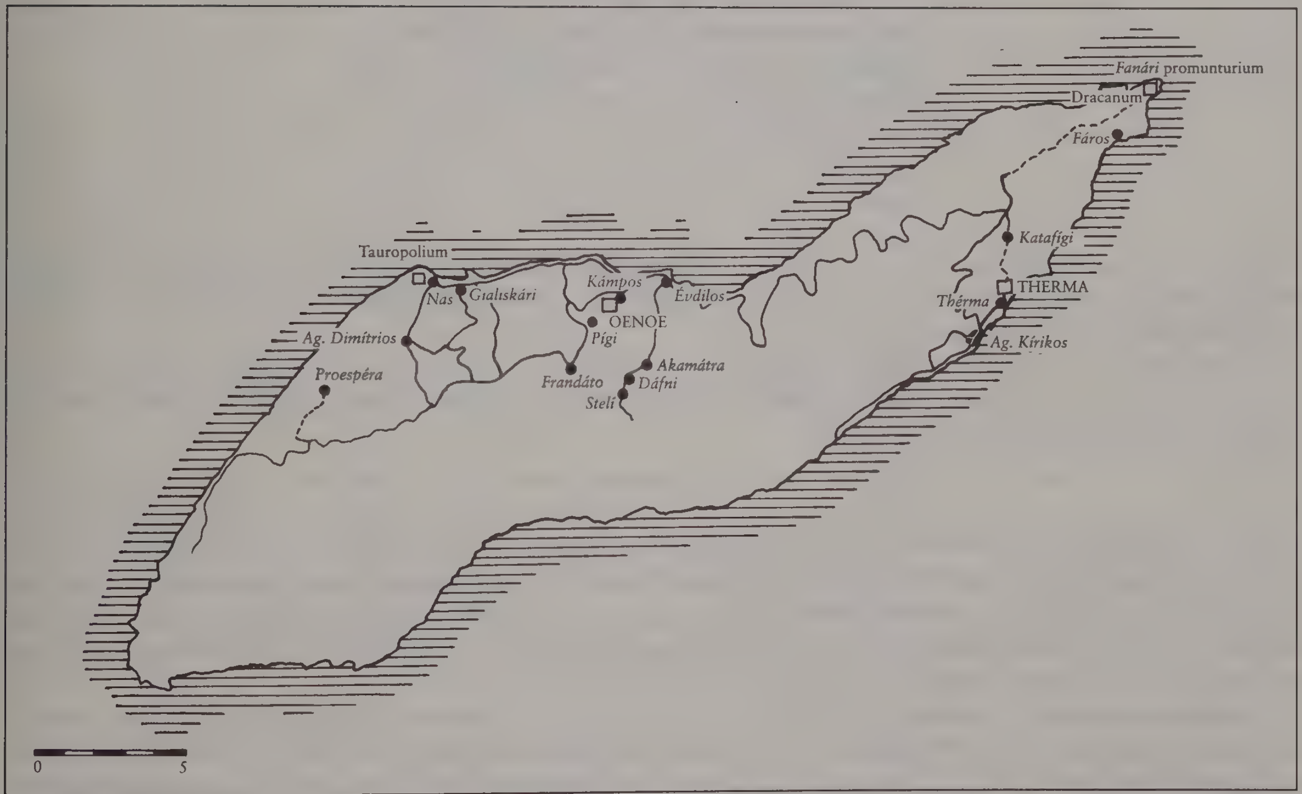
Nomina poetica (cf. Plin. n. h. IV 23, 68; Steph. Byz. p. 329, 12–15: Ἴκαρος· νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ἐκαλεῖτο δὲ Μάκρις καὶ Δολίχη καὶ Ἰχθυόεσσα): Δολίχη (Callim. hymn. III 187, quem locum laudat Steph. Byz. p. 235, 10: Δολίχη· νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ, ὡς Καλλίμαχος; Euphorio, AP VII 651 3; Apollod. II 6, 3: καὶ προσσχὼν (*Hercules*) νήσῳ Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ... ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν). – Μάκρις (Eustath. in Dionys. perieg. 520: ἐλέγετο δὲ Μάκρις καὶ τῶν Κυκλάδων μία, ἡ Ἴκαρος). – Ἰχθυόεσσα (Heracl. Pont. exc. pol. 74 Dilts: Ἴκαρος ἡ νῆσος Ἰχθυοῦσα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ κάλλος τῶν ἐν αὐτῇ γινομένων ἰχθύων· πρὸς ἣν Ἴκαρος παρέβαλεν, ἀφ᾽ οὗ καὶ τοὔνομα ἔσχεν, cf. Eparchid. *FGrHist* 437 F 1 apud Athen. p. 30 D).

Situs et descriptio: Strab. XIV 1, 19 p. 639 παράκειται δὲ τῇ Σάμῳ νῆσος Ἰκαρία, ἀφ᾽ ἧς τὸ Ἰκάριον πέλαγος. αὕτη δ᾽ ἐπώνυμός ἐστιν Ἰκάρου, παιδὸς τοῦ Δαιδάλου. ... τριακοσίων δ᾽ ἐστὶ τὴν περίμετρον σταδίων ἡ νῆσος ἅπασα ['pro ambitu longitudinem dicere debebat', Müller, GGM] καὶ ἀλίμενος, πλὴν ὑφόρμων, ὧν ὁ κάλλιστος

Ἱστοὶ λέγονται· ἄκρα δ' ἐστὶν ἀνατείνουσα πρὸς ζέφυρον· ἔστι δὲ καὶ Ἀρτέμιδος ἱερόν, καλούμενον Ταυροπόλιον, ἐν τῇ νήσῳ καὶ πολισμάτιον Οἰνόη, καὶ ἄλλο Δράκανον, ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ, ἐφ' ᾗ ἵδρυται, πρόσορμον ἔχον· ἡ δὲ ἄκρα διέχει τῆς Σαμίων ἄκρας, τῆς Κανθαρίου καλουμένης, ὀγδοήκοντα σταδίους, ὅπερ ἐστὶν ἐλάχιστον δίαρμα τὸ μεταξύ· νυνὶ μέντοι λειπανδροῦσαν Σάμιοι νέμονται τὰ πολλὰ βοσκημάτων χάριν. – Strab. X 5, 13 p. 488: πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ἡ Πάτμος καὶ Κορασσίαι, πρὸς δύσιν κείμεναι τῇ Ἰκαρίᾳ, αὕτη δὲ Σάμῳ· ἡ μὲν οὖν Ἰκαρία ἔρημός ἐστι, νομὰς δ' ἔχει, καὶ χρῶνται αὐταῖς Σάμιοι· τοιαύτη δ' οὖσα ἔνδοξος ὅμως ἐστί, καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἰκάριον καλεῖται τὸ προκείμενον πέλαγος, ἐν ᾧ καὶ αὐτὴ καὶ Σάμος καὶ Κῶς ἐστι. – Ps.–Scyl. 113: ἀπὸ δὲ Μελαντίων σκοπέλων πλοῦς εἰς Ἴκαρον προαριστίδιος· αὐτῆς δὲ τῆς Ἰκάρου στάδια τ' ἐπὶ μῆκος· ἀπὸ δὲ Ἰκάρου πλοῦς εἰς Σάμον προαριστίδιος. Consentiunt Agathem. 26 (Ἰκαρία δέ ἐστι μακρά, τραχεῖα, μῆκος σταδίων τ') et Plin. n. h. IV 12 (23), 68: (Sporades) *sunt autem Helene, Phacusa, ... et a Naxo* XXXVIII *p. Icaros, quae nomen mari dedit, tantundem ipsa in longitudinem patens, cum oppidis duobus tertio amisso, antea vocitata Doliche et Macris et Ichthyusa* [*Ichthyoessa* cod. B ex Athenaeo] *sita est ab exortu solstitiali Deli* L *eademque a Samo* XXXV.

Ethnicum: Ἰκάριος (IG XI 4, 539 7, saec. IV a.; Steph. Byz. p. 329, 14), Ἰκάριοι. – [Ἰ]καριεῖς IG XII 5, 723 18 (saec. II a.).

De re publica Icariensium scripsit Aristot. polit. 69 Gigon (cf. Heracl. Pont. exc. pol. 74 Dilts), de rebus ab Icariensibus gestis Eparchides (Oenaeus?) *FGrHist* 437 F 1 (quem laudat Athen. p. 30 B–E de vino Pramnio), saec. III a. (?).

ICARIA INSULA

1. COLONIA SAMIA

Samios saec. II a. (scil. paulo post a. 200, sed ante a. 130 a.) in Oenam coloniam deduxisse L. Robert, *Rev. ét. gr.* 46, 1933, 433–437 [= OMS I 559–563] e t. 351 collegit, id quod affirmatur tt. 1217. 1218. Hanc coloniam usque ad aetatem imperatoriam floruisse docent tt. 1219–1223.

A. DECRETA

1217 SAMII OENAM INCOLENTES EPARCHIDEM HONORANT. In Museo vici *Kampos* (inv. n. 232); inventa ubi sit ignotum est. Stela e marmore leucophaeo a sinistra partim integra, a. 0,25, l. 0,29, cr. 0,075. Litt. a. 0,012 (rotundae 0,008); interv. 0,003–0,005.

Commemoravit N. S. Zapheiropoulos, Ἀρχ. Δελτ. 25, 1970, B 2 [1973], 422. Ed. A. P. Matthaiou, *Chiron* 29, 1999, 228–230 n. 2 c. phot. 231 fig. 2 (SEG XLIX 1162). *Ect. Phot.* tab. LVI.

– – – – – – – – – – – – – – – – – – – –
s. II¹ a. – – – – – . Ọἴνηṿ, στῆσ[αι δὲ αὐτοῦ τὴν εἰκόνα]
[ἐν τῆι ἀγ]ορᾶι ἐν ἐπιφανẹ[ῖ τόπωι ἔχουσαν]
ἐπịγραφὴν τήνδε ᵛ Σάμ[ιοι οἱ οἰκοῦντες Οἴνην]
ἐτίμησαν Ἐπαρχίδην Α– – – – – – – – – –
χρυσῶι στεφάνωι, εἰκόνι χ[αλκῆι ἀρετῆς ἕνεκα]
καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτ̣[ούς· ἀναγράψαι δὲ]
τὰ δεδογμένα εἰς στή[λην λιθίνην καὶ στῆσαι]
ἐν τῆι ἀγορᾶι παρὰ τὴν ε[ἰκόνα· τῆς δὲ ἀνα]–
γραφῆς καὶ τῆστάσεω[ς τῆς στήλης καὶ τῆς ἀνα]–
θέσεως τοῦ ἀνδριά[ντος ἐπιμεληθῆναι τοὺς]
νεωποίας Γοργοσ– – – – – – – – – – – – –,
Μητροφῶντα Θεʽ– – – – – – – – – – – –.
vacat

Supplevi ‖ 1 antecedit e. g. [– – – ἐπαινέσαι Ἐπαρχίδην Α– – καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνωι (καὶ) εἰκόνι χαλκῆι ἀρετῆς ἕνεκα καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς τοὺς Σαμίους τοὺς οἰκοῦντα]ṣ Οἴνην ‖ 3 supplevi coll. t. 1218 3 ‖ 11 Γοργοσ[θένη?] ‖ 12 fin. Θεῳ– vel Θεọ–.

V. 4 Nescio utrum Eparchides fuerit peregrinus an vernaculus (ut historicus ille (Oenaeus?) *FGrHist* 437; cf. etiam t. 1238 4). 8 εἰκών, contra ἀνδριάς (v. 10), ut saepe (cf. L. Robert, *BCH* 102, 1978, 460 c. adn. 53). 9 De lit. σ haplographia cf. Threatte I 577.

1218 SAMII OENAM INCOLENTES TIMESILEUM HONORANT. In Museo vici *Kampos* (inv. n. 239), ubi etiam inventam esse tradidit Bürchner; fuit primo ibidem in domo Pappa–Spanos (Bürchner), postea apud Ch. Spanos oppidi *Évdilos* incolam (Rehm). Stela e marmore albo fortasse infra fracta, ab utroque margine dedolata, a. 0,89, l. 0,38–0,41, cr. 0,07, exornata aëtomate decurtato. Tit. satis, post v. 14 fere omnino detritus. Litt. a. 0,008–0,01; interv. 0,005.

Commemoraverunt L. Bürchner, *RE* VIII 2 (1913), 2051 (v. 1 laudans); idem, *RE* IX 1 (1914), 984; D. Euangelides, Ἀρχ. Δελτ. 4, 1918, Παράρτ. 45; A. Rehm, *SB Ak. Berlin* 1926, 92; idem, *RE* XVII 2 (1937), 2190–2191; L. Robert, *Études* (1938), 113 adn. 1; *ATL* I 528, cf. II 86–87 et L. Robert, *BCH* 70, 1946, 513; Papalas, *Icaria* (1992), 134. 183. Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 19–25 n. 1. Exscripsit a. 1900 Bürchner (diar. II, pp. 3–4), a. 1924 Rehm (diar. II, pp. 22–23), denuo examinavi a. 1995. *Ect. Phot.*

post a. 133 a.

[ἐπ]ὶ δημιουργ[ο]ῦ Θεοδώρου τοῦ Δημητρίου, στεφα–
[νη]φόρου δὲ ᵛ Τ[ι]μησίλεω, Ταργηλιῶνος διχομηνίᾳ,
[ἔδ]οξεν Σαμίοις τοῖς κατοικοῦσιν Οἴνην· *vac.* ἐπει–
[*vac.*] δ[ὴ] Τιμησίλεως Μητροφῶντος, φύσει δὲ Διη–
–⁴–ς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλι[κίας] τῶν ἀρίστων ζη–
[λωτ]ὴς γεγενημένος ἔν τ[ε τοῖ]ς λοιποῖ[ς] καλὸς
[κ]αὶ ἀγαθὸς ὑπάρχων διετέλει [κ]αὶ λέγων *vacat*
[κ]αὶ πράσ⟨σ⟩ων ἀεὶ τὰ συμφέροντα πᾶσιν ἡμῖν κατὰ
κοινὸν καὶ κατ᾽ ἰδίαν ᵛ στε[φ]αν[η]φόρος τε γενόμ⟨ε⟩–
νος αὐθαίρετος διὰ τοῦ ἐνι[αυ]τοῦ ἦρξε[ν] ἴσ[ω]ς
[καὶ φι]λαγάθως *vac.* ἱκεσίαν τ[ε ἐπι]τελέσας τῆι [Ἀρ]–
τέ[μ]ιδι τῆ[ι] Ταυ[ρ]οπόλωι ὑπ–³⁻⁴–ξατο παν–³⁻⁴–
[τοὺς] πολίτας καὶ τὰς π[ολίτιδ]ας καὶ τὰ τ[έκνα]
– – –¹⁰⁻¹¹– – –Σ[.]ΛΙΣΠΑΡΕΣ..ΛΟ..ΟΙΠΑΣ ᵛ θα– –
– –⁵⁻⁶– –Τ[.]Σ– – – –Σ δυ...Α...Ν...ΑΝ δη– –
– – – – – – – – – – – – – – – – – – – καὶ Ε – –
– – – – – – – – –ΩΠ– – – – – – – – – –ΠΡ– –
– – – – – – – – – – – –ΩΤ– – – – – – – – –Ε– –
– – – – – – – – οὐθὲν [.]Δ...ΤΟΥ– – – – – – –
– – – – – – – – – – – – –Ϛ..ΥΣΩΝ ἱκεσ[ί]αν ..ΣΑΙΝ–
– –ΚΙΑΙ. ..
– –Λ.ΣΠΟ..
– –ΟΥΚΛΕΙ..
[– – – – – – – – – – – – – – – – – – φι]λαγάθως
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –ΤΡΑΝΕ– –
– –ΥΠ[.]
– –Ω[.]ΝΡ[.]
[– – – – – – – – – – – – – – – – – – – δρα]χμὰς
– –Τ..ΗΝ[.]
[– – – – – – – – – – – – – – – – – – – δ]ραχμαῖς
– –ΣΑ...
– –ΕΚ...
– –ΕΠ..ΝΗΙ
– –
– –
– –Ε..
– –ΝΑΣ[.]
– ΙΠΑ..
– –Ο...
– –ΣΥΓ....
– –ΜΕΤΑ
– –ι καὶ στεφα–
[νῶσαι?– – – – – – – – – – – – – – – – – – –]ΔΕΔ..
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –Ε ΟΛΗΝΙΡΜ[.]
– –ΟΙΝΞΥΛΟ
– –ΣΛΧΕ...
– – – – – – – – – – – – – –?– – – – – – – – – – – –

Legi et supplevi; vv. 1–11 male exscripserat Bürchner, vv. 1–12 magna cum doctrina Rehm ‖ 4 duarum litt. spatio a margine sinistro truncato recedit, fortasse etiam v. 5 ‖ 4–5 Διη|[*vac.*ου]ς, vide comm. ‖ 7 διετ[έλε]σ[ε κ]αὶ Rehm ‖ 8 in. ΠΡΑΣΩΝ lap. ‖ 8–9 καὶ δ[η|μόσ]ιον Rehm ‖ 9 καὶ Ἱστιαίαν Bürch., ex quo vana historica protulit

RE VIII 2, 2051 s. v. Histoi; καὶ κατ' ἰδίαν recte iam Rehm || 9–10 ΓΕΝΟΜ̣|ΝΟΣ lap. || 12 fortasse ὑπ[εδέ]ξατο πάν[τας] vel παν[δημὶ], cf. IG II/III^2 1227 6–8; ὑπ[ηργά]σατο Rehm.

V. 1 Theodorus Demetrii f., magistratus Samiorum eponymus, idem nominatur in tit. *I. Priene* 42 I 1–2 post a. 133 a. exarato. 1–2 Timesileos στεφανηφόρος (cf. v. 9) idem est, qui hoc decreto honoratur. 4 Τιμησίλεως Μητροφῶντος· nomen utrumque iam saec. IV a. in titt. Icariensibus obvium (tt. 1231. 1235). Delii honorant Ἐπίγονον Μητροφῶντος Οἰναῖον init. saec. II a. (IG XI 4, 811), saec. II^2 a. Μητ[ρο]φῶ[ντα – – –] Οἰναῖον (IG XI 4, 812). 4–5 Nomina cum Διη– formata duo adhuc nota, unum rarissimum Διηνέκους Lacedaemonii (Hdt. VII 226), alterum satis divulgatum Διήους (cf. *LGPN* I 131–132 s. v. Δίης; de accentu vide Masson, OGS III 185). 11 ἱκεσίαν precatus est non pro se, sed pro universa civitate (v. 13). 13 τοὺς πολίτας καὶ τὰς πολίτιδας· cf. IG XII 7, 386 20–24; *I. Priene* 115 3.

Tit. saec. II a., vix saec. III a. vindicavit Rehm, *RE* XVII 2, 2190, secundum litt. formas, quae meo iudicio alteram saec. II a. partem flagitant nec obstant tempori post a. 133 a., quod poscit magistratus eponymi nomen v. 1.

B. TITULI HONORARII

1219 IMP. AUGUSTUS (?). Ex oppido *Évdilos*, ubi trapetum usui erat, adlata esse dicitur in Museum vici *Kampos*, sed frustra quaesivit Matthaiou. Columna quaedam.

Edd. Μουσ. καὶ Βιβλ. 1, 1873–1875, 142 n. 69 litt. minusc. ex apographo τοῦ ἐν Ἰκαρίᾳ Παπᾶ Γεῶργι; Stamatiades, Ἰκαριακά (1893), 21 litt. minusc. (Bürchner, *RE* IX 1 (1914), 985; Melas, Ἱστορία I (1955), 115, II (1957), 7 n. 5 litt. maiusc.; Johannes metropolita, Ἡ ἐκκλησία τῆς Ἰκαρίας (1978), 21 adn. 3; Papalas, *Icaria* (1992), 183 n. 5 [SEG XLII 779]). Cf. L. Robert, *Rev. ét. gr.* 46, 1933, 433 [= OMS I 559] adn. 4; G. Manganaro, *ASAA* 41–42, 1963–1964 [1965], 295 adn. 11 (J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1966, 341).

a. 27 a. – 14 p.

Σαμίων ἀποίκων̄
Ἰκαρίας
Αὐτοκράτορι Καίσαρι
Λέριοι πανδημεί.

1–2 uno v. reddiderunt Melas, Papalas || 4 πανδημεί deest in Μουσ. καὶ Βιβλ.

Rettulit Bürchner ad Strab. XIV 1, 6 p. 635: Ἀναξιμένης γοῦν ὁ Λαμψακηνὸς οὕτω φησίν (*FGrHist* 72 F 26), ὅτι καὶ Ἴκαρον τὴν νῆσον καὶ Λέρον Μιλήσιοι συνῴκισαν. Inter Samiorum colonos Icariam tenentes etiam Lerios (exules?) fuisse, qui proprium commune constituerent, voluit Papalas 135.

Tit. omnino fictum atque ad Strabonis fidem redactum putavit Robert, fortasse recte.

[K. H.]

1220 IMP. NERVA. Ante Museum vici *Kampos* (inv. n. 396); inventa ubi sit non traditur. Basis rotunda e marmore albo, a. 0,695, diam. 0,40, ornata supra et infra cymatio (a. 0,09) nunc truncato; in superficie foramen rotundum, diam. 0,07, prof. 0,06. Litt. a. 0,02–0,025; interv. 0,005–0,007.

Edd. Melas, Ἱστορία II (1957), 8 n. 8 litt. maiusc. c. phot. p. 10; Papalas, *Icaria* (1992), 184 n. 6 c. phott. p. 180 (SEG XLII 779); Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 31–32 n. 3. Contuli. *Phot.* tab. LVII.

a. 96–98 p.

Σάμιοι οἱ κατοικοῦν–
τες Εἰκαρίαν *vacat*
Αὐτοκράτορι Καίσαρι
Νέρουα̣ Σεβαστῶι.

3 AYTOP primo scripserat lapicida.
Imp. Nervam Samii quoque honorant t. 417.

1221 IMP. HADRIANUS. Ante Museum vici *Kampos* (inv. n. 397) iuxta postem sinistrum ianuae propatuli ecclesiae S. Irenae; inventa ubi sit non traditur. Basis rotunda e marmore albo, a. 0,65, diam. 0,46, supra et infra taenia cymatioque exornata. Litt. a. 0,023–0,03; interv. 0,005–0,012.

Commemoravit Papalas, *Icaria* (1992), 147 adn. 34. Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 32–33 n. 4. Cf. A. P. Matthaiou, *Chiron* 29, 1999, 230 adn. 18. Tit. exscripsi a. 1995. *Phot.*

paulo post a. 117 p.

Σάμιοι οἱ ἐν Εἰκαρίᾳ
κατοικοῦντες τῷ
μεγίστῳ Αὐτοκράτορι
Τραϊανῷ Ἁδριανῷ, θεοῦ
Τραϊανοῦ υἱῷ, θεοῦ Νέρβα
υἱωνῷ, ἀρίστῳ Καίσαρ[ι] Σε{βα̣}–
βαστῷ Γερμανικῷ Δακικῷ
Παρθικῷ, σωτῆρι καὶ κτίστῃ.

V. 6 fin. litt. BA perperam bis incisas neglegenter delevit lapicida.

Imp. Hadrianus a Samiis quoque honoratur tt. 418. 503–526. Vv. 6–8 Honores Traiani militares (Germanicus, Dacicus, Parthicus) falso Hadriano tribuuntur in titt. nonnullis Graecis primo imperii tempore positis (cf. P. Kneissl, *Die Siegestitulatur der röm. Kaiser* (1969), 91–94 c. adn. 11).

1222 IMP. ANTONINUS PIUS. Ante Museum vici *Kampos* (inv. n. 400), iuxta postem sinistrum ianuae propatuli ecclesiae S. Irenae; a. 1895 possidebat Pappa – Spanos incola vici eiusdem. Pars sinistra baseos e marmore albo a dextra mutila, a. 0,17, l. 0,315, cr. 0,61, in partes duas contiguas fracta; in latere sinistro foramen, a. 0,03, l. 0,02, prof. 0,035. In superficie, ubi duo foramina rectiangula (a. 0,05, l. 0,03, prof. 0,022), incisus est Christianus t. 1268. Litt. a. 0,02–0,025; interv. 0,01 (vv. 2–3 0,015).

Commemoravit A. P. Matthaiou, *Chiron* 29, 1999, 230 adn. 18. Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 33–34 n. 5. Exscripsi a. 1995; male exscripserat a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 152). *Phot.* tab. LVII.

a. 138–61 p.

Σ̣άμιοι οἱ κατ̣[οικοῦντες Εἰκαρίαν]
Αὐτοκράτορ̣α̣ [Καίσαρα Τ(ίτον) Αἴλιον Ἁ]–
δ̣ριανὸν Ἀντω[νῖνον Σεβαστὸν Εὐσεβῆ].
vacat

1.3 supplevi, 2 Hallof.
Cf. sequentem t. 1223.

1223 IMP. ANTONINUS PIUS. In oppido *Évdilos* inventa. Columella quaedam.

Edd. Stamatiades, Ἰκαριακά (1893), 21 litt. minusc. (Melas, Ἱστορία I (1955), 115, II (1957), 7 n. 6 litt. maiusc.; Johannes metropolita, Ἡ ἐκκλησία τῆς Ἰκαρίας (1978), 21 adn. 3; Papalas, *Icaria* (1992), 185 n. 11; SEG XLII 779). Cf. L. Robert, *Rev. ét. gr.* 46, 1933, 433 [= OMS I 559] c. adn. 4.

a. 138–61 p.

Σάμιοι οἱ ἐν Ἰκαρίᾳ κατοικοῦντες
...ΤΟΥΝΑΟΥ Αὐτοκράτορ⟨ι⟩

Καίσαρι [Τί]τῳ Αἰλίῳ
Ἁδριανῷ Ἀντωνίνῳ
Σεβαστῷ Εὐσεβεῖ.

2 ... τοῦ ναοῦ αὐτοκράτορο... Stamatiades, unde τὸ⟨ν⟩ ναὸ⟨ν⟩ Dunst, [τῷ] τοῦ ναοῦ αὐτοκράτορ⟨ι⟩ Melas; in. [κα]ὶ Οἰναῖοι coniecit Robert || 3 med. ... τῷ Stam.

Coloni Samii Imp. Antonino Pio templum dedicare videntur. Tit. errore Imp. Hadriano tribuit Papalas.

[K. H.]

2. OENE ET VICINIA

Cf. A. Rehm, *RE* XVII 2 (1937), 2190–2191, et J. Schmidt, *RE Suppl.* VII (1940), 787–788. 1664; A. Külzer, *Der Neue Pauly* VIII (2000), 1142.

Nomen: Οἴνη (tt. 1217 1. 1218 3; IG XI 4, 539 7); Οἰνόη (Strab. XIV 1, 19 p. 639; Eparchid. *FGrHist* 437 F 1 apud Athen. p. 30 D [traditur Οἰνόη C, οἰνοεύς *E*]; Steph. Byz. p. 486, 7: Οἰνόη· μία τῶν ἐν Ἰκαρίᾳ δύο πόλεων).

Ethnicum: Οἰναῖος IG XI 4, 811 4. 10. 812 7; Οἰναῖοι (titt. Attici et Delii, vide infra fast.), Οἰναίων nummi (Head, HN^2 602). – Οἰνοαῖος (Steph. Byz. p. 486, 8, quod ethnicum restituit Casaub. in Athen. l. c. [ubi οἰνοίων codd.]).

Situs: iuxta oppidum *Évdilos* apud vicum *Kampos* ruderibus antiquis insignem (in excavationibus recentioribus investigatum est Odeum Romanum, cf. Ch. Basileiades, Ἀρχ. Δελτ. 34, 1979, Β 2 [1986], 367–369; N. S. Zapheiropoulos, Ἀρχ. Δελτ. 25, 1970, Β 2 [1973], 421–422). Ibidem inventus est t. 1218, fortasse etiam tt. 1217. 1224. Permulti titt. inaedificati sunt in ecclesia vetusta S. Irenae dedicata, quae in colle supra rudera permagnae basilicae exstructa est.

Ἱστοί stationem, quam laudat Strab. XIV 1, 19 p. 639: (Icaria) νῆσος ... ἀλίμενος, πλὴν ὑφόρμων, ὧν ὁ κάλλιστος Ἱστοὶ λέγονται, portum naturalem oppidi Oenae, c. 1 chiliom. ab oppido *Évdilos* ad meridiem situm habuit Papalas 57. Quae autem protulit L. Bürchner, *RE* VIII 2 (1913), 2050–2051 s. v. Histoi, plane errori tribuenda sunt.

FASTI

(1) a. 454–432 — Oenaei tributarii Societatis Atticae (cf. *ATL* I 528 c. Add. II 86–87), solvebant:
a. 454/3 – 451/0 a. sexagesim. 133 dr. 2 ob. [= trib. 8000 dr.] (IG I^3 259 IV 7–8 [Οἰ]ναῖοι ἐν Ἰκάροι. 260 VI 8–9 [Οἰναῖοι] ἐ̣ν̣ [Ἰκάροι]. 262 II 9–10 Οἰναῖοι ἐχς Ἰκάρο).
a. 450/49 – 447/6 a. sexagesim. 100 dr. [= trib. 6000 dr.] (IG I^3 263 II 2–3 Οἰναῖοι ἐν Ἰκάροι. 264 I 28 [Οἰναῖ]ο[ι]. 265 I 30 [Οἰ]ναῖ[οι]).
a. 446/5 – 439/8 a. sexagesim. 66 dr. 4 ob. [= trib. 4000 dr.] (IG I^3 266 I 9 Οἰναῖοι ἐχς Ἰκάρο. 268 I 20 [Οἰναῖοι ἐ]χ[ς Ἰ]. 269 I 9 [Οἰναῖοι ἐχς Ἰ]. 270 I 10 Οἰναῖο[ι] Ἰκαρ. 272 I 15 [Οἰναῖ]οι ἐχς Ἰκάρο. 273 I 17 [Οἰναῖ]οι ἐχ[ς Ἰκάρ]ο).
a. 433/2 – 429/8 a. sexagesim. 100 dr. [= trib. 6000 dr.] (IG I^3 279 I 52–53 Οἰνα[ῖοι ἐ]χς

['Ικάρο]. 280 I 14–15 Ο[ἰ]ναῖ[οι] ἐ[χς 'Ικάρο]. 282 IV 57 Ọ[ἰναῖο]ι [ἐχς 'Ικάρο]).

(2) a. 425/4 — Oenaeorum census per Cliniae decretum auctus IG I³ 71 I 175–176: [Οἰναῖ]οι [ἐν 'Ικά]ροι, sed numerus excidit.

(3) a. 377–373 — Oenaei Amphictyonum Deli debitores, IG II/III² 1635 (*I. Délos* 98, a. 377/6 a.): αἵδε τῶν πόλεων τ[õ] τόκο ἀπέδοσαν· ... Οἰναῖοι ἐξ 'Ικάρο X|XXX (vv. 13–14); ibid. de residuis usuris a. 377/6 – 374/3 a.: Οἰναῖοι ἐξ 'Ικάρο | ΤΓΔΔΔ (vv. 115–116). – *I. Délos* 100 (a. 373/2 a.): [αἵ]δε τῶμ πόλεων τοῦ τ[όκο ἀπέδοσαν· ... Οἰναῖοι ἐξ 'Ικά]ρου ΤΧΓΔΔ (v. 17).

(4) fin. saec. IV — Μελάνθιος Ἡροδώρου 'Ικάριος ἐξ Οἴνης Deli honoratur IG XI 4, 539.

(5) 208 — Pariorum decreto de Magnetum Leucophryenis *I. Magnesia* 50 addita sunt vv. 81–83 haec: [κατὰ τὰ] αὐτὰ δὲ ἐψηφίσαντο· | Ἀσκληπιεῖς, | Οἰν[αῖοι ἐξ 'Ικάρου].

(6) saec. II in. — Ἐπίγονος Μητροφῶντος Οἰναῖος Deli honoratur IG XI 4, 811.

(7) saec. II² — Delii laudant Μητ[ρο]φῶ[ντα – – –] Οἰναῖον IG XI 4, 812.

(8) inde a saec. II — colonia Samiorum (vide supra).

A. DECRETUM

1224 PAUSIMACHUS BYZANTIUS HONORATUR. In Museo vici *Kampos* (inv. n. 230); inventa ubi sit non traditur. Stela e marmore leucophaeo a dextra et infra fracta, a. 0,21, l. 0,23, cr. 0,052. Litt. a. 0,008–0,01; interv. 0,006–0,007.

Ed. A. P. Matthaiou, *Chiron* 29, 1999, 226–228 n. 1 c. phot. 231 fig. 1 (SEG XLIX 1161). *Ect. Phot.* tab. LVI.

vacat 0,035
s. IV a. τάδε ἔδοσα[ν Οἰναῖοι – –⁷⁻⁹– –]
Παυσιμάχωι̣ – – – –¹⁴⁻¹⁶– – –
Βυζαντίωι αὐτ̣[ῶι καὶ ἐκγόνοις],
ε̣ὐεργέτηι γενο[μένωι τῆς αὐτῶν]
[π]ό̣λειω[ς]· προξε[νίαν, πολιτείαν],
ἀ̣τέλειαν, εἴσ[πλουν καὶ ἔκπλουν]
καὶ ἐν εἰρή[νηι καὶ ἐν πολέμωι]
εἶναι αὐ[τῶι· ὑπάρχειν δὲ αὐτῶι]
κα̣ὶ ἱε[ρῶν παράστασιν πάντων]
[ὧν ἂν ἡ πόλις συντελῆι – – – –]
– – – – – – – – – – – – – – – –

Supplevi || 1 fin. κατὰ (τὸν) νόμον], sed potius Pausimachi officium laudatur || 7 ΕΙΡΗ– ex ΕΙΗΝ– correxit lapicida || 8 de αὐ[τῶι καὶ ἐκγόνοις αὐτοῦ] cogitavit Hallof.

V. 1 De ethnico supplendo cf. t. 1217 1. 5 πόλειως· de ει scripto pro ε ante vocalem cf. Syll.³ 216 adn. 4; Threatte I 154–156. 7 Idem verborum ordo insolitus in tt. 18 15–16. 81 17–18. 8–10 Vide comm. ad t. 120 16.

B. CATALOGI

1225 Narthecі ecclesiae S. Irenae in vico *Kampos* sitae inaedificatam vidit solus Rehm; ubi nunc sit ignoratur. Tabula e marmore albo a sinistra fracta, a ceteris marginibus detrita, a. 0,41, l. 0,29, cr. 0,09. Vv. 1–10 scripti sunt in taenia paulo prosiliente. Litt. a. 0,012 (v. 17 0,01), cum parvis apicibus; interv. 0,008.

Tit. ineditum exscripsit a. 1924 Rehm (diar. II, p. 11) confecitque *ect.*

s. III a.

– – – – – – – – – – – – – –
– –⏑– – , θεο– – – – – – –
[Κ]τησιμένει Μεγισ[τοκλέους]
[Μ]εγιστοκλεῖ Κτησ[ιμένους]
[Θ]ẹομέλοντι Ἀγροίτọ[υ]
[Ξε]ṿοφῶντι Ἀγλαοφῷ[ντος]
[Ἀρι]στογένει Ἀριστο[γένους]
[Εὐπ]ολέμωι Στρατ– – – –
[Ἀρισ]τόλαι Ἀντιδώ[ρου]
.¦ . . . λίωνι, Ζωβ̣ίωι Σ– – –
[Καλ]λ̣ιστρᾴτωι, *vacat*
– – – –¯[.]ωι Παυσ– – –
– – –$^{c.7}$– – – Ἀ̣λεξᾴṿδ̣[ρου]
– – – – – – – – –τίων– –
– – –$^{c.11}$– – –δήμου, Π– –
– –$^{c.6}$– –ι, Ἡρακλείτω[ι]
–$^{c.3}$–θ̣ηι . . . Σ̣– – – – – –
[Ἀγλ]αοφάνε[ι Ἱ]ε[ρ– – –]
– – – – – – – – – – – – – –

Exscripsit et suppl. Rehm ‖ 6 suppl. Rehm, [Ἀγλ]ᾳοφῶντι Dunst ‖ 10 [Καλ]λίωνι Rehm ‖ 18 legi, [Ἀγλ]αοφαν– Rehm.

V. 5 Cf. Θευμέλων apud Bechtel, *HP* 305. 10 Fratres recensiti videntur, item vv. 11–12. 16.

[K. H.]

1226 In domo quadam vici *Akamátra* siti ab oppido *Évdilos* meridiem versus, nunc deperditum. Frustum e marmore albo a sinistra integrum, a. 0,19, l. 0,15, cr. 0,065. Litt. a. 0,02, cum apicibus.

Tit. ineditum exscripsit a. 1900 Bürchner (diar. II, p. 2); frustra quaesivit iam Rehm.

s. II–I a.

– – – – – –
Μητρ– – – –
Θεοκρι– – –
Ξενοφ– – – –
Ὀλυμπ– – –
[Σ]ωτ– – – –
– – – – – –

[K. H.]

1227–1228 EPHEBORUM CATALOGUS, qui utrum duabus columnis an duobus eiusdem columnae membris inscriptus sit ambigitur.

1227 In Museum vici *Kampos* (inv. n. 234) ex aula domus cuiusdam in eodem vico sitae adlatum. Membrum columnae integrum e marmore subalbo, a. 0,71, diam. 0,295–0,31; iuxta fines vv. 12–13 est foramen rectiangulum, a. 0,025, l. 0,025, prof. 0,04, fortasse ad columnae membrum alterum fibula coniungendum. Tit. locus levigatus. Litt. a. 0,02–0,023 (ο 0,015); interv. 0,005–0,012.

Edd. A. Fontrier, Μουσ. καὶ Βιβλ. 1, 1873–1875, 139 n. 63 litt. minusc. (A. Collignon, De collegiis epheborum (1877), 81–82); Stamatiades, Ἰκαριακά (1893), 21–22; Melas, Ἱστορία II (1957), 6 n. 1 litt. maiusc. c. phot. p. 10 (Papalas, *Icaria* (1992), 181–182 n. 1; SEG XLII 779); Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 25–30 n. 2. Cf. L. Robert, *Rev. ét. gr.* 46, 1933, 426 adn. 1, 432 adn. 2. [= OMS I 552. 558]. Exscripsit a. 1900 Bürchner (diar. II, pp. 6–7), contulit a. 1924 Rehm, denuo revisi a. 1995. *Ect. Phot.* tab. LVII.

s. I p.

ἔτους ξη'
γυμνασιαρχοῦντος
Ἀρχείτου τοῦ Δημοκλέους,
ἐφηβαρχοῦντος · Μ(άρκου) · Μοδ( ) · Συνίστορος,
ἐφήβευσαν·
Μητροφῶν Ἀρχείτου
Ἀρχείτας Τειμάρχου
Βάσσος (Βάσσου) ἱερεῖς,
Ἀπολλώνιος Ἐπαφροδείτου
Ἀλέξανδρος Θέωνος
Ἄψογος Χαριέσσης
Θέλγων Χαριέσσης
Εὐθύνους Θεοδώρου
Σεραπίων Χαριέσσης
Θάλιος Χαριέσσης
Ῥοῖχος Μανδροπότου
Ἀμφοτερὸς Μανδροπότου
Εὔφρων Μανδροπό[τ]ου
Εὐτύχης Ἑρμίου
Φιλήμων Κλάρου
Μολπικὸς Ἀπελλᾶ
Ἡρόδωρος Ἀπολλοδώρου
Εὐδαίμων Χαριέσσης
Ἴμβρασος Μανδρ̣οπότου.

Nomina spatiis separata sunt a patronymicis ‖ 1 ἔτους omisit Melas ‖ 4 M̅·ΜΟΔ· lap.; Μ.| Μον... Συνίστορος Stamatiades ‖ 8 Βάσσος ⊢ lap.; homonymiae signum neglexerunt Fontrier (Βάσσος Ἱερέ[ο]ς?) et Stam. (Βάσος Ἱερει...) ‖ 12 omisit Melas, 12–14 omisit Stam. ‖ 12 ΘΕΑΓΩΝ primo scripsit lapicida ‖ 17 omiserunt Stam. et Melas ‖ 19–20 omisit Stam. ‖ 22 Ἡρόδοτος Stam. ‖ 23 Εὐδήμων falso Bürchner ‖ 24 Ἰμ[έ]ρασος Font., Melas; Βάσσος Ῥοίχου Stam.

V. 1 Annus 68 est aerae aut Actiacae aut ab Augusti consecratione, scil. aut a. 37/8 aut a. 82/3 p. 3.6 Ἀρχείτου casum nominativum Ἀρχείτας (Ἀρχίτας, *LGPN* I 89) docet v. 7; corrige *LGPN* I 85 Ἄρχειτος e t. 185 4 collectum. 4 Μοδ(ίου) vel Μοδ(εστίου). 6 Μητροφῶν fortasse filius gymnasiarchi Ἀρχείτου τοῦ Δημοκλέους (v. 3) est. 6–8 Tres hi ephebi sunt sacerdotes deorum, qui in gymnasiis venerantur. 11 Ἄψογος· nomen alibi ignotum (ad vocem cf. I. H. M. Hendriks, *ZPE* 40, 1980, 204); de Χαριέσσης nomine vide O. Masson, *ZPE* 37, 1980, 113 [= OGS II 355; cf. SEG XXX 1838]. 16 Ῥοῖχος· cf. *LGPN* I 399 (ubi errore hoc in tit. Ῥοῖκος legitur); de Μανδροπότου nomine cf. Bechtel, *HP* 293. 20 Est Latinum Clari nomen. 24 Ἴμβρασος· est fluvii Samii nomen homini impositum; inde Ἴμβρασσις, Ἰμβράσιος, L. Zgusta, *Kleinasiat. Personennamen* (1964), § 469; H. Solin, in: Comm. Human. Litt. Helsinki 90, 1990, 57 adn. 174.

Nota quattuor epheborum patrem esse Mandropotem (vv. 16–18. 24), quinque Chariessam matrem (vv. 11. 12. 14. 15. 23). Metronymicum habes etiam in t. 1254 6–7. De metronymicis cf. A. B. Tataki, in: Ἀρχαία Μακεδονία V (1993), 1453–1461.

1228 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 215); inventum ubi sit non traditur. Columnae e marmore subalbo fragmentum undique fractum, a. 0,18, diam. 0,075. Tit. locus levigatus. Subter incisae sunt oenochoe et hedera. Litt. a. 0,015–0,02.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 30–31 n. 2α. *Phot.*

– – – – – – – – – – –
s. I p. – – – –ων Πιγρεο[υς]
– – – –ντος Μα– – –
– – – –ης Φαρν[ακου].
oenochoe ⚱

Nomina spatiis separata sunt a patronymicis ‖ 2 e. g. [Διόφα]ντος, [Ἔκφα]ντος; fin. Μα[νδροπότου] dub. Hallof.

Alterum catalogi epheborum partem recognovit Hallof. V. 1 Πιγρεους nomen imprimis in Asia divulgatum (L. Zgusta, *Kleinasiat. Personennamen* (1964), § 1255–6).

C. DEDICATIO

1229 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 231); inventa ubi sit non traditur. Basis oblonga e marmore albo a sinistra fracta, a. 0,14, l. 0,345, cr. 0,09; in superficie exstat foramen rotundum, diam. 0,012 (alterum fuit in baseos parte deperdita), cum reliquiis fibulae plumbeae, qua donarium infixum erat. Tit. in taenia incisi locus levigatus. Litt. a. 0,01–0,012; interv. 0,01.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 34–35 n. 6. *Ect. Phot.*

s. II a. – – – – – – – –του τοῦ Φιλοκλέους
[Ποσειδῶνι Ἑλι]κωνίωι.

Supplevi.

Colligitur in insula quoque Icaria viguisse Neptuni Heliconii venerationem fortasse a Samiis (cf. ad t. 168 1) Oenam deductam.

D. TITULI SEPULCRALES

1230 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 212); ibidem a. 1900 vidit Bürchner insertum domui, quam possidebat Pappa–Georgis Spanos; antea fuerat apud Ch. Georgis vici *Évdilos* incolam. Lapis oblongus e marmore albo a tergo fractus, a. 0,125, l. 0,488, cr. 0,248. Litt. pulcherrimae, a. 0,025–0,03.

Edd. Μουσ. καὶ Βιβλ. 1, 1873–1875, 141 n. 68 litt. minusc., ex apographo τοῦ ἐν Ἰκαρίᾳ Παπᾶ Γεῶργι; Stamatiades, Ἰκαριακά (1893), 22; Melas, Ἱστορία II (1957), 8 n. 9 (Papalas, *Icaria* (1992), 184 n. 7); Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 35–36 n. 7. Exscripsit a. 1900 Bürchner (diar. II, p. 11), revisit a. 1924 Rehm, denuo contuli a. 1995. *Ect. Phot.* tab. LVI.

s. V^2 a. Ἡροστράτης.

Nomen novum, ut videtur. De masc. vide *LGPN* I 206.

1231 Ante Museum vici *Kampos* (sine inv. n.), apud ianuam propatuli ecclesiae S. Irenae. Mensa sepulcralis cubica e marmore albo, ab angulo inferiore sinistro mutila, a. 0,52, l. 0,335, cr. 0,26. Litt. a. 0,02–0,025.
Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 36–37 n. 8. Exscripsi a. 1995. *Phot.* tab. LVI.

s. IV a.

Πασικρίτης
Μητροφῶντος
γυναικός.

V. 1 Nota adhuc nominis fem. forma Dorica (Πασικρίτα, IG VII 2228 2. 6); de masc. vide *LGPN* I 364.

1232 Olim inversa immissa aedificio cuidam derelicto iuxta ecclesiam S. Irenae vici *Kampos* sito; ubi nunc sit ignotum est. Stela (?) e marmore albo, de qua sola pars superior conspicua, l. 0,485, cr. 0,17. Litt. a. 0,025.
Tit. ineditum exscripsit a. 1900 Bürchner (diar. II, p. 16), contulit a. 1924 Rehm.

s. IV a.

Κλείδεος
Ἀριστοτέλους.

V. 1 Κλείδης· nomen rarum, ex Chio et Ceo tamen notum (*LGPN* I 258).

[K. H.]

1233 In vico *Kampos* vidit Bürchner prope puteum 1200 pedum intervallo distantem ab ecclesia S. Irenae, postea Rehm in narthece eiusdem ecclesiae; ubi nunc sit ignoratur. Stela e marmore albo infra fracta, a. 0,71, l. 0,38, cr. 0,06. Litt. a. 0,02, στοιχηδόν dispositae; interv. 0,008.
Ed. Melas, Ἱστορία II (1957), 8 n. 11 litt. maiusc. Exscripsit a. 1900 Bürchner (diar. II, p. 18), contulit a. 1924 Rehm confecitque *ect.*

s. IV a.

Θαρσαγόρα
Ἡροδώρου.

ΑΡΣΑΓΟΡΑΣ | ΗΡΟΔΟΤΟΥ Melas.
Tit. saec. IV a. vindicavit Bürchner, saec. V a. Rehm. Aetate recentiore deorsum nomen Μιχαήλ antepositum est.

[K. H.]

1234 Inventa in vico *Kampos*, nunc ibidem in Museo (inv. n. 227). Stela e marmore subalbo ab angulis inferiore sinistro fracta, dextro superiore mutila, a. 0,585, l. 0,42, cr. 0,085. Litt. a. 0,025 (rotundae minores 0,015); interv. vv. 1–2 0,012–0,015, vv. 2–3 0,005.
Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 37 n. 9. Exscripsi a. 1995. *Ect. Phot.* tab. LVI.

s. IV a.

Πλαθαινίδος
Ἡροκρίτου
γυναικός.

V. 1 De nomine cf. L. Robert apud N. Fıratlı, *Les stèles funéraires de Byzance gréco–romaine* (1964), 182; *Bull. ép.* 1968, 182.

1235 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 203); inventa in vico *Proespéra*. Stela e marmore albo infra fracta, a. 0,53, l. 0,36–0,38, cr. 0,09–0,095, ornata aëtomate cum tribus acroteriis. Litt. a. 0,015; interv. 0,015.

Edd. N. S. Zapheiropoulos, Ἀρχ. Δελτ. 25, 1970, B 2 [1973], 421 litt. maiusc. (J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1974, 428; SEG XLII 779); Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 37–38 n. 10. Contuli a. 1995. *Ect. Phot.*

s. IV a. Τιμησίλεως
Ἀρκεσίλεω.

1 Τιμησ[ί]λεως Zapheiropoulos.
V. 2 Dele *LGPN* I 80 Ἀρκεσίλαος (12).
De sepulcris saec. V^2 a. aetatisque hellenisticae, quae in vico *Proespéra* et extra vicum orientem versus a. 1970 investigata sunt, vide Zapheiropoulos 420–421 c. phott. tab. 355.

1236 In domo quadam vici *Kampos*; periisse videtur. Pars inferior stelae marmoreae (?), a. 0,65, l. 0,32, cr. 0,12, infra ornata cymatio dedolato. Litt. a. 0,02; interv. 0,02.
Tit. ineditum exscripsit a. 1924 Rehm (diar. II, p. 25) confecitque *ect.* malum.

vacat 0,10
s. IV a. —c.4–5— ⸢⸣κατης̣
[μν]η̣μεῖόν εἰμι
[Μ]οίριος γυναικός.
vacat 0,44

Legit et suppl. Rehm.
V. 1 Praeter deae Ἑκάτης nomen nullum quadrare videtur. Latetne nomen in –κράτη desinens lit. ρ post κ omissa ut saepe (Τελεσικάτους IG XII 3, 733 4; Κλεόκιτος IG XI 2, 135 13; cf. E. Nachmanson, *Beiträge zur Kenntnis der altgriech. Volkssprache* (1910), 27)? 3 De Μοίριος nomine cf. Bechtel, *HP* 323.
[K. H.]

1237 Iacet pone viri J. Spanos aedificium desertum iuxta Museum vici *Kampos* situm. Mensa sepulcralis cubica e marmore subalbo, ab angulis inferioribus mutila, a. 0,49, l. 0,323–326, cr. 0,20–0,205. Litt. a. 0,02 (ο 0,013).
Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 40 n. 12. *Phot.* tab. LVI.

fin. s. IV – in. s. III a. Μανία χρηστή,
Καδου γυνή.

V. 1 Μανια nomen Asiaticum habuit O. Masson, Onomata 13, 1989–1990, 175 [= OGS III 71]. 2 Καδους, fortasse nomen Lydium (L. Zgusta, *Kleinasiat. Personennamen* (1964), § 500–11; L. Robert, *BCH* 106, 1982, 362 adn. 3), in titt. Atticis IG II/III² 2937 2. 2940 3 obvium.

1238 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 228); ibidem inventam esse affirmavit Charal. Spanos, incola ille oppidi *Évdilos*, apud quem vidit a. 1924 Rehm. Stela e marmore albo a dextra et infra fracta, a. 0,60, l. 0,29, cr. 0,10–0,12, qua continentur titt. duo *I*. *II* manibus diversis exarati. Litt. *I* a. 0,025, στοιχηδόν dispositae; interv. 0,015; *II* a. 0,017–0,02, interv. 0,012.
Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 38–40 n. 11. Exscripsit a. 1924 Rehm (diar. II, p. 21), contuli a. 1995. *Ect. Phot.*

fin. s. IV a. *I* Ἀρτεμι– –
Κλεομ– – –
γυνή.

fin. s. III – in. s. II a.

II ᾿Επαρχίδ[ης]
Νικαγόρο̣[υ],
Φ ι δ ί λ [α]
᾿Επαρχίδ[ου]
γ υ ν [ή].

1 Ἀρτεμι[σία] spatio aptissimum || 6 legi; ΦΙΔΙΛ̣ *vac.* Rehm.

V. 4 Cf. ad t. 1217 4. 6 Nominis forma altera (Φειδίλα) e Creta nota I Cret. II, p. 215 n. 6; de masc. (Φειδίλας) vide *LGPN* I 456. III B, 418.

1239 Vidit mense Oct. a. 1924 Rehm in domo quadam vici *Kampos*, a. 1960 autem W. Peek Athenis apud A. Makrides commerciarium; ubi nunc sit ignotum est. Stela e marmore albo integra, a. 0,59, l. 0,32, cr. 0,09, ornata cymatio dedolato, a. 0,09. Litt. a. 0,01 (rotundae minores 0,008); interv. 0,002.

Edd. W. Peek, *GV* I (1955), 1450 ex apographo et ectypo a Rehm a. 1940 missis; idem, *Griech. Grabgedichte* (1960), 188 c. versione Germanica. *Ectt.* a Rehm et a Peek confecta.

vacat 0,08

s. IV^2–III a.

κεῖσαι δὴ παρὰ μητρὶ Φιλίννη̣[ι],
Σιμυλὶ τέκνον, /
πατρὶ Λύκωνι λιποῦσα
ἱμερόεντα πόθον, /
οὔτε γάμων εἰδῦ’ ἐρατὸν
νόμον οὔτε ὑμεναίων· /
πρόσθεγ γάρ σε Ἀΐδεω
δέξατο δῶμα τόδε.

vacat 0,31

1 fin. legi; Φιλίνη̣[ι] Rehm (inde Peek), adnotans ‘Φιλινίδ̣[ι] *nicht ausgeschlossen*’, –ΙΝΝ̣[.] Peek lapide inspecto || 7 πρόσθεν̣ Rehm, Peek, corr. Dunst.

V. 2 Σιμυλίς· de nomine cf. ad *I. Thessalie* I: *Les cités de la vallée de l’Énipeus* n. 32. 7–8 Ἀΐδεω δῶμα τόδε est hoc praesens sepulcrum.

[K. H.]

1240 In vico *Kampos*, apud Nik. Kotzatos; inde in Museum eiusdem vici translatam esse narravit Melas, ubi tamen frustra quaesivit Matthaiou. Tabula e marmore albo supra fracta, ab angulis inferioribus mutila, a. 0,60, l. 0,50, cr. 0,055. Litt. partim στοιχηδόν dispositae, a. 0,03, nonnullae apicibus levissimis ornatae; interv. vv. 1–4 0,03, vv. 5–13 0,01.

Edd. Melas, Ἱστορία II (1957), 7 n. 3 litt. maiusc. (Papalas, *Icaria* (1992), 182–183 n. 3). Exscripsit a. 1924 Rehm (diar. II, p. 9).

s. III a.

– – – – – –
– – ̣ΛΚ– –
[Ἀρτ]εμισίας
[Ἡ]γ̣εστράτου
γυναικός·
Θεόκριτος
Τιμησίλεω,

Φίλαινα
Θεοκρίτου
γυνή,
Ἀρχέστρατος
[Τ]ιμησίλεω,
[Τ]ιμησίλεως
[Θ]εοκρίτου.

Legit et suppl. Rehm ‖ 1 omisit Melas; –ᾴλκ[ου] Rehm ‖ 3 [Ἀρχ]εστράτου spatio longius Melas ‖ 11–13 primam quamque lit. suppletam esse non indicavit Melas.

Vv. 5–13 Stemma esse videtur hoc:

Τιμησίλεως

Φίλαινα ∞ Θεόκριτος — Ἀρχέστρατος

Τιμησίλεως

[K. H.]

1241 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 210); inventa in vico *Stelí*. Mensa sepulcralis cubica e marmore albo, ab angulo dextro inferiore mutila, a. 0,33, l. 0,24, cr. 0,20–0,21. Litt. a. 0,013–0,015; interv. 0,01.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 40–41 n. 13. Exscripsi a. 1995. *Ect. Phot.* tab. LVI.

s. III² a. Δ η μ έ α ς
Ἀμμαχίωνος.

V. 2 Ἀμμαχίωνος nomen ceteroquin ignotum e voce ἀμ– (= ἀνα–, vide LSJ 75) μάχομαι derivatum esse censeo; cf. Εὐμαχίων, *LGPN* II 177.

1242 Ex ecclesia Ἁγ. Ματρώνας vici *Dáfni* a. 1963 transferendam curavit N. S. Zapheiropoulos in Museum vici *Kampos* (inv. n. 224). Basis e marmore albo a tergo fracta, a. 0,177, l. 0,71, cr. 0,39, a margine superiore partim dedolata; per superficiem ductus est sulcus a latere adverso 0,15 distans. Litt. a. 0,008–0,01; interv. 0,003.

Commemoravit N. S. Zapheiropoulos, Ἀρχ. Δελτ. 18, 1963, B 2 [1965], 273 n. 3. Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 42–44 n. 15. Exscripsi a. 1995, habuit etiam Peek in schedis (XXVI 29a) ex phot. et apographo ignoti mihi Graeci. *Ect. Phot.* tab. LVI.

s. II a. – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ς Ἀφροδισίου ὧδε
ἵδρυσαν μνήμη[ς εἵ]νεκα καὶ χάριτος
μήτηρ ἠδὲ πατὴρ καὶ Λαμπραγόρης ὁ σύναιμος,
τιμὴν ἀθανάτοις τῆιδε ⟦Ο⟧ τιθέντες ἴσην·
καὶ βωμῶι τέλεσαν καὶ θύματι καὶ λιβανωτῶι
καὶ σέλας Ἡφαίστου βωμὸν ἔθηκαν ἔπι,
ἀντ' εὐεργεσίης καὶ τιμῆς, τῆς ἐς ἑαυτοὺς
εἶχεν, ὅτ' ἠελίου λαμπρὸν ἔλευσσε φάος.

2 ΙΔΡΥΕ primo scripserat lapicida ‖ 4 τῆιδε addubitavit Peek, qui τ⟨ῶ⟩ιδε maluit, τή⟨ν⟩δε Keydell apud Peek; ante τιθέντες lit. rotunda erasa.

V. 2 ἵδρυσαν 'erigere'· de verbi usu cf. CEG II 854 6 (*I. Priene* 196): ὧν ἕνεκα ἵδρυσεν τόνδε θειὸν Φίλιος. 3 Λαμπραγόρης· est vel casus nominativus nominis masc. (at forma Ionica adhuc ignota, nota tantum Λαμπρα–

γόρας) vel casus genetivus nominis fem. adhuc ignoti Λαμπραγόρη. Itaque Lampragoram aut fratrem Aphrodisii defuncti aut filiam Aphrodisii defunctam habes. 5 τέλεσαν scil. monumentum, ut *GV* I 223 1. Aliter interpretatus est Peek in schedis 'consecrare' (scil. Lampragoram). 6 σέλας Ἡφαίστου, scil. flamma, ut Pind. Pyth. 3, 39–40: σέλας δ' ἀμφέδραμεν λάβρον Ἁφαίστου. 7 τῆς = ἥν, per attractionem articuli pro pronomine relativi adhibiti, ut *GV* I 101 3. 112 1. 274 4. 8 λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, Hom. E 120.

1243 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 209); inventa ibidem in muro sinistro propatuli ecclesiae S. Irenae. Mensa sepulcralis fere cubica e marmore subalbo, ab angulo superiore dextro mutila, a. 0,513, l. 0,27–0,29, cr. 0,195–0,205. Litt. a. 0,015–0,02; interv. 0,005.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 41–42 n. 14. Exscripsit a. 1900 Bürchner (diar. II, p. 15), contuli a. 1995. *Ect. Phot.*

s. II a.

Ἀρτεμίσιος
Μνησάλκου,
Δημητρία
Ἀρτεμισίου
γ υ ν ή.

V. 2 Est vel Μνήσαλκος (non nisi e titt. Deliis notum, *LGPN* I 317) vel Μνησάλκης (adhuc sola forma Dorica Μνασάλκης innotuit e Sicyone, Phliunte, Boeotia *LGPN* III A, 302; III B, 287).

1244 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 263); inventus ubi sit ignoratur. Lapis oblongus e marmore cano, a. 0,36, l. 0,71, cr. 0,16–0,175. Pars adversa scalpro tractata praeter tit. locum levigatum incisuraque circumdatum. Litt. a. 0,01–0,015; interv. vv. 1–3 0,02, vv. 3–4 0,01.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 44–45 n. 16. Exscripsi a. 1995. *Ect. Phot.*

s. I a. – I p.

Νικαγόρου τοῦ Φιλοκλέους
Φιλοκλέους τοῦ Νικαγόρου
Ἀρτεμισίας τῆς Εὐθύνου
Ἀρτεμισίας τῆς Νικαγόρου.

V. 3 Patronymici casus nominativus Εὐθύνους commendatur t. 1227 13.

Stemma:

Φιλοκλῆς — Εὐθύνους
Νικαγόρας ∞ Ἀρτεμισία
Φιλοκλῆς — Ἀρτεμισία.

1245 In vico *Kampos*, apud G. Koutoufares; ubi nunc sit ignotum est. Stela e marmore albo integra, a. 0,72, l. 0,35, cr. 0,10, supra ornata cymatio nunc reciso, infra rudis relicta. Litt. a. 0,014, cum apicibus; interv. 0,012.

Tit. ineditum exscripsit a. 1924 Rehm (diar. II, p. 29) confecitque *ect.*

vacat 0,07

s. I a.

Ζηναγόρας
Ἀρίστωνος.

vacat 0,235

V. 1 Ζηναγόρας· nomen adhuc ignotum, quod tamen ex hypocoristico (Ζηνᾶς) bene coniecerat iam Bechtel, *HP* 185.

[K. H.]

1246 In vico *Kampos*, immissa domui desertae Iohannis Vatougios, sitae a sinistra viae qua ad litus itur. Stela e lapide cineraceo a sinistra partim fracta, aëtomate exornata, quae dimetiri non potuit.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 46–47 n. 18. *Phot.*

s. I p.

Ἀρχίτας
Ἐπαμείνονος
χρηστὲ
χαῖρε.
– – – – – – – – – – – – –τνια ΦΕΡ̣Σ̣[.]Φ̣Ε̣Ι̣ΟΝΗ καὶ
[– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ πα]ντρόφε Γαῖα καὶ Ἑρμᾶ
vacat
[– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – πέ]μ̣ποιτε Ἀρχίταν
[– ∪ ∪ – ∪ ∪ – χ]ω̣̃ρον ἐς εὐσεβέων.

Supplevi ‖ 5 πό]τνια Hallof.

V. 1 Cf. t. 1227 3. 5–8 Carmen ex hexametris duobus (vv. 6. 7) pentametroque (v. 8) compositum; de v. 5 non constat, quia καί ab omni metro abhorret. 5 Φερσ̣[ε]φε̣ιόνη falso scriptum esse videtur pro Φερσεφονείη; πότνιαι Demeter et Persephone appellantur *I. Priene* 196 3, cf. *LSJ* 1455 s. v. πότνια 2. 6 Γᾶ παντρόφε, AP VII 476 9. 7–8 Cf. Peek, *GV* I 48 8: τόν⟨δ'⟩ ἱερὸν πέμψαιτ' εἰς δόμον εὐσεβέω[ν], *GV* I 258 3–4 τὸν ... πένποις χῶρον ἐπ' εὐσεβέων. 8 Cf. *Corinth* VIII 1, 130 7–8; IG IX 2, 313 a 8.

1247 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 221); originis incertae. Stela e marmore subalbo supra et infra fracta, a. 0,24, l. 0,41, cr. 0,057. Litt. a. 0,015–0,02; interv. 0,002–0,005.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 45–46 n. 17. Exscripsi a. 1995. *Ect. Phot.* tab. LVII.

s. I p.

Ἀρτεμὼ
Ἀπολλοδώρου
ἡρωΐνη
χαῖρε.

Ἀρτεμὼ
ἡρωΐνη
χαῖρε.

2 Ἀπολλόδωρος primo scripserat lapicida.

1248 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 199); inventa a. 1970 in vico *Frandáto*. Stela e marmore albo supra et a sinistra fracta, a. 0,435, l. 0,18, cr. 0,07, cum anaglypho repraesentante cenam sepulcralem: mulierem in lecto cubantem, sinistra poculum tenentem; a dextra puellam (servam?) chitone brevi indutam, quae dextra oenochoen tenet. Litt. a. 0,01–0,015; interv. 0,003.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 47–48 n. 19. Exscripsi a. 1995. *Ect. Phot.* tab. LVII.

s. I p.

[– – – – – Ἐ]παμίνονος, ἥρως
[χρηστ. χαῖρ]ε. *vacat*

1249 In Museo vici *Kampos* (sine inv. n.); originis incertae. Stela e marmore albo infra fractum, a. 0,33, l. 0,095, cr. 0,10, cum anaglypho cenae sepulcralis mutilo (cognoscuntur figurae a sinistra pueri stantis, a dextra hominis sedentis). Litt. a. 0,01–0,015.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 48–49 n. 20. Exscripsi a. 1995. *Ect.*

s. I p.?

– – –ΑΣΜ– – –
– – –ο̣γος – – –

2 e. g. [Ἄψ]ο̣γος (t. 1227 11), [Ἐπίλ]ο̣γος, [Εὔλ]ο̣γος.

1250 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 208); inventa in vico *Ag. Dimítrios*. Stela e marmore albo a sinistra mutila, in partes duas contiguas fracta, a. 0,47, l. 0,31, cr. 0,04–0,06, ornata aëtomate insculpto, in quo patera. Litt. a. 0,015–0,02; interv. fere nullum.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 49 n. 21. Exscripsi a. 1995. *Ect. Phot.*

s. II p.

–$^{3-4}$–νείκη Ἐπιχάρμου,
[γυνὴ] δ̣ὲ Ἐπαγάθου Νο̣–
–$^{4-5}$–ο[.], ἥρως χρηστὴ
[*vacat*] χαῖρε.

2–3 fortasse Νο̣|[ήμον]ο[ς].

1251 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 211); olim limini superiori ecclesiae S. Iohannis Prodromi in vico *Pro–espéra* insertus. Lapis oblongus e marmore albo a sinistra et infra integer, a tergo fractus, a. 0,135, l. 0,375, cr. 0,205–0,23; margo dexter partim servatus, ut videtur. Litt. a. 0,01–0,015; interv. fere nullum.

Edd. Melas, Ἱστορία II (1957), 8 n. 14 litt. maiusc. (Johannes metropolita, Ἡ ἐκκλησία τῆς Ἰκαρίας (1978), 180 adn. 275); Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 49–50 n. 22. Lapidem a. 1995 contuli. *Ect. Phot.* tab. LVII.

s. II p.

Μηνοδότη Εὐτ[ύ]–
χου γυνή, ἥρως χρ[ησ]–
τὴ χαῖρε.
*

1–2 ΕΥ|ΧΟΥ Melas || 'Quid sibi velit asteriscus v. 3 subpositus, non intellego' (Dunst).

1252 In vico *Kampos*, apud Dem. Vatougios, nunc amissus. Lapis e marmore subflavo calce circumdatus, a. 0,25, l. 0,32. Litt. a. 0,03–0,035; interv. 0,01–0,02.

Tit. ineditum exscripsit a. 1924 Rehm (diar. II, p. 17).

s. II p.

Θαλῆς Δη–
μοκλέους,
ἐτῶν ξβ,
ἥρως χρηστὲ
χαῖρε.

[K. H.]

1253 Parisiis, *Bibl. Nat., Cabinet des Médailles*; in vico *Kampos* inventam possederat oppidi *Évdilos* incola quidam, a. 1881 a M. Antonio mercatore Symaeo emit Froehner. Stela integra praeter aëtoma dedolatum, a. 0,61, l. 0,32, cr. 0,08, ornata anaglypho, quod sub arcu repraesentat a sinistra arborem, a dextra puerum togatum ludentem cum cane adsiliente. Tit. sub anaglypho in tabula ansata scriptus. Litt. cursivae, a. 0,003–0,007; interv. 0,003.

Edd. A. Fontrier, Μουσ. καὶ Βιβλ. 1, 1873–1875, 141 n. 66 litt. minusc.; G. Hirschfeld, *Monatsber. Ak. Berlin* 1875, 10 n. 3 ex eodem apographo (Kaibel, Epigrammata Graeca (1878), 295 c. Add. p. 524; Stamatiades, Ἰκαριακά (1893), 22 litt. maiusc.; Melas, Ἱστορία II (1957), 6 n. 2 litt. maiusc.; Papalas, *Icaria* (1992), 182 n. 2; SEG XLII 779); L. Robert, *Collection Froehner* I (1936), 51–52 n. 43 c. phot. tab. XIX; W. Peek, *GV* I (1955), 119; A.–M. Vérilhac, Παῖδες ἄωροι I (1978), 203–204 n. 135 c. phot. tab. 9. Cf. B. Haussoullier, *Rev. phil.* 1909, 8; E. Ziebarth, *ÖJh* 13, 1910, 113; eundem, *Aus dem griech. Schulwesen* ([2]1914), 83 adn. 1; L. Robert, *Rev. ét. gr.* 46, 1933, 426 [= OMS I 552] adn. 1. Non vidi.

s. II–III p.

δωδεχέτους τάφος εἰμὶ Φιλοκλέ–
ος, ὃν θέτο μάτηρ · ἀχνυμένα
λυγρὸν παῖδα Φιλοκράτεα ·
σχέτλιος οὐδ᾽ ἔφθη χλαμύδας
περὶ χρωτὶ βαλέσθαι · οὐδ᾽ ἐσ–
ιδεῖν Ἑρμῆν γυμνασίου πρό–
εδρον · Φιλοκλῆς Δημη–
τρίου · ἥρως χρηστὲ
χαῖρε.

Vv. falso divisit Fontrier ‖ 1 δωδεκέτους priores (et Vérilhac), corr. Peek.
Vv. 1–7 duo disticha elegiaca punctis distincta.

[K. H.]

1254 E domo quadam vici *Akamátra* translatam in eiusdem vici taberna vidit Rehm; ubi nunc sit ignotum est. Tabula e marmore albo undique contusa, a. 0,44, l. 0,295, cr. 0,08, supra ornata cymatio mutilo. Litt. a. 0,03; interv. 0,005.

Tit. ineditum exscripsit a. 1924 Rehm (diar. II, p. 31).

s. II–III p.

I Εὔκαρπος
Σωσίου
ἐτῶν ν̄,
ἥρως χρηστὲ
χαῖρε.
II Ἑλλὰς Ζωσί–
μης ἐτῶν ξγ′,
Εὔκαρπος
Εὐκάρπου
ἐτῶν νς′,
χαίρετε.

7 ΞΓ, 10 NC lap.

[K. H.]

1255 In propatulo ecclesiae S. Irenae vici *Kampos*, nunc ibidem prope aedis ostium, partim in narthecis muro immissus (sine inv. n.). Sarcophagus e marmore caeruleo, operculo carens, a. 0,53, l. 2,10, cr. 0,75, ornatus sertis, rosis, hederis in formam fere geometricam reductis. Tit. in latere maiore circum rosam sinistram scriptus. Litt. a. 0,02–0,03.

Edd. L. N. Polites, *AA* 1938, 581; idem, Πρακτ. Ἀρχ. Ἑτ. 1939 [1940], 141–143 c. phot. ect. fig. 4 (Melas, Ἱστορία II (1957), 8 n. 13 litt. maiusc.; Johannes metropolita, Ἡ ἐκκλησία τῆς Ἰκαρίας (1978), 37); Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 51–52 n. 24. Cf. J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1939, 290; SEG XLII 779. Contuli a. 1995. *Phot.*

s. III p. Ἔλπιστος Ἀρχιερατι-
κοῦ ἐτῶν θ, ἥρως
χρηστὲ *rosa* χαῖρε.

Ἀρχιερατικοῦ nomen in tit. Lycio TAM II 252; de fem. vide *AM* 25, 1900, 125–126; de appellatione cf. SEG XLIV 631.

1256 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 193); inventum in eodem vico. Anaglyphum e marmore albo, a. 0,40, l. 0,20, cr. 0,085–0,10, quo intra aream depressam repraesentatur iuvenis venator, dextra canem mulcens, sinistra hastam tenens. Tit. in margine inferiore neglegenter scriptus. Litt. cursivae, a. 0,01–0,03; interv. 0,015.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 50–51 n. 23. Exscripsi a. 1995. *Ect. Phot.* tab. LVII.

s. III p. Ἀρχικȣ̣– –
ἐτῶν λ̣ʹ.

1 litt. post Ἀρχικ– incertissimae; Ἀρχικοῦ̣ς Hallof, sed nomen ignotum || 1 et 2 linea porrecta separantur.

1257 In Museo vici *Kampos* (sine inv. n.); originis incertae. Lapis oblongus e marmore albo utrimque fractus, a. 0,12, l. 0,40, cr. 0,435; superficies levigata. Litt. a. 0,02–0,03; interv. 0,005.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 52 n. 25. *Ect. Phot.* tab. LVII.

s. III p. Μ̣(ᾶρκος) · Αὐρ(ήλιος) · Ἄνθος β̣ʹ, κατ̣α̣–
σκευάσαντος τοῦ π[α]–
τρός μου Ἄνθου τὴ[ν κα]–
μάραν τ̣α̣ύ̣τ̣η̣[ν].

1 in. [.]Λ lap., fuit Μ; med. Hallof, (ἐτῶν) ι̣ε̣ʹ legi || 3 fin. non est spatium litt. tribus supplendis ΝΚΑ nisi conexis.

V. 1 βʹ = patre homonymo, id quod demonstratur v. 3. 3–4 καμάρα· vide tt. 850. 1281.

1258 In caupona vici *Akamátra* muro insertus; ubi nunc sit ignotum est. Lapis quidam marmoreus, a. 0,46, l. 0,38. Litt. a. 0,02; interv. 0,005.

Tit. ineditum delineavit a. 1900 Bürchner (diar. II, p. 1), exscripsit a. 1924 Rehm. *Ect.* vetus.

s. III p. ὧδε οὐδένα θέλω τεθῆναι
πλὴν ἐμοῦ καὶ γυναικός
μου Ἐλπίδος καὶ θυγατρὸς
Ὀνησίμης καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς

ἐκγονίου Ἐλπίδος· ὁ δὲ πα–
ρὰ ταῦτα πράξας τι ὑφέξει
τυμβωρυχίας δίκην καὶ
ἀποτείσει τῇ πόλει δη–
νάρια πεντακόσια.

1 ex οὐδενὶ correctum.
V. 5 ἐκγόνιον· cf. TAM III 378 3; L. Robert, Hellenica XIII (1965), 322 adn. 1; *Bull. ép.* 1969, 545.
[K. H.]

1259 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 224); inventa ubi sit non traditur. Basis oblonga e marmore albo ab angulis superiore dextro inferioreque sinistro mutila, a tergo fracta, a. 0,28, l. 0,78, cr. 0,24; in superficie nulla excavationis vestigia apparent. Litt. a. 0,025; interv. 0,015.
Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 52–54 n. 26. *Ect.*

s. III–IV p.

– – – – – – –ΗΠ– – – – – – – – – – – –
– – – – – – –ΑΛΜ– – – – – – – – – – –
– – – – – – –Υ– – – – – – – – –ΝΗΝ –
εἷμα δέ οἱ κέχυται περὶ γούνατα καὶ χερὶ λαιῇ
βιβλίον *ᵛ* ὡς ἐτύμως δεικνύμενος κατέχει·
ὄντως ἔστι λέγοντος ἀκούειν, *ᵛᵛ* εἴ γέ τιν' αὐδὴν
ἠδύνατ' ἐκπροχέειν ἡ λίθος ἡ Παρίη.

Disticha haec duo e tribus reliqua demonstrant huic basi olim imaginem vel anaglyphum e marmore Pario impositum esse, quo repraesentatus sit iuvenis vel vir sedens, himatio indutus, sinistra volumen tenens. Vv. 6–7 αὐδὴν ἐκπροχέειν· cf. AP VII 201 1–2. 7 Cf. Peek, *GV* I 1158 1 [γράμμ]ασι μὲν φωνεῖ Παρία ⟨λ⟩ίθος.

E. VARIA

1260 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 274); in loco Κέρος intra fines eiusdem vici sito reperta esse dicitur. Stela e marmore albo supra et a sinistra fracta, a. 0,47, l. 0,245, cr. 0,085, quae utrum infra integra an fracta sit, incertum est; servatur tamen pars marginis dextri. Litt. a. 0,015; interv. 0,007–0,008.
Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 55–57 n. 28. *Ect. Phot.* tab. LVII.

s. II–III p.

– – – – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – –Σ– – –Α– – – –
– – – – – – – – – – – – –ẸΙΤΟΥΟΥΣΤ̣– – –
– – – – – – – – – – – – – Σεβαστὰ ΣΙ– – –
– – – – – – – – – – – –τον ἡμῶν Υ– – – –
[– – – – – – – – – – – φ]ύσει δὲ Μανδρο– –
– – – – – – – – – – –έσαι ἱερουργησ̣– – –
– – – – – – – – – – –ς τῆ[ς] οἰκίας ἡμ[ῶν ..]
– – – – – – – – – – –ος δαίμων τὸ μοι[ρίδι]–
[ον – – – – – – – – –]μια ΠΡΟΣΠΕΡΕΛ[.]

– – – – – – – – – – – – –θειε τῷ προσπτα̣[ί]–
[σαντι – – – – – – – –] ἐν Θ(ε)ῷ φιλοτεκνο[.]
– – – – – – – – – – – – –ιν τοῦ κυρίου ἡμῶ[ν]
– – – – – – – – – – – – – – αἰώνιον μνήμην
[– – – – – – – – – – – – γρ]άμματος δώσειν
[– – – – – – – – – ἐν τῇ] γενεσίῳ αὐτοῦ ἡμ̣[έ]–
[ρα̣ – – – – – – – – – –]υ τετρὰς ἀπιό[ντος]
– – – – – – – – – – – – –ῳ̣των δηνάριον – –
[– – – – – – – – – ὅσο]ν ἂν ἐγὼ ζῶ χρόν̣[ον]
– – – – – – – – – – – – – – ? – – – – – – – –

Legi et supplevi ‖ 2 fortasse – –ει το⟨ῦ⟩ ὑοῦ ΣΤ– –; – –εἶτο ὑοὺς Τ– – Hallof ‖ 4 τὸν ἡμῶν ὑ[ὸν Hallof ‖ 5 fin. Μανδρο[πότου] sive –[κλέους] sive –[βούλου] ‖ 6 ἱερουργήσ̣[ας]? ‖ 9 subestne nomen antiquum vici Icariensis Προεσπέρα? ‖ 13 fortasse [αὐτοκράτορος – –] ‖ 16 desideratur mensis nomen, quadrat inter Samios solum Πανή–μο]υ.

V. 3 Σεβαστά, si recte legitur, ad Imperatoris cuiusdam diem festum spectat. 6 ἱερουργήσ[ας], 'obire sacra' fortasse lectisternium, ut CIG III 4528 c. Add. p. 1175 ἱερούργησε τὴν κλείνην: cf. A. Wilhelm, *ÖJh* 24, 1929, 190 [= *Kl. Schr.* II 1, 666]. 8 – –ος δαίμων· scil. πικρός, φθονερός, κακός, βάσκανος, ut saepe appellatur. 8–9 cf. μοιρίδιον ἆμαρ, Pind. Pyth. 4, 255; contra μοιρίδιον χρέος εἶναι λέγεται τὸ ζῆν, Plut. mor. 106 F. 11 vocem ΘШ litt. alienis scriptam posteaque additam esse putavit Hallof. 16 De casu nominativo ad certum mensis diem indicandum adhibito cf. *I. v. Pergamon* I 247 II 10–11, et imprimis *I. Ephesos* I a, 27 A 67–69 κα[τὰ τ]ὴν διάταξιν αὐτοῦ τ[ῇ γεν]εσ[ίῳ τῆ]ς θεοῦ ἡ̣[μέρα̣, ἥτι]ς ἐστὶν τοῦ Θαργηλιῶ[ν]ο̣ς μηνὸς ἕκ[τ]η ἱσταμέ[νου].

De tit. genere ambigitur. De testamento quodam cogitavit Hallof, de donatione equidem.

1261 VICTORIAE ACCLAMATIONES. In Museo vici *Kampos* (inv. n. 222); inventa in eodem vico. Tabula e marmore subalbo utrimque fracta, a. 0,135, l. 0,38, cr. 0,07. Litt. cursivae, a. 0,015–0,02 (ο 0,008); interv. 0,005–0,01.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 54 n. 27. Exscripsi a. 1995. *Ect. Phot.*

s. II–I a.

ν̣ίκη Μητροφῶν–
τ̣ος.
νίκη Λαμπραγόρου.

3 pro lit. Λ primo M scripserat lapicida.

1262 MENSA MENSORIA. In narthece ecclesiae S. Irenae. Mensa mensoria infra integra regulaque prominenti marginata, a. 0,21, l. 0,49, cr. 0,035, cum duabus excavationibus rotundis marginatisque. Inter sinistram maiorem et dextram minorem incisum est monogramma, a. 0,025.

Delineavit a. 1924 Rehm (diar. II, p. 13).

aet. Imp.

Monogrammate continentur litt. Α, Π, Χ, fortasse et ◇.
Cf. comm. ad mensas mensorias Samias (tt. 970–971).

[K. H.]

F. TITULI CHRISTIANI

Titt. 1263–1275 eiusdem aetatis esse videntur atque magna illa basilica, in cuius ruderibus aetate Byzantina media (saec. IX–X p.) exstructa est ecclesia S. Irenae dedicata. His de duabus aedibus sacris vide L. N. Polites, Πρακτ. Ἀρχ. Ἑτ. 1939, 139; P. Lazarides, Ἀρχ. Δελτ. 23, 1968, B 2 [1969], 397–398; cf. etiam N. S. Zapheiropoulos, Ἀρχ. Δελτ. 25, 1970, B 2 [1973], 422. Titt. plerique nisi omnes incisi sunt eodem fere tempore, scil. saec. V–VI p.; eiusdem vero generis sunt tt. 1263. 1264. 1268.

1263 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 233); ex secundo usu erat gradus infimus scalae ad narthecem ecclesiolae S. Irenae ducentis. Tabula e marmore subalbo ab angulo inferiore sinistro fracta, a. 0,25, l. 1,18, cr. 0,15, cui utrimque tabulas alias adiunctas esse docent uncorum foramina duo in superficie. Litt. a. 0,025–0,04 (v. 3 0,07–0,08).

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 58–59 n. 29. Exscripsit a. 1924 Rehm (diar. II, p. 15), contuli a. 1995. *Phot.*

s. V–VI p.

ἀμήχανος τρόπος ὅτι ποτὲ ἀλ–
ήθιαν ἀκούις ἀπὸ ⟦Ἰκαρίον⟧
Ἰ ο υ δ έ ο ν.

1–3 = ἀλ|ήθειαν ἀκούεις ἀπὸ Ἰκαρίων | Ἰουδέων.

V. 2 Pro voce Ἰκαρίον consulto deleta postea v. 3 litt. maioribus additus est.

1264 In Museo vici *Kampos* (inv. n. 226. 225); *a* inventa ubi sit non traditur, *b* fuit in S. Irenae ecclesia. Tabulae duae (vel unius partes duae) *a. b* fere contiguae e marmore subalbo, *a* a dextra fracta, a. 0,25, l. 0,44, cr. 0,135–0,15, *b* a dextra (fortasse etiam a tergo) fracta, a. 0,25, l. 0,68, cr. 0,065. Litt. a. 0,03–0,045.

Edd. *b* Stamatiades, Ἰκαριακά (1893), 22 litt. minusc. (Melas, Ἱστορία II (1957), 8 n. 15 litt. maiusc.); *a. b* Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 59–60 n. 30. Exscripsit *b* Bürchner a. 1900 (diar. II, p. 13), contulit Rehm a. 1924; *a* exscripsi, *b* denuo revisi a. 1995. *Phot.* tab. LVIII.

s. V–VI p. *a* *b*

πάλιν εἱ Ἑρ[ω]δη⟨ά⟩ς μένετε,
πάλιν ὀρ[χ]ῆτε, ἄρα μημᾶ–
τε τὴν Εἰε[ζ]αβελ τὴν τῶν
προφητῶ[ν] φονεύτριαν.

ab coniunxit Feissel per epist. intellexitque: πάλιν ἡ Ἡρωδιὰς μαίνεται, | πάλιν ὀρχεῖται, ἄρα μιμεῖ|ται τὴν Ἰεζαβελ τὴν τῶν | προφητῶν φονεύτριαν ‖ 1 med. ΔΗΛΣ lap.

Vv. 1–2 Iubet Feissel conferri Io. Chrysostomi, ut traditur, homilia In decollationem Praecursoris et Baptistae Ioannis (PG 59, 485; cf. M. Geerard, Clavis Patrum Graecorum II (1974), 562 n. 4570): πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, πάλιν ταράττεται, πάλιν ὀρχεῖται, πάλιν ἐπιζητεῖ τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἀνόμως ὑπὸ Ἡρώδου ἀποτμηθῆναι (quam sententiam laudant quoque Socrat. hist. eccl. VI 18, 5 [PG 67, 717 B], et Sozom. hist. eccl. VIII 20, 3 [PG 67, 1568 B]). Πάλιν Ἰεζάβελ περιέρχεται ζητοῦσα τοῦ Ναβουθαὶ τὸν ἀμπελῶνα ἁρπάσαι, καὶ τὸν ἅγιον Ἠλίαν καταδιῶξαι ἐπὶ τὰ ὄρη. ... τὸν δὲ δίκαιον Ναβουθαὶ Ἰεζάβελ ἐφόνευσεν. ... οἱ κόρακες τὸν Ἠλίαν ἐν τῷ ὄρει διέθρεψαν, Ἰεζάβελ δὲ αὐτὸν μετὰ τὴν εὐεργεσίαν τοῦ ὑετοῦ πρὸς φόνον ἐδίωκε. 2–3 De forma μημᾶτε (= μιμᾶται) pro μιμεῖται adhibita cf. A. N. Jannaris, *An Historical Greek Grammar* (1897), 218 § 854 3–4 Cf. [Gregor. Naz.], or. 35, 3 (De martyribus, et adv. Arianos [PG 36, 260 B]): μία ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλίου ἡ Ἰεζάβελ, κατὰ τῶν προφητῶν τοῦ Κυρίου φονῶσα κτλ., et Cyrill. Alexandriae archiep., In Oseam prophetam comment. I 1 (PG 71, 41 B): ἐπειδὴ δὲ τοῦτο μεμάθηκεν ἡ θεομισὴς καὶ βέβηλος Ἰεζάβελ ἡ τοὺς προφήτας διώκουσα, ... δυστρόποις ἐπιχειρήμασιν ἐξεμηχανᾶτο τῷ δικαίῳ τὸν φόνον.

1265 Fr. *b* in Museo vici *Kampos* (inv. n. 235), fuit apud Pappa–Konst. Spanos eiusdem vici incolam; fr. *a* 'e loco *Fanári* adlatum' nunc amissum, apud incolam vici *Ag. Kirikos* exscripserunt Bürchner et Rehm. Tabulae e marmore albo, cr. 0,075, duo fragmenta *a. b* non contigua, *a* a dextra et ab angulo inferiore sinistro fractum, a. 0,43, l. 0,90; *b* a sinistra et ab angulo inferiore dextro mutilum, a. 0,445, l. 0,53, cui in fronte *A* ex usu quodam posteriore immissa sunt duo foramina, in margine dextro incisa est crux, in superficie *B* inscriptus est tit. posterior. Litt. *A* a. 0,03–0,04, interv. 0,02–0,03; *B* a. 0,025.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 61–65 n. 31. Exscripserunt *a* a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 149), a. 1924 Rehm (diar. p. 39); *b* a. 1900 Bürchner (diar. II, p. 12 et melius p. 17, revisit a. 1924 Rehm), contuli a. 1995. *Ectt. ab. Phot. b* tab. LVIII.

latus A

s. V–VI p. *a* π̣ροφητεύοντος – – – Ἀπολ[λ– – – –]ς̣ τινάς· τίνος ἔσ– *b*
τε δόμος οὗτος ἢ πάλιν τίν[– – – – ἔ]σ̣τε; χρησμὸς ἐδό– *crux*
θη· ἐγὸ ⟨δ⟩ὲ πυθμεύο, ὅσα μὲν πρὸς ἀ[ρετὴν κα]ὶ κόσμο⟨ν⟩ ὤρωρεν
ποῖτε, τρισένα μόνον ὑψιμέδ[οντα Θεό]ν, οὗ λόγος
ἄφ̣[θ]ειτο⟨ς⟩ ἐν ἀδαῆ ἔν[κυος] ἔ̣στε, ὅσπερ γὰρ
[πυ]ρ̣ιφόρο(ν) τόξο(ν) μέσ[ον δι]αδραμῆ κόσ–
[μο]ν̣ ἅπαντα, ζογρίσας π̣[ροσά]ξι δõρον τῷ̣ πατρί·
[αὐτῆς ἔστε δόμος· Μαρία δὲ τοὔν]ομα αὐτῆς.

ab coniunxit Papadopoulos ‖ 1 προφήτευ̣ς ...Μ̣[– –c.9– –]ΝΑΠΟ Bürchner, προφητεύοντος – –ι– –ιι Ἀπολ[λω– – Rehm; προφητεύοντος [Φοίβου] Ἀπόλ[λωνος πρό]ς τινας Hallof ‖ 1–2. 2 = ἔσ|ται ‖ 2 med. = ἢ ‖ 3 in. = ἐγὼ ⟨δ⟩ὲ πυθμεύω (ΕΓΟΕ lap.); fin. = κόσμον (ΚΟϹΜΟΥ lap.) ὄρωρεν ‖ 4 in. = πο(ι)εῖτε (exempla collegit J. Curbera, *GRBS* 38, 1997, 398 adn. 4) ‖ 5 in. = ἄφ[θ]ιτο⟨ς⟩ (ΕΙΤΟΕ lap.); med. fortasse etiam ἔν[κυμος] supplendum; fin. = ἔσται, ὥσπερ ‖ 6 compendii signum utrumque Ο̄ omissum esse videtur, neque a Bürch., Rehm traditur neque in ect. sine dubio cernitur, nisi formae πυριφόρο τόξο sunt Graecitatis mediae ‖ 6 fin. = δι]αδραμεῖ ‖ 7 = ζωγρήσας π[ροσά]ξει δῶρον τῷ.

Verba deprompta sunt ex Pythio, ut dicitur, oraculo eo, quod varie traditur apud scriptores Christianos inde a Theodoto Ancyrano, qui ante a. 446 p. mortuus est (Homilia in Deiparam et in nativitatem Domini 14 [PG 77, 1430 C–D; ed. M. Jugie, Patrol. orient. XIX 3, 1925, 318–335) et a Theosophia Tubingensi (c. fin. saec. V p.) §§ 53–54 Erbse, usque ad Georgium Cedrenum saec. XI p. (hist. compendium 209, 10 – 210, 7 [PG 121, 244 A]). Tit. Icariensi proximum habet Iohannes Malalas saec. VI p. (chron. IV 8 ed. Thurn): προφήτευσον ἡμῖν, προφῆτα, Τιτᾶν Φοῖβε Ἄπολλον, τίνος ἔσται δόμος οὗτος, ἢ [εἰ cod. O] τί δὲ ἔσται; καὶ ἐδόθη αὐτοῖς χρησμὸς παρὰ τῆς Πυθίας οὗτος· «ὅσα μὲν πρὸς ἀρετὴν καὶ κόσμον ὄρωρε, ποιεῖτε· ἐγὼ δὲ ἐφετμέω [coniecit Dindorf ex ἐπεθνεύω cod. O; de tit. voce πυθμεύω vide Lampe, *A Patristic Greek Lexicon* 1207] τρεῖς ἕνα μοῦνον ὑψιμέδοντα θεόν, οὗ λόγος ἄφθιτος ἐν ἀδαεῖ κόρῃ ἔγκυος [ἔγκυμος cod. O e Cedr.] ἔσται· οὗτος ὥσπερ τόξον πυριφόρον μέσον διαδραμὼν ἅπαντα κόσμον ζωγρεύσας [ζωγρήσας Cedr.] πατρὶ προσάξει δῶρον· αὐτῆς ἔσται δόμος, Μαρία δὲ τοὔνομα αὐτῆς».

Fanum illud ab Argonautis Rheae dedicatum, sub Imp. Zenone (a. 474–491 p.) in ecclesiam S. Mariae Virginis conversum, Cyzici situm esse narrat Malalas: καὶ γράψαντες τὸν χρησμὸν οἱ ἥρωες (Argonautae) ἐν λίθῳ, ἤτοι μαρμάρῳ, χαλκέοις γράμμασιν, ἔθηκαν αὐτὸ ὑπέρθυρον τοῦ ναοῦ, καλέσαντες τὸν οἶκον Ῥέας μητρὸς θεῶν. ὅστις οἶκος μετὰ χρόνους πολλοὺς ἐγένετο ἐκκλησία τῆς ἁγίας καὶ θεοτόκου Μαρίας ὑπὸ Ζήνωνος βασιλέως. Idem quoque apud portam Parthenonis Atheniensis inscriptum erat, ut narrat Theosophia Tubingensis § 53 Erbse: ὁ δὲ αὐτὸς εὑρέθη καὶ ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ νεὼ κατὰ τὴν πύλην (cf. C. Mango, Δελτίον τῆς Χριστ. Ἀρχ. Ἑτ. 18, 1995, 201–203). Cum ergo referatur ad varias aedes paganas in ecclesias S. Mariae conversas, colligitur magnam illam quoque basilicam Oeneam sub ecclesiam S. Irenae sitam e templo quodam antiquo provenisse Mariaeque dedicatam esse.

latus B

– – – – – – – – – – – – – –σι καὶ μὰ τὸν ἀρχάνγελον καὶ τ– – *b*
– – – – – – – – – – – – – – – ἀγαθὴ ἡμõν βασιλὶς καὶ δέσποιν̣α̣.

V. 2 βασιλὶς καὶ δέσποινα· cf. e. g. Athan. annunt. [PG 28, 940 C]: «χαῖρε, κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ (Luc. 1, 28)» πρέσβευε, Κυρία, καὶ δέσποινα, βασίλισσά τε καὶ Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν.

1266 In vico *Kampos*, inserta posti dextro ianuae domus iuxta Museum sitae, quam possidet Ioh. Spanos. Tabula e marmore subalbo supra et fortasse a dextra fracta, a. 0,54, l. 0,44, cr. 0,16; ex lapidis usu priore in parte adversa foramen est quadratum, a. 0,055, l. 0,055, prof. 0, 035, cum flaturae canali. Litt. a. 0,02–0,03.
Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 65–67 n. 32. Exscripserat Bürchner a. 1900 (diar. II, p. 9), reviserunt Rehm a. 1924, equidem a. 1995. *Phot.*

s. V–VI p.

– – – – – – – –
ὠ οἰκονόμος κα[ὶ]
ὁ ἐκλισιέκδικος καὶ
οἱ σαλτάριοι λάβο̣υ̣–
σιν πρόστιμα, ἵνα
οἱ λυποὶ φόβον ἔ–
χουσιν ἀρχαῖς
καὶ ἐξουσίαις
ὑποτά *foramen* ⟨σ⟩σεσ–
θε.

1 Ш pro ὁ scriptum; aliter v. 2 || 2 = ἐκκλησιέκδικος || 5 = λοιποὶ || 8–9 = ὑποτάσσεσ|θαι (8 fin. ΕϹΕϹ lap.).
V. 1 οἰκονόμος· 'ecclesiae administrator', vide Lampe, *A Patristic Greek Lexicon* 944 s. v. οἰκονόμος (3). 2 ἐκκλησιέκδικος· 'syndicus ecclesiae', ibid. 433. 3 σαλτ(ου)άριοι, saltuarii· sunt silvae curatores, ὀρ(ε)οφύλακες; de voce vide L. Robert, Hellenica XIII (1965), 100; J. et L. Robert, *Fouilles d'Amyzon en Carie* I (1983), 105–106. 3 λάβουσιν est coniunctivus cum indicativi terminatione pro λάβωσιν, ut v. 6 ἔχουσιν pro ἔχωσιν; vide A. N. Jannaris, *An Historical Greek Grammar* (1897), 198–199. 3–4 λάβουσιν πρόστιμα 'multam accipere'· cf. Iustin. Imp., novell. 82, 11 (p. 407, 1–4): ἤ, εἴπερ ἀναψηλαφῆσαι βουληθεῖεν, πρότερον δοῦναι τὸ πρόστιμον οὕτω τε ἄδειαν ἔχειν ἀναχωρεῖν τῶν κεκριμένων καὶ ἐφ' ἕτερον χωρεῖν δικαστήν· τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων, εἴ γε προσελευσθεῖεν, ἐκβιβαζόντων τὰ πρόστιμα καὶ τοῖς ταῦτα προσταχθεῖσι λαβεῖν ἀποκαταστῆναι παρασκευαζόντων. 6–9 Cf. Tit. 3, 1: ὑπομίμνῃσκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι.

1267 In vico *Kampos*, inserta parieti postico exteriori domus Ioh. Spanos (vide t. 1266). Tabula e marmore albo integra, a. 0,61, l. 0,49, cr. 0,185 (secundum Bürchner). Litt. a. 0,035–0,07.
Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 67–68 n. 33. Exscripsit Bürchner a. 1900 (diar. II, p. 8), revisit Rehm a. 1924; denuo contulit a. 1998 G. Papadopoulos. *Phot.*

s. V–VI p.

Δεμονία
καὶ Ὀρφα–
νικὸς
μόλιβος
ἰς πέλαγος
βληθὴς
οὐκ ἐβό–
λησεν.

5–6 = εἰς πέλαγος | βληθείς.

V. 1 Δαιμονία· nomen masc. Δαιμόνιος adhuc ex Euboea notum (*LGPN* I 112). 2–3 Ὀρφανικός· nomen ceteroquin ignotum (cf. autem Ὀρφανός, *LGPN* I 354); de nominibus in –ικός cadentibus cf. L. Robert, in: Στήλη. Τόμος εἰς μνήμην Ν. Κοντολέοντος (1980), 1–2 [= OMS VII 569–570]. 4 μόλιβος· cf. Ex. 15, 10: ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῷ. 7–8 ἐβόλησεν· est perfectum verbi mediaevalis βουλῶ (= βυθίζομαι, καταποντίζομαι, vide Ἱστορ. Λεξικὸν τῆς Νέας Ἑλληνικῆς IV 1 (1953), s. v.; tradidit Stamatiades, Ἰκαριακά (1893), 143: αἴ, ποῦ νὰ σὲ φά' ὁ φάντακας καὶ τὸ γκακὸ τὸ φεῖδι καὶ νὰ βολήση ὁ κάραβός σου), derivati e voce βολίζω, quae sane vulgo usurpabatur, nobis quidem non nota nisi ex Eustath. (in Hom. ε 396. ι 1 [p. 563, 30. 731, 46]) et ex Act. apost. 27, 28. Aetate seriore passive dicitur βολίζονται, 'merguntur' Geopon. 6, 17. Adde Etym. Gud. p. 397, 21 s. v. μόλιβδος: παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος, μετὰ τούτου γάρ· βολίζειν τὸ πέλαγος λέγεται.

1268 Ante Museum vici *Kampos* (inv. n. 400), iuxta postem sinistrum ianuae propatuli ecclesiae S. Irenae. Baseos e marmore albo pars sinistra in fragmenta duo contigua fracta, a. 0,61, l. 0,315, cr. 0,17; ex usu priore supersunt in fronte duo foramina cum flaturae canali, in latere inferiore tit. pristinus n. 1222. Litt. a. 0,02–0,05.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 69–71 n. 35. Exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 152), equidem a. 1995. *Phot.* tab. LVIII.

s. V–VI p.

μνησθήσο[μαι – – – – –]
ἀπὸ ἀρχῆς δη– – – – –
ἁμάρτη τῇ α[– – δι' αὐ]–
τὴν ἀποθνή[σκομεν]
πάντες.
ΚΕ ἐπικαλ– – – – –
κος· μέλη γὰ[ρ ἀποστά]–
ζη ἀπὸ χηλ[έων γυναι]–
κὸς πόρνης, [ἣ πρὸς καιρὸν]
γλυκανη σ[ὸν φάρυγγα]
ὕστερον [μέντοι]
π⟨ηκρ⟩ότ[ερον χολῆς]
ε ὑ ρ ή σ [ε ι ς].

2 δη[μιουργίας]? δη[μιουργοῦ]? ‖ 2–3 fortasse ἀπὸ ἀρχῆς δη[ὰ γυναικὸς ἡ] | ἁμαρτή{τη}α Feissel per epist. ‖ 3 fin. ἀ[ληθείᾳ? ‖ 6 in. sive κὲ = καὶ, sive Κ(ύρι)ε compendii nota omissa ‖ 7–8 = μέλι γὰ[ρ ἀποστά]|ζει ἀπὸ χειλ[έων ‖ 10 = γλυκάνει ‖ 12 = πικρότ[ερον; ΠΡΗΚΟΤ lap.

Vv. 3–5 Cf. Sir. 25, 24: ἀπὸ γυναικὸς ἀρχὴ ἁμαρτίας, καὶ δι' αὐτὴν ἀποθνήσκομεν πάντες. 7–13 deprompta sunt e Prov. 5, 3–4: μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί· μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης, ἣ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα, ὕστερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὑρήσεις καὶ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαίρας διστόμου. Quos locos coniunctim praebet Anastas. Sinait., quaestiones et responsiones LIX (PG 89, 628 A). 10 γλυκαίνει (praes.) exspectas, sed γλυκανη futurum est (de accentu dubio cf. A. N. Jannaris, *An Historical Greek Grammar* (1897), 226–227). γλυκαίνει pro λιπαίνει habent etiam scriptores quidam Christiani, e. g. Didym. caec., comment. in Zachariam I 376; Theodoret. haered. (PG 83, 545 B).

1269 In pavimento ecclesiae S. Irenae, quae est in vico *Kampos*. Frustum marmoreum.
Tit. ineditum a. 1924 exscripsit Rehm (apud Bürchner, diar. II, p. 14).

– – – – – – – – – –
s. V–VI p.? – – – Εἰρήνη – – –
– – –ΑΚΤΙΟΝΗ– –
– – – – – – – – – –

Tit. Christianum intellexit Rehm. [K. H.]

1270 In vici *Kampos* taberna (quam possidebat G. Tsounis), limini ligneo inferiori subpositus. Lapis rectiangulus e marmore albo valde detritus, a. 1,08, l. 0,45. Tit. pars media sub limine occultata. Litt. 'Byzantinae' (□, Ш), a. v. 1 0,03, vv. 2–3 0,08; interv. 0,03–0,04.
Tit. ineditum a. 1924 exscripsit Rehm (diar. p. 27).

s. V–VI p. τ[ῆς]
Ῥ [ο] δ ί ων
ἐ [π] ạ ρ χ ι
vacat

Tit. imperfectus (eundem, ut videtur, habuit Johannes metropolita, Ἡ ἐκκλησία τῆς Ἰκαρίας (1978), 37 inter titt. 'palaeochristianos': ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ) docet ecclesiam Icariensem non demum saec. X et XI p. (cf. Melas, Ἱστορία II 251–252), sed iam quinque saeculis ante metropolitae Rhodio subditam esse.
[K. H.]

1271 In propatulo ecclesiae S. Irenae, quae est in vico *Kampos*. Tabula e marmore albo a dextra et supra integra, a. 0,48, l. 0,44, cr. 0,055. Litt. a. 0,04–0,05.
Tit. ineditum a. 1900 exscripsit Bürchner (diar. II, p. 14), frustra quaesivit iam Rehm a. 1924.

vacat
s. V–VI p. – – –ιος *vac.*
– – –μαρτρον
– – –ισιν τοὺς
– – –ΓΚ– – –
– – – – – – –

2 = μάρτ(υ)ρον vel μαρτ(ύ)ρων vel μαρτ(ύ)ρ(ι)ον? [K. H.]

1272 A S. Irenae ecclesia ad septentriones et occidentem. Columella e marmore cano, a. 0,55, diam. 0,475, supra et infra foraminibus instructa. Litt. a. 0,03.
Tit. ineditum a. 1900 exscripsit Bürchner (diar. II, p. 10).

– – – – – – – – – – –
s. V–VI p.? – – –ΑΠΟ<Μ' – – –
– – – –ΑΙΑΠΟ– – –
– – – –ΝΟΜΟϹ– – –
– – – – – – – – – – –

[K. H.]

1273 In vico *Kampos*, insertus posti dextro ianuae domus desolatae, quam possidet Asp. Ger. Spanou. Lapis oblongus e marmore albo, a. 0,16, l. 0,44, cr. 0,33. Litt. a. 0,02–0,032 (v. 3 0,032–0,04); interv. 0,01–0,015.
Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 69 n. 34. Exscripsi a. 1998. *Ect. Phot.*

s. V–VI p.

ἀγαθὸν ἐλπίζιν
ἐπὶ Κ(ύριο)ν εἲ ἐλπίζιν
ἐπὶ ἄρχοντας.

2 KN lap.
Ps. 117, 9 ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντας, saepe apud scriptores Christianos laudatus.

1274 In vico *Kampos*, insertus muro orientali exteriori ecclesiae S. Irenae. Lapis oblongus e marmore albo, a. 0,09, l. 0,96, cr. 0,56. Litt. a. 0,035–0,05.
Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 71 n. 36. Exscripsit a. 1998 G. Papadopoulos. *Ect. Phot.*

s. V–VI p. + εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κ(υρί)ῳ τῷ Θ(ε)ῷ ἡμõν.

= Ps. 75, 12.

1275 In vico *Kampos*, apud G. Spanos incolam. Operculum e marmore albo a sinistra et a tergo fractum, a. 0,085, l. 0,40, cr. 0,62. Tit. in latere angusto scriptus. Litt. a. c. 0,045.
Tit. ineditum a. 1924 exscripsit Rehm (diar. p. 5).

s. V–VI p.? – – – ̣ϯον δικαϛτ͜ήριο[ν].

– –ạḳον δικαστήριο[ν]? Rehm, adnotans E pro ⊏ scriptum esse; fin. lit. ◇ pars sinistra conspicua.

[K. H.]

G. INCERTA

1276 In Museo vici *Kampos* (sine inv. n.); ibidem inventum in fundo quodam. Fragmentum e marmore albo undique fractum, a. 0,164, l. 0,48, cr. 0,104, exornatum anaglypho uvae. Latus posticum non levigatum. Litt. a. 0,035.
Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 72 n. 38.

aet. Rom.

[– – –ο]υ *anagly-*
– – – –ινη. *phum*

1277 In Museo vici *Kampos* (sine inv. n.); originis incertae. Fragmentum e marmore albo infra integrum (margo inferior levigatus), a. 0,135, l. 0,159, cr. 0,04, in quo crucis incisae pars ima conspicua. Titt. *I* a dextra crucis, *II* posterior ad pedem eius sinistrum. Litt. a. *I* 0,01, *II* 0,04.
Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 71–72 n. 37.

c — *I* Ἀρισ — *aet. hell.*
r
u
aet. Christ.? *II* ⳨ — *x*

II Est monogramma litt. saltem H, P comprehendens, fortasse ad crucis imaginem spectans (ἱρή?).

1278 In agro τῆς Ἁγ. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας, quod monasterium situm est a vico *Pigí* ad occidentem. Lapis quidam iam diu deperditus.
Edd. Stamatiades, Ἰκαριακά (1893), 22 litt. minusc. (Melas, Ἱστορία II (1957), 7 n. 4 litt. maiusc.; Johannes metropolita, Ἡ ἐκκλησία τῆς Ἰκαρίας (1978), 117 adn. 20 litt. maiusc.; Papalas, *Icaria* (1992), 183 n. 4). Cf. L. Bürchner, *RE* IX 1 (1914), 984; L. Robert, *Rev. ét. gr.* 46, 1933, 426 [= OMS I 552] adn. 1.

aet. hell.?

τὰς δὲ ...κητυας ἔθεντο – – – – – – – – –
ἐπ̣ὶ Να⟨υ⟩σιήρεος π̣ρ[υ]τάνεος – – – – – –
ἀγε[ρ]όμενον λιθον καμο– – – – – – – – – –
πιστιον ταῦτα ἀγερόμενον – – – – – – – – –
πρύτανιν Συμε– – – – – – – – – – – – – –

Dedi ut Stamatiades || 1 in. vel τάσδε; med. latetne vox ἱκετηρίας? || 1 fin.– 2 med. omisit Johannes || 2 in. restitui ex εγινα...ν..σιηρεος, fin. Melas e γρ...τανεος ... || 3 ἀγε...ομενον Stam. || 4 TANTA Melas.
Agi videtur de stipibus pro nescioquo deo colligendis. Ad rem vide tt. 2–3. V. 1 vide comm. ad t. 3 6–7. 2 Latet prytanis nomen ab Ναυσι– incipiens; cf. Φρασιήρης, *LGPN* I 475. 3. 4 ἀγερόμενον· vide t. 3 10.

[K. H.]

1279 In vici *Kampos* aedibus quibusdam adversus S. Irenae ecclesiam sitis; periit. Tabula quaedam.
Edd. Stamatiades, Ἰκαριακά (1893), 22 litt. minusc. (Melas, Ἱστορία II (1957), 7 n. 7 litt. maiusc.).

aet. Imp.

...ανον αὐτο–
κράτορα
αυποιη κατο– – – – – –
oπ..βολευοντας εσιρ ἀνα–
λίσκ[ο]ν[τος] ✱ οε̣ʹ – –

Dedi ut Stamatiades || 1 [Ἁδρι]ανὸν Melas, [Τραϊ]ανὸν dub. Dunst || 3 ΑΥΠΟΙΚ Melas || 4–5 restitui ex ανα|λισκ.ν..χογ... (Stam.).
Tit. argumentum obscurum.

[K. H.]

1280 In aedificio quodam oppidi *Évdilos*; periit. Angulus sinister inferior stelae marmoreae, a. 0,26, l. 0,24, cr. 0,07, cum anaglypho valde detrito. Tit. scriptus est in regula inferiore, a. 0,025. Litt. a. 0,015.

Tit. ineditum exscripsit a. 1924 Rehm (diar. II, p. 7) confecitque *ect.*

s. III p. – –/ [.]VIC·PXOΠ– –

...νι Ἐρχοπ– – dub. Rehm.

[K. H.]

---

3. TAUROPOLIUM

Cf. L. Robert, *Rev. ét. gr.* 46, 1933, 434–435 [= OMS I 560–561]; eundem, *Villes d'Asie mineure* ([2]1962), 42. 43 adn. 5.

Nomen: Ταυροπόλιον (Strab. XIV 1, 19, p. 639: ἔστι δὲ καὶ Ἀρτέμιδος ἱερόν, καλούμενον Ταυροπόλιον, ἐν τῇ νήσῳ *scil.* Icaria).

Situs: in loco *Nas* sito prope vicum *Gialiskári* in ora septentrionali et occidentali, in ripa sinistra fluvii *Chalares*. Ibidem duarum aedium sacrarum fundamenta effodit a. 1938 et 1939 L. N. Polites (*AA* 1938, 582. 1940, 284–285; Πρακτ. Ἀρχ. Ἑτ. 1939 [1940], 124–138; cf. Papalas, *Icaria* (1992), 27–31 c. phott.), quae denuo investigata sunt mense Oct. a. 1989 (cf. Ph. Zapheiropoulou, Τὸ Ἔργον 1989 [1990], 126–130 c. tabula geographica). Ibidem apparuit t. 1282 [Τ]ạυροπ[όλωι] dedicatus.

De Dianae Tauropoli cultu cf. Callim. hymn. III 187: τὶς δὲ νύ τοι νήσων, ποῖον δ' ὄρος εὔαδε πλεῖστον; ... / εἰπέ, θεή, σὺ μὲν ἄμμιν, ἐγὼ δ' ἑτέροισιν ἀείσω· / νήσων μὲν Δολίχη (*i. e.* Icaria); Aëthlius Sam. *FGrHist* 536 F 3 apud Clem. Alex. protr. III 46, 2: ἀμέλει ἐν Ἰκάρῳ τῆς Ἀρτέμιδος τὸ ἄγαλμα ξύλον ἦν οὐκ εἰργασμένον (item Arnob. adv. nat. 6, 11); Pythocles Sam. *FGrHist* 833 F 2 apud Clem. Alex. protr. III 42, 6: τῇ Ταυροπόλῳ Ἀρτέμιδι ἄνθρωπον ὁλοκαυστεῖν. – Titt. Icarienses n. 1218 11–12 (post a. 133 a., τῆι [Ἀρ]|τέ[μ]ιδι τῆ[ι] Ταυ[ρ]οπόλωι) et 1281 7 (s. IV p., τῇ Ταυροπόλῳ Ἀρτέμιδι); tit. Samius n. 351, quo laudatur Cn. Domitius, cos. a. 122 a., patronus datus ὑπέρ τε τῶν κατὰ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ταυροπόλου, quod delubrum non Samium, sed Icariense esse ante Robert iam viderat A. Kirchhoff, *Monatsber. Ak. Berlin* 1859, 754, repudians Steph. Byz. p. 608, 14 Mein.: Ταυροπόλιον· ἐν Σάμῳ Ἀρτέμιδος ἱερόν, Στράβων ιδ' ('immo in Icaria insula prope Samum' iam Meineke ad loc.).

1281 TITULUS SEPULCRALIS. Imposita altari ecclesiae κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, quae est prope vicum *Gialiskári*. Tabula e lapide calcario integra, a. 0,37, l. 0,79, cr. 0,09. Litt. a. 0,02–0,03; interv. 0,015–0,03.

Edd. K. Melirrhytos, Χρονολογία ἱστορική (1836), 22 litt. minusc. (Stamatiades, Ἰκαριακά (1893), 40–41); L. N. Polites, Πρακτ. Ἀρχ. Ἑτ. 1939 [1940], 150 (Melas, Ἱστορία I (1955), 51 adn. 4; Johannes metropolita, Ἡ ἐκκλησία τῆς Ἰκαρίας (1978), 146 adn. 71; Papalas, *Icaria* (1992), 185 n. 10; SEG XLII 779); Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 73–74 n. 39. Cf. L. Robert, *Rev. ét. gr.* 46, 1933, 429 [= OMS I 555]; Polites, *AA* 1938, 582. Exscripsit a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 151), denuo contulerunt a. 2002 Matthaiou et Themos confeceruntque *delin.*

s. IV p.

ἡ καμάρα
Ἀλφ( ) · Ἀνδρέα · καὶ · Αὐρ(ηλίας) ·
Νεικομηδείας· οὐκ ἐξέσ–
ται οὐδενὶ θεῖναι οὐδένα
πλέον ἡμῶν καὶ τῶν ἡμεῖν

διαφερόντων· ἢν δὲ μή, θήσει Φ
τῇ Ταυροπόλῳ Ἀρτέμιδι · ✱ τριακόσια.

2 Ἀλφ′ Melirrhytos, Ἀλφ... Stam., Papalas; Ἀλφ(ίου) dub. Pleket (SEG) coll. IGBulg I^2 326; de nomine cf. L. Robert, *Rev. phil.* 1959, 232 [= OMS V 262].

V. 6 διαφερόντων· 'propinquorum' (συγγενῶν), ut *I. Iasos* II 638 2 καὶ πάντων διαφερόντων μοι; MAMA III 287 5 σωματοθήκη ... κὲ τῶν διαφερόντων.

Hoc tit. nisus Dianae Tauropoli templum vicinum agnovit Polites.

1282–1284 VASA. Testae a L. N. Polites prope locum *Nas* effossae, quarum de fato vide Ph. Zapheiropoulou, Πρακτ. Ἀρχ. Ἑτ. 1989, 287.

1282 Inventa a. 1939 inter fani rudera prope locum *Nas*. Testa cylicis Atticae cum tit. inciso.
Edd. L. N. Polites, Πρακτ. Ἀρχ. Ἑτ. 1939 [1940], 124. 138 litt. maiusc., c. phot. fig. 11 δ; idem, *AA* 1940, 285 (J. et L. Robert, *Bull. ép.* 1941, 111). Cf. Jeffery, *LSAG* (1961), 298.

s. V^1 a. [– – – Τ]ạυροπ[όλωι].

1283 Inventa a. 1939 inter fani rudera prope locum *Nas*. Frustum labri cylicis cum tit. inciso.
Commemoravit L. N. Polites, *AA* 1938, 582. Ed. idem, Πρακτ. Ἀρχ. Ἑτ. 1939 [1940], 152 litt. maiusc.

s. V a. [– – – ἀ]νέθ[ηκε – – –]

1284 Inventa ibidem eodem anno. Frustum labri cylicis cum tit. inciso.
Commemoravit L. N. Polites, *AA* 1938, 582. Ed. idem, Πρακτ. Ἀρχ. Ἑτ. 1939 [1940], 152 litt. minusc.

s. VI vel V a. – – –λθατον– – –

Nomen proprium voluit Polites.

[K. H.]

---

4. DRACANUM

Cf. L. Robert, *Rev. ét. gr.* 46, 1933, 431 [= OMS I 557] adn. 2.

Situs: apud promunturium *Fanári* in Icariae ora septentrionali et occidentali; superest turris saec. V^2 vel IV a. constructa (Papalas, *Icaria* (1992), 93–99). Cf. Strab. XIV 1, 15 p. 637 de Samo insula: καλεῖται μὲν οὖν καὶ ἄκρα τις Ἄμπελος βλέπουσά πως πρὸς τὸ τῆς Ἰκαρίας Δρέπανον non diversum ab eo promunturio, quod idem XIV 1, 19 p. 639 describit: ἔστι ... ἐν τῇ νήσῳ καὶ πολισμάτιον Οἰνόη, καὶ ἄλλο Δράκανον, ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ, ἐφ' ᾗ ἵδρυται, πρόσορμον ἔχων.

Nomen: Δράκανον (Hom. hymn. I 1 apud Diod. III 66, 3; Euphor. epigr. AP VII 651 3: αἰπεινῆς Δρακάνοιο; Theocr. id. 26, 33; Strab. XIV 1, 19 p. 639; Nonn. Dionys. 9, 16); Δρακάνιον (Hesych. δ 2304 ed. Latte: Δρακάνιον· ὄρος Ἰκαρίας; Hymn. Hom. in Bacch. init.); Δράκονον (Steph. Byz. p. 238, 8–10: ὄρος νήσου τῆς Ἰκαρίας λεγομένης καὶ πόλις· Στράβων ιδ′). – Δρέπανον (Strab. XIV 1, 15 p. 637).

Dracani Bacchum natum esse narrant poetae (cf. Hom. hymn. I 1: οἱ μὲν γὰρ Δρακάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσσῃ / φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ ... / ... Σεμέλην τεκέειν; Theocr.; Nonn.).

1285 E *Fáros* Icariae loco prope Dracanum sito translatus in Museum Chii (inv. n. 47). Lapis fuscus, in partes tres contiguas fractus, a. 0,33, l. 0,50, cr. 0,20. Tit. area partim linea incisa marginata. Litt. a. 0,015–0,02, apicibus valde ornatae; interv. 0,025 (vv. 1–3 0,005).

Edd. G. I. Zolotas, Ἀθηνᾶ 20, 1908, 235 n. 46; Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 75 n. 40. *Ect.* a Rehm confectum contulit Hallof, ipsum lapidem revisi mense Febr. a. 2003.

s. I a.

ὁ δῆμος ἐπιστατούν–
των
Θεοδ[ό]του τοῦ Θεοδότου
νε[ωτ]έρ[ο]υ, *ᵛ* Ὀνησίωνος
τοῦ Μουσίκωντος.

V. 5 Μουσίκωντος nomen aliunde ignotum; de accentu vide O. Masson, *ZPE* 119, 1997, 69 [= OGS III 276]. Tit. ad aedificium quoddam exstruendum vel reficiendum spectare docet forma lapidis muralis, ut videtur.

TITULI SEPULCRALES

1286 Inventa Dracani, nunc in collectaneis archaeologicis, quae sunt in vico *Ag. Kírikos* (sine inv. n.). Stela e marmore albo integra (cum cardine), in partes tres contiguas fracta, a. 0,555, l. 0,17–0,19, cr. 0,064, exornata aëtomate cum tribus acroteriis. Tit. sub aëtomate scriptus. Litt. a. 0,01–0,015, fere στοιχηδόν dispositae; interv. 0,003.

Edd. Melas, Ἱστορία II (1957), 8 n. 12 litt. maiusc. (Papalas, *Icaria* (1992), 184 n. 9; SEG XLII 779); Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 79 n. 42. Cf. Ph. Zapheiropoulou, Ἀρχ. Δελτ. 44, 1989, B 2 [1995], 415 c. phot. tab. 238. Lapidem contuli a. 1995. *Ect. Phot.*

s. II a.

Διογένης
Διογένου.

1287 Reperta in loco Ἀπερίχου intra fines vici *Fanári* sito; postea in Museo vici *Kampos* esse dixit Papalas, ubi tamen frustra quaesivit Matthaiou. Tabula quaedam.

Edd. A. Fontrier, Μουσ. καὶ Βιβλ. 1, 1873–1875, 139 n. 64 litt. minusc. (Melas, Ἱστορία II (1957), 8 n. 10 litt. maiusc.; Papalas, *Icaria* (1992), 184 n. 8).

aet. hell.?

Τυδείδης.

De lectione dubito, quia Τυδείδης nomen est mythologicum (Tydei filius, i. e. Diomedes). Fortasse subest Φυλείδης sive Κυδείδης, cf. IG II/III^2 3124; IG XIIs, 656 (Ἐπικυδείδης).

[K. H.]

---

5. THERMA(E)

Cf. L. Robert, *Rev. ét. gr.* 46, 1933, 429–431 [= OMS I 555–557]; H. Dumrese, *RE Suppl.* VII (1940), 64–65; Melas, Ἱστορία I (1955), 58–61; H. W. Pleket, Mnemosyne 13, 1960, 240–241; Papalas, *Icaria* 119–122.

Situs: prope vicum *Thérma*, ubi et fontes fervidae et rudera antiqua; 2 chiliom. intervallo distat a vico *Ag. Kírikos*. Thermaeorum arx est prope locum *Katafígio* ad septentriones situm.

Nomen: ignotum, deducendum ex ethnico Θερμαῖοι (titt. Attici et Delii, vide infra fast.).

Samios cum fin. saec. III a. Icariam insulam caperent, Thermaeorum oppidum occupavisse civesque inde Asclepieis appellavisse collegit L. Robert e tit. *I. Magnesia* 50 82 (a. 208 a.), ubi inter Ἀρκεσινεεῖς et Οἰν[αῖοι ἐξ Ἰκάρου] nominantur Ἀσκληπιεῖς (adde nunc [Ἀ]σκληπιέων in nummo [av.: Priapi simulacrum rude; rev.: taurus], quem illustravit W. Weiser, *Mitt. der Österr. Numismat. Gesellschaft* 39, 1999, 9–10), arguitque civitatem novam modestam fortasse iam saec. I a. amissam esse. Id autem etiamsi fere omnibus doctis placuit, mera coniectura est.

FASTI

(1)	a. 454–428	Thermaei tributarii Societatis Atticae (cf. *ATL* I 490 c. Add. II 86) solvebant: a. 452/1 – 447/6. 443/2 – 439/8. 433/2 – 429/8 a. sexagesim. 50 dr. [= trib. 3000 dr.] (IG I³ 261 V 6–7 Θερμαῖοι ἐν Ἰκάροι. 262 II 2–3 Θερμ[α]ῖοι ἐχς [Ἰκ]άρο. 263 II 36–37 Θερμαῖοι ἐν Ἐκά–ρο[ι]. 264 I 27 [Θερ]μαῖο[ι]. 265 I 29 Θερ[μ]αῖοι. 269 I 4 [Θερμαῖοι ἐχς Ἰ]. 270 I 5 Θερμαῖοι ἐχς Ἰ. 271 II 7–8 [Θερ]μαῖοι [ἐ]ν Ἰκάροι. 272 I 17 [Θερμαῖοι ἐχς] Ἰ[κ]άρο. 273 I 5 [Θερμαῖοι ἐχς Ἰκάρο]. 279 I 34–35 [Θερμαῖ]οι [ἐχς Ἰκάρ]ο. 280 I 16–17 [Θερμαῖοι] ἐ[χς Ἰκάρο]. 281 I 9 [Θερμαῖο]ι ἐχς Ἰκάρο. 282 IV 35 [Θερμαῖοι ἐχς Ἰ]κά[ρο]).
(2)	a. 377–373	Thermaei Amphictyonum Deli debitores, IG II/III² 1635 (*I. Délos* 98, a. 377/6 a.): αἵδε τῶν πόλεων τ[õ] τόκο ἀπέδοσαν· ... Θερμαῖοι ἐξ Ἰκάρο HHH[H] (v. 14); ibid. de residuis usuris a. 377/6–374/3 a.: Θερμαῖο|ι ἐξ Ἰκάρο HHHH (vv. 114–115).
(3)	med. s. IV	IG II/III² 1637 (*I. Délos* 104–9): αἵδε τῶν πόλεων ἀπέ]δοσαν τὸγ γιγνόμ[ενον τόκον·] ... [Θε]ρμαῖοι [ἐ]ξ Ἰκάρο – – (v. 9).
(4)	aet. Imp.	Oppidum desertum. Cf. Plin. n. h. IV 68: *Icaros ... cum oppidis duobus* [Dracano et Oena] *tertio amisso* [Therma, ut videtur].

TITULI SEPULCRALES

1288 Inventa mense Augusto a. 1933 in vico *Katafígi*, nunc in collectaneis archaeologicis quae sunt in vico *Ag. Kírikos* (sine inv. n.). Stela e marmore Pario ab angulis superioribus mutila, a. 1,56, l. 1,18, cr. 0,15, exornata aëtomate, regula, anaglypho, quo repraesentantur a sinistra mulier in sella sedens, pedibus scabello impositis, et infans puellula in sinu eius ludens; in media puer nudus stans genua mulieris amplectens; a dextra infans puer nudus ad eam reptans, et iuvenes duo stantes himatiis induti eamque venerantes. Tit. *I* in anaglyphi angulo dextro superiore, *II* in regula inferiore. Litt. *I* a. 0,01–0,015, στοιχηδόν exaratus; *II* Pariae (Ω = ο), a. 0,018–0,02.

Commemoratur *BCH* 80, 1956, 334 c. phot. anaglyphi fig. 13 (J. et L. Robert, *Bull. ep.* 1958, 393; Jeffery, *LSAG* (1961), 298, 305 n. 38, 306 n. 54); *Arch. rep.* 1955 [1956], 27–28; Melas, Ἱστορια II (1957), 8–9 n. 17. Edd. N. M. Kontoleon, *Aspects de la Grèce préclassique* (1970), 1–21 c. phott. (*Bull. ep.* 1971, 511); H. Hiller, *Ionische Grabreliefs der ersten Hälfte des 5. Jh. v. Chr.* (*Ist. Mitt., Beih.* 12, 1975), 78–86. 172–174. 191–192 n. K 6 c. phot. tab. 16; Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 76–79 n. 41. Cf. F. Berger, *Das Baseler Arztrelief* (*Veröffentlichungen des Antikenmuseums Basel* 1, 1970), 126; H. Rühfel, *Antike Kunst* 17, 1974, 42–49; Kontoleon, Ἀρχ. Ἐφ. 1974 [1975], 13–25 c. phot. anaglyphi tab. 1–2, tituli tab. 3 α (*Bull. ép.* 1974, 427); G. Daux, *Arch. Class.* 25–26, 1973–1974 [1975], 246–249 c. phot. tab. XXXIX; B. Lambrinoudakes, *AAA* 9, 1976, 108–119; A. Christodoulopoulou–Proukake, Ἀρχ. Ἐφ. 1976 [1977], 92–101; Ch. W. Clairmont, *ZPE* 26, 1977, 119–124 (*Bull. ep.* 1978, 371; SEG XXVII 547); Daux, *BCH* 102, 1978, 608–610; D. Berranger–Auserve, in: *Les pierres de l'offrande* (2001), 38–40 c. phot. fig. 2. Exscripserunt a. 1955 Kontoleon, a. 1995 equidem. *Phot.*

c. a. 475–450 a.

ana-glyphum

I Κοίρανος καὶ Εὐρυμήδ[ης – – –]
ἀδελφεοὶ Ἀπολλωνίο Τ̣Ḥ– – – –.

II Πλάτθις Πάριος ἐπόησεν.

I angulo defracto in fine v. 1 c. 7–8 litt., in fine v. 2 c. 8–9 litt. fortasse perierunt || 1 Εὐρυμή[δης] Kontoleon || 2 Ἀπολλωνίης idem, Ἀπολλων[ίηι] Dunst; lit. ultima Ḥ vel Ẹ. || *II* 3 Παλίων et ἐπωίησεν Kontoleon, correxi.

V. 3 Πλάτθις· nomen in ipsa Paro insula innotuit e tit. IG XII 5, 414 saec. III a. (nomen masc. docet casus gen. Πλάτθιος; *LGPN* I 373 Πλατθίς (3) falso fem. habetur) et e tit. sepulcrali Pario inedito fin. saec. IV a. [Πλά]τθιος; de nomine vide L. Robert apud N. Fıratlı, *Les stèles funéraires de Byzance gréco-romaine* (1964), 182.

E tit. *II* elucet anaglyphum primo in insula Paro sculptum, deinde Icariam translatum esse, ubi Coiranus et Eurymedes fratres tit. *I* litt. Ionicis inscribendum curaverunt. Variae et diversae sunt virorum doctorum de anaglypho sententiae; novae e novis titt. *I* et *II* lectionibus nostris secuturae sperantur.

1289 In collectaneis archaeologicis quae sunt in vico *Ag. Kirikos* (sine inv. n.); originis incertae. Stela e marmore subalbo supra et infra fracta, a. 0,735, l. 0,315, cr. 0,105. Litt. a. 0,012–0,02; interv. 0,01.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 80–82 n. 44. Exscripsi a. 1995. *Ect. Phot.*

s. I a. – I p.

– – – – – – – – –
χαῖρε.
Τ̣[ι]μοκλεα Ἀμειν– – –
[.]ου, γυνὴ δὲ Ἀρτε–
[μ]ισίου, ἡροΐνη χρησ[τὴ]
χαῖρε.
Δημο⟨κ⟩ρίτη Ἀρτεμι[σί]-
⟨ου⟩, ἡροΐνη χρηστὴ
χαῖρε.
Ἀ̣ρ̣τεμίσιος Διοδώ–
ρου, ἥρως χρηστὲ
χαῖρε.
[..]νικράτ[η]ς Ἀρτεμισίου,
ἥ̣ρος χρηστὲ χαῖρε.
vacat
Νικόφιλε Ἀπολλ[ᾶ],
[ἥρ]ος [χρηστ]ὲ [χαῖρε].
..οδότη χ⟨ρη⟩στὴ

[χαῖ]ρε̣.
vv. reliqui detriti?

Legi et supplevi || 6 ΔΗΜΟΧΡΙΤΗ lap. || 7 in. *vac.* ΗΡΟΙΝΗ lap., syllaba –ου errore omissa || 12 patet nomini vitium subesse, placet [Ὀ]ν⟨ησ⟩ικράτ[η]ς || 16 in. [Θε]– vel [Δι]– vel [Ἡρ]–; med. ΧΣΤΗ lap.

Vv. 2–6 Τιμόκλεα, Δημοκρίτη in insularum maris Aegaei titt. simul non innotuerunt nisi Euboicis.

In hoc monumento familiari commemorantur Ἀρτεμίσιος pater (vv. 3–4. 6–7. 9. 12), Τιμόκλεα coniunx (v. 2), Δημοκρίτη filia (v. 6), – –κράτης filius (v. 12). Obscurum est, qua necessitudine eis coniuncti sint Νικόφιλος (v. 14) et ..οδότη (v. 16).

1290 In collectaneis archaeologicis quae sunt in vico *Ag. Kírikos* (sine inv. n.); originis incertae. Stela e marmore subcaeruleo supra et a sinistra fracta, a. 0,31, l. 0,27, cr. 0,105, cum anaglypho repraesentante cenam sepulcralem: a dextra puellam chitone brevi indutam, quae poculum in mensam ponit. Litt. a. 0,02 (o 0,015); interv. fere nullum.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 79–80 n. 43. Exscripsi a. 1995. *Ect.*

s. I a. – I p. [– – – Ζ]ωπύρου
[χρηστ. χ]αῖρε.

INCERTA

1291 In rupe ad orientem versus a ruderibus Thermae tit. scriptus intra aream rectiangulam levigatam incisurisque circumdatam, a. 0,28, l. 0,67. Tit. imperfectus.

Delineavit L. Ross, *Inselreisen* II (1843), 161. Cf. Stamatiades, Ἰκαριακά (1893), 77; Melas, Ἱστορία II (1957), 8 n. 16. Reviserunt a. 1895 Bürchner (*Duodez.* n. 150), a. 1924 Rehm (diar. II, p. 35).

aet. imp. ΑΙΤΟ *vac.*
vacat

'*Sollte wohl* Αὐτο[κράτορα *etc. werden*' Rehm; ΑΙΤU Ross. Falso ΑΙΤΩι annum 1370 intellexit Melas.

[K. H.]

1292 In collectaneis archaeologicis quae sunt in vico *Ag. Kírikos* (sine inv. n.); inventa ubi sit non traditur. Tabula tenuis e marmore subalbo a tergo integra, a. 0,14, l. 0,155, cr. 0,012. Litt. a. 0,05.

Edd. Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003), 82 n. 45. Exscripsi a. 1995. *Ect.*

aet. Rom. – – –ΙΝ ·

ADDENDA

Fasc. I recensuit Ph. Gauthier, *Bull. ép.* 2001, 330.

p. X Adde: Ch. Kotsidu, Τιμὴ καὶ δόξα. *Ehrungen für hellenist. Herrscher*, Berlin 2000.

p. XII Sub inv. Her. M scribendum erat: K. A. Neugebauer.

4 (SEG XLVII 1317).

11 Ed. Kotsidu (2000), 262–265 n. 179, quae vv. 27–29 explanavit.

16 Cf. R. v. Bremen, *The Limits of Participation* (1996), 309 n. 3.

17 Cf. SEG XLIX 1143.

18 V. 8 legendum est: ὅ τι.

24 Ed. Kotsidu (2000), 257–259 n. 175 [E 2], vv. 26. 36 tractans.

42 (SEG XLVIII 1148). Ed. *a. ef* Kotsidu (2000), 254–255 n. 174.

56 Ed. Kotsidu (2000), 256–257 n. 175 [E 1], quae de vv. 4–8. 25–26 egit.

122 Νικόμαχος Ἱεροκλείους Ἀθηναῖος, PCG VII pp. 56–61.

123 V. 0 scribendum erat: εἶναι δὲ αὐτοῖς καὶ εἴσπλουν κτλ.

133 Cf. G. Dunst, *AM* 82, 1967, 75 c. phot. ect. *a Beil.* 38.

145 Cf. SEG XLIX 1147.

150 Ed. Kotsidu (2000), 259–261 n. 176, quae de vv. 23–24 egit. Cf. SEG XLIX 1105.
Vv. 13–17 explanavit Ph. Gauthier, *Chiron* 31, 2001, 212–220.
Vv. 17–19 ἐὰν ... βούλωνται οἰκεῖν ἐν Σάμωι· exempla collegit idem, *Rev. phil.* 2000, 111–113.

151 Dubitationes meas de origine Samio corroboravit Ph. Gauthier, *Chiron* 31, 2001, 223–226 et tit. Paro vindicavit valde quidem haesitans.

156 (SEG XLVII 1315). Frr. *a. b* ed. Kotsidu (2000), 265–266 n. 180.

159 De Φυτωρίῳ loco vide t. 112.

161 SEG XLIX 1149.

169 Cf. SEG XLVII 1316.
Vellem praescripti supplementa (vv. 1–2) ne sumpsissem e t. 151 originis sane dubiae. De Ἀρτεμισ]ιῶνος mense dubitavit Ph. Gauthier, *Chiron* 31, 2001, 222–223, ad Κρον]ιῶνος revertens.

170 Genus inscriptionis alienum et tit. fortasse aliunde Samum adlatus, non aliter atque t. 1197.

172 Cf. SEG XLVIII 1149, SEG XLIX 1145; J. Engels, *ZPE* 132, 2000, 120–121; Ph. Gauthier, *Chiron* 31, 2001, 221–222.

178 SEG XLIX 1148.

179 Ed. Kotsidu (2000), 267–268 n. 181 [E 2].
Vv. 9. 11 Σιμάκωντος scribendum erat, cf. Bechtel, *HP* 491; O. Masson, *Bull. ép.* 1993, 182.

181 V. 6 Ἀθηνίκωντος scribendum erat.

182 SEG XLIX 1146. Quae de ἀρχαιρεσίαις mense vel Targelione vel potius Artemisione factis conieci *Chiron* 29, 1999, 200–203, refutavit Ph. Gauthier, *Chiron* 31, 2001, 211–226 collegitque 226–227 calendarium Samium med. saec. III a. commutatum esse, scil. ultimo mensium loco (quo enim comitia fieri solebant) Anthesterionem (t. 150 15) Cronioni (t. 182 108) cessisse. Eum autem 211 adn. 3 frustra de Targelione mense Samio dubitavisse docet t. 1218 2.

189 Comm. ad v. 5 (Γράνιν): Cf. t. 721 2.

192 (SEG XLVIII 1150).

221 V. 2 Ὀρφατίδ̣ας probavit Curbera coll. IG XII 3, 327 40. 138. 269 (Ὀροφατίδας); de quo nomine Pamphylio egit L. Robert, *Noms indigènes* I (1963), 415.

224 Hunc lapidem a Dionysii trierarchi monumento n. 462 alienum esse demonstravit H. J. Kienast, *Chiron* 31, 2001, 284 c. phot. 289 fig. 9.

252 Ed. K. Hallof, in: *Symposion 1999* (2002), 229–234.

260 V. 5 fin. dele virgulam.

261 Cf. SEG XLVII 1314.
Comm. ad vv. 12–31: De vestimentis cf. G. Greco, in: *Mathesis e Philia* (1998), 87–106.

296–298 SEG XLIX 1150–1152.

299 SEG XLIX 1154.

320 SEG XLIX 1153.

324 Cf. R. v. Bremen, *The Limits of Participation* (1996), 309 n. 2.

326 V. 6 ἀρχιερέων καὶ βασιλέων testimonia recensuit P. Herrmann, in: *Widerstand – Anpassung – Integration. Festschrift für J. Deininger* (2002), 232–238, reiecitque quae ad t. 331 de duobus eiusdem magistratus nominibus scripsi.

Vv. 8–10 sic suppl. Herrmann 234 adn. 47:

–λεως Ἰωνίας καὶ τῶν̣ [πρὸς]
τὴν φυλὴν διὰ γέν[ους]
εὐεργεσιῶν ἕν̣ε̣κε.

330 Cf. R. v. Bremen, *The Limits of Participation* (1996), 309 n. 1.

344 Basis inventa est a. 1928 in pavimento periboli Romani.

346 Ed. Kotsidu (2000), 261 n. 177.

347 Ed. Kotsidu (2000), 261–262 n. 178.

349 Ed. Kotsidu (2000), 268–269 n. 182.

351 Ed. C. Eilers, *Roman Patrons of Greek Cities* (2002), 121–124. 217 n. C 51.

353 Ed. C. Eilers, *Roman Patrons of Greek Cities* (2002), 218–219 n. C 54.

358 Ed. C. Eilers, *Roman Patrons of Greek Cities* (2002), 218 n. C 52.

359 Ed. C. Eilers, *Roman Patrons of Greek Cities* (2002), 219 n. C 55.

360 Fastigii membrum illustravit Th. Schulz, *Samos* XXIV: *Die röm. Tempel im Heraion von Samos* I: *Die Prostyloi* (2002), 63 n. 44 c. delin. fig. 39 et phot. tab. 20, 3–4. De tit. egit eadem 73 c. adn. 96.

362 Ed. C. Eilers, *Roman Patrons of Greek Cities* (2002), 216 n. C 48.

375 Ed. C. Eilers, *Roman Patrons of Greek Cities* (2002), 219 n. C 56.

389 Ed. C. Eilers, *Roman Patrons of Greek Cities* (2002), 218 n. C 53.

396 Ed. C. Eilers, *Roman Patrons of Greek Cities* (2002), 216 n. C 49.

406 Ed. C. Eilers, *Roman Patrons of Greek Cities* (2002), 217 n. C 50.

1–2 [υἱὸν τοῦ εὐεργέτου τῆς πόλεως] | ἡμῶν Eilers monens post Imp. Augustum nullum principem fuisse patronum civitatis. Re vera Tiberius in tt. 397. 409 patroni titulo caret.

446 Comm. ad v. 2 lege: Sami nota tantum est Βίτιννα t. 652, quem vide.

462 De monumento cf. H. J. Kienast, *Chiron* 31, 2001, 283–284 c. phott. et delin. 287–288 figg. 6–8.

478 Ed. M.–Ch. Hellmann, *Choix d'inscriptions architecturales grecques* (1999), 99–100 n. 41.

481 Lapidem illustravit Th. Schulz, *Samos* XXIV: *Die röm. Tempel im Heraion von Samos* I: *Die Prostyloi* (2002), 49–50 n. 24 c. delin. fig. 32 et phot. tab. 17, 3–4.

Templum Corinthium, quod nunc prostylon I appellavit, prima aetate Imperatoria exstructum esse demonstravit eadem 1–89.

488 De διατιμοτάτου epitheto senatorio vide M. Heil, *Klio* 82, 2000, 483–491.

COMPARATIONES NUMERORUM

	IG XII 6
Ager, *Interstate Arbitrations* (1996)	
89–93 n. 26	155
AM	
7, 1882	
367–376	261
9, 1884	
194–195 n. 1 *a*	19 *a*
195–196 n. 1 *b*	22
196–197 n. 2 *a*	588
255 n. 2 *b*	567
256 n. 2 *c*	570
256 n. 2 *d*	571
256–257 n. 3 *a*	370
257–258 n. 3 *b*	420
258 sub n. 3 *b*	419 *a*
260–261 n. 4 *a*	273
261 n. 4 *b*	645
261 n. 4 *c*	670
261 n. 4 *d*	653
261 n. 4 *e*	686
262 n. 4 *f*	821
262–263 n. 4 g	801
263 n. 4 *h*	727
10, 1885	
32–37	168
12, 1887	
258–259 n. 32	834
259 n. 33	639
259 n. 34	657
259 n. 35	649
13, 1888	
180 n. 34	916
14, 1889	
101–102 n. 41	840
102 n. 42	401
102 n. 43	227
102 n. 44	299
102 n. 45	886
103 n. 46	595
15, 1890	
AM	
443	586
18, 1893	
224	586
25, 1900	
146 n. 6	835
149–150 n. 1	586
172–173 n. 48	592
174 n. 53	595
175–176 n. 55	763
178–180 n. 59	749
181 n. 61	764
184–185 n. 67	784
190 n. 87	741
191–192 n. 88	742
192 n. 89	745
193 n. 90	804
193–194 n. 91	751
194 n. 92	754
195 n. 93	738
196 n. 94	739
196–197 n. 95	743
197 n. 96	737
197–198 n. 97	753
199 n. 99	781
200–201 n. 103	752
201 n. 104	801
202–203 n. 107	961
206–207 n. 121	365
207–208 n. 122	970
211 n. 124	847
28, 1903	
353–355 n. 1	180
355–356. n. 2	179
356 n. 3	182 BC
356 n. 4	183
356 n. 5	173
31, 1906	
151–165 n. I	561
184–185 n. V	619
415–420	659
37, 1912	
208 n. 7	779
209 n. 8	748
AM	
209 n. 9	1200
209 n. 10	769
210 n. 11	785
211–212 n. 14	949
215–216 n. 16	656
216–217 n. 17	597
217 n. 18	352
217–218 n. 19	483 *a*
218 n. 20	413
44, 1919	
2 n. 1	238
3 n. 2	244
3 n. 3	272
3–4 n. 4	253 *b*
5–6 n. 5 F	18
6 n. 5 G	28
6–7 n. 5 H	29 *a*
7–8 n. 5 I	23
8–9 n. 5 K	24
9–10 n. 5 L	32
11–12 n. 5 M	25
12 n. 5 N	35
12 n. 5 O	26
14	68 4–6
15–16 n. 6	46
16–20 n. 7	56
20–21 n. 8	347 A
21–23 n. 9	95
23 n. 10	446 *a*. 447 *a*
24 n. 11	119
24 n. 12	118
25–29 n. 13	11
29–30 n. 14	128
30 n. 15	449
30–31 n. 16	469
31–32 n. 17	464
32 n. 18 a	342
32 n. 18 b	341 *a*
32 n. 18 c	336
32 n. 18 d	338
33 n. 18 e	340
34 n. 19	355 *IV*
34 n. 20	388

AM	
216 n. 53	114
216 n. 54	100 *b*
217 n. 55	91
217 n. 56	115
218–223 n. 57	120
224–226 n. 58	122
226–230 n. 59	156 *ab*
231 n. 60	121
231–232 n. 61	130
232–233 n. 62	109
233 n. 63	97
233–241 n. 64	12
242–252 n. 65	6
75, 1960 [1962]	
70–82 n. 1	7 *a.d*
82–83 n. 2	7 *bc*
83	190
84 n. 3	8
84–90 n. 4	159
90–93 n. 5	163
94–96 n. 6	164
96 n. 7	139
98–100 n. 8	349
100	389
100–101	387
101	388
101–103 n. 9	400
103–104 n. 10	497
104–105 n. 11	391
105–106 n. 12	390
106	393
106–110 n. 13	395
110–111 n. 14	394
112 n. 15	398
113 n. 16 a	344
113–115 n. 16 b	396
116 n. 17	408
116–117	406
117–118 n. 18	402
118–119 n. 19	412
119–120 n. 20	415
121	414
121–122 n. 21	501
123 n. 22	417
123 n. 23	418
124 n. 24	515 *a*
124 n. 25	421 *a*
125 n. 26	422
126	425
126–127	426
127	424
127 n. 27	423
127–128 n. 28	610 *de*
128–130 n. 29	354

AM	
130–134 n. 30	364
134–135	372
135	369
135–136 n. 31	384
136–137	581
138 n. 32	358
139 n. 33	375
139 n. 34	361
141–142 n. 35	363
142 n. 36	374
142 n. 37	377
143–145 n. 38	382
145 n. 39	380
145–146 n. 40	383
146–147 n. 41	379
147–148 n. 42	386
148 a	351
149 b	353
149 c	355
149 d	359
150 e	360
150 f	362
150 g	376
150 h	367 B
151 i	378
151 n. 43	317
151–152 n. 44	320
152–154 n. 45	307
154 n. 46	306
154–155 n. 47	291
155 n. 48	292
155 n. 49	289
155 n. 50	430
156 n. 51	323
156–157 n. 52	318
157 n. 53	302
157–158 n. 54	465
158–159 n. 55	322 *a*
159–160 n. 56	332
160 a	293
160 b	303
160 c	295
160 d	300
160 e	310
160 f	331
160 g	325
160 h	308
161 i	342
161 j	341
161 k	336
161 l	338
161 m	340
161 n	460
161 n. 57	339

AM	
162 n. 58	431
162 n. 59	433
162 n. 60	301
163 n. 61	432
163 n. 62	436
163 n. 63	321
164 n. 64	439
164–165 n. 65	337
165 n. 66	1097
165–166 n. 67	443
166 n. 68	437
166 n. 69	444
166 n. 70	1084
166 n. 71	474
167 n. 72	1085
167 n. 73	1141
167 n. 74	1079
167 n. 75	1086
167 n. 76	1071
167 n. 77	1116
168 a	441
168 b	573
168 c	329
168 d	385
168 e	309
168 f	319
168–169 n. 78	582
169 n. 79	610 *b*
169 a	484
169 b	571
169 c	572. 579
169 d	583
170 n. 80	196
171–172 n. 81	194
172 n. 82	438
172–173 n. 83	1082
173 n. 84	466
173 n. 85	1136
173–174 n. 86	1137
174 n. 87	1138
174 n. 88	1139 *a*
174 n. 89	1139 *b*
174–175 n. 90	1140
175 n. 91	1095
175 n. 92	704
175 n. 93	1083
175 n. 94	1147
175 n. 95	868
176 n. 96	610 *f*
176 n. 97	968
176 n. 98	983
82, 1967	
72–76	587
83, 1968 [1970]	

AM	
289–290 n. 113	538 BC
87, 1972 [1974]	
100–106 n. II	575
106–113 n. III	542
113 n. IV	574
113–114 n. V	548
114–115 n. VI	626
116–121 n. VII	561
121–122 n. VIII	986
124–127 n. XIII	478
127–128 n. XIV	563
129–130 n. XVI	445
132–135 n. XIX	559 F
135 n. XX 1	545
135–137 n. XX 2	544
137–138 n. XX 3	537
138 n. XX 4	541
138–139 n. XX 5	543
139–140 n. XX 6	539
140–144 n. XX 7	540
144–145 n. XX 8	538
153–155 n. XXIV	468
192–196 n. 1	578
196–197 n. 2	41
197–198 n. 3	60
199–204 n. 4	37
204–207 n. 5	59 *a*
207–208 n. 6	61
208–209 n. 7	94
209–210 n. 8	74
210–225 n. 9	169
225–228 n. 10	2
105, 1990	
259–268	350
110, 1995 [1997]	
273–304	262
303–304	275

Année ép.	
1890, 55	167
1912, 216	483 *a*
1928, 14	313
1987, 931	483 *bc*

Arbitrati interstatali greci	
I (1973), n. 4	155 11–24
II (1997), n. 20 I	155

Ἀρχ. Δελτ.	
9, 1924–1925 [1927]	
95–102 n. 1	202
102–104 n. 2	313
104 n. 3	661
11, 1927–1928, Παράρτ. [1931]	
29–31 n. 1	324
31 n. 2	589–590
31 n. 3	530
31–32 n. 4	496
32 n. 5	632
32 n. 6	637
32 n. 7	628
32–33 n. 8	641
33 n. 9	818
33 n. 10	689
33 n. 11	723. 937
33 n. 12	691
33 n. 13	809
32, 1977, A [1982]	
70–72	266
72–73	240
73 n. 1	239
73 n. 2	238
73–74 n. 3	244
74–75 n. 4	249
74–75 n. 5	250
75 n. 6	246
75 n. 7	245
75–76 n. 8	527

Ἀρχ. Ἐφ.	
1854	
1131 n. 2178	808
1131 n. 2179	767
1896	
247–248 n. 1	480
248–249 n. 2	403 A
249 n. 3	492 A
249–250 n. 4	493
250–251 n. 5	484 *a*
250–251 n. 6	484 *c*
251–252 n. 7	603
1924	
63–65 n. 1	622
83	633
83–84	629
84	616
84	647
1931	
115–116 n. 11	454
116 n. 12	463
173–174	600

Ἀθηνᾶ	
20, 1908	
235 n. 36	1285

BCH	
2, 1878	
180–181 n. I	300
181 n. II	189
181 n. III	385
4, 1880	
335	527
392–393	569
483–493	558 A
5, 1881	
477–478 n. 1	10
478–480 n. 2	13 *a*
480–481 n. 3	133 *a*
481–483 n. 4	179
483–484 n. 5	3
485 n. 6	76 *a*
485–486 n. 7	333
486 n. 8	476
486–487 n. 9	293
487 n. 10	233
487–488 n. 11	7 *a*
488–489 n. 12	329
488–489 n. 13	341 *b*
489 n. 14	975
489 n. 15	677
489 n. 16	665
489 n. 17	635
489–490 n. 18	270
489 n. 19	650
490 n. 20	745
491 n. 21	785 I
7, 1883	
79–80 n. 1	461
80 n. 3	664
80 n. 4	1018
517–518	168
8, 1884	
160	246
465–467 n. 1	828
467–469 n. 2	365
23, 1899	
536–538 n. 24	264
538–539 n. 25	263
50, 1926	
250–256	152
59, 1935	
476–477 n. II	133
477–486 n. III	132
478–480	168
83, 1959	
153–155 A	264
153–155 B	265
153–155 C	263
107, 1983	
817	266

Bechtel, *Inschr. des ion. Dialekts* (1887)

210	615
211	558 A
212	547
213	564
214	625
216	242
217	461
218	650
219	527
220	261 12–37
221	17
222	568 II
223	570
224	13 *a*
225	745

Brinck, Inscr. Graec. ad choregiam pertinentes (1886)

207–211 n. 100	176
211–212 n. 101–2	177

Bull. de l'école franç. d'Athènes

11, 1871	
227–228 n. I	351
228 n. II	568 II
228 n. III	389
229 n. IV	295
229 n. V	353
229 n. VI	376
230 n. VII	462 A
230–231 n. VIII	470
231 n. IX	371
231 n. X	247

Chiron

1, 1971	
112–113	735
113–114	592
2, 1972	
196–198	1166
199–200	604
3, 1973	
119–122	13
119–129	972
20, 1990	
67 n. 1	85
67–68 n. 2	343
68–69 n. 3	281
69 n. 4	143
69–70 n. 5	142
70 n. 6	346
27, 1997	
255–283	156
28, 1998	
43–58	42
29, 1999	
193–203	182
208 n. I	296
208 n. II	297
209 n. III	298
209–210	320
210–211	299
215–217	161
226–228 n. 1	1224
228–230 n. 2	1217
31, 2001	
277–283	610
283–284	462

CIG

II 2246	242
II 2247	547
II 2248 *a*	608
II 2248 *b*	1031
II 2248 *c–e*	1032
II 2249	1033
II 2250	1034
II 2251	1035
II 2252	1036
II 2253	1037
II 2254	155
II 2255	1181
II 2256	81
II 2257	494
II 2258	873
II 2259	829
II 2260	709
II 2322 b^{34}	926
II 3091	176
II 3277	874
II 3795	735
IV 6975	766

CIL

I 1554	872
I^2 2260	872
III 457	843
III 458	872
III 6092a	875
IIIs 7162	606
IIIs 7163	828
IIIs 7164	844
IIIs 7165	843
IIIs 14199^{1}	605
IIIs, p. 1924 NN	167

Clairmont, *CAT*

1.290	900
2.359c	758
3.455	910
3.838	268
PE 48	908

Clara Rhodos X (1941)

27–30 n. 1	150

Curtius

Urkunden (1873)	
3–12	17
5	301–12
8	462 A
Studien (1877)	
3–4 n. 1	615
3–4 n. 2	564
3–4 n. 3	625
9 n. 4	242
9 n. 5	247
10–21 n. 6	261
22–27 n. 7	17
27–31 n. 8	30
31–32 n. 9	33
32 n. 10	39
33 n. 11	22 *b*
33–34 n. 12	81
34–36 n. 13	145

Dessau, ILS

I 125 adn. 1	371
I 1037	828
II 1, 3107	606
II 2, 8865	821

Dunst, *I. Korsiai* (1973)

116–118 n. 1	1203
118–121 n. 2	1204
121–124 n. 3	1205
124–126 n. 1	1209
126 n. 2	1208
126 n. 3	1206
128 n. 1	1210

IGR IV

979	403 A
980	401
981	300
982	370
983	371
984	330
985	486
986	507
987	419 *a*
988	426
989	385
990	333
991	186
992	187
993	312
994	373
995	369
996	7 *a*
997	293
1010	162
1704	420
1705	300
1706	186
1707	187
1708	7 *a*
1709	353
1710	352
1711	413
1712	469
1713	355 *IV*
1714	360
1715	388
1716	359
1717	393
1718	498
1719	362
1720	406
1721	411
1722	425
1723	372
1724 *a. b*	367 B
1724 *c*	410
1725	584
1726	16
1727	340
1728	378
1729	310
1730	331
1731	308
1732	195

I. Iasos

II 609	145
II T 50	17
II T 56	462 A
II T 60. 1	643

I. Magnesia

103	154
259	906

I. Perinthos–Herakleia

173 n. EZ 7	577

I. Priene

67	9
311	927
434	547
500	155

Iscrizioni di Cos I (1944 [1993])

ED 71 g	148

Jeffery, *LSAG* (1961)

305 n. 38	1288
306 n. 54	1288
341 n. 2	615
341 n. 4	558 A
341 n. 5	586
341 n. 6	559 D
341 n. 7	558 D
341 n. 8	617
341 n. 9	620
341 n. 10	618
341 n. 11	622
341 n. 12	619
342 n. 13	561
342 n. 14	621
342 n. 15	547
342 n. 17	614
342 n. 18	623
342 n. 20	277
342 n. 21	279
371 n. 35	577
Suppl. (1990)	
446 n. 16 a	540
471 n. 1 d	557
471 n. 2 a	537
471 n. 4 a	558 C
471 n. 4 b	538
471 n. 6	559 E
471 n. 6 b	548

Jeffery, *LSAG*

471 n. C	544
472 n. D	575
472 n. F	560
472 n. G	995–1003

JHS

6, 1885	
350 n. 97 *a*	714
350 n. 97 *b*	1190
7, 1886	
147–153	173
153	942
153	833
84, 1964	
35–36 n. 1	239
36 n. 2	238
36 n. 3	244
36–37 n. 4	243
37–38 n. 5	245
37–38 n. 6	246
38 n. 7	249
38 n. 8	250
38 n. 9	247

JRS

44, 1954	
67 M	389
69–70 Q	387
69 R	388

Klio

15, 1918	
60–61 n. 87	614
32, 1939	
289–306	279
290	634
33, 1940	
164–170	285
52, 1970	
73–78	959
77, 1995	
132–138	48
78, 1996	
337–346	18
81, 1999	
390–394	17

Lazzarini, *Le formule* (1976)

n. 165	586
n. 166	559 A. F
n. 167	547

Lazzarini, *Le formule*

n. 206 *bis*	541
n. 327	539
n. 328	537
n. 329	564
n. 418	562
n. 689	577
n. 727	558 A
n. 728 a	558 D
n. 728 b	558 C
n. 906	614
n. 950	561

List

1	168
2	2
3	3
4	7 *a.d*
5	7 *bc*
6	8
7	171
8	260
9	253 *b*
10	255
11	254
12	6
13	145
14	146
15	42 *a.ef*
16	96
17	120
18	13 *a*
18.5	97
19	59 *a*
20	18
21	11
22	30
23	72
24	101
25	12
26	33
27	100 *a*
28	118
29	19
30	29
31	128
33	38
34	27
35	17
36	46
37	41
38	31
39	22
40	23

List

41	39
42	63
43	58
44	81
45	35
46	43
47	121
48	60
49	122
50	65
51	75 *a*
52	119
53	61
54	44
55	56
56	156 *ab*
57	77
58	24
59	94
60	37
61	14
62	10
63	95
64	83 *a*
65	25
66	32
67	16
68	67
70	47
71	26
72	20
73	104
74	83 *b*
75	71
76	76
77	98
78	111
79	34
80	82. 83 *c*
81	130
81.5	36 *b*
82	99
83	51
84	84
85	89
86	52
87	93
88	86
89	87
90	110
91	112
92	108
93	45
94	78

List

95	68
96	79
97	22 *b*
98	40
99	70
100	53
101	54
102	21
103	55
104	74
105	88
106	90
107	123
108	73
109	113
110	116
111	117
112	28
112.5	57
113	114
114	100 *b*
115	91
116	115
117	109
118	139 *b*
119	133
120	132
121	4
122	172
123	169
124	1
125	5
126	157
127	155
128	164
129	482
130	480
131	159
132	163
133	261
134	478
135	578
136	484 *a.c*
137	581
138	483 *a*
138.5	483 *bc*
139	486
140	489
141	487
142	492
143	493
144	488
145	479
146	[illegible]

List		*List*		*List*	
147	1198 6–11	200	547	262	545
148	1198 12–17	201	608	263	557
149	579	206	571	265	557
150	580 II	207	592	267	407
151	580 I	208	972 B	268	347 A
152	185 B	209	603	269	348
153	185 A	210	572	270	349
154	186	211	561	271	389
155	196	212	569	272	387
156	192 *a*	213	189	273	388
157	190	214	sub 652	274	390
158	191 II	215	537	275	391
159	188	216	558 A	276	393
160	191 I	216.5	558 B	277	394
161	195	217	570	278	396
162	193 I	218	577	279	395
163	194	219	538 A	280	400
164	193 II	220	573 II	281	399
165	194 *d*	221	540	282	397
166	176	222	447	283	402
167	182	223	541	284	406
168	183	224	564	285	398
169	179	225	583	286	498
170	173	226	565	287	401
171	180	226.5	546	288	409
172	177	227	563	289	499
173	219	228	543	290	403 A
174	341 *b*	229	579	291	412
175	335	230	461	292	300
176	1027	231	598	293	411
177	277	232	544	294	371
178	217	233	568	295	370
179	202	234	567	296	415
180	462 B	235	187	297	407
181	233	236	582 *b*	298	413
182	227	237	559 F	299	414
183	171	238	309	300	417
184	593	239	610 *b*	301	423
185	496	240	542	302	516
186	497	241	597	303	419 *a*
187	sub 366	242	599	304	420
188	434	243	605	305	421
189	410	244	575	306	422
190	501	245	t. Milesius	307	610 *de*
191	571	246	600	308	425
192	507	247	591	309	426
192.5	505	248	536	310	424
193	522	249	602	313	450 1
194	507	250	530	314	361
195	515	252	539	315	363
196	522	253	558 *D a*	316	336
197	595	256	sub 564	317 1–2	608
198	589–590	260	588	317 3	1031
199	586	261	548	317 4–5	1032

List	
318	362
319	448
320	341 *a*
321	959 *b*
322	367 B I
323	986
324	332
325	442
327	312
328	338
329	462 A
330	351
331	358
332	305
333	333
334	325
335	300
336	340
337	303
338	344
339	318
340	293
341	282
342	282
343	283
344	383
345	380
346	468
347	294
348	456
349	330
350	360
351	315
352	291
353	382
354	324
355	460
356	559 E
357	365
358	307
359	306
360	373
361	430
362	343
363	359
364	352
365	354
366	355 II
367	464
368	384
369	559 A II
370	559 D
371	449
372	469

List	
373	331
374	310
375	386
377	374
378	295
379	353
380	376
381	465
382	378
383	471
384	379
385	357 *a*
386	451
387	470
388	369
389	372
389.5	455
390	364
391	367 B II
392	323
393	289
393.5	287
394	446
395	355 IV
396	355 I
397	308
398	292
399	431
400	452
401	450 II
402	320
403	377
404	339
405	322 *a*
406.5	633
407	299
408	326
409	385
410	445
411	342
411.5	302
412	317
413	334
414	447
415	381 13–16
416	329
417	444
418	1084
419	474
420	1085
421	1141
422	1079
423	1086
424	1071

List	
425	375
426	433
427	437
428	301
429	1097
430	432
431	436
432	439
433	321
434	337
435	573 I
436	309
437	1116
438	443
439	313
440	441
441	319
443	1036
444	1032 4
445	1037 I
446	1033 3–6
447	1032 1
448	1035
449	1032 2–3
450	1033 1–2
451	1034
452	1037 II
453	527
454	528
455	247
456	238
457	239
458	245
459	249
460	250
461	240
462	266
463	242
464	244
465	975
467	558 C
468	558 D
470	587
471	604 *b*
472	604 *a*
473	584 I
474	585
475	584 II
476	279
477	463
478	454
479	285
480	278
481	494

List	
482	476
483	280
484	740
485	873
486	887
488	1166
489	777
490	657
491	630
492	779
493	869
494	744
495	847 I
496	672
497	814
498	751
499	737
500	752
501	811
502	644
503	888
504	789
505	692
506	688
507	745
508	785
509	748
510	769
511	742
512	655
513	732
514	652
515	735
516	783
517	878 *a*
518	649
519	684
520	964
521	664
522	615
523	620
524	743
525	802
526	836 7–11
527	272
528	645
529	713
530	731
531	858
532	840
533	881
534	723
535	741 I
536	801

List	
537	725
538	830
539	727
540	617
541	747
542	273
543	659
544	728
545	818
546	847 II
547	757
548	686
549	829
550	771
551	634
552	889
553	883
553.5	782
554	636
555	780
556	843
557	590
558	639
559	874
560	665
561	815
562	621
563	799
564	763
565	749
566	670
567	832
568	879
568.5	878 *b*
569	633
570	819
571	677
572	886
573	658
574	876
575	756
576	666
577	961
578	744 II
579	833
580	760
581	738
582	769
583	739
584	653
585	800
586	753
587	631
588	767

List	
589	714
590	766
591	834
592	787
593	809
594	381
595	647
596	637
597	722
598	632
599	821
600	872
601	628
602	698
603	835
604	689
605	1200
606	641
607	640
608	625
609	661
610	741 II
611	849
612	619
613	754
614	709
615	884
616	764
617	781
618	270
619	804
620	829
621	635
622	623
623	629
624	836 12–14
625	1190
626	691
627	616
628	695
629	656
630	784
631	445
632	808
633	880
634	706
636	650
637	724
638	865
639	618
640	765
641	775
642	643
643	1200

List

644	622
645	624
646	836 1–4
647	810
648	646
649	768
651.5	290 *b*
652	977
653	559 A I
654	574
657	1062
658	990
660	930
661	932
662	942
663	934
664	sub 940
665	943
666	937
667	957
668	958 I
669	958 II
670	929
671	626
673	538 B
674	538 C
678	972 A
679	218
680	1188
681	1018
687	576
688	1181
689	1193
690	403+492 B
691	438
692	466
693	1137
694	1138
695	1139 *a*
695.5	1139 *b*
696	1095
697	704
698	1083
699	1147
700	610 *f*
701	968
702	983
703	499
704	1082
705	7 *a*
706	1136
707	408
708	1140
709	868

List

710	418
710.5	197
711	1194
712	961
713	1157
714	1158
715	1184
716	t. falsus
717.5	1187
717.7	133 *b*
718	831
718.5	1038
719	716
720	601
721	1189
722	22 *a*
723	582 *a*
723.5	971
724	1004
725	246

Meiggs / Lewis (1969)

n. 16	561
n. 34	279

Melas, Ἱστορία II (1957)

6 n. 1	1227
6 n. 2	1253
7 n. 3	1240
7 n. 4	1278
7 n. 5	1219
7 n. 6	1223
7 n. 7	1279
8 n. 8	1220
8 n. 9	1230
8 n. 10	1287
8 n. 11	1233
8 n. 12	1286
8 n. 13	1255
8 n. 14	1251
8 n. 15	1264 *b*
8 n. 16	1291
8–9 n. 17	1288

Michel, *Recueil* (1900)

36	155
366	17
367	30
368	33
369	39
370	10

Michel, *Recueil*

371	3
710	168
779	242
780	247
781	246
832	261
899	182 BC
900	183
901	173
1147	558 A
1148	547
1149	461
1293	348

Loewy, *Inschr. griech. Bildhauer* (1885)

n. 219 a	567
n. 295	351
n. 296	568 II

Monatsber. Ak. Berlin

1859	
739–753 n. 1	182 BC
753–754 n. 2	351
754–756 n. 3	177
1862	
72–73 n. 1	183
73 n. 2	7 *a*
74 n. 3	507
76 n. 5	450
76 n. 6	381 3–12
77–78 n. 7	312
78 n. 8	381 13–16
78 n. 9	869
78 n. 10	714
78 n. 11	722
79 n. 12	219
79 n. 13	499

OGI

I 13	155
I 29	588
I 41	10
II 469	365

Oliver, *Greek Constitutions of Early Roman Emperors* (1989)

25–26 n. 1	160
88–89 n. 20	164
251–253 n. 107	162

SEG	
I 382	388
I 383	359
I 384	498
I 385	393
I 386	362
I 387	406
I 388	360
I 389	367 B
I 390	410
I 391	372
I 392	411
I 393	324
I 394	378
I 395	195
I 396	441
I 397	16
I 398	325
I 399	331
I 400	308
I 401	310
I 402	505
I 403	425
I 404 *a*	424
I 405	584
I 406	573
XII 391	577
(XII 392	561)
(XII 393	313)
(XIV 556	561)
XIV 557	389
XIV 558	387
XIV 559	388
(XV 526	577)
(XV 527	584)
XV 528	585
(XV 529	494)
(XVIII 200	264)
(XVIII 201	265)
(XVIII 202	263)
(XVIII 332	351)
XIX 567	557
XIX 568	558 C
XXII 188	910
(XXIV 216	360)
(XXVI 233	307)
(XXVI 1022	43)
(XXVI 1878	119)
XXVII 510	151
XXVII 541	283
XXVII 542	282
(XXVII 543	151)
(XXVII 544	11)
XXVII 545	169
XXVII 546	977

SEG	
XXVII 547	1288
(XXVIII 219	306)
XXVIII 714	99
XXVIII 715	456
XXVIII 716	544
(XXIX 184	360)
XXIX 760	756
XXIX 761	964
(XXX 1076	17)
XXX 1077	89
XXX 1078	84
XXX 1079	575
(XXX 1080	561)
(XXX 1081	584)
XXX 1082	585
XXXI 743	471
(XXXI 751	81)
(XXXI 752	172)
XXXII 833	160
XXXII 834	266
XXXII 835	240
(XXXIII 693	17)
(XXXIII 694	120)
(XXXIV 864	169)
(XXXIV 865	172)
XXXIV 867	558 B
(XXXIV 868	577)
XXXIV 869	546
(XXXIV 870	977)
XXXIV 871	487 *a*
XXXV 946	57
XXXV 947	36 *b*
XXXV 948	455
XXXV 949	483 *bc*
XXXV 950	287
XXXV 951	290 *b*
(XXXVI 781	43)
(XXXVII 717	42)
(XXXVII 718	76)
(XXXVII 719	34)
(XXXVII 720	38)
(XXXVII 721	51)
XXXVII 722	81
(XXXVII 723	12)
(XXXVII 724	172)
(XXXVII 725	202)
XXXVII 726	t. fictus
XXXVII 727	930
XXXVII 728	560
XXXVII 729	537
(XXXVII 730	584)
XXXVII 731	817
(XXXVIII 845	46)
XXXVIII 847	1207

SEG	
XXXVIII 848	1208
XXXIX 803 A	919
(XXXIX 850	150)
(XXXIX 904	156)
XXXIX 905	1212
(XL 728	202)
XL 729	85
XL 730	343
XL 731	281
XL 732	143
XL 733	142
XL 734	346
(XL 735	172)
XL 736	350
(XL 737	584)
(XLI 709	351)
XLI 710	539
(XLI 711	972)
(XLII 776	172)
(XLII 777	169)
XLII 778	984
XLIII 570	1213 XI
XLIII 571	1211
(XLIV 700	169)
XLIV 701	575
XLV 1160	254
XLV 1161	255
XLV 1162	262
(XLV 1163	261)
(XLV 1164	252)
(XLV 1165	253)
XLV 1166	48
(XLV 1167	46)
(XLV 1168	173)
XLV 1169	364
XLV 1170	275
XLV 1171	995–1003
XLV 1172	994
XLV 1173	1068
XLV 1174	931
(XLVI 1165	262)
(XLVI 1166	42)
(XLVI 1167	18)
(XLVI 1168	346)
(XLVI 1171	163)
(XLVI 1172	364)
(XLVI 1173	561)
XLVI 1174	536
XLVI 1175	965
XLVI 1176	966
XLVI 1177	941
(XLVII 1314	261)
XLVII 1315	156
(XLVII 1316	169)

SEG	
XLVII 1317	4
XLVII 1663 B	895
XLVIII 1148	42
(XLVIII 1149	172)
XLVIII 1150	192
XLVIII 1151	540
XLVIII 1170	897

SGDI III 2	
5512	664
5698	17
5699	14 2–5
5701	242
5702	261 12–41
5703	182 BC
5704	183
5705	586
5706	547
5707	527
5708	570
5709	564
5710	558 A
5711	461
5712	568 II
5715	745
5718	615
5719	650
5720	625
SGDI IV 4	
p.887–888 n. 68	561
p.888 n. 69	619
p.888 n. 70	659

Sherk, *RD*	
183–184 n. 32	163
321–322 n. 62	159

Sokolowski	
Lois sacrées	
122	168
123	3
Lois sacrées. Suppl.	
80	260
81	171

Stamatiades, Σαμιακά[1] (1862)	
2	242
3	547
4 1–3	608
4 4	1031
4 5–7	1032
5	1033
6	1034
7	1035
8	1036
9	1037
10	155
10a	1181
11	81
12	494
13	873
14	829
15	709
31	808
32	767
35	835
36	369
37	348
38	460
39	351
40	389
41	589–590
42	397
43	414
44, (1)–(3)	182 BC
44, (4)	177 I
45	186
46	843
47	666
48	219
49	309
50	604 *a*
51	757
52	847
53	811
54	714
55	305
56	752
57	330
58	312
59	294
60	14
61	507
62	381.
63	499
64	722
65	450
66	369
67	872
68	7 *a*
69	I.Didyma 180
70	30
71	881
72	876
73	630
74	373
75	sub 366
76	880
77	783
78	1193
79	581
80	1194
81	319

Syll.[3]	
10	561
20	614
276 A	264
276 B	263
312	17
333	30
749 B	352
976	172 A
1043	168
1061	183

Thür – Koch (1981)	
61–88	172 A

Thür – Taeuber (1978)	
205–225	169

Vidman, SIRIS (1969)	
n. 252	3
n. 253	591
n. 254	600
n. 255	589

Welles, *RC*	
7	155

Ziehen, Leges	
115	168
116	3

Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003)	
19–25 n. 1	1218
25–30 n. 2	1227
30–31 n. 2α	1228
31–32 n. 3	1220
32–33 n. 4	1221
33–34 n. 5	1222
34–35 n. 6	1229

Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003)

35–36 n. 7	1230
36–37 n. 8	1231
37 n. 9	1234
37–38 n. 10	1235
38–40 n. 11	1238
40 n. 12	1237
40–41 n. 13	1241
41–42 n. 14	1243
42–44 n. 15	1242
44–45 n. 16	1244
45–46 n. 17	1247
46–47 n. 18	1246
47–48 n. 19	1248
48–49 n. 20	1249
49 n. 21	1250
49–50 n. 22	1251
51–51 n. 23	1256
51–52 n. 24	1255
52 n. 25	1257
52–54 n. 26	1259
54 n. 27	1261
55–57 n. 28	1260
58–59 n. 29	1263
59–60 n. 30	1264
61–65 n. 31	1265
65–67 n. 32	1266
67–68 n. 33	1267
69 n. 34	1273

Ἐπιγρ. Ἰκαρίας (2003)

69–71 n. 35	1268
71 n. 36	1274
71–72 n. 37	1277
72 n. 38	1276
73–74 n. 39	1281
75 n. 40	1285
76–79 n. 41	1288
79 n. 42	1286
79–80 n. 43	1290
80–82 n. 44	1289
82 n. 45	1292

TITULI ADHUC INEDITI

13 *bc*. 15. 36 *a*. 48 *a*. 49. 50. 56 *b*. 62. 64. 66. 69. 75 *b*. 80. 92. 102. 103. 105–107. 124–127. 129. 131. 134–138. 139 *a*. 140. 141. 144. 147. 158. 165. 166. 170. 174. 175. 178. 181. 198. 199. 200. 201. 202 *q. s. v. a′. b′*. 203–215. 220. 222. 223–226. 228. 230–232. 234–237. 241. 251. 252. 253 *a*. 256–259. 267. 271. 274. 284. 286. 288. 290 *a*. 304. 311. 314. 316. 322 *b*. 326–328. 345. 347 B. 356. 357 *b*. 366. 368. 392. 399. 404. 405. 407. 416. 419 *b*. 421 *b*. 427–429. 434. 435. 440. 442. 453. 457–459. 462 B. 467. 472. 473. 475. 477. 481. 482. 484 *b*. 485. 487 *b–g*. 488–490. 491 A–C. 495. 500. 502–504. 506. 508–514. 517–521. 523–526. 529. 531–535. 550. 555. 566. 598. 607. 609. 611–613. 638. 642. 648. 651. 654. 658. 660. 662. 668. 669. 673–676. 678–682. 685. 687. 688. 690. 693. 694. 696. 697. 699–703. 705. 707. 708. 710–712. 715. 717–721. 726. 729. 733. 734. 746. 750. 755. 759. 761. 772. 774. 776. 778. 786. 788. 791–798. 803. 805–807. 812. 813. 816. 820. 822–827. 830. 837–839. 842. 845. 846. 848. 850–857. 859–864. 866. 867. 870. 871. 877. 878. 882. 890. 914. 918. 920. 928. 933. 936. 938–940. 944. 945. 950–952. 954–956. 963. 969. 970. 974. 976. 978–982. 985. 987–989. 991. 993. 1005–1017. 1019–1026. 1029. 1030. 1039–1061. 1063–1067. 1069. 1070. 1072–1078. 1080. 1081. 1083. 1087–1094. 1096. 1098–1115. 1117–1135. 1142–1146. 1148–1156. 1159–1165. 1167–1180. 1182. 1183. 1185. 1186. 1191. 1192. 1195–1197. 1201. 1202. 1225. 1226. 1232. 1236. 1245. 1252. 1254. 1258. 1262. 1269–1272. 1275. 1280

INDICES

Inscriptionum Samiarum in ambobus fasciculis editarum versiones Germanicas, quoad fructui esse videtur, ad scholarium usum immisimus reti electronico (http://www.bbaw.de/forschung/ig/uebersetzung).

* asterisco denotantur homines peregrini, uncis ( ) tituli alieni

populorum notae

Ant.	=	Ant(iochensium)
Ath.	=	Ath(eniensium)
Barg.	=	Barg(ylietarum)
Cor.	=	Cor(assietarum)
Eres.	=	Eres(iorum)
Erythr.	=	Erythr(aeorum)
Gort.	=	Gort(yniorum)
Ias.	=	Ias(ensium)
Icar.	=	Icar(iensium)
Leb.	=	Leb(ediorum)
Magn.	=	Magn(etum ad Maeandrum)
Mynd.	=	Mynd(iorum)
Par.	=	Par(iorum)
fast.	=	*fasti cleruchiae Atticae* (pp. 204–205)
numm.	=	*nummi* (pp. 560–563)

I. VIRI ET MULIERES

A. CLERUCHI ATTICI

(ἄρχ. = ἄρχων *Samius*; β. = βουλευτής; πρ. = πρόεδρος; ταμ. = ταμίας)

B. NOBILES ROMANI

II. REGES. IMPERATORES ROMANI ET DOMUS EORUM

III. NOMINA GEOGRAPHICA

IV. RES PUBLICAE SAMIORUM

ARTIFICES

TRIBUS, GENTES

V. RES PUBLICAE CIVITATUM GRAECARUM

A. ATHENIENSIUM

TRIBUS

DEMOTICA

B. ICARIENSIUM

C. ALIARUM CIVITATUM

VI. RES ROMANAE

MAGISTRATUS

RES PROVINCIALES

RES PUBLICAE

VII. RES SACRAE

EPITHETA

VIII. INDEX VERBORUM

uncis ( ) denotantur titt. peregrini
cl. = cleruchorum Atheniensium tituli

6 26. 65 6. 119 9, ἐν ἅπαντι καιρῶι [61 10. 63 11]. 94 3. [100 4. 104 12. 111 0]; ἐν δυσχερέσι καιροῖς [353 5]; ἐν τοῖς καπηλείοις [169 21]; ἐν τοῖς πρότερον λόγοις 155 8; ἐν τοῖς λοιποῖς [10 8]. 11 49. 1218 6; ἐμ μαχαιροθήκει *cl.* 261 52; ἐν τοῖς μέρεσιν *cl.* 261 38; ἐμ μέσωι *cl.* 261 19; ἐν μηδενί 7 13; ἐν τοῖς μυστηρίοις 307 5; ἐν τῶι μεγάλωι νειῶι *cl.* 261 38; ἐν τῆι καταφράκτωι νηΐ 462 1; ἐν τῶι νόμωι 150 17; ἐν τῶι οἴκωι *cl.* 261 44; ἐν ὁμονοίαι 95 6. 17; ἐν ὧι [6 15]. (1197 29), ἐν ἧι [156 9]; ἐν τῶι Ῥωμαίωι Σεβαστῶι [7 46]; ἐν τῆι γεροντικῆι παλαίστραι 133 2. 16; ἐν πᾶσι 305 12. 313 15. 319 6. [428 2]. 488, ἐν τοῖς κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀνέστραπται πᾶσιν 133 8; ἐν τῆι πόλει (ἡμῶν) 12 12. 128 4, τῇ πόλι 980 7, τεῖ πόλει 128 13; ἐν πολέμωι 1224 7, *vide* Ind. VIII A, 34a.b, ἐν τῷ πολέμῳ 160 3; ἐν ταῖς πολιορκίαις 12 5. 27; ἐν τῆι πρεσβείαι 11 12; ἐν τῶι πρώτωι (*scil.* οἴκωι) *cl.* 261 46; ἔν τε τοῖς γενομένοις σεισμοῖς 12 17; ἐν στήληι 150 27, ἐν στήληι λιθίνηι 25 27. *cl.* 254 [16]. *cl.* 255 10; ἐν τῆι στοᾶι 13 12; ἐν τῶι στρατοπέδωι 17 12; ἐν τῶι τεμένει [156 23. 282 3]; ἐν ἐπιφανεῖ τόπωι 1217 2; ἐν τούτοις 12 24. 155 25; ἔν (τε) τῆι φυγῆι 17 6. 18 4. 19 3. 20 4. [21 1]. 24 5. 25 4. 26 4. [27 3]. 30 4. 33 5. 39 4. [148 10]; ἐν τῶι πρόσθεν χρόνωι 43 5. *cl.* 253 6, ἔν τε τῶι ἔμπροσθεν χρόνωι (143 3); ἔν (τε) τοῖς πρότερον χρόνοις [6 30]. 11 5. [29 3]. 31 2. 32 4. [36 3]. 38 4. 56 4. 58 3. [63 3]. 66 3. 81 3. [82 3]. 83 3. 84 2. [96 7. 98 4. 104 7]. 118 4, ἔν τε τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις 12 11; ἐν τῆι ἑαυτοῦ χιλιαστύι 172 A 7; ἐν τῆι χώραι 11 6; ἐν *loco aliquo* 11 16. 29. 17 19. 31 7. 42 17. [76 5]. 149 6. 150 18. [151 15. 156 3]. 168 1. 3. *cl.* 253 10. *cl.* 261 1. 5. 9. 41. *cl.* 264 4. 7. 290 7. 340 5. 342 4. 460 9. [1153 11. 1203 1]. 1221 1. 1223; ἐν Ἀθηναίοις 42 3; ἐν τοῖς Ἡραίοις 1004

ἐναγισμός· τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἐναγισμούς (1197 13)

ἐναντίος· ἢ καὶ τοὐναντίον 169 25; ἐναντία (?) 134 2

ἔνατος ῥυμός *cl.* 261 68; αὐτοκράτωρ τὸ ἔνατον 480; ἔνατος ⟨καὶ δέκατος⟩ ῥυμός *cl.* 261 75

ἐναυλίζω· ἐναυλίζεσθαι 171 8

ἔνγονος· δεδόσθαι αὐτῶι καὶ πολιτείαν καὶ ἐνγόνοις 30 25

ἐνδείκνυμι· εὐνοίας, ἣν ἐνδείκνυται εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως 120 8; ἐνδεικνύμενος δὲ τὴν ... προθυμίαν 31 11. 32 11. 57 8; τὴν εὔνοιαν ... ἐνδεικνύμενος 42 20; ἐνδέδεικται καὶ φιλοτιμίαν τᾶ πόλι (141 [16])

ἕνδεκα· χρήματ' ἀποστείλας εἰς τοὺς ἕνδεκα 42 22

ἑνδέκατος ῥυμός *cl.* 261 69; Ἀρτεμισιῶνος ἑνδεκάτηι 169 1

ἐνδέομαι· σωτηρίας τῶν ἀεὶ ἐνδεομένων τῆς βοηθείας 12 30

ἐνδέω· τούτων τοῦ ἑνὸς ἐνδεῖ *cl.* 261 54

ἐνδημέω· ἐὰν ἐνδημῶσιν, ἐὰν δὲ ἀποδημῶσιν [168 4]

ἔνδοξος· ἔνδοξον ἀγωνοθέτην 312 6; τῶν ἐνδόξων ἐπιδέδεκται 13 30; ἐνδόξων ἀρετη– – [13 43]; τοῖς ἐνδοξοτάτοις τῶν Ἀντιόχου φίλων 11 12

ἐνδυτόν· κιθῶνες δύο, ἐνδυτὰ τῆς Εὐαγγελίδος *cl.* 261 37

ἕνεκεν (–κα 18 11. [36 10]. 152 9. [153 9]. *cl.* 253 9. [467 4]. 469 5. [1217 5]; –κε 22 6. 24 18. 25 10. 30 14. 31 14. 32 15. [34 5]. 37 14. [38 15. 44 7]. 47 10. 49 6. [54 1]. 56 15. [58 12]. 59 14. 65 7. 66 10. 82 12. [83 12]. 98 14. [99 3. 112 1]. 326 10. [363 4])· [80 2]. 1146 (?); ἀνδραγαθίας ἕνεκεν [44 10]; ἀρετῆς ἕνεκεν 351 5. [379], *vide* Ind. VIII A, 13a, καὶ ἀνδραγαθίας 469 5, καὶ δικαιοσύνης [129 12]. *cl.* 253 9. *cl.* 254 [6], καὶ εὐεργεσίας 350. [1203 2], καὶ εὐνοίας (145 13). 284 5. 286 5. [363]. 389 4. [395]. 467 4. [1217 5], *vide* Ind. VIII A, 13b, καὶ εὐσεβείας 317 5. 349 6, καὶ προθυμίας *vide* Ind. VIII A, 13c, καὶ σωφροσύνης [321 5], καὶ φιλαγαθίας 462 4; εὐεργεσίας ἕνεκεν 354 3, τῶν εὐεργεσιῶν ἕνεκε 326 10; εὐνοίας ἕνεκεν 357 5, *vide* Ind. VIII A, 13e, καὶ δικαιοσύνης [386 7], καὶ προθυμίας *vide* Ind. VIII A, 13f; εὐσεβείας ἕνεκεν 300 4. 328 9. [385 7]. 433; καλοκἀγαθίας καὶ εὐνοίας ἕνεκα [152 9. 153 9]; μνήιμης ἕνεκεν 734; προθυμίας ἕνεκεν καὶ δικαιοσύνης (145 16), καὶ εὐνοίας *vide* Ind. VIII A, 13g

ἐνέχω· τῶν πεπραμένων ἐνεχέσθω (1197 38)

ἐνθάπτω· εἰ δέ τις ἐνθάψι τινά 732 4

ἐνθαῦτα [542 4]

ἐνιαυτός· αὐθαίρετος διὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἦρξεν 1218 10; ἐν τῶι ἐνεστηκότι 11 26, τῶι ἐπὶ Δημητρίου ἐνιαυτῶι 597 2; ἐν τῶι ἐνιαυτῶι τῶι μετὰ Τιμόστρατον ἄρχοντα *cl.* 255 [7]; οἱ μισθωσάμενοι μενῶσιν πάντα τὸν ἐνιαυτόν 169 8; καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν 7 27. 132 7. 172 A 36. 38; τοῖς κατ' ἐνιαυτὸν καθισταμένοις νεωποίαις 156 11; ἐνιαυτοῖς (?) 981 1

ἐνίστημι· ἔν τε τῶι ἐνεστηκότι ἐνιαυτῶι 11 25; ἐπιμελεῖσθαι ἀεὶ τοὺς ἐνεστηκότας ἄρχοντας 66 23, τοὺς πρυτάνεις ἀεὶ τοὺς ἐνεστηκότας 25 26; ἐπιμελεῖσθαι τὰ ἀρχεῖα ἀεὶ τὰ ἐνεστηκότα *vide* Ind. VIII A, 18b; ἐπιμελεῖσθαι τὰς ἀρχὰς (συναρχίας) ἀεὶ τὰς ἐνεστώσας 30 20. [74 5]

ἐννέα μάχαιραι *cl.* 261 52

ἔννομος· ἐγνώσθη ἔννομος εἶναι ἀξιῶν 3 8; ἡ ἔννομος ἐκκλησία 7 18

ἐντέλλω· καθότι αὐτοῖς ὁ δῆμος ἐνετείλατο [14 6]

ἐντοίχιος· ἐν ταῖς ἐντοιχίοις θυρίσιν 13 8

ἐντυγχάνω· ἐντυγχαν– – 42 37; τοῖς ἐντυγχάνουσι(ν Σαμίων) 18 6. 119 5. 120 4; τοῖς ἐντυγχάνουσι(ν) τῶν πολιτῶν 19 5. 20 10. [21 4]. 24 8. 25 7. [29 7]. 30 6. [31 4]. 32 7. 10. 33 8. 35 7. [36 4]. 38 6. 40 1. 43 4. 47 5. 48 4. [52 10]. 58 6. 59 7. [61 9. 63 10]. 72 3. 77 7 (πᾶσι). 82 6. [83 6. 84 5]. 94 2. [100 2. 104 11. 105 4. 148 11]. 154 26. [30], τῶν πολιτῶν τοῖς ἐντυγχάνουσι 38 10. 98 8

ἐνώιδιον· ἐνλείπει τῶν τεττίγων τριῶν καὶ τῶν ἐνωιδίων *cl.* 261 52

ἐξαγγέλλω· τοῖς ἀγαθοῖς τοῖς ἐξηνγελμένοις [7 4]

ἐξάγω· ἀτελῆ ἐξαγέτωσαν 150 19; ἐὰν ἐξάγειν βούλωνται τούτων τι 150 18; ὅπως ἀτελῆ τὰ ἑαοτῶν ἐξάξονται 17 20

ἑξακισχίλιοι· δραχμῶν ἑξακισχιλίων 11 35

ἐξάλειπτρον ἐλεφάντινον, λεοντόβασις, ποικίλον *cl.* 261 45

ἐξαποστέλλω· δικάσταις ἐξαπέστελλε ἄνδρας κάλοις καὶ ἀγάθοις (141 [6]); ἐπὶ τῶι ἐξαποστεῖλαι ἡμῖν ἄνδρας (146 22); ὁ ἐξαποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου γραμματεύς

τοῖς δικασταῖς τὸ ψήφισμα 129 24; τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀποστεῖλαι τοὺς πρυτάνεις 150 31; ὅστις τὸ ψήφισμα ἀποίσει 120 30. 121 2. 150 26; τόδε τὸ ψήφισμα καθιερῶσθαι [6 3]; παραδόντες τόδε τὸ ψήφισμα 7 37; τοῦ δήμου πέμψαντος ψήφισμα καὶ πρεσβευτήν 152 11; τὴμ Πάραλον τὸ ψήφισμα φέρουσαν 42 9; μηδὲν ἧσσον τὸ ψήφισμα καὶ τὴν συνθήκην εἶναι κύρια 6 8; κατὰ τὸ ψήφισμα 441. 442; διορθωσάμενοι τὴν διαγραφὴν κατὰ τὸ ψήφισμα 169 5; ψηφίσματα παρὰ Σαμίων [154 4]; τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ψηφίσμασιν ἀκολούθως (146 15)

ψῆφος· τοὺς πρυτάνεις δοῦναι τὴν ψῆφον περὶ – – *cl.* 252 [18]

ὦ· χαῖρε, ὦ ἱερεῦ 538 A 5

ὧδε οὐδένα θέλω τεθῆναι 1258 1

Ὠιδεῖον· ἀνδριαντίσκοι ἐκ τοῦ Ὠιδέου *cl.* 261 41

ὠνέομαι· ὀνονημένα (= ἐωνημένα) σύνπαντα διηκοσίων δυωδέκων στατήρων 577 14

ὠνή· ὧν ἂν ὠνῶν πωλῶσιν 169 37

ὥρα· χάριν τοῦ σημαίνειν τὴν ὥραν [13 14]; σημαίνειν τὰς ὥρας [13 10]

ὡρολόγιον· ἀνατέθεικεν καὶ ὡρολόγια [13 9]

ὡς ἐπιφανέστατον 13 6; ὡς ἂν καταβάλωσιν 172 A 84; ὡς δεῖ καταλυθῆναί τι 6 6, προχρήσασθαι 172 A 89

ὥσπερ καὶ οἱ λοιποὶ καὶ αὐτοί 155 30

ὥστε γενέσθαι [13 15]; ὥστε διαπλεῦσαι [43 13]; ὥστε μὴ θύεσθαι τὰ κοινὰ τῆς φυλῆς *cl.* 255 [5]; ἀλλὰ οὐχ ὥστε καταλῦσαι τὴν συνήθειάν μου 160 6

ὠφελέω· ἄνδρας δυναμένους ὠφελεῖν τῶν νέων τοὺς φιλομαθοῦντας 128 25

A. SERMO PUBLICUS DECRETORUM HONORARIORUM PROPRIUS

1	θεοί	37 1
2	ἀγαθῆι τύχηι	9 1.
3a	τοῦ δεῖνος	18 1. 46 1–2. 62 1–2
3b	τῷ δεῖνι	23 1. 24 1. 25 1. 26 1. 37 2. 38 1. 48 1. 50 1–2. 56 1. 60 1. 61 1. 102 1. 103 1 (?)
3c	ὁ δῆμος ὁ Σαμίων τὸν δεῖνα	149 1
4	ἐπὶ ..., (μηνὸς) ...	33 1–3 (ἐπὶ δημιοργῶν). 124 1. 132 1. 151 1–2
5a	ἔδοξε(ν) τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι	9 2. 10 1. 11 1. 17 1–2. 18 2. 19 1. 20 2. 23 2. 24 2. 26 2. 27 1. 29 1. 30 1. 31 1. 32 1. 33 3–4. 35 1. [36 1]. 37 3. 38 2. 39 1. 10–11. 41 1. 47 1. 48 2. 51 1. [52 1]. 56 2. [58 1. 60 2]. 61 2. [62 3. 63 1]. 65 1. 66 1. [71 1. 75 1]. 76 1. 81 1. [82 1]. 83 1. [84 1. 85 1]. 95 1. 96 1. 98 1. 103 2. 104 1. [105 1]. 106 1. [107 1]. 119 1. [124 1. 131 2. 152 4]. 153 5
5b	ἔδοξε(ν) τῶι δήμωι	25 2. 42 2. [43 1]. 46 3. 59 1. 118 1. 122 1. 130 1. [148 10]. 149 2. 151 5. [154 5]. 154 [19]–20
6a	γνώμη πρυτάνεων	10 2. 11 1. 19 1–2. 33 4. 37 3–4. [61 2–3]. 75 1. 104 1–[2]. 118 1. 119 1–2. 153 5. 154 [5]–6
6b	πρυτάνεων γνώμη	95 1–2. 124 1–[2]
7a	ὁ δεῖνα εἶπεν	17 2–3. 18 3. 20 3. 23 3. 24 3. 25 2–3. 26 2–3. 27 1–2. 29 2. 31 1. 35 1–2. 36 1–2. 38 2–3. 39 2. 43 2. 46 3–4. 47 1–2. 48 2–3. 51 1–2. 52 1. 56 2–3. 58 1–2. [62 3–4. 63 2]. 65 1. 66 1–2. [71 1–2]. 76 1–2. 81 1–[2]. 82 [1]–2. 83 1–[2]. 84 1–[2]. 96 1–[2]. 98 2. [105 1]. 107 1. 130 1–2. 131 2. 149 2–3. 151 5–6
7b	ὁ δεῖνα (καὶ) ὁ δεῖνα ... εἶπαν	30 1–3. 32 1–2. 122 1–2. 154 20–23
8a	ὑπὲρ ὧν προεγράψατο ὁ δεῖνα, ὅπως ...	11 1–2. 61 3–6. 96 2–5. 104 2–5. [124 2]. 130 2–5. 151 5–11
8b	ὑπὲρ ὧν προεγράψατο ὁ δεῖνα εἰς τὴμ βουλήν	149 3
8c	ὑπὲρ ὧν πρότερον ... προεγράψαντο	75 2–3
8d	ὑπὲρ ὧν προεγράψαντο ..., ὅπως ...	128 0–9. [153 5–6]. 154 6–7 (ἐπελθόντες πλείονες τῶν πολιτῶν). 154 23–24 (αὐτοί)

9	ὑπὲρ ὧν ἡ βουλὴ προεβούλευσεν, (ὅπως ...)	95 2–4. 118 1–2
10a	δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι	[10 12]. 18 9–10. 19 10–11. 20 10–11. 22 3–5. 23 12–13. 24 13. 29 13–14. 31 12–13. 32 13–14. 33 11–12. 34 3–4. 36 8. 37 12–13. 38 13–14. 40 6–7. 43 14–15. 44 5–6. 47 8–[9]. 49 3–4. 56 13–14. [57 13–14]. 58 10–11. 61 14–15. 63 15–16. 65 5–6. 66 7–8. 70 5–[6]. 72 9–10. 77 9–[10]. 81 8–9. 82 10. 83 [10]–11. 94 7. 95 18–19. [97 0]. 98 11–12. 99 1–2. 100 8. [101 0]. 111 4–5. 119 8–9. [127 1]. 152 18–19. [153 9–10]
10b	δεδόχθαι τῶι δήμωι	11 54. 17 26. 25 9. 42 39. 61. 46 8–9. 59 11–12. 120 5–6. 128 28. 148 13 (*additur* ΚΑ– –). 154 [28]–29
10c	δεδόχθαι τῆι βουλῆι	30 13
11	τοῦ δεῖνος στῆσαι εἰκόνα χαλκῆν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἥρης	42 61–63
12a	ἐπαινέσαι τὸν δεῖνα	9 5. 19 11–12. 20 11–12. 23 13–14. 33 12–13. 58 11–12. 59 12–13. 99 [2]–3
12b	ἐπαινέσαι μὲν τὸν δεῖνα	24 17–18. 29 14–15. 30 14. 32 14–15. [34 4–5. 36 9]. 61 15–16. [63 17–18]. 65 7. 66 8–9. 72 10. [77 10]. 98 12–13. 151 27–28
12c	τὸν δεῖνα μὲν ἐπαινέσαι	42 39–40
12d	ἐπαινέσαι τε τὸν δεῖνα	18 10–11. 22 5. 25 9–10. 44 6–7. 47 9–[10]. [49 4–5. 148 13]
12e	ἐπαινέσαι τε αὐτὸν	46 9–10
12f	ἐπηινῆσθαι τὸν δεῖνα	11 54. 37 13–14. 81 9–[11]. [127 1. 153 10]. 154 29
12g	ἐπηινῆσθαι μὲν τὸν δεῖνα	31 13. 38 14. 56 14. [82 11]. 83 [11]–12. 94 [7]–8. 95 19 (τὸν δῆμον). 97 [0]–1. 100 8–[9]. 101 [1]–3. 111 5. 119 9. 120 6–7. 152 [19]–20
12h	ἐπηινῆσθαι (μὲν) αὐτοὺς	[40 7. 112 1]
12i	ἐπηινῆσθαι δὲ καὶ τοὺς ...	129 9–12
13a	ἀρετῆς ἕνεκεν	101 [3]–4. [148 13–14]
13b	ἀρετῆς ἕνεκα (–ε, –εν) καὶ εὐνοίας	11 54–55. [20 12]. 22 6. 23 14. 24 18–19. 29 15–16. 32 15. [34 5–6. 38 14–15. 49 6. 54 0–1]. 58 12–[13]. 65 7–8. 72 11. 81 11. 82 [11]–12. [83 12. 97 1]. 98 13–14. [99 3. 112 1]. 120 7
13c	ἀρετῆς ἕνεκα (–ε, –εν) καὶ προθυμίας	30 14–15. 56 15. [77 11]
13d	ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ δικαιοσύνης	129 12
13e	εὐνοίας ἕνεκεν	61 [16]–17. 94 [8]–9. 110 [5]–6
13f	εὐνοίας ἕνεκα (–ε, –εν) καὶ προθυμίας	9 6. 18 11–12. 19 12–13. 25 10–11. [36 10]. 37 14–15. 44 [7]–8. 47 10–11. 59 13–14
13g	προθυμίας ἕνεκα (–ε, –εν) καὶ εὐνοίας	31 13–14. 33 13. 40 7–8. 66 10
14a	τῆς εἰς τοὺς Σαμίους	37 15
14b	τῆς εἰς τὸν δῆμον τὸν Σαμίων	82 [12]–13
15a	ἧς ἔχει	[44 8]. 111 6
15b	ἧς ἔχων διατελεῖ	31 14
15c	ἧς ἔχοντες διατελοῦσιν	59 14–15
15d	ἣν ἔχει	25 11. 33 13–14. 61 17. 94 9
15e	ἣν ἀεὶ ἔχουσι	[40 8–9]
15f	ἣν ἔχων διατελεῖ	9 6. 18 12. [19 13–14]. 23 14–15. 29 16. 30 15. 32 15–16. 34 6. 36 10–11. 38 15. [47 11. 54 1]. 58 13. 65 8. 66 10–11. 77 11–[12]. [80 3]. 81 11–[12]. 83 13. 97 [1]–2. 98 14–15. 99 [3]–4. [148 14]
15g	ἣν ἔχων τυγχάνει	22 7
15h	ἣν ἔχοντες διατελοῦσι	24 19. 72 11–12. 112 1–[2]
15i	ἣν ἔχοντες τυγχάνουσιν	49 6–7
15j	ἣν ἐνδείκνυται	120 7–8
15k	ἣμ παρέσχηται τῶι δήμωι	56 15–16

16a	εἰς τὸν δῆμον	38 15–16
16b	εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως	120 8
16c	περὶ Σαμίους	18 12. 33 14. 40 9. 97 2
16d	περὶ τὸν δῆμον (τὸν Σαμίων)	19 14. 22 7–8. 23 15. 24 19–20. 25 11–12. 29 16–17. 31 14–15. 32 16 (τὸς Σαμ–). [34 7. 36 11. 44 8–9]. 47 11–12. 49 7–8. 54 1–[2]. 58 [13]–14. 59 15–16. 65 8–9. 66 11. 72 12–13. [77 12]. 80 [3]–4. 81 12–13. 98 15–16. 99 4. [112 2]. 148 14
16e	πρὸς τὸν δῆμον τὸν Σαμίων	30 16. 61 17. 94 [9]–10. 111 6–7
17	(καὶ) εἶναι αὐτῶι τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας τυγχάνειν	30 16–18. 56 16–17. 61 18–19. [80 0] (?). 81 13–[14]. 82 [13]–14. 94 10–11. 100 11–[12]. [109 0–1]. 111 7–8. 120 8–9
17a	παρὰ τοῦ δήμου	56 17. 61 19. 81 14. [82 14]. 94 11. 100 12–[13]. 109 1. 111 8. 120 10
17b	ἐάν (ἄν) του δέηται	30 18 (*additur* τοῦ δήμου). 80 0–1. [81 15]. 82 15. 120 10
18a	ἐπιμεληθῆναι – – –	127 2
18b	ἐπιμελεῖσθαι δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ ἀρχεῖα ἀεὶ τὰ ἐνεστηκότα	73 10–11. 86 6–7. 90 3–[4]. 150 11–12 (αὐτῶν)
18c	ἐπιμελεῖσθαι δ' αὐτοῦ καὶ τὰς συναρχίας ἀεὶ τὰς ἐνεστώσας	30 18–20
18d	ἐπιμελεῖσθαι δὲ ἀεὶ τοὺς ἐνεστηκότας ἄρχοντας ὅπως μηθὲν ἀδικῆται	66 22–24
18e	ἐπιμελεῖσθαι δὲ αὐτοῦ καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς ἀεὶ καθισταμένας	82 [19]–20. 95 34–35 (αὐτῶν)
18f	καὶ ἐπιμελεῖσθαι τὰς ἀρχὰς τὰς ἀεὶ καθισταμένας	120 20–21
18g	ἐπιμελεῖσθαι δὲ αὐτοῦ καὶ τὰς ἀρχὰς ἀεὶ τὰς ἐνεστώσας	74 [4]–5
19a	ἄν τινος τυγχάνῃ χρείαν ἔχων	30 20–21
19b	ἄν του δέηται	82 21. 95 36 (δέωνται)
19c	ἄν του τυγχάνηι δεόμενος	90 4–[5]
19d	ἐάν τινος δεόμενος τυγχάνηι	73 11–12
19e	ἐάν τινος τυγχάνηι δεόμενος	74 [5]–6. [86 7]
19f	ἐάν του τυγχάνωσι δεόμενοι	150 12
20a	ἀναγράψαι δὲ αὐτὸν	44 [10]–11
20b	καὶ ἀναγράψαι αὐτὸν	22 8–9. 25 12. 33 14. 54 2–[3]. 77 12–[13]. [79 1. 80 1] (?). 87 1. [148 14]
20c	καὶ ἀναγράψαι αὐτοὺς	72 13 (?). 150 1
20d	εἶναι δ(ὲ) αὐτὸν	30 25–26. [36 11] (deest δὲ). 56 21. 61 21. [81 18]. 82 21. [88 1–2. 93 2]. 94 13. [99 4]. 111 10. 120 14
20e	καὶ εἶναι αὐτὸν	18 13. 19 [14]–15. 23 15–16. 29 17. 31 15. 32 17. [34 7–8. 38 16. 44 9]. 65 9. 66 11–12. [80 2] (?). 97 [2]. 98 16
20f	εἶναι δὲ αὐτοὺς	95 25. 101 [4]–5. 150 12–13
20g	καὶ εἶναι αὐτούς	40 9. 112 2–[3]
21a	(καὶ) πρόξενον τοῦ δήμου (τοῦ Σαμίων)	31 15. 33 15. 56 21–22. 61 [21]–22. [80 2] (?). 81 18–[19]. 93 [2]–3. 94 [13]–14. [111 10]. 120 14–15
21b	πρόξενον τῆς πόλεως	23 16
21c	πρόξενον ἀνδραγαθίας ἕνεκεν	44 [9]–10. [80 2] (?)
21d	πρόξενον κατὰ εὐεργεσίαν τῆς πόλεως τῆς Σαμίων	98 16–18
21e	πρόξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ δήμου (τοῦ Σαμίων)	18 13–14. 19 15–16. 22 9–10. 25 12–13. 29 18. 32 17–18. 34 8. 36 11–[12]. 54 3–[4]. 77 13–[14]. 79 1–2. 82 [21]–22. 88 2–[3]. 97 3–4. 99 [4]–5. [148 14–15]
21f	πρόξενον καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως	65 9–10. 87 1–2
21g	καὶ εὐεργέτην τοῦ δήμου τοῦ Σαμίων	44 11–12

21h	(καὶ) εὐεργέτην καὶ πρόξενον τοῦ δήμου (τοῦ Σαμίων)	30 26–27. 38 16–[17]. 66 12–13
21i	καὶ προξένους τῆς πόλεως	150 13
21j	(καὶ) προξένους καὶ εὐεργέτας τοῦ δήμου (τοῦ Σαμίων)	40 [9]–10. 101 5. 112 3
21k	καὶ προξένους τῆς πόλεως καὶ εὐεργέτας	95 26
21l	εὐεργέτας τοῦ δήμου τοῦ Σαμίων	150 1
21m	εὐεργέτας τε καὶ προξένους τῆς πόλεως τῆς Σαμίων	72 14–15 (?)
22a	δεδόσθαι δὲ	61 [19]–20. [93 0]. 94 [11]–12. [111 8]. 120 10
22b	δεδόσθαι δὲ αὐτῶι	18 19. 23 16–17. 25 13–14. 29 19. 30 24. 31 15. 32 18. 33 15–16. [34 9]. 36 12. 37 15–16. 38 17. [44 12]. 54 4. 56 17. 65 10. 66 13. [68 0–1. 73 1. 77 14]. 79 2–[3]. [80 4. 82 22–23. 87 2]. 88 3. [91 0]. 97 4. 98 18–19. 99 [5]–6. [109 1–2]. 115 1. 119 11. [127 3]. 148 15. 153 14
22c	δεδόσθαι τῶι δεῖνι	43 15–17
22d	δεδόσθαι δὲ αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις (αὐτοῦ)	19 16–17. 22 11–12
22e	καὶ δεδόσθαι αὐτῶι	46 10. 47 12
22f	δεδόσθαι αὐτοῖς	17 26–27
22g	δεδόσθαι δ(ὲ) αὐτοῖς	24 20–21. 40 10–11. 42 43. [53 0]. 95 26–27. 101 [5]–6. 150 13
22h	δεδόσθαι δ(ὲ) αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις	49 8–10
22i	καὶ δεδόσθαι αὐτοῖς	59 16–17
22j	δοῦναι τῶι δεῖνι	128 28
22k	εἶναι δὲ αὐτοῖς	[112 4]
23a	(καὶ) πολιτείαν ἐφ᾽ ἴσηι καὶ ὁμοίαι (–ηι)	17 27–28. 18 19–20. 19 17–18. 22 13–14. 23 17. 24 21. 25 14. 29 19–20. 31 15–16. 32 18–19. 33 16. 34 9–10. [36 12–13]. 37 16–17. 38 17–18. [40 11–12]. 43 17. 44 12–13. 46 11. 49 10–11. 53 1. 54 4–5. 56 18. 61 20. 65 10–11. 66 14. 68 1. 73 1–[2]. 77 14–[15]. [78 0]. 79 3–4. 80 [4]–5. 82 23. 87 3. 88 3–[4]. [91 0]. 93 1. 94 12. 95 27. 97 4–5. 98 19–20. [99 6]. 101 6. 109 2. 111 [8]–9. 112 4. 115 [1]–2. 119 11. 120 10–11. [127 3]. 128 29. [148 15]. 150 13–14. 153 14–[15]
23b	πολιτείαν ... ἐφ᾽ ἴσηι καὶ ὁμοίαι	47 12–13. 59 17–19
23c	καὶ πολιτείαν	42 43–44
23d	καὶ πολιτείαν καὶ ἐνγόνοις ἐφ᾽ ἴσηι καὶ ὁμοίαι	30 24–25
24a	(καὶ) αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις	18 20. 25 14–15. 31 16. 33 16–17. [36 13]. 43 18. 46 12. [47 13]. 61 [20]–21. [73 2]. 79 4. 91 [0]–1. 93 [1]–2. 94 [12]–13. 111 [9]–10. 115 2–[3]
24b	αὐτῶι τε καὶ ἐκγόνοις	120 11
24c	καὶ αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις	17 28. 40 12. 59 17–18
25a	καὶ ἐπικληρῶσαι αὐτὸν	18 21. [19 18–19]. 22 14. 23 17–18. 25 15–16. 29 20–21. 31 16–17. 32 19. 33 17. 34 10. [36 14. 37 18]. 38 18–19. 43 18–19. 44 13–14. 45 1. 46 12–13. 54 5–[6]. 56 18–19. 65 11. 66 14–15. [67 1]. 73 2–[3]. [77 15]. 78 2 (*deest* αὐτόν). 79 4–5. [83 14]. 87 [3]–4. 88 8. 91 1. 95 5. 98 20. 99 7. 108 [0]–1. 109 3. [113 0]. 115 3. [116 0]. 120 11–12. [148 15–16. 153 15]
25b	ἐπικληρῶσαι δ(ὲ) αὐτὸν	30 27. [61 22. 68 1–2]. 93 [3]–4. 94 14. 111 11. 114 [0]–1
25c	(καὶ) ἐπικληρῶσαι αὐτούς	17 29. [42 44]. 49 13–14. [53 1–2]. 59 19–20. 95 27–28. 101 [6]–7. 112 4–[5]
25d	ἐπικληρῶσαι δὲ αὐτοὺς	24 27
25e	ὁ δὲ γραμματεὺς τῆς βουλῆς ἐπικληρωσάτω τὸν δεῖνα	128 29–31
25f	τὸν δὲ γραμματέα τῆς βουλῆς ἀναγράψαι αὐτὸν	154 34
25g	καὶ ἐπικληρῶσαι αὐτὸν τὸγ γραμματέα τῆς βουλῆς	119 12–13

26	(καὶ) ἐπὶ φυλὴν καὶ χιλιαστὺν καὶ ἑκατοστὺν καὶ γένος	17 29–31. 18 21–23. 19 19–20. 22 15–16. 23 18–19. 24 27–29. 25 16–17. 29 21–22. 30 27–28 (*deest* χιλιαστύν). 31 17. 32 19–21. 33 18–19. 34 11–12. [36 14–15. 37 18–20]. 38 19–20. [42 44–46]. 43 19–20. 44 14–15. 45 1–2. 46 13–15. 49 14–16. 53 2–3. 54 6–8. 56 19–20. 59 20–[22]. 61 23–24. 65 11–12. 66 15–16. 67 1–[3]. 68 2–3. 73 3–[4]. [77 15–16]. 78 2–4. 79 5–6. 83 14–15. 87 4–5. 88 8–9. 91 1–2. 93 4–5. 94 [14]–16. 95 28–29 (ἐπί τε φ.). 97 5–7. 98 21–22. 99 [7]–8. 101 7–8. 108 [1]–[3]. 109 [3]–4. 111 [11]–12. 112 5–[6]. 113 [0]–1. 114 1–2. 115 [3]–[5]. [116 0]. 119 13–14 (ἐπί τε φ.). 120 12–13. [128 31]. 148 16 (*deest* ἑκατοστύν). 153 15–[16]. 154 [34]–35 (εἰς φ.)
27a	καὶ ἀναγράψαι	24 29. 25 17. 29 22. 31 18. 32 21. 34 12. 38 20. [42 46]. 49 16. [54 8]. 56 20. 61 24. 65 12. 66 16. 68 3. 73 4. 79 6–[7]. 83 15–[16]. [86 0]. 93 6. 94 16. 98 22–[23]. 101 8. 109 5. [111 12–13. 113 1–2. 114 2–3]. 115 5. [117 1]. 120 13. [148 16]
27b	καὶ ἀναγράψαι αὐτὸν	[22 16–17]. 33 19. 43 21. 78 [0]–1. 87 5–6. [88 10]. 91 3. 97 7. 108 3. 119 14–[15]
27c	καὶ ἀναγράψαι αὐτοὺς	112 6. 116 1
27d	καὶ ἀναγράψαι εἰς τὸ γένος, ὃ ἂν λάχηι	99 [8]–9
27e	καὶ ἀναγράψαι εἰς τὸ γένος, ὃ ἂν λάχωσιν	17 31–32. 53 3–5
27f	καὶ προσαναγράψαι εἰς τὸ γένος, ὃ ἂν λάχηι	18 23–24. 44 [15]–16
28a	καθάπερ καὶ τοὺς ἄλλους Σαμίους	[42 46–47]. 43 21–22
28b	καθότι καὶ τοὺς ἄλλους Σαμίους	17 32–33. [22 17–18]. 23 19–20. 24 29–30. 25 18. 29 22–23. 30 28–29. 31 18. 32 21–22. 33 19–20. 34 12–13. 38 20–21. [49 16–17]. 53 5–6. [54 8–9]. 56 20–21. 65 12–13. 66 17. 68 4. 73 4–[5]. 83 16–[17]. 86 [0]–1. 87 6–[7]. 88 10. 91 3–4. 93 6–7. 95 29. 97 7–[8]. 98 23–[24]. [101 8. 108 4. 109 5–6. 111 13]. 112 6–[7]. [113 2]. 114 3. 115 5–[6]. 116 [1]–2. 117 1. [119 15]. 120 13–14. [148 16]
28c	καθότι καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας	18 24–25. 44 16–17. 45 2–3. 46 15–16. 61 24–25. 67 3–4. 78 [1]–2. 79 7–[8]. 94 16–17. [99 9–10]
29	τῆς δὲ ἀναγραφῆς ἐπιμεληθῆναι	17 33–34. 18 25. [42 47–48]. 43 22–23. 44 [17]–18. 45 3–4. 148 17
30a	τοὺς πέντε τοὺς ἡιρημένους	17 34–35. [42 48]. 43 23–24. 44 [18]–19. 45 4–5. 148 17
30b	τοὺς ἐπὶ τῆι ἀνακρείσει [ἡιρημένους]	18 26
31	ὅπως (ἂν) ἅπαντες εἰδῶσιν κτλ.	24 14–17. 31 22–24. 38 24–27. 57 10–13. 74 8–10. 120 21–24. 150 20–21
32a	εἶναι δὲ αὐτῶι καὶ εἴσπλουν καὶ ἔκπλουν	18 14–15. 23 20–21. 25 18–19. 34 13–14. 45 5–6. 56 22–23. 66 20–21. 68 6–[7] (*deest* αὐτῶι). 73 8. 80 [5]–6. 81 15–[16]. 82 [17]–18 (*deest* αὐτῶι). 88 4–[5]. [90 1–2]. 93 [7]–8. 98 27–28. [123 0]
32b	εἶναι δὲ αὐτοῖς καὶ εἴσπλουν καὶ ἔκπλουν	95 33. 150 7–8
32c	καὶ εἴσπλουν καὶ ἔκπλουν	24 22. 31 20. 32 25. 65 15. 74 3. 79 11–12. 86 4. 108 8–9. 110 2. 117 4
33	ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεὶ	18 16. 23 21–22. 24 23–24. 25 19–20. 31 20–21. 32 25–26. 34 14–15. 45 7. 56 23. 65 16. 66 21. [68 8. 73 9. 74 3]. 79 12. [80 7]. 81 16–[17]. [82 18]. 86 [4]–5. 88 5. [90 2. 93 8–9]. 95 34. 98 29–30. 108 9. 110 2–[3]. [117 4–5. 123 1–2]. 150 8 (ἀσπονδί)
34a	καὶ ἐν εἰρήνηι καὶ ἐν πολέμωι	18 15–16. 81 17–[18]
34b	(καὶ) ἐν (ἐμ) πολέμωι καὶ ἐν εἰρήνηι	23 22. 24 22–23. 25 20–21. 31 21. 32 26. 34 15–16. 45 6–7. 56 23. 65 16. 66 22. 68 7–[8]. 73 9–[10]. 74 [3]–4. 79 12–[13]. 80 [6]–7. 82 [18]–19. [86 5]. 88 5–[6]. 90 2–[3]. 95 33–34. 98 29. 108 10. 110 3–[4]. 117 5. 123 1. 150 8
35a	εἶναι δ(ὲ) αὐτῶι	[22 18–19]. 29 24–[25]. 30 21. 74 [1]. 79 8. 82 [15]. 120 18
35b	δεδόσθαι δὲ αὐτῶι	86 [1]. 98 24. 117 [2]
35c	ὑπάρχειν δὲ αὐτῶι	31 18–19. 32 22. 56 24. 65 13. 73 5–6. 87 7. 108 5
35d	παρέχειν δὲ αὐτῶι	66 17–18

35e	εἶναι δὲ αὐτοῖς	112 9. 150 10
35f	δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς	95 31. 101 10
36	καὶ ἔφοδον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον,	18 16–17. 22 [19]–20. 24 24–25. 25 21–22. 29 25–[26]. 30 21–22. 31 19 (ἐπ' βουλὴν καὶ δῆμον). 32 22–23. 45 7–8. 56 24–25. 65 13–14. 66 18–19. 72 15 (?). 73 6. 74 [1]–2. 79 8–9. 80 [7]–8. 82 [15]–16. 86 [1]–2. 87 7–8. 88 6–[7]. 95 31–32. 98 24–26. 101 [10]–11. 108 5–6. [110 0]. 112 9–[10]. 116 3–4. 117 2–3. 120 18–19. 150 10
37a	ἐάν (ἄν) του δέηται,	22 20–21. 25 22. 29 26. 30 22–23. 31 19. 32 24. 45 9. 56 25. 65 14. 66 19. 74 2. 79 9–[10]. 80 9. 86 3. 87 9. 88 7. 98 26. 108 7. 117 3. 120 19
37b	ἐάν (ἄν) του δέωνται,	24 25. 72 16 (?). [73 7. 101 11. 112 10]. 150 10
37c	ὑπὲρ ὧν ἂν δείηται,	18 17–18
38a	πρώτωι μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ βασιλικά	18 18. 22 21–22. 25 22–23. 29 26–27. 30 23–24. 31 19–20. 32 24–25. 45 9–10. 56 25–26. 65 14–15. 66 19–20. 73 7–[8]. [74 2]. 79 10–[11]. 80 [9]–10. 82 [16]–17. 86 [3]–4. 87 9–10. 88 7–[8]. 98 26–27. 108 7–8. 110 1–2. 116 4–[5]. 117 3–[4]
38b	πρώτοις μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ βασιλικά	24 26. 72 16 (?). 95 32–33. [101 11–12. 112 10]. 150 11
39a	δεδόσθαι δὲ αὐτῶι	38 21. 56 26. 120 17
39b	εἶναι δὲ αὐτῶι	116 2–3
39c	δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς	150 8–9
39d	ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς	95 29–30. 101 9. [112 7]
39e	καὶ καλέσαι αὐτοὺς εἰς προεδρίαν μετὰ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν	112 8–[9]
40a	καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι(ν)	38 22. 56 26–27. 95 30. 112 7. 116 2–3
40b	καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν πᾶσιν	[101 9]. 120 17–18. 150 9
40c	καὶ προεδρίαν ἐν τῶι θεάτρωι	119 12
41a	οἷς ἡ πόλις τίθησι	150 9
41b	οἷς ἂν ἡ πόλις ἄγηι πᾶσιν	38 22–23. 56 27
41c	οἷς ἂν ἡ πόλις ποιῆι	95 30–31. 101 [9]–10. 112 7–[8]
41d	οὓς ἂν ἡ πόλις τιθῆι	120 18
42a	εἶναι δὲ ταῦτα	56 27
42b	ταῦτα δ(ὲ) εἶναι	23 23. 24 30. 29 23–24. 32 27. 38 [27]–28. 44 19. 66 24. [67 4]. 74 6. [80 10]. 86 8. 98 30–[31]. 110 4. [113 2–3]
42c	ταῦτα (δὲ) ὑπάρχειν	[34 16]. 65 17. 83 17. 88 11. [90 5]. 123 2. 150 19
42d	ταῦτα δὲ δεδόσθαι	72 17 (?). 116 5
43a	(καὶ) αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις	23 23. 29 24. 32 27. 34 16. [38 28]. 44 [19]–20. 56 28. 65 17. 66 24–25. 67 4–[5]. 74 6. 80 [10]–11. 83 17–[18]. [86 8]. 88 11. 90 5–6. 98 31. 110 4–[5]. 113 3. 116 5–[6]
43b	(καὶ) αὐτοῖς καὶ ἐγγόνοις	24 30–31. 72 17 (?). 123 2–3 (*additur* αὐτῶν). 150 19
44	καλέσαι δὲ τὸν δεῖνα ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον αὔριον	67 5–6
45a	καὶ στεφανῶσαι	[152 20]. 154 31
45b	καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν	151 28. [153 12]
45c	στεφανῶσαι αὐτὸν δὲ	42 63
45d	στεφανῶσαι δὲ τὸν δεῖνα	56 28
45e	καὶ στεφανῶσαι αὐτούς	95 23–24. 101 4. 150 1–2
45f	στεφανῶσαι δὲ καὶ αὐτούς	129 [14]–15

46a	χρυσῶι στεφάνωι	95 24. [101 4]. 129 15. 150 2
46b	χρυσῶι στεφάνωι Διονυσίων τραγωιδοῖς	151 29. 152 [20]–21. [154 31]
46c	χρυσῶι στεφάνωι ... ἀπὸ [.] δραχμῶν, ὅταν κτλ.	42 63–65
46d	θαλλοῦ στεφάνωι Διονυσίων τραγωιδοῖς	56 28–29. [153 12]
47a	καὶ ἀναγγεῖλαι τὸν στέφανον Διονυσίων τραγωιδοῖς	95 24–25
47b	καὶ ἀναγγεῖλαι αὐτὸν ἐν ἧι ἂν ἡμέραι καὶ ἀναγγέλληται ...	129 15–17
47c	καὶ ἀναγγεῖλαι τὸν ἱεροκήρυκα Διονυσίων τραγωιδοῖς ἐν τῶι θεάτρωι	150 2–3
48a	τῆς δὲ ἀναγγελίας ἐπιμεληθῆναι	56 29–30. 129 18. 150 6
48b	τῆς δὲ ἀναγγελίας τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι	[153 12–13]
48c	τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι	152 [21]–22
48d	τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου προνοηθῆναι	154 [32]–33
49a	τὸν ἀγωνοθέτην	129 18–19. [152 22]. 153 13. [154 33]
49b	τὸν ἀγωνοθέτην μετὰ τοῦ δημιουργοῦ	56 30–31. 150 7
50a	τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀναγράψαι ἐν στήληι λιθίνηι	25 27–28
50b	τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀναγράψαι εἰ(ς)στήλην λιθίνην	17 35–36. 22 22–24. 23 24–25. 30 32–33. 32 27–29. 33 20–21. 42 65–67 (*additur* τοὺς ἐξεταστὰς). 45 10–11. 46 17–18. [53 6–7]. 56 31–32. 65 17–18. 73 12–[13]. 79 13–15 (καὶ τὸ ψ.). 80 11–12. 83 18–19. 88 11–12. [89 0–1]. 90 6–7. 91 4–5 (*deest* λιθίνην). 92 1–[2]. 98 31–33. 108 [10]–12. 110 5–[7]. 113 [3]–4. 115 6–7. 116 6–[7]. 117 [5]–6. 123 3–4. 129 19–20. 134 [4]–5. [148 17–18]
50c	ἀναγράψαι (δὲ) τόδε τὸ ψήφισμα εἰ(ς)στήλην λιθίνην	24 31–32. 31 21–22. 43 24–25. 66 25–26. 67 7–[8]. 74 7. 120 24–25
50d	ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τόδε εἰς στήλην λιθίνην	34 17–[18]. [44 20–21]. 100 [16]–18. 114 6–[7] (deest λιθίνην). 121 4–5
50e	ἀναγράψαι δὲ καὶ εἰς στήλην λιθίνην	95 39–40
51a	καὶ στῆσαι εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἥρας	17 36–37. 22 24–25. 23 25–26. 24 32–33. 25 28–29. 30 33–34. 31 22. 32 29. 33 22. 42 67. 43 26. [44 21–22]. 45 11–12. [53 7–8]. 56 32–33. 65 18–19. 67 8–9. [73 13]. 74 8. 79 15–[16]. [80 12–13]. 88 13. 89 1. 90 7. 98 33–34. [108 12–13]. 110 7–[8]. 113 4–5. 116 7. 117 [6]–7. 123 4–5. 134 [5]–6. [148 18]
51b	καὶ ἀναθεῖναι εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἥρας	66 26–27. 83 19–20. 91 5–6. 92 2–[3]. 95 40. 100 18. 114 7–[8]. 115 7–8. 120 25–26. 121 5–6. 129 20
52a	τῆς δὲ ἀναγραφῆς καὶ τῆς ἐπικληρώσεως ἐπιμεληθῆναι	61 25–27. 91 6–7. 94 17–18. 100 [14]–15. 114 3–5. 115 8–[10]
52b	τῆς δὲ ἀναγραφῆς καὶ τῆς ἀναθέσεως ἐπιμεληθῆναι	92 3–[4]
52c	τῆς δὲ ἀναγραφῆς ἐπιμεληθῆναι	95 40–41. [143 0–1]
52d	τῆς δὲ ἀναγραφῆς καὶ τῆς στάσεως ἐπιμεληθῆναι	120 26–27
52e	τῆς δ(ὲ) ἐπικληρώσεως καὶ τὴς ἀναγραφῆς ἐπιμεληθῆναι	23 26–27. 24 33–35. 30 29–31. 31 24–25. 32 30–31. 33 22–24. [55 0–1]. 56 33–34. 65 [19]–20. 66 27–29. 68 4–5. 73 13–[14]. 74 [10]–11. 83 20–22. 88 13–15. 89 2–3. 90 7–9. 98 34–36. 113 5–6. 116 7–[9]. 117 7–8. [121 0]. 123 5–6

52f	τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς ἀναγραφῆς εἰς τὸ ἀνάλωμα ... ὑπηρετῆσαι	129 20–22
53a	τὸν γραμματέα τῆς βουλῆς	23 27–28. 24 35. 30 31–32. 31 25–26. [32 31]. 55 1–2. 56 34. 65 [20]–21. 66 29. [73 15]. 74 12. [83 22]. 88 15. [90 9]. 91 7. 92 4–[5]. 94 [18]–19. 95 41–42. 98 36–37. 100 [15]–16. 113 6–7. 114 5–[6]. 115 10. 116 9. 117 8–[9]. 121 1. 123 7. 143 1
53b	τὸγ γραμματέα τῆς βουλῆς μετὰ τῶν νεωποιῶν	120 27–28
53c	τοὺς πρυτάνεις καὶ τὸν γραμματέα τῆς βουλῆς	33 24–25. [61 27–28]. 68 [5]–6. 89 3–4
53d	τοὺς ταμίας τῶν ὁσίων	129 22
54	ἔλαχον (–ε) φυλὴν ... χιλιαστὺν ... ἑκατοστὺν ... γένος	24 35–38. 56 35–36
55a	τὸν δὲ ταμίαν	17 37–38. 22 25–26. 25 29. 33 25. 42 67–68. [44 22]. 45 12. [55 2]. 67 9. 95 42
55b	τὸν δὲ ταμίαν τῶν ὁσίων	120 28
55c	τὸν δὲ οἰκονόμον	150 24–25
56a	ὑπηρετῆσαι	17 38
56b	εἰς τὸ ἀνάλωμα ὑπηρετῆσαι	22 26–27. 25 29–30. 33 26. [44 22–23]. 45 12–13. 55 3. 67 9–[10]. 120 28–29. 150 25
56c	εἰς τὸ ἀνάλωμα τῆς στήλης καὶ τῆς ἀναγραφῆς ὑπηρετεῖν	95 42–43
56d	εἰς ἀναγραφὴν τῆς στήλης ὑπηρετῆσαι	42 68–69
57	ἐφόδιον δὲ ὑπάρχειν τῶι πρεσβευτῆι, ὃ ἂν ὁ δῆμος τάξηι	95 43–44
58a	ἑλέσθαι δὲ τὸν δῆμον καὶ ὅστις ἀποίσει τὸ ψήφισμα ...	120 29–30
58b	ἑλέσθαι δὲ καὶ ὅστις τὸ ψήφισμα ἀποίσει ...	121 1–3
58c	ἑλέσθαι δὲ καὶ πρεσβευτήν, ὅστις τό τε ψήφισμα ἀποίσει ...	150 25–29
59	ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς ἀποδότω τοῖς δικασταῖς τὸ ψήφισμα ...	129 22–25

B. VERBA LATINA

C. INDEX VERBORUM SERIORIS GRAECITATIS

† indicantur loci e Sacra Scriptura sumpti

ἀνοίγω· ἀνοίξασθαι (?) 944
ἄξιος· ἀξήως δοξάζει σε τὸν εὐεργέτην *poët.* 947 3; ὥστ' ἀξίως λέγωμεν *poët.* 947 9
ἅπας· ὅσπερ μέσον διαδραμῆ κόσμον ἅπαντα 1265 A 7
ἄπαυστος· καὶ ἀπαύστως κραυγάζει *poët.* 947 4
ἀπὸ ἀρχῆς 1268 2; ἀπὸ Ἰουδέων 1263 2; ἀπὸ χηλέων † 1268 8
ἀποδίδωμι· εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κ(υρί)ῳ τῷ Θ(ε)ῷ ἡμῶν † 1274
ἀποθνήσκω· δι' αὐτὴν ἀποθνήσκομεν πάντες † 1268 5
ἀποστάζω· μέλη γὰρ ἀποστάζη ἀπὸ χηλέων γυναικὸς πόρνης † 1268 7
ἀπόστολος· τοῦ ἐνδόξου ἀπ(οστόλο)υ Παύλου 941
ἀποτυγχάνω 948
ἄρα μημᾶτε τὴν Εἰεζαβελ 1264 2
ἀρετή· ὅσα πρὸς ἀρετὴν καὶ κόσμον ὥρωρεν [1265 A 3]
ἀρχάγγελος· μὰ τὸν ἀρχάνγελον 1265 B 1
ἀρχή· ἀπὸ ἀρχῆς 1268 2; ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθε † 1266 6
ἄρχων· ἀγαθὸν ἐλπίζιν ἐπὶ Κ(ύριο)ν εἶ ἐλπίζιν ἐπὶ ἄρχοντας † 1273 3
αὐτοκράτωρ· ὦ αὐτωκράτωρ πάσης τῆς οἰκουμένης *poët.* 947 6
αὐτός· ἐξ αὐτοῦ 931 3; αὐτῆς 960 3; αὐτῆς ἔστε δόμος [1265 A 8]; Μαρία τοὔνομα αὐτῆς 1265 A 8; τοῖς οἰκοῦσι αὐτό(ν) 952; δι' αὐτὴν ἀποθνήσκομεν πάντες † [1268 4]
ἄφθιτος· οὗ λόγος ἄφθειτος ἐν ἀδαῆ ἔνκυος ἔστε 1265 A 5
ἀφοδεύω· ἔχι τὸ ἀνάθεμα ὁ ἀφοδευκός (= ἀφωδευκώς) εἰς τὸ ὕδωρ τοῦτο 931 2

βάλλω· μόλιβος ἰς πέλαγος βληθής 1267 6
βασιλεύω· βασηλέβο(ν)τος Κ(ω)νστα(ν)τ(ί)νου Δ(ού)κα 949
βασιλίς· ἀγαθὴ ἡμῶν βασιλὶς καὶ δέσποινα 1265 B 2
βοηθέω· Κ(ύρι)ε, βωίθι τοῦ δούλου σοῦ 942 II; Μιχαήλ, βοήθη Ἰρηνέᾳ δεκανήᾳ 951; Κ(ύρι)ε, βοήθησον τῷ οἴκῳ τούτῳ 952
βολέω· μόλιβος ἰς πέλαγος βληθὴς οὐκ ἐβόλησεν 1267 7

γέρων· [γ]έροντες (?) 955
γίγνομαι· ἐγένετο τὸ ἔργον 929. 930 1
γλυκαίνω· ἡ πρὸς καιρὸν γλυκάνη σὸν φάρυγγα † 1268 10
γνωρίζω· καὶ τὴν πρώτην μου γνωρήσας ἀδοξία(ν) *poët.* 947 2
γραμματεύω· γραμμ(ατεύοντος) ὑποδιακό(νου) 930 6
γυνή· μέλη γὰρ ἀποστάζη ἀπὸ χηλέων γυναικὸς πόρνης † 1268 8

δεκανία· βοήθη Ἰρηνέᾳ δεκανήᾳ 951
δέσποινα· ἀγαθὴ ἡμῶν βασιλὶς καὶ δέσποινα 1265 B 2; τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν 928 3
δεσπότης· πύργος δεσπότ(ου) 948; πωλλὰ τὰ ἔτη Θεοφίλου δεσπότου *poët.* 947 4; Θεόφιλε δέσποτα χαῖρε Ῥομαίων *poët.* 947 7

διά· δι' αὐτὴν ἀποθνήσκομεν πάντες † [1268 4]
διατρέχω· ὅσπερ μέσον διαδραμῆ κόσμον ἅπαντα 1265 A 6
δίδωμι· χρησμὸς ἐδόθη 1265 A 2
δικαστήριον 1275
δόμος· τίνος ἔστε δόμος οὗτος 1265 A 2; αὐτῆς ἔστε δόμος [1265 A 8]
δόξα· τὸν πάσης δόξης – – 959 4
δοξάζω· ἀξήως δοξάζει σε τὸν εὐεργέτην *poët.* 947 3; σὺ ἐδόξασας τὸ σκῖπτρον *poët.* 947 8
δοῦλος· ἐνὲ κῆτε [945], ἐτελεύτησεν ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ 956; βωίθι τοῦ δούλου σοῦ 942 II; μνήσθητι τῆς δούλης σου 953
δώδεκα· ἰν(δικτιῶνος) δώδεκα 948
δῶρον· ζογρίσας προσάξι δὸρον τῷ πατρί 1265 A 7

ἔγκυος· λόγος ἄφθειτος ἐν ἀδαῆ ἔνκυος ἔστε [1265 A 5]
ἐγώ· ἐγὸ δὲ πυθμεύο 1265 A 3; τὴν πρώτην μου γνωρήσας ἀδοξία(ν) *poët.* 947 2; ῥῦσαί με 934
εἰμί· τιν– – ἔστε 1265 A 2; τίνος ἔστε δόμος οὗτος 1265 A 1; λόγος ἄφθειτος ἔστε 1265 A 5; αὐτῆς ἔστε δόμος [1265 A 8]
εἰρήνη (?) 1269 1
εἰς· μόλιβος ἰς πέλαγος βληθής 1267 5; εἰς σὲ ἐλπίζω 948; εἰς τὸ ὕδωρ τοῦτο 931 3
εἴσοδος· Κ(ύριο)ς φυλάξῃ τὴν εἴσοδό(ν) σου καὶ τὴν ἔξοδό(ν) σου † 952
ἐκ· αἰξ αὐτοῦ 931 3
ἐκκλησιέκδικος· ἐκλισιέκδικος 1266 2
ἐλπίζω εἰς σέ 948; ἀγαθὸν ἐλπίζιν ἐπὶ Κ(ύριο)ν εἶ ἐλπίζιν ἐπὶ ἄρχοντας † 1273 1–2
ἐμβάτης· σὺν ὅλου τοῦ πέλματος καὶ τοῦ ἐμβάτου 930 4
ἐν ἀδαῆ 1265 A 5
ἔνδοξος· τοῦ ἐνδόξου ἀπ(οστόλο)υ 941
ἐνί· ἐνὲ κῆτε 945
ἔξοδος· Κ(ύριο)ς φυλάξῃ τὴν εἴσοδό(ν) σου καὶ τὴν ἔξοδό(ν) σου † 952
ἐξουσία· ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθε † 1266 7
ἐπαρχία· τῆς Ῥοδίων ἐπαρχι( ) 1270 3
ἐπὶ τοῦ δεῖνος 930 4; ἀγαθὸν ἐλπίζιν ἐπὶ Κ(ύριο)ν εἶ ἐλπίζιν ἐπὶ ἄρχοντας † 1273 2.3
ἐπικαλ– – 1268 6
ἔργον· ἐγένετο τὸ ἔργον 929 I. II. 930 1
ἔτος· ἔτους 948; ἵνα καὶ τύχῃ πολλῶν ἐτῶν 951; πωλλὰ τὰ ἔτη Θεοφίλου δεσπότου *poët.* 947 4
εὐεργέτης· ἀξήως δοξάζει σε τὸν εὐεργέτην *poët.* 947 3
εὑρίσκω· ὕστερον μέντοι πηκρότερον χολῆς εὑρήσεις † 1268 13
εὔχομαι· εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κ(υρί)ῳ τῷ Θ(ε)ῷ ἡμῶν † 1274
ἔχω· ἔχι (= ἔχῃ) τὸ ἀνάθεμα ὁ ἀφωδευκώς 931 1; ἵνα οἱ λυποὶ φόβον ἔχουσιν 1266 5

ζωγρέω· ζογρίσας προσάξι δῶρον τῷ πατρί 1265 A 7

IX. SERMO POËTICUS

μήτηρ· δὲ ἥ μ' ἔτεκεν 812 3; εἵσατο μήτηρ δειλαίη 838 4; ἵδρυσαν μήτηρ ἠδὲ πατὴρ καὶ ... ὁ σύναιμος 1242 3; ὃν θέτο μάτηρ ἀχνυμένα λυγρὸν παῖδα 1253 2; μητρὶ κασιγνήτηι τε 676 5; μητρὶ δ' ἄλαστον πένθος ... λιπόντας 683 4; ματρί τε παμπληθὺν θρήνων γόον 740 3; κεῖσαι δὴ παρὰ μητρί 1239 1
μίτος· αἶσα μίτοις 729 4
μνῆμα· ἄχραντον κακίης μνῆμα 585 7
μνήμη· ἵδρυσαν μνήμης εἵνεκα καὶ χάριτος 1242 2; μνήμη τοῦτο χαριζόμενος 962 3
Μοῖρα· ἡ χρηστὴ Μοῖρα ἀπένειμε 758 2; ἡ δὲ βίου στρέπτειρα λίνου Μοῖρα 740 10; ἀλλά σε Μοῖραι [882 1]
Μοῦσα· ἐν Μούσησι ... ἔξοχος 873 1

ναυμαχία· ἀριστεύσας γὰρ ἐκείνηι ναυμαχίηι 278 2b
ναῦς· πόσα ναυσὶν ῥέξαντες 285 10; νηυσὶν ἔθηκε μάχην 279 2; νῆας Φοινίκων πέντε τε καὶ δέχ' ἕλον 279 4
ναυφθορία· πικρῆι ἐπὶ ναυφθορίηι 838 5
νέος· τὸν νέον εὐσεβέων χώρωι ἐναγλάϊσον 740 14
νεωποιεῖον· τὸ νεωποιεῖον ἐπεὶ ποίησαν 578 2
νηός· εἵσατο νηόν [1151 1]; καὶ νηὸν ἐδείματο 584 3
νῆσος· νήσων ... ἡγῖσθαι 584 9
νίκη· παγκρατίωι δὲ ἀϊθέων νίκαν ἤρατο κυδάλιμον 740 8
νιφάς· ἀπ' ἠερίας δρυπτόμενος νιφάδος 285 5
νόμος· οὔτε γάμων εἰδῦ' ἐρατὸν νόμον 1239 6
νόος· νόῳ πιθανῷ 585 6; τεὸν νόον εὐμενέουσα 584 1
νῦν δὲ θανών 672 6; τῷ νῦν μηδ' ἀπόληγε 494 11

ξένος· ἄπει δήμου, ξεῖνε 280 2
ξηρός· σκοπέλοις τὸ πρὶν ξηροτέροις 494 9

ὁ, ἡ, τό· 1) *artic.* ὁ πρῶτος μακάρων 454 1; ὁ ... ἡνιοχῶν 454 1; ἡ δὲ ... Μοῖρα 740 9; ἡ ... ἔξοχος, ἡ ... ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς 873 1–2; ἁ δ' ... φάμα 285 6; τοὔνομα 812 2; τὸ σιδάρειον σθένος 285 6; Βιττοῦν τὴν Γλαύκου 671 4; τοὐμὸν ἔχει σῶμα 873 8; τῷ φιλαδελφοτάτω [683 6].
2) *sine subst.* οὑμός 873 10; τὸ πρίν 494 9; τὸ δικαιοσύνην ἀσκεῖν 758 1; τά τ' ἐν χθονί 454 1; τὰ μὲν κατέθηκεν 494 7.
3) *pro pron. relat.* φάμα ..., τᾶς δὲ ἐκύρησε 285 8; ἀντὶ τιμῆς, τῆς ἐς ἑαυτοὺς εἶχεν 1242 7; Ἡγησαγόρην, τõ καὶ – – 279 5; τῷ νῦν μηδ' ἀπόληγε 494 11; νήσων, τὰς πέρι 584 9
ὅδε, ἥδε, τόδε· πόλις ἥδε 1161 (?); σε δέξατο δῶμα τόδε 1239 8; τõδ' ἔργου [279 1]; τῶιδε κάρα στεφάνῳ 463 2; τῆιδε πόλει [280 6]; τιμὴν ... τῆιδε τιθέντες 1242 4; τόνδε καταφθίμενον [887 2]; τόνδε τάφον μὲν κοσμοῦσιν 812 3; καὶ τήνδε, ἣν κεύθει 671 3; στήλην σὴν ἐπεθήκατο τήνδε 962 2; εἰσορόων τόδε θαῦμα 494 1; οἵδε ... στῆσαν ἐπ' εὀτυχίηι 578 2; ταῖσδ' ἐνέκυρσε τύχαις 873 10
ὁδίτης· κέλευε δὲ πᾶσιν ὁδίταις 494 12
οἶκος· οὔποτ' ἂν οἶκος οὑμὸς ταῖσδ' ἐνέκυρσε τύχαις 873 9
ὄνομα· τοὔνομα δ' Ἀντικλέης 812 2; ἔχων πατρὸς οὔνομα κλεινόν 584 10

ὄντως ἔστι λέγοντος ἀκούειν 1259 6
ὁράω· καὶ φέγγος μὲν ὁρῶν ἀρετῆς 676 4; οὔτε γάμων εἰδῦ' ἐρατὸν νόμον 1239 5
ὅς, ἥ, ὅ· ὁ δεῖνα, ὅς 285 8. 494 17; δήμου, ὅς μ' 280 3; μήτηρ δέ, ἥ 812 3; τειμῆς, ἧς 585 2; Φιλοκλέους, ὃν θέτο μάτηρ παῖδα 1253 2; τήνδε, ἣν κεύθει 671 3; [νῆας], ὧν ἀπ' ἑκάστης 278 3a
ὅσιος λόγος 873 9; ὁσίαις πραπίσιν [882 8]
ὅσος· ὅσοι ἐνὶ στήληι τετυπωμένοι εἰσὶ ἱερουργοί 463 1; ὅσσα ἐώργει 476 3
ὅτε· ὅτ' ἠελίου λαμπρὸν ἔλευσσε φάος 1242 8
οὗ· εἷμα δέ οἱ κέχυται περὶ γούνατα 1259 4
οὐδέ· οὐδ' ὑμεναίων 740 11; οὐδ' ἔφθη ... βαλέσθαι οὐδ' ἐσιδεῖν 1253 4–5
οὕνεκά σοι καὶ νηὸν ἐδείματο 584 3
οὔποτε· οὔποτ' ἂν οἶκος ἐνέκυρσε 873 9
οὔτε γὰρ αὐτὴ λείπομαι, οὔτ' ἔλιπον 873 5–6; οὔτε γάμων εἰδῦ' ἐρατὸν νόμον οὔτε ὑμεναίων 1239 5–6
οὗτος· τοῦτό σοι ἡ χρηστὴ Μοῖρα ἀπένειμε 758 2; τοῦτο χαριζόμενος [962 3]; τούτοις 585 3

παγκράτιον· παγκρατίωι δὲ ἀϊθέων νίκαν ἤρατο 740 7
πάθος· λιπὼν πικρὰ γόων πάθεα 740 2
παῖς· ὃν θέτο μάτηρ ἀχνυμένα λυγρὸν παῖδα 1253 3; ὦ ἑκαταβόλε παῖ 604 8; παισί τε καὶ παίδων πα⟨ι⟩σίν 758 4
παμβασίλεια Ἥρη 584 5
παμπληθύς· παμπληθὺν θρήνων γόον 740 3
παντρόφος· παντρόφε Γαῖα καὶ Ἑρμᾶ 1246 6
πάρα· τοῦδ' ἔργου πολλοὶ πάρα (= πάρεισιν) μάρτυρες 279 1
παρά· κεῖσαι δὴ παρὰ μητρί 1239 1
παράκοιτις· Διὸς μεγάλου παράκοιτι 584 5
πάρειμι *vide* πάρα
παρεφηβία· παρεφηβείης ἐξετέλει πέρατα 740 6
παρέχω· λύπας ἀθανάτους παρέχω 672 7
Πάριος· ἠδύνατ' ἐκπροχέειν ἡ λίθος ἡ Παρίη 1259 7
πᾶς γὰρ ἐμοῦ φθιμένης χῆρος δόμος 873 5; πᾶς Σαμίων σ' ἀγορεύει ... λαός [587 2]; ἡ πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς 873 2; πάσης τειμῆς 676 3; πάντα μένει βίοτον 285 7; πᾶσαν – – ἑσπομέναν – – 585 4; πάντων κλέος ἔθετ' ἀθάνατον 278 2b; πᾶσιν ἄμεμπτον 672 4; σὺ γανοῦ πάντεσσιν ἐράσμιε 454 5; πᾶσι φίλος 679 2; κέλευε δὲ πᾶσιν ὁδίταις 494 12; φίλοισιν πᾶσι λιπών 812 2; σὺμ πᾶσιν 584 11; πάντα δὲ κεκλομένοισι 585 6
πάσχω· παθόντ– – 838 8
πατήρ· ἵδρυσαν μήτηρ ἠδὲ πατήρ 1242 3; ἔχων πατρὸς οὔνομα κλεινόν 584 10; πατρὶ λιπὼν πικρὰ γόων πάθεα 740 2; πατρὶ λιποῦσα ἱμερόεντα πόθον 1239 3
πατρ– – 671 3
πάτρα· ὃς περὶ πάτρας 285 8
πατρίς· γῆ δὲ πατρὶς κατέχει 812 4
πατρῷος· πατρῴου καὶ ὑψορόφοιο μελάθρου 873 7
πέμπω· πέμποιτε Ἀρχίταν ... χῶρον ἐς εὐσεβέων 1246 7
πένθος· πένθος δὲ φίλοισιν πᾶσι λιπών 812 1; ἄλαστον πένθος ἐνὶ μμεγάροισι λιπόντας 683 4

πέντε· νῆας Φοινίκων πέντε τε καὶ δέχ' 279 4
πέρας· παρεφηβείης ἐξετέλει πέρατα 740 6
περί· ὃς περὶ πάτρας 285 8; χλαμύδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι 1253 5; εἷμα δέ οἱ κέχυται περὶ γούνατα 1259 4; νήσων, τὰς πέρι 584 9
περικαλλής· μ' ἀνέθηκε θεῆι περικαλλὲς ἄγαλμα 558 C. [D]
πέτρα· λειτὴ τοὐμὸν ἔχει σῶμα πέτρη 873 8
πιθανός· νόῳ πιθανῷ [585 6]
πικρός· πικρῆι ἐπὶ ναυφθορίηι 838 5; πικρὸν ἔθηκε τέλος 740 10; λιπὼν πικρὰ γόων πάθεα 740 2
πινυτός· εἰς πινυτὰς ἄγαγεν ἱστορίας 285 9
ποθεινός· ποθεινὴ παισί τε καὶ παίδων παισίν 758 3
πόθος· πόθον 882 3; πατρὶ λιποῦσα ἱμερόεντα πόθον 1239 4
ποιέω· τὸ νεωποιεῖον ἐπεὶ ποίησαν 578 3
ποιμήν· σ' ἀγορεύει, Ἐλεύθερε, ποιμένα λαῶν 587 2
πολ– – 494 2
πόλις ἥδε 1161 (?); πτόλις 882 5; τῆιδε πόλει 280 6; ἐκύρησε κατὰ πτόλιν 285 8
πολύδακρυς· ψυχολιπὴς πολύδακρυς ... κοῦρος 740 1
πολύς· πολλοὶ πάρα μάρτυρες 279 1
πολυώνυμος· πολυώνυμε, θηρεφόνα [604 5]
πόντος· ὑπεδέξατο πόντος κρυφθείσας 278 4a; τὰς πέρι πόντος ἁλίκτυπος ἐστεφάνωκε 584 9
πορεύω· ἡγεμονῆια μέλπε πορευόμενος 494 3; ὑμνῖν θαρσαλέως τῇδε πορευομένους 494 14
πόρος· εὗρε πόρον ὕδασιν 494 6; ἦ χαρίτων πόρον ἔσχεν 494 15
πόρπημα· ἐξ ὤμων πορπάματα θήκατο 740 5
πορσύνω· γέρας ἱρῷ κλεινότερον πόρσυνε 584 4
πόσος· πόσα ναυσὶν ῥέξαντες 285 10
ποτε 495 3
πότνια δεῖα θεά 604 4; πότνια Φερσ[ε]φειόνη 1246 5
πρᾶξις· περὶ πάτρας πράξιας εἰς πινυτὰς ἄγαγεν ἱστορίας 285 9
πραπίς· ὁσίαις πραπίσιν 882 8
πρίν· τὸ πρὶν ξηροτέροις 494 9
πρόεδρος· οὐδ' ἐσιδεῖν Ἑρμῆν γυμνασίου πρόεδρον 1253 6
πρὸς ἅπαντα 758 1, ἅπαντας 758 3
πρόσθεγ γάρ σε Ἀΐδεω δέξατο δῶμα 1239 7
πρότερος· προτέρων 671 1
πρύμνα· ἀπ' ἑκάστης ἀσπὶς πρύμναν ἔχει 278 3b
πρῶτος· ὁ πρῶτος μακάρων 454 1
πυκάζω· Ἑστιαῖον πύκασαν τῶιδε κάρα στεφάνῳ 463 2
πυρόω· φωτὶ πυρωσαμένη 838 7
πῶς σὺ γανοῦ 454 5

ῥά· καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης 494 6
ῥέζω· ἄρτι γὰρ ἱρὰ Διεὶ ῥέξας [584 7]; πόσα ναυσὶν ῥέξαντες 285 11
ῥώομαι· ῥωόμενον 882 6

σαόπτολις· φύλαττε, σαόπτολι, σὸν λάτριν ἁγνόν 584 6
σέλας· καὶ σέλας Ἡφαίστου βωμὸν ἔθηκαν ἔπι 1242 6
σθένος· τὸ σιδάρειον κάμνει σθένος 285 6
σιδήρειος· τὸ σιδάρειον κάμνει σθένος 285 6
σκόπελος· Ἴδης ἐν σκοπέλοισι 584 8; κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις 494 8
σκῦλον· σκύλοις ἱερὸν ἀγλάϊσαν 285 11
σός· φύλαττε σὸν λάτριν ἁγνόν 584 6; σὴν φιλέω ψυχήν 454 3; στήλην σὴν ἐπεθήκατο τήνδε 962 1
στέφανος· πύκασαν τῶιδε κάρα στεφάνῳ 463 2
στεφανόω· τὰς πέρι πόντος ἁλίκτυπος ἐστεφάνωκε 584 9
στῆθος· ἐν στήθεσσιν ἔχων φρένα 740 7
στήλη· ἐνὶ στήληι τετυπωμένοι 463 1; στήλην σὴν ἐπεθήκατο τήνδε 962 1
στοναχή· ἔλιπον δάκρυα καὶ στοναχάς 873 4
στρέπτειρα· ἡ δὲ βίου στρέπτειρα λίνου κλωστῆρι βιαίωι Μοῖρα 740 9
στυγερός· ὠδῖνα στυγερὴν ἔτεκεν 740 4
σύ· πῶς σὺ γανοῦ 454 5; τοῦτό σοι ἀπένειμε 758 2; οὕνεκά σοι καὶ νηὸν ἐδείματο 584 3; σοὶ τειμῆς 585 2; ἀλλά σε Μοῖραι 882 1; σ' ἀγορεύει 587 2; σε δέξατο 1239 7; σ' εὔχομαι 604 3
συμμαχι– – 278 4b
σύν· σὺμ πᾶσιν 584 11
σύναιμος· ἵδρυσαν μήτηρ ἠδὲ πατὴρ καὶ ... ὁ σύναιμος 1242 3
σχέτλιος οὐδ' ἔφθη 1253 4
σώζω· – –υν κυναγὸν σῶζε 604 1
σῶμα· τοὐμὸν ἔχει σῶμα πέτρη 873 8

τάφος· δωδεχέτους τάφος εἰμὶ Φιλοκλέος 1253 1; τόνδε τάφον μὲν κοσμοῦσιν 812 3
τε· ἀθάνατόν τε 882 4; μητρὶ κασιγνήτηι τε [676 5]; ματρί τε 740 3; χείρ τ' ὑποδεξαμένη 278 3b; τε καί 758 4. 873 1; Μήδων τε καὶ Ἑλλήνων 279 3; πέντε τε καὶ δέχ' 279 4; τά τ' ἐν χθονὶ καὶ – – καί 454 1–2
τείρω· σκοπέλοις καύμασει τειρομένοις 494 10; δίψῃ τιρομένοισιν 494 4
τέκνον· λείψανα τέκνου [838 6]; κεῖσαι δὴ παρὰ μητρί, τέκνον 1239 2
τελέω· καὶ βωμῶι τέλεσαν καὶ θύματι καὶ λιβανωτῶι 1242 5
τέλος· βίου πικρὸν ἔθηκε τέλος 740 10
τεός· τεὸν νόον εὐμενέουσα 584 1
τέρψις· ὑμεναίων δᾳδοῦχον φιλίης τέρψιν ἀειράμενον 740 12
τῆδε γὰρ εὖ μάλα 585 4; τῆδε πορευομένους 494 13
τίθημι· τιμὴν ἀθανάτοις τῆιδε τιθέντες ἴσην 1242 4; βίου πικρὸν ἔθηκε τέλος 740 10; νησυῖν ἔθηκε μάχην θοῦρος Ἄρης 279 2; σέλας Ἡφαίστου βωμὸν ἔθηκαν ἔπι 1242 6; πάντων κλέος ἔθετ' ἀθάνατον 278 2b; ὃν θέτο μάτηρ ἀχνυμένα λυγρὸν παῖδα 1253 2; ἄρτι γὰρ ἐξ ὤμων πορπάματα θήκατο κοῦρος 740 5
τίκτω· μήτηρ δὲ ἥ μ' ἔτεκεν 812 3; ἐγ δὲ λοχείας ὠδῖνα στυγερὴν εἰς Ἀΐδαν ἔτεκεν 740 4
τιμή· πάσης τειμῆς 676 3; σοὶ τειμῆς, ἧς – – 585 2; ἀντ' εὐεργεσίης καὶ τιμῆς 1242 7; τιμὴν ἀθανάτοις τῆιδε τιθέντες ἴσην 1242 4

A. CARMINUM INITIA

hexametri et disticha

X. INDEX GRAMMATICUS

composuit J. Curbera

De dialecto Ionia cf. F. Bechtel, *Die griech. Dialekte* III: *Der ion. Dialekt* (1924); B. Bondesson, De sonis et formis titulorum Milesiorum Didymaeorumque, diss. Lund 1936; K. A. Garbah, *A Grammar of the Ionic Inscriptions from Erythrae* (1978); H. W. Smyth, *The Sounds and Inflections of Greek Dialects* I. *Ionic* (1894, denuo ed. 1974); Thumb et Scherer, *Handbuch* II (1959). Formas poëticas plerasque omisimus, Byzantinas post signum ‖ dedimus. Exclusi sunt tituli alieni (n. 141–147. 540. 1197–1202).

vocales

α = αι	χᾶρε 815 5
αε = αι	Αἐάκης 561 1
αι = ε	Αἰορτῇ 798 1; χαῖραι 864 4; χρησταί 851 11. 864 4 ‖ αἰξ 931 3
αο = αυ	αὀτῶι [43 18], αὀτόν 17 14. 43 [19]. 21, αὀτοῖς 17 21. 27. 28, αὀτούς 17 29; ἑαοτῶν 17 20; Ναοσίνικος 43 3. [16]; ταὄτα 17 14
αυ = αο	Λαυδίκη 822 4
ε = αι	χε͂ρε 725 3. 806 3, χέρετε 834 6 ‖ Δεμονία 1267 1; ἔστε 1265 A 2. 2. 5; Ἰουδέον 1263 3; Ἰρηνέᾳ 951; κέ 944 3. 945 2. 949. 1268 6 (?); κῆτε 945 1; μένετε 1264 1; μημᾶτε 1264 3; ὀρχῆτε 1264 2; ὑποτάσσεσθε 1266 9
ε = ει	Ἐπαμένονος 635 2; Ἡρογέτονος 632 1; Μεδίου 1 37, Ποσεδεωνίω 996. – *script. vetust.* ἐμί 538 A 1. 562. 619 2. 621. 625 1; ἐπιθε͂ναι 990 2; Νέλεω 544 3, Νέλων 631 1; σερῆνα 577 10
ε = η	ἀναθέματα 187 12; σύστεμα 337 3; ὑπόθεμα 172 A 67, ὑποθέματα 172 14. 48. 66 ‖ Ἑρωδηάς 1264 1. – *script. vetust.* Ἀθεναίας 238 2. 239 2. 240 2. 241 2; Ἀθενõν 238 3. 239 3. 240 2. 241 2, Ἀθένεθεν 245 4. 246 4. 249 4. 250 4. 251 4, Ἀθένηθεν 247 4; hέρᾳ 540; μεδεόσες 238 4. 239 4. 240 3. 241 3
ε = ι	‖ ἐνέ 945 1
ε = ῐ	Δομέτιον 358 2
εβ = ευ	‖ βασηλέβο(ν)τος 949 4
ει = ε	Μειτώπου 203 2
ει = η	‖ εἰ 1264 1; εἶ 1273 2
ει = ηι	ἀγαθεῖ τύχει 2 1; δόξει 128 9; ἑβδόμει καὶ δεκάτει 261 41; Ἑρμεῖ 179 12. 597 16; Ἡρακλεώτει 128 3; μαχαιροθήκει 261 52; προείδειμεν 155 4; τεῖ 128 13. 261 53; τριακοστεῖ 261 57
ει = ῑ	Ἀγριππεῖναν 401 2; Ἀκείλιος 814 1. 3; –ανδρείδης 1117; Ἀνδρονείκου 1018 2; ἀνείκητος 1061 4; Ἀντωνείνου 421 6. 422 6. 425 7, Ἀντωνεῖνον 420 3; Ἀτειμᾶ 1047 B 1; Ἀφροδείσιος 233 8; Βουλτεινία 381 3; Εἰκαρίᾳ 1221 1, Εἰκαρίαν 1220 2; Εἴσιδι 600 1, Εἰσίδωρος 186 37, Εἰσίωνος 233 13. 1047 B 11; Ἐπαφρόδειτος 192 4. 194 10; Ἐπινείκη 776 1; ἡμεῖν 1281 5; ἡροείνη 725 2. 753 II 2. 3, ἡρωείνη 767; καλλίνεικον 427 4; Κολλείνου 381 6; κρείνω 165 8, κρείνων *poët.* 740 13; Κυρείνα 373 3. 5. 6. 821 1; Λειβίαν 390 2; Μαξιμεῖνος 1150 5; νείκη 1039 3. 1053 2, νεικήσαντα 460 10; –νείκη 1250 1, Νεικάρχου 233 5, Νείκης 854 II; Νεικόλαος 753 I 1. II 1, Νεικοπολίτης 821 1; Παυλλείναν 359 1; πολειτῶν 16 16, πολείτας 16 11; [Πρ]εῖμος 236 4; Ῥουφείνης 1153 9; Σατορνεῖνος 235 6; Σκρειβων– 187 9. 331 1. 10. 17. 378 2. 2. 379 1. 443 5. 471 2. 705 1; Σχείνου 572 2; Ταραντε[ῖνος]

TABULAE

CONCORDANTIAE

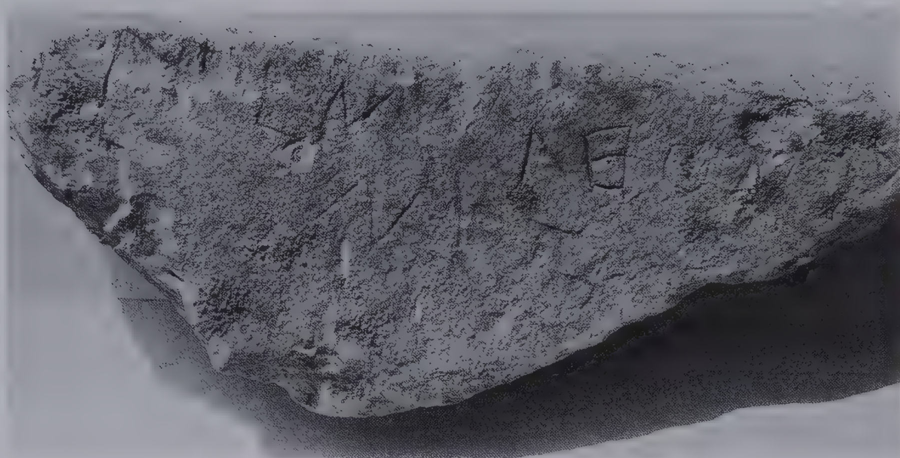
tit.	tab.
3	XXIX
5 *b*	XXXV
6 1–26	XXXIII
7 *a*	XLII
7 *d*	XLII
11 1–11	XXIX
12 *b* 6–13	XXXIII
13 *a* 2–17	XXXII
15	XXXVI
16	XLIV
17	XV
18	XVI
19 *a*	XVI
23	XVIII
24	XVII
25	XVII
26	XVII
27	XVII
28	XIX
29 *b*	XIX
30	XVIII
31	XVIII
32	XVIII
34	XIX
35	XIX
36 *b*	XIX
37	XXII
38	XXI
40	XXI
43	XVI
44	XVI
45	XV
46	XVI
47	XV
48 *b*	XV
49	XXI
50	XXII
52	XX
53	XX
54	XVII
55	XIX
56 1–7	XVII
57	XIX
58	XXI
59 *a*	XX
60	XXII
61 *a*	XXII
62	XX
63 *b*	XXI
65	XX
66	XX
67	XX
70	XXIII
71	XXIII
73	XXVI
74	XXIII
75 *a*	XXII
76	XXIII
77	XXIII
78	XXIII
79	XXIII
80	XXIII
81	XXIV
82	XXIV
83 *a*	XXIV
84	XXIV
86	XXIV
88	XXIV
89	XXV
90 *a*	XXV
91	XXIV
92	XXV
94	XXVI
95	XXVI
99	XXXI
100 *a*	XXXI
105	XXXI
108	XXXI
111	XXXI
112	XXXI
113	XXXI
115	XXXI
119	XXVIII
120	XXVII
121	XXIX
122	XXIX
123	XXX
124	XXX
128	XXXII
129	XXXV
132	XXXVI
133 *b*	XXXVI
138	XLI
139 *b*	XLIV
142	XXV
143	XXV
144	XXX
145	XXXVI
146	XXX
155	XXV
156 *a*	XXIX
158 *b*	XXXV
159	XLII
161	XLII
163	XLIV
164 *a*	XLVI
165	XLVIII
166	XLIX
167	LV
168	XXVII
169 31–38	XXIX
171 *b*	LI
172 A 74–89	XXVIII
172 B 39–49	XXVIII
173	XXXIII
174	XXXVI
175	XXXVIII
180	XXXII
181	XXXII
182 145–182	XXXIII
185 A	XXXVI
186	XLII
193	XLV
194	XLIX
195	XLVI
196	XLVIII
200	XXXVIII
202 *e*	XXVII
204	XXXVIII
217	XXVI
237	XIII
238	XII
239	XII
244	XII
245	XII
246	XII
249	XII
250	XII
251	XII
252	XIII
253	XIV
254	XIV
255	XIV
256	XIII
257	XIV
260	XIV
261	XIII
267	XIII
272	XIV
275	XIV
277	VII
278	XXII
279	VIII
280	XIX
281	XXII
282	XXVIII
284	XXXVI
285	XXXIV
288 I	XXXVIII
290 *a*	XXXVII
292	XLI
297	XLI
301	XLIII
302	XLVIII
305	XLVIII
306	XLV
307	XLVIII
309	LI
310	LII
313	LIII
317	XLI
318	XLIII
319	XLI
320	XLIII
322	XLVIII
325	LI
326	LIV
328	XL
330	XLIII
331	LII
332	LII
334	XXIII
336	XLI
338	XXXIX
340	XLIII
342	LI
343	XXVI
344	XXVIII
346	XXVI
347 A	XXVII
349	XXXVIII
350	XXXII
352 *b*	XXXVIII
354	XXXVIII
357 *a*	XXXIX
358	XXXIX
359	XXXIX
360	XXXIX
362	XL
363	XLI
364	XLII
366	XLIV
367 B	XLVIII
372	XLIII
377	XLIII
378	XLV
381	XLIX
382 *b*	LI
383	LI
384	LI
386	LV
387	XXXIX
388	XXXIX
389	XXXIX
391	XL
393	XL
394	XL
396	XLII
404	XLIV
409	XLIV
410 II	XLV
411	XLV
415	XLVI
417	XLVII
420	XLIX
422	XLIX
425	LIII
427	LV
428	XXXV
441	XLIX
445	VIII
446	XXVII
449	XXX
455	XXXVII
456	XLIII
461	X
462 25–35	XXVIII
464	XL
465	XLVI
466	XLI
467	XLVIII
468 *a*	VII
469	XXXIII
478	VII
482 *b*	XLVI
483 *b*	XLVI
488 C.D	LIII
499 *b*	XLV
501	XLVI
522	XLIX
527 A	IX
528	IX
536	LI
538 B	III
539	III
540	III
541	IV
542 A.B	V
545	V
547	V
548	III
549	I
551	III
552	IV
553	VI
557	I
558 B.C	II
559 A.D.E	II
560	IV
561	IV
563	VI
564	V
565	VII
566	VIII
569	XXXI
570	XXX
572	LI
573	LII
574	V
575 A.B	III
576	IV
577	II
578	XV
581	XLVII
582	XLVII
584	LV
585	LV
586	II
587	XI
588	XXVII
590	XXXVII
593	XXXII
595	XXXIV
598	XLIV
603	LIV
604 *a*	LIV
605	LIV
610 *b*	LIV
613	LIV
616	I
617	II
618	II
619	III
621	IV
622	IV
623 B	VI
626	V
628	IV
631	VI
632	VI
633	VII
634	VII
635	VI
636	VII
637	VIII
638	VIII
639	VIII
641	VIII
642	VIII
647	IX
648	IX
650	IX
651	XI
652	X
653	IX
655	X
657	X
658	X
659	XI
660	X
661	X
662	X
663	X
664	XI
667	VI
670	IX
671	XIX
675	XI
676	X
677	XI
678	X
680	XXVIII
683	XXX
685	XXXI
686	XXX
688	XXXIV
689	XXXV
691	XXXV
692	XXXVII
694	XXXVII
696	XXXVII
707	XLVII
708	XLVII
710	XLVII
713	XLVII
715	XLVII
720	L
723	L
727	LII
732	LIV
734	LIII
738	XXXIV
740	XXXV
743	XL
751	XLVII
752	XLV
753	XLVIII
756	L
767	XXXIV
770	XXXIV
771	XXXIV
778	XXXVII
797 *b*	XLV
801	L
806	L
809	LIII
817	XXXIX
821	XLIV
828	XLIX
830	LIV
846	L
847	L
855	LV
928	LV
929	LV
930 5–7	LV
959 A*b*	LIV
961	LII
962	LII
963	LIII
964	LIII
965 A	IV
970	LIV
972	XXXIII
977	XXXIV
981	XI
986	I
987	I
988	I
989	I
991	V
1006 A	XXXVII
1016	XL
1047 A	XLVII
1047 B	XLVI
1051	XLVI
1072	XXXV
1109	L
1147	L
1148	L
1165	XXXIV
1166	XXXVII
1205	LVIII
1213	LVIII
1217	LVI
1220	LVII
1222	LVII
1224	LVI
1227	LVII
1230	LVI
1231	LVI
1234	LVI
1237	LVI
1241	LVI
1242	LVI
1247	LVII
1248	LVII
1251	LVII
1256	LVII
1257	LVII
1260	LVII
1264	LVIII
1265 *b*	LVIII
1268	LVIII

986

987

988

549

989

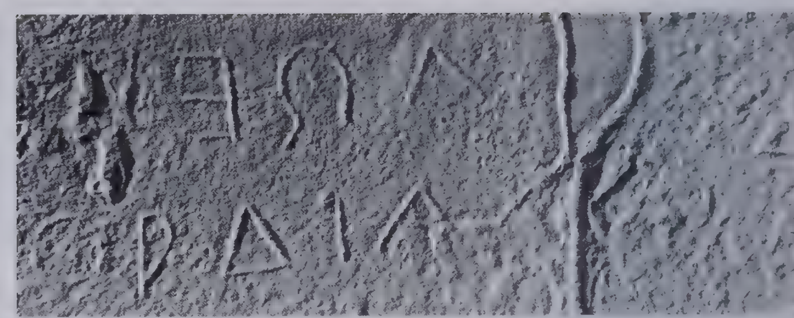
557

616

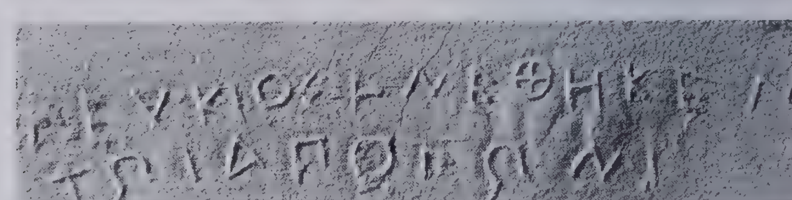
618

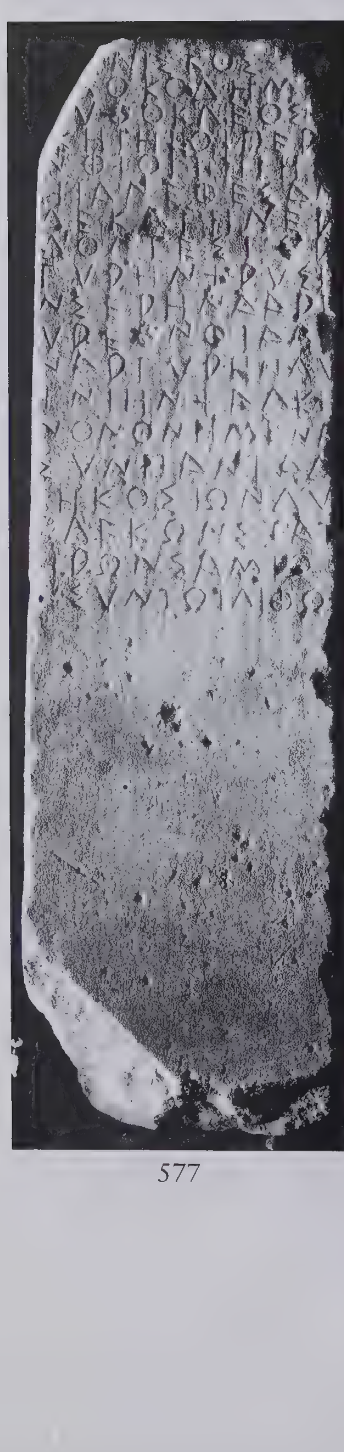
617

558 B. C

586

577

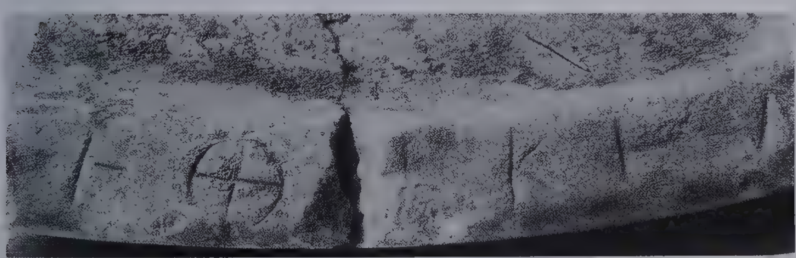
559 E. D. A

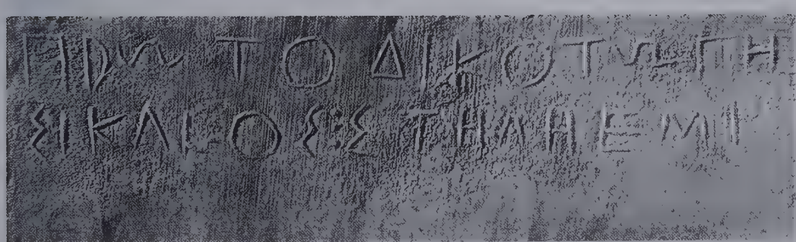
559 A

575 A. B

551

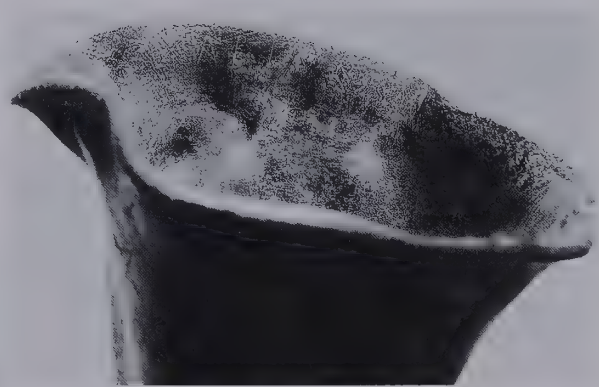
619

548

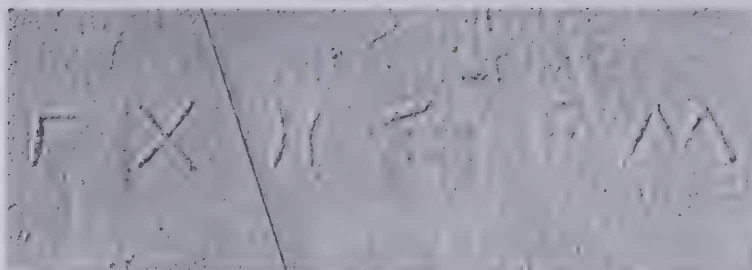
539

538 B

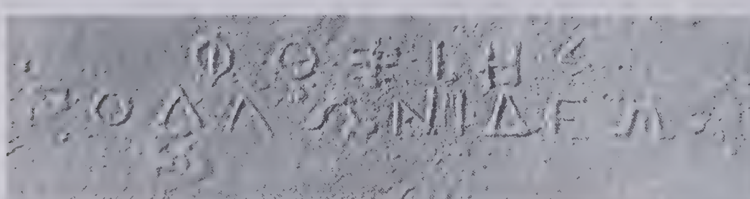
540

621

552

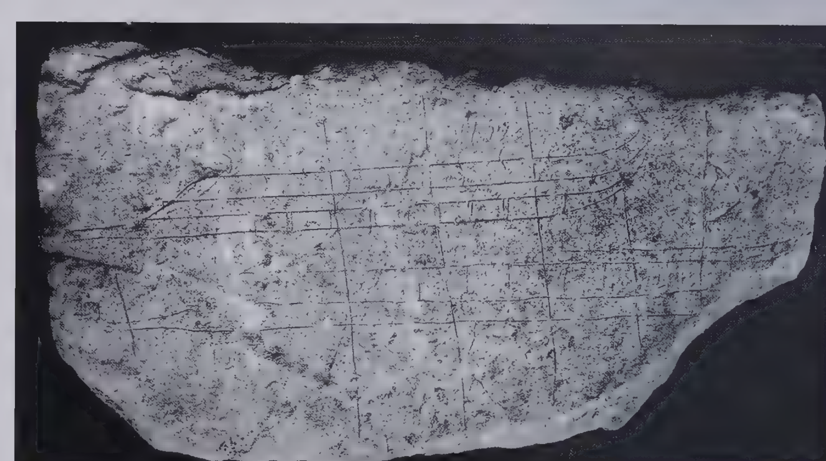
628

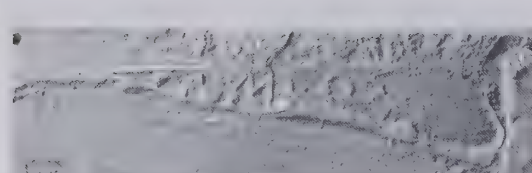
560

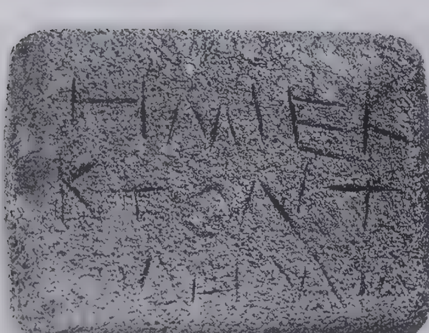
541

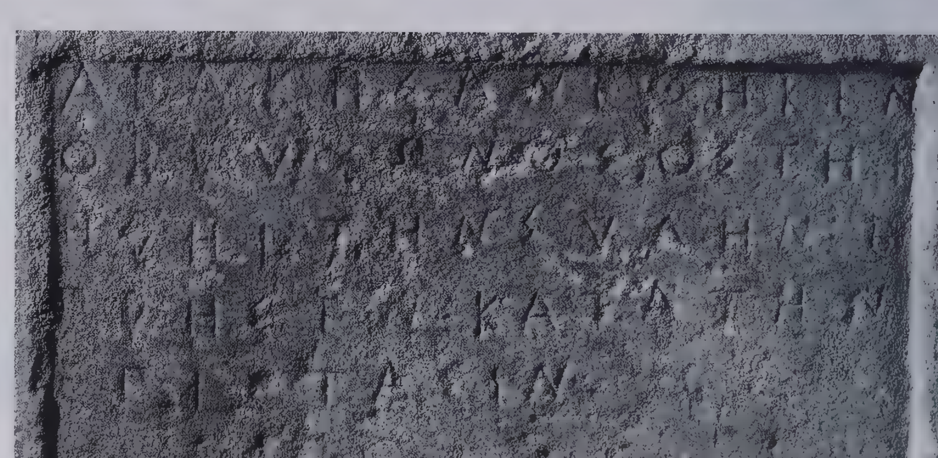
576

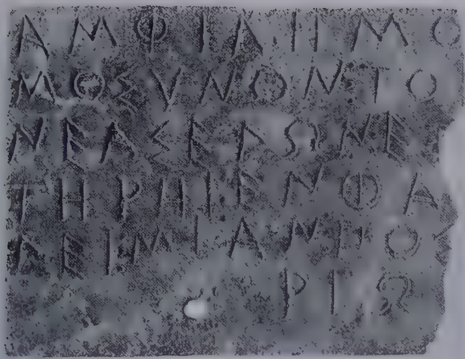
622

965 A

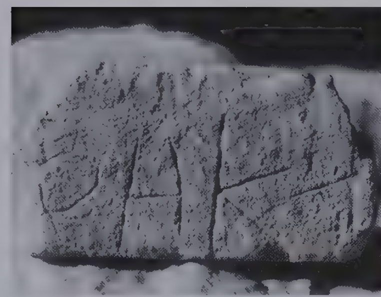
561

542 A

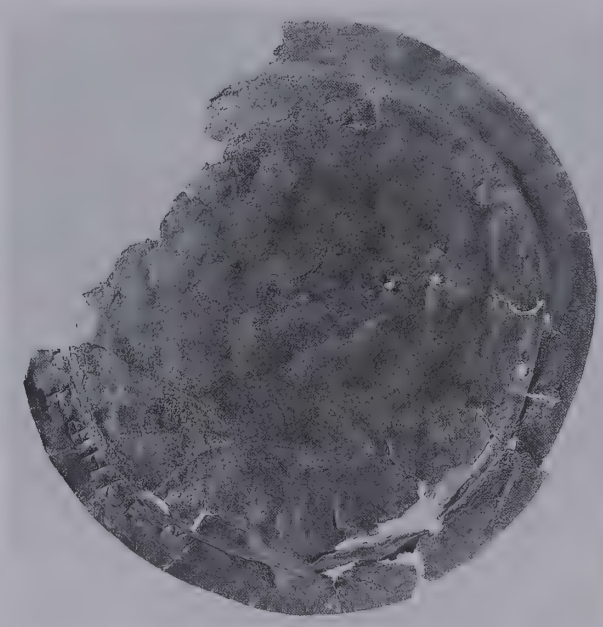
542 B

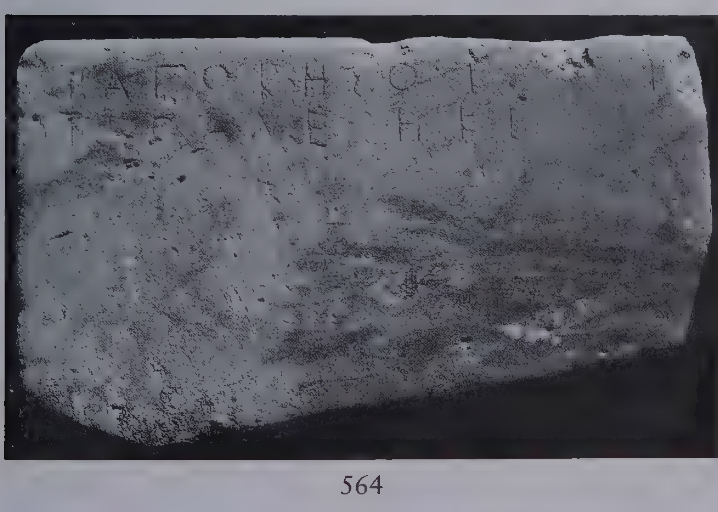
991

574

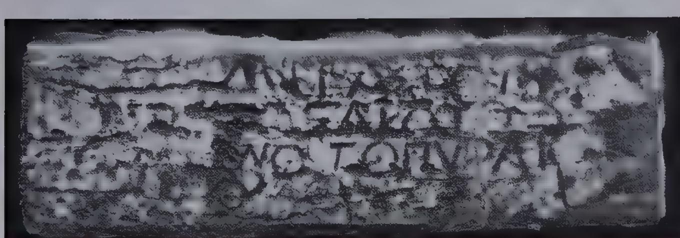
545

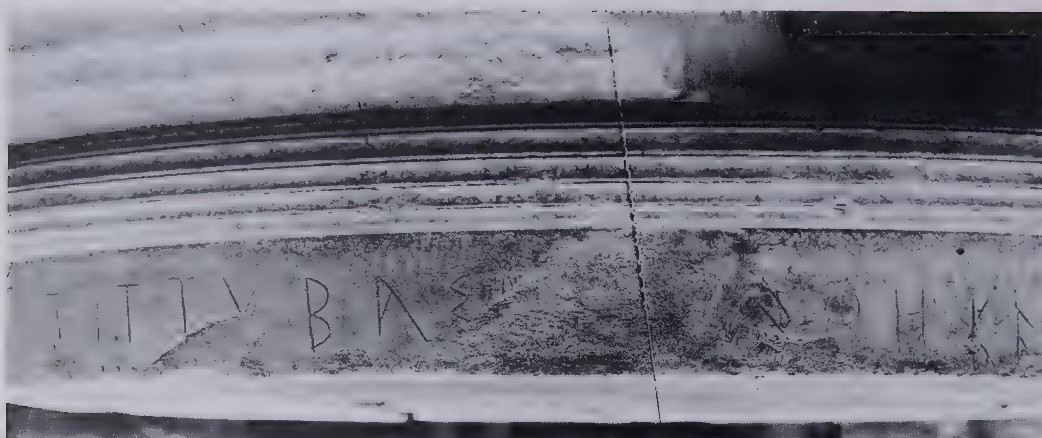
564

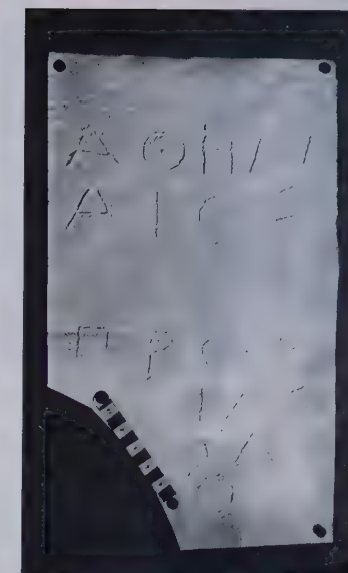
547

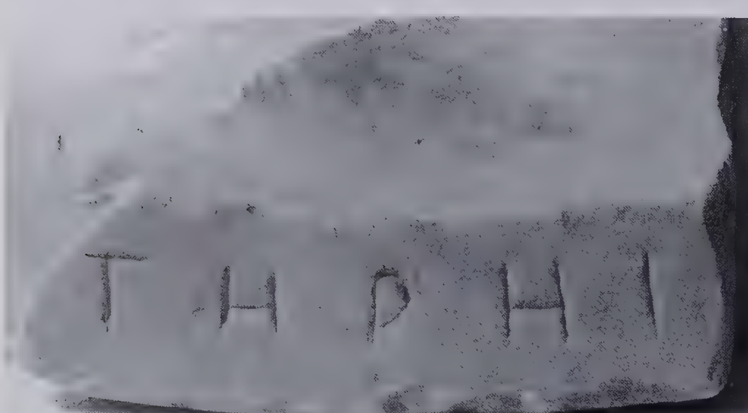
626

563

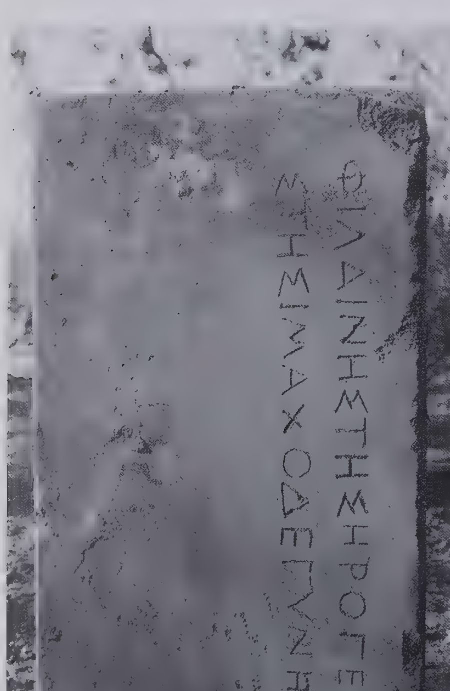
667

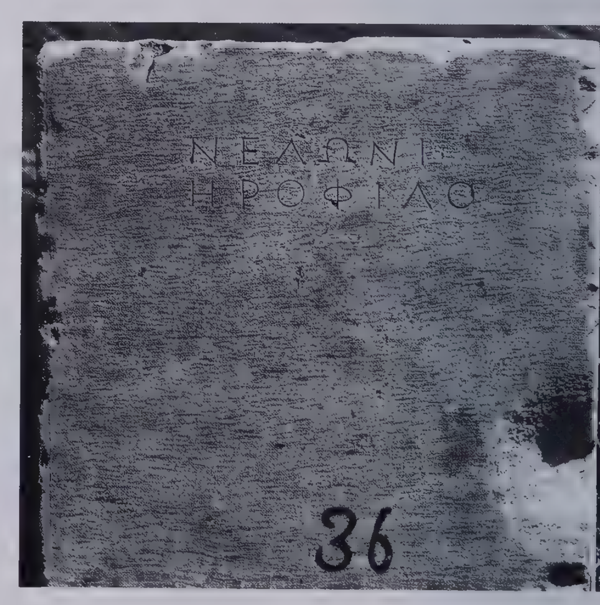
553

623 B

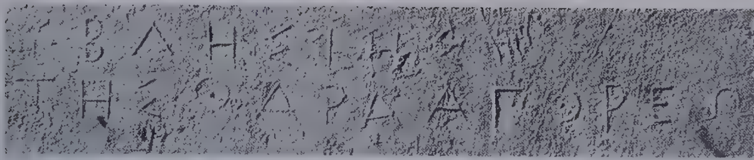
632

631

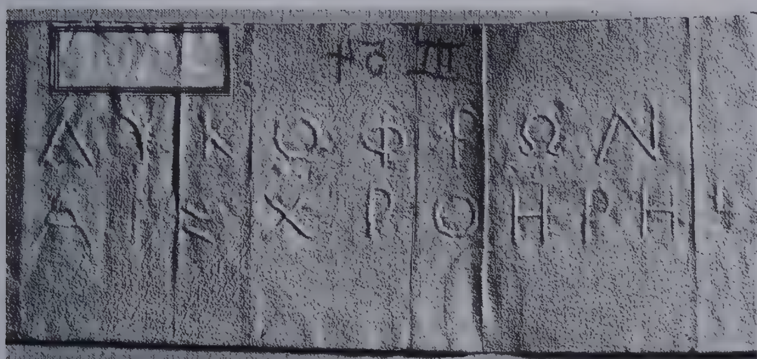
635

636

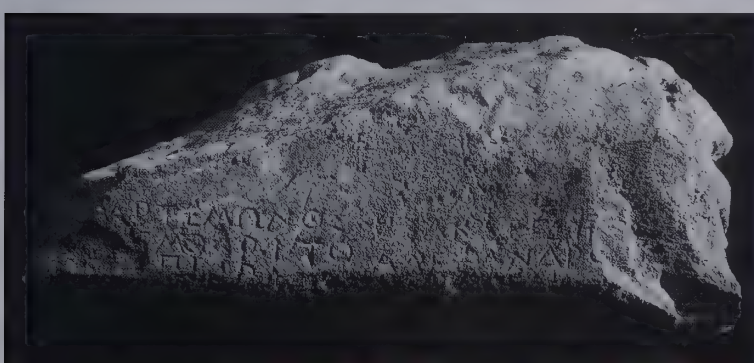
633

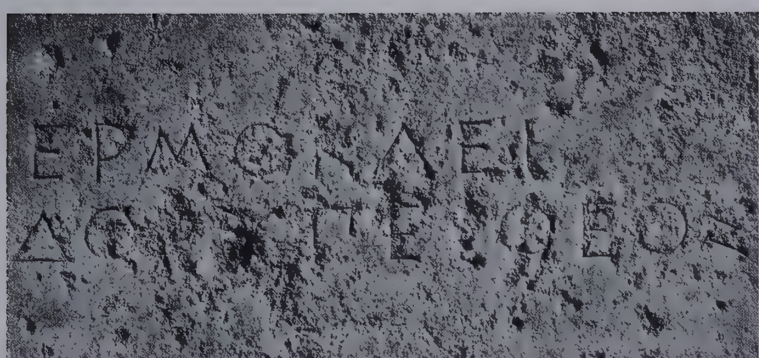
565

478

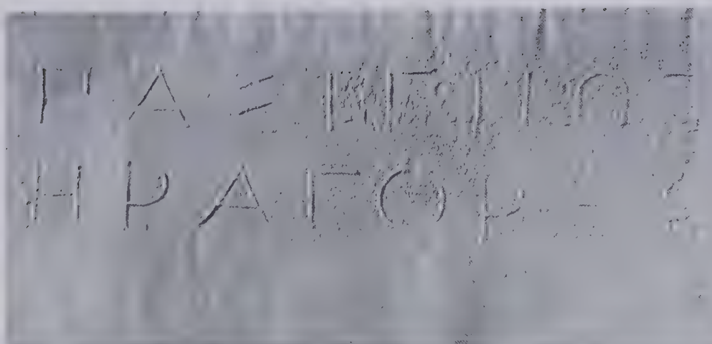
277

634

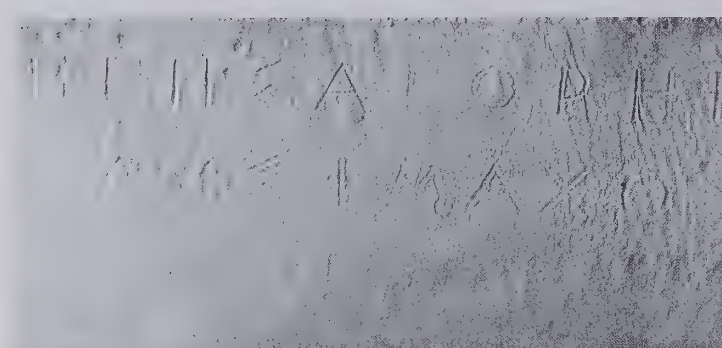
468 *a*

637

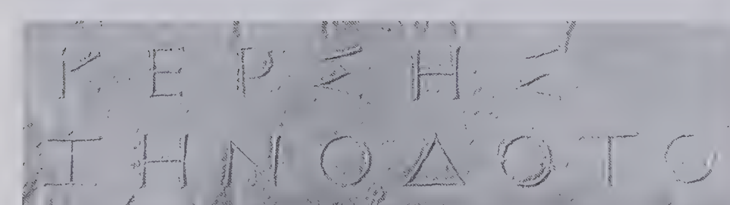
641

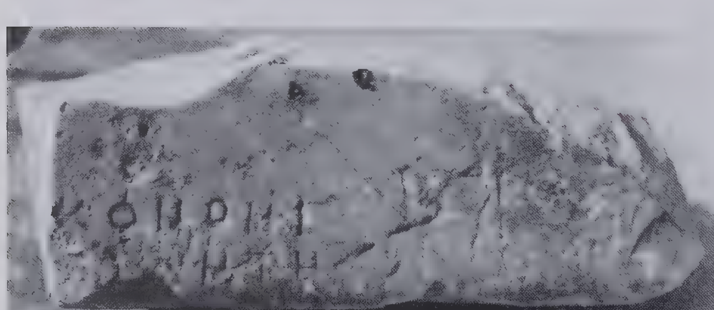
638

642

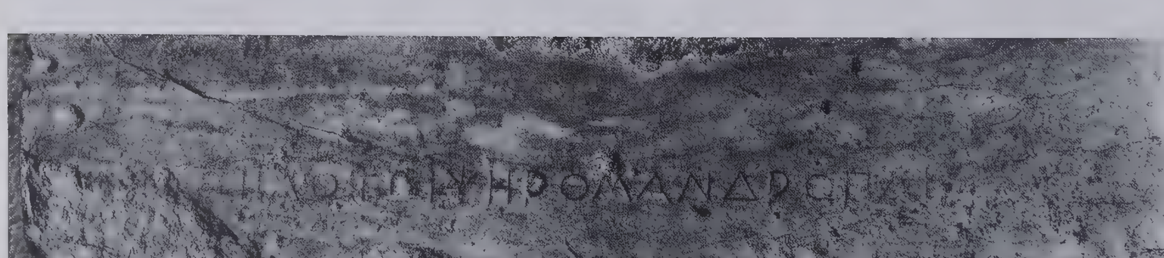
639

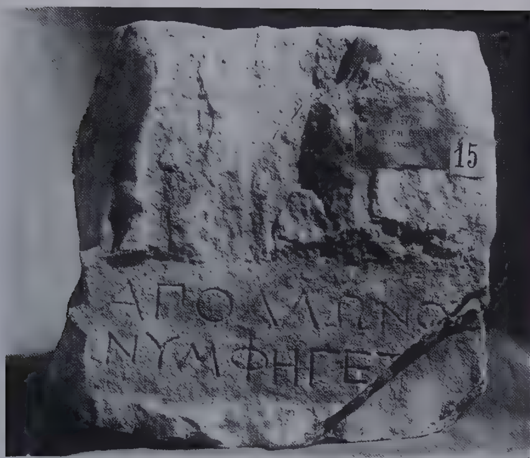
566

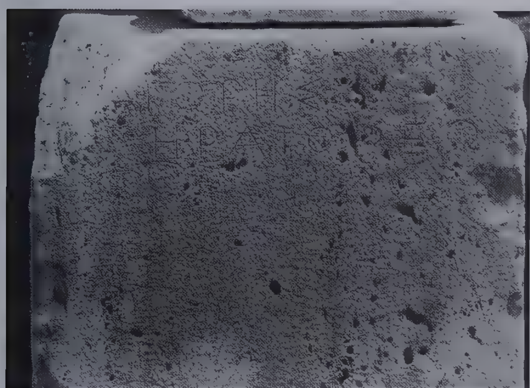
279

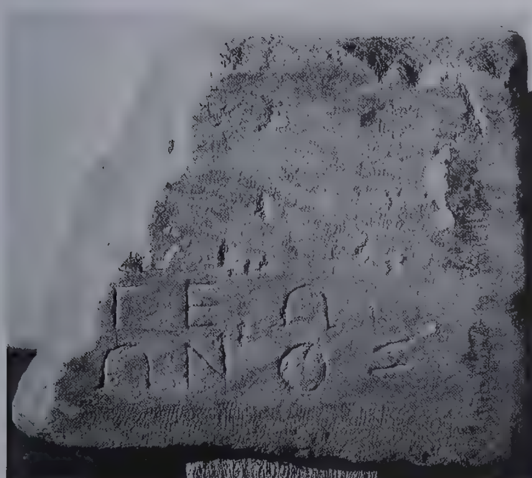
445

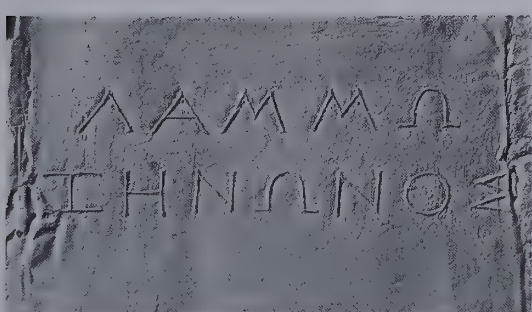
527 A

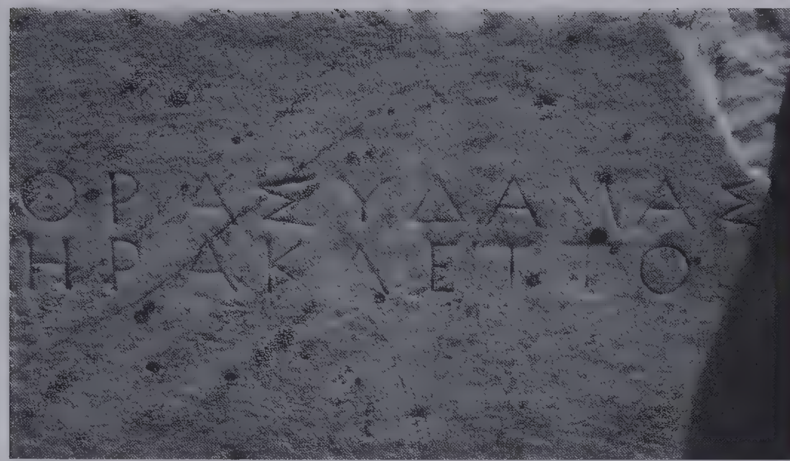
650

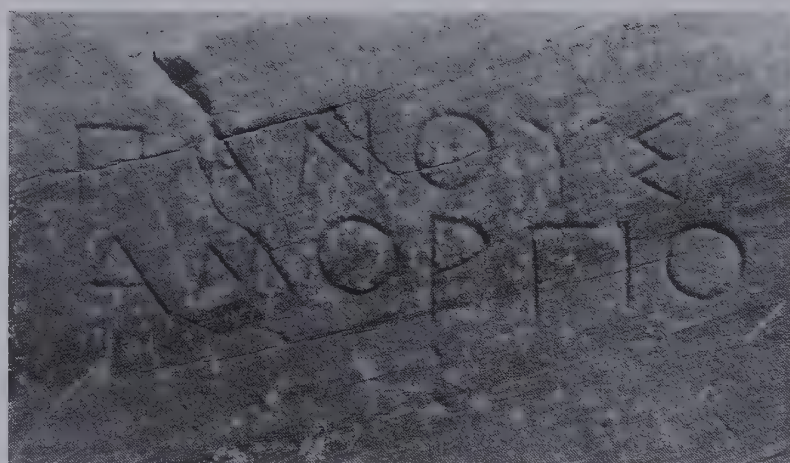
528

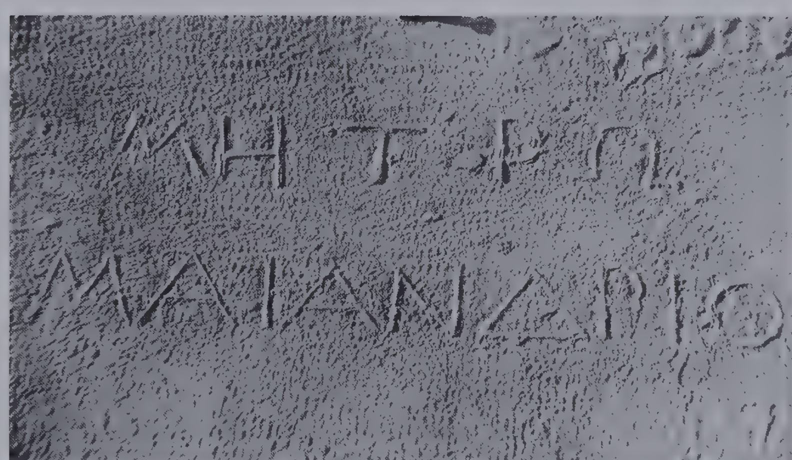
670

648

647

653

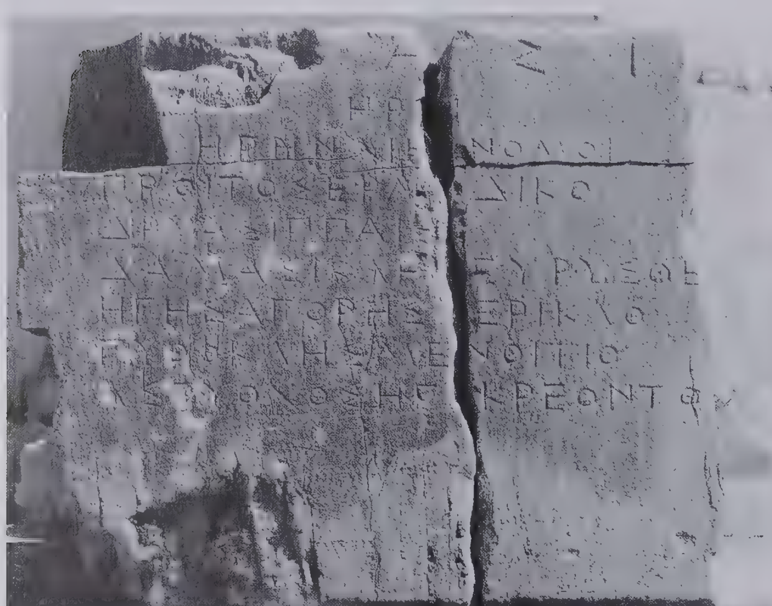
663

661

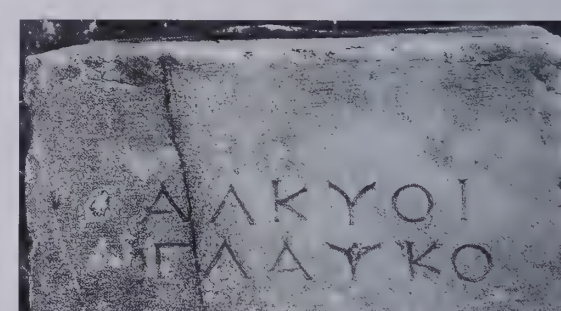
660

461

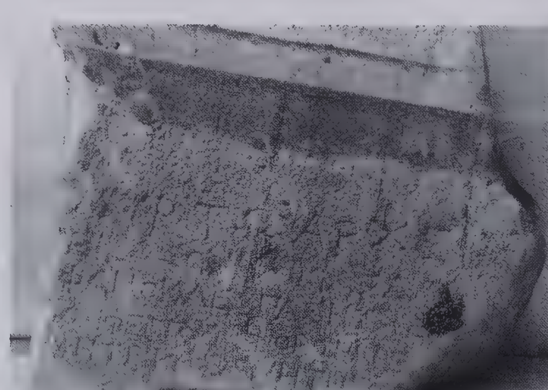
658

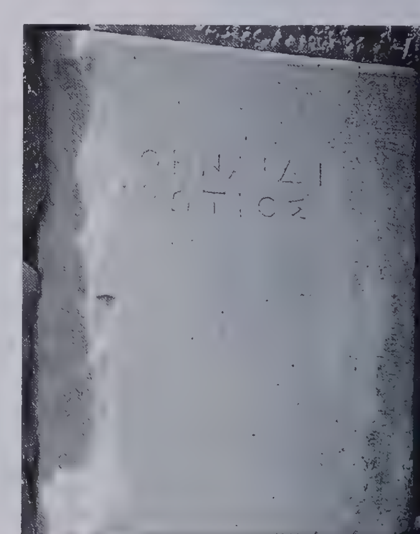
657

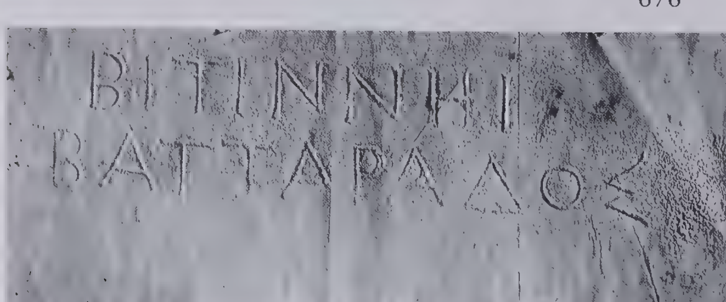
662

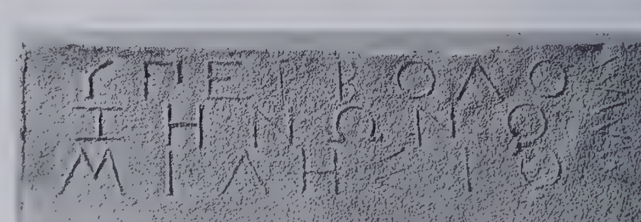
676

655

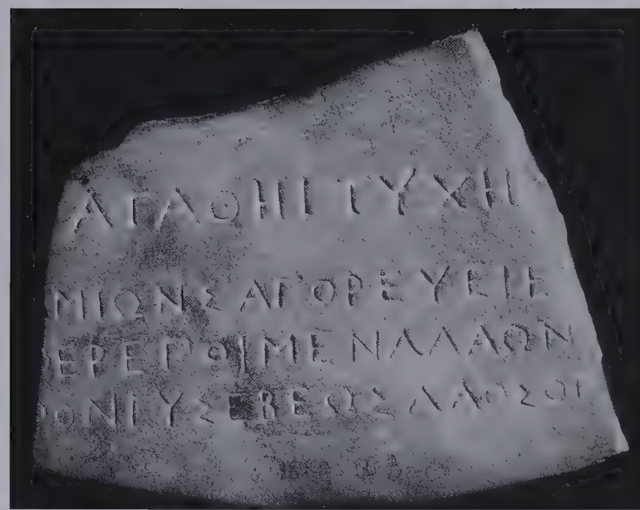
652

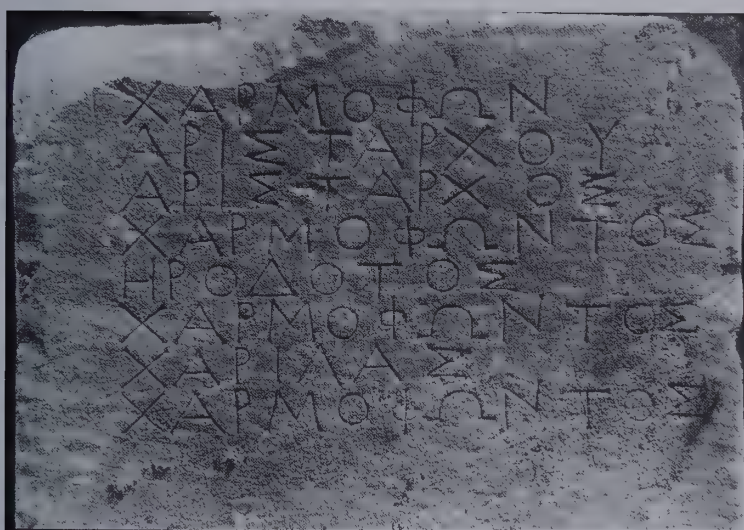
678

981

587

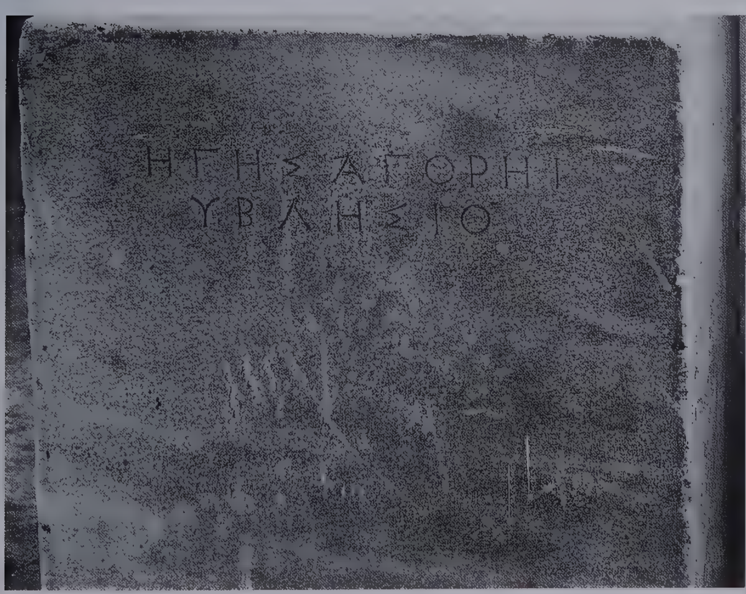
651

664

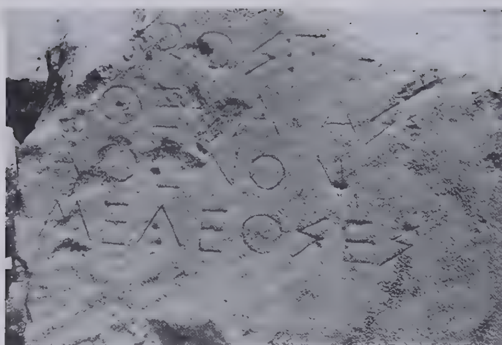
675

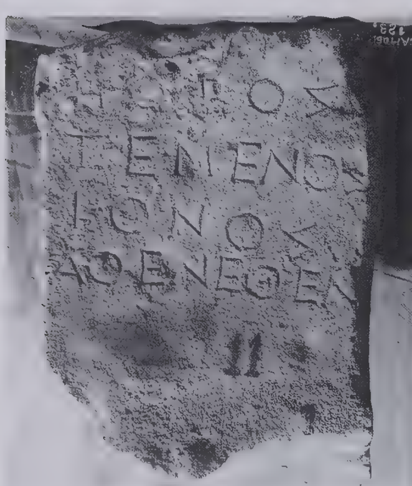
659

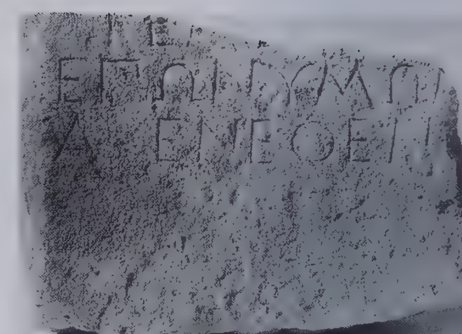
677

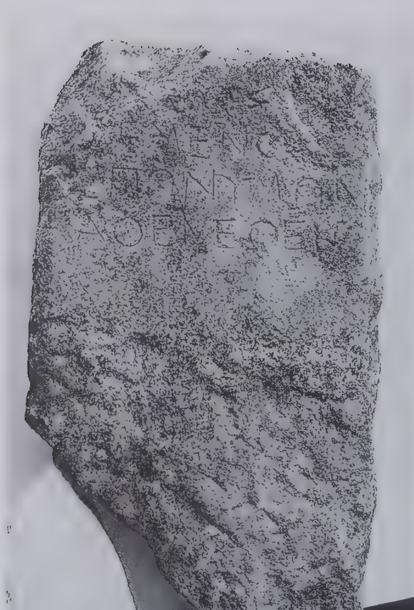

238

244

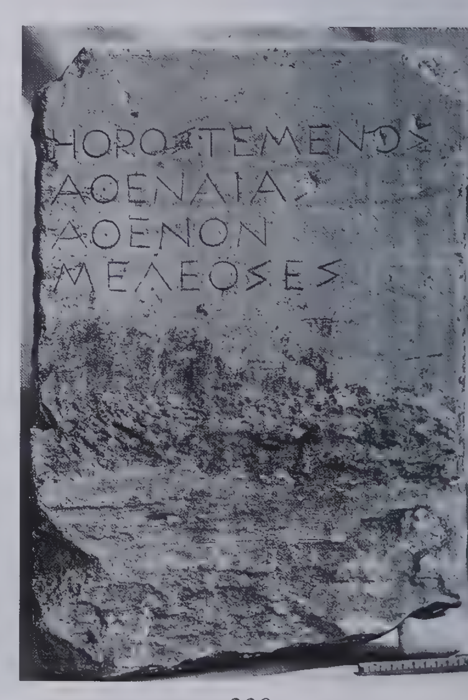

246

245

251

250

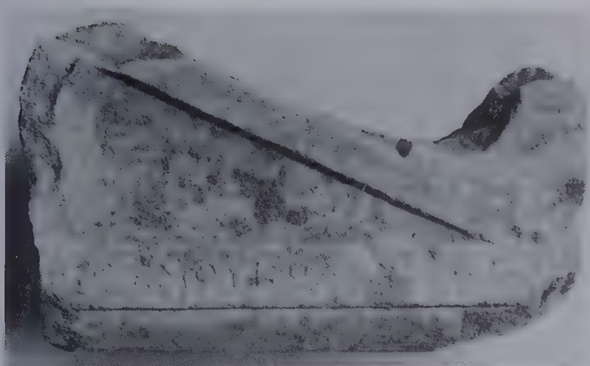

249

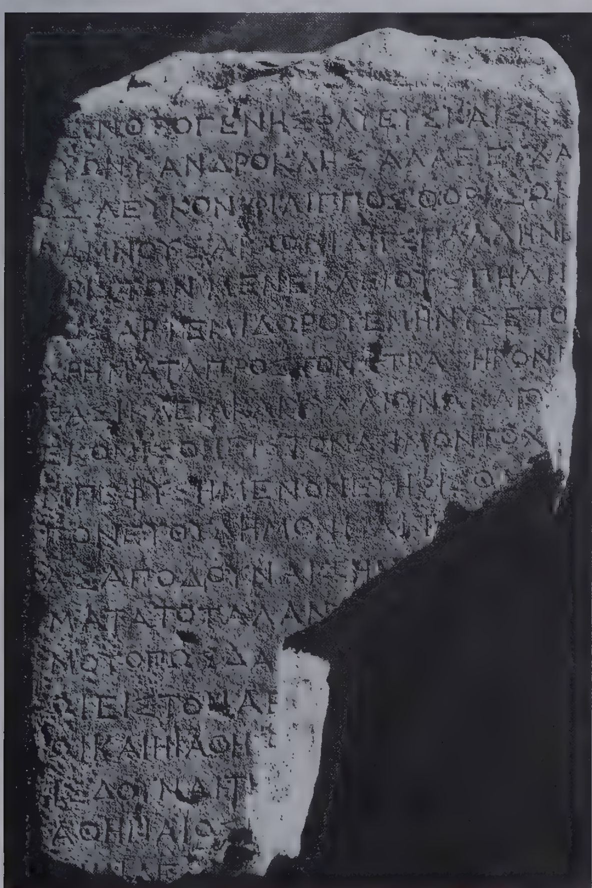
239

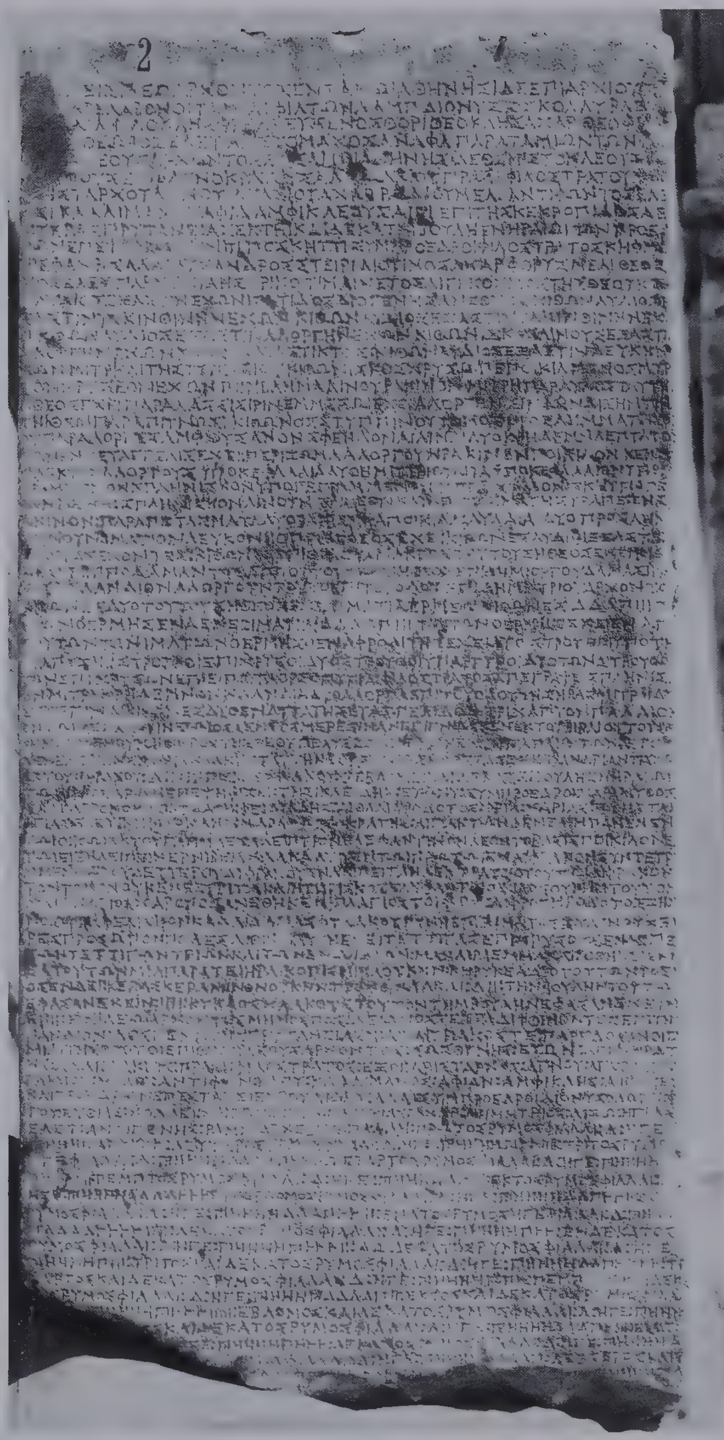
237 (saec.V a.)

256

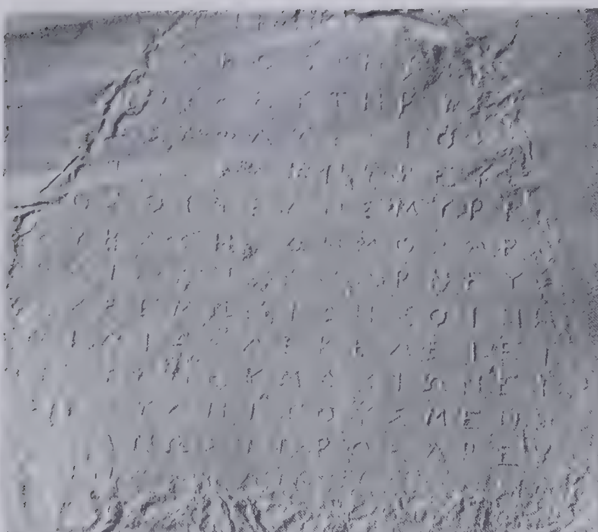
252

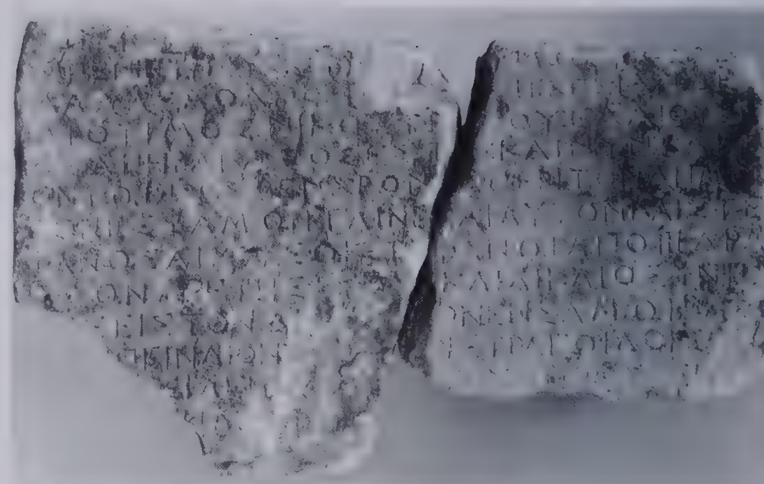
261 (a. 346/5 a.)

267

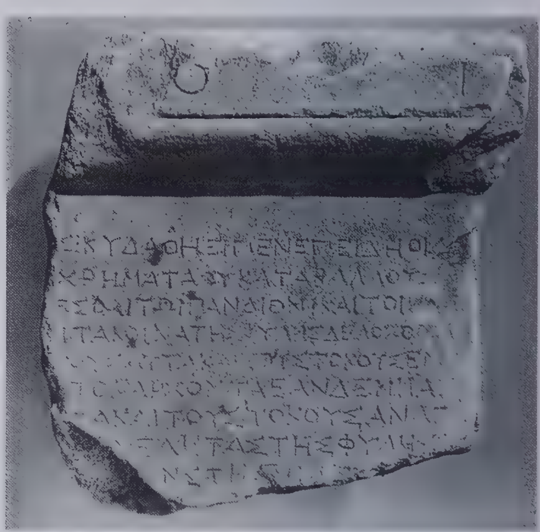
257

253

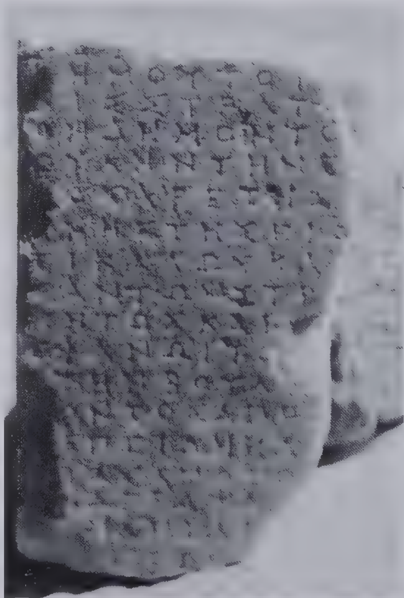
275

255

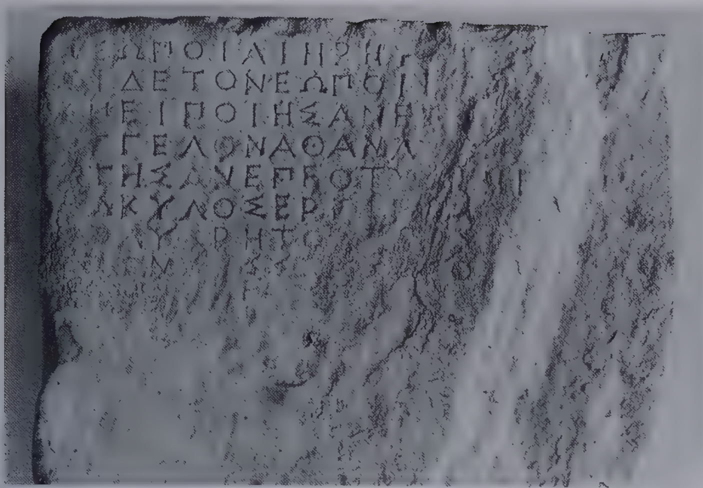
260

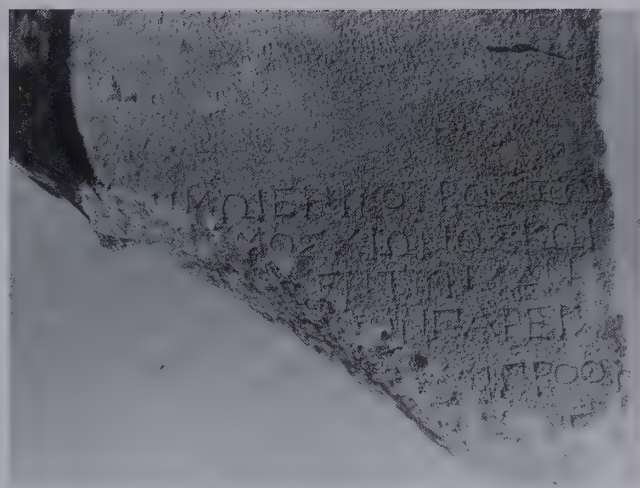
254

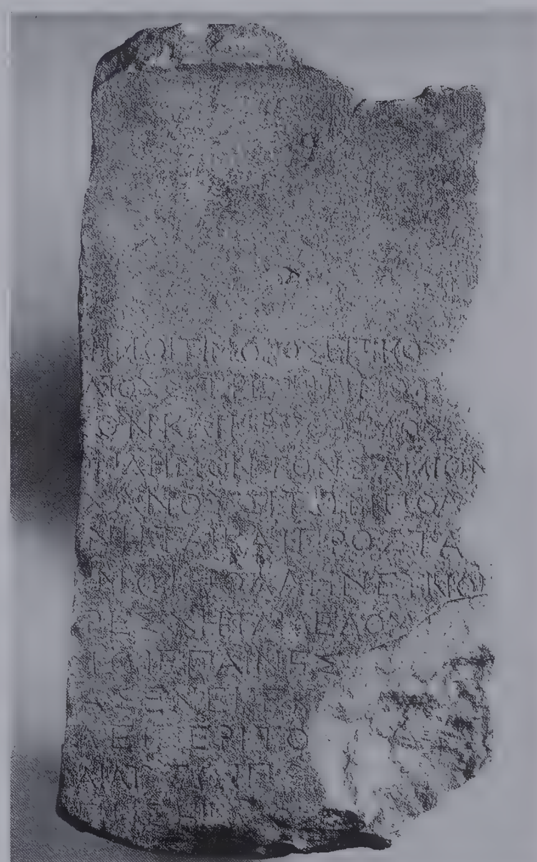
272

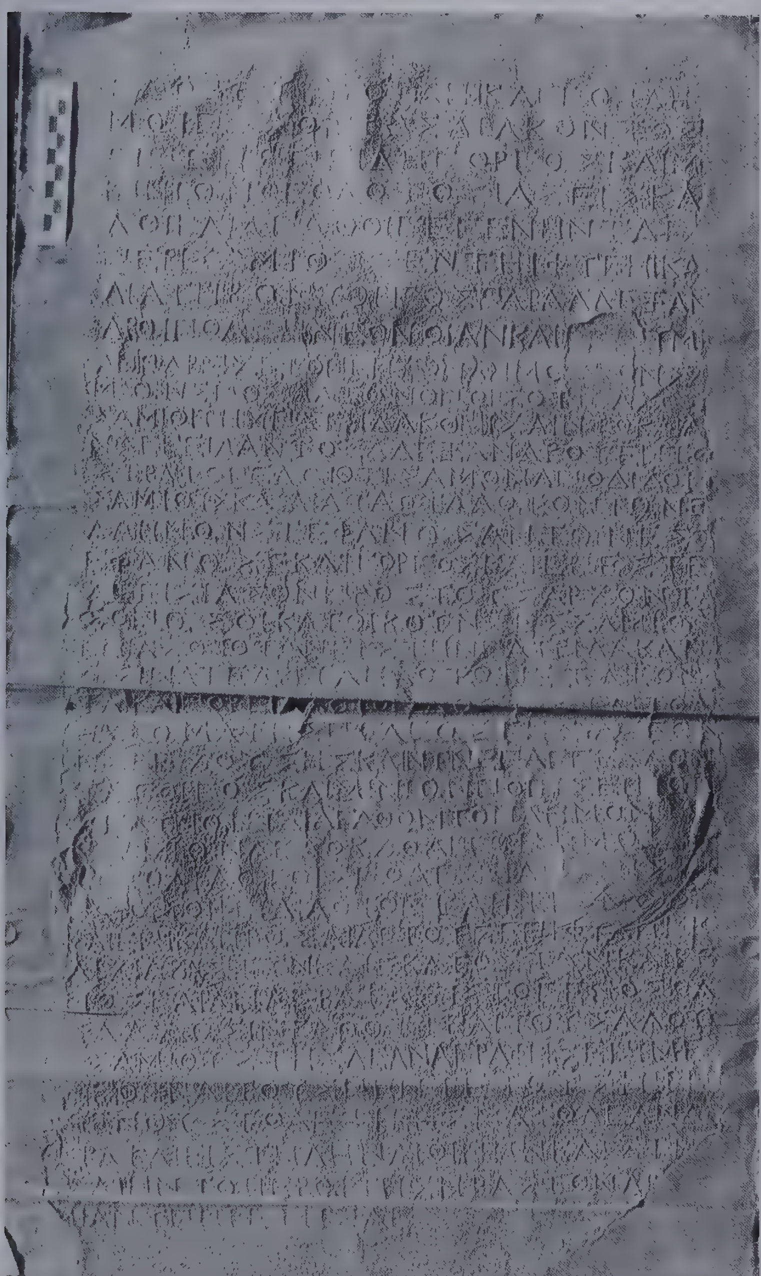
578

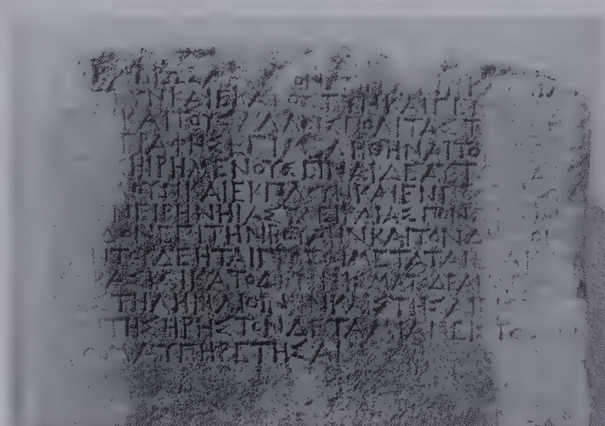
48 *b*

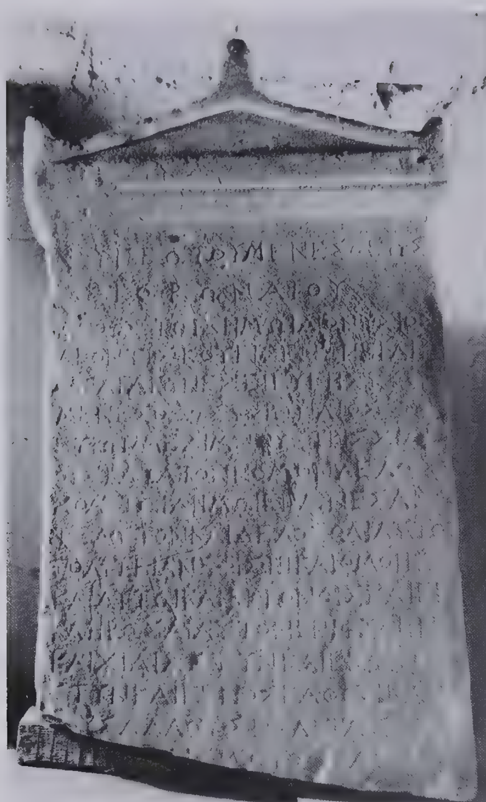
47

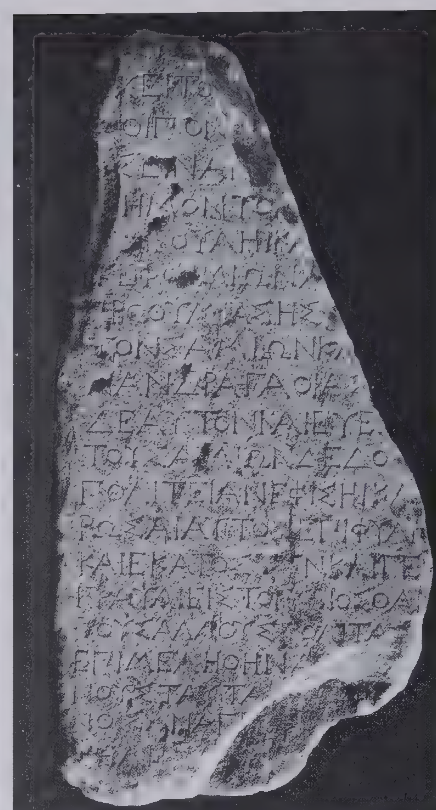
17

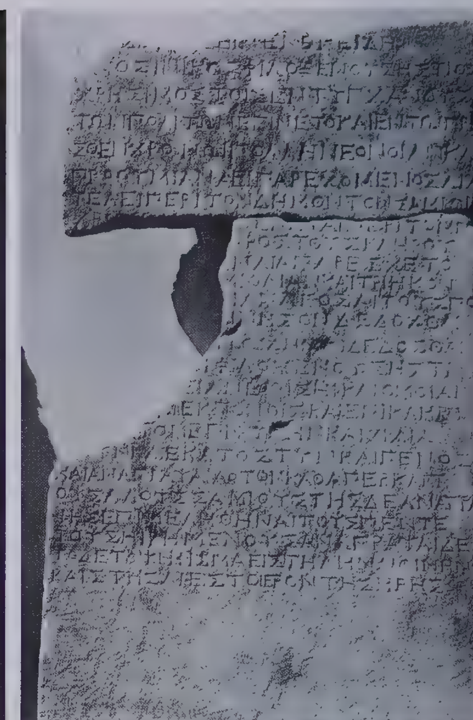
45

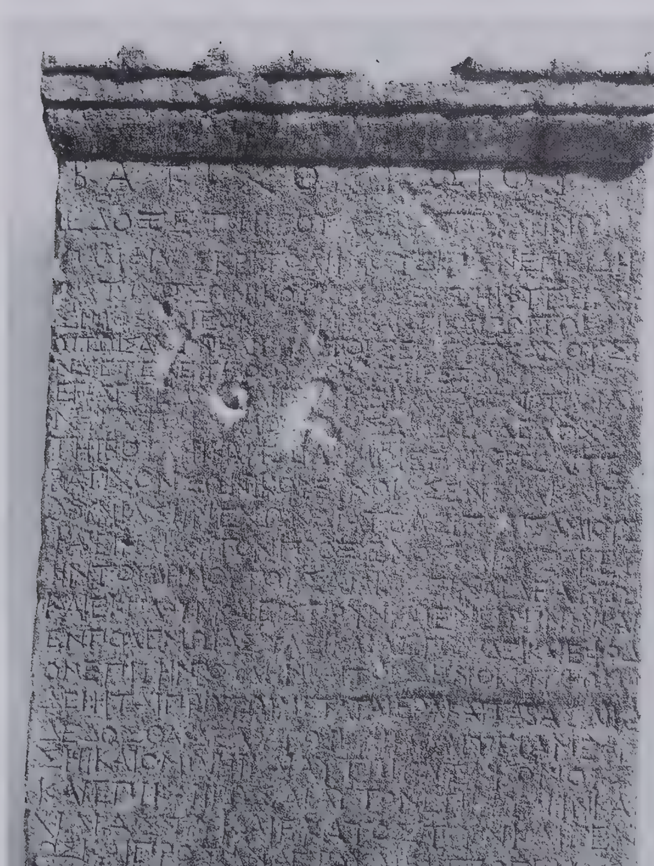
46

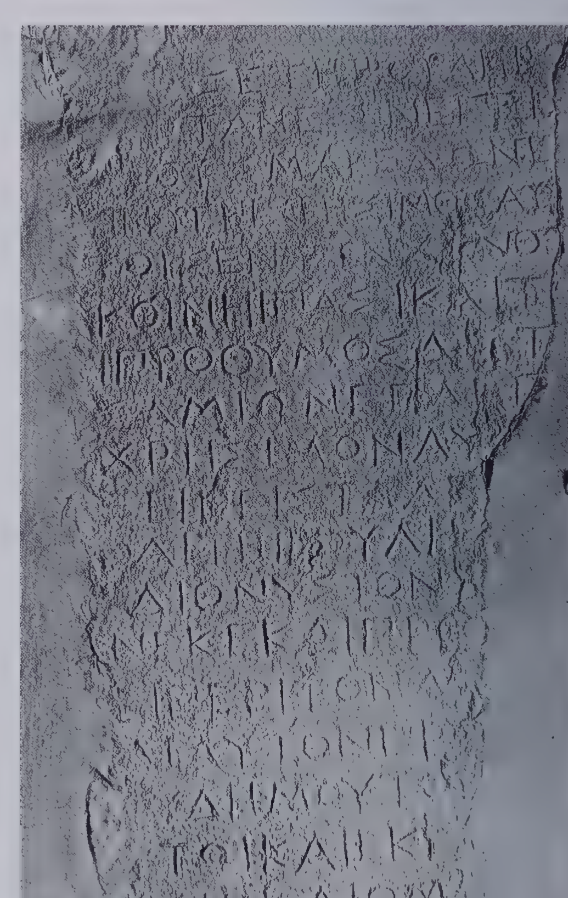
44

43

18

19 *a*

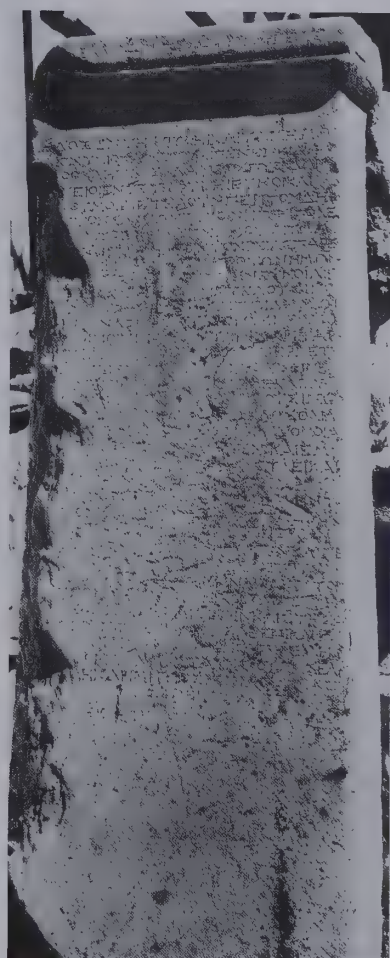
54

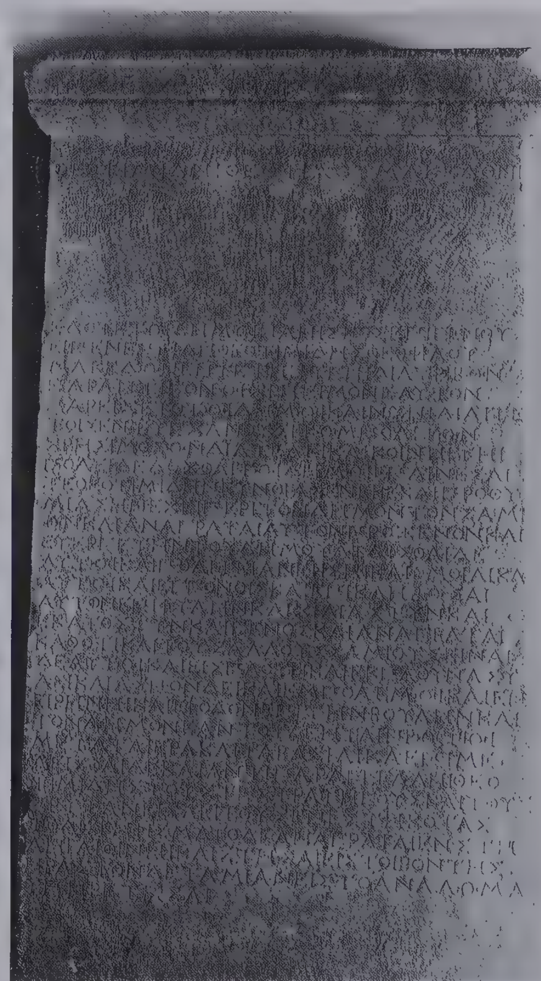
56 (vv. 1 – 7)

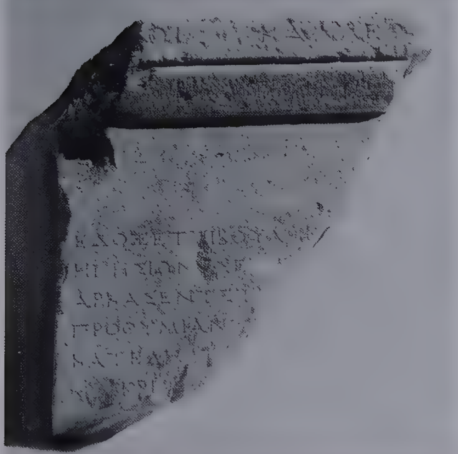
27

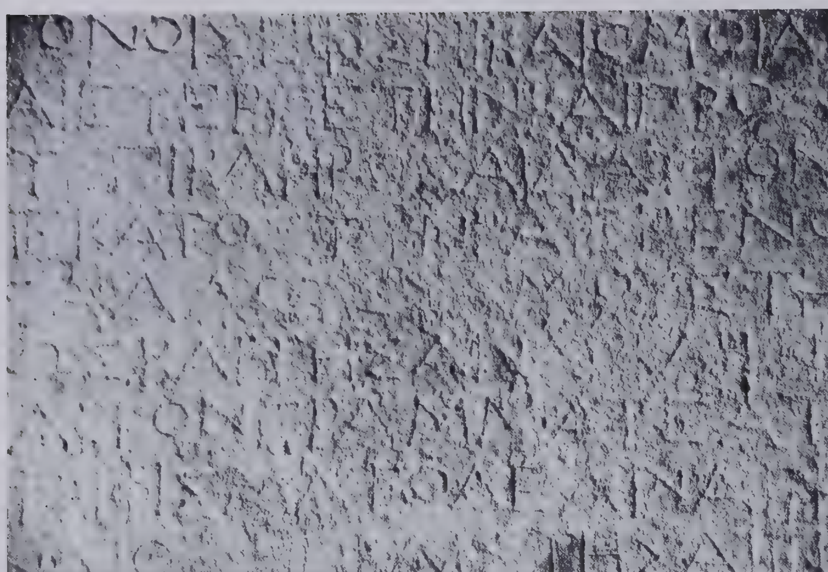
24

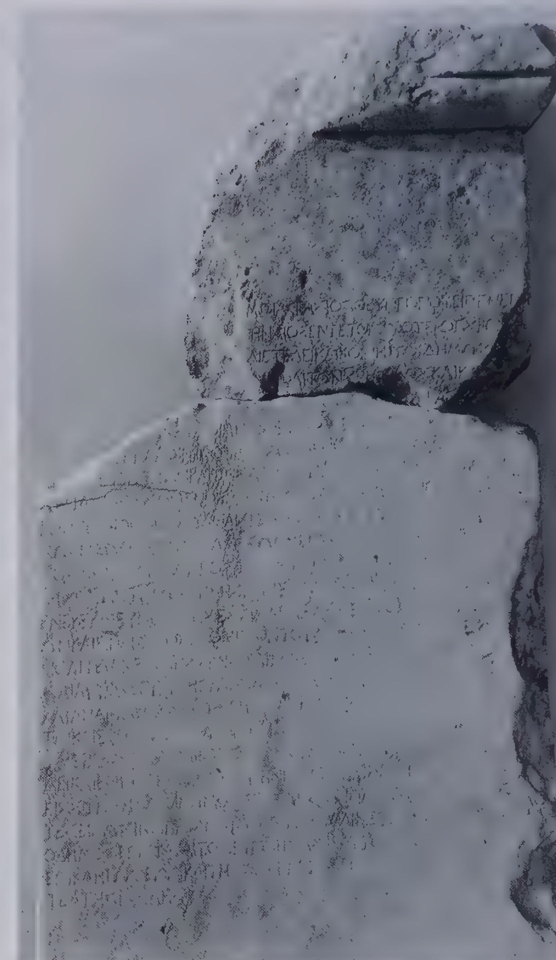
25

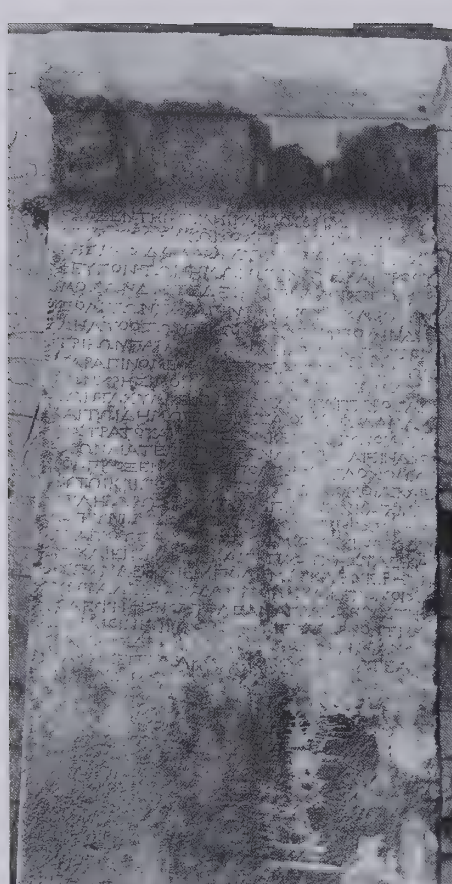
26

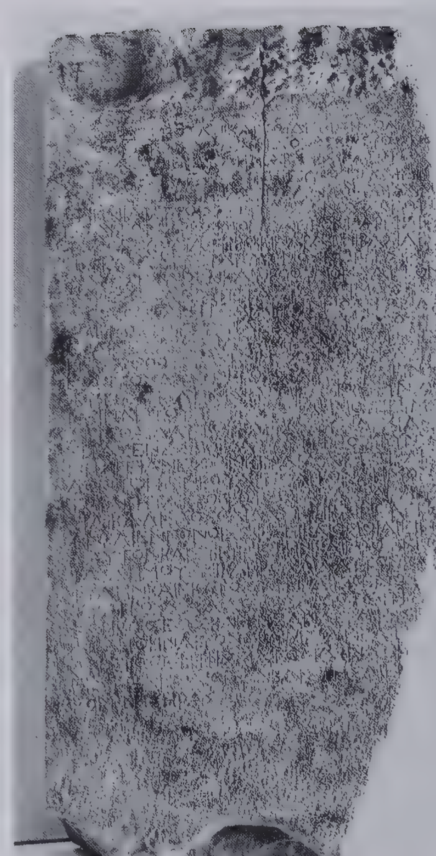
30 (vv. 25 – 33)

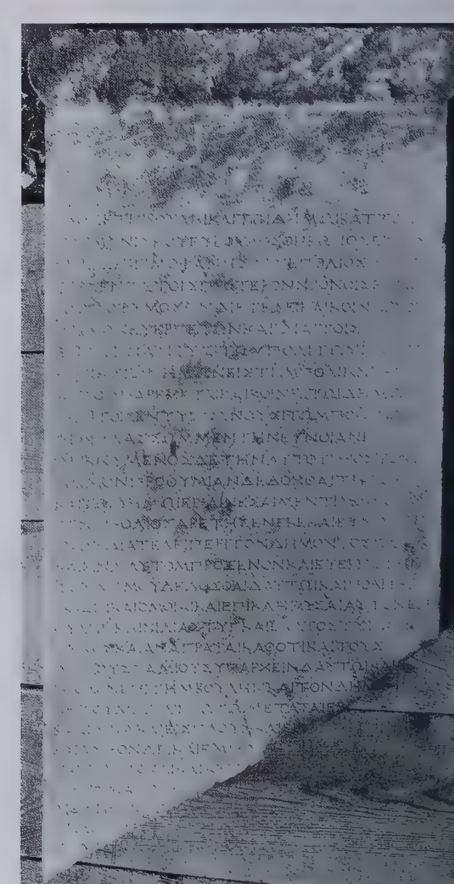
31

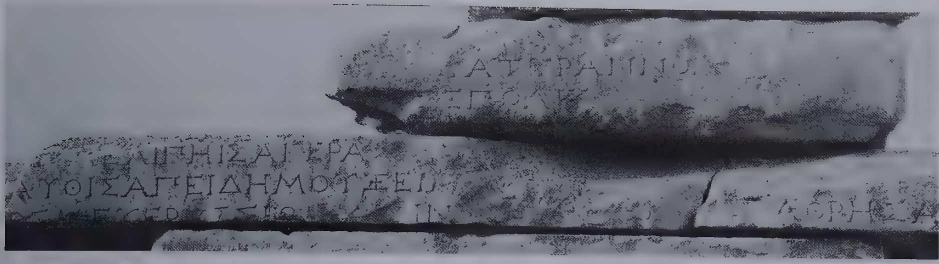
23

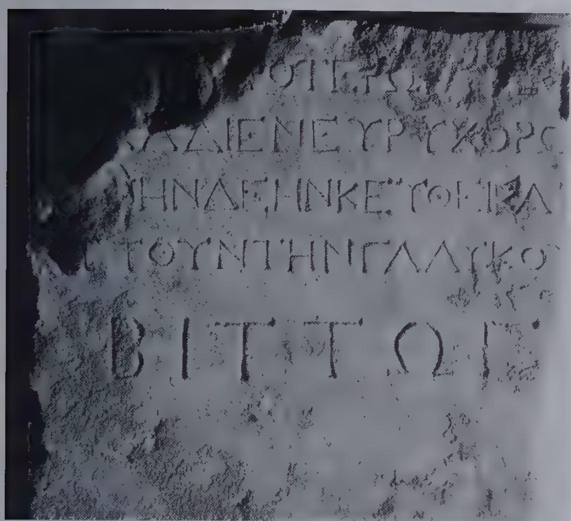
30

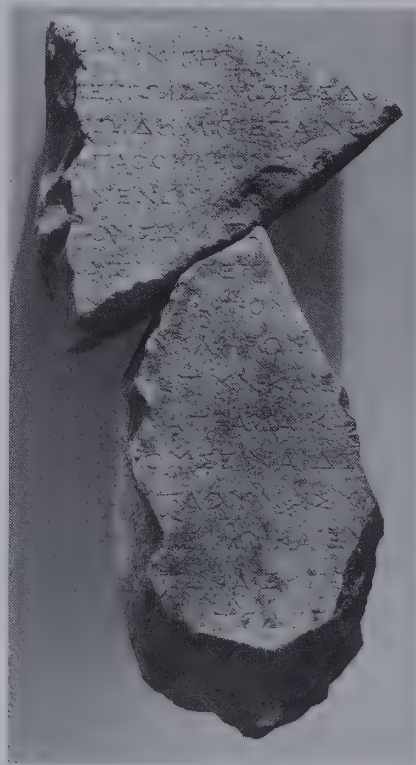
32

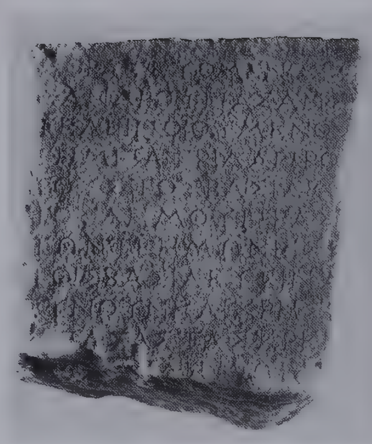
280

671

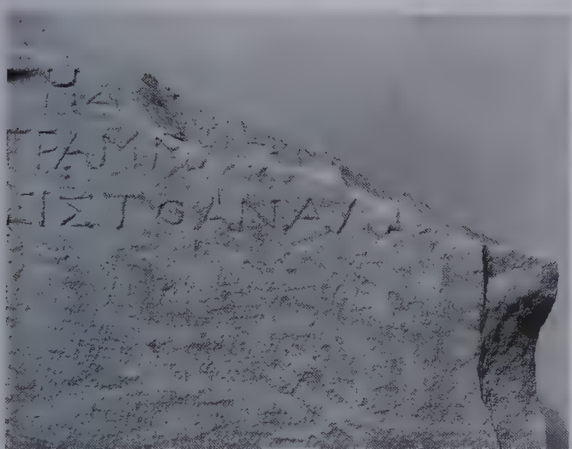
34

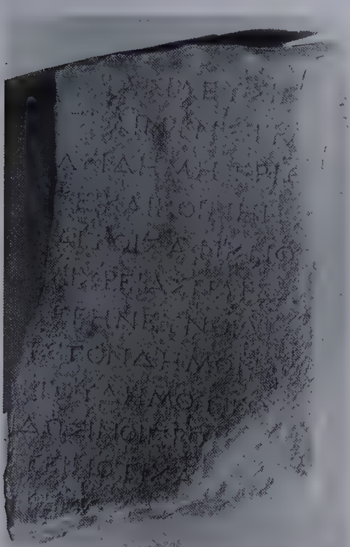
28

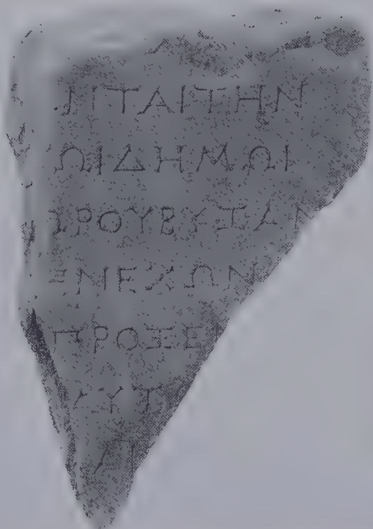
29 *b*

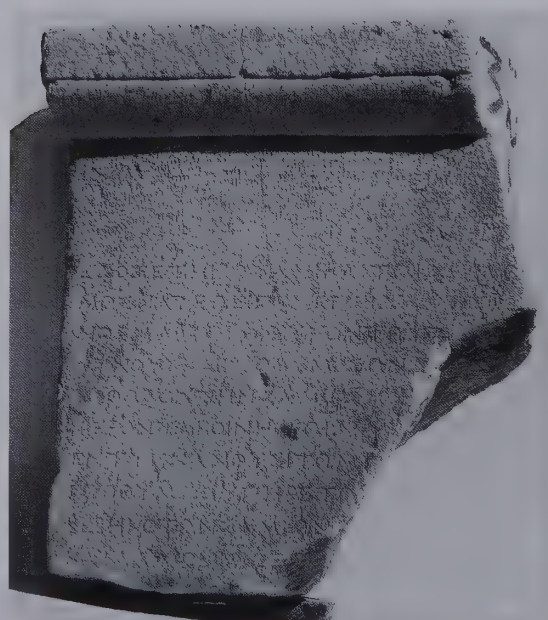
55

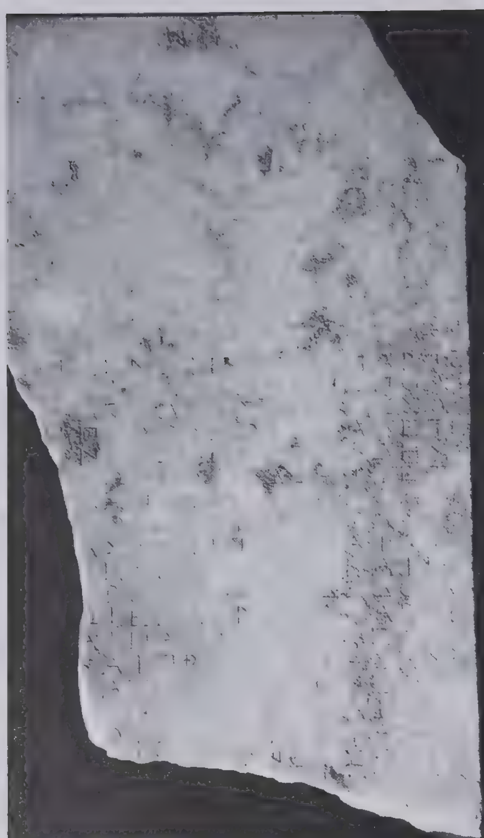
57

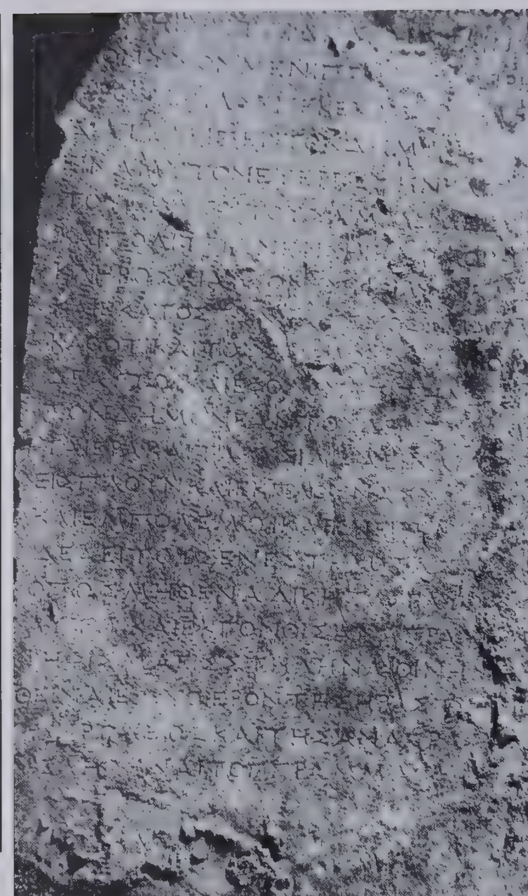

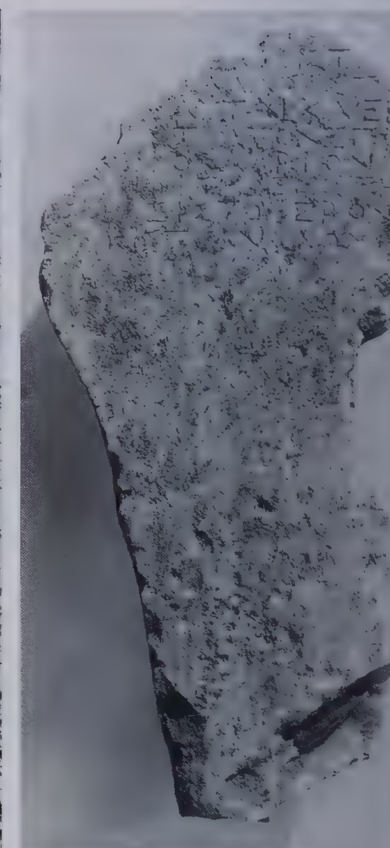
36 *b*

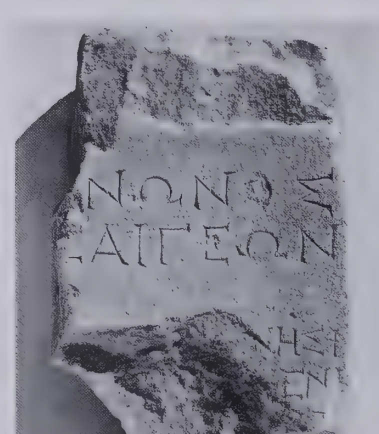

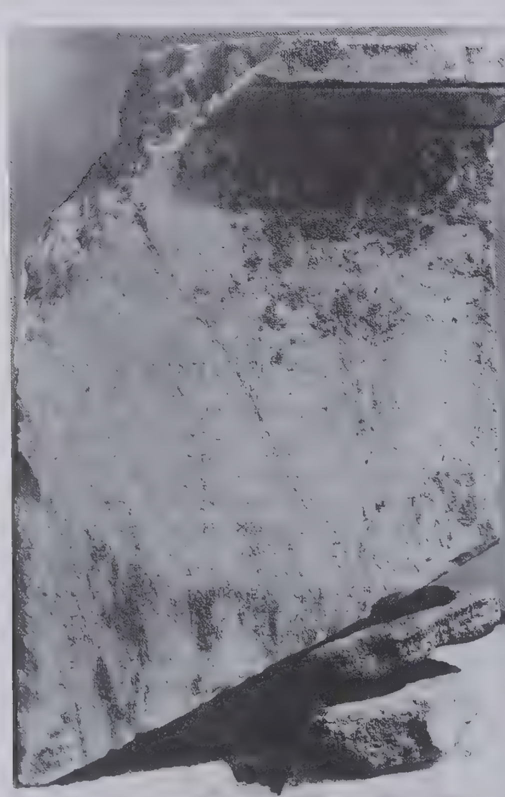
35

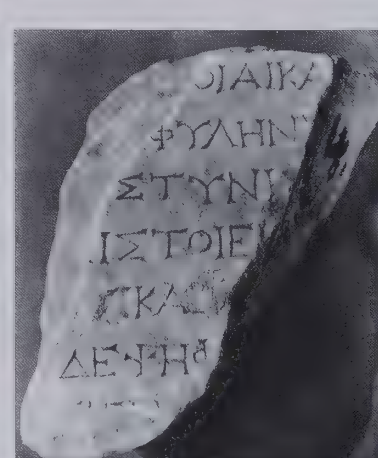

59 *a*

66

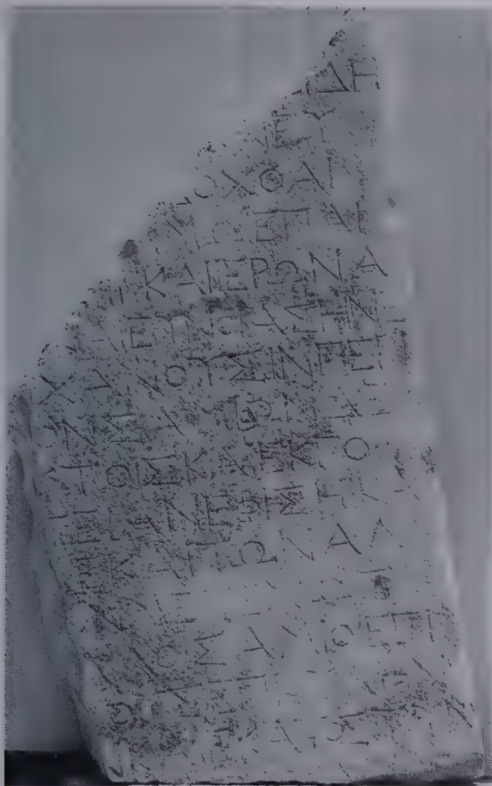

67

62

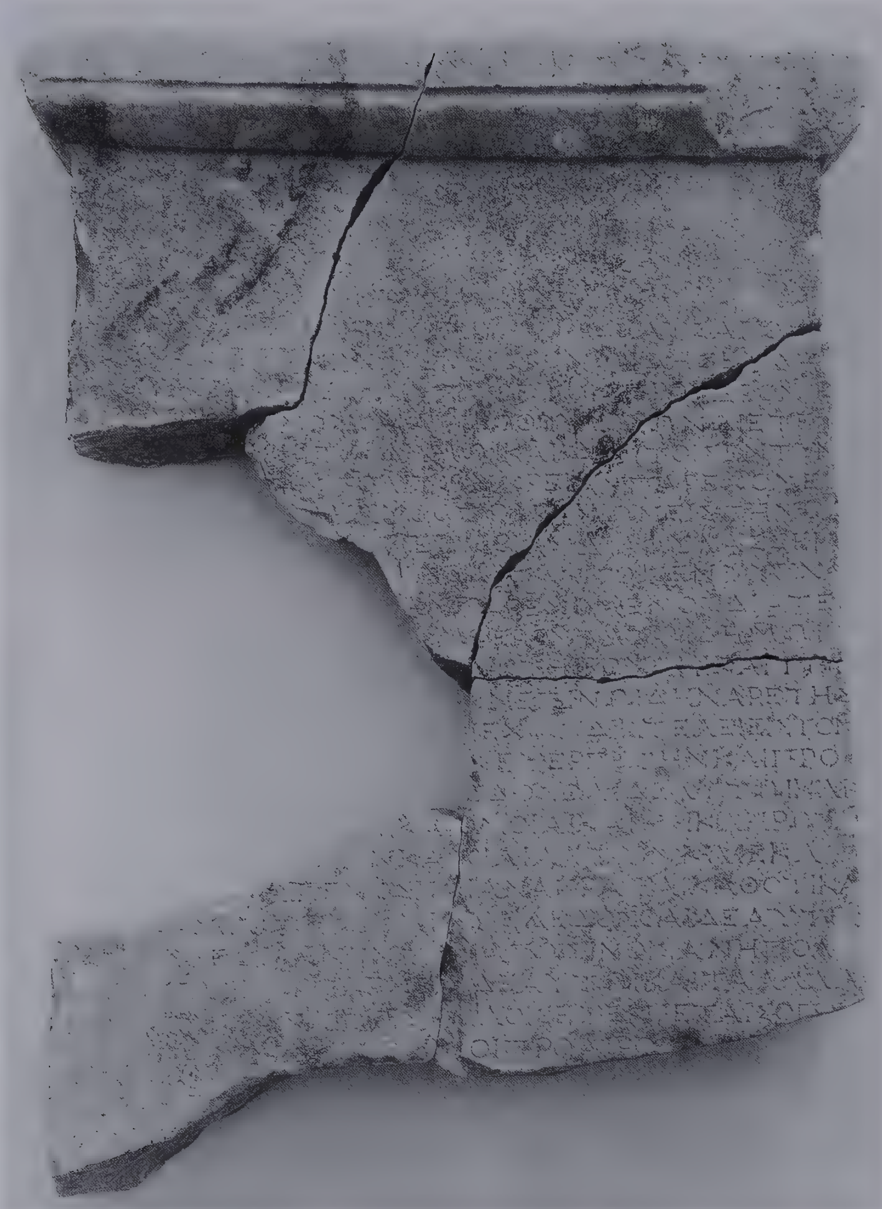

65

53

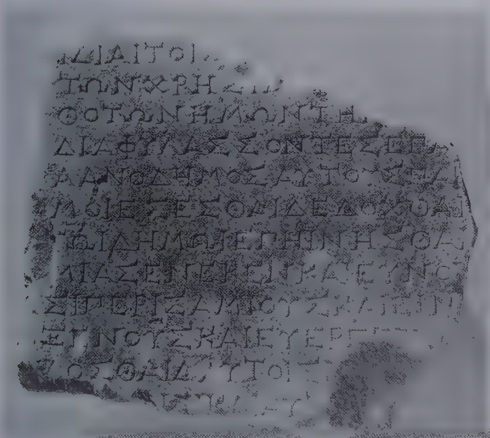

52

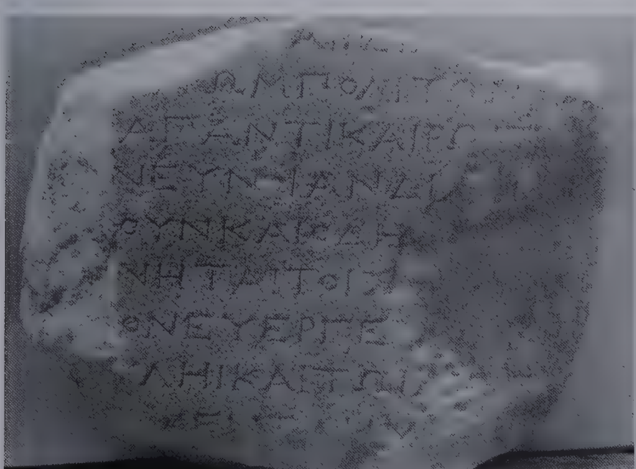
49

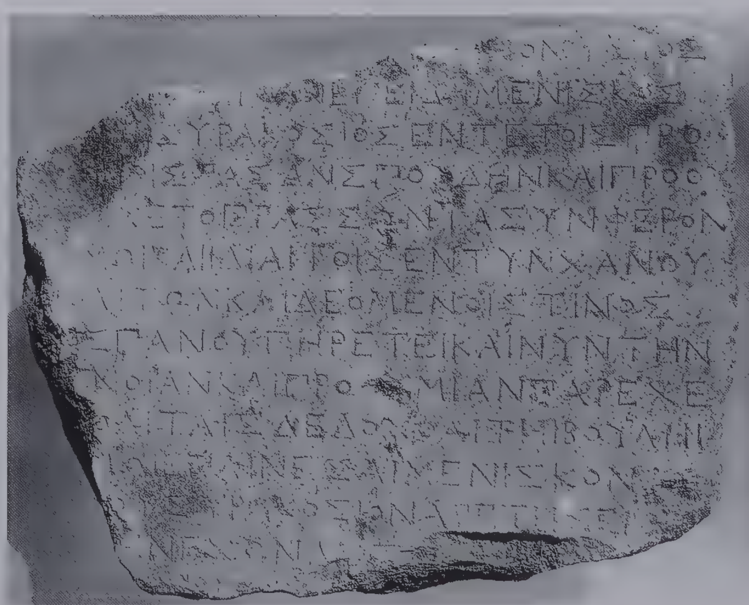
38

40

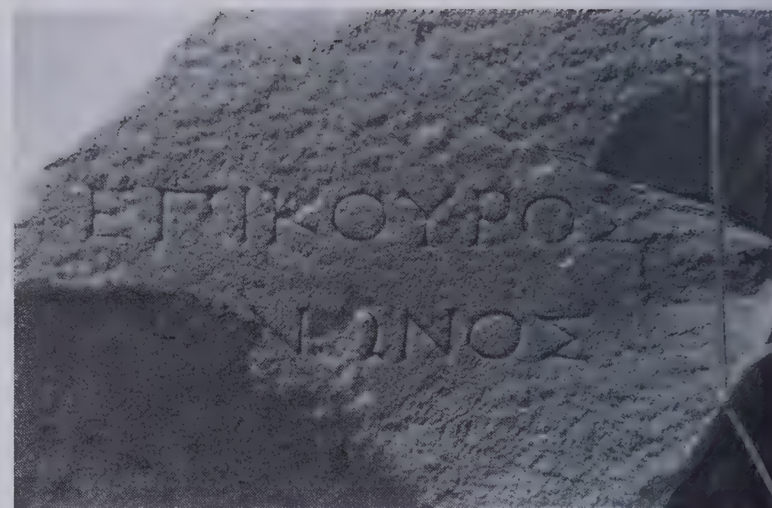

63 b

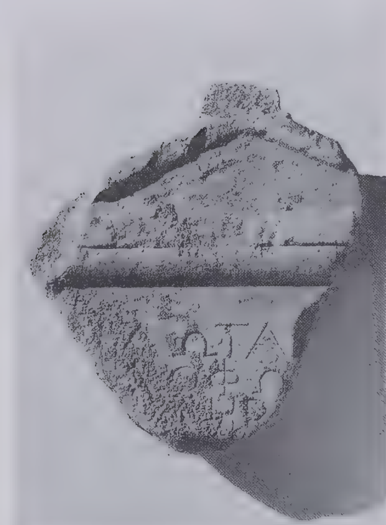

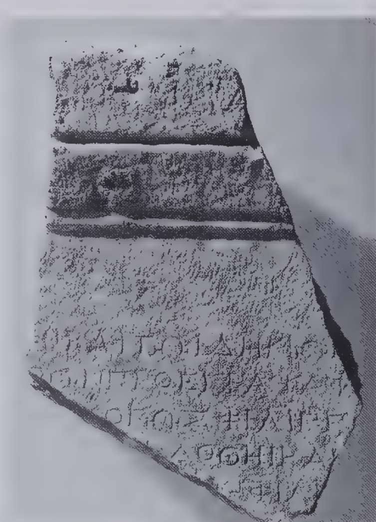
58

60

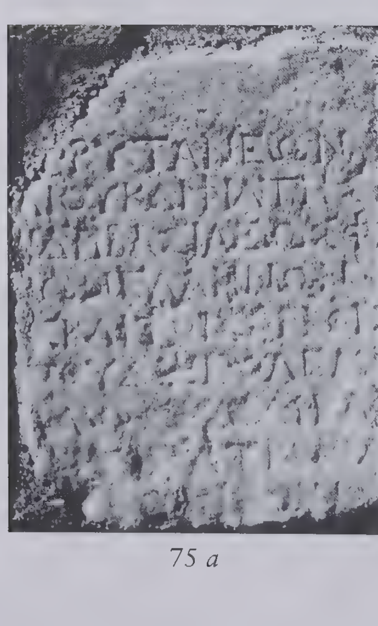

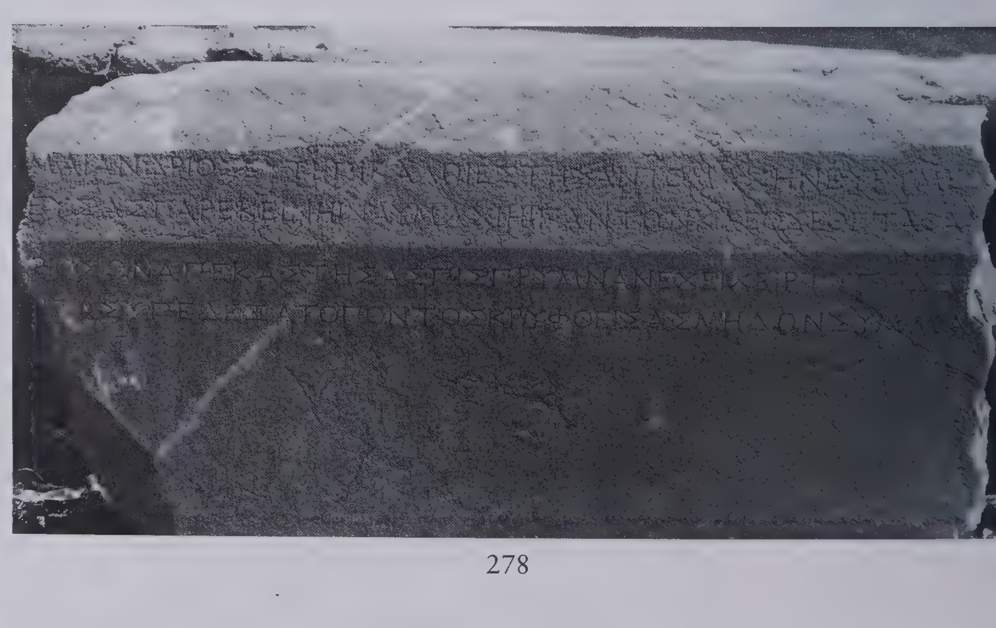
281

50

61 *a*

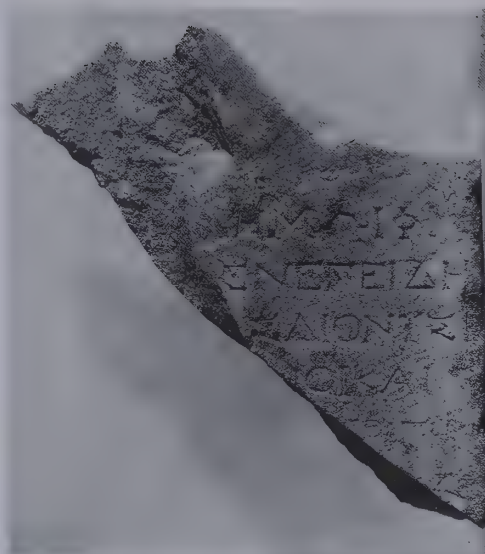

37

75 *a*

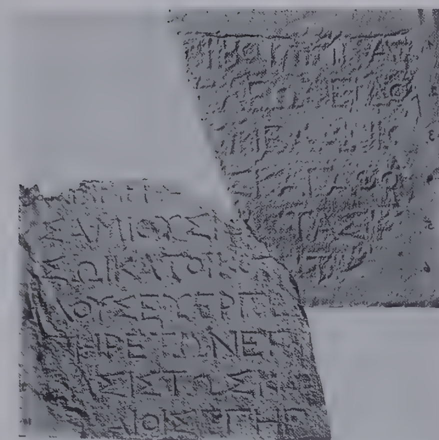

278

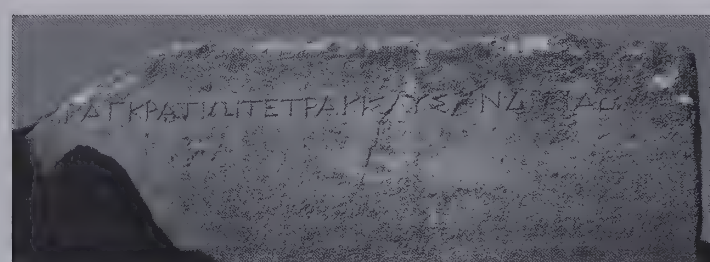
80

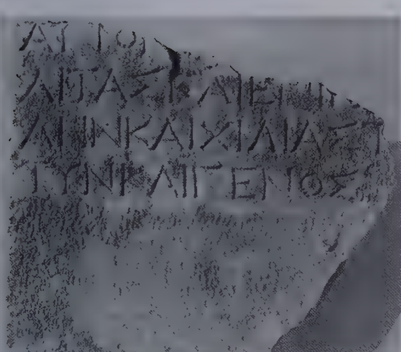
71

76

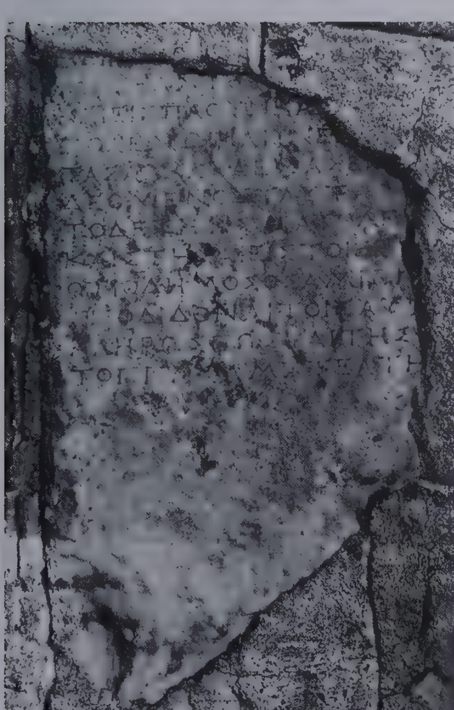
334

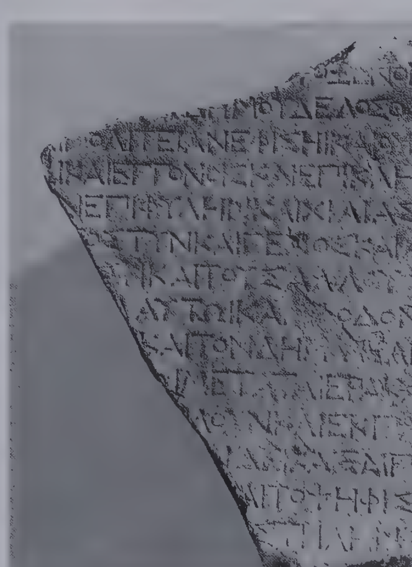
78

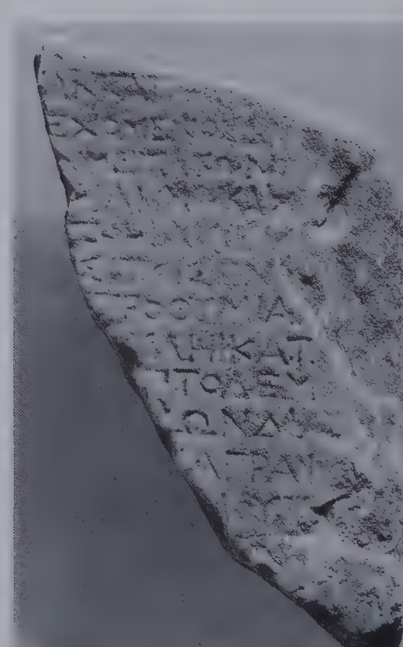
70

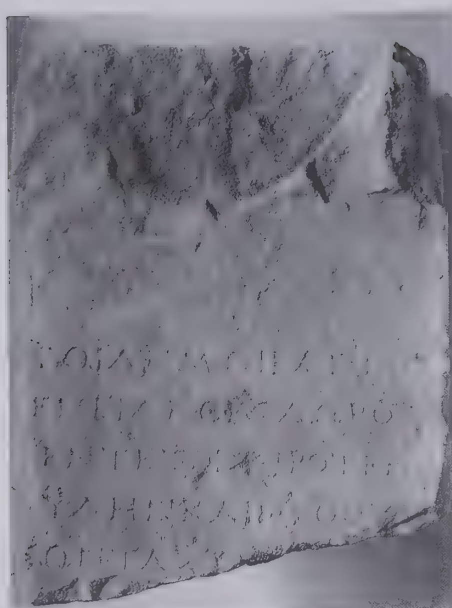
74

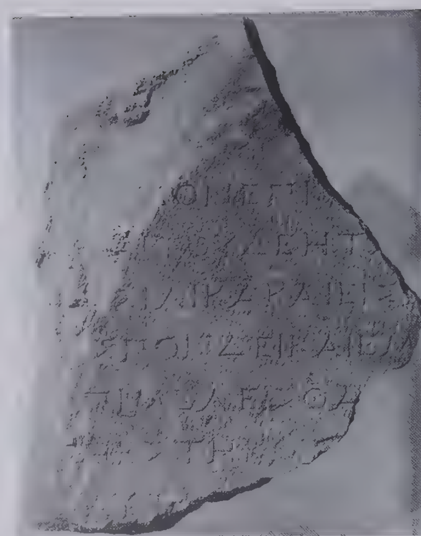
79

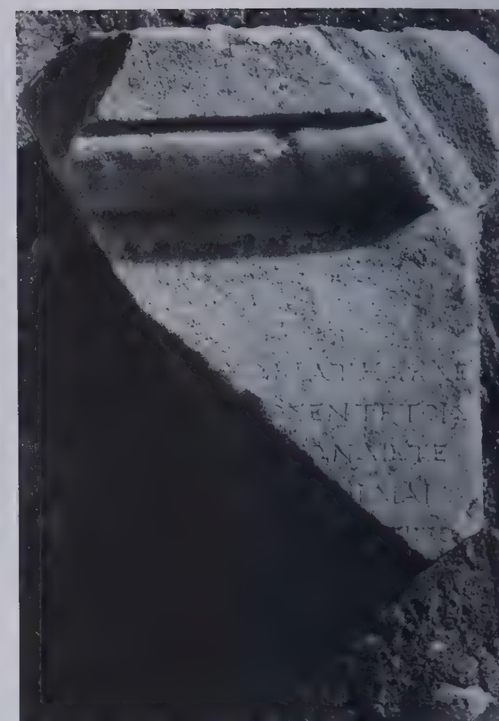
77

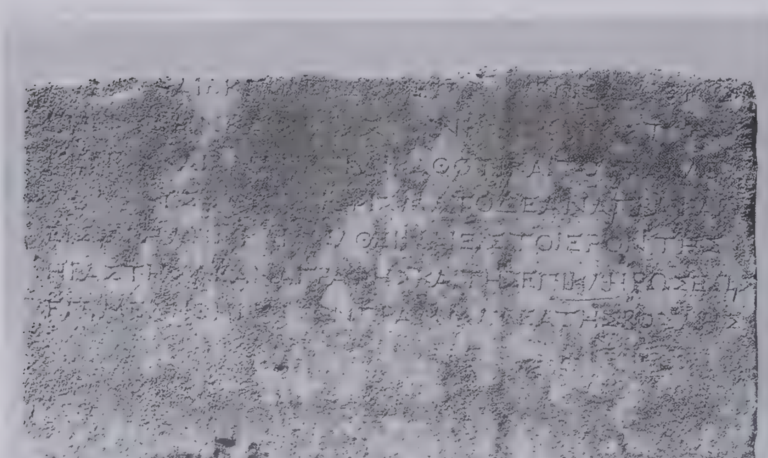
83 *a*

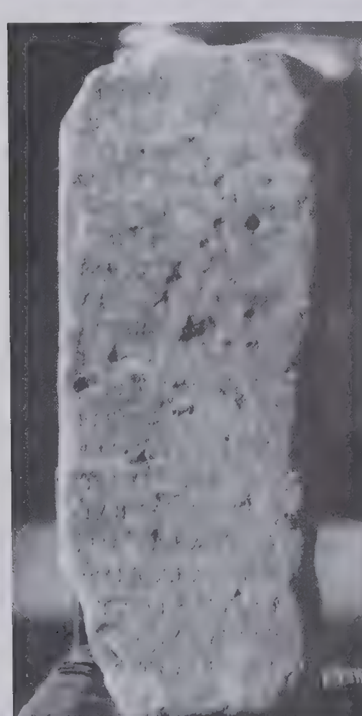
86

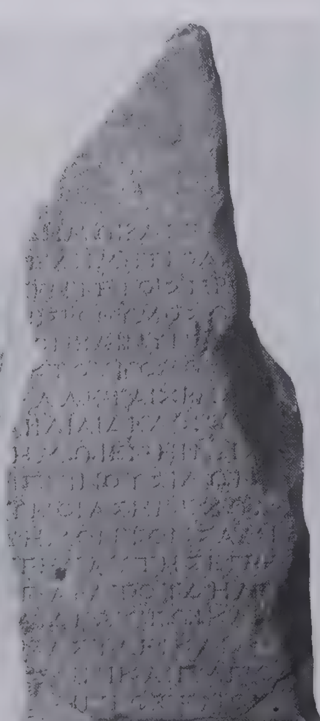
84

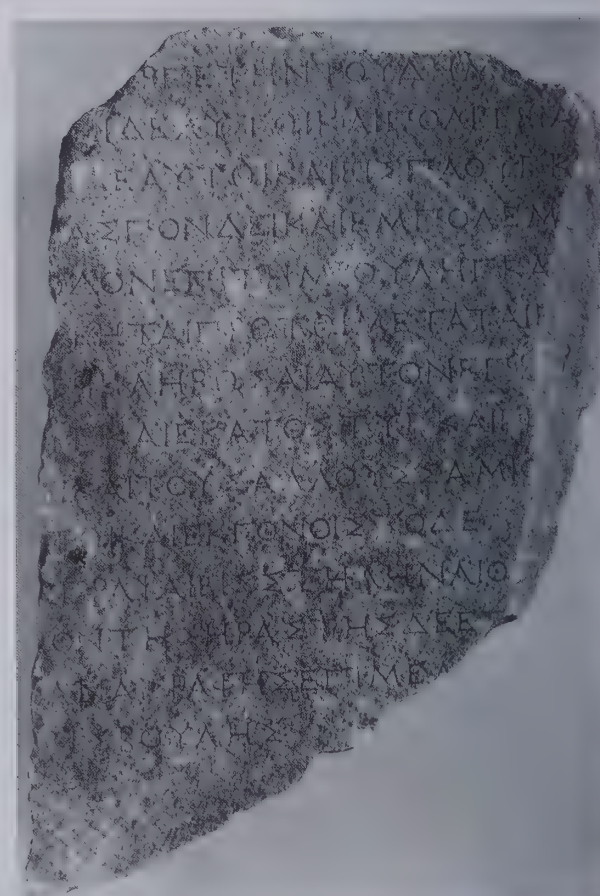
91

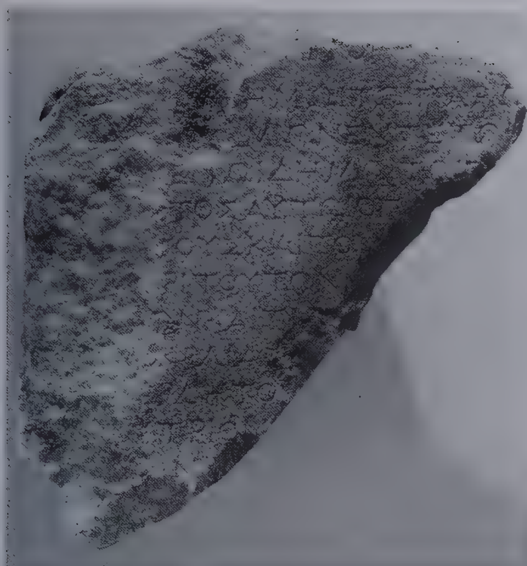
82

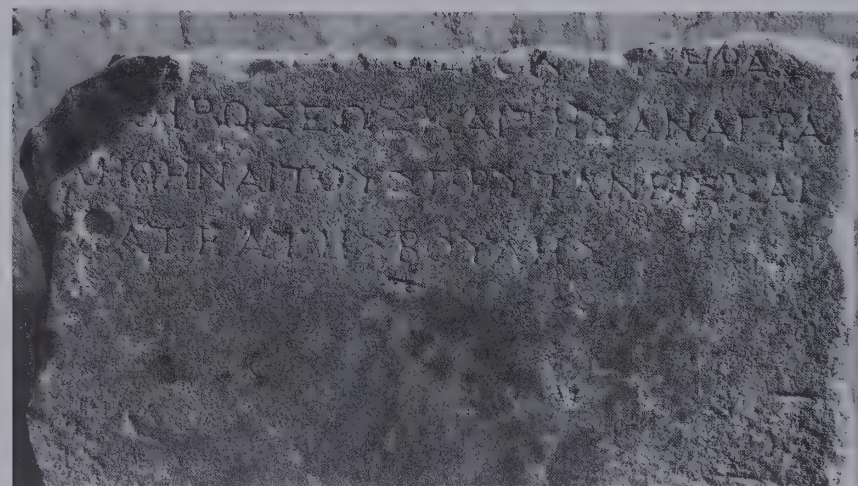
81

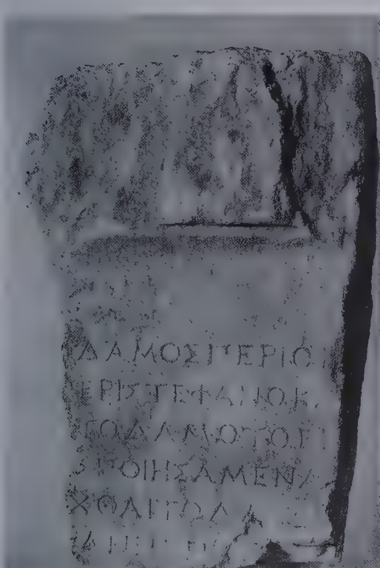
88

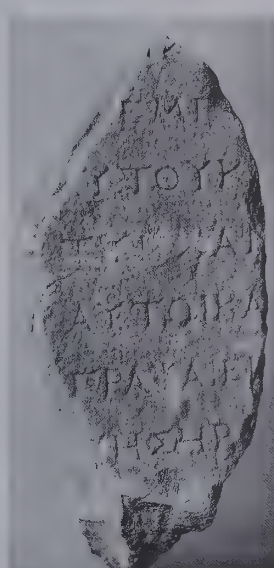
143

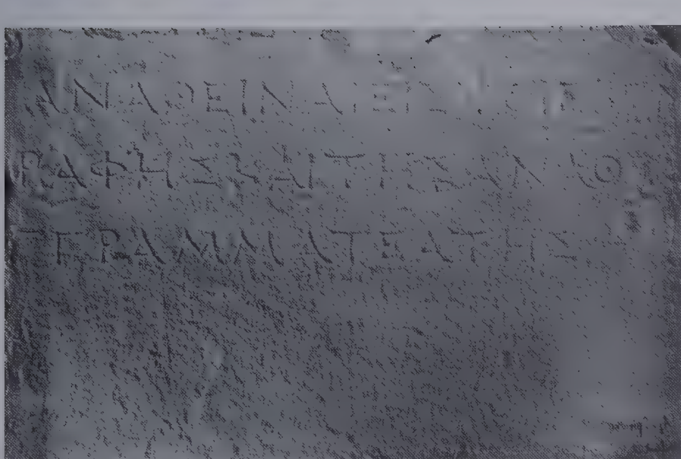
89

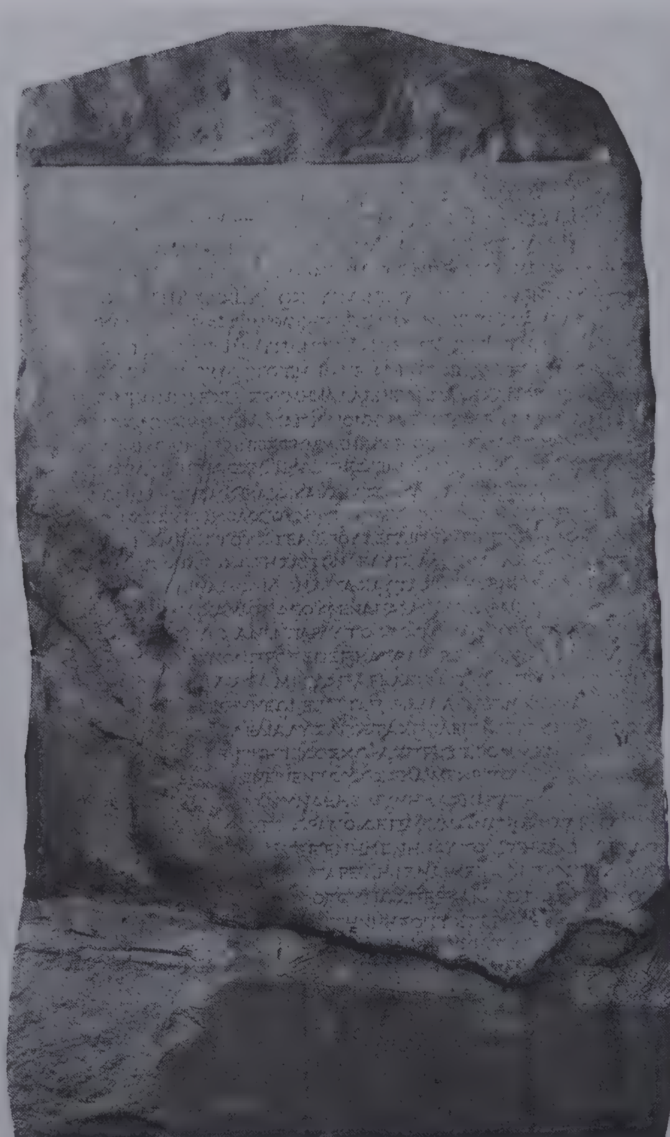
142

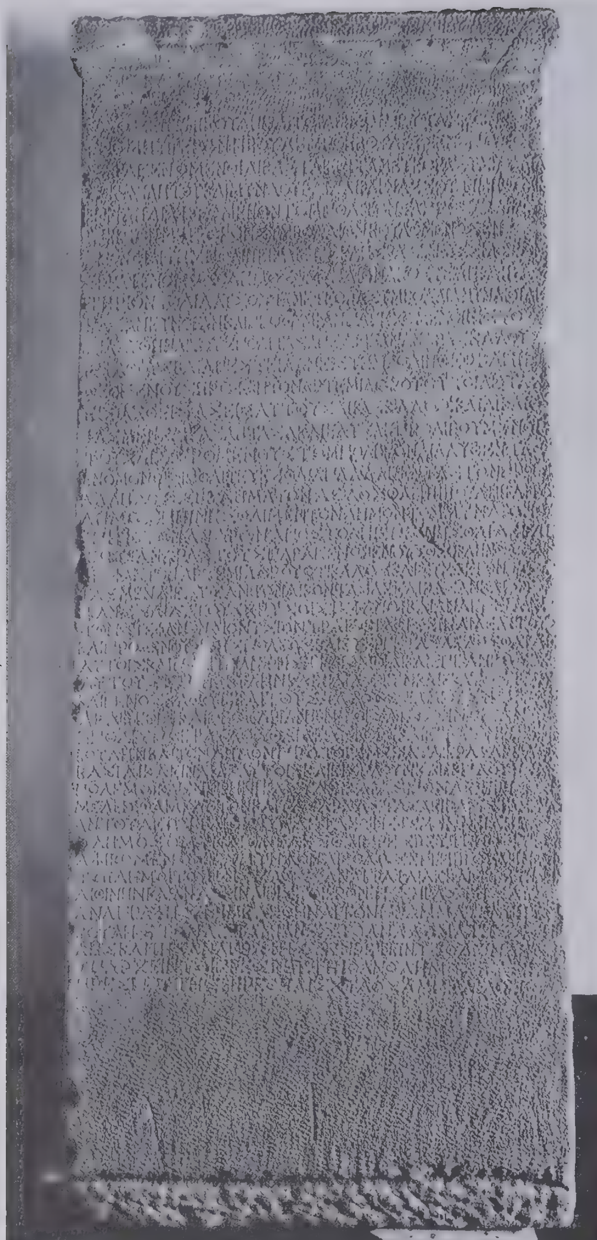
90 *a*

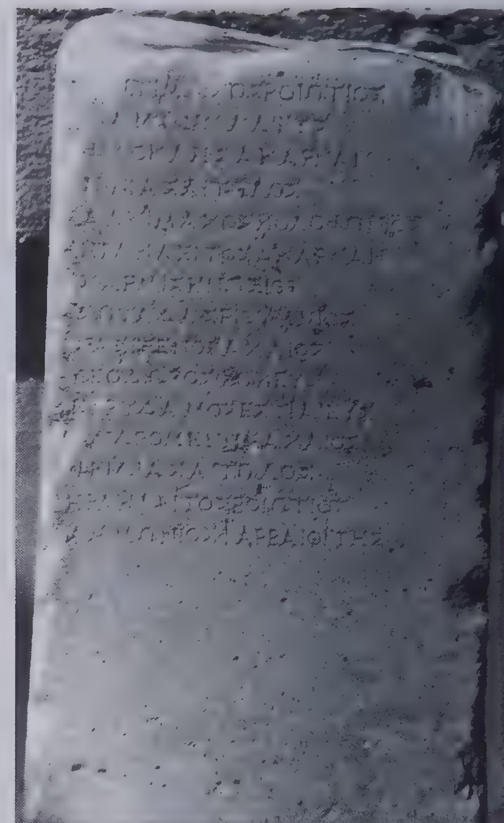
92

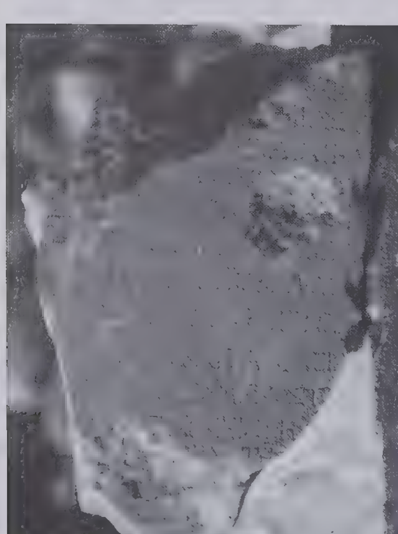
155 (a. 283/2 a.)

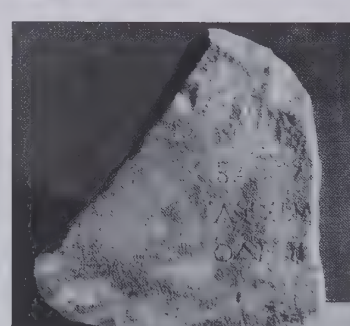
95

217

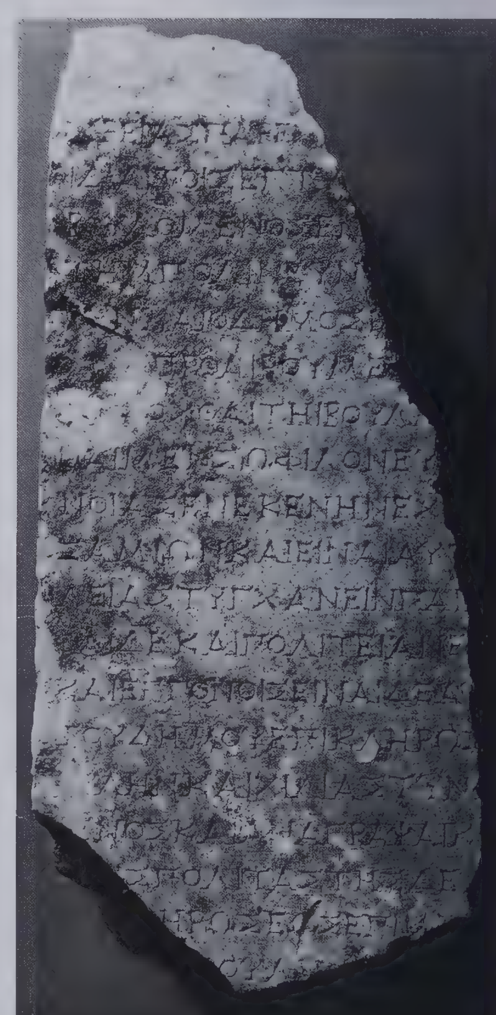
73

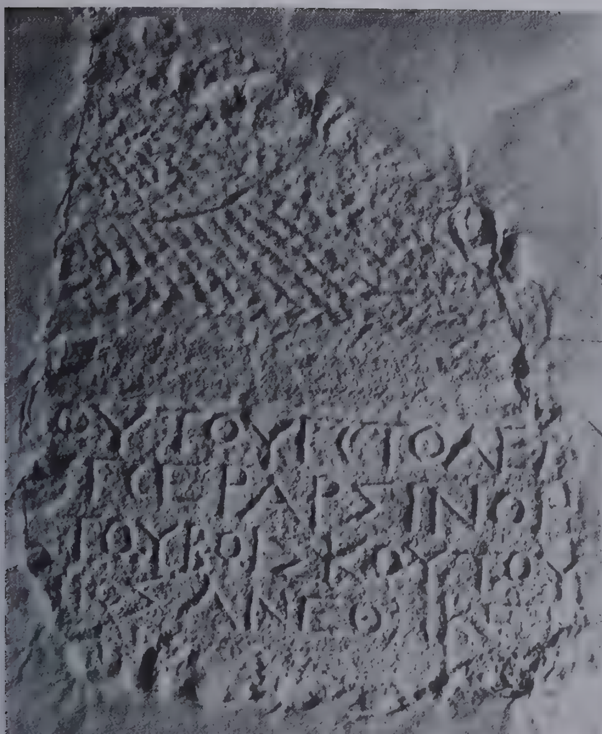
346

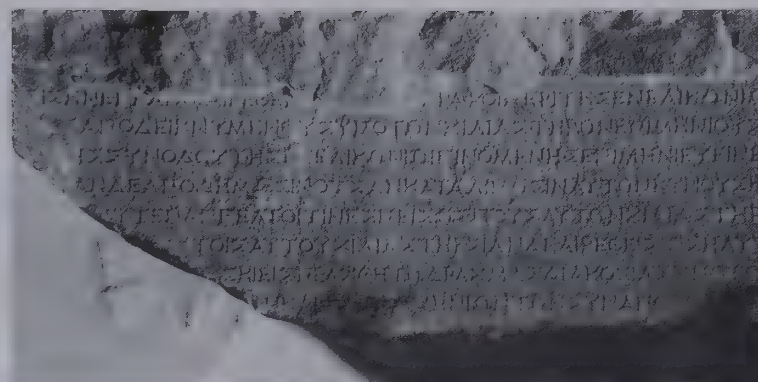
343

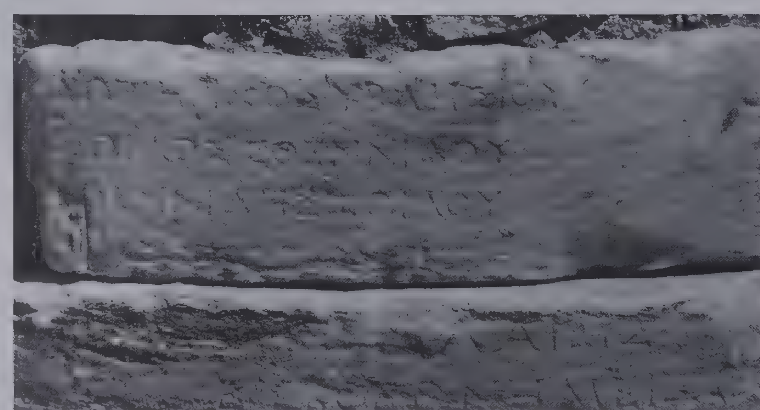
94

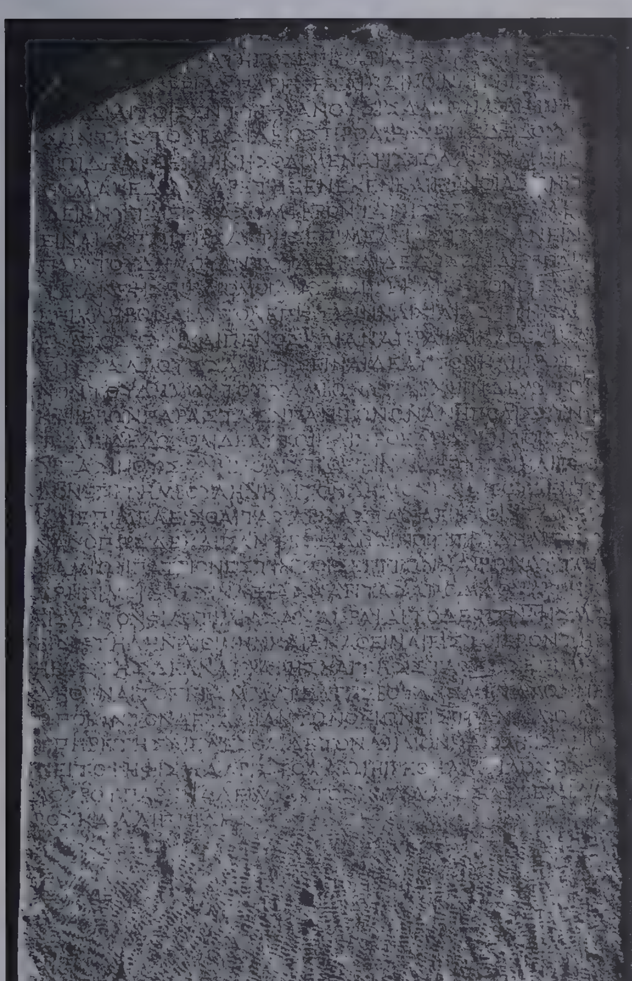
588

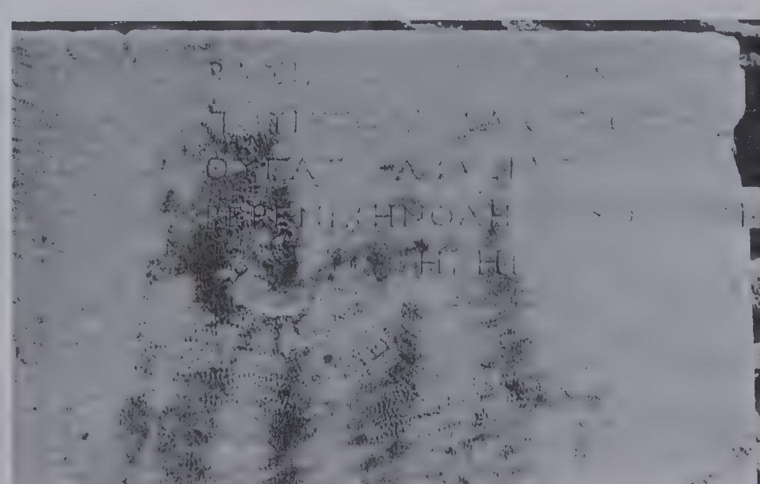
168

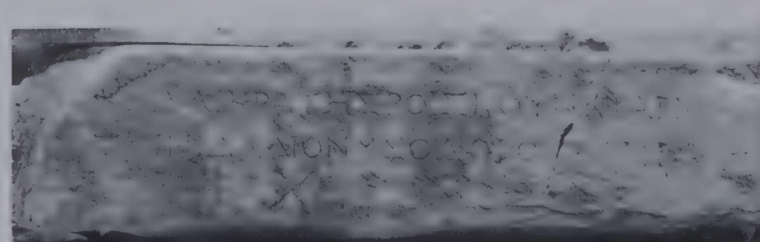
202 *l*

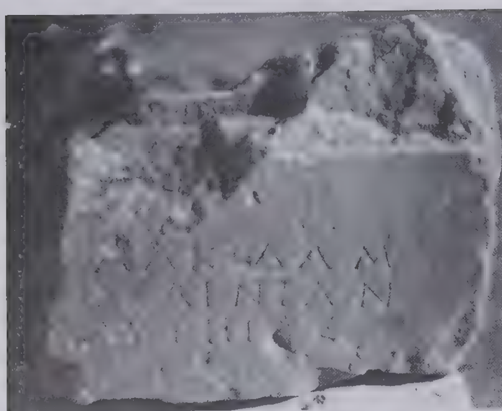
120

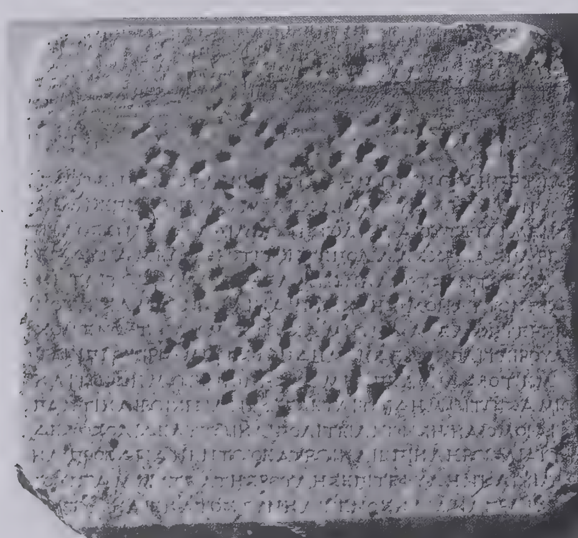
347 A

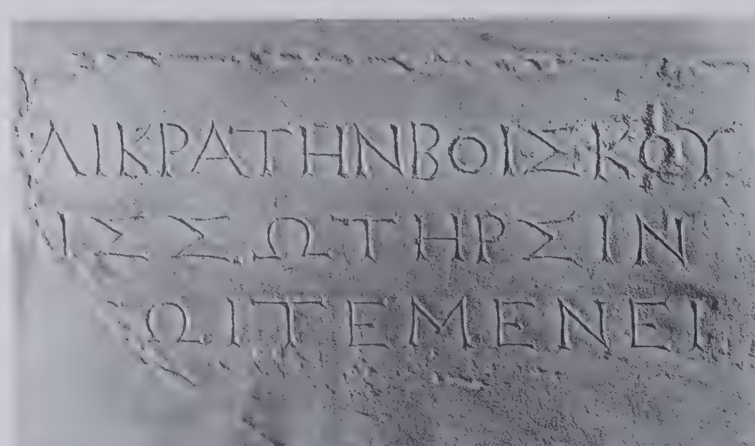
446

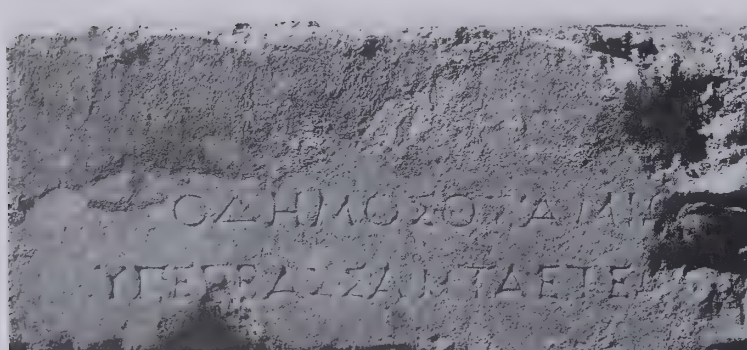
680

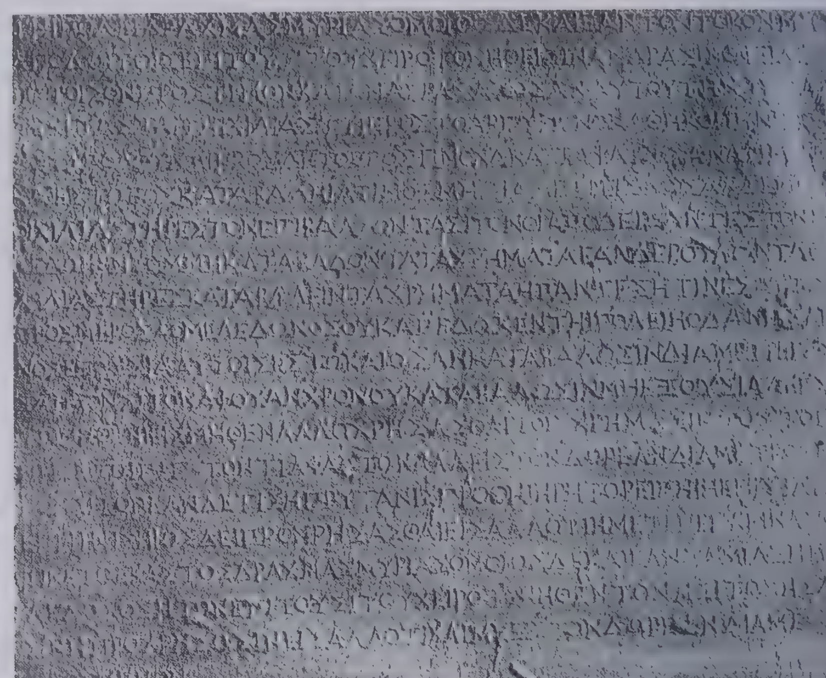
119

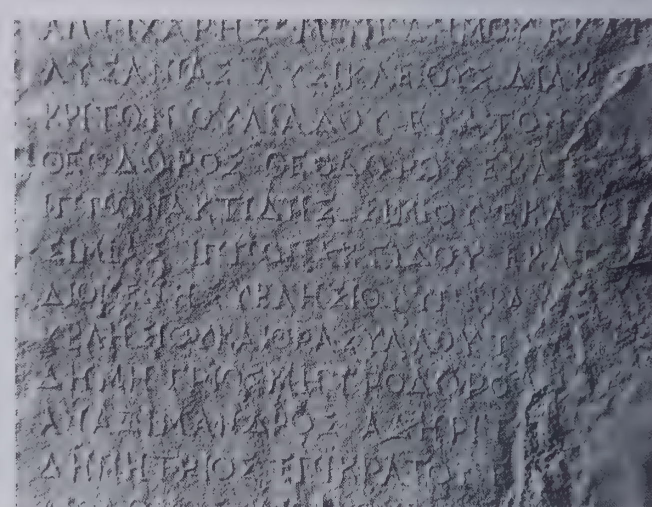
282

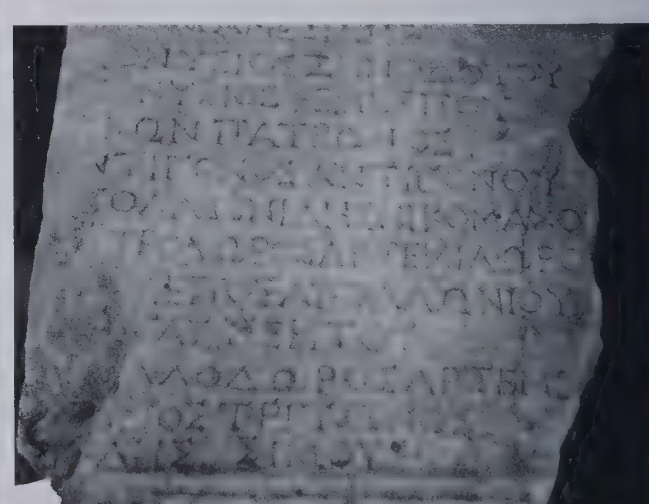
344

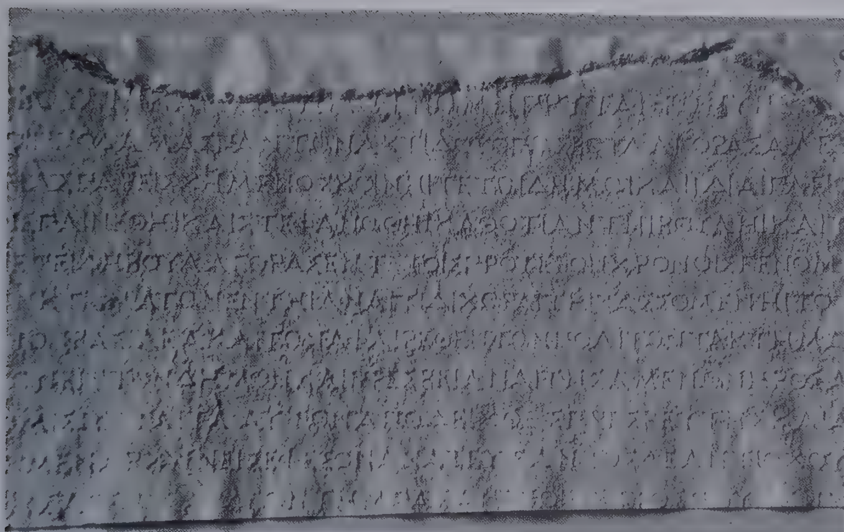
172 A (vv. 74 – 89)

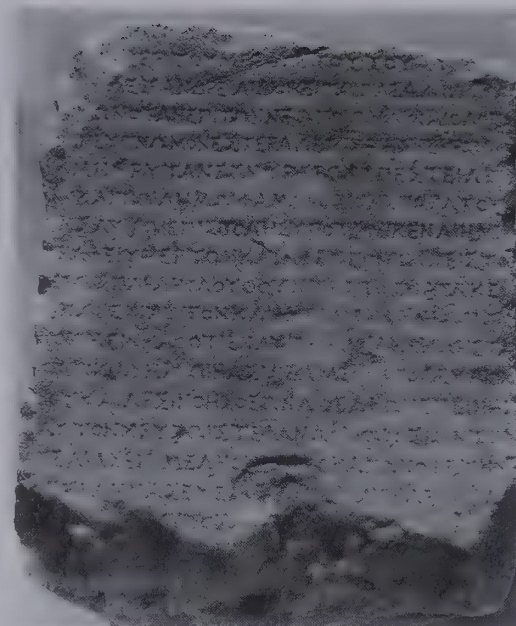
172 B (vv. 39 – 49)

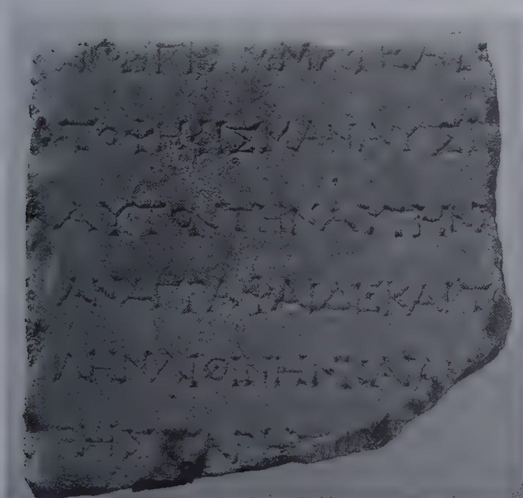
462 (vv. 25 – 35)

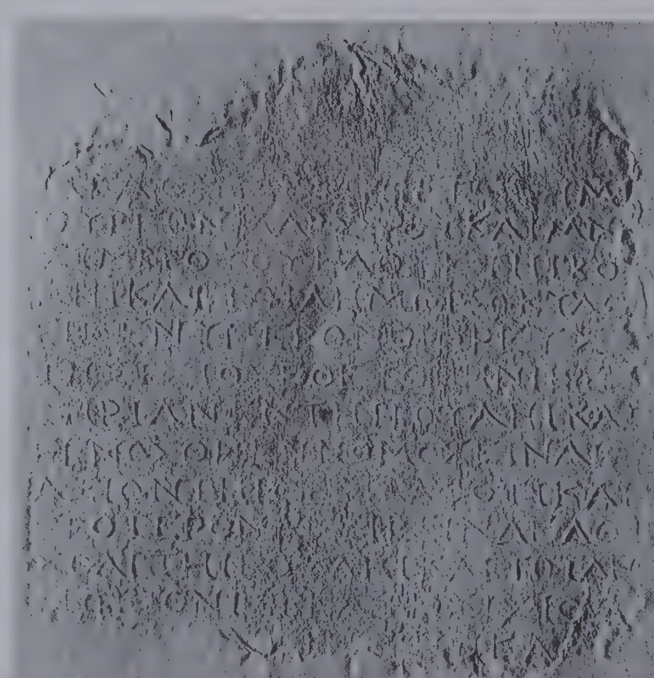
11 (vv. 1 – 11)

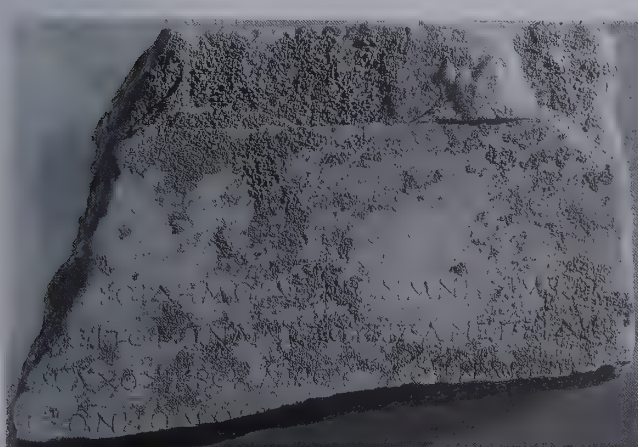
156 *a*

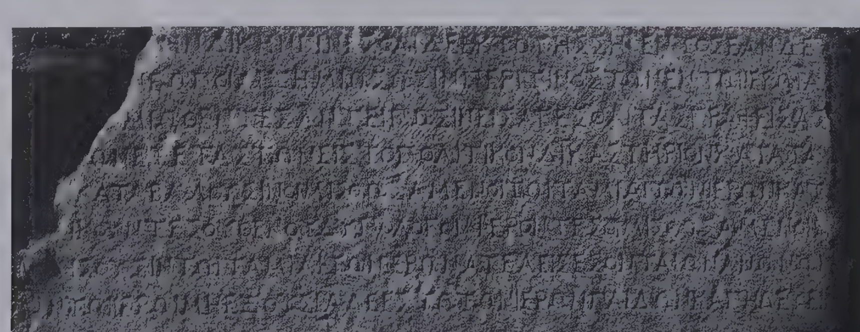
121

3

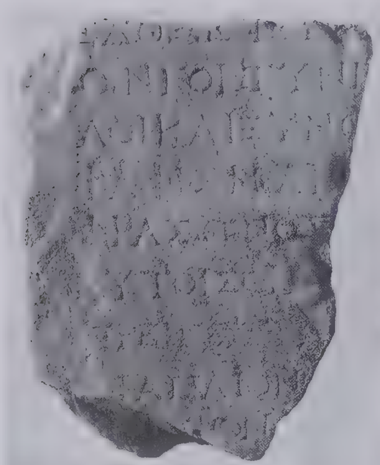

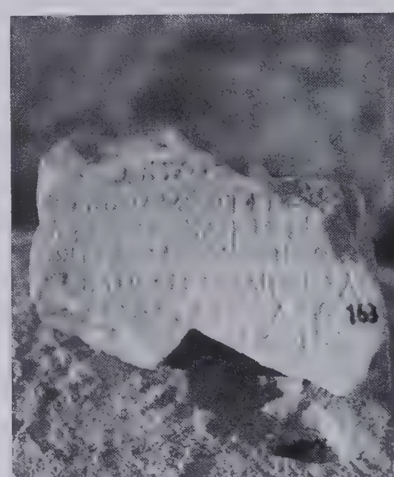
122

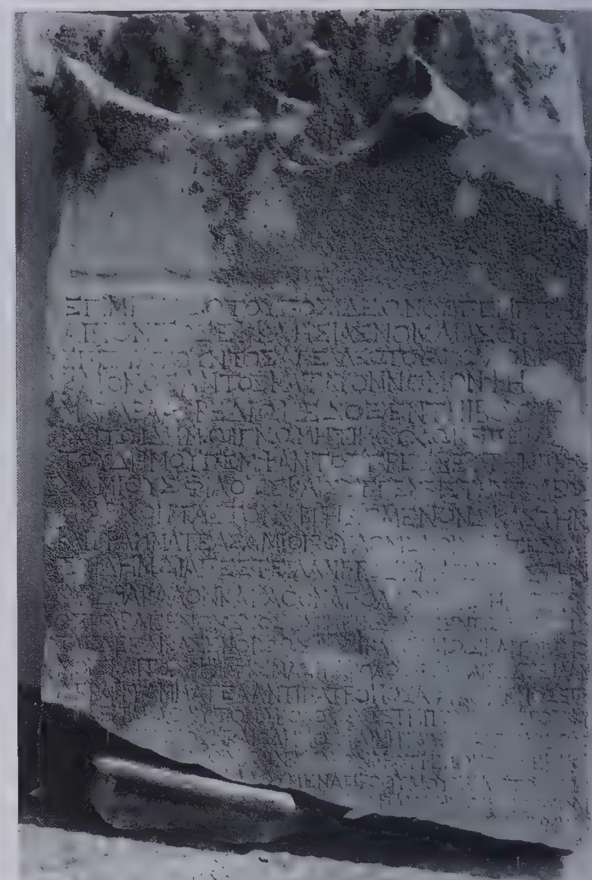

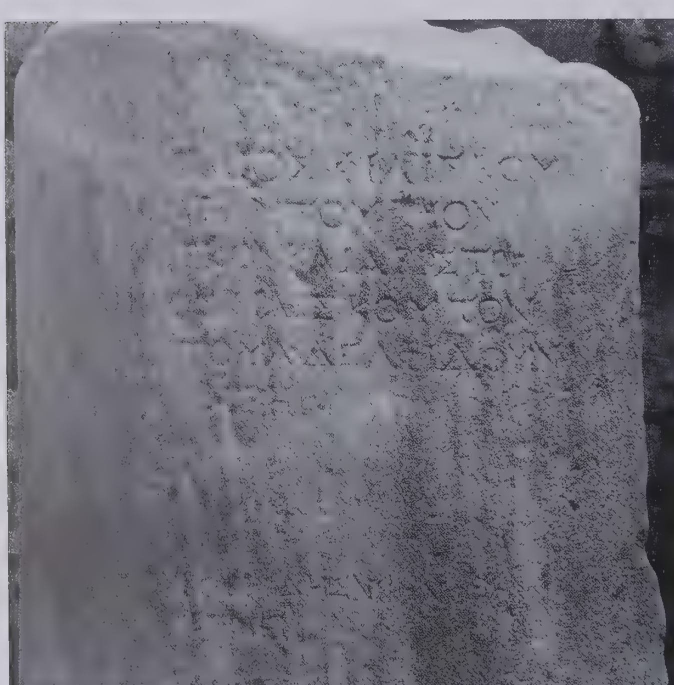
169
(vv. 31 – 38)

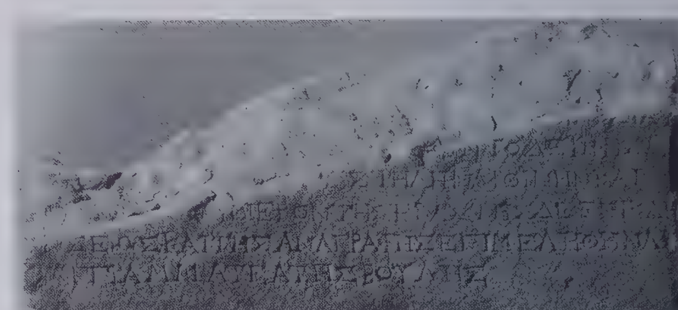

124

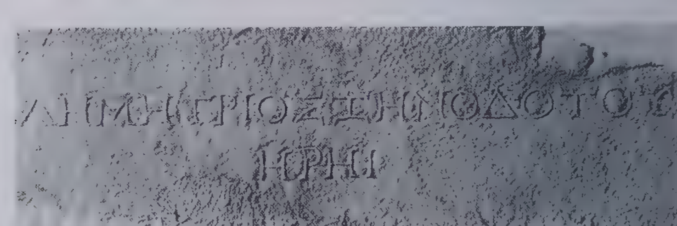

144

683

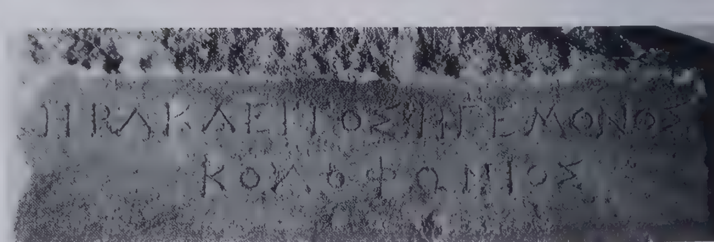

146

449

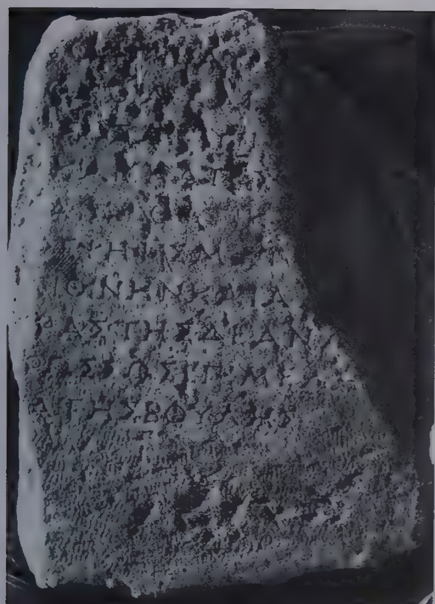

123

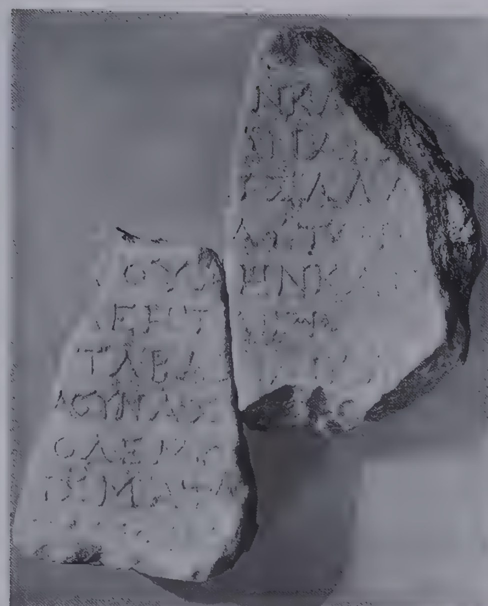

570

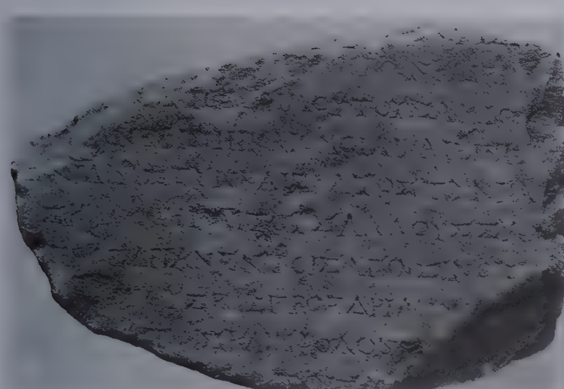

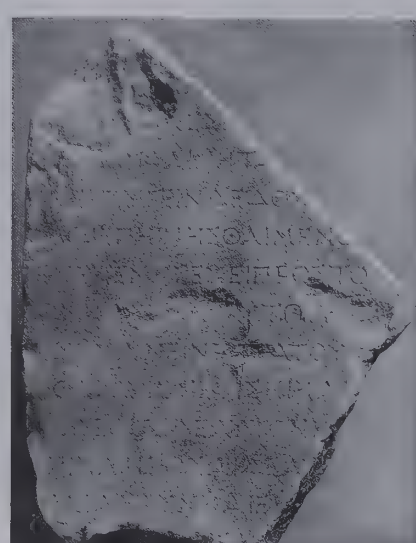
686

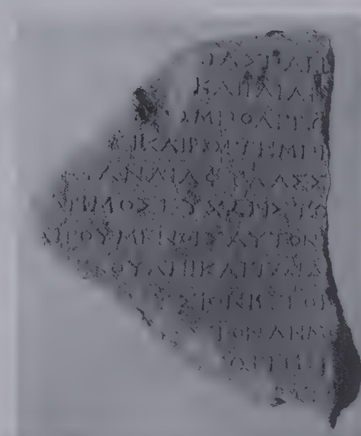

115

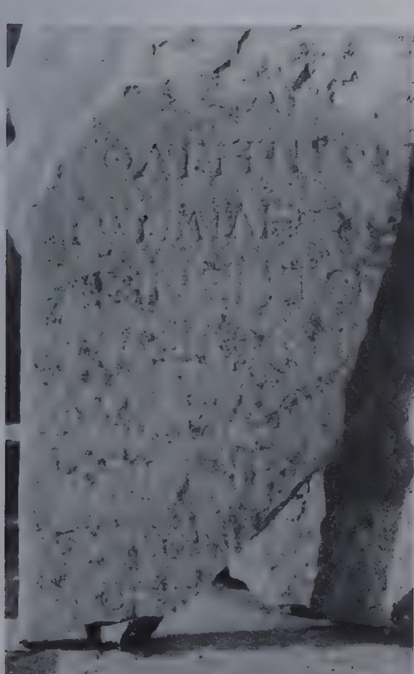

108

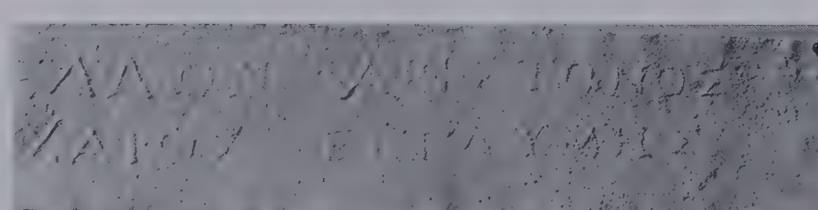

105

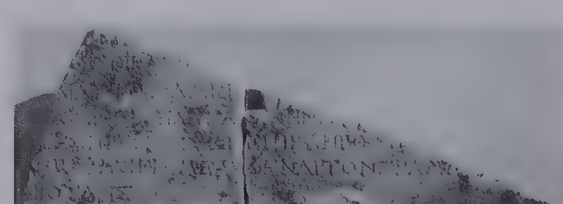

112

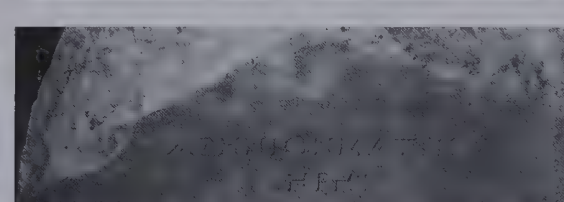

111

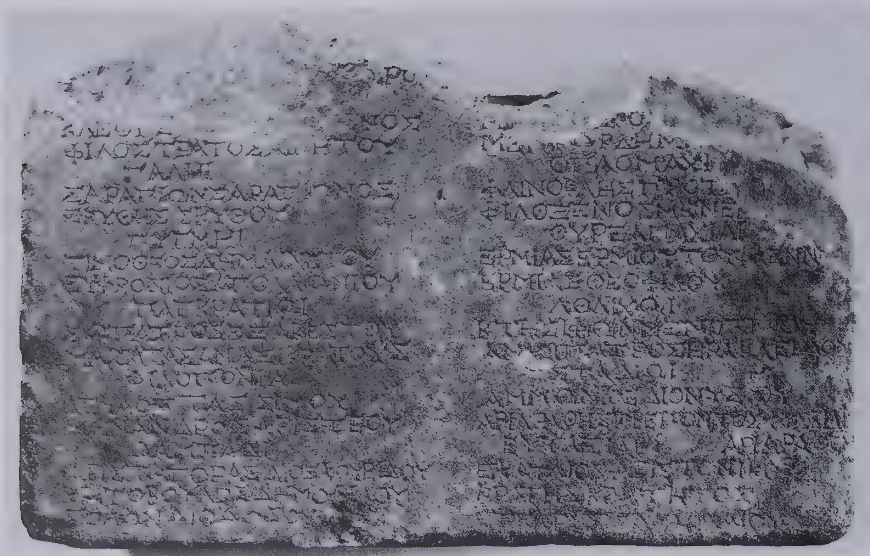

100 *a*

99

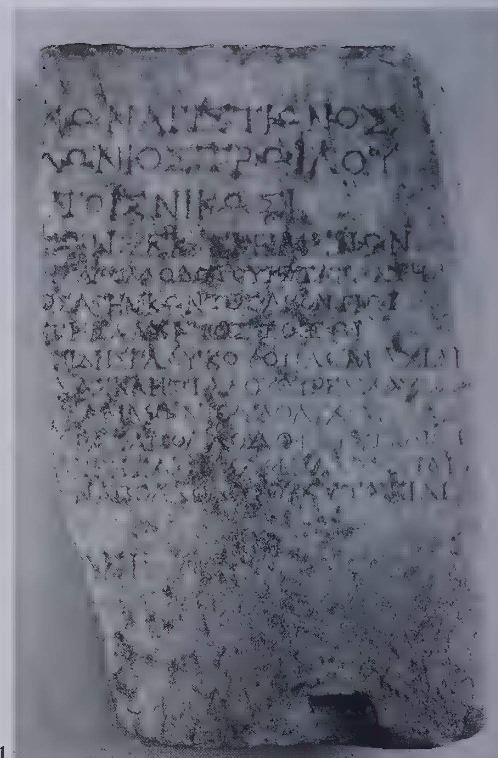

685

113

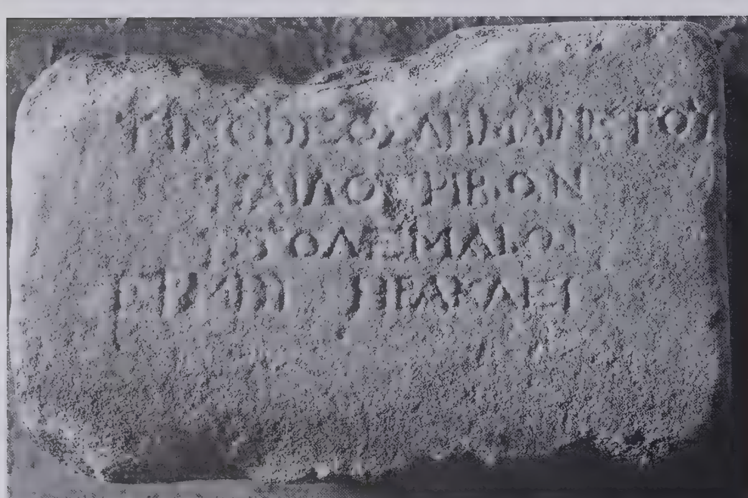

569

180

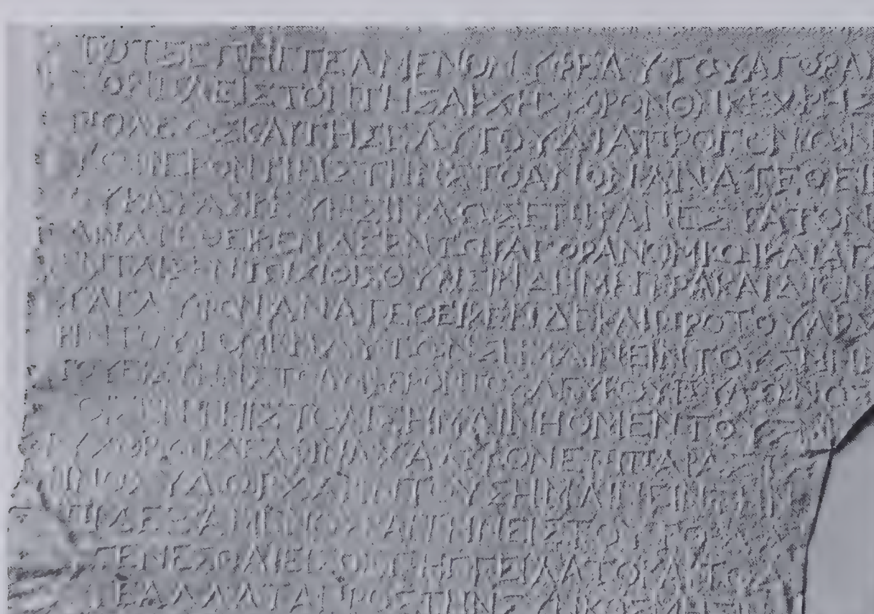
181

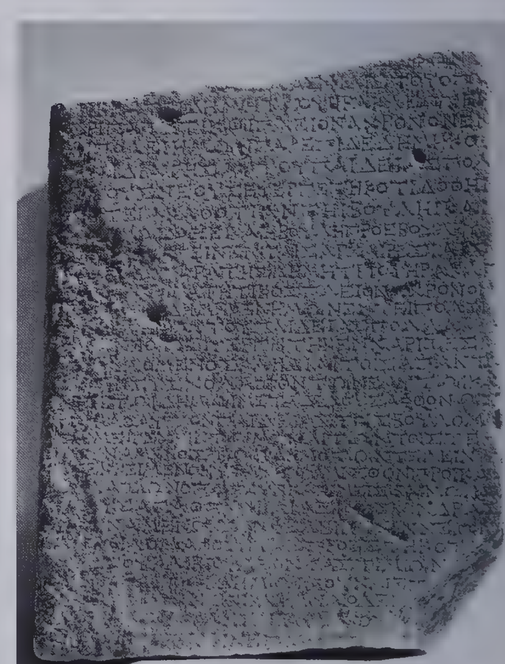
593

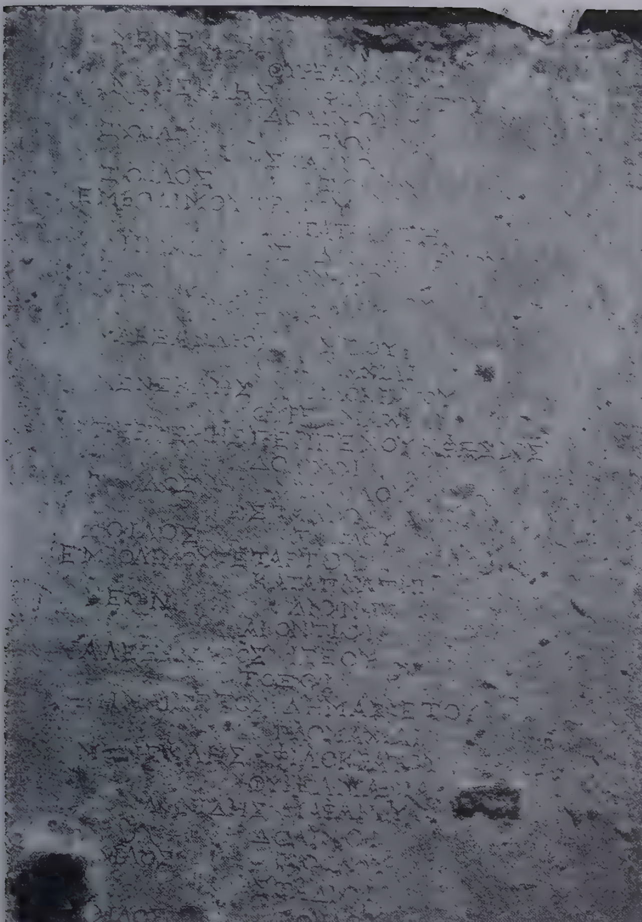
350

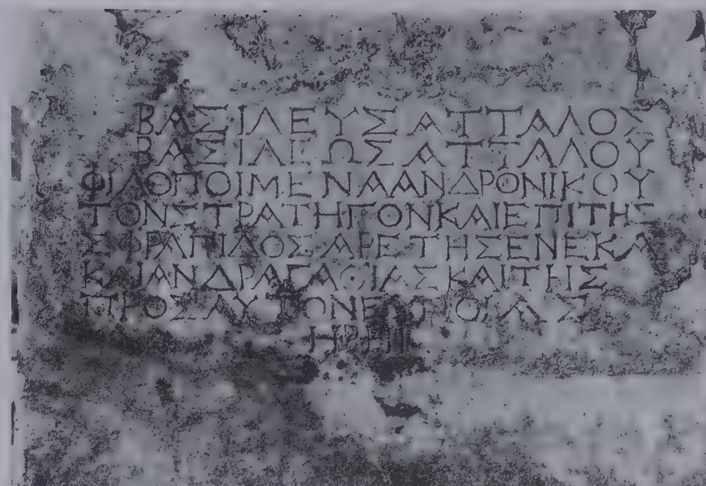
13 *a* (vv. 2 – 17)

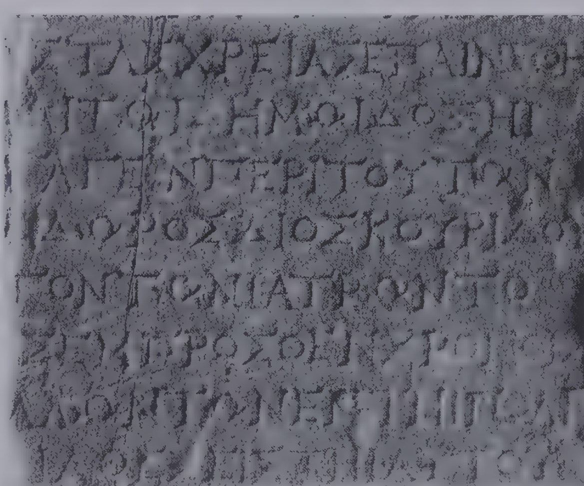
128

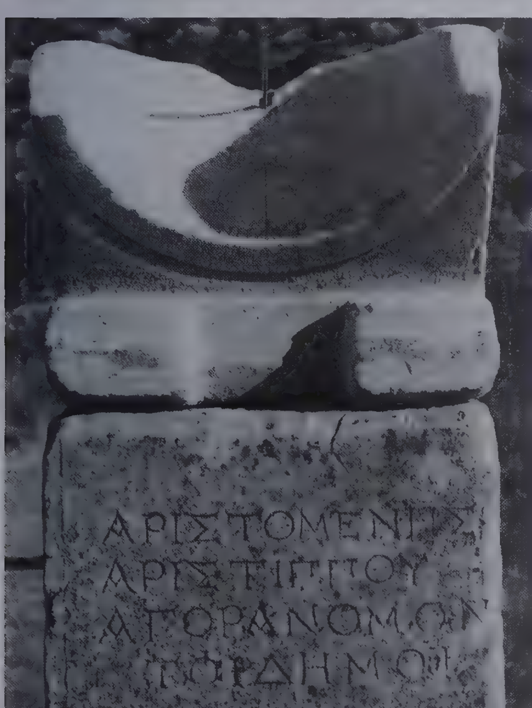
182 (vv. 145 – 182)

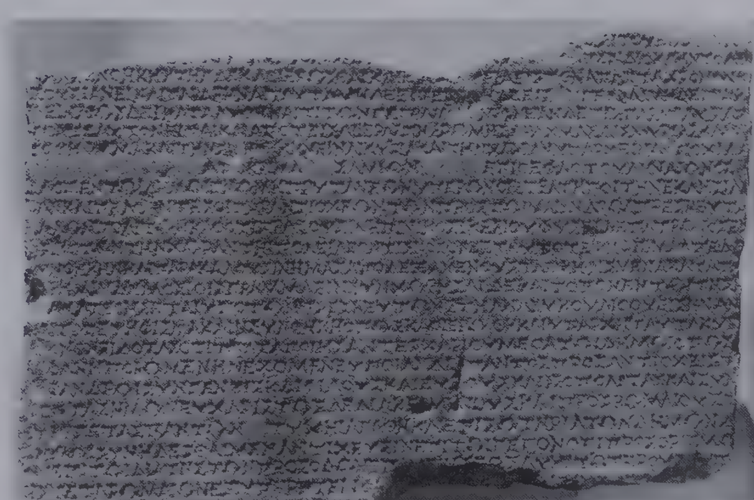
469 (a. 146 – 138 a.)

12 *b* (vv. 6 – 13) a. 198/7 a.

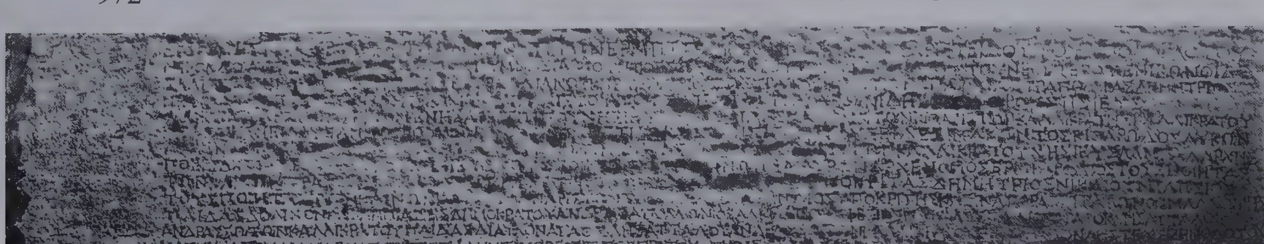

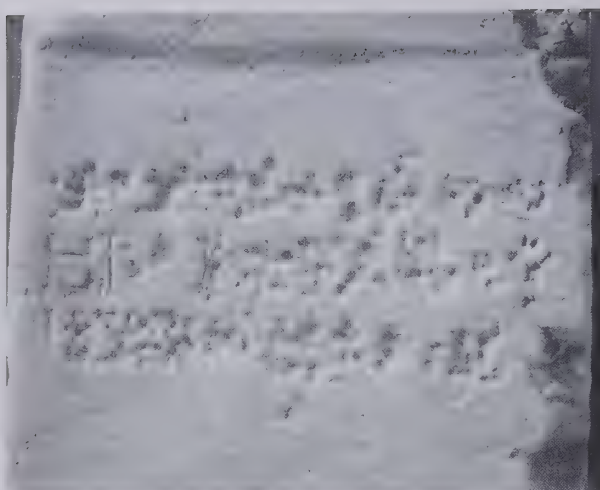
972

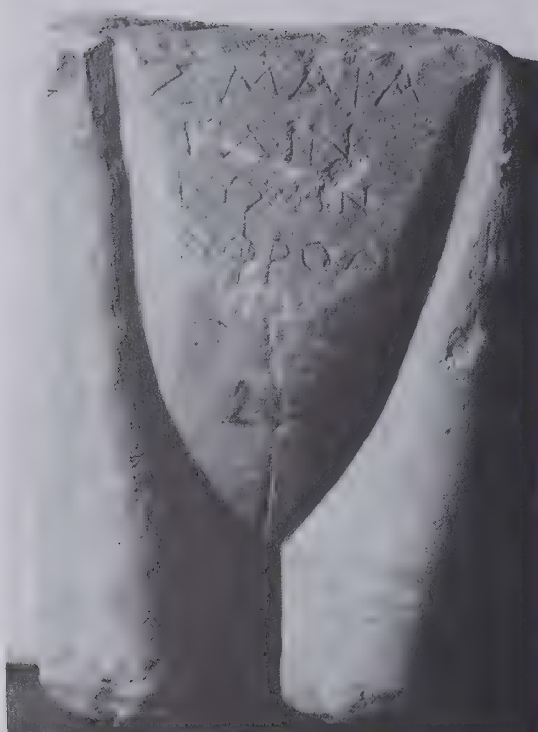

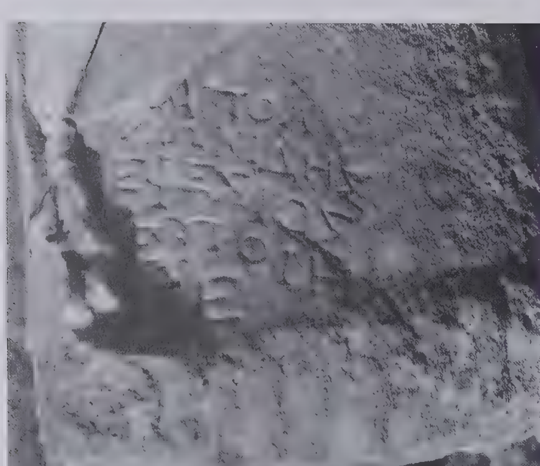
6 (vv. 1 – 26) post a. 167 a.

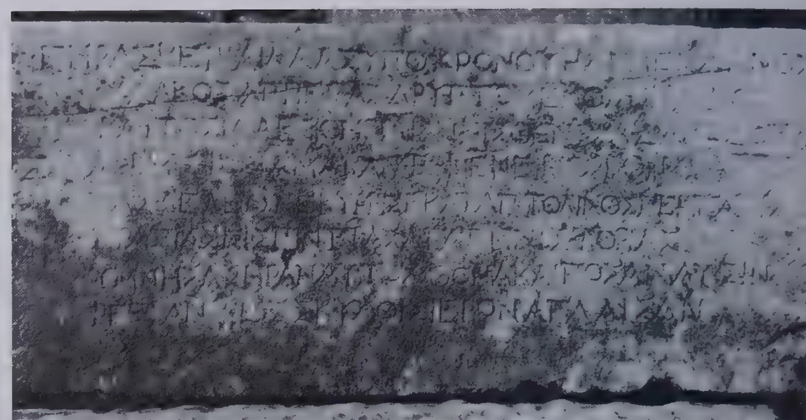
173

688

595

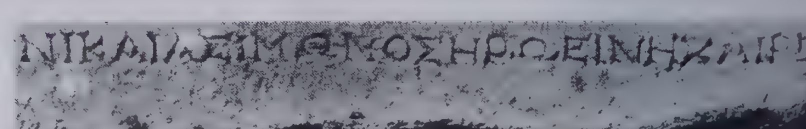

977

285

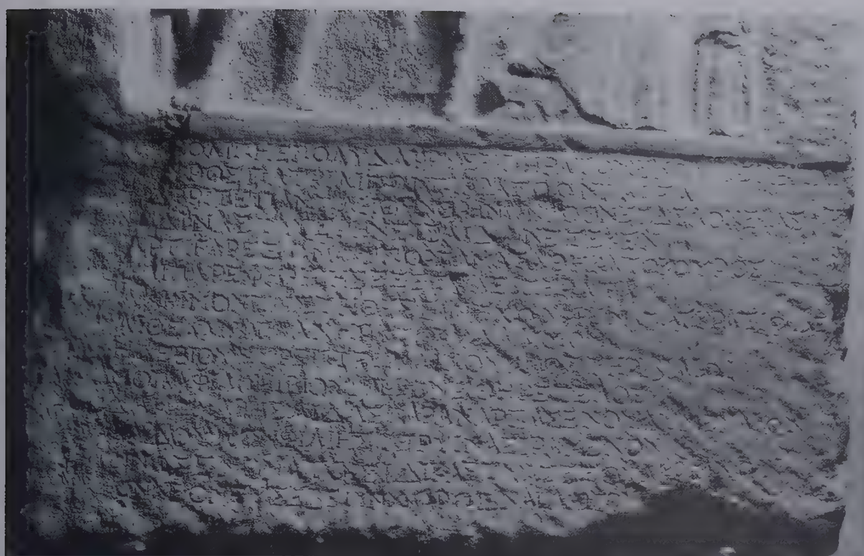

771

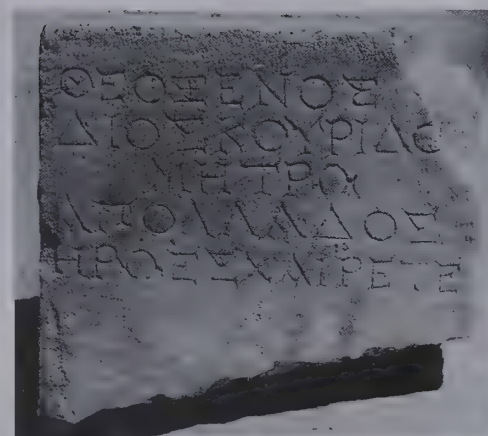

770

1165

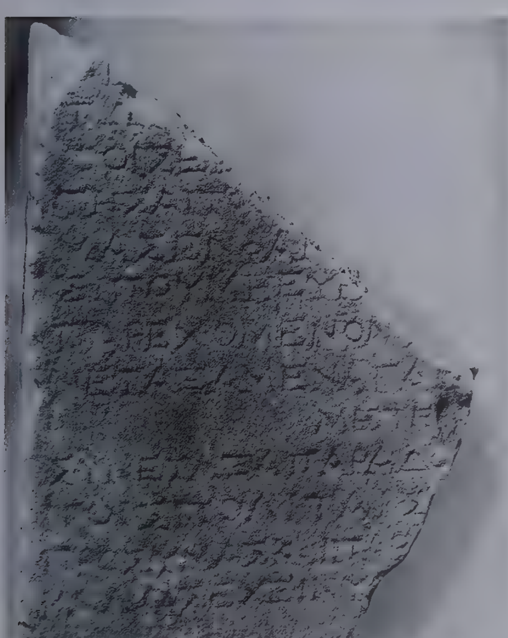

767

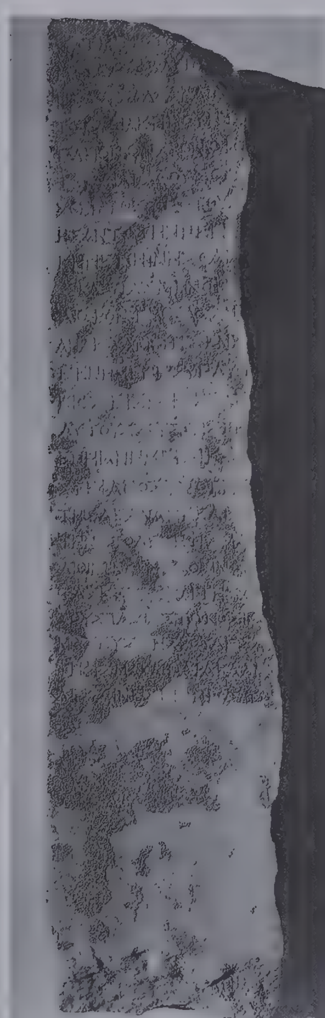

738

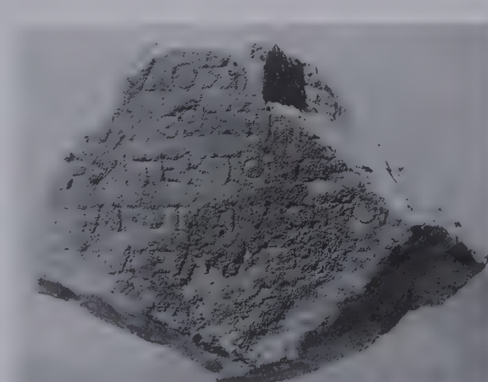

740

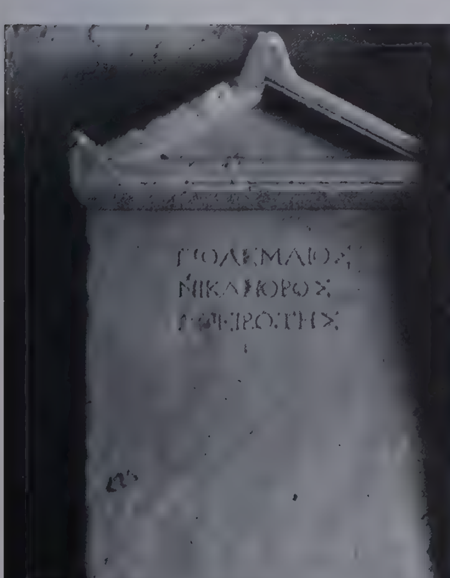

691

1072

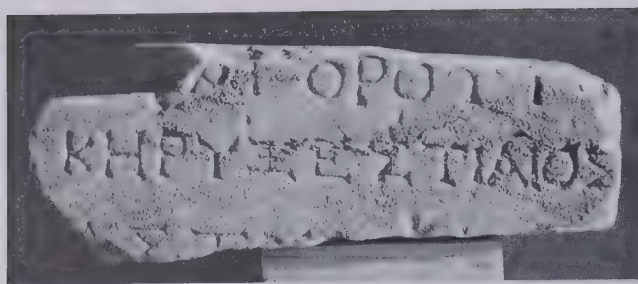

158 *b*

129

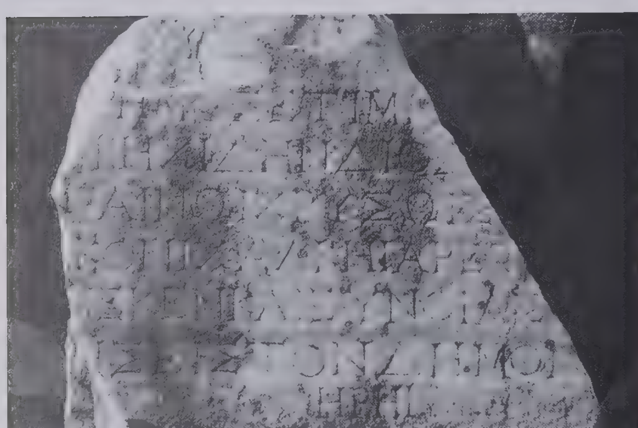

5 *b*

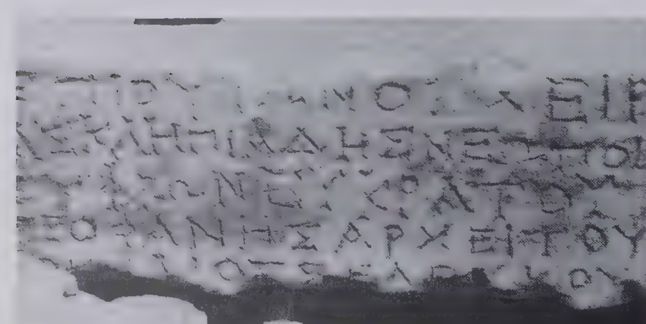

689

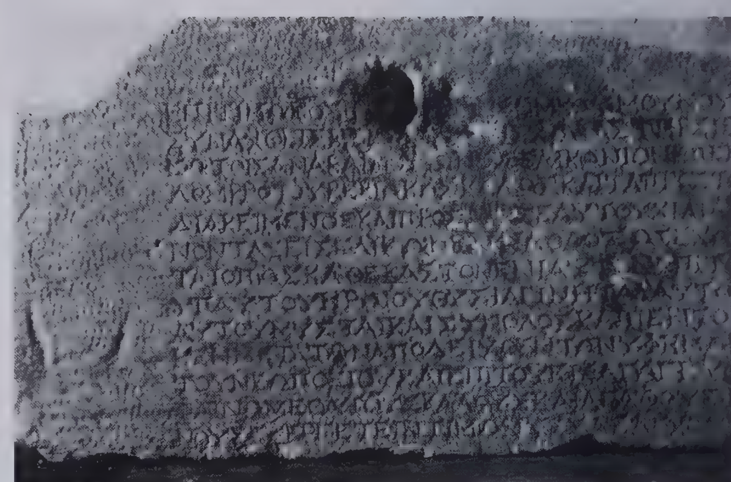

428

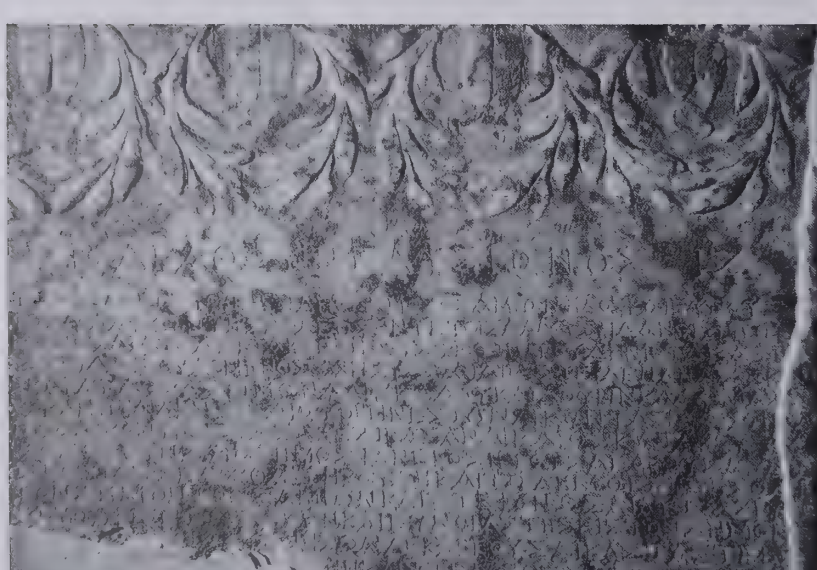

174

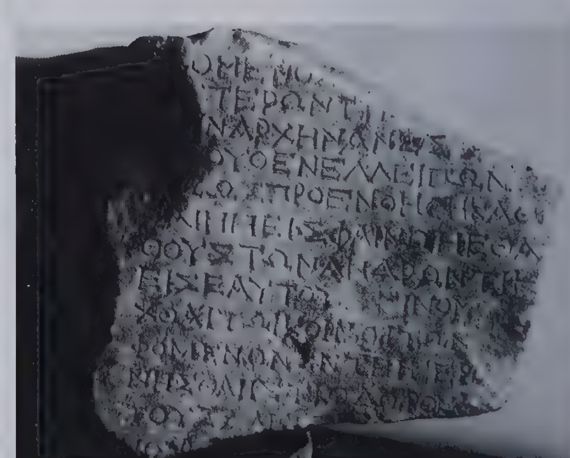

15

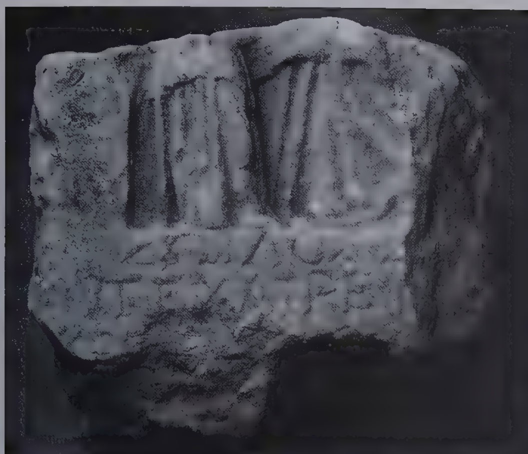

284

185 A

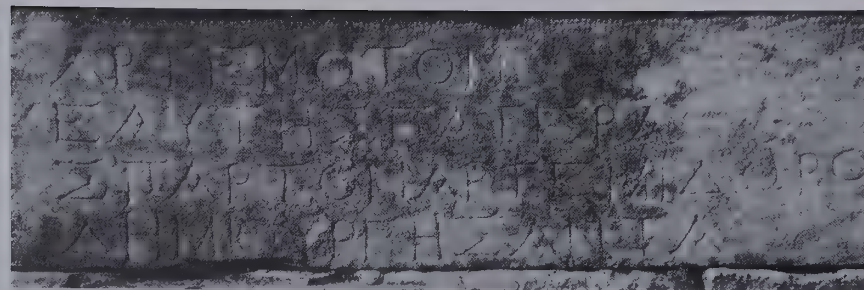

132

145

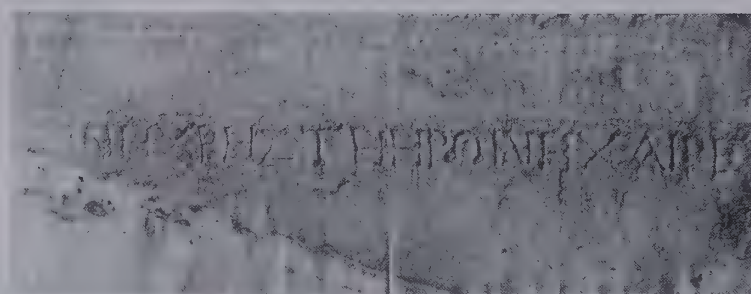

133 *b*

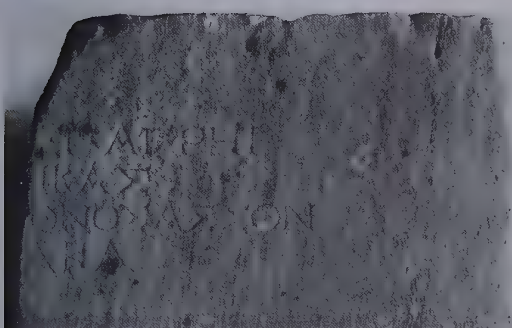
778

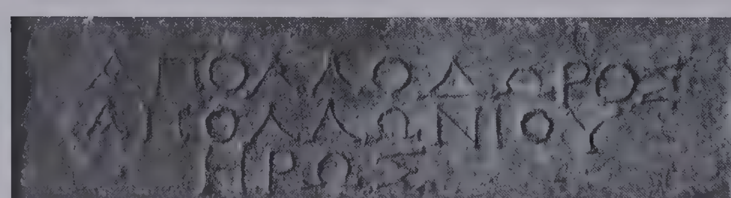
455

692

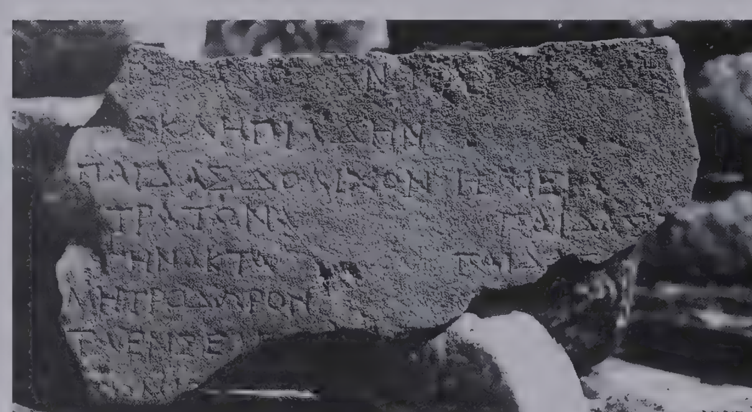
1166

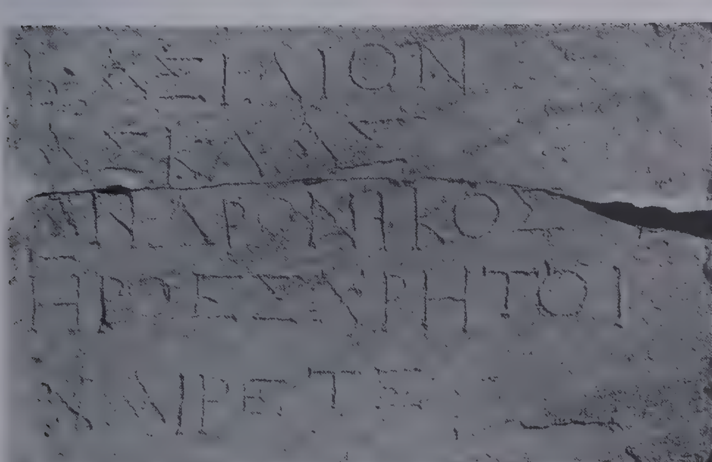
696

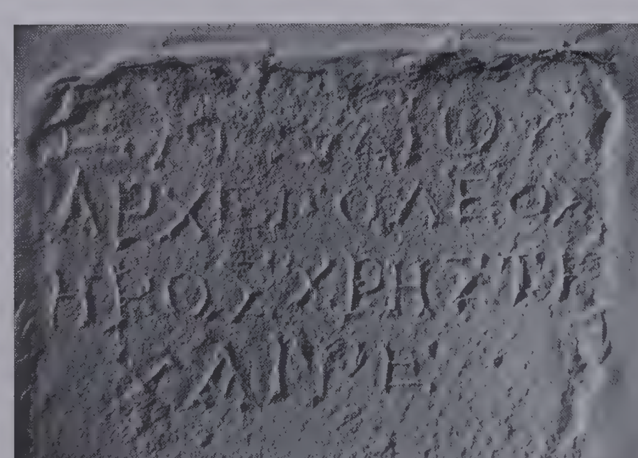
1006 A

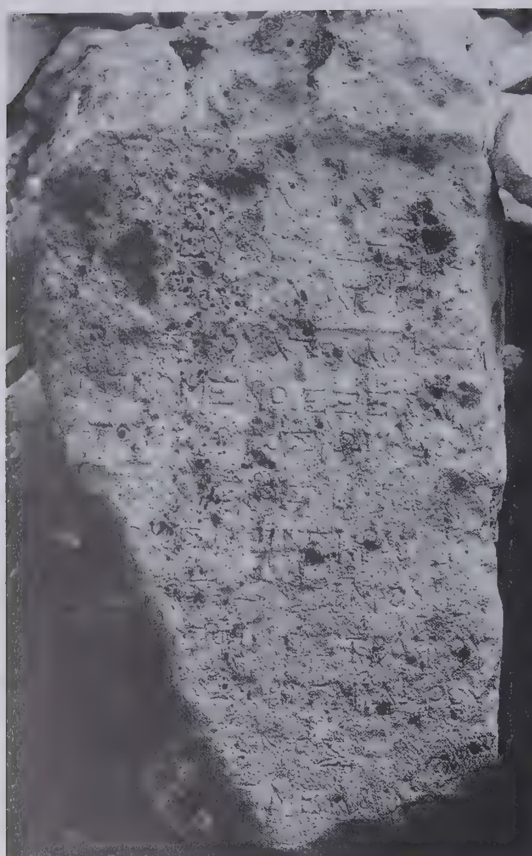
290 *a*

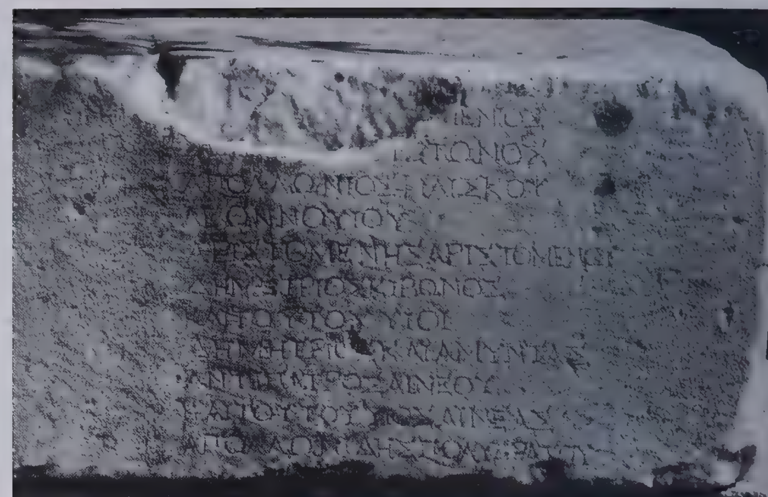
590

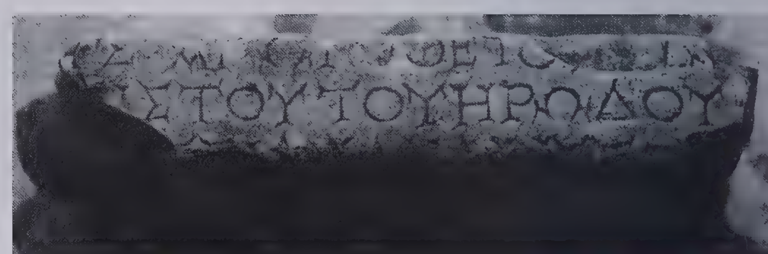
694

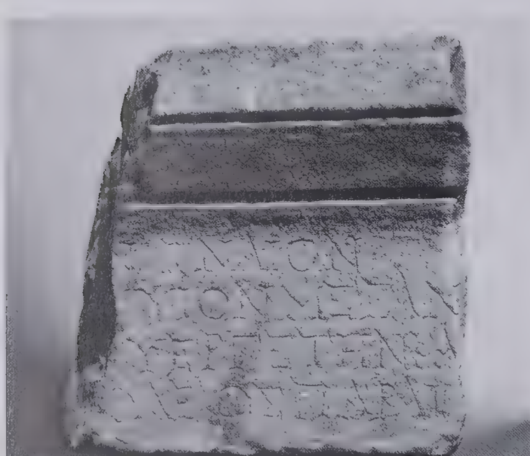
200

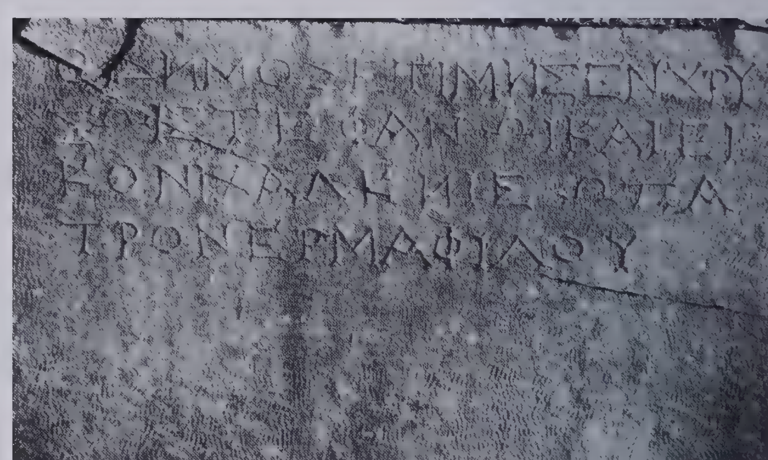
204

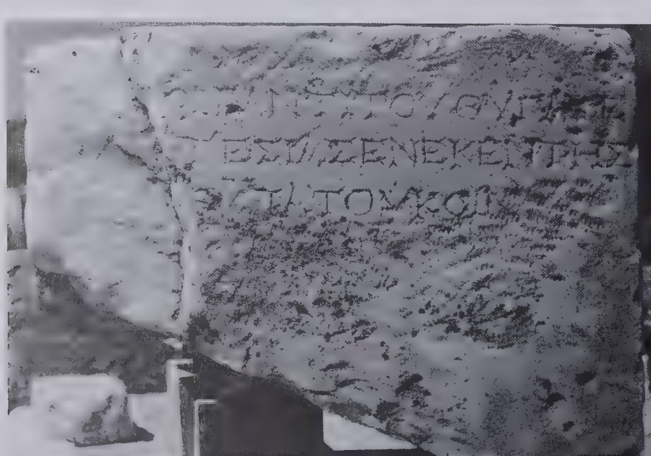
175

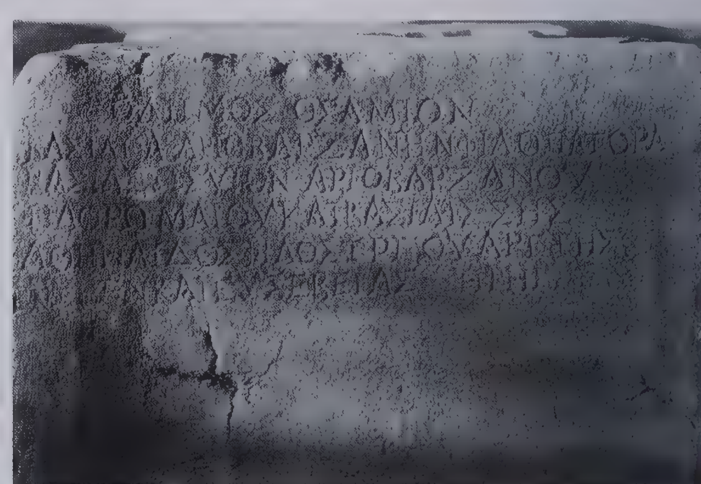
352 *b* (p. 67 a.)

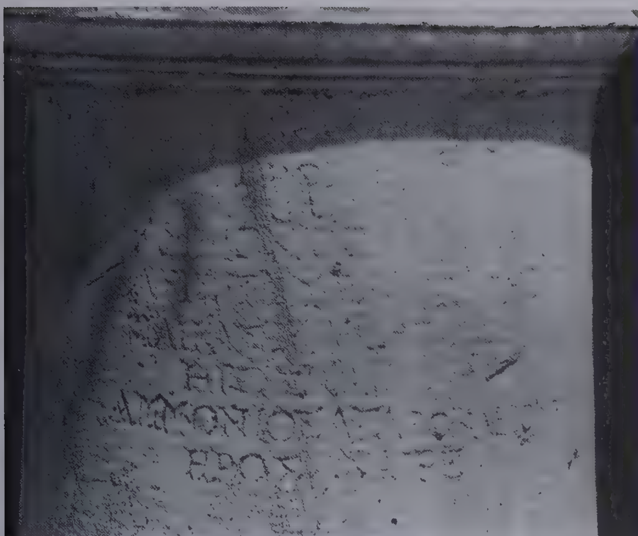
288 I

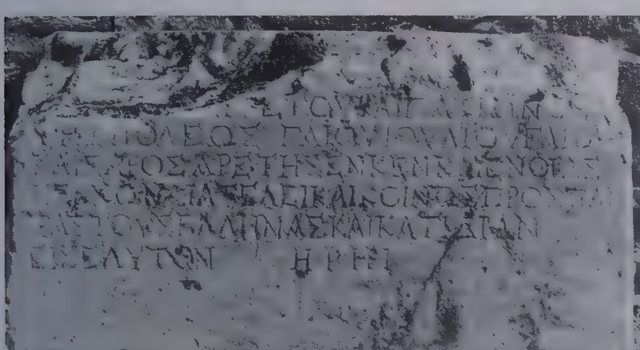
354 (a. 61 – 58 a.)

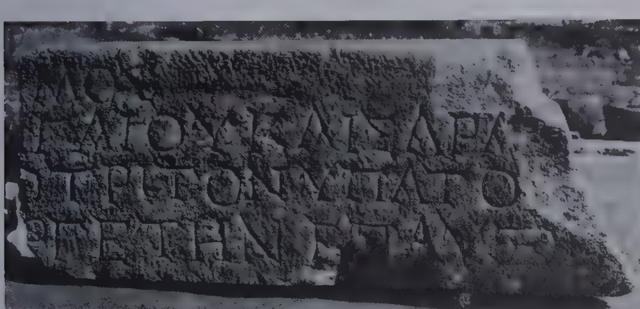
349 (a. 62 – 52 a.)

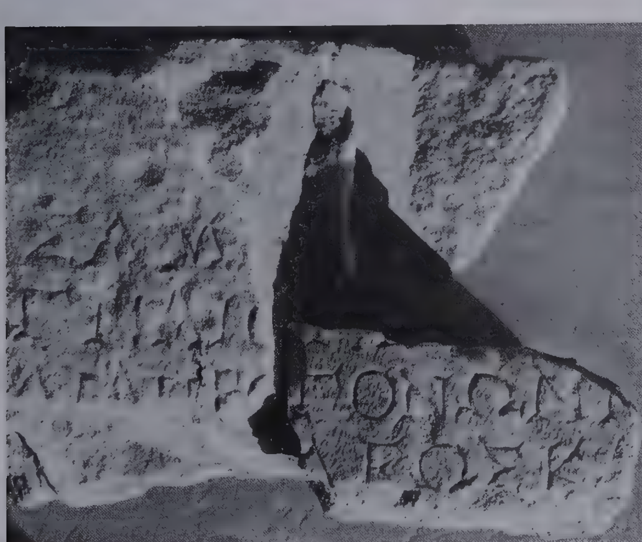
817

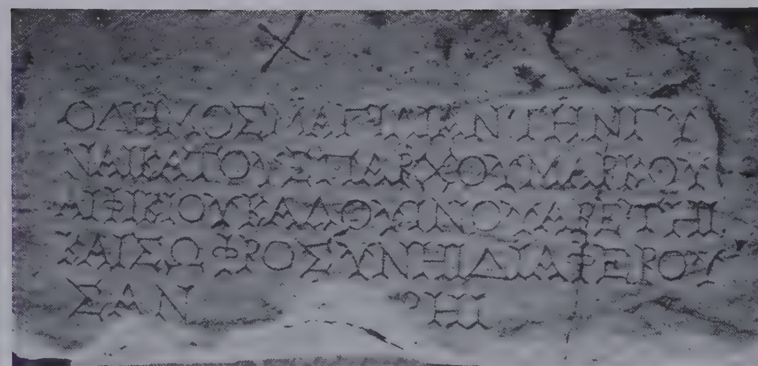
389 (a. 44 a.)

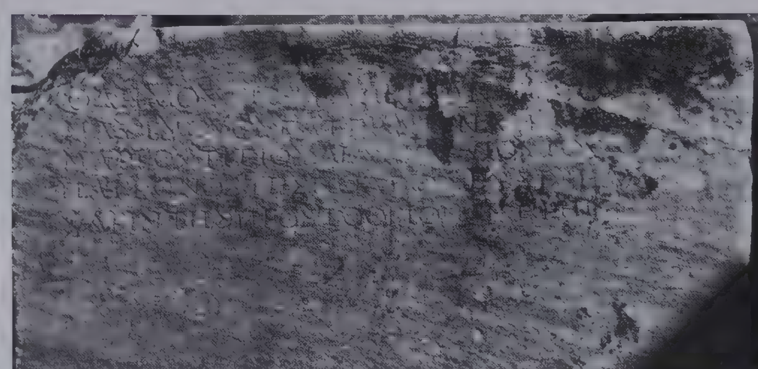
387 (a. 46 a.)

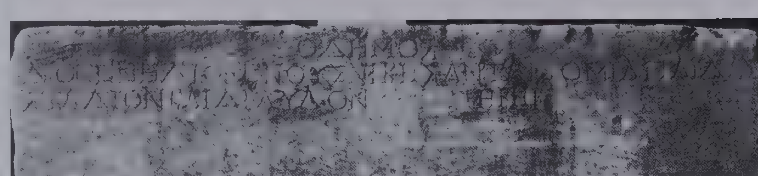
358 (a. 32 a.)

360

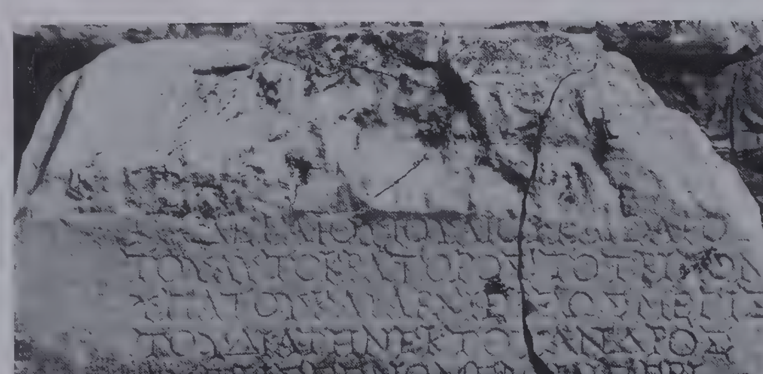
359 (a. 32 a.)

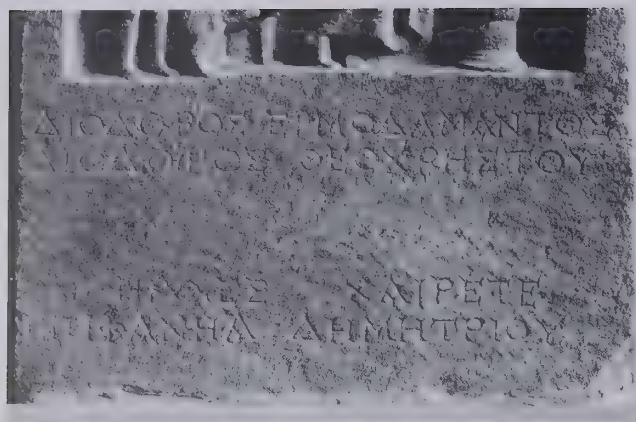
338

357 *a* (a. 46 – 44 a.)

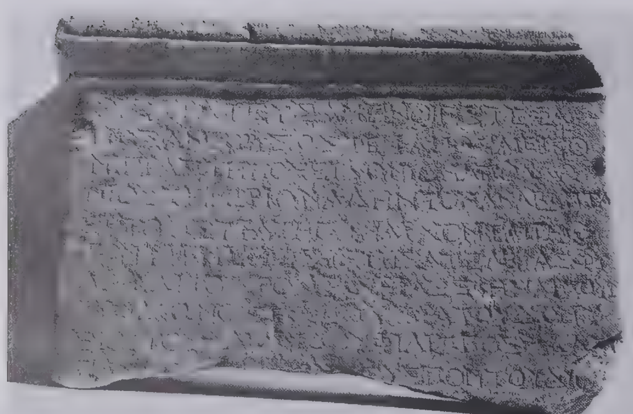

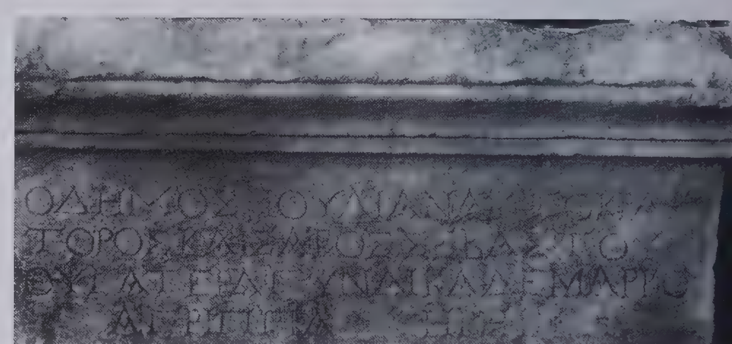
388 (a. 46 a.)

743

391 (p. a. 27 a.)

362 *a* (p. a. 21 a.)

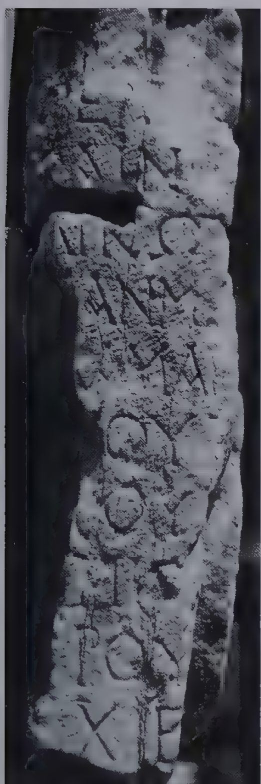

464

393 (a. 14 a.)

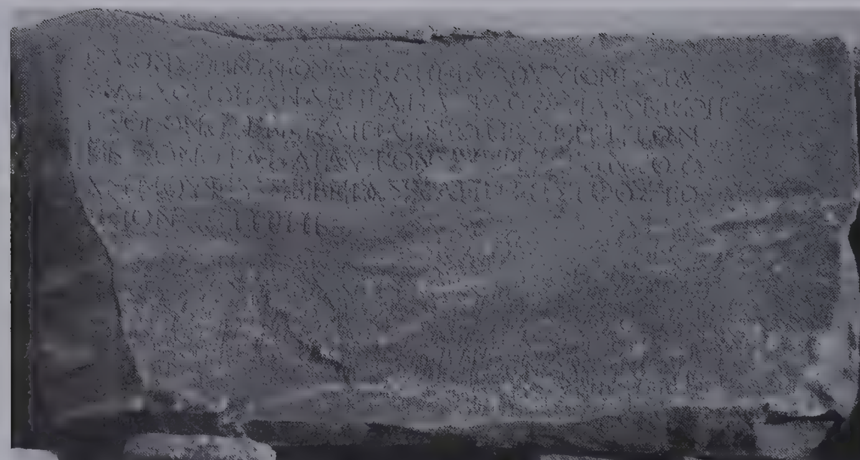

1016

394 (a. 2 a.)

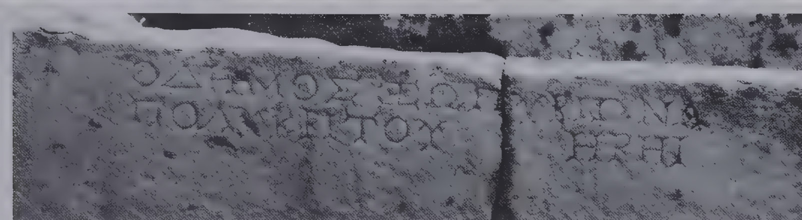

328

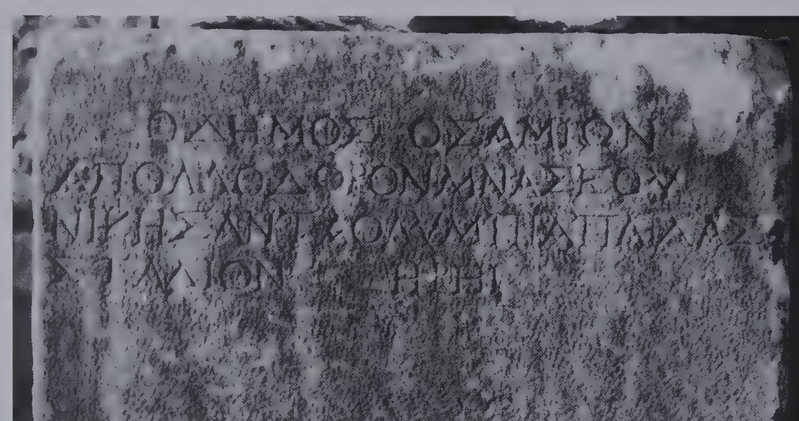
466

297

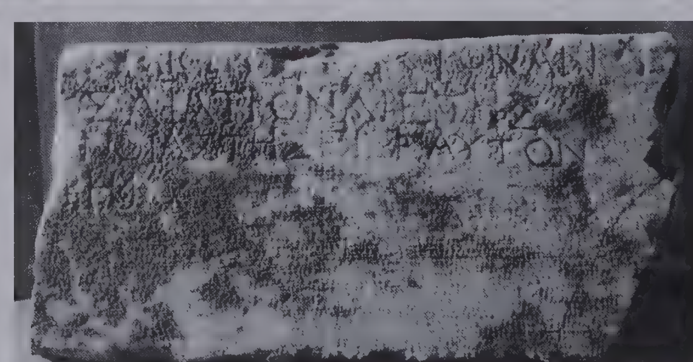
292

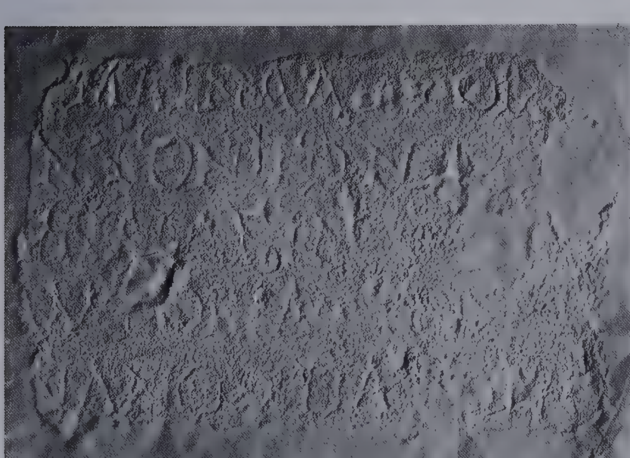
336

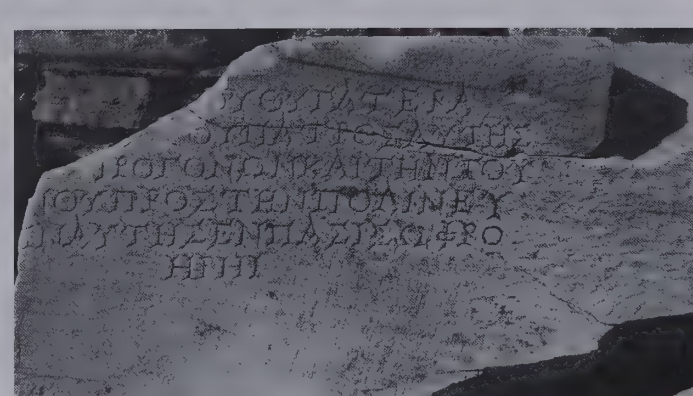
317

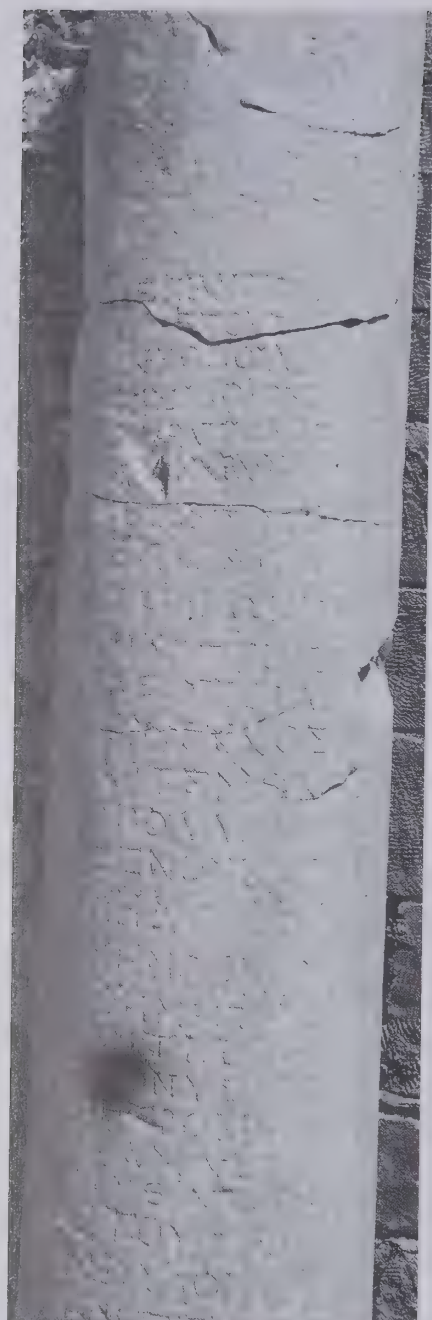
363

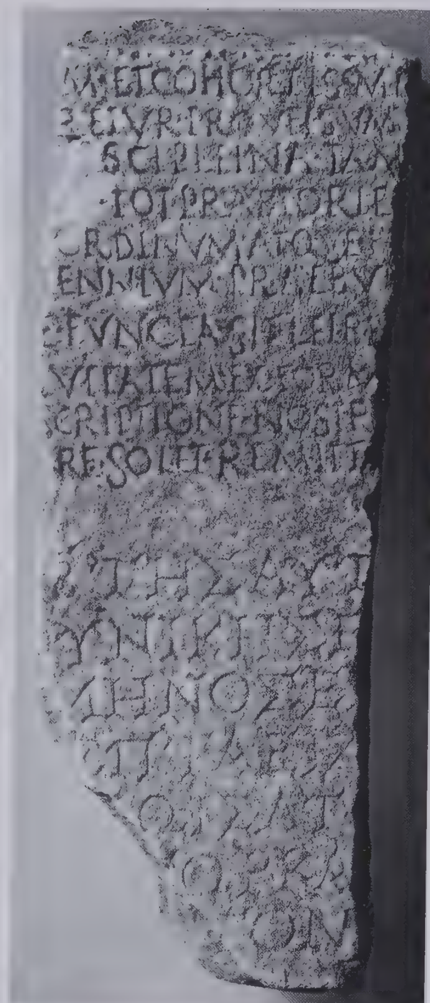
138

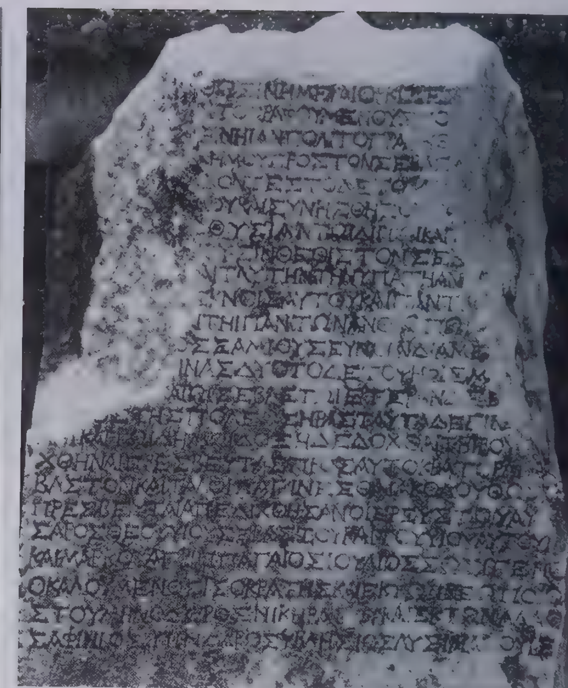
319

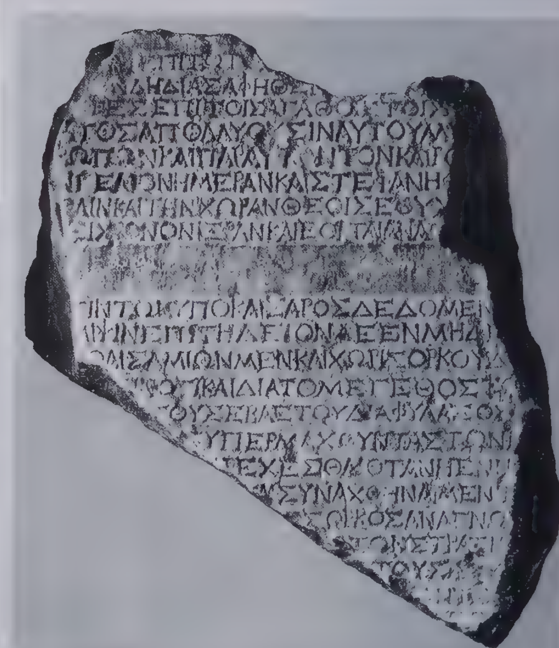
186

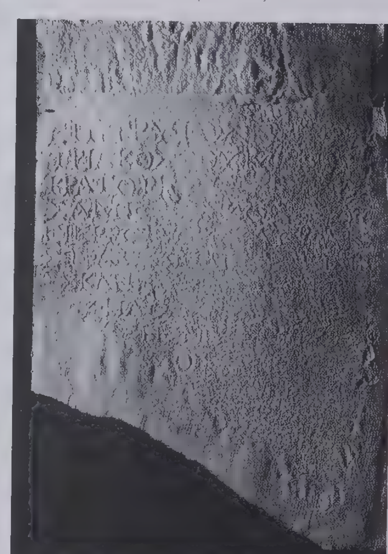
159 (a. 19 a.)

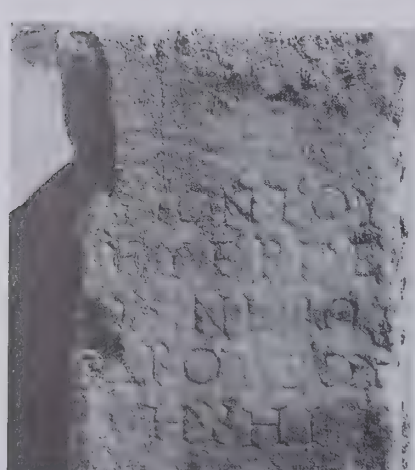
7 *d* (a. 5 a.?)

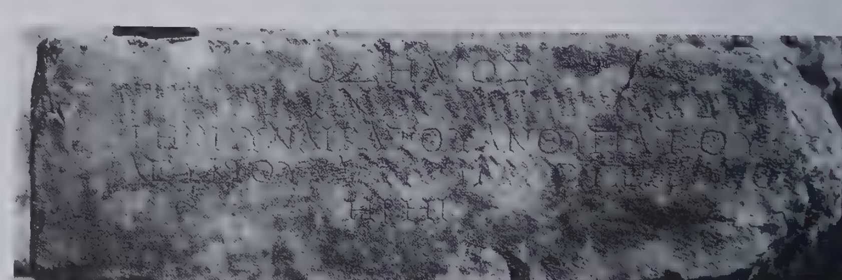
7 *a* (a. 5 a.?)

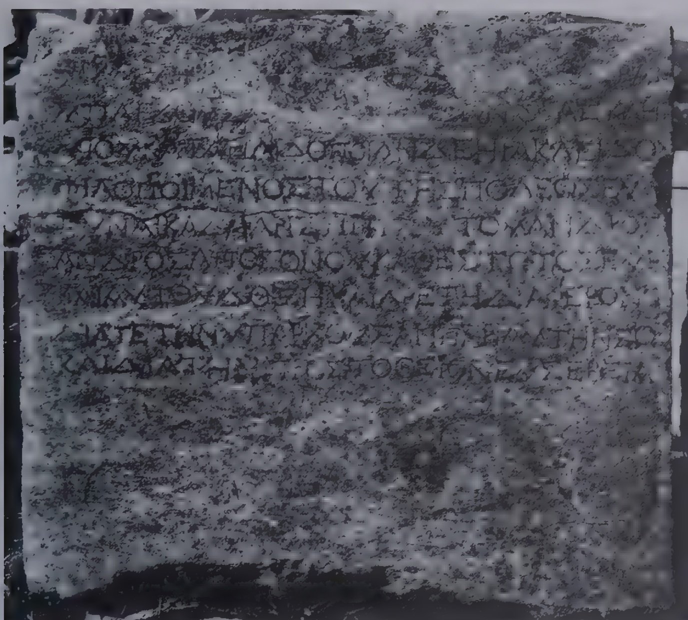
161 (a. 2 a. – 9 p.)

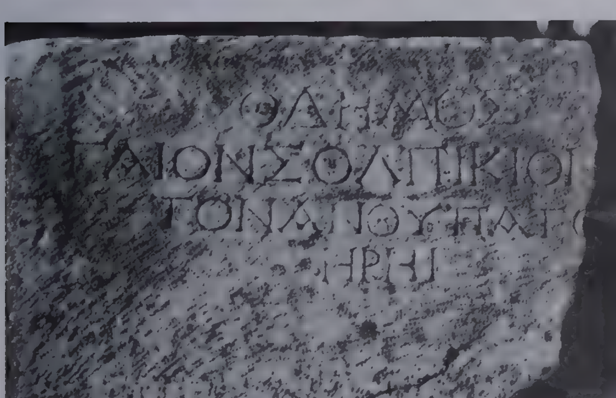
396 (a. 9 a. – 4 p.)

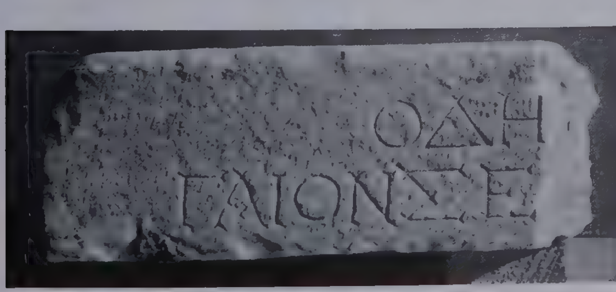

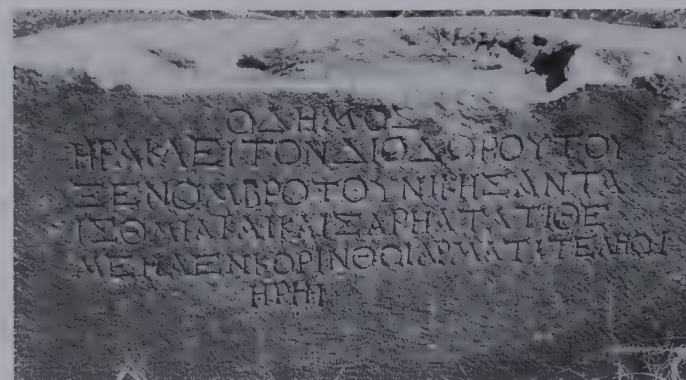
364 (a. 5 – 12 p.)

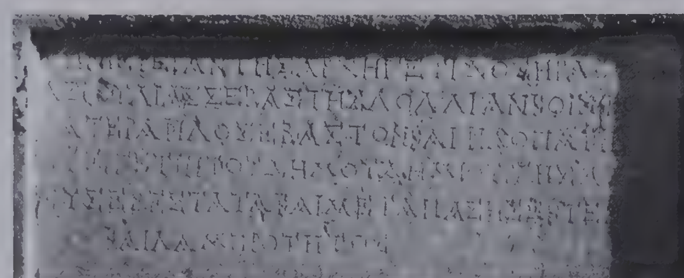

320

318

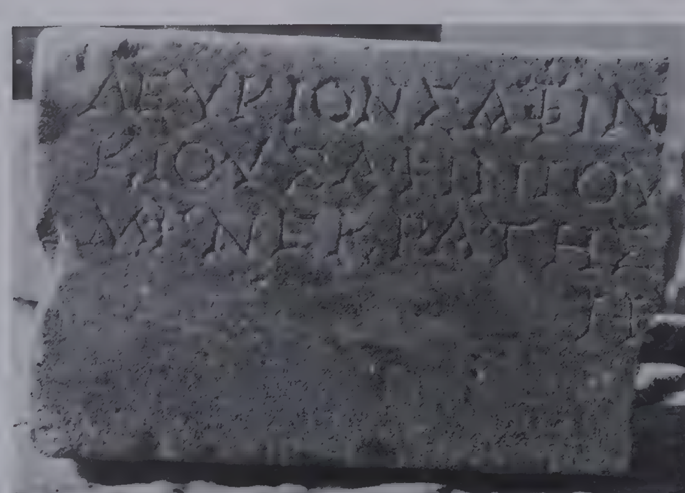

372

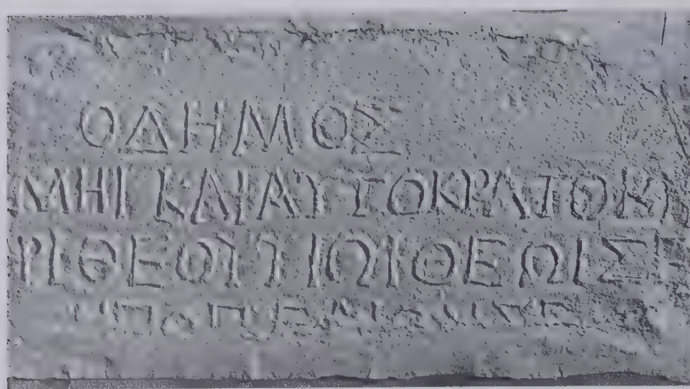

377

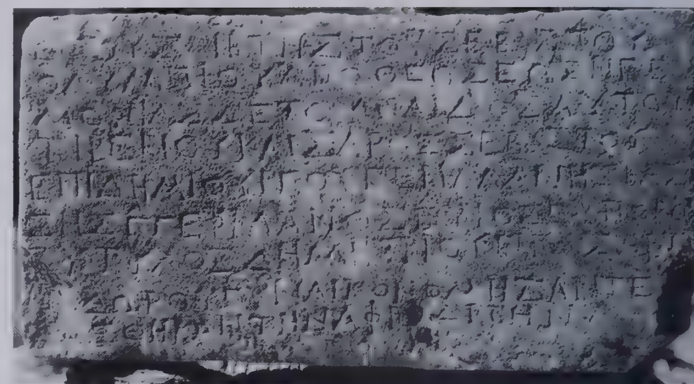

340

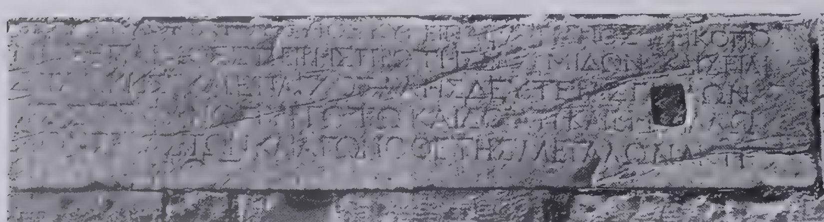

330

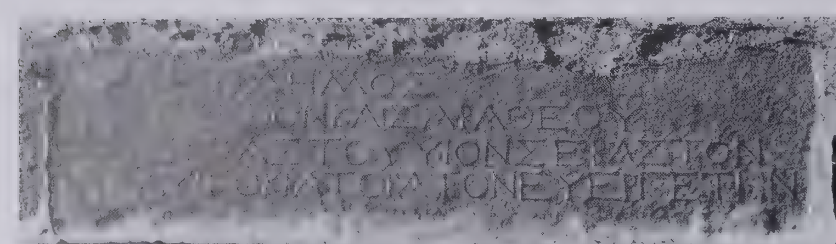

301

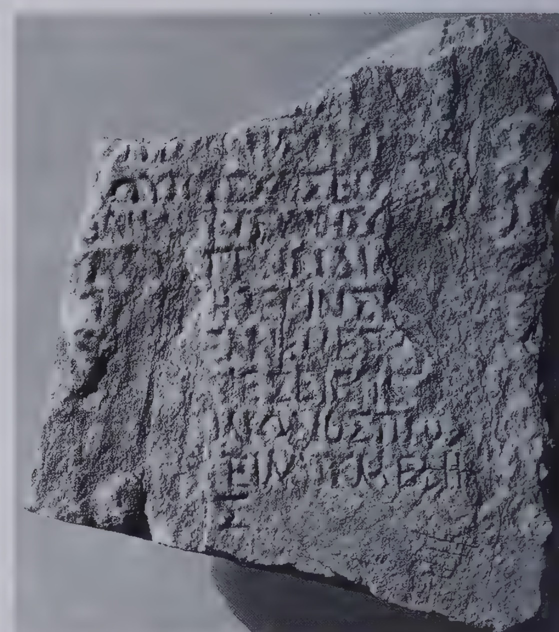

456

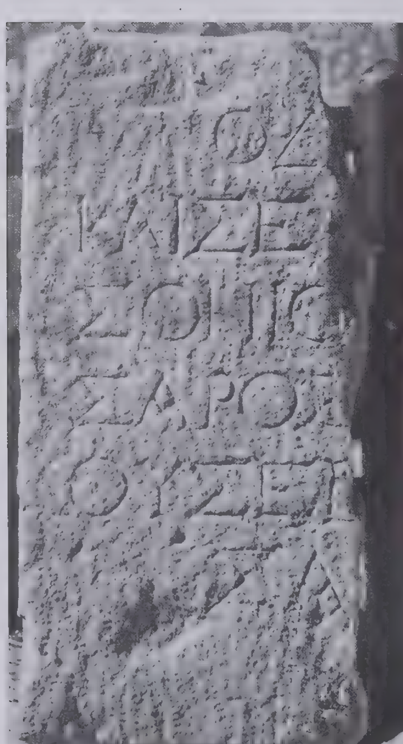

366 (a. 17 – 20 p.)

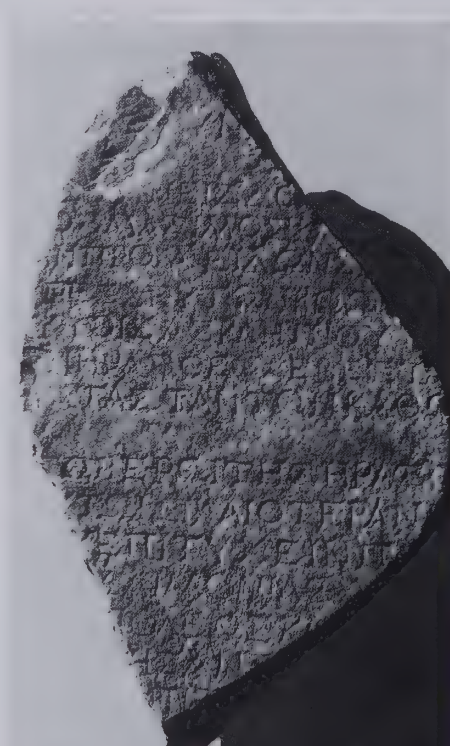

598 (a. 25/6 p.)

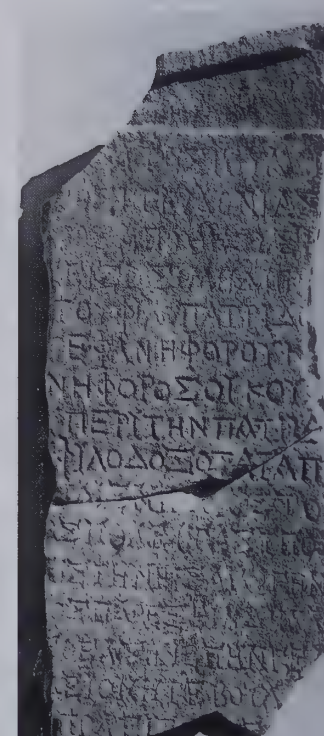

821

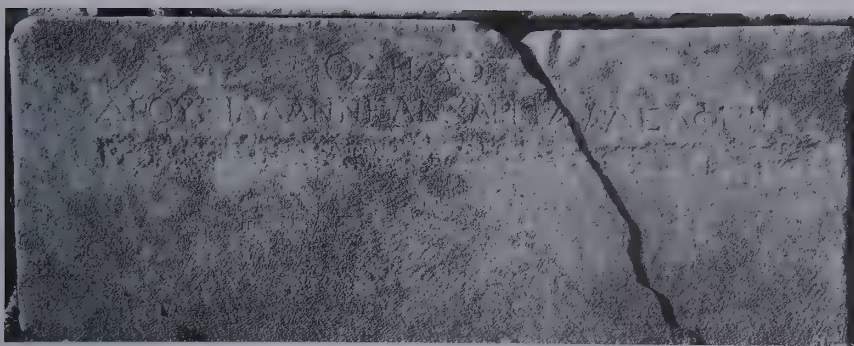

409 (a. 14 – 37 p.)

139 *b*

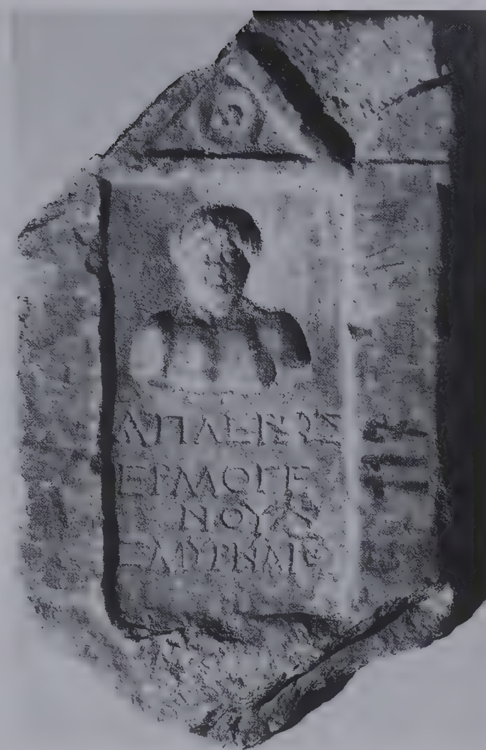

404 (a. 19 p.)

163 (a. 23 p.)

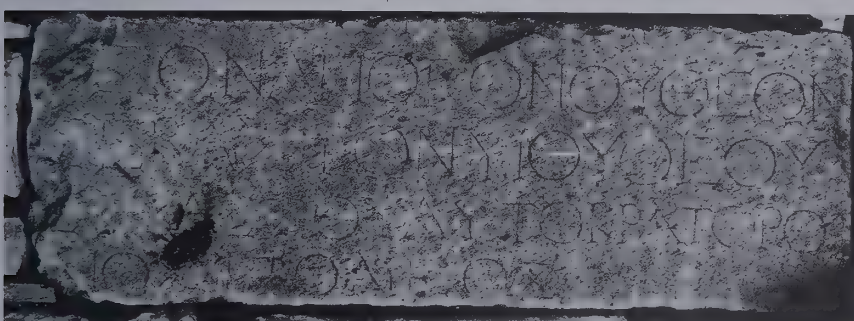

16 (a. 23/4 p.?)

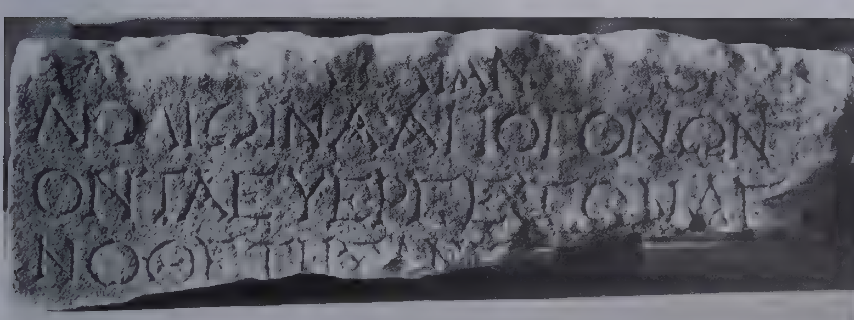
411 (a. 37 – 41 p.)

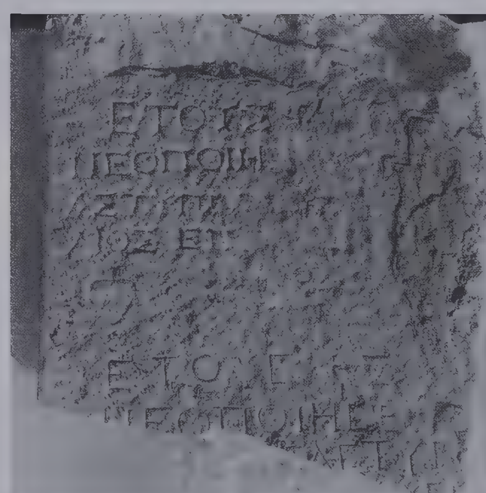
752

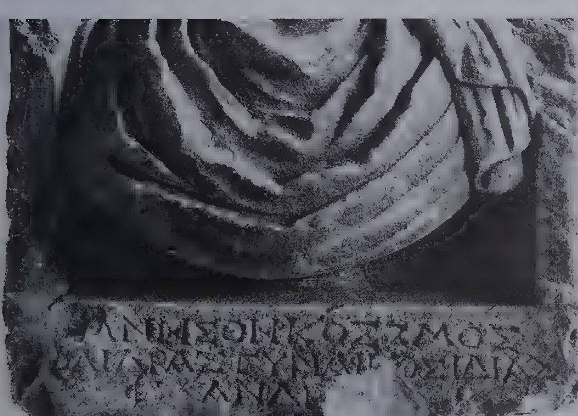
499 *b* (a. 37 p.)

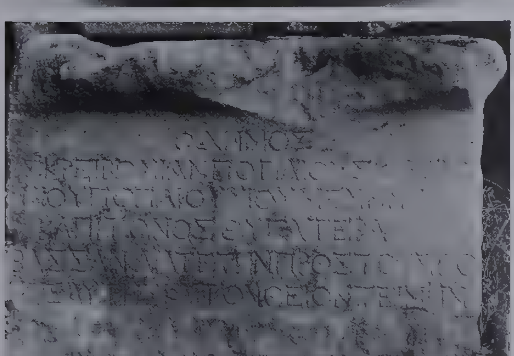
306

193

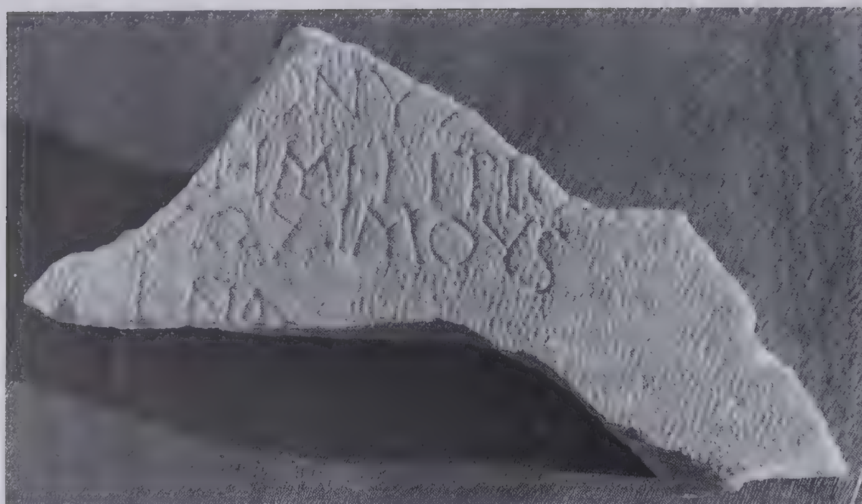
797 *b*

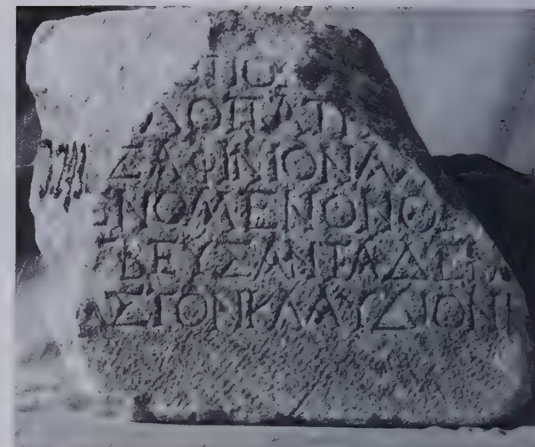
378

410 II (a. 14 – 37 p.)

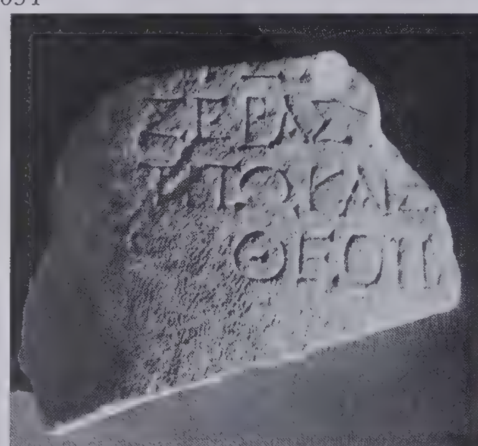
1051

465 (a. 41 – 54 p.)

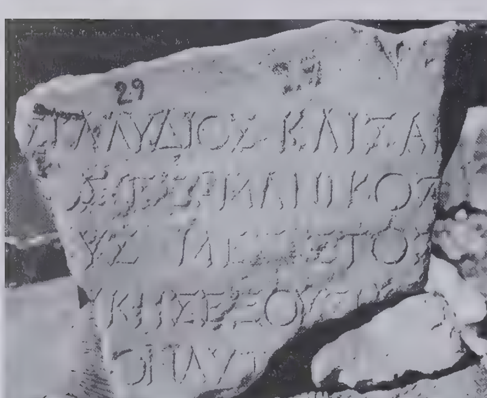
415 (a. 41 – 68 p.)

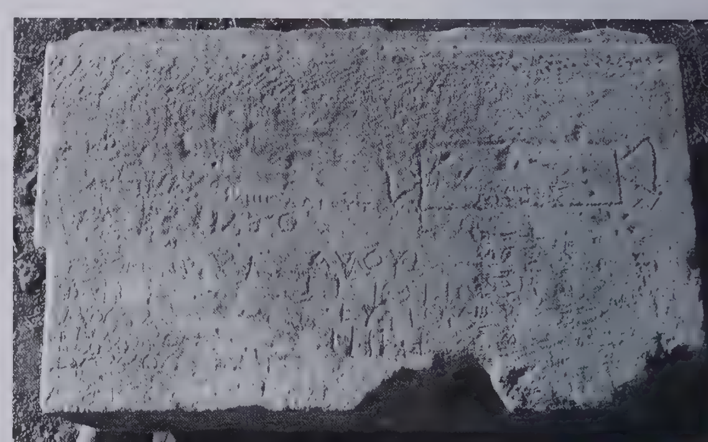
501 (a. 79 – 81 p.)

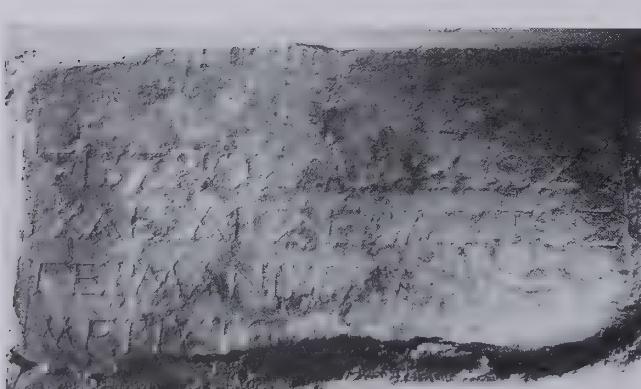
164 *a* (a. 41 p.)

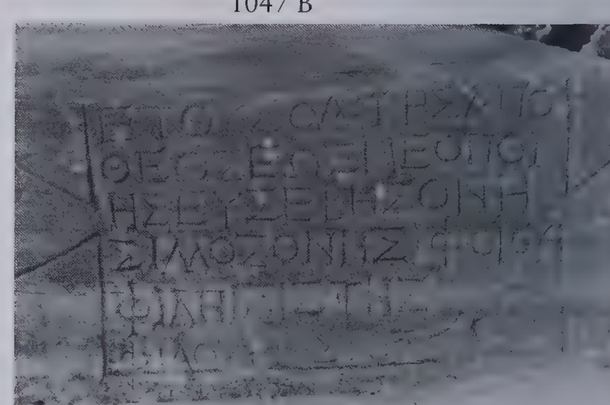
482 *b* (a. 47 p.)

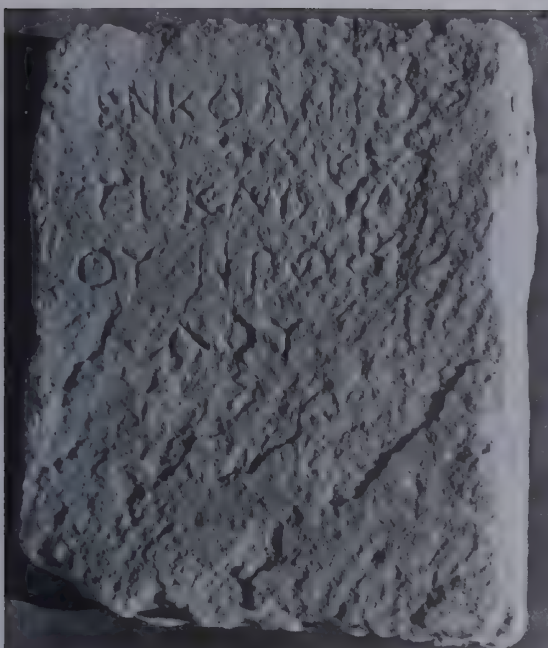
1047 B

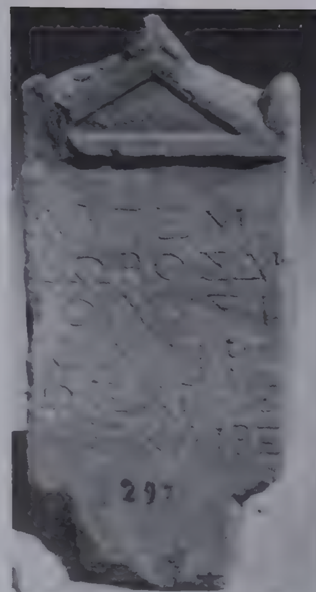

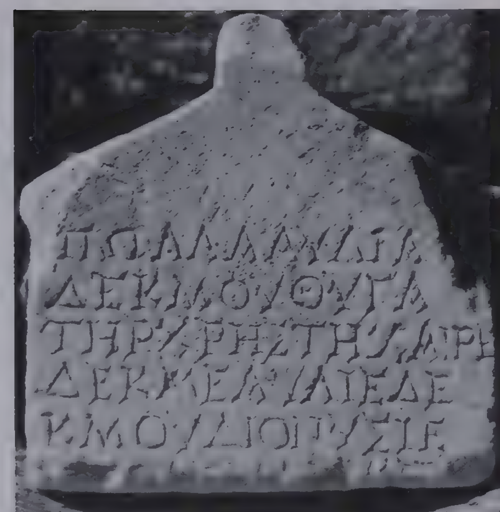
483 *b* (a. 47 p.)

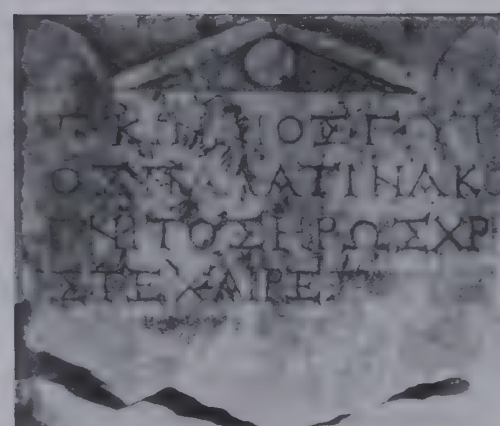

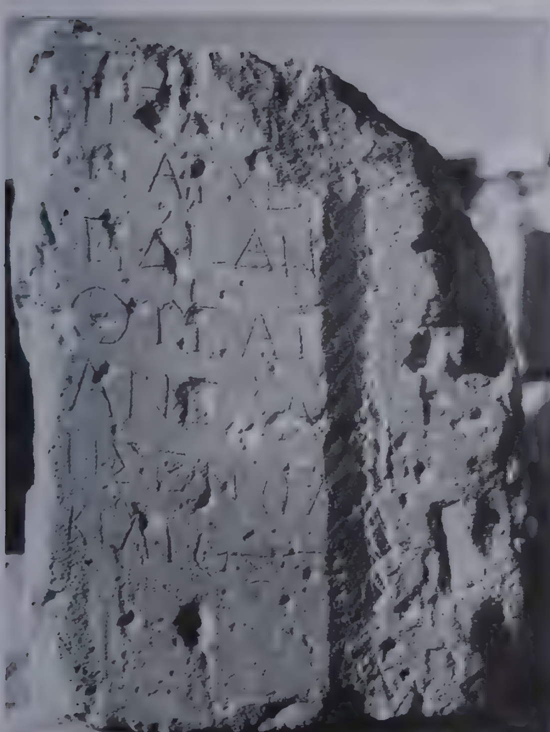
195 (a. 84/5 p.)

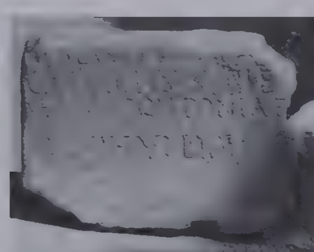

713

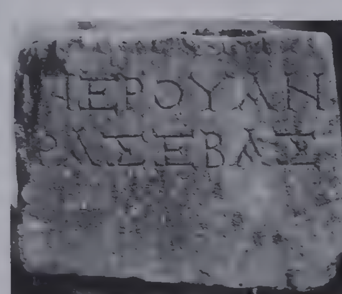

707

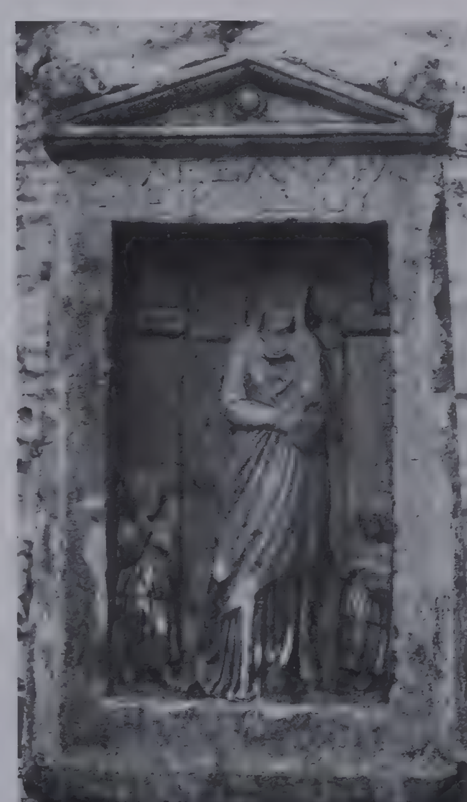

710

715

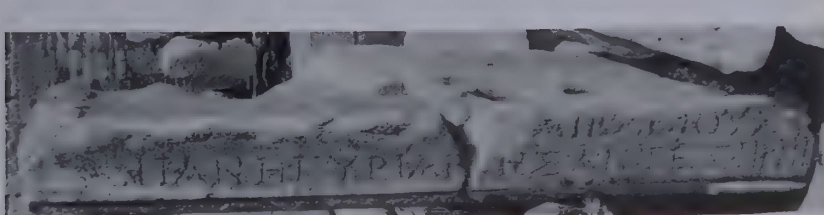

581

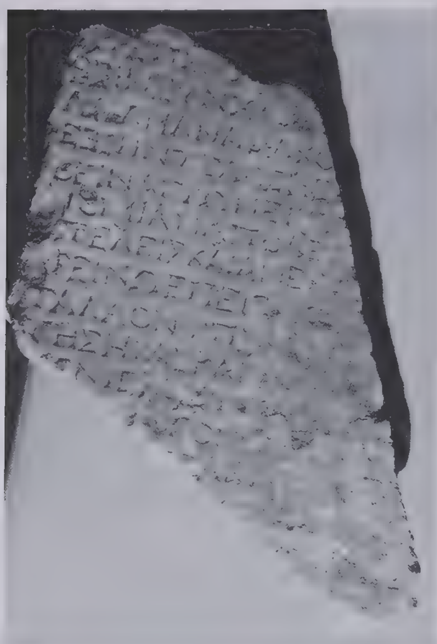

708

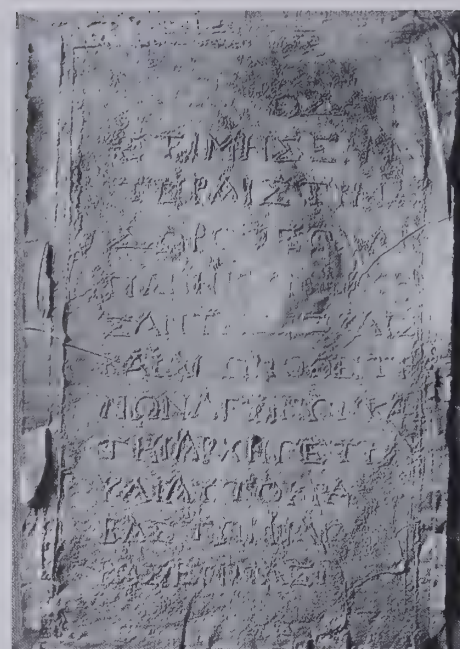

417 (a. 96 – 98 p.)

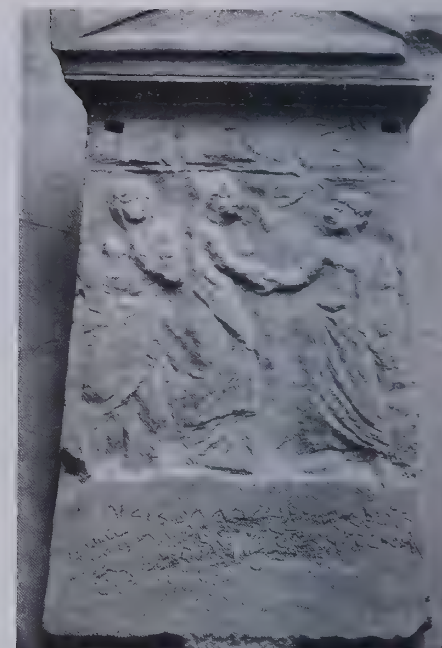

751

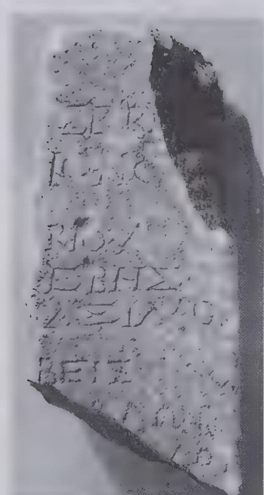

1047 A

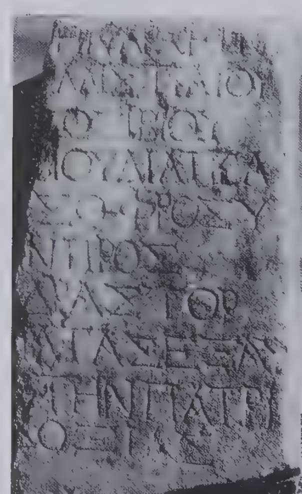

582

165

305

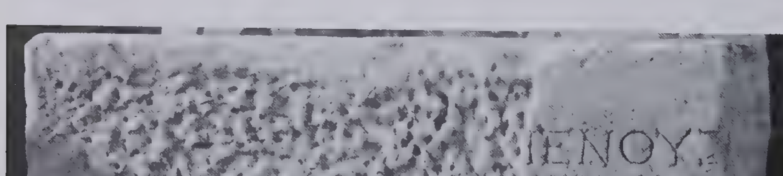

753

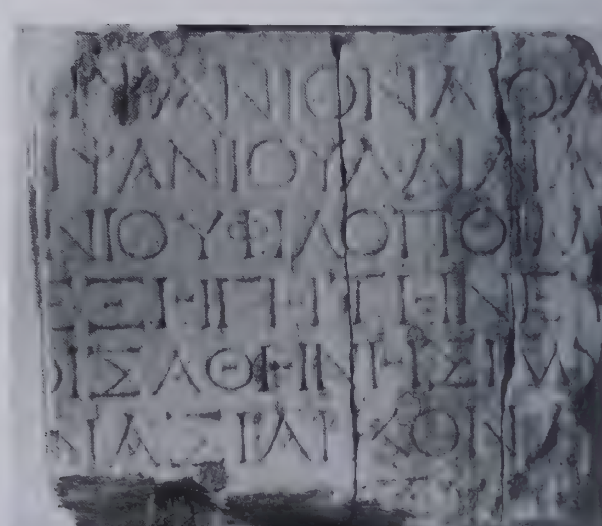

196

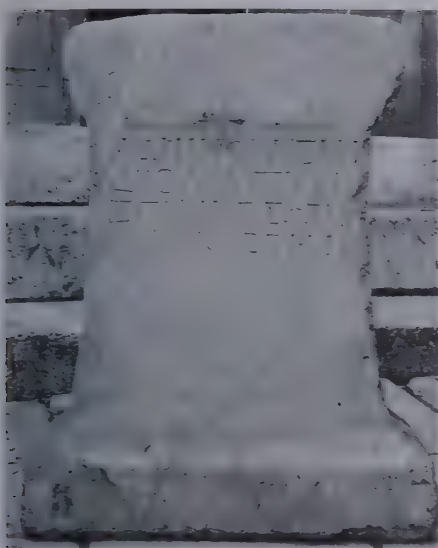

322

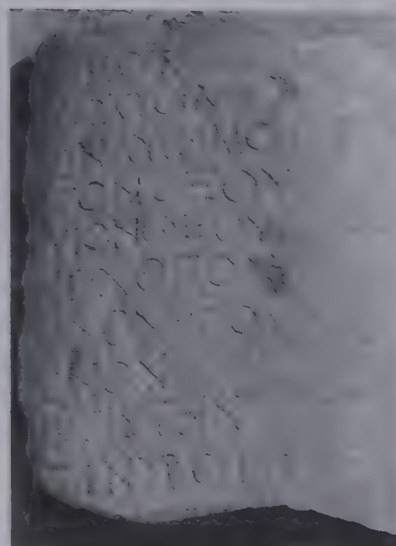

467

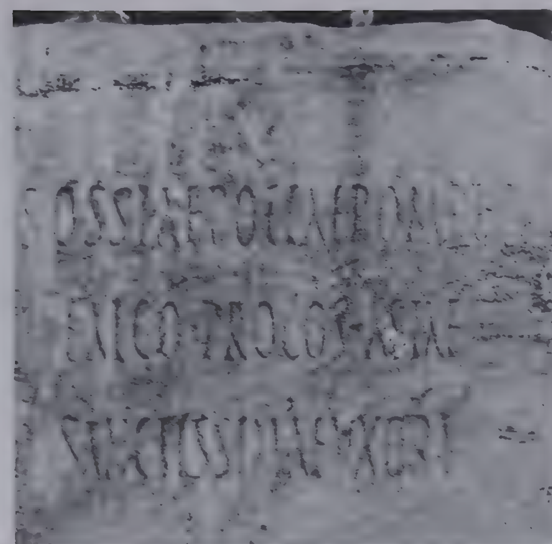

367 B

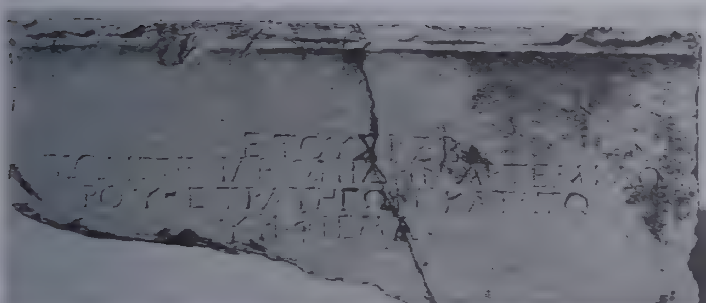

302

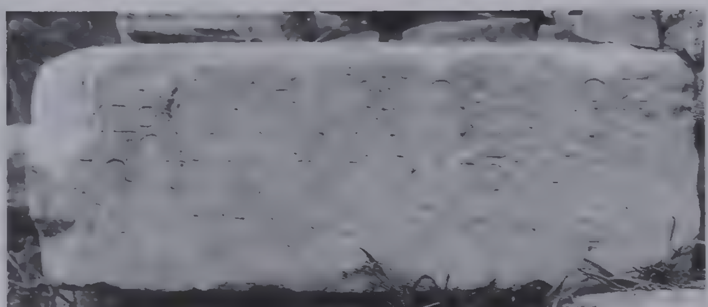

307

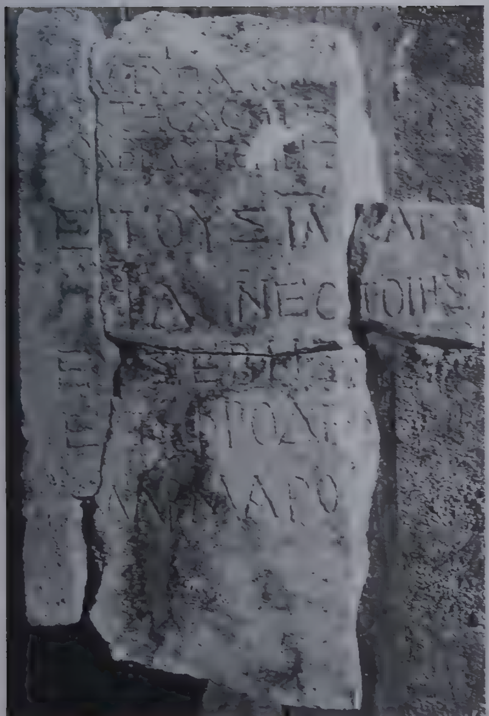

522 (a. 117 – 138 p.)

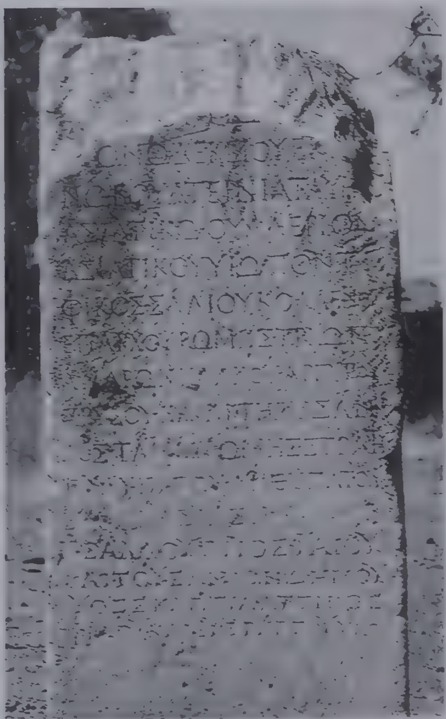

422 (a. 161/3 p.)

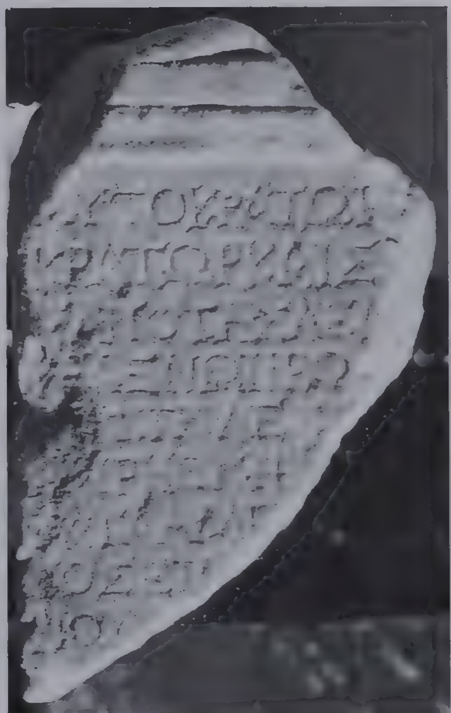

828 (a. 123/4 p.)

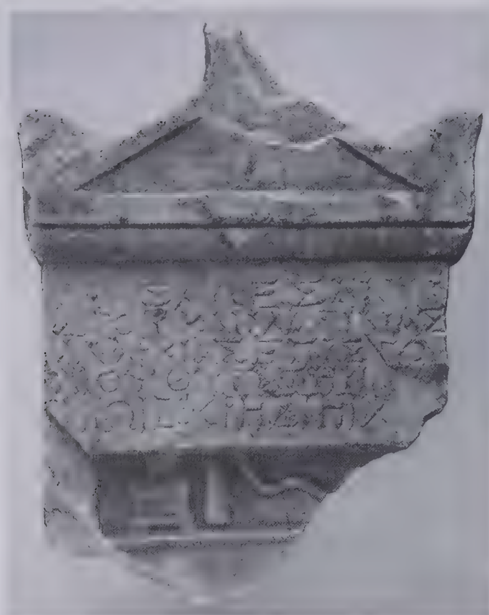

441 (a. 175/6 p.)

420 (a. 154 – 161 p.)

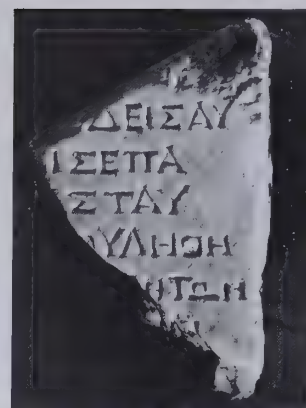

194

381 (a. 109 – 125 p.)

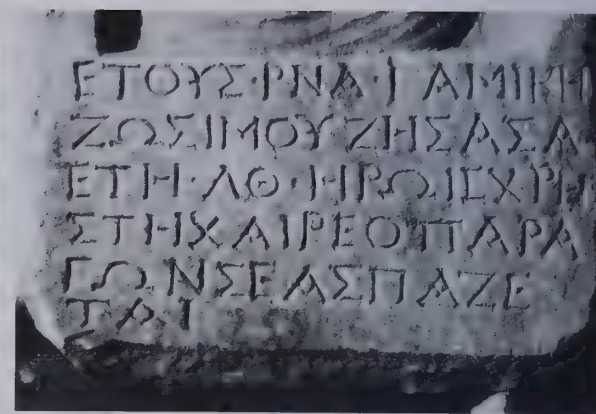

166 (a. 161 – 180 p.)

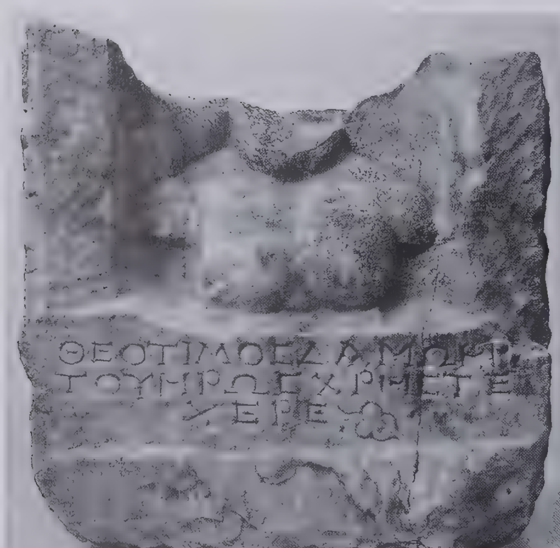
756

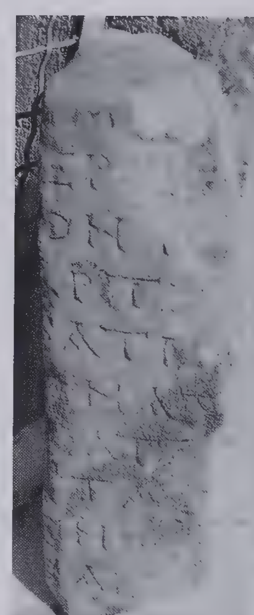
1148

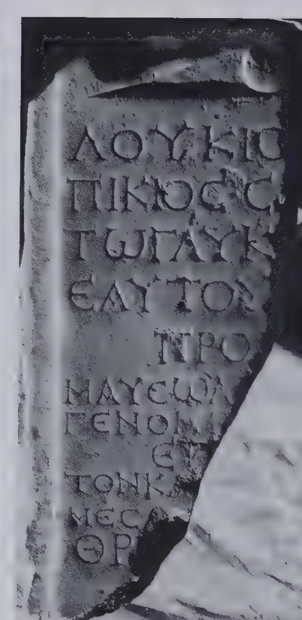
801 (a. 164/5 p.)

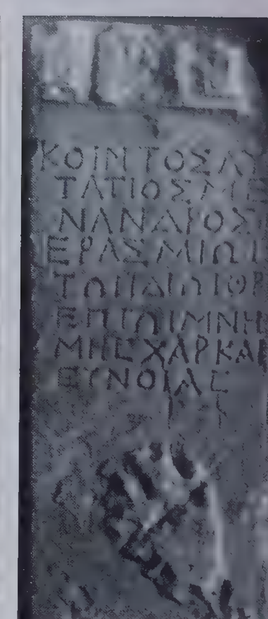
806

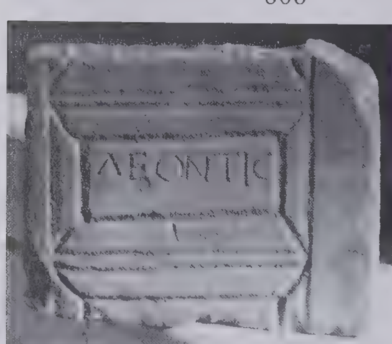
1109

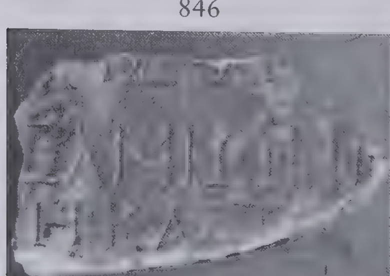
720

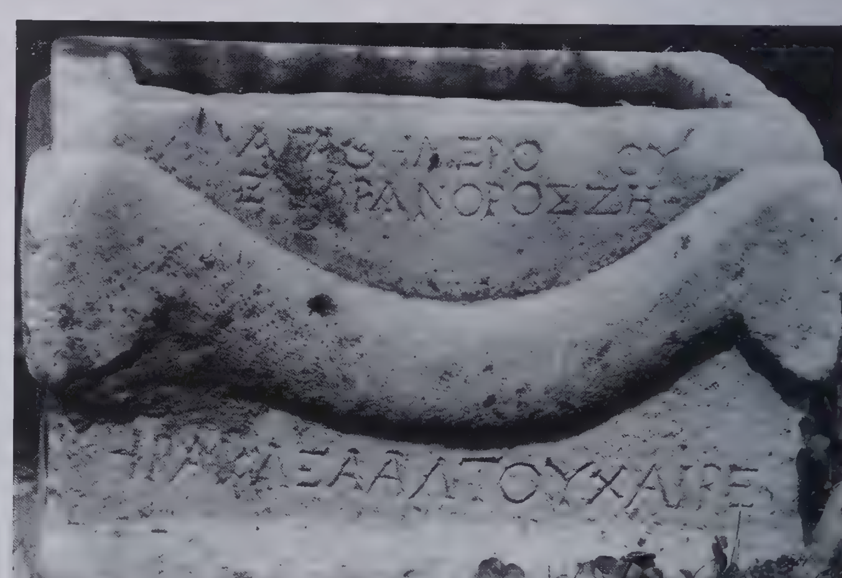
723

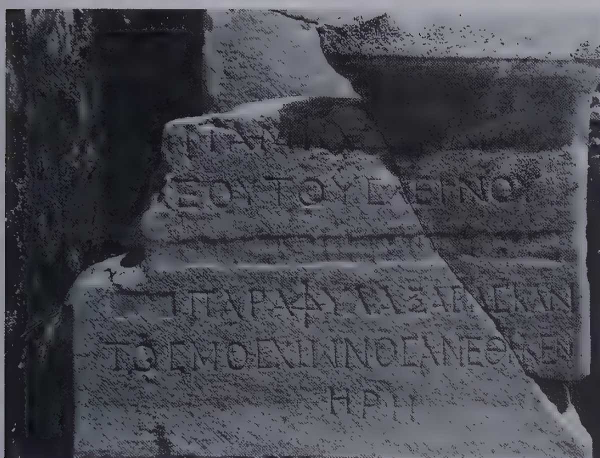
846

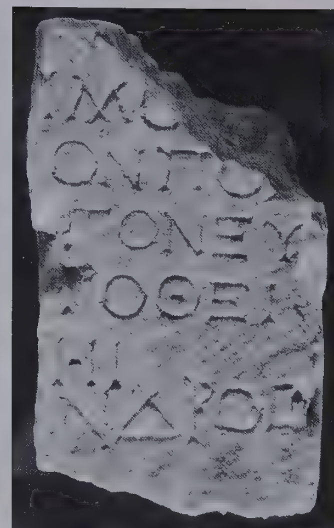
1147

847

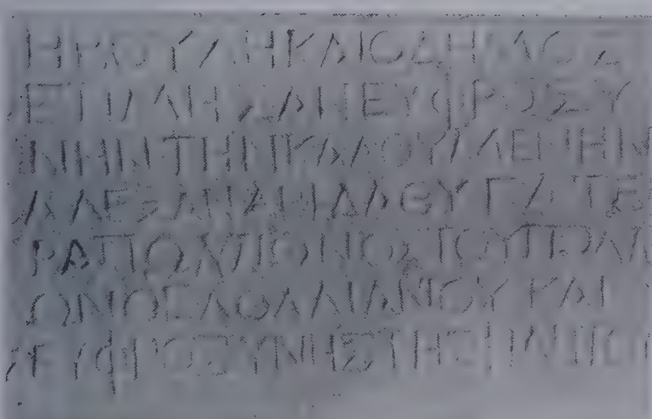
572

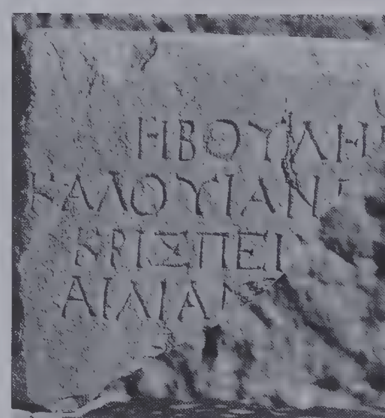
384

536

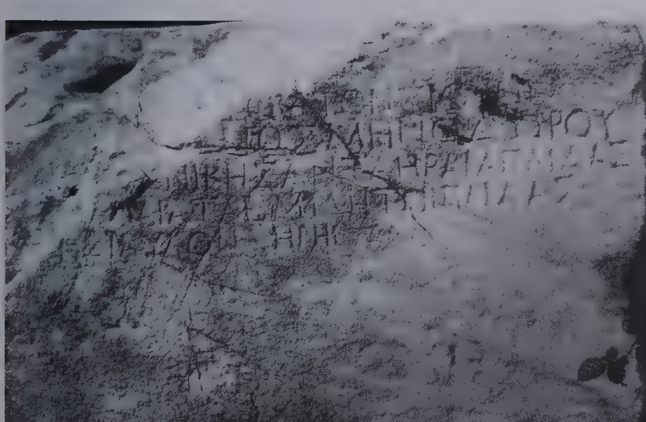
325

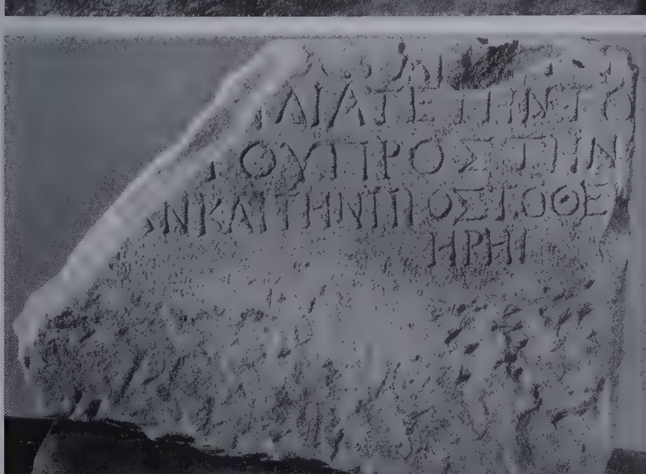
383

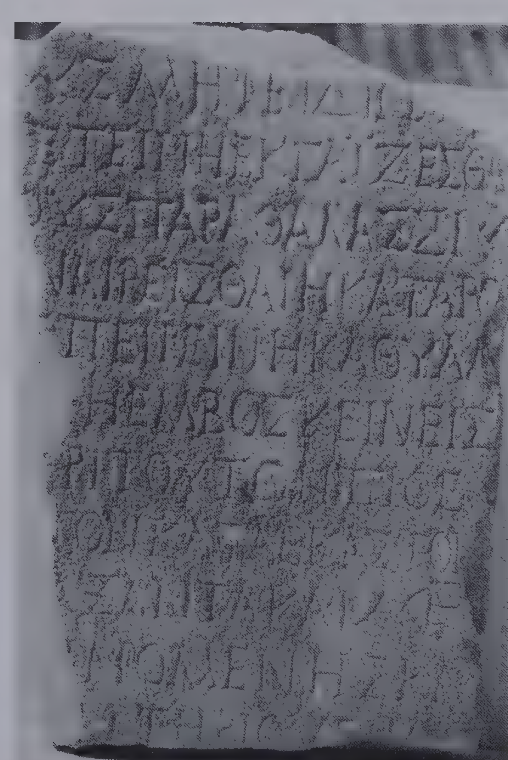
382 *b*

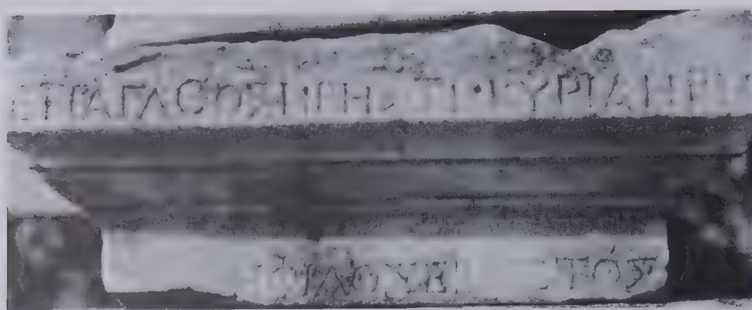
342

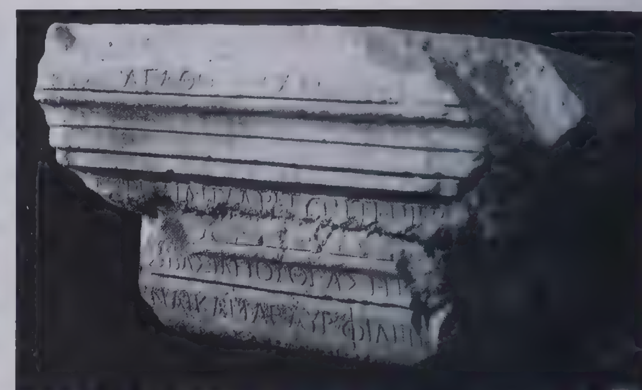

309

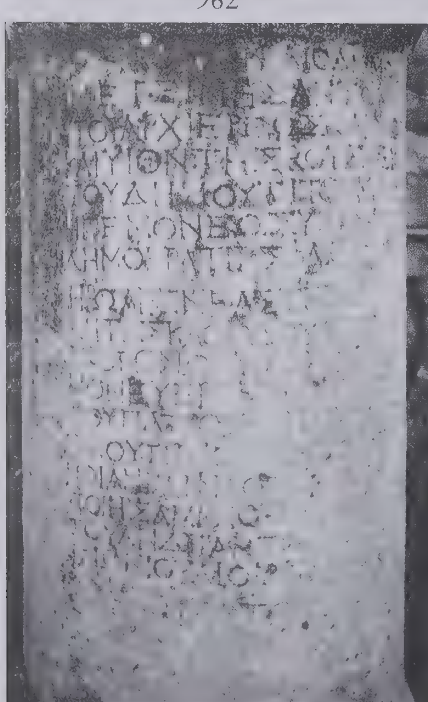
171 *b*

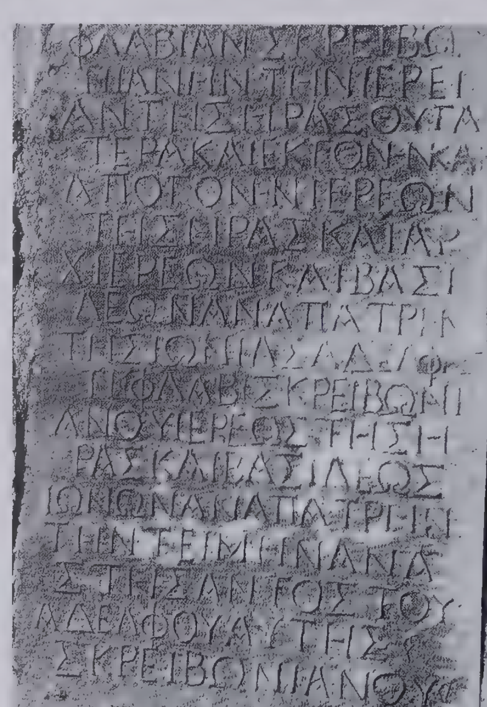

573

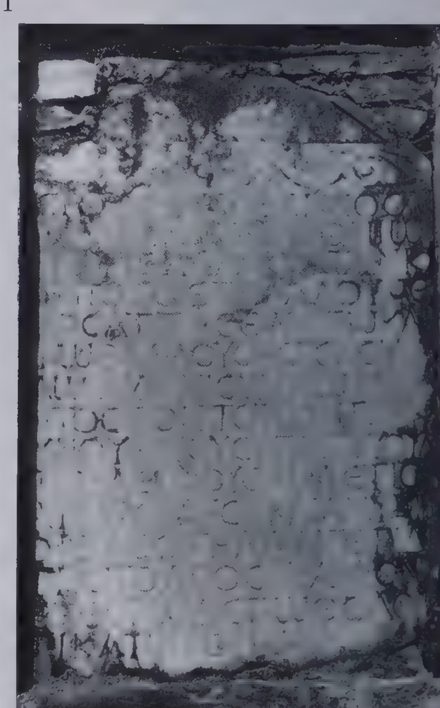

332

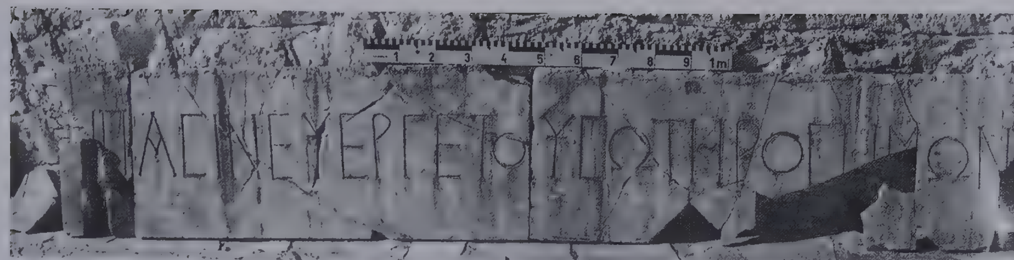

962

961

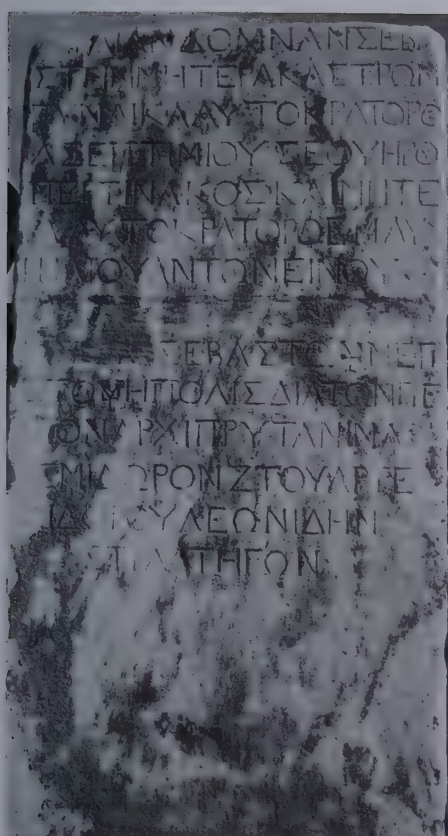

310

331

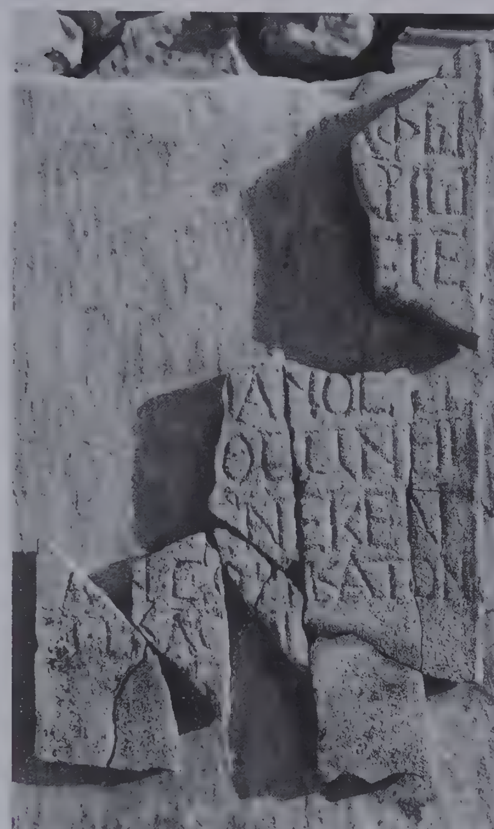

727

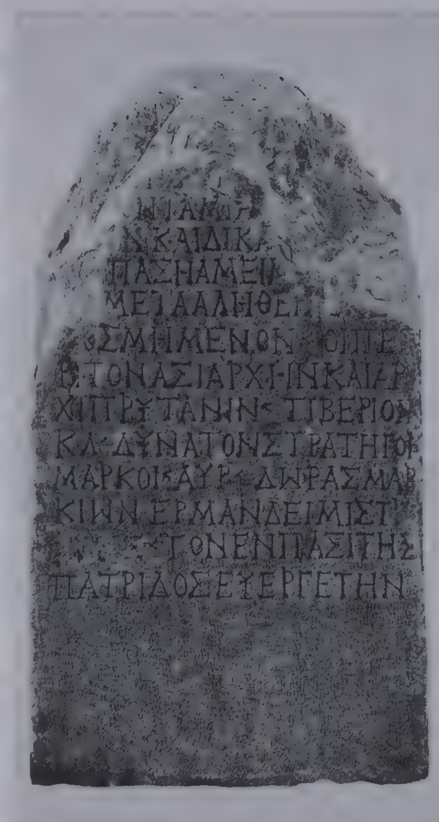
488 C. D.

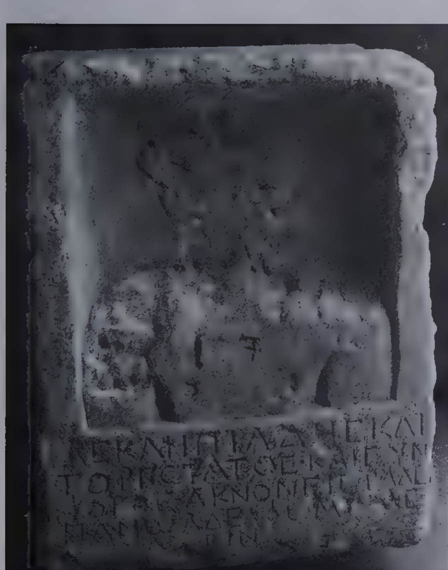
425 (a. 210/1 p.)

734

313

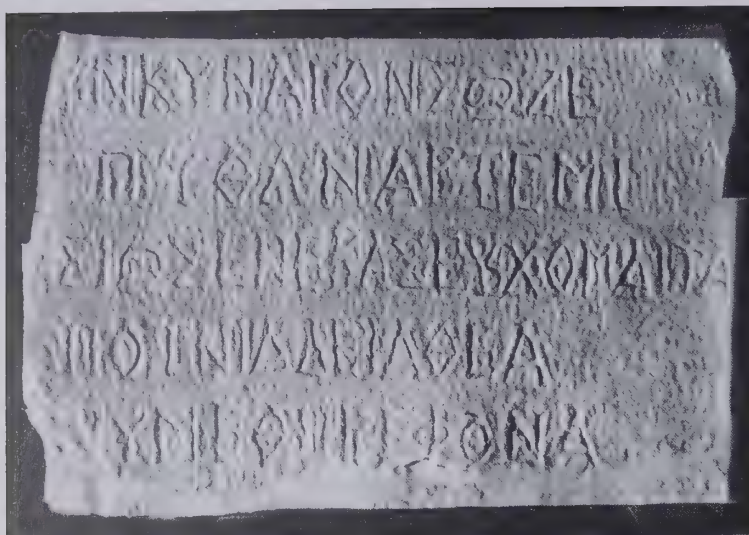
809

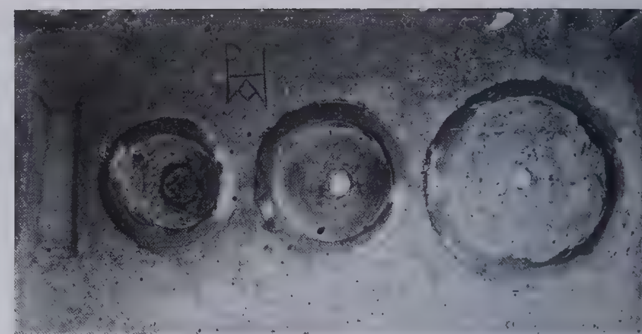
963

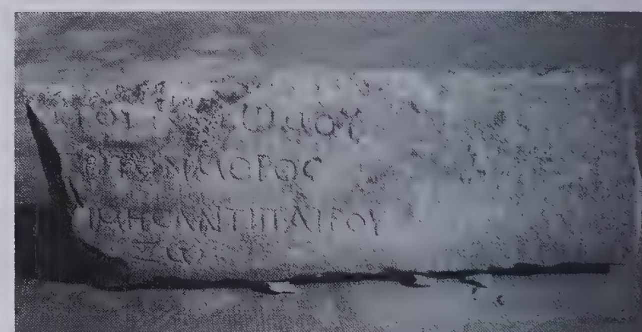
964

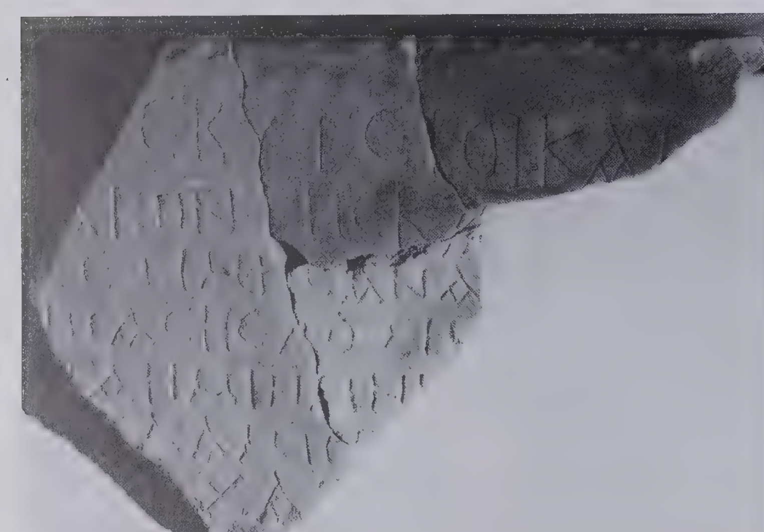
604 *a*

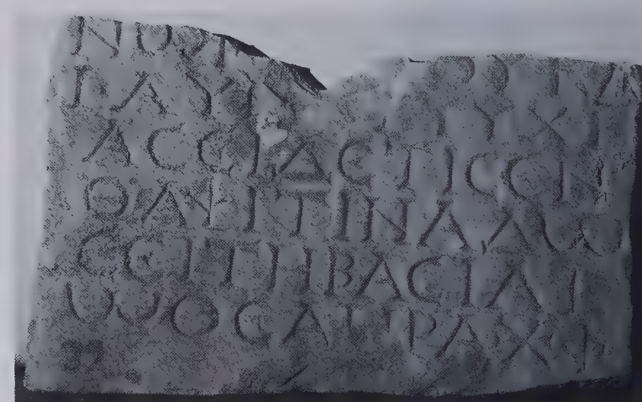
970

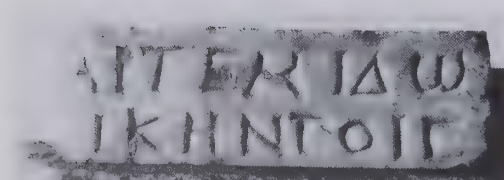
830

959 A *b*

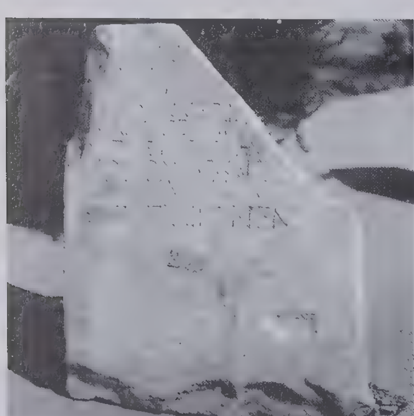
732

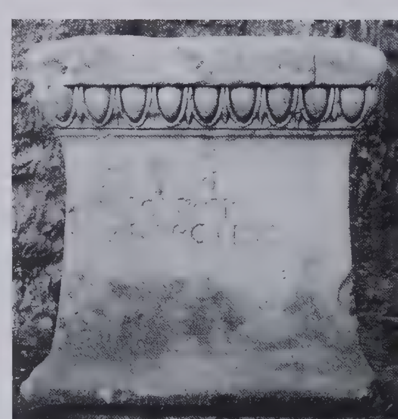
613

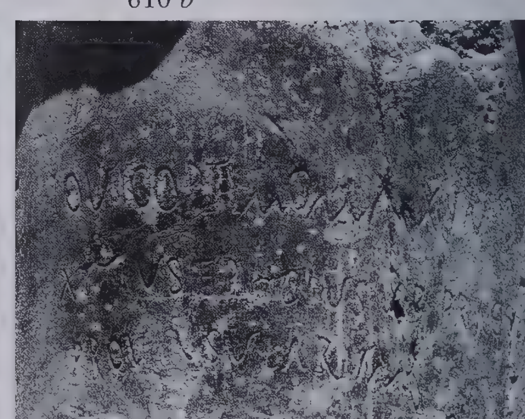
610 *b*

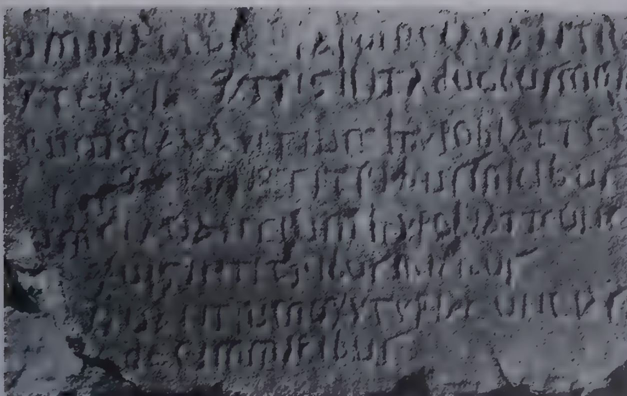
326

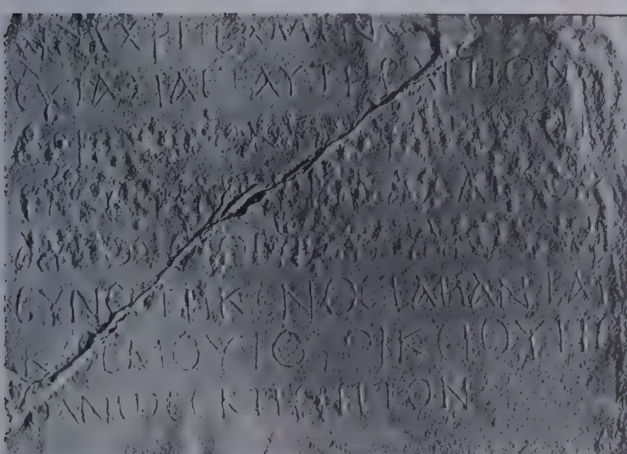
603

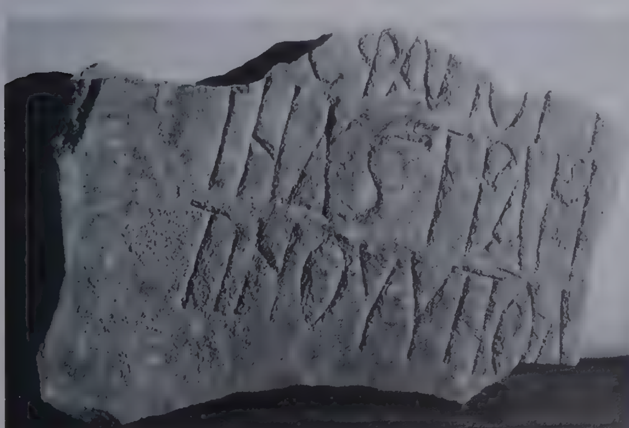
605

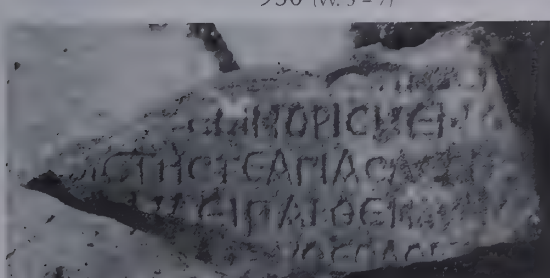
167 (a. 301 p.)

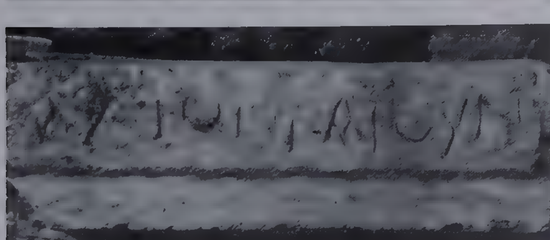
427 (a. 361 – 363 p.)

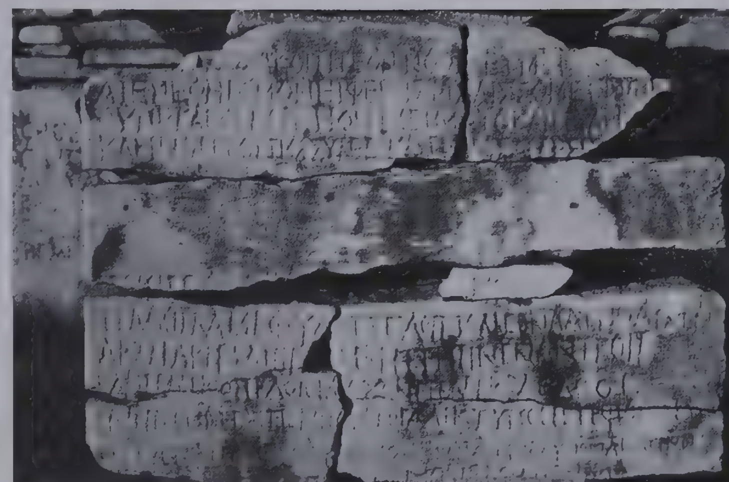
930 (vv. 5 – 7)

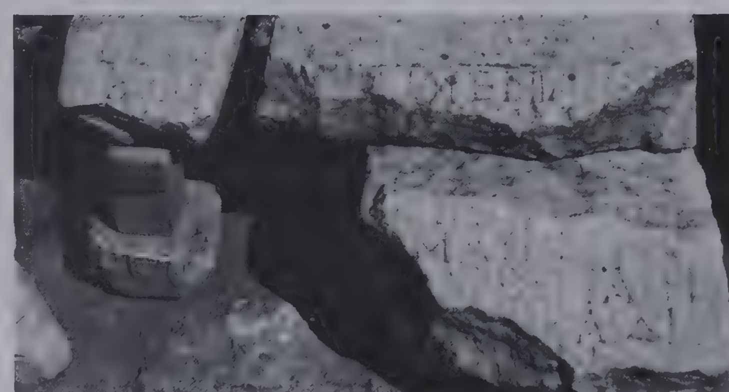
928

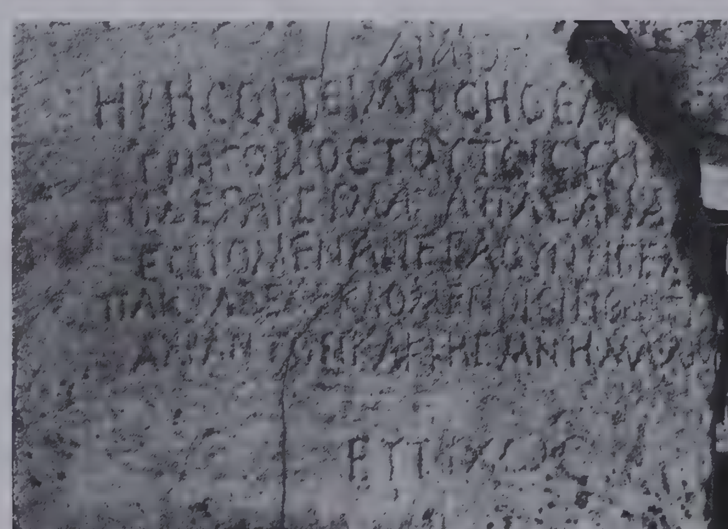
855

584

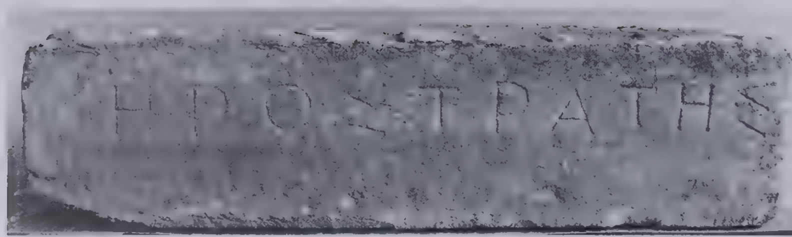
386

585

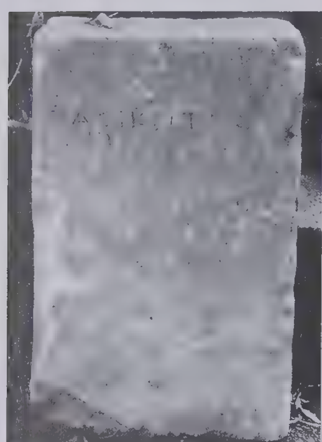
929

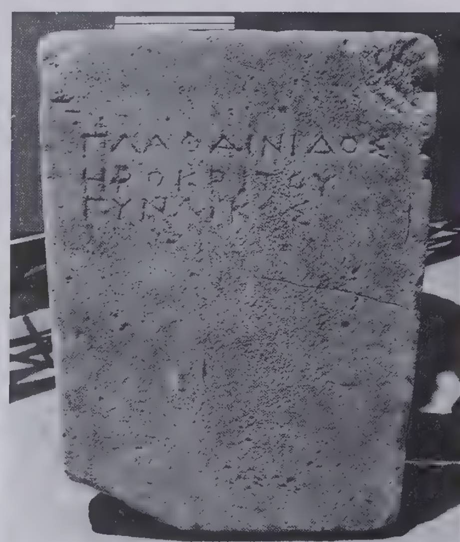
1230

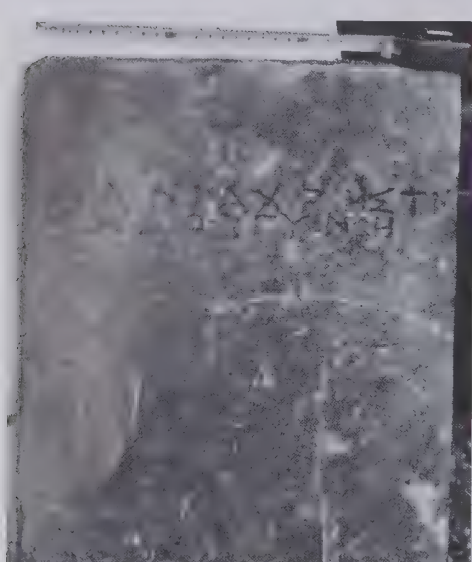
1224

1231

1234

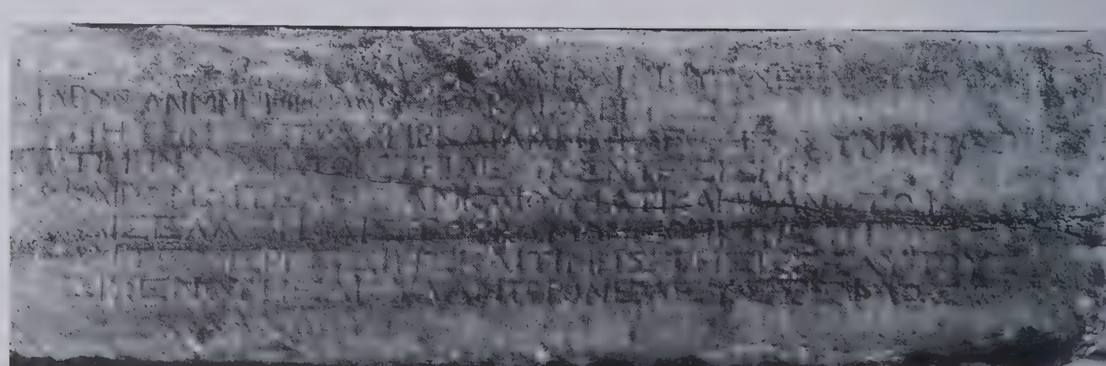
1237

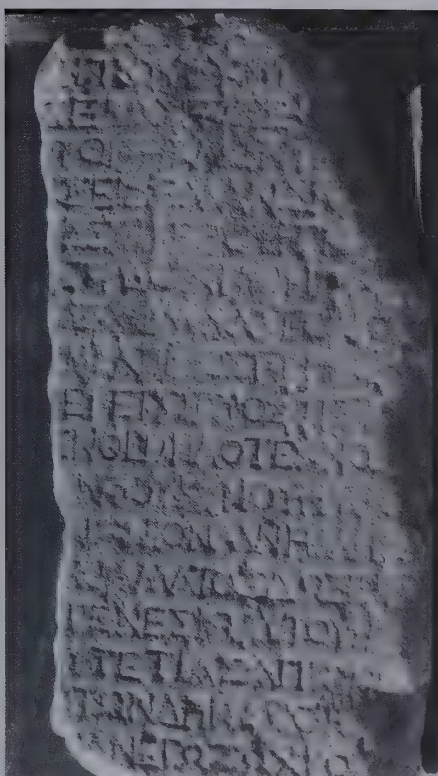
1241

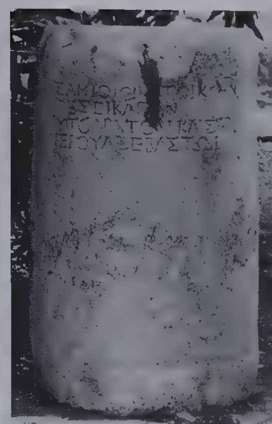
1217

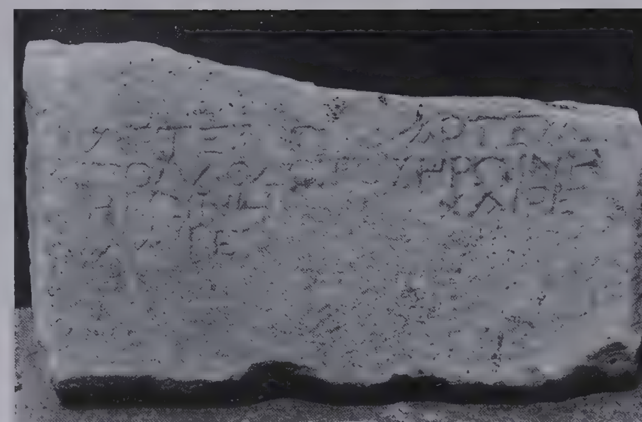
1242

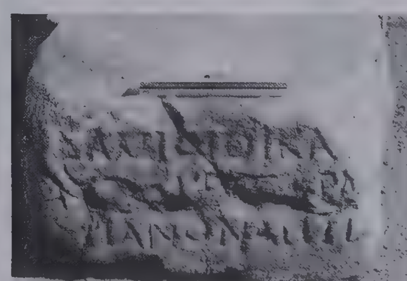
1260

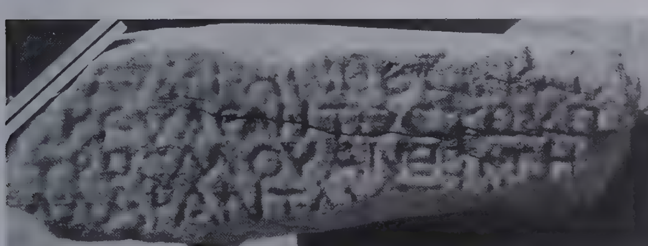
1220

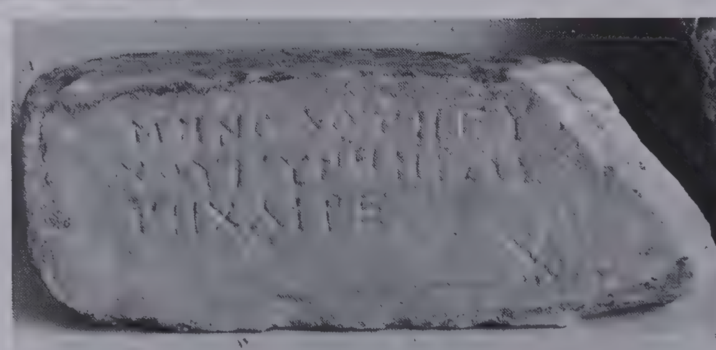
1247

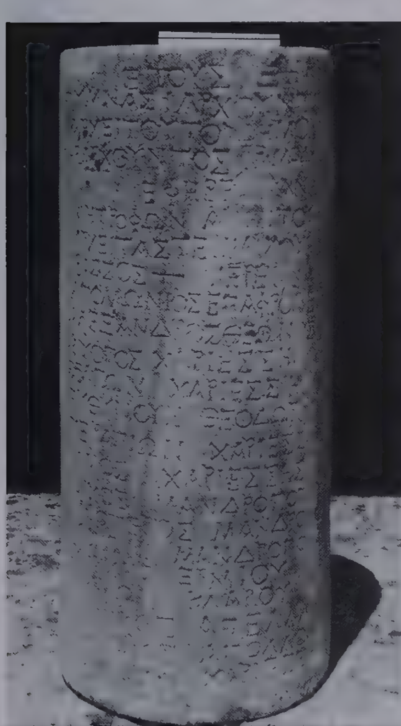
1222

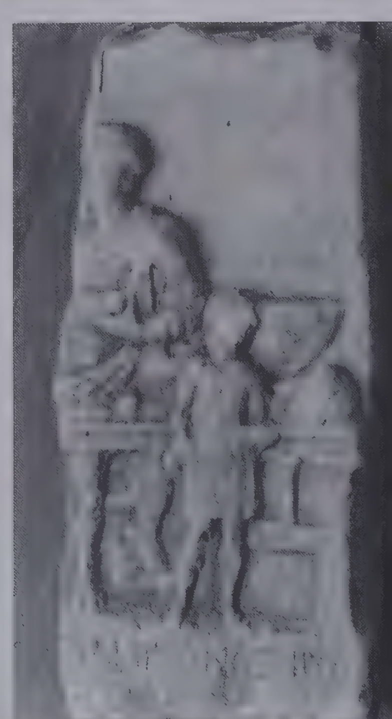
1257

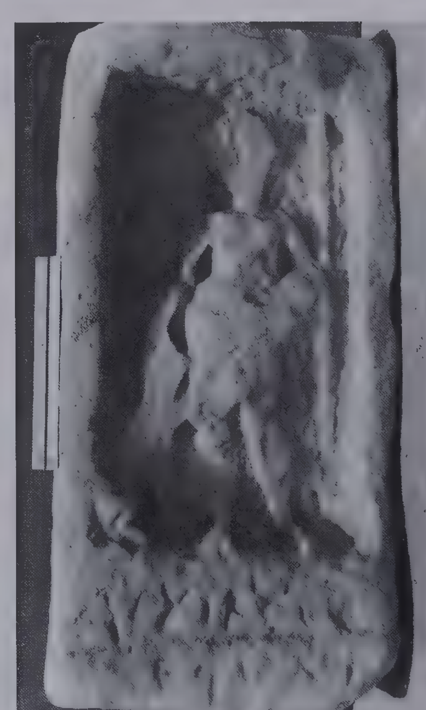
1251

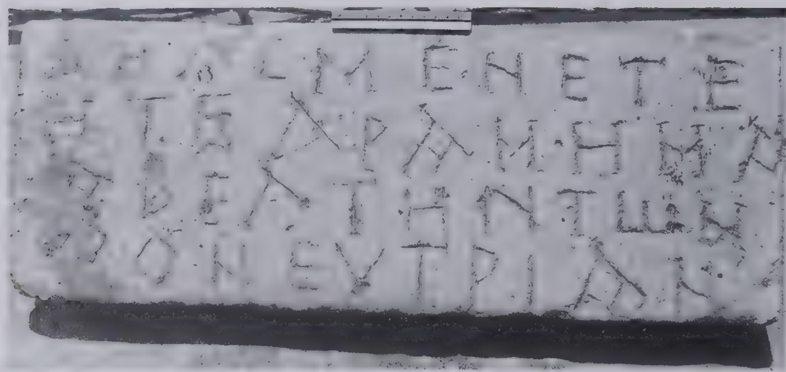
1227

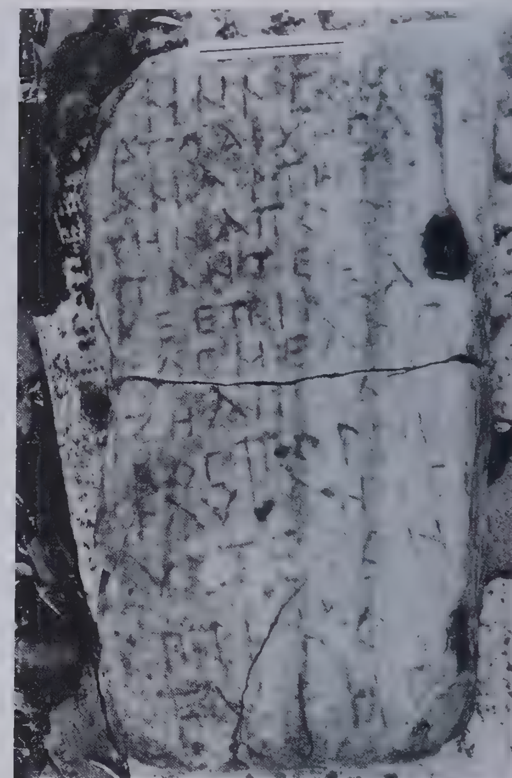
1248

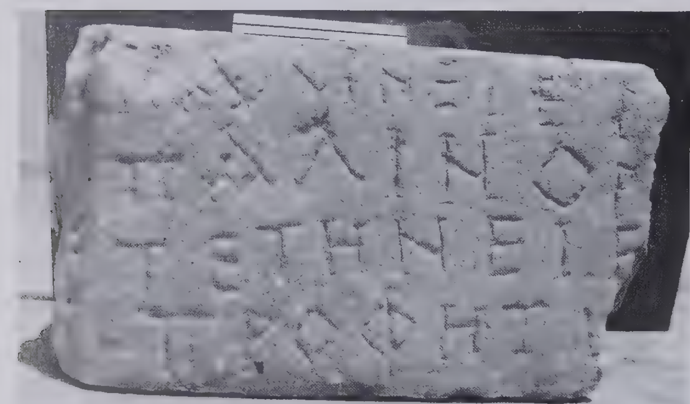
1256

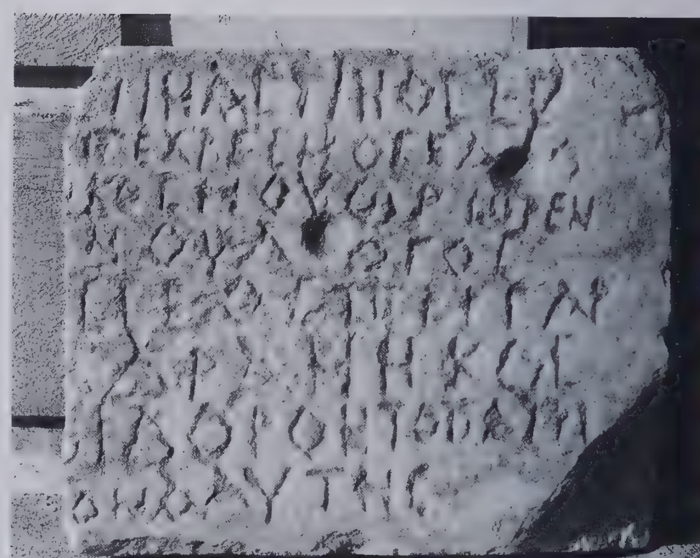
1264 *b*

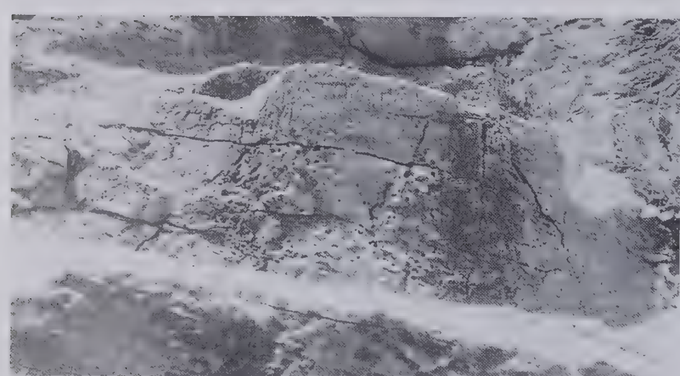
1268

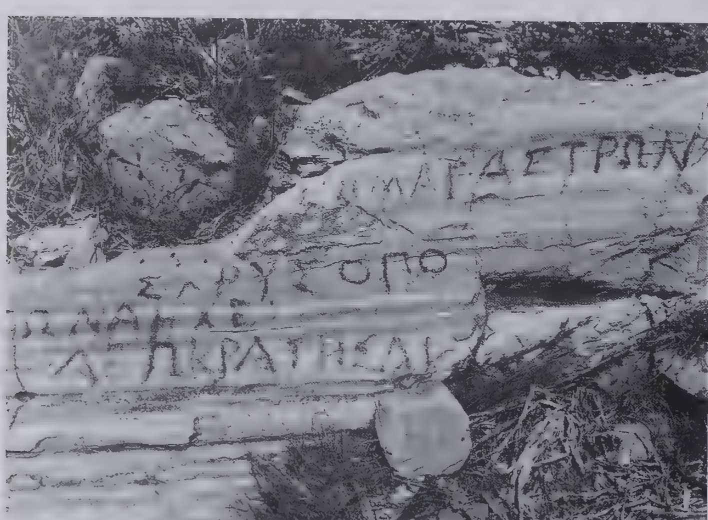
1264 *a*

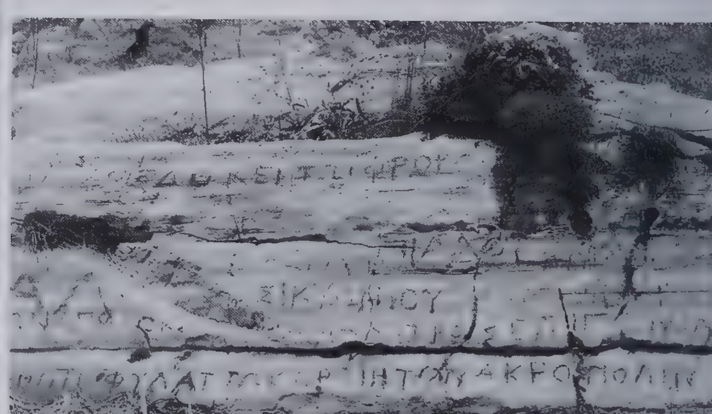
1265 *b*

1205

1213 sin.

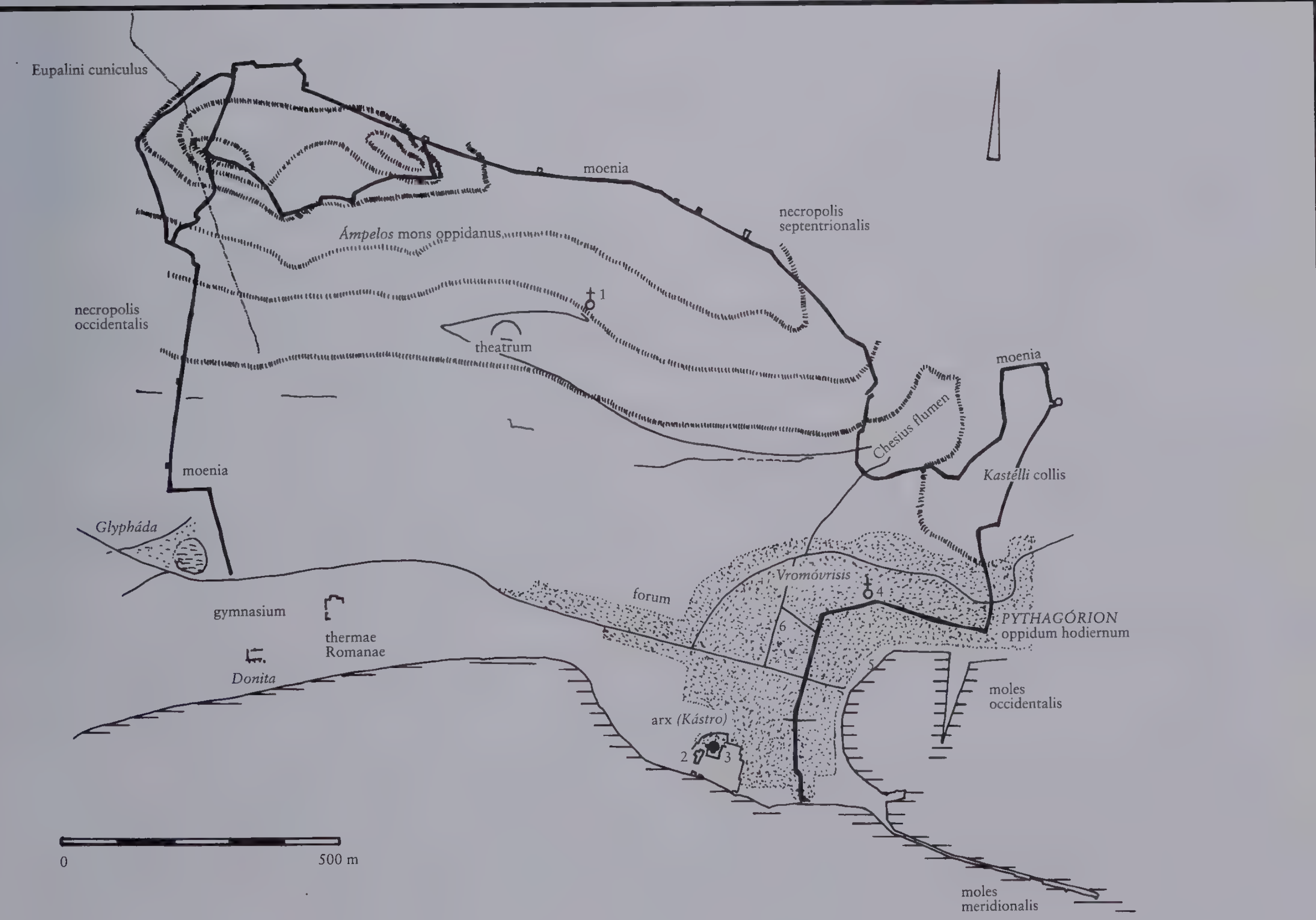

1213 dex.

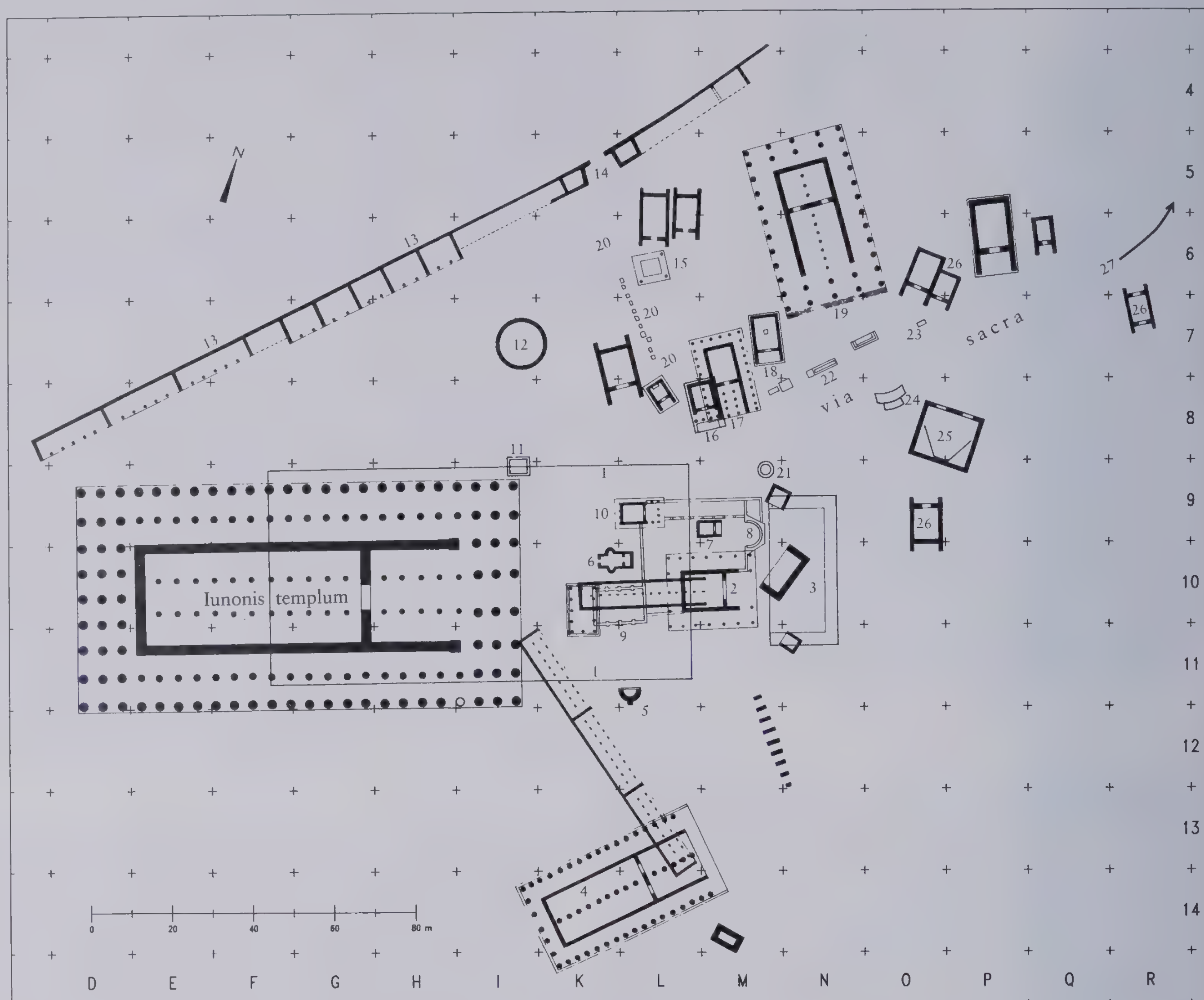
1 monasterium Μεγάλης Παναγίας
2 ecclesia S. Spyridonis
3 monasterium S. Crucis (Τιμίου Σταυροῦ)
4 ecclesia S. Iohannis Theologi
5 ecclesia S. Nicolai
6 ecclesia S. Georgii
7 monasterium Παναγίας Σπηλιανῆς
8 monasterium S. Trinitatis (Ἁγίας Τριάδος)
9 ecclesia Παναγίας Ζωοδόχου Πήγης
10 ecclesia vetus in planitie *Misókampos* sita
11 ecclesia Ἁγίας Παρασκευῆς

SAMOS INSULA

1 monasterium Παναγίας Σπηλιανῆς
2 castellum Logothetae
3 ecclesia Μεταμορφώσεως
4 ecclesia S. Nicolai
5 telonium
6 curia

SAMIORUM URBS ANTIQUA (HODIE *PYTHAGÓRION*)

1 Iunonis templum vetus, Rhoeci opus
2 templum peripteron Romanum
3 ara Iunonis magna
4 aedificium meridianum sive *'Südbau'*
5 Ciceronum exedra (t. 355)
6 thermae Romanae
7 sacellum Romanum
8 basilica sive ecclesia Byzantina
9 atrium quod *'Pfeilersaal'* appellabatur
10 templum prostylon Corinthium
11 basis Romana
12 aedes rotunda
13 stoa septentrionalis
14 porta septentrionalis
15 puteus Romanus
16 templum prostylon Romanum *E*
17 templum peripteron vetustissimum *C*
18 templum *B*
19 aedes sacra septentrionalis sive *'Nordbau'*
20 via ad orientem transversa
21 monumentum rotundum
22 basis Genelei (t. 559)
23 consulum monumentum (t. 367)
24 basis Myronis
25 aedificium hellenisticum *'quadratisches Gebäude'*
26 thesauri
27 propylum archaicum

HERAEUM

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AUCTORITATE ACADEMIAE SCIENTIARUM
BEROLINENSIS ET BRANDENBURGENSIS EDITAE

Format: Folio. Alle Bände sind broschiert

Vol. I. Inscriptiones Atticae anno Euclidis vetustiores. Edid. *Adolphus Kirchhoff*. Addita est tabula geographica conspectum civitatum societatis Deliae exhibens. – VIII, 243 S. 1873. Nachdr. 1956 3 11 003202 3

Vol. I. Supplementa. Accedunt indices. – 217 S. 1877, 1887, 1891. Nachdr. 1978 3 11 004907 4
(Adhuc inscribebatur Corpus inscriptionum Atticarum vol. I et vol. IV pars I fasc. 1–3.)

Vol. II. Inscriptiones Atticae aetatis quae est inter Euclidis annum et Augusti tempora. Edid. *Ulricus Koehler*.

Pars I. Decreta continens. – IV, 429 S. 1877. Nachdr. 1977 3 11 004908 2

Pars II. Tabulas magistratuum, catalogos nominum, instrumenta iuris privati continens. – IV, 540 S. 1883. Nachdr. 1977 3 11 004909 0

Pars III. Dedicationes, titulos honorarios, statuarum subscriptiones, titulos artificum, titulos sacros, inscriptiones ararum, oracula, similia, titulos sepulcrales continens. – IV, 356 S. 1888. Nachdr. 1978 3 11 007003 0

Pars IV. Indices continens. Compos. *Johannes Kirchner*. – IV, 93 S. 1893 3 11 009358 8

Pars V. Supplementa. – VIII, 350 S. 1895. Nachdr. 1977 3 11 004910 4

(Adhuc inscribebatur Corpus inscriptionum Atticarum vol. II pars 1–4 et vol. IV pars 2.)

Vol. III. Inscriptiones Atticae aetatis Romanae. Edid. *Guilelmus Dittenberger*.

Pars I. Decreta senatus populique Atheniensium etc. Addenda et corrigenda. Additae sunt tabulae quinque lithographicae. – IV, 522 S. 1878. Nachdr. 1977 3 11 004911 2

Pars II. Tituli sepulcrales. Tituli memoriales. Fragmenta incerta. Addenda et corrigenda. Indices. – II, 389 S. 1882. Nachdr. 1978 3 11 007004 9

Pars III. Appendix inscriptionum Atticarum: Defixionum tabellae in Attica regione repertae. Edid. *Ricardus Wuensch*. – XXXII, 52 S. 1897. Nachdr. 1977 3 11 004912 0

(Adhuc inscribebatur Corpus inscriptionum Atticarum vol. III pars 1–2 et Appendix.)

Vol. IV. Inscriptiones Argolidis. Edid. *Maximilianus Fraenkel*. – VIII, 411 S. 1902 3 11 009363 3
(Adhuc inscribebatur Corpus inscriptionum Graecarum Peloponnesi et insularum vicinarum. Vol. I. Inscriptiones Graecae Aeginae Pityonesi Cecryphaliae Argolidis.)

Vol. V. Inscriptiones Laconiae Messeniae Arcadiae.

Fasc. 1. Inscriptiones Laconiae et Messeniae. Edid. *Gualtherus Kolbe*. Additae sunt tabulae septem. – XXVIII, 377 S. 1913. Nachdr. 1967 3 11 002514 0

Fasc. 2. Inscriptiones Arcadiae. Edid. *Fridericus Hiller de Gaertringen*. Accedunt tabulae octo. – XXXIII, 194 S. 1913. Nachdr. 1967 3 11 002515 9

Vol. VII. Inscriptiones Megaridis et Boeotiae. Edid. *Guilelmus Dittenberger*. – VII, 806 S. 1892. Nachdr. 1978 3 11 007005 7
(Adhuc inscribebatur Corpus inscriptionum Graecarum Graeciae septentrionalis. Vol. I. Inscriptiones Graecae Megaridis Oropiae Boeotiae.)

Vol. IX. Inscriptiones Graeciae septentrionalis voluminibus VII et VIII non comprehensae.

Pars I. Inscriptiones Phocidis, Locridis, Aetoliae, Acarnaniae, insularum maris Ionii. Edid. *Guilelmus Dittenberger*. – VII, 212 S. 1897. Nachdr. 1987 3 11 007006 5
(Adhuc inscribebatur Corpus inscriptionum Graecarum Graeciae septentrionalis. Vol. III pars I.)

Pars II. Inscriptiones Thessaliae. Edid. *Otto Kern*. Indices composuit *Fridericus Hiller de Gaertringen*. Inest tabula geographica una. – XXXII, 338 S. 1908. Nachdr. 1967 3 11 002516 7

Vol. X. Inscriptiones Epiri, Macedoniae, Thraciae, Scythiae.

Pars II. Inscriptiones Macedoniae

Fasc. 1. Inscriptiones Thessalonicae et viciniae. Edid. *Carolus Edson*. – XII, 316 S., 1 Plan, XVI Tab. 3 11 001859 4

Fasc. 2. Inscriptiones Macedoniae septentrionalis.
Sectio prima. Inscriptiones Lyncestidis, Heracleae, Pelagoniae, Derriopi, Lychnidi. Edid. *Fanula Papazoglu, Milena Milin, Marijana Ricl*, adiuvante *Klaus Hallof*. XIII, 262 S., LX Tab. et Tab. geographica. 1999 3 11 016489 2

Vol. XI. Inscriptiones Deli.

Fasc. 2. Inscriptiones Deli liberae. Tabulae archontum, tabulae hieropoeorum annorum 314–250. Edid. *Felix Dürrbach*. – VIII, 149 S. 1912. Nachdr. 1961 3 11 002512 4

Fasc. 3. Tabulae quinque, adnotavit *Fridericus Hiller de Gaertringen*. – 8 S. 1927. Nachdr. 1977 3 11 004913 0

Fasc. 4. Inscriptiones Deli liberae. Decreta, foedera, catalogi, dedicationes, varia. Edid. *Petrus Roussel*. – VII, 139 S. u. VI Tab. 1914. Nachdr. 1961 3 11 002513 2

Vol. XII. Inscriptiones insularum maris Aegaei praeter Delum.
(Adhuc inscribebatur Inscriptiones Graecae insularum maris Aegaei.)

Fasc. 1. Inscriptiones Rhodi Chalces Carpathi cum Saro Casi. Edid. *Fridericus Hiller de Gaertringen*. Accedunt tabulae geographicae tres ab *Henrico Kieperto* descriptae. – IV, 241 S. 1895. Nachdr. 1977 3 11 004914 7

Fasc. 2. Inscriptiones Lesbi Nesi Tenedi. Edid. *Guilelmus R. Paton*. Additae sunt tabulae geographicae duae. – IV, 156 S. 1899. Nachdr. 1977 3 11 004883 3

Fasc. 3. Inscriptiones Symes Teutlussae Teli Nisyri Astypalaeae Anaphes Therae et Therasiae Pholegandri Meli Cimoli. Edid. *Fridericus Hiller de Gaertringen*. Accedunt tabulae geographicae duae. – VIII, 272 S. 1898. Nachdr. 1977 3 11 004915 5

Fasc. 3. Supplementa. Edid. *Fridericus Hiller de Gaertringen*. – II, S. 273–365. 1904. Nachdr. 1977 3 11 004884 1

Fasc. 5. Inscriptiones Cycladum. Edid. *Fridericus Hiller de Gaertringen*.

Pars I. Inscriptiones Cycladum praeter Tenum. – VI, 227 S., I Tab. 1903 3 11 009371 5

WALTER DE GRUYTER · BERLIN · NEW YORK

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AUCTORITATE ACADEMIAE SCIENTIARUM
BEROLINENSIS ET BRANDENBURGENSIS EDITAE

Pars II. Inscriptiones Teni insulae. Indices. — XXXVIII, S. 229—400. 1909. Nachdr. 1967 3 11 002517 5

Fasc. 6. Inscriptiones Chii et Sami cum Corassiis Icariaque

Pars I. Inscriptiones Sami insulae: Decreta, epistulae, sententiae, edicta imperatoria, leges, catalogi, tituli Atheniensium, tituli honorarii, tituli operum publicorum, inscriptiones ararum. Edid. *Klaus Hallof.* — XII, 345 + viii S. 2000 3 11 016870 7

Pars II. Inscriptiones Sami insulae: Dedicationes, tituli sepulcrales, tituli Christiani Byzantini Iudaei, varia, tituli graphio incisi, incerta, tituli alieni. Inscriptiones Corassiarum. Edid. Klaus Hallof. Inscriptiones Icariae insulae. Edid. Angelus P. Matthaiou. — VII, S. 347—756, LX Tab. 2003 3 11 017718 8

Fasc. 7. Inscriptiones Amorgi et insularum vicinarum. Edid. *Julius Delamarre.* Indices composuit *Fridericus Hiller de Gaertringen.* Addita est tabula geographica una. — XII, 160 S. 1908. Nachdr. 1967 3 11 002518 3

Fasc. 8. Inscriptiones insularum maris Thracici. Edid. *Carolus Fredrich.* — XI, 217 S. 1909. Nachdr. 1967 3 11 002519 1

Fasc. 9. Inscriptiones Euboeae insulae. Edid. *Ericus Ziebarth.* Additae sunt tabulae septem. — XI, 224 S. 1915. Nachdr. 1967 3 11 002520 5

Vol. XII. Supplementum. Edid. *Fridericus Hiller de Gaertringen.* Insunt tabulae duae. — VIII, 247 S. 1939. Nachdr. 1978 3 11 007007 3

Vol. XIV. Inscriptiones Italiae et Siciliae additis Graecis Galliae, Hispaniae, Britanniae, Germaniae inscriptionibus. Edid. *Georgius Kaibel.* Galliae inscriptiones edid. *Albertus Lebègue.* — XII, 36 u. 778 S. 1890 3 11 009373 1

INSCRIPTIONES GRAECAE

EDITIO ALTERA

Format: Quart. Alle Bände sind broschiert.

Vol. I. Inscriptiones Atticae Euclidis anno anteriores. Edid. *Fridericus Hiller de Gaertringen.* — VIII, 393 S. 1924. Nachdr. 1967 3 11 001424 6

Vol. II et III. Inscriptiones Atticae Euclidis anno posteriores. Edid. *Johannes Kirchner.*

Pars I. Decreta continens.

Fasc. 1. Decreta annorum 403—229 a. Chr. — IX, 337 S. 1913. Nachdr. 1967 3 11 001425 4

Fasc. 2. Decreta anno 229/8 a. Chr. posteriora. Accedunt leges sacrae. — II, S. 338—679. 1916. Nachdr. 1977 3 11 004916 3

Pars II. Tabulas magistratuum, catalogos nominum, instrumenta iuris privati continens.

Fasc. 1. Tabulae magistratuum. — VI, 331 S. 1927. Nachdr. 1977 3 11 004917 1

Fasc. 2. Catalogi nominum. Instrumenta iuris privati. — V, S. 333—822. 1931. Nachdr. 1977 3 11 004918 X

Pars III. Dedicationes, titulos honorarios, titulos sacros, titulos sepulcrales continens.

Fasc. 1. Dedicationes, tituli honorarii, tituli sacri. — VII, 362 S. 1935. Nachdr. 1977 3 11 004919 8

Fasc. 2. Tituli sepulcrales. Tituli memoriales. Insunt tabulae duae. — VII, S. 363—922. 1940. Nachdr. 1977 3 11 006705 6

Pars IV. Indices continens.

Fasc. 1. Archontum tabulae. Chronologica. Sermo publicus decretorum proprius. — 68 S. 1918. Nachdr. 1967 3 11 001426 2

Vol. IV. Inscriptiones Argolidis.

Fasc. 1. Inscriptiones Epidauri. Edid. *Fridericus Hiller de Gaertringen.* Accedunt tabulae decem. — XXXIX, 220 S. 1929. Nachdr. 1977 3 11 004885 X

Vol. IX. Inscriptiones Graeciae septentrionalis voluminibus VII et VIII non comprehensae.

Pars I. Inscriptiones Phocidis, Locridis, Aetoliae, Acarnaniae, insularum maris Ionii.

Fasc. 1. Inscriptiones Aetoliae. Edid. *Guentherus Klaffenbach.* — LVI, 128 S. 1932. Nachdr. 1977 3 11 004886 8

Fasc. 2. Inscriptiones Acarnaniae. Edid. *Guentherus Klaffenbach.* — XXXI, 98 S., V Tab. 1957 3 11 003196 5

Fasc. 3. Inscriptiones Locridis occidentalis. Edid. *Guentherus Klaffenbach.* — XX, 149 S., IX Tab. 1968 3 11 001427 0

Fasc. 4. Inscriptiones insularum Maris Ionii. Schedis usus quas condidit *Guentherus Klaffenbach* auxitque *Daniel Strauch*, adiuvante *Mathias Lawo* edid. *Klaus Hallof.* Titulos Ithacenses retractavit *John M. Fossey.* — XII, 396 S., XLIV Tab. 2001 3 11 017411 1

INSCRIPTIONES GRAECAE

EDITIO TERTIA

Vol. I. Inscriptiones Atticae Euclidis anno anteriores.

Fasc. 1. Decreta et tabulae magistratuum. Edid. *David Lewis.* — XII, 488 S. 1981 3 11 007676 4

Fasc. 2. Dedicationes, catalogi, termini, tituli sepulcrales, varia, tituli Attici extra Atticam reperti, addenda. Edid. *David Lewis* et *Lilian Jeffery* adiuvante *Eberhard Erxleben.* — XIII, S. 489—998. 1994 3 11 010362 1

Fasc. 3. Indices. Composuerunt *David Lewis, Eberhard Erxleben* et *Klaus Hallof.* — VII, S. 999—1167. 1998 3 11 016183 4

Die Edition wird fortgesetzt

WALTER DE GRUYTER · BERLIN · NEW YORK

461 R3 M1630
11/24/04 33357
D02742698
Duke University Libraries